αὐτὸ δὲ τὸ σιγᾶν
ὁμολογοῦντός ἐστί σου

Οἰνομάου κόραν] τὴν ἱπποδάμειαν. de hac meminit pindarus ode prima] μεθελθεῖν] τιμωρεῖν ulcisci] ἀφορμίσαι ναῦν] deducamus, ἀφορμίζειν [illegible]. ex [illegible] in mare deducere] ἐφορμίζειν [illegible] e mari in terram] αὐλιζόουσα μου] αὐλίζου αὐλή μου] dans mei locum] τὸ ὄνομα ἦν καλοὶ μόνοι] ἐπεὶ ἑορτή]

AL DVS

262
+ 6 all'inizio

μέτρημα
νομίσαι μ᾽
ὄλωλα κἀγὼ
ἀέρι δὲ ἴστα,

VENETIIS APVD ALDVM
MENSE FEBRVA
RIO·M· D·III·

*Hoc in libro cautum est priuile
gio ut in Cæteris·*

ΕΥΓΙΓΙΔΟΥ
μετὰ νῦν
θη ἒ γάρ

ΒΒ bb

κλέψαςτὰ
σκέψαι δέ.
κἄπειτα
» νίκην,

ΓΓ cc

ἔχαιρε,
ὒδ' Αρτεμις
σώματ'

ΔΔ dd

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ
ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ
ὅρκους συνάψαι,
σύντονα

ΕΕ ee

ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας
με Γέλοπα
σφάξαι
ἴδετ'

ΖΖ ff

ἥ μ' ἐκόμισ'
πόσις,
μήτ' ἐς
Θίασος

ΗΗ gg

ἄχι σῶμα
» Εἷς
ἶφι ἄκων

ΘΘ hh

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ
τέθνηκ'
ὗτοι

ΙΙ ii

Ολβου βάρος
Εἰς ἀφανές
ἶφι Θέτιδος
θεᾶ γενέσθω

ΚΚ κκ

τὶς ἂν ὧν

Ρ Ϲ

ὖκ ἂν δυ´ ἥϛην
» φοιτᾷ
τρο εἴ τοι
φαί ἐπίχετ᾽.

Σ Ϛ

ἀβίωτος
» Διακάς
» ἔχει ἢ
ἀλλ᾽ ἐκ
ἄλλα γὰρ

Τ Ͳ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΑ ΤΟΥ
μέλλει κατάξειν
ἡμι κλύει

Υ Ш

χο βέβηκεν,
μελέων
ἄδ θάπτειν
ἔτλη δὲ

Φ Χ

τὰν νέρθεν
πῶς γὰρ
αὔτα ποτὲ

Χ Ψ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ἐλεγξα
καὶ πρὶν
θε κίνδυνος

Ψ Ζ

βίυ καθίσης
ἂν ὦ πᾶσιν
πτέρυγι
ἔτικτε

Ω &

ὅτ᾽ ἂς γυναῖκα
κτενῇ μ᾽
ἐρ νυμφωμάτων
πη Φθιώτιδες

ΑΑ aa

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

λαικὸν δ' ἐμβαλοῦσα

Ι i

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ῥίψειν·
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
Ἐτεοκλέα

Κ κ

ἰὼ φίλοι ἢ πατρὸς
» Εἰς ἓν
ξυνάγνυσθε
ἀπωλόμεσθα

Λ l

εἰς ἔχθος ἦλθον
γῆν, ἥ ποθ' ὑμῖν
ψυχὴν ἢ δώσω
κνοι φίλαι· Παλλάς,

Μ m

βλέψας δ' ἐς Ἄργος,
κρὲ τὰς σὰς
κράδε μναδικοῦσα

Ν n

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΑΛΛΩΣ
ἐπεὶ πρὸς
» Ὡς πᾶς τις

Ξ o

σοφαὶ μάλιστα
ἰὰ οὐ νῦν
ἔχει γὰρ
ἐμοί τε

Ο p

οὐκ ἄν γ'
μὴ δρᾶ
καὶ μοῖραν
τί δεῖ με
πᾶσιν κατερῶ

Π q

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
μὲν Φαίδραν
Πανδίονος
κλύων μὲν

Primum Volumen Euripidis. in quo sunt tragœdiæ decem. uidelicet.

Hecuba. Orestes. Phœnissæ. Medea. Hippolytus. Alcæstis. Andromache. Supplices. Iphigeneia in Aulide. Iphigénia in Tauris.

Ordo Quaternionum.

A a

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ
τὸν διασπασθῆναι,
Θωμᾶ τοῦ

B b

ἔκ τε γεραιᾶς
γήρᾳ δή
ἀλλ᾽ οὐδὲν
νύμφαι

Γ c

» τάδ᾽ οὐδέν.
ἁμέρα
» Αἰῶνα
» Οὐδέν

Δ d

σήμηνον.
τὸ θῆλυ

E e

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΑΛΛΩΣ.
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ἀκταῖσιν

Z f

φίλαισι
ἐρέ Οἴαξ,
τοῦτο
» Ἄναξ

H g

χο- ἥκιστα
πιθανὸς
τιθεῖσα κύριμον
ἠλέ θανούμεθ᾽.

Θ h

ἴθ᾽ εἰς ἀγῶνα
δῖος Ὀδυσσεὺς

κρίνασ' Ὀρέστα, καὶ νόμισμ' ἐς ταυτό γε
νικᾶν ἰσήρεις, ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ·
ἀλλ' ἐκκόμιζε σὴν κασίγνητον χθονὸς
Ἀγαμέμνονος παῖ· καὶ σὺ μὴ θυμοῦ Θόας.
θό. ἄνασσ' Ἀθάνα, τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις,
ὅστις κλύων ἄπιστος, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ·
ἐγὼ δ' Ὀρέστῃ τ' εἰ φέρων βρέτας θεᾶς
βέβηκ', ἀδελφῇ τ' οὐχὶ θυμοῦμαι· τί γὰρ
πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἁμιλλᾶσθαι καλόν;
ἴτωσαν ἐς σὴν σὺν θεᾶς ἀγάλματι
γαῖαν, καθιδρύσαιντό τ' εὐτυχῶς βρέτας·
πέμψω δὲ καὶ τάσδ' Ἑλλάδ' ἐς εὐδαίμονα
γυναῖκας, ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται.
παύσω δὲ λόγχην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις,
νηῶν τ' ἐρετμά, σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ θεά,
αἰνῶ· τὸ γὰρ χρεὼν σοῦ τε, καὶ θεῶν κρατεῖ·
ἀθη. ἴτ' ὦ πνοαὶ ναυσθλοῦσαι τὸν Ἀγαμέμνονος
παῖδ' ἐς Ἀθήνας· συμπορεύσομαι δ' ἐγώ,
σώζουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας·
ἀθη. ἴτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης
μοίρας, εὐδαίμονες ὄντες·
χο. ἀλλ' ὦ σεμνὴ παρά τ' ἀθανάτοις,
καὶ παρὰ θνητοῖς Παλλὰς Ἀθάνα,
δράσομεν οὕτως, ὡς σὺ κελεύεις·
μάλα γὰρ τερπνὸν, κἀνέλπιστον
φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι·
ὦ μέγα σεμνὴ νίκη, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις,
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ·

φυγών, ἀδελφῆς τ' Ἄργος εἰσπέμψων δέμας,
ἄγαλμά θ' ἱερὸν εἰς ἐμὴν ἄξων χθόνα.
πρὸς μέν σ' ὅδ' ἡμῖν μῦθος· ὃν δ' ἀποκτενεῖν
δοκεῖς Ὀρέστην ποντίῳ λαβὼν σάλῳ,
ἤδη Ποσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύμονα
πόντου τίθησι, νῶτα πορθμεύων πλάτῃ.
μαθὼν δ' Ὀρέστα τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς,
κλύεις γὰρ αὐδὴν, καίπερ οὐ παρὼν θεᾶς,
χώρει λαβὼν ἄγαλμα, σύγγονόν τε σήν.
ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλῃς,
χῶρός τις ἐστὶν Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις
ὅροισι, γείτων δειράδος Καρυστίας,
ἱερὸς, Ἀλάς νιν οὑμὸς ὀνομάζει λεὼς,
ἐνταῦθα τάξας ναὸν, ἵδρυσαι βρέτας,
ἐπώνυμον γῆς Ταυρικῆς, πόνων τε σῶν,
οὓς ἐξεμόχθεις περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα
οἴστροις ἐριννύων. Ἄρτεμιν δέ νιν βροτοὶ
τὸ λοιπὸν ὑμνήσουσι ταυροπόλον θεάν,
νόμον τε θέσθε τόνδ', ὅθ' ἑορτάζῃ λεὼς
τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν'· ἐπισχέτω ξίφος
δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς, αἷμά τ' ἐξανυέτω,
ὁσίας ἕκατι θεᾶς, ὅπως τιμὰς ἔχῃ.
σὲ δ' ἀμφὶ σεμνὰς Ἰφιγένεια κλίμακας
Βαυρωνίας δεῖ τῆσδε κληδουχεῖν θεᾶς.
οὗ καὶ τεθάψῃ κατθανοῦσα, καὶ πέπλων
ἄγαλμά σοι θήσουσ' εὐπήνους ὑφὰς,
ἃς ἂν γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχορραγεῖς
λείπωσ' ἐν οἴκοις. τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς
ἑλληνίδας γυναῖκας ἐξεφίεμαι,
γνώμης δικαίας οὕνεκ' ἐκσώσασά σε.
καὶ πρίν γ' Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας

κἀγὼ μὲν αὖθις πρὸς σὲ δεῦρ᾽ ἀπεστάλην,
σοὶ τὰς ἐκεῖθεν σημανῶν ἄναξ τύχας.
ἀλλ᾽ ἕρπε δεσμὰ, καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν.
εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νήνεμον γενήσεται,
οὐκ ἔστιν ἐλπὶς τοῖς ξένοις σωτηρίας.
πόντου δ᾽ ἀνάκτωρ, Ἴλιόν τ᾽ ἐπισκοπεῖ,
σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδαις δ᾽ ἐναντίος.
καὶ νῦν παρέξει τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον
σοὶ, καὶ πολίταις, ὡς ἔοικεν ἐν χεροῖν,
λαβεῖν τ᾽ ἀδελφὴν, ἣ φόνον τὸν Αὐλίδι
ἀμνημόνευτον θεᾷ προδοῦσ᾽ ἁλίσκεται.
χο. ὦ τλῆμον Ἰφιγένεια, συγγόνου μέτα
θανῇ, πόλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας.
θο. ὦ πάντες ἀστοὶ τῆσδε βαρβάρου χθονὸς,
οὐκ εἶα πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας,
παράκτιοι δραμεῖσθε, κἀκβολὰς νεὼς
Ἑλληνίδος δέξεσθε, σὺν δὲ τῇ θεῷ
σπεύδοντες ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε;
οἱ δ᾽ ὠκυπομποὺς ἕλξετ᾽ εἰς πόντον πλάτας,
ὡς ἐκ θαλάσσης, ἔκ τε γῆς ἱππεύμασι
λαβόντες αὐτοὺς, ἢ κατὰ στύφλου πέτρας
ῥίψωμεν, ἢ σκόλοψι πήξωμεν δέμας;
ὑμᾶς δὲ τὰς τῶνδ᾽ ἴστορας βουλευμάτων,
γυναῖκας αὖθις, ἡνίκ᾽ ἂν σχολὴν λάβω,
ποινασόμεσθα. νῦν δὲ τὴν προκειμένην
σπουδὴν ἔχοντες, οὐ μενοῦμεν ἥσυχοι.
ἀθη. ποῖ ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις ἄναξ
Θόας; ἄκουσον τῆσδ᾽ Ἀθηναίας λόγους.
παῦσαι διώκων, ῥεῦμά τ᾽ ἐξορμῶν στρατοῦ.
πεπρωμένος γὰρ θεσφάτοισι Λοξίου
δεῦρ᾽ ἦλθ᾽ Ὀρέστης, τῶν τ᾽ ἐριννύων χόλον

σταθέντες ἰοῖς, ὥστ᾽ ἀναστεῖλαι πρόσω.
κἀν τῷδε, δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ναῦν
πρὸς γῆν, φόβος δ᾽ ἦν ναυάταις τέγξαι πόδα,
λαβὼν Ὀρέστης ὦμον εἰς ἀριστερὸν,
βὰς εἰς θάλασσαν, κἀπὶ κλίμακος θορὼν,
ἔθηκ᾽ ἀδελφὴν ἐντὸς εὐσήμου νεώς.
τὸ δ᾽ οὐρανοῦ πέσημα τῆς Διὸς κόρης
ἄγαλμα, νηὸς ἐκ μέσης ἐφθέγξατο
βοήν τιν᾽, ὦ γῆς ἑλλάδος ναῦται νεὼς,
λάβεσθε κώπαις, ῥόθιά τε λευκαίνετε.
ἔχομεν γὰρ ὧνπερ οὕνεκ᾽ ἄξεινον πόρον
συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν.
οἱ δὲ, στεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι,
ἔπαισαν ἅλμην· ναῦς δ᾽ ἕως μὲν ἐντὸς ἦν
λιμένος, ἐχώρει· στόμια διαπερῶσα δὲ,
λάβρῳ κλύδωνι συμπεσοῦσ᾽ ἠπείγετο.
δεινὸς γὰρ ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης, νεὼς
ὤθει πάλιν πρυμνήσι᾽· οἱ δ᾽ ἐκαρτέρουν,
πρὸς κῦμα λακτίζοντες· εἰς γῆν δὲ πάλιν
κλύδων παλίρρους ἦγε ναῦν· σταθεῖσα δὲ
Ἀγαμέμνονος παῖς, ηὔξατ᾽, ὦ Λητοῦς κόρη,
σῶσόν με τὴν σὴν ἱέρειαν πρὸς ἑλλάδα
ἐκ βαρβάρου γῆς, καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ᾽ ἐμαῖς.
φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον θεά.
φιλεῖν δὲ κἀμὲ τοὺς ὁμαίμονας δοκεῖ.
ναῦται δ᾽ ἐπευφήμησαν εὐχαῖσι κόρης,
παιᾶνα γυμνὰς ἐκ χερῶν ἐπωμίδας
κώπῃ προσαρμόσαντες ἐκ κελεύσματος.
μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ᾔει σκάφος.
χὠ μέν τις εἰς θάλασσαν ὡρμήθη ποσίν.
ἄλλοι δὲ, πλεκτὰς ἐξανῆπτον ἀγκύρας.

ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας
ἔχοντας· ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας
ἐλευθέρους πρύμνηθεν ἑστῶτας νεὼς,
κοντοῖς δὲ πρῴροις εἶχον· οἳ δ' ἐπωτίδων
ἀγκύρας ἐξανῆπτον· οἱ δὲ, κλίμακας
σπεύδοντες, ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια·
πόντῳ δὲ δόντες, τὴν ξένην καθίεσαν·
ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὡς ἐσείδομεν
δόλια τεχνήματ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης,
πρυμνησίων τε· καὶ δι' εὐθυντηρίας,
οἴακας ἐξηροῦμεν εὐπρύμνου νεώς·
λόγοι δ' ἐχώρουν, τίνι λόγῳ πορθμεύετε,
κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανον, καὶ θυηπόλον;
τίνος τὶς ὢν, τήνδ' ἀπεμπολᾷς χθονός;
ὁ δ' εἶπ' Ὀρέστης τῆσδ' ὅμαιμος, ὡς μάθοις,
Ἀγαμέμνονος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι
λαβὼν ἀδελφὴν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων·
ἀλλ' οὐδὲν ἧσσον εἰχόμεσθα τῆς ξένης·
καὶ πρὸς σ' ἕπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν·
ὅθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων·
κεῖνοί τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χεροῖν,
ἡμεῖς τε· πυγμαὶ δ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι,
καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἅμα,
εἰς πλευρὰ, καὶ πρὸς ἧπαρ ἠκοντίζετο,
ὥστε ξυνάπτειν, καὶ συναποκαμεῖν μέλη·
δεινοῖς δὲ σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι,
ἐφεύγομεν πρὸς κρημνόν· οἱ μὲν, ἐν κάρᾳ
κάθαιμ' ἔχοντες τραύμαθ', οἱ δ' ἐν ὄμμασιν·
ὄχθοις δ' ἐπισταθέντες εὐλαβεστέρως,
ἐμαρνάμεσθα, καὶ πέτρους ἐβάλλομεν·
ἀλλ' εἶργον ἡμᾶς τοξόται, πρύμνης ἔπι.

ἄγαλμ᾽ ἔχουσα· δόλια δ᾽ ἦν καθάρματα.
θο. πῶς φής; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;
ἀγγ. σῴζουσ᾽ Ὀρέστην· τοῦτο γὰρ σὺ θαυμάσῃ.
θο. τὸν ποῖον; ἆρ᾽ ὃν Τυνδαρὶς τίκτει κόρη;
ἀγγ. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσατο.
θο. ὦ θαῦμα· πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω;
ἀγγ. μὴ 'νταῦθα τρέψῃς σὴν φρέν᾽, ἀλλ᾽ ἄκουέ μου.
σαφῶς δ᾽ ἀθρήσας, καὶ κλύων, ἐκφρόντισον
διωγμὸς ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται.
θο. λέγ᾽· εὖ γὰρ εἶπας· οὐ γὰρ ἀγχίπλουν πόρον
φεύγουσιν, ὥστε διαφυγεῖν τοὐμὸν δόρυ.
ἀγγ. ἐπεὶ πρὸς ἀκτὰς ἤλθομεν θαλασσίας,
οὗ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὡρμισμένη,
ἡμᾶς μέν, οὓς σὺ δεσμὰ συμπέμπεις ξένων
ἔχοντας, ἐξένευσ᾽ ἀποστῆναι πρόσω
Ἀγαμέμνονος παῖς, ὡς ἀπόρρητον φλόγα
θύουσα, καὶ καθαρμὸν, ὃν μετῴχετο.
αὐτὴ δ᾽ ὄπισθε δέσμ᾽ ἔχουσα τοῖν ξένοιν,
ἔστειχε χερσί. καὶ τάδ᾽ ἦν ὕποπτα μὲν,
ἤρεσκε μέντοι σοῖσι προσπόλοις ἄναξ.
χρόνῳ δ᾽ ἵν᾽ ἡμῖν δρᾶν τι δὴ δοκοῖ πλέον,
ἀνωλόλυξε, καὶ κατῇδε βάρβαρα
μέλη ματεύουσ᾽, ὡς φόνον νίζουσα δή.
ἐπεὶ δὲ δαρὸν ἥμεν ἥμενοι χρόνον,
εἰσῆλθεν ἡμᾶς, μὴ λυθέντες οἱ ξένοι,
κτάνοιεν αὐτήν· δραπέται τ᾽ οἰχοίατο.
φόβῳ δ᾽ ἃ μὴ χρῆν εἰσορᾶν, καθήμεθα
σιγῇ· τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὑτὸς λόγος,
στείχειν ἵν᾽ ἦσαν, καίπερ οὐκ ἐωμένοις.
κἀνταῦθ᾽ ὁρῶμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος,
ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον,

Θόας ἄναξ γῆς τῆσδε, ποῦ κυρεῖ βεβώς;
καλεῖτ' ἀναπτύξαντες εὐγόμφους πύλας,
ἔξω μελάθρων τῶνδε κοίρανον χθονός.
χο. τί δ' ἔστιν, εἰ χρὴ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν;
ἀγγ. βεβᾶσι φροῦδοι δίπτυχοι νεανίαι,
Ἀγαμεμνονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων,
φεύγοντες ἐκ γῆς τῆσδε, καὶ σεμνὸν βρέτας
λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.
χο. ἄπιστον εἶπας μῦθον. ὃν δ' ἰδεῖν θέλεις
ἄνακτα χώρας, φροῦδος ἐκ ναοῦ συθείς.
ἀγγ. ποῖ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα.
χο. οὐκ ἴσμεν. ἀλλὰ στεῖχε, καὶ δίωκέ νιν.
ὅπου κυρήσας, τούσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.
ἀγγ. ὁρᾶτ'. ἄπιστον ὡς γυναικεῖον γένος,
μέτεστι θ' ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος.
χο. μαίνῃ. τί δ' ἡμῖν τοῦ ξένων δρασμοῦ μέτα;
ἀγγ. οὐκ εἶ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος;
χο. οὔ, πρίν γ' ἂν εἴποι τοὔπος ἑρμηνεὺς τόδε,
εἴτ' ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
ἀγγ. ὠή. χαλᾶτε κλῇθρα. τοῖς ἔνδον λέγω.
καὶ δεσπότῃ σημήναθ' οὕνεκ' ἐν πύλαις
πάρειμι, καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν.
θο. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἵστησιν βοήν,
πύλας ἀράξας, καὶ φόβον πέμψας ἔσω;
ἀγγ. ψευδῶς ἔλεγον αἵδε, καί μ' ἀπήλαυνον δόμων,
ὡς ἐκτὸς εἴης. σὺ δὲ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα.
θο. τί προσδοκῶσαι κέρδος, ἢ θηρώμεναι;
ἀγγ. αὖτις τὰ τῶνδε σημανῶ. τὰ δ' ἐν ποσὶ
παρόντ', ἄκουσον. ἡ νεᾶνις, ἣ 'νθάδε
βωμοῖς παρίστατ' Ἰφιγένει', ἔξω χθονὸς
σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς

θάσσεις, ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ,
μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων,
θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων,
ὑπὲρ Κασταλίας ῥεέθρων
γείτων, μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον.
Θέμιν δ' ἐπὶ γᾶς ἰών, παῖδ' ἀπενάσατο,
ἀπὸ ζαθέων χρηστηρίων, νύχια
χθὼν ἐτεκνώσατο φάσματα,
οἳ πολέσιν μερόπων,
τά τε πρῶτα, τά τ' ἔπειθ',
ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν,
ὕπνου κατὰ δνοφερὰς γᾶς,
εὐνὰς ἔφραζον· γαῖα δὲ
μαντεῖον ἀφείλετο τιμὰν,
Φοῖβον φθόνῳ θυγατρός· ταχύπους
δ' ἐς ὄλυμπον ὁρμαθεὶς ἄναξ,
χέρα ψεδνὸν ἕλιξ' ἐκ Διὸς θρόνων,
πυθίων δόμων
χθονίαν ἀφελεῖν
θεᾶς μῆνιν, νυχίους τ' ἐνοπάς.
γέλασε δ' ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα,
πολύχρυσα θέλων λατρεύματα σχεῖν.
ἐπὶ δ' ἔσεισε κόμαν,
παῦσε νυχίους ὀνείρους.
ἀπὸ δὲ λαθοσύναν
νυκτωπὸν ἐξεῖλε βροτῶν,
καὶ τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξίᾳ,
πολυάνορι δ' ἐν ξενό-
εντι θρόνῳ θάρση βροτοῖς
θεσφάτων ἀοιδαῖς.
ἀγγ. ὦ ναοφύλακες, βώμιοί τ' ἐπιστάται,

καὶ θεᾶς κόσμους, νεογνοὺς τ' ἄρσενας, ὡς φόνῳ φόνον
μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων, τά τ' ἄλλ' ὅσα
προὐθέμην ἐγὼ ξένοισι, καὶ θεᾷ καθάρσια.
ἐκποδὼν δ' αὐδῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν μιάσματος,
εἴ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χεῖρας ἁγνεύει θεοῖς,
ἢ γάμον στείχει συνάψων, ἢ τόκοις βαρύνεται,
φεύγετ', ἐξίστασθε, μή τῳ προσπέσῃ μύσος τόδε.
ὦ Διὸς, Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', ἢν νίψω φόνον
τῶνδε, καὶ θύσωμεν οὗ χρὴ, καθαρὸν οἰκήσεις δόμον,
εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα. τἄλλα δ' οὐ λέγουσ', ὅμως
τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσι θεοῖς, σοί τε σημαίνω θεᾷ.

Χο. εὔπαις ὁ Λατοῦς γόνος, ὅν ποτε
Δηλιάς ἐν καρποφόροις
γυάλοις χρυσοκόμαν
Φοῖβον ἐν κιθάρᾳ σοφὸν,
ἅ τ' ἐπὶ τόξων
εὐστοχίᾳ γάννυται,
φέρε νιν ἀπὸ δειράδος ἐναλίας,
λοχεῖα κλεινὰ λιποῦσ', ἁ
πάντων μάτηρ ὑδάτων,
τὰν βακχεύουσαν Διονύσῳ
Παρνάσιον κορυφὰν,
ὅθι ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δρά-
κων, σκιερᾷ κατάχαλκος
εὐφύλλῳ δάφνᾳ γᾶς
πελώριον τέρας, ἀμ-
φέπει, μαντεῖον χθόνιον,
ἔτι μιν, ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας
ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων,
ἔκανες ὦ Φοῖβε, μαντείων δ' ἐπέ-
βας ζαθέων, τρίποδί τ' ἐν χρυσέῳ

θό ὁσιώτερον γοῦν τῇ θεῷ πέσοιεν ἄν·
ἰφι καὶ τἀμά γ' οὕτω μᾶλλον ἂν καλῶς ἔχοι·
θό οὐκοῦν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων·
ἰφι ἐρημίας δεῖ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν·
θό ἄγ' ἔνθα χρήζεις· οὐ φιλῶ τἄρρηθ' ὁρᾶν·
ἰφι ἁγνιστέον μοι καὶ τὸ τῆς θεοῦ βρέτας·
θό εἴπερ γε κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος·
ἰφι οὐ γάρ ποτέ νιν ἀνηράμην βάθρων ἄπο·
θό δίκαιος ἡ 'υσέβεια, καὶ προμηθία·
ἰφι οἶσθα νῦν ἅ μοι γενέσθω; Θό· σὸν τὸ σημαίνειν τόδε·
ἰφι δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες· Θ· ποῖ δέ σ' ἐκφύγοιεν ἄν;
ἰφι πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν οὐδέν· Θ· ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ πρόσπολοι
ἰφι κἀκκομιζόντων δὲ δεῦρο τοὺς ξένους· Θό· ἔσται τάδε·
ἰφι κατακρύψαντες πέπλοισιν ἡλίου πρόσθεν φλογὸς,
σῶν τέ μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν· Θ· οἵδ' ὁμαρτήσουσί σοι·
ἰφι καὶ πόλει πέμψον τιν' ὅστις σημανεῖ· Θ· ποίας τύχας;
ἰφι ἐν δόμοις μίμνειν ἅπαντας· Θ· μὴ συναντῷεν φόνῳ;
ἰφι μυσαρὰ γὰρ τὰ τοιάδ' ἐστί· Θ· στεῖχε, καὶ σήμαινε σύ,
μηδέν' εἰς ὄψιν πελάζειν· Ιφι· εὖ γε κηδεύεις πόλιν·
· καὶ φίλων γ' οὐδεὶς μάλιστα· Θό· τοῦτ' ἔλεξας εἰς ἐμὲ,
ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις·
ἰφι σὺ δὲ μένων αὐτοῦ πρὸ ναῶν τῇ θεῷ, Θ· τί χρῆμα δρῶ;
ἰφι ἅγνισον χρυσῷ μέλαθρον·-
θό -καθαρὸν, ὡς μόλῃς πάλιν;
ἰφι ἡνίκα δ' ἂν ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι, Θ· τί χρή με δρᾶν;
ἰφι πέπλον ὀμμάτων προθέσθαι· Θ. μὴ παλαμναῖον λάβω
ἰφι ἢν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν, Θ· τοῦδ' ὅρος τίς ἐστί μοι;
ἰφι θαυμάσῃς μηδέν·-
θό -τὰ τῆς θεοῦ πρᾶσσ' ἐπὶ σχολῇ καλῶς·
ἰφι εἰ γὰρ ὡς θέλω καθαρμὸς ὅδε πέσοι. Θ. συνεύχομαι.
ἰφι τούσδ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἤδη δωμάτων ὁρῶ ξένους,

θο τί τοὐκ διδάξαν τοῦτό σ'; ἢ δόξαν λέγεις;
ἰφι βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἕδρας ἀπεστράφη.
θο αὐτόματον, ἤ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός;
ἰφι αὐτόματον· ὄψιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμοσεν.
θο ἡ δ' αἰτία τίς; ἦ τὸ τῶν ξένων μύσος;
ἰφι ἥδ'· οὐδὲν ἄλλο· δεινὰ γὰρ δεδράκατον.
θο ἀλλ' ἦ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι;
ἰφι οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι.
θο τίν'; εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν.
ἰφι μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει.
θο Ἄπολλον, οὐδ' ἐν βαρβάροις τόδ' ἔτλη τις ἄν.
ἰφι πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος.
θο ἦ τῶνδ' ἕκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἐξωφέρεις;
ἰφι σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὡς μεταστήσω φόνου.
θο μίασμα δ' ἔγνως τοῖν ξένοιν ποίῳ τρόπῳ;
ἰφι ἤλεγχον, ὡς θεᾶς βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.
θο σοφήν σ' ἔθρεψεν Ἑλλάς, ὡς ᾔσθου καλῶς.
ἰφι καὶ νῦν καθεῖσαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν.
θο τῶν Ἀργόθεν τί φίλτρον ἀγγέλλοντές σοι;
ἰφι τὸν μόνον Ὀρέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.
θο ὡς δή σφε σώσαις ἡδοναῖς ἀγγελμάτων;
ἰφι καὶ πατέρα γε ζῆν, καὶ καλῶς πράσσειν ἐμόν.
θο σὺ δ' εἰς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξένευσας εἰκότως.
ἰφι πᾶσάν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν.
θο τί δῆτα δρῶμεν φράζε τοῖς ξένοις πέρι;
ἰφι τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.
θο οὔκουν ἐν ἔργῳ χέρνιβες, ξίφος τε σόν.
ἰφι ἁγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νίψαι θέλω.
θο πηγαῖσιν ὑδάτων, ἢ θαλασσίᾳ δρόσῳ;
ἰφι Θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά.

θο· ὅσιώτε

ἀέρι δ' ἱστία, πρότονοι κατὰ
πρῷραν ὑπὲρ στόλον
ἐκπετάσουσι, πόδα
ναὸς ὠκυπόμπου·
λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην,
ἔνθ' ἅλιον ἔρχεται πῦρ·
οἰκίων δ' ὑπὲρ θαλάμων
πτέρυγας ἐν νώτοις ἁμοῖς
λήξαιμι θοάζουσα·
χοροῖς δὲ σταίην, ὅθι καὶ
παρθένος εὐδοκίμων γάμων
παρὰ πόδ' εἱλίσσουσα φίλας
ματρὸς ἡλίκων θιάσους,
ἐς ἁμίλλας χαρίτων,
χαίτας ἁβροπλούτοιο
ἐς ἔριν ὀρνυμένα, πολυποίκιλα
φάρεα, καὶ πλοκά-
μους περιβαλλομένα,
γένυσιν ἐσκίαζον.

θό. ποῦ 'σθ' ἡ πυλωρὸς τῶνδε δωμάτων γυνὴ
ἑλληνίς; ἤδη τῶν ξένων κατήρξατο;
ἀδύτοις ἐν ἁγνοῖς σῶμα λάμπονται πυρί;

χο. ἥδ' ἐστιν, ἥ σοι πάντ' ἄναξ ἐρεῖ σαφῶς·

θό. ἔα· τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων
Ἀγαμέμνονος παῖ, θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλένῃ;

ἰφι. ἄναξ, ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσει·

θό. τί δ' ἐστιν Ἰφιγένεια καινὸν ἐν δόμοις;

ἰφι. ἀπέπτυσ'· ὁσίᾳ γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε·

θό. τί φροιμιάζῃ νεοχμὸν, ἔξαυδα σαφῶς·

ἰφι. οὐ καθαρά μοι τὰ θύματ' ἠγρεύσασθ' ἄναξ·

κύκνειον, ἔνθα κύκνος μελῳδὸς,
μούσας θεραπεύει.
ὦ πολλαὶ δακρύων λιβάδες,
αἳ παρηΐδας ἐς ἐμὰς
ἔπεσον, ἀνίκα πύργων
ὀλομένων ἐν ναυσὶν ἔβαν,
πολεμίων ἐρετμοῖσι, καὶ λόγχαις.
ζαχρύσου δὲ δι' ἐμπολᾶς
νόστον βάρβαρον ἦλθον,
ἔνθα τᾶς ἐλαφοκτένου
θεᾶς ἀμφίπολον κούραν,
παῖδ' ἀγαμεμνονίαν λατρεύω,
βωμούς τε μηλοθύτας,
ζητοῦσ', ἄταν διαπαν
τὸς δυσδαίμον'. ἐν γὰρ ἀνάγκαις
οὐ κάμνει σύντροφος ὤν.
μεταβάλλει δυσδαιμονία.
" Τὸ γὰρ μετ' εὐτυχίας κακοῦσθαι,
" Θνατοῖς βαρὺς αἰών.
καὶ σὲ μὲν πότνι' ἀργεία
πεντηκόντορος οἶκον ἄξει.
συρίζων δ' ὁ κηροδέτας
κάλαμος οὐρείου Πανὸς,
κώπαις ἐπιθωΰξει.
ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις, ἔχων
κέλαδον ἑπτατόνου λύρας,
ἀείδων, ἄξει λιπαρὰν
Εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν.
ἐμὲ δ' αὐτοῦ λιποῦσα,
βήσῃ ῥοθίοις πλάταις.

ἀέρι

ὄλωλα κἀγὼ, καὶ κασίγνητος τάλας.
χο θάρσει φίλη δέσποινα, καὶ σῶζου μόνον,
ὡς ἔκ γ' ἐμοῦ σοι πάντα σιγηθήσεται.
ἴστω μέγας Ζεὺς, ὧν ἐπισκήπτεις πέρι.
ἰφι ὄναισθε μύθων, καὶ γένοισθ' εὐδαίμονες.
σὸν ἔργον ἤδη, καὶ σὸν εἰσβαίνειν δόμους,
ὡς αὐτίχ' ἥξει τῆσδε τύραννος χθονὸς,
θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατήργασθαι ξένων.
ὦ πότνι', ἥπερ μ' Αὐλίδος κατὰ πτύχας,
δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερὸς,
σῶσόν με· καὶ νῦν τούσδε τ', ἢ τὸ Λοξίου
οὐκέτι βροτοῖσι διὰ σ' ἐτήτυμον στόμα,
ἀλλ' εὐμενὴς ἔκβηθι βαρβάρου χθονὸς
εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ ἐνθάδ' οὐ πρέπει
ναίειν, παρόν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.
χο ὄρνις, ἃ παρὰ τὰς πετρίνας
πόντου δειράδας ἀλκυὼν,
ἔλεγον οἶτον ἀείδεις,
εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοὰν,
ὅτι πόσιν κελαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς.
ἐγώ σοι παραβάλλομαι
θρήνους, ἄπτερος ὄρνις,
ποθοῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρους,
ποθοῦσ' Ἄρτεμιν λοχείαν,
ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ,
φοίνικά θ' ἁβροκόμαν,
δάφναν τ' εὐερνέα, καὶ
γλαυκᾶς θάλλος ἱερὸν ἐλαίας,
Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν,
λίμναν θ' εἱλίσσουσαν ὕδωρ

ὀρέ σοὶ δὴ τίς ἄλλος ἐν χεροῖν οἴσει βρέτας;
ἰφι ἐγώ· θιγεῖν γὰρ ὅσιον ἔστ᾽ ἐμοὶ μόνῃ.
ὀρέ Πυλάδης δ᾽ ὅδ᾽ ἡμῖν ποῦ τετάξεται φόνου;
ἰφι ταὐτὸν χεροῖν σοι λέξεται μίασμ᾽ ἔχων.
ὀρέ λάθρᾳ δ᾽ ἄνακτος, ἢ εἰδότος δράσεις τάδε;
ἰφι πείσασα μύθοις· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμί γε.
ὀρέ καὶ μὴν νεώς γε πίτυλος εὐήρης πάρα.
ἰφι σοὶ δὴ μέλειν χρὴ τἄλλ᾽, ὅπως ἕξει καλῶς.
ὀρέ ἑνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκρύψαι τάδε.
ἀλλ᾽ ἀντίαζε, καὶ λόγους πειστηρίους
» εὕρισκ᾽· Ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή.
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽, ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς.
ἰφι ὦ φίλταται γυναῖκες, ὡς ὑμᾶς βλέπω,
καὶ τἄμ᾽ ἐν ὑμῖν ἐστιν, ἢ καλῶς ἔχειν,
ἢ μηδὲν εἶναι, καὶ στερηθῆναι πάτρας,
φίλου τ᾽ ἀδελφοῦ, φιλτάτου τε συγγόνου.
καὶ πρῶτα μέν μοι τοῦ λόγου τάδ᾽ ἀρχέτω.
» Γυναῖκες ἐσμὲν φιλόφρον ἀλλήλων γένος,
» Σώζειν τε κοινὰ πράγματ᾽ ἀσφαλέσταται.
σιγήσαθ᾽ ἡμῖν, καὶ συνεκπονήσατε
» φυγάς· Καλόν τι γλῶσσ᾽, ὅτῳ πίστις παρῇ.
ὁρᾶτε δ᾽ ὡς τρεῖς μία τύχη τοὺς φιλτάτους,
ἢ γῆς πατρῴας νόστον, ἢ θανεῖν ἔχει.
σωθεῖσα δ᾽ ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης,
σώσω σ᾽ ἐς Ἑλλάδ᾽· ἀλλὰ πρός σε δεξιᾶς,
σὲ, καί σ᾽ ἱκνοῦμαι· σὲ δὲ φίλης παρηΐδος,
γονάτων τε, καὶ τῶν ἐν δόμοισι φιλτάτων,
μητρὸς, πατρός τε, καὶ τέκνων, ὅτῳ κυρεῖ.
τί φατέ; τίς ὑμῶν φησιν; ἢ τίς οὐ θέλει
φθέγξασθαι ταῦτα; μὴ γὰρ αἰνουσῶν λόγους,

ὄλωλα

κομίσαι μ' ἄγαλμα θεᾶς, πόλισμ' ἐς Παλλάδος,
καὶ σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γὰρ
συνθεὶς τάδ' εἰς ἕν, νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.
ἰφι πῶς οὖν γένοιτ' ἂν, ὥστε μήθ' ἡμᾶς κτανεῖν,
λαβεῖν θ' ἃ βουλόμεσθα; τῇδε γὰρ νόει
νόστον πρὸς οἴκους. ἡ δὲ βούλησις, πάρα.
ὀρέ ἆρ' ἂν τύραννον διολέσαι δυναίμεθ' ἄν;
ἰφι δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας.
ὀρέ ἀλλ' εἰ σὲ σώσει, κἀμὲ, κινδυνευτέον.
ἰφι οὐκ ἂν δυναίμην· τὸ δὲ πρόθυμον ᾔνεσα.
ὀρέ τί δ' εἴ με ναῷ τῷδε κρύψειας λάθρα;
ἰφι ὡς δὴ σκότος λαβόντες ἐξωθεῖμεν ἄν.
ὀρέ Κλεπτῶν γὰρ ἡ νὺξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.
ἰφι εἴσ' ἔνδον ἱεροὶ φύλακες, οὓς οὐ λήσομεν.
ὀρέ οἴμοι· διεφθάρμεσθα· πῶς σωθεῖμεν ἄν;
ἰφι ἔχειν δοκῶ μοι καινὸν ἐξεύρημά τι.
ὀρέ ποῖον τί; δόξης μετάδος, ὡς κἀγὼ μάθω.
ἰφι ταῖς σαῖς ἀνίαις χρήσομαι σοφίσμασιν.
ὀρέ Δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας.
ἰφι φονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἄργους μολεῖν.
ὀρέ χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς.
ἰφι ὡς οὐ θέμις γε λέξομεν θύειν θεᾷ.
ὀρέ τίν' αἰτίαν ἔχουσ'; ὑποπτεύω τι γάρ.
ἰφι οὐ καθαρὸν ὄντα· τὸν δ' ὅσιον δώσω φόνῳ.
ὀρέ τί δῆτα μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ' ἁλίσκεται;
ἰφι πόντου σε πηγαῖς ἁγνίσαι βουλήσομαι.
ὀρέ ἔστ' ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν;
ἰφι κἀκεῖνο νίψαι σοῦ θιγόντος ὡς ἐρῶ.
ὀρέ ποῖ δῆτα, πόντου νοτερὸν εἶπεν ἔκβολον;
ἰφι οὗ ναῦς χαλινοῖς λινοδέτοις ὁρμεῖ σέθεν.

σῶσον πατρῷον οἶκον· ἔκσωσον δέ με,
ὥστ᾽ ἄμ᾽ ὄλωλε πάντα, καὶ τὰ Πελοπιδῶν,
οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεσθα θεᾶς βρέτας.
χο. δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσεν,
τὸ Ταντάλειον σπέρμα, διὰ πόνων τ᾽ ἀεί.
ἰφι. τὸ μὲν πρόθυμον πρίν σε δεῦρ᾽ ἐλθεῖν, ἔχω,
Ἄργει γενέσθαι, καὶ σὲ σύγγον᾽ εἰσιδεῖν.
θέλω δ᾽ ἅπερ σὺ, σοί τε μεταστῆσαι πόνον,
νοσοῦντά τ᾽ οἶκον· οὐχὶ τῷ κτανόντι με
θυμουμένη, πατρῷον ὀρθῶσαι θέλω.
σφαγῆς τε γὰρ σῆς χεῖρ᾽ ἀπαλλάξαιμεν ἄν.
σώσαιμι δ᾽ οἴκους· τὴν θεὸν δ᾽ ὅπως λάθω,
δέδοικα, καὶ τύραννον, ἡνίκ᾽ ἂν κενὰς
κρηπῖδας εὕρῃ λαΐνας ἀγάλματος.
πῶς δ᾽ οὐ θανοῦμαι; τίς δ᾽ ἔνεστί μοι λόγος;
ἀλλ᾽ εἰ μὲν ἕν τι τοῦθ᾽ ὁμοῦ γενήσεται,
ἄγαλμά τ᾽ οἴσεις, κἄμ᾽ ἐπ᾽ εὐπρύμνου νεὼς
ἄξεις, τὸ κινδύνευμα γίνεται καλόν.
τούτου δὲ χωρισθεῖσ᾽, ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
σὺ δ᾽ ἂν, τὸ σαυτοῦ θέμενος εὖ, νόστου τύχοις.
οὐ μήν τι φεύγω γ᾽, οὐδέ μ᾽ εἰ θανεῖν χρεὼν,
σώσασά σ᾽· οὐ γάρ. Ἀλλ᾽ ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων
Θανὼν, ποθεινός· τὰ δὲ γυναικὸς, ἀσθενῆ.
ὀρέ. οὐκ ἂν γενοίμην σοῦ τε, καὶ μητρὸς φονεύς.
ἅλις τὸ κείνης αἷμα· κοινόφρων δέ σοι.
καὶ ζῆν θέλοιμ᾽ ἂν, καὶ θανὼν, λαχεῖν ἴσον.
ἥξω δέ γ᾽, ἤνπερ καὐτὸς ἐνταυθοῖ πέσω,
πρὸς οἶκον, εἴ σου κατθανὼν μενῶ μέτα.
γνώμης δ᾽ ἄκουσον· εἰ πρόσαντες ἦν τόδε
Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισεν

κομίσαι

μέτρημα πληρώσαντες, ἔσχον ἡδονήν.
κἄγωγ' ἐξελέγξαι μὲν ξένους οὐκ ἠξίουν,
ἤλγουν δὲ σιγῇ, κἀδόκουν οὐκ εἰδέναι,
μέγα στενάζων, οὕνεκ' ἦν μητρὸς φονεύς.
κλύω δ' Ἀθηναίοισι τἀμὰ δυστυχῆ
τελετὴν γενέσθαι, κἄτι τὸν νόμον μένειν,
χοῆρες ἄγγος Παλλάδος τιμᾶν λεών.
ὡς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἧκον, ἐς δίκην
τ' ἔστην, ἐγὼ μὲν θάτερον λαβὼν βάθρον,
τὸ δ' ἄλλο πρέσβειρ' ἥπερ ἦν ἐριννύων,
εἰπὼν, ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι,
Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν. ἴσας δέ μοι
ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένῃ.
νικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πειρατήρια.
ὅσαι μὲν οὖν ἔζοντο πεισθεῖσαι δίκῃ,
ψῆφον παρ' αὐτὴν ἱερὸν ὡρίσαντ' ἔχειν.
ὅσαι δ' ἐριννύων οὐκ ἐπείσθησαν νόμῳ,
δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἠλάστρουν μ' ἀεὶ,
ἕως ἐς ἁγνὸν ἦλθον αὖ Φοίβου πέδον.
καὶ πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς νῆστις βορᾶς,
ἐπώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀπορρήξειν θανὼν,
εἰ μή με σώσει Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν.
ἐντεῦθεν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λαβὼν
Φοῖβός μ' ἔπεμψε δεῦρο διοπετὲς λαβεῖν
ἄγαλμ', Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρῦσαι χθονί.
ἀλλ' ἥνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν,
σύμπραξον. ἢν γὰρ θεᾶς κατάσχωμεν βρέτας,
μανιῶν τε λήξω, καί σε πολυκώπῳ σκάφει
στείλας, Μυκήναις ἐγκαταστήσω πάλιν.
ἀλλ' ὦ φιλητή, ὦ κασίγνητον κάρα,

Cic. oro. vo. iij. 103. Και Δημοσθέ. 135.

ἰφι. τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;
ὀρέ. σιγῶμεν αὐτά. πατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ.
ἰφι. ἡ δ' αἰτία τίς ἀνθ' ὅτου κτείνει πόσιν;
ὀρέ. ἔα τὰ μητρός. οὐδέ σοι κλύειν καλόν.
ἰφι. σιγῶ. τὸ δ' Ἄργος πρὸς σὲ νῦν ἀποβλέπει.
ὀρέ. Μενέλαος ἄρχει. φυγάδες ἐσμὲν ἐκ πάτρας.
ἰφι. οὔπου νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμους;
ὀρέ. οὐκ, ἀλλ' ἐριννύων δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονός.
ἰφι. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς, κἀνθάδ' ἠγγέλης μανείς;
ὀρέ. ὤφθημεν οὐ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.
ἰφι. ἔγνωκα μητρὸς οὕνεκ' ἠλάστρουν θεαί.
ὀρέ. ὥσθ' αἱματηρὰ στόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοί.
ἰφι. τί γάρ ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα;
ὀρέ. Φοίβου κελευσθεὶς θεσφάτοις, ἀφικόμην.
ἰφι. τί χρῆμα δράσειν; ῥητὸν, ἢ σιγώμενον;
ὀρέ. λέγοιμ' ἄν. ἀρχαὶ δ' αἵδε μοι πολλῶν πόνων.
ἐπεὶ τὰ μητρὸς ταῦθ', ἃ σιγῶμεν κακὰ,
εἰς χεῖρας ἦλθε, μεταδρομαῖς ἐριννύων
ἠλαυνόμεσθα φυγάδες. ἔνθεν μοι πόδα
εἰς τὰς Ἀθήνας δή γ' ἔπεμψε, Λοξίας,
δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς.
ἔστιν γὰρ ὁσία ψῆφος, ἣν Ἄρει ποτὲ
Ζεὺς εἵσατ' ἔκ του δὴ χερῶν μιάσματος.
ἐλθόντα δ' ἐκεῖσε, πρῶτα μὲν οὐδεὶς ξένων
ἑκὼν ἐδέξαθ', ὡς θεοῖς στυγούμενον.
οἳ δ' ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
παρέσχον οἴκων, ὄντες ἐν ταὐτῷ στέγει.
σιγῇ δ' ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως
δαιτὸς γενοίμην, πώματός τ' αὐτοῦ δίχα.
εἰς δ' ἄγγος ἴδιον ἴσον ἅπασι βακχίου,

μέτρημα

τὶς ἂν οὖν τάδ' ἂν,
ἢ θεὸς, ἢ βροτὸς, ἢ
τί τῶν ἀδοκήτων
πόρον ἄπορον ἐξανύσας,
δυοῖν τοῖν μόνοιν Ἀτρείδαιν
φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν;
χο. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι, καὶ μύθων πέρα,
τάδ' εἶδον αὐτή· καὶ κλύουσ', ἀπαγγελῶ.
ἰφι. τὸ μὲν φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων
Ὀρέστα, χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν·
λήξαντα δ' οἴκτων, κἀπ' ἐκεῖν' ἐλθεῖν χρεὼν,
ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας
λαβόντες, ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου.
" Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ 'κβάντας τύχης,
" Καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν.
ὀρέ. καλῶς ἔλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
τοῦδε ξὺν ἡμῖν· ἢν δέ τι πρόθυμος ᾖ,
σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει.
ἰφι. οὐδέν μ' ἐπίσχει γ', οὐδ' ἀπιστήσει λόγου,
πρῶτον πυθέσθαι τίνα ποτ' Ἠλέκτρα πότμον
εἴληχε βιότου· φίλα γὰρ ἔσται πάντ' ἐμοί.
ὀρέ. τῷδε ξυνοικεῖ, βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα.
ἰφι. οὗτος δὲ ποδαπὸς, καὶ τίνος πέφυκε παῖς;
ὀρέ. Στρόφιος ὁ φωκεὺς, τοῦδε κλῄζεται πατήρ.
ἰφι. ὁ δ' ἐστί γ' Ἀτρέως θυγατρὸς ὁμογενὴς ἐμοί;
ὀρέ. ἀνεψιός γε, μόνος ἐμοὶ σαφὴς φίλος.
ἰφι. οὐκ ἦν τόθ' οὗτος, ὅτε πατὴρ ἔκτεινέ με;
ὀρέ. οὐκ ἦν· χρόνον γὰρ Στρόφιος ἦν ἄπαις τινά.
ἰφι. χαῖρ' ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.
ὀρέ. κἀμός γε σωτὴρ, οὐχὶ συγγενὴς μόνον.

πότμον ἔλαχον.

ὀρέ. ἄλλα δ᾽ ἐξ ἄλλων κυρεῖ,
εἰσόν γ᾽ ἀδελφὸν ὦ τάλαιν᾽ ἀπώλεσας
δαίμονος τύχα τινός.
ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας.

ἰφι. δείν᾽ ἔτλαν, δείν᾽ ἔτλαν.
ὤμοι σύγγονε.
παρὰ δ᾽ ὀλίγον ἀμφέφυγες
ὄλεθρον ἀνόσιον ἐξ ἐμᾶν
δαϊχθεὶς χερῶν. ἃ
δ᾽ ἐπ᾽ αὐτοῖσι τὶς τελευτὰ,
τὶς τύχα μοι συγχωρήσει;
τίνα σοι πόρον εὑρομένα,
πάλιν ἀπὸ πόλεως,
ἀπὸ φόνου πέμψω
πατρίδ᾽ ἐς Ἀργείαν,
πρὶν ἐπὶ ξίφος
αἵματι σῷ πελάσαι.
τόδε τόδε σὸν ὦ μελέα ψυχὰ,
χρέος ἀνευρίσκειν,
πότερον, κατὰ χέρσον, οὐχὶ ναΐ,
ἀλλὰ ποδῶν ῥιπᾷ
θανάτῳ πελάσεις ἄρα,
βάρβαρα φῦλα,
καὶ δι᾽ ὁδοὺς ἀνόδους στείχων,
διὰ κυανέας
μὴν στενοπόρους
πέτρας, μακρὰ κέλευθα
ναΐοισι δρασμοῖς.
τάλαινα. τάλαινα.

τίς

ἰφι τόδε τι βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις
νεαρὸν τροφοῦ,
νεαρὸν ἐν δόμοις,
ὦ κρεῖσσον, ἢ λόγοισιν εὐτυχῶν ἐμοῦ·
ψυχά, τί φῶ;
θαυμάτων πέρα,
καὶ λόγου πρόσω, τάδ' ἐπέβα·
ὀρέ τολοιπὸν εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα·
ἰφι ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον ὦ φίλαι·
δέδοικα δ' ἐκ χερῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα
ἀμπτάμενος φύγῃ, ὦ κυκλωπίδες ἑστίαι,
ὦ πατρὶς Μυκήνα φίλα,
χάριν ἔχω ζωᾶς,
χάριν ἔχω τροφᾶς,
ὅτι μοι συνομαίμονα τόνδε, δόμοις
ἐξεθρέψω φάος·
ὀρέ γένει μὲν εὐτυχοῦμεν, ἐς δὲ συμφορὰς
ὦ σύγγον', ἡμῶν δυστυχὴς ἔφυ βίος·
ἰφι ἐγὼ μέλεος οἶδ' ὅτε φάσγανον
δέρᾳ θῆκέ μοι
μελεόφρων πατήρ·
ὀρέ οἴμοι· δοκῶ γὰρ οὐ παρών σ' ὁρᾶν ἐκεῖ·
ἰφι ἀνυμέναιος σύγγον', Ἀχιλλέως
ἐς κλισίαν λύκων
δολίαν ὅτ' ἀγόμαν·
παρὰ δὲ βωμὸν ἦν
δάκρυα, καὶ γόοι·
ὀρέ φεῦ φεῦ χερνίβων ἐκεῖ·
ἰφι ᾤμωξα κἀγὼ τόλμαν, ἣν ἔτλη πατήρ·
ἀπάτορ', ἀπάτορα

τὸ δ' Ἄργος αὐτοῦ μεστόν, ἥ τε Ναυπλία.
ὀρέ. οὐκ ἔστ' ἐκεῖ σὸς ὦ τάλαινα σύγγονος.
ἰφι. ἀλλ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς σ' ἐγείνατο;
ὀρέ. Πέλοπός τε παιδὶ παιδὸς ἐκπέφυκ' ἐγώ.
ἰφι. τί φῄς; ἔχεις τι τῶνδέ μοι τεκμήριον;
ὀρέ. ἔχω. πατρῴων ἐκ δόμων τι πυνθάνου.
ἰφι. οὐκοῦν λέγειν μὲν χρὴ σέ, μανθάνειν δ' ἐμέ.
ὀρέ. λέγοιμ' ἂν ἀκοῇ πρῶτον Ἠλέκτρας τάδε.
Ἀτρέως, Θυέστου τ' οἶσθα γενομένην ἔριν.
ἰφι. ἤκουσα χρυσῆς ἀρνὸς ἡνίκ' ἦν πέρι.
ὀρέ. ταῦτ' οὖν ὑφήνασ' οἶσθ' ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς;
ἰφι. ὦ φίλτατ', ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτῃ φρενῶν.
ὀρέ. εἰκώ τ' ἐν ἱστοῖς, ἡλίου μετάστασιν;
ἰφι. ὕφηνα καὶ τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς.
ὀρέ. καὶ λουτρ' ἐς Αὖλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα;
ἰφι. οἶδ'. οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὤν μ' ἀφείλετο.
ὀρέ. τί γὰρ κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῇ φέρειν;
ἰφι. μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τοὐμοῦ τάφῳ.
ὀρέ. ἃ δ' εἶδον αὐτός, τάδε φράσω τεκμήρια.
Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πατρός,
ἣν χερσὶ πάλλων, παρθένον Πισάτιδα
ἐκτήσαθ' Ἱπποδάμειαν Οἰνόμαον κτανὼν,
ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.
ἰφι. ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἶ,
ἔχω σ' Ὀρέστα τηλύγετον
χθονὸς ἀπὸ πατρίδος,
Ἀργόθεν ὦ φίλος.
ὀρέ. κἀγώ σε τὴν θανοῦσαν, ὡς δοξάζεται.
κατὰ δὲ δάκρυα, δάκρυα, κατὰ δὲ γόος ἅμα χαρᾷ,
τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ' ἐμόν.

ἐκ βαρβάρου γῆς, καὶ μετάστησον θεᾶς
σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξενοκτόνους τιμὰς ἔχω.
ὀρέ Πυλάδη, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' ηὑρήμεθα;
ἰφι ἢ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι
Ὀρέσθ', ἵν' αὖτις ὄνομα δὶς κλυὼν μάθῃς.
πυλ ὦ θεοί.
ἰφι τί τοὺς θεοὺς ἀνακαλῇς ἐν τοῖς ἐμοῖς;
πυλ οὐδέν· πέραινε δ'· ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε.
τάχ' οὖν ἐρωτῶν σ' ἐς ἄπιστ' ἀφίξομαι;
ἰφι λέγ', οὕνεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου θεὰ
Ἄρτεμις, ἔσωσέ μ', ἣν ἔθυσ' ἐμὸς πατήρ,
δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὀξὺ φάσγανον βαλεῖν.
εἰς τήνδε δ' ᾤκισ' αἶαν. αἵδ' ἐπιστολαί.
τάδ' ἐστὶν ἐν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.
πυλ ὦ ῥᾳδίοις ὅρκοισι περιβαλοῦσά με,
κάλλιστα δ' ὀμόσασ', οὐ πολὺν σχήσω χρόνον.
τὸν δ' ὅρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπεδώσομεν.
ἰδοὺ φέρω σοι δέλτον, ἀποδίδωμί τε
Ὀρέστα, τῆσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.
ὀρέ δέχομαι· παρεὶς δὲ γραμμάτων διαπτυχάς,
τὴν ἡδονὴν πρῶτ', οὐ λόγοις αἱρήσομαι.
ὦ φιλτάτη μοι σύγγον' ἐκπεπληγμένη.
ὅμως ἀπιστῶ· περιβαλὼν βραχίονι,
ἐς τέρψιν εἶμι πυθόμενος θαυμάστ' ἐμοί.
χο ξεῖν', οὐ δικαίως τῆς θεοῦ τὴν πρόσπολον
χραίνεις, ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.
ὀρέ ὦ συγκασιγνήτη τε, κἀκ ταὐτοῦ πατρὸς
Ἀγαμέμνονος γεγῶσα, μή μ' ἀποστρέφου
ἔχουσ' ἀδελφὸν οὐ δοκῶν ἕξειν ποτέ. δοκοῦσ'
ἰφι ἐγώ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν; οὐ παύσῃ λέγων;

πυλ. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε.
ἰφι. κἀγὼ σὲ σώσω κυανέας ἔξω πέτρας.
ὀρέ. τίν' οὖν ἐπόμνυς τοῖσιν ὅρκιον θεῶν;
ἰφι. Ἄρτεμιν, ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω.
πυλ. ἐγὼ δ' ἄνακτά γ' οὐρανοῦ σεμνὸν Δία.
ἰφι. ἢ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ἀδικοίης ἐμέ;
πυλ. ἄνοστος εἴην. τί δὲ σὺ μὴ σώσασά με;
ἰφι. μήποτε κατ' Ἄργος ζῶσ', ἴχνος θείην ποδός.
πυλ. ἄκουε δὴ νῦν, ὃν παρήλθομεν λόγον.
ἰφι. ἀλλ' αὖτις ἔσται καινός, ἢν καλῶς ἔχῃ.
πυλ. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ', ἤν τι ναῦς πάθῃ,
χἠ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μέτα
ἀφανὴς γένηται. σῶμα δ' ἐκσώσω μόνον,
τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον.
ἰφι. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ,
τἀνόντα, κἀγγεγραμμέν' ἐν δέλτου πτυχαῖς,
λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις.
ἐν ἀσφαλεῖ γάρ, ἢν μὲν ἐκσώσῃς γραφήν,
αὕτη φράσει σιγῶσα τἀγγεγραμμένα.
ἢν δ' ἐν θαλάσσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε,
τὸ σῶμα σώσας, τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί.
πυλ. καλῶς ἔλεξας τῶν θεῶν, ἐμοῦ θ' ὕπερ.
σήμαινε δ' ᾧ χρὴ τάσδ' ἐπιστολὰς φέρειν
πρὸς Ἄργος, ὅ, τι τε χρὴ κλύοντά σου λέγειν.
ἰφι. ἄγγελλ' Ὀρέστῃ παιδὶ τἀγαμέμνονος,
ἡ 'ν Αὐλίδι σφαγεῖσ', ἐπιστέλλει τάδε
ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' οὐ ζῶσ' ἔτι.
ὀρέ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνη; κατθανοῦσ' ἥκει πάλιν;
ἰφι. ἥδ', ἣν ὁρᾷς σύ. μὴ λόγοις ἔκπλησσέ με.
κόμισαί μ' ἐς Ἄργος ὦ σύναιμε πρὶν θανεῖν,

μητέρα κατακτὰς, αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι.
πυλ ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος.
οὐκ ἂν προδοίην ὦ τάλας, ἐπεί σ' ἐγὼ
θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ' ἕξω φίλον.
ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' οὐ διέφθορέν μέ πω
μάντευμα· καίτοι γ' ἐγγὺς ἕστηκα φόνου.
» Ἀλλ' ἔστιν, ἔστιν ἡ λίαν δυσπραξία,
» Λίαν διδοῦσα μεταβολὰς, ὅταν τύχῃ.
ὀρέ σίγα· τὰ Φοίβου δ' οὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη.
γυνὴ γὰρ ἥδε δωμάτων ἔξω περᾷ.
ἰφι ἀπέλθεθ' ὑμεῖς, καὶ παρευτρεπίζετε
τἄνδον μολόντες, τοῖς ἐφεστῶσι σφαγῇ.
δέλτου μὲν αἵδε πολύθρηνοι διαπτυχαὶ
ξένοις πάρεισιν· ἃ δ' ἐπὶ τοῖσδε βούλομαι,
ἀκούσατ'· οὐδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ,
ὅταν γε πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ.
ἐγὼ δὲ, ταρβῶ μὴ 'πονοστήσας χθονὸς,
θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς
ὁ τάνδε μέλλων δέλτον εἰς Ἄργος φέρειν.
ὀρέ τί δῆτα βούλει; τίνος ἀμηχανεῖς πέρι;
ἰφι ὅρκον δότω μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς
πρὸς Ἄργος, οἷσι βούλομαι πέμψαι φίλων.
ὀρέ ἦ κἀντιδώσεις τῷδε τοὺς αὐτοὺς λόγους;
ἰφι τί χρῆμα δράσειν, ἢ τί μὴ δράσειν, λέγε.
ὀρέ ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβάρου.
ἰφι δίκαιον εἶπας· πῶς γὰρ ἀγγείλειεν ἄν;
ὀρέ ἦ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
ἰφι ναὶ, πείσω σφε, κἀυτὴ ναὸς ἐσβήσω σκάφος.
ὀρέ ὄμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὅρκον, ὅστις εὐσεβής.
πυλ δώσω. Ἰφι. λέγειν χρὴ τήνδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.

καὶ συσφαγῆναι, καὶ πυρωθῆναι δέμας,
φίλον γεγῶτα, καὶ φοβούμενον ψόγον.
ὀρέ. εὔφημα φώνει· τἀμὰ δεῖ φέρειν κακά.
ἁπλᾶς δὲ λύπας ἐξὸν, οὐκ οἴσω διπλᾶς.
ὃ γὰρ σὺ λυπρὸν, κἀπονείδιστον λέγεις,
ταῦτ' ἔστιν ἡμῖν, εἴ σε συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ
κτενῶ· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἔμ', οὐ κακῶς ἔχει,
πράσσονθ' ἃ πράσσω, πρὸς θεῶν λύσειν βίον.
σὺ δ' ὄλβιός τ' εἶ, καθαρά τ', οὐ νοσοῦντ' ἔχεις
μέλαθρ'· ἐγὼ δὲ δυσσεβῆ, καὶ δυστυχῆ.
σωθεὶς δὲ, παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου
κτησάμενος, ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν,
ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἄν· οὐδ' ἄπαις δόμος
πατρῷος οὑμὸς ἐξαλειφθείη ποτ' ἄν.
ἀλλ' ἕρπε, καὶ ζῆ, καὶ δόμους οἴκει πατρός.
ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ', ἱππιόν τ' Ἄργος μόλῃς,
πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκήπτω τάδε,
τύμβον τε χῶσον, κἀπίθες μνημεῖά μοι.
καὶ δάκρυ' ἀδελφὴ, καὶ κόμας δότω τάφῳ.
ἄγγελλε δ' ὡς ὄλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
γυναικὸς, ἀμφὶ βωμὸν ἁγνισθεὶς φόνῳ,
καὶ μὴ προδῷς μου τὴν κασιγνήτην ποτὲ,
ἔρημα κήδη, καὶ δόμους προδοὺς πατρός.
καὶ χαῖρ'· ἐμῶν γὰρ φίλτατόν σ' ηὗρον φίλων,
ὦ συγκυναγὲ, καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοὶ,
ὡς πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν.
ἡμᾶς δ' ὁ Φοῖβος, μάντις ὢν, ἐψεύσατο.
τέχνην δὲ θέμενος, ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος
ἀπήλασεν αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων.
ᾧ πάντ' ἐγὼ δοὺς τἀμὰ, καὶ πεισθεὶς λόγοις,

ἔτι γὰρ ἀμφίφλογα
δίδυμα μέμονε φρὴν
σὲ πάρος, ἤ σ' ἀναστενάξω γόοις.
ὀρέ. Πυλάδη, πέπονθας ταυτὸ πρὸς θεῶν ἐμοί;
πυλ. οὐκ οἶδ'. ἐρωτᾷς οὐ λέγειν ἔχοντά με.
ὀρέ. τίς ἐστιν ἡ νεᾶνις; ὡς ἑλληνικῶς
ἀνήρεθ' ἡμᾶς, τοὺς τ' ἐν Ἰλίῳ πόνους,
νόστον τ' Ἀχαιῶν, τόν τ' ἐν οἰωνοῖς σοφὸν
Κάλχαντ', Ἀχιλέως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον
Ἀγαμέμνον', ὡς ᾤκτειρεν. ἀνηρώτα τ' ἐμὲ,
γυναῖκα, παῖδάς τ'. ἔστιν ἡ ξένη γένος
ἐκεῖθεν ἀργεία τις. οὐ γὰρ ἄν ποτε
δέλτον τ' ἔπεμπε, καὶ τάδ' ἐξεμάνθανεν,
ὡς κοινὰ πράσσουσ' Ἄργος, εἰ πράσσει καλῶς.
πυλ. ἔφθης με μικρόν. ταυτὰ δὲ φράσας λέγεις,
πλὴν ἕν. τὰ γὰρ τῶν βασιλέων παθήματα,
ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφή τις ἦν.
ἀτὰρ διῆλθε χ' ἅτερον λόγον τινά.
ὀρέ. τίν'; εἰς τὸ κοινὸν δοὺς, ἄμεινον ἂν μάθοις.
πυλ. αἰσχρὸν θανόντος σοῦ βλέπειν ἡμᾶς φάος.
κοινῇ τ' ἔπλευσα. δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν.
καὶ δειλίαν γὰρ, καὶ κάκην κεκτήσομαι,
Ἄργει τε, Φωκέων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί.
δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι, πολλοὶ γὰρ κακοὶ,
προδοὺς σε, σώζεσθ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος.
ἢ καὶ φονεύσας ἐπὶ νοσοῦσι δώμασιν,
ῥάψαι μόρον σοι σῆς τυραννίδος χάριν,
ἔγκληρον ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν.
ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ χρὴ συνεκπνεῦσαι μέ σοι,

ἰφι πῦρ ἱερὸν ἔνδον, χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας.
ὀρέ φεῦ.
πῶς ἄν μ' ἀδελφῆς χεὶρ περιστείλειεν ἄν;
ἰφι μάταιον εὐχὴν ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἶ,
ἠύξω. μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.
οὐ μὴν, ἐπειδὴ τυγχάνεις ἀργεῖος ὢν,
ἀλλ' ὧν γε δυνατὸν, οὐδ' ἐγὼ λείψω χάριν.
πολύν τε γάρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,
καὶ τῆς ὀρείας ἀνθεμόρρυτον γάνος,
ξουθῆς μελίαινης εἰς πῦρ ἐμβαλῶ σέθεν.
ἀλλ' εἶμι· δέλτον τ' ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων
οἴσω· τὸ μέντοι δυσμενὲς μή μου λάβῃς.
φυλάσσετ' αὐτοὺς πρόσπολοι δεσμῶν ἄτερ.
ἴσως ἄελπτα τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ,
πέμψω πρὸς Ἄργος, ὃν μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.
καὶ δέλτος αὐτῷ ζῶντας, οὓς δοκεῖ θανεῖν
λέγουσα, πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ.
χο κατολοφύρομαί σε
τὸν χερνίβων ῥανίσι
μελόμενον αἱμακταῖς.
ὀρέ οἶκτος γὰρ οὐ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρετ' ὦ ξέναι.
χο σὲ δὲ τύχας μάκαρος
ὦ νεανία,
σεβόμεθ', ἐς πάτραν
ὅτι ποτ' ἐπεμβάσῃ.
πυ Ἄζηλα τοῖς φίλοισι θνησκόντων φίλων.
χο ὦ σχέτλιοι πομπαί.
φεῦ. φεῦ. διόλλυσαι.
αἶ. αἶ. αἶ. αἶ.
πότερος, ὁ μέλλων,

θεᾷ γενέσθω σοῦ μαχωρισθεὶς σέθεν·
ὀρέ καλῶς ἔλεξας τἄλλα, πλὴν ἕν ὦ ξένη·
τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδε μοι, βάρος μέγα·
ὁ ναυστολῶν γάρ εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς·
οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν·
οὔκουν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ
χάριν τίθεσθαι, κἀυτὸν ἐκδῦναι κακῶν,
ἀλλ' ὡς γενέσθαι, τῷδε μὲν δέλτον δίδου·
πέμψει γὰρ Ἄργος ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·
» ἡμᾶς δ' ὁ χρήζων, κτεινέτω· Τὰ τῶν φίλων
» Αἴσχιστον ὅστις καταβαλὼν εἰς ξυμφοράς,
» Αὐτὸς σέσωσαι· τυγχάνει δ' ὅδ' ὢν φίλος,
» Ον οὐδὲν ἧσσον, ἤ με φῶς ὁρᾶν θέλω·
ἰφι ὦ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινος
ῥίζης πέφυκας, τοῖς φίλοις τ' ὀρθὸς φίλος·
τοιοῦτος εἴη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων,
ὅσπερ λέλειπται· καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ ξένοι,
ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' οὐχ ὁρῶσά νιν·
ἐπεὶ δὲ βούλει ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
δέλτον φέροντα· σὺ δὲ θανῇ· πολλή δέ τις
προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει·
ὀρέ θύσει δὲ τίς με, καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;
ἰφι ἐγώ· θεᾶς γὰρ τῆσδε προστροπὴν ἔχω·
ὀρέ ἄζηλά γ' ὦ νεᾶνι, κοὐκ εὐδαίμονα,
ἰφι ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φυλακτέον·
ὀρέ αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας·
ἰφι οὔκ, ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι·
ὀρέ ὁ δὲ σφαγεὺς τίς, εἰ τάδ' ἱστορεῖν με χρή;
ἰφι εἴσω δόμων τῶνδ' εἰσίν, οἷς μέλει τάδε·
ὀρέ τάφος δὲ ποῖος δέξεταί μ', ὅταν θάνω;

ὀρέ κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.
ἰφι ὁ τοῦ θανόντος δ' ἔστι παῖς Ἄργει πατρός;
ὀρέ ἔστ' ἄθλιός γε, κοὐδαμοῦ, καὶ πανταχοῦ.
ἰφι ψευδεῖς ὄνειροι χαίρετ'· οὐδὲν ἦτ' ἄρα.
οὐδ' οἱ σοφοί γε δαίμονες κεκλημένοι,
πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.
πολὺς ταραγμὸς ἔν τε τοῖς θεοῖς ἔνι,
κἀν τοῖς βροτείοις· ἓν δὲ λείπεται μόνον,
ὅτ' οὐκ ἄφρων ὤν, μάντεων πεισθεὶς λόγοις,
ὄλωλεν, ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν.
χο φεῦ φεῦ· τί δ' ἡμεῖς, οἵ τ' ἐμοὶ γεννήτορες,
Ἀρ' εἰσίν; ἆρ' οὐκ εἰσί; τίς φράσειεν ἄν;
ἰφι ἀκούσατ'· εἰς γὰρ δή τιν' ἥκομεν λόγον,
ὑμῖν τ' ὄνησιν ὦ ξένοι σπουδᾶς ἅμα.
κἀμοὶ τόδ' αὖ μάλιστά γ' οὕτω γίγνεται,
εἰ πᾶσι ταὐτὸν πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχοι.
θέλεις ἂν εἰ σώσαιμί σ' ἀγγεῖλαί τί μοι;
πρὸς Ἄργος ἐλθὼν, τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις
δέλτον τ' ἐνεγκεῖν, ἥν, τις οἰκτείρας ἐμὲ,
ἔγραψεν αἰχμάλωτος, οὐχὶ τὴν ἐμὴν
φονέα νομίζων χεῖρα, τοῦ νόμου δ' ὕπο
θνήσκειν γε, τῆς θεοῦ ταῦτα δίκαι' ἡγουμένης;
οὐδένα γὰρ εἶχον, ὅστις ἀγγεῖλαι μολὼν,
εἰς Ἄργος αὖτις τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς
πέμψειε σωθεὶς τῶν ἐμῶν φίλων τινί.
σὺ δ', εἰ γὰρ ὡς ἔοικας οὔτε δυσμενὴς,
καὶ τὰς Μυκήνας οἶσθα, χοὓς κἀγὼ θέλω,
σώθητι, καὶ σὺ μισθὸν οὐκ αἰσχρὸν λαβὼν,
κούφων ἕκατι γραμμάτων, σωτηρίαν.
οὗτος δ' ἐπείπερ πόλις ἀναγκάζει τάδε,

θεᾷ

ἰφι Θέτιδος δ' ὁ τῆς νηρῆδος ἔστι παῖς ἔτι;
ὀρέ οὐκ ἔστιν· ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν Αὐλίδι·
ἰφι δόλια γάρ, ὥς γε φασὶν οἱ πεπονθότες·
ὀρέ τίς εἶ, πόθ', ὡς εὖ πυνθάνῃ τἀφ' Ἑλλάδος;
ἰφι ἐκεῖθέν εἰμι· παῖς ἔτ' οὖσ' ἀπωλόμην·
ὀρέ ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναι τἀκεῖ γύναι·
ἰφι τί δ' ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν;
ὀρέ τίς; οὐ γὰρ ὅν γ' ἐγᾦδα τῶν εὐδαιμόνων·
ἰφι Ἀτρέως ἐλέγετο δή τις Ἀγαμέμνων ἄναξ·
ὀρέ οὐκ οἶδ'· ἄπελθε τοῦ λόγου τούτου γύναι·
ἰφι μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἴφ', ἵν' εὐφρανθῶ ξένε·
ὀρέ τέθνηχ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα·
ἰφι τέθνηκε; ποίᾳ συμφορᾷ; τάλαιν' ἐγώ·
ὀρέ τί δ' ἐστέναξας τοῦτο; μῶν προσῆκέ σοι;
ἰφι τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροιθ' ἀναστένω·
ὀρέ δεινὸς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγείς·
ἰφι ὦ πανδάκρυτος ἡ κτανοῦσα, χὠ κτανών·
ὀρέ παῦσαί νυν ἤδη, μηδ' ἐρωτήσῃς πέρα·
ἰφι τοσόνδε γ', εἰ ζῇ τοῦ ταλαιπώρου δάμαρ·
ὀρέ οὐκ ἔστι· πῶς νιν ὃν ἔτεχ', οὗτος ὤλεσεν;
ἰφι ὦ συνταραχθεὶς οἶκος, ὡς τί δὴ θέλων;
ὀρέ πατρὸς θανόντος, τήνδε τιμωρούμενος·
ἰφι φεῦ·
ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο·
ὀρέ ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ, δίκαιος ὤν·
ἰφι λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον;
ὀρέ λέλοιπεν Ἠλέκτραν γε παρθένον μίαν·
ἰφι τί δέ, σφαγείσης θυγατρὸς ἔστι τις λόγος;
ὀρέ οὐδείς γε, πλὴν θανοῦσαν οὐχ ὁρᾶν φάος·
ἰφι τάλαιν' ἐκείνη, χὠ κτανὼν αὐτὴν πατήρ.

ἰφι. χάριν δὲ δοῦναι τήνδε κωλύει τί σε;
ὀρέ. τὸ κλεινὸν Ἄργος, πατρίδ' ἐμὴν ἐπαύχομαι.
ἰφι. πρὸς θεῶν ἀληθῶς ὦ ξέν' ἐκεῖθεν γεγώς;
ὀρέ. ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἵ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι.
ἰφι. φυγὰς ἀπῆρας πατρίδος, ἢ ποίᾳ τύχῃ;
ὀρέ. φεύγω τρόπον γε δή τιν' οὐχ ἑκὼν, ἑκών.
ἰφι. ἆρ' ἄν τί μοι φράσειας, ὧν ἐγὼ θέλω;
ὀρέ. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας.
ἰφι. καὶ μὴν ποθεινός γ' ἦλθες ἐξ Ἄργους μολών.
ὀρέ. οὔκουν ἐμαυτῷ γ'· εἰ δὲ σοὶ, σὺ τοῦτ' ἔρα.
ἰφι. Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἧς ἁπανταχοῦ λόγος.
ὀρέ. Ὡς μή ποτ' ὤφελόν γε, μηδ' ἰδὼν ὄναρ.
ἰφι. φασίν νιν οὐκ ἔτ' οὖσαν, οἴχεσθαι δορί.
ὀρέ. ἔστιν γὰρ οὕτως, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε.
ἰφι. Ἑλένη δ' ἀφῖκται δῶμα Μενέλεω πάλιν;
ὀρέ. ἥκει κακῶς γ' ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι.
ἰφι. καὶ ποῦ 'στι· κἀμοὶ γάρ τι προὐφείλει κακόν.
ὀρέ. Σπάρτῃ ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ.
ἰφι. ὦ μῖσος εἰς Ἕλληνας, οὐκ ἐμοὶ μόνῃ.
ὀρέ. ἀπέλαυσα κἀγὼ δή τι τῶν κείνης γάμων.
ἰφι. νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὡς κηρύσσεται;
ὀρέ. ὡς πάνθ' ἅπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνιστορεῖς.
ἰφι. πρὶν γὰρ θανεῖν σε τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω.
ὀρέ. ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρᾷς· λέξω δ' ἐγώ.
ἰφι. Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;
ὀρέ. ὄλωλεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.
ἰφι. ὦ πότνι', ὡς ἔστι γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;
ὀρέ. οὔπω νενόστηκ' οἶκον· ἔστι δ' ὡς λόγος.
ἰφι. ὄλοιτο, νόστου μή ποτ' ἐς πάτραν τυχών.
ὀρέ. μηδὲν κατεύχου· πάντα τἀκείνου νοσεῖ.

ἰφι. Θέτι

» Εἰς ἀφανὲς ἕρπει, κοὐδὲν οἶδ' οὐδεὶς κακόν·
» Η γὰρ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθές·
πόθεν, πόθ' ἥκετ' ὦ ταλαίπωροι ξένοι;
ὡς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα,
μακρὸν δ' ἀπ' οἴκων χρόνον ἔσεσθ' ἀεὶ κάτω·
ὀρέ τί ταῦτ' ὀδύρῃ, κἀπὶ τοῖς μέλλουσι νῷν
κακοῖσι λυπᾷς, ἥτις εἶ ποτ' ὦ γύναι;
» Οὔτοι νομίζω σοφὸν, ὃς ἂν μέλλων θανεῖν,
» Οἴκτῳ τὸ δεῖμα τοὐλέθρου νικᾶν θέλῃ,
» Οὐθ' ὅστις ᾅδην ἐγγὺς ὄντ', οἰκτίζεται,
» Σωτηρίας ἄνελπις· ὡς δύ' ἐξ ἑνὸς
» Κακὼ συνάπτει, μωρίαν τ' ὀφλισκάνει,
» Θνήσκει θ' ὁμοίως· τὴν τύχην δ' ἐᾶν χρεών·
ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνει σύ· τὰς γὰρ ἐνθάδε
θυσίας ἐπιστάμεσθα, καὶ γινώσκομεν·
ἰφι πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένος
Πυλάδης κέκληται; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω·
ὀρέ ὅδ'· εἰ δή σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν·
ἰφι ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνος γεγώς;
ὀρέ τί δ' ἂν μαθοῦσα τόδε, πλέον λάβοις γύναι;
ἰφι πότερον, ἀδελφὼ ματρὸς ἐστὸν ἐκ μιᾶς;
ὀρέ φιλότητί γ' ἐσμέν, οὐ κασιγνήτω γύναι·
ἰφι σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθεθ' ὁ γεννήσας πατήρ;
ὀρέ τὸ μὲν δίκαιον, δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἄν·
ἰφι οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ· τοῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ·
ὀρέ ἀνώνυμοι θανόντες, οὐ γελῴμεθ' ἄν·
ἰφι τί δὲ φρονεῖς τοῦτ'; ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα;
ὀρέ τὸ σῶμα θύσεις τοὐμόν, οὐχὶ τοὔνομα·
ἰφι οὐδ' ἂν πόλιν φράσειας, ἥτις ἐστί σοι;
ὀρέ ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὡς θανουμένῳ·

ποινὰς δοῦσ' ἀντιπάλους.
ἥδιστ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν
δεξαίμεθ', Ἑλλάδος ἐκ γᾶς
πλωτήρων εἴ τις ἔβα,
δουλείας ἐμέθεν δει-
λαίας, παυσίπονος. καὶ
γὰρ ὀνείρασι συμβαίην,
οἴκοις, πόλει τε πατρῴᾳ,
τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν,
κοινὰν χάριν ὄλβῳ.
ἰφι ἀλλ' οἵδε χέρας δεσμοῖς διδύμοις
συνερεισθέντες, χωροῦσι νέον
πρόσφαγμα θεᾶς. σιγᾶτε φίλαι.
τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δή,
ἐν ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει,
οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακε βουφορβὸς ἀνήρ.
χο ὦ πότνι', εἴ σοι τάδ' ἀρεσκόντως
πόλις ἥδε τελεῖ, δέξαι θυσίας,
ἃς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ ὁσίας
Ἕλλησι διδοὺς, ἀναφαίνει.
ἰφι εἶεν. τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχοι,
φροντιστέον μοι. μέθετε τῶν ξένων χέρας,
ὡς ὄντες ἱεροί, μηκέτ' ὦσι δέσμιοι.
ναοῦ δ' ἔσω στείχοντες, εὐτρεπίζετε
ἃ χρὴ 'πὶ τοῖς παροῦσι, καὶ νομίζεται.
φεῦ. τίς ἄρα μήτηρ ἡ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε,
πατήρ τ', ἀδελφή τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνοι;
οἵων στερηθεῖσα διπτύχων νεανιῶν,
» ἀνάδελφος ἔσται. Τὰς τύχας τίς οἶδ' ὅτι
» Τοιαίδ' ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν,

» Ὄλβου βάρος, οἳ φέρονται
» Γλάνητες ἐπ' οἶδμα, πόλεις τε,
» Βαρβάρους περῶντες.
» Κοινὰ δόξα· γνώμα
» Δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλβου,
» Τοῖσδ' ἐς μέσον ἥκει.
πῶς τὰς συνδρομάδας πέτρας,
πῶς φινεΐδας ἀΰπνους
ἀκτὰς ἐπέρασαν,
παράλιον αἰγιαλὸν
ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ
δραμόντες, ὅπου πεντήκοντα κορᾶν
τῶν Νηρῄδων χοροὶ
μέλπουσιν ἐγκυκλίοις,
καὶ πλησιστίοισι πνοαῖς,
συριζόντων κατὰ πρύμναν
εὐναίων πηδαλίων,
αὔραις ἐν νοτίαις, ἢ
πνοιαῖσι Ζεφύρου, τὰν
πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν,
λευκὰν ἀκτὰν, Ἀχιλῆος
δρόμους καλλισταδίους, ἄ-
ξεινον κατὰ πόντον.
εἴθ' εὐχαῖσι δεσποσύνας
Λήδας Ἑλένα φίλα παῖς,
ἐλθοῦσα τύχοι, τὰν
Τρῳάδα λιποῦσα πόλιν,
ἵν' ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἱ-
ματηρὰν εἱλιχθεῖσα, λαιμοτόμῳ
δεσποίνας χειρὶ θάνῃ,

Αὐτῶ τοσαύτην ἀμαθίαν· ἐγὼ μὲν οὖν
τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἑστιάματα,
ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ·
τοὺς δ᾽ ἐνθάδ᾽ αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους,
εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ·
Οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.
Χο. κυάνεαι, κυάνεαι
σύνοδοι θαλάσσης,
ἵν᾽ Ἰστρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν
ἄξενον ἐπ᾽ οἶδμα
διεπέρασέν ποτε
Ἀσιήτιδα γαῖαν,
Εὐρώπας διαμείψας·
τίνες ποτ᾽ ἆρα τὸν ἄνυδρον
καὶ δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν,
ἢ ῥεύματα σεμνὰ Δίρκας
ἔβασαν ἔβασαν ἄμικτον
αἶαν, ἔνθα κούρα
διατέγγει βωμοὺς,
καὶ περικίονας να
ῶν αἷμα βρότειον,
ἢ ῥοθίοις ἐλατίνοις,
δικρότοισι κώπαις
ἔπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα
νάϊον ὄχημα
λινοπόροις αὔραις,
φιλόπλουτον ἅμιλλαν
αὔξοντες μελάθροισιν·
Φίλα γὰρ ἐλπὶς ἐγένετ᾽ ἐπὶ
Πήμασι βροτῶν ἄπληστος ἀνθρώποις,

Ὄλβου

Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν,
Μενέλαόν θ'· ἵν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμην,
τὴν ἐνθάδ' Αὖλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ,
οἵ μ' ὥστε μόσχον Δαναΐδαι χειρούμενοι,
ἔσφαζον· ἱερεὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ·
οἴμοι· κακῶν γὰρ τῶν τότ' οὐκ ἀμνημονῶ·
ὅσας γενείου χεῖρας ἐξηκόντισα,
γονάτων τε τοῦ τεκόντος ἐξαρτωμένη,
λέγουσα τοιάδ'· ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν· μήτηρ δ' ἐμὴ
σέθεν κατακτείνοντος, Ἀργεῖαί τε νιν,
ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν· αὐλεῖται δὲ πᾶν
μέλαθρον· ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν·
ᾅδης Ἀχιλλεὺς ἦν ἄρ', οὐχ ὁ Πηλέως,
ὅν μοι προσείπας πόσιν, ἐν ἁρμάτων δ' ὄχοις,
εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ·
ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων
ἔχουσ', ἀδελφὸν τοῦτον εἱλόμην χεροῖν,
ὃς νῦν ὄλωλεν, οὐ κασιγνήτῃ στόμα
συνῆψ' ὑπ' αἰδοῦς, ὡς ἰοῦσ' εἰς Πηλέως
μέλαθρα· πολλὰ δ' ἀπεθέμην ἀσπάσματα,
εἰσαῦθις ὡς ἥξουσ' ἐς Ἄργος αὖ πάλιν·
ὦ τλῆμον, εἰ τέθνηκας, ἐξ οἵων καλῶν
ἔρρεις Ὀρέστα, καὶ πατρὸς ζηλωμάτων·
» Τὰ τῆς θεοῦ δὲ μέμφομαι σοφίσματα,
» Ἥτις βροτῶν μὲν ἤν τις ἅψηται φόνου,
» Ἢ καὶ λοχείας, ἢ νεκροῦ θίγῃ χεροῖν,
» Βωμῶν ἀπείργει, μυσαρὸν ὡς ἡγουμένη·
» Αὐτὴ δὲ θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις·
» Οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔτεκεν ἂν ἡ Διὸς δάμαρ

ἔβαλλον αὐτοὺς. εἰ δὲ τοὺσδ᾽ ὠσαίατο,
οὔτις τὸ νῦν ὑπεῖκον ᾔρασσεν πέτροις,
ἀλλ᾽ ἦν ἄπιστον. μυρίων γὰρ ἐκ χερῶν
οὐδεὶς τὰ τῆς θεοῦ θύματ᾽ ηὐτύχει λαβών.
μόλις δέ νιν τόλμῃ μὲν οὐ χειρούμεθα,
κύκλῳ δὲ περιβάλλοντες, ἐξεκλέψαμεν
πέτροισι χειρῶν φάσγαν᾽, εἰς δὲ γῆν γόνυ
καμάτῳ καθεῖσαν. πρὸς δ᾽ ἄνακτα τῆσδε γῆς
κομίζομέν νιν. ὁ δ᾽ ἐσιδὼν, ὅσον τάχος
ὡς χέρνιβάς τε, καὶ σφάγι᾽ ἐξέπεμπέ σοι.
εὔχου δὲ τοιάδ᾽ ὦ νεᾶνί σοι ξένων
σφάγια παρεῖναι, κἂν ἀναλίσκῃς ξένους
τοιούσδε. τὸν σὸν Ἑλλὰς ἀποτίσει φόνον,
δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς.
Χο. θαυμάστ᾽ ἔλεξας, τὸν φανένθ᾽ ὅστις ποτὲ
Ἕλληνος ἐκ γῆς, πόντον ἦλθεν ἄξενον.
Ἰφι. εἶεν. σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολών.
τὰ δ᾽ ἐνθάδ᾽, ἡμεῖς οἷα φροντιοῦμεθα.
ὦ καρδία τάλαινα, πρὶν μὲν εἰς ξένους
γαληνὸς ἦσθα, καὶ φιλοικτίρμων ἀεὶ,
εἰς τοὐμόφυλον ἀναμετρουμένη δάκρυ,
Ἕλληνας ἄνδρας ἡνίκ᾽ εἰς χέρας λάβοις.
νῦν δ᾽ ἐξ ὀνείρων, οἷσιν ἠγριώμεθα,
δοκοῦσ᾽ Ὀρέστην μηκέθ᾽ ἥλιον βλέπειν,
δύσνουν με λήψεσθ᾽ οἵτινές ποθ᾽ ἥκετε.
καὶ τοῦτ᾽ ἄρ᾽ ἦν ἀληθές. ᾐσθόμην φίλαι.
» Οἱ δυστυχεῖς γὰρ, τοῖσιν εὐτυχεστέροις,
» Αὐτοὶ κακῶς πράξαντες, οὐ φρονοῦσιν εὖ.
ἀλλ᾽ οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἦλθε πώποτε,
οὐ πορθμὶς, ἥτις διὰ πέτρας συμπληγάδας

σιγῇ καθήμεθ'· ὁ δὲ, περισπάσας ξίφος,
μόσχους ὀρούσας εἰς μέσας λέων ὅπως,
παίει σιδήρῳ λαγόνας εἰς πλευρὰς ἱεὶς,
δοκῶν ἐριννῦς θεὰς ἀμύνεσθαι τάδε,
ὡς αἱματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν ἁλός.
κἀν τῷδε πᾶς τις ὡς ὁρᾷ βουφόρβια
πίπτοντα, καὶ πορθούμεν', ἐξωπλίζετο,
κόχλους τε φυσῶν, συλλέγων τ' ἐγχωρίους.
πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ, καὶ νεανίας ξένους
φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἡγούμεθα.
πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.
πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθεὶς,
στάζων ἀφρῷ γένειον· ὡς δ' ἐσείδομεν
προὔργου πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔσχεν πόνον,
βάλλων, ἀράσσων· ἅτερος δὲ τοῖν ξένοιν,
ἀφρόντ' ἀπέψα, σώματός τ' ἐτημέλει,
πέπλων τε προὐκάλυπτεν εὐπήνοις ὑφαῖς,
καραδοκῶν μὲν τἀπιόντα τραύματα,
φίλον δὲ θεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν.
ἔμφρων δ' ἀναΐξας ὁ ξένος πεσήματος,
ἔγνωκε κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον,
καὶ τὴν παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας.
ᾤμωξέ θ'· ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνίεμεν πέτρους
βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
οὗ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλευσμ' ἠκούσαμεν.
Πυλάδη, θανούμεθ'· ἀλλ' ὅπως θανούμεθα
κάλλισθ', ἕπου μοι φάσγανον σπάσας χερί.
ὡς δ' εἴδομεν δίπαλτα πολεμίων ξίφη,
φυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας.
ἀλλ' εἰ φύγοι τις, ἅτεροι προσκείμενοι,

ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος·
ἔλεξε δ' οὐχ ὁρᾶτε; δαίμονές τινες
θάσσουσιν οἵδε· θεοσεβὴς δ' ἡμῶν τις ὤν,
ἀνέσχε χεῖρα, καὶ προσηύξατ' εἰσιδών·
ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας, νεῶν φύλαξ,
δέσποτα Παλαῖμον, ἵλεως ἡμῖν γενοῦ·
εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον Διοσκόρω,
ἢ Νηρέως ἀγάλμαθ', ὃς τὸν εὐγενῆ
ἔτικτε πεντήκοντα Νηρῄδων χορόν·
ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομίᾳ θρασύς,
ἐγέλασεν εὐχαῖς· ναυτίλους δ' ἐφθαρμένους
θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε τοῦ νόμου φόβῳ,
κλύοντας, ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους·
ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσιν,
θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τἀπιχώρια·
κἀν τῷδε πέτροις ἅτερος λιπὼν ξένην,
ἔστη, κάρα τε διετίναξ' ἄνω, κάτω,
κἀπεστέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
μανίαις ἀλαίνων· καὶ βοᾷ κυναγὸς ὥς,
Πυλάδη, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' οὐχ ὁρᾷς
ᾅδου δράκαιναν, ὥς με βούλεται κτανεῖν,
δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη;
ἡ δ' ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα, καὶ φόνον,
πτεροῖς ἐρέσσει μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν
ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπεμβάλῃ·
οἴμοι· κτενεῖ με· ποῖ φύγω; παρῆν δ' ὁρᾶν
οὐ ταυτὰ μορφῆς σχήματ', ἀλλ' ἠλλάσσετο,
φθογγάς τε μόσχων, καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
ἃς φάσ' ἐριννῦς ἱέναι μιμήματα·
ἡμεῖς δὲ συσταλέντες ὡς θανούμενοι,

χο. καὶ μὴν ὅδ' ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους
βουφορβὸς, ἥκει σημανῶν τί σοι νέον. Ἀγαμέμνων
βου. Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον, Κλυταιμνήστρα
ἄκουε καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων.
ἰφι. τί δ' ἔστι τοῦ παρόντος ἐκπλῆσσον λόγου;
βου. ἥκουσιν εἰς γῆν κυανέαν συμπληγάδων
πλάτῃ φυγόντες δίπτυχοι νεανίαι,
θεᾷ φίλον πρόσφαγμα, καὶ θυτήριον
Ἀρτέμιδι. χέρνιβας δὲ, καὶ κατάργματα Ἄρτεμις.
οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιουμένη.
ἰφι. ποδαποί; τίνος γῆς ὄνομ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;
βου. Ἕλληνες ἓν τοῦτ' οἶδα, κοὐ περαιτέρω.
ἰφι. οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι;
βου. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἅτερος πρὸς θατέρου. Πυλάδης
ἰφι. τοῦ ξυζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοὔνομ' ἦν;
βου. οὐδεὶς τόδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.
ἰφι. πῶς δ' εἴδετ' αὐτοὺς, καὶ τυχόντες εἵλετε;
βου. ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου.
ἰφι. καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία;
βου. βοῦς ἤλθομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ.
ἰφι. ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθε· πῶς νιν εἵλετε; ι. αὐτὶ τοὺς αὐτοὺς.
τρόπῳ θ' ὁποίῳ; τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
χρόνιοι γὰρ ἥκουσιν· οὐδέπω βωμὸς θεᾶς
Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς.
βου. Ἐπεὶ τὸν ἐσρέοντα διὰ συμπληγάδων
βοῦς ὑλοφορβοὶ πόντον εἰσεβάλλομεν,
ἦν τις διαρρὼξ κυμάτων πολλῷ σάλῳ
κοιλωπὸς ἀρμὸς, πορφυρευτικαὶ στέγαι.
ἐνταῦθα δισσοὺς εἶδέ τις νεανίας
βουφορβὸς ἡμῶν, κἀπεχώρησεν πάλιν,

λοχίαν, στερρὰν, παιδείαν,
μοῖραι συντείνουσι θεαί.
ἁ μναστευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων,
ἂν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμοις
Λήδη. Λήδας, ἁ τλάμων κούρα,
σφάγιον πατρῷα λώβα,
καὶ θῦμ' οὐκ εὐγάθητον
ἔτεκεν, ἔτρεφεν, εὐκταίαν
ἱππείοισιν ἐν δίφροισι
Αυλίσ. ψαμμάθων Αὐλίδος ἐπέβασαν
νύμφαιον, οἴμοι δύσνυμφον,
Νηρεύσ. τῷ τᾶς Νηρέως κούρας.
αἶ αἶ. νῦν δ' ἀξείνου πόντου ξείνα
δυσχόρτους οἴκους ναίω,
Αργοσ ἄγαμος, ἄτεκνος, ἄπολις, ἄφιλος.
Ηρα οὐ τὰν Ἄργει μέλπουσ' Ἥραν, οὐδ' ἱστοῖς
Παλλασ ἐν καλλιφθόγγοις
κερκίδι Παλλάδος Ἀτθίδος εἰκὼ
Τιτανεσ Τιτάνων ποικίλλουσα,
ἀλλ' αἱμορράντων δυσφόρμι-
γγα ξείνων αἱμάσσουσ' ἄταν,
βωμοὺς οἰκτράν τ' αἰαζόντων,
οὐδ' ἄνοικτρόν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον.
καὶ νῦν κείνων μέν μοι
Αργοσ λάθα, τὸν δ' Ἄργει δμαθέντα,
κλαίω σύγγονον,
ὃν ἔλιπον ἐπιμαστίδιον
ἔτι βρέφος, ἔτι νέον,
ἔτι θάλος ἐν χερσὶ
Ορεστησ ματρὸς, πρὸς στέρνοισί
τ' Ἄργει σκηπτοῦχον Ὀρέσταν.

πατρίδος, καὶ μᾶς, ἔνθα δοκίμῳ
κεῖμαι, σφαχθεῖσα τλάμων.
Χο. ἀντιψάλμους ᾠδὰς,
ὕμνον τ' ἀσιήταν σοι
βάρβαρον ἰαχὰν,
δέσποιν' ἐξαυδάσω
τὰν ἐν θρήνοις μοῦσαν,
νέκυσιν μέλεον.
τὰν, ἐν μολπαῖς ἀΐδας
ὑμνεῖ, δίχα παιάνων.
Ἰφι. οἴμοι τῶν ἀτρειδᾶν οἴκων.
ἔρρει φόως σκήπτρων.
οἴμοι πατρῴων οἴκων.
τίν' ἐκ τῶν εὐόλβων
Ἄργει βασιλέων,
ἀρχά. μόχθος δ' ἐκ μόχθων
ἀΐσσει, δινευούσαις ἵπποισι
πτανοῖς, ἀλλάξας
δ' ἐξ ἕδρας ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος.
ἄλλοις δ' ἄλλα προσέβα
χρυσέας ἀρνὸς μελάθροις ὀδύνα,
φόνος ἐπὶ φόνῳ,
ἄχεα ἄχεσιν.
ἔνθεν τῶν πρόσθεν δμαθέν-
των Τανταλιδᾶν ἐκβαίνει
ποινά γ' ἐς οἴκους. σπεύδει
δ' ἀσπούδαστ' ἐπὶ σοὶ δαίμων,
ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων
δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας,
καὶ νυκτὸς κείνας ἐξ ἀρχᾶς

ἀλύροις ἐλέγοις,
ἒ. ἒ. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν
αἵ μοι συμβαίνουσ' ἆται
σύγγονον ἀμὸν κατα
κλαιομένᾳ, ζωᾶς,
οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων
νυκτὸς, τᾶς, ἐξῆλθ' ὄρφνα·
ὠλόμαν, ὠλόμαν·
οὐκ εἴσ' οἶκοι πατρῷοι·
οἴμοι· φροῦδος γέννα·
φεῦ· φεῦ· τῶν Ἄργει μόχθων·
ἰὼ δαῖμον, ὃς τὸν
μόνον με κασίγνητον συλᾷς,
ἀΐδᾳ πέμψας· ᾧ τάσδε
χοὰς μέλλω, κρατῆρά τε
τὸν φθιμένων
ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις,
πηγάς τ' οὐρείων ἐκ μόσχων,
βάκχου τ' οἰνηρὰς λοιβὰς,
ξουθᾶν τε πόνημα μελισσᾶν,
ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖ
ται· ἀλλ' ἔνδος μοι πάγχρυσον
τεῦχος, καὶ λοιβὰν ἀΐδᾳ·
ὦ κατὰ γαίας
Ἀγαμεμνόνειον θάλος,
ὡς φθιμένῳ τάδε σοι
πέμπω· δέξαι δ'· οὐ γὰρ πάρος
τύμβου σοι ξανθὰν χαίταν,
οὐ δακρύ' οἴσω·
τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθην

ὀρέ. οὔτοι μακρὸν μὲν ἤλθομεν κώπῃ πόρον,
ἐκ τερμάτων δὲ νόστον ἄρωμεν πάλιν;
ἀλλ' εὖ γὰρ εἶπας· πρῶτον· χώρας νεκρῶν
ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.
οὐ γὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' αἴτιον γενήσεται,
πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον· τολμητέον.
» Μόχθος γὰρ οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.
ἰφι. εὐφαμεῖτ' ὦ πόντου
δισσὰς συγχωρούσας πέτρας
Εὐξείνου ναίοντες.
ὦ παῖ τᾶς Λατοῦς,
δίκτυνν' οὐρεία,
πρὸς σὰν αὐλὰν εὐστύλων
ναῶν χρυσήρεις θριγκούς,
πόδα παρθένιον
ὅσιον ὁσίας
κληδούχου δούλα πέμπω,
Ἑλλάδος εὐίππου πύργους,
καὶ τείχη, χόρτων τ' εὐδένδρων χώρων
ἐξαλλάξασ' Εὐρώπαν,
πατρῴων οἴκων ἕδρας.
χο. ἔμολον· τί νέον; τίνα φροντίδ' ἔχεις;
τί με πρὸς ναοὺς ἄγαγες, ἄγαγες;
ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους
ἐλθόντος κλεινᾷ σὺν κώπᾳ
χιλιοναύτᾳ, μυριοτεύχοις
τῶν Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν.
ἰφι. ὦ δμωαί, δυσθρηνήτοις
ὡς θρήνοις ἔγκειμαι,
τᾶς οὐκ εὐμούσου μολπᾶς βοαῖν

ἔνθ' Ἄρτεμις σὴ σύγγονος βωμοὺς ἔχει,
λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὅ φασιν ἐνθάδε
ἐς τούσδε ναοὺς οὐρανοῦ πεσεῖν ἄπο·
λαβόντα δ' ἢ τέχναισιν, ἢ τύχῃ τινὶ,
κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ
δοῦναι τόδ', ἐνθένδ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρας,
καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμπνοὰς ἕξειν πόνων·
ἥκω δὲ πεισθεὶς σοῖς λόγοισιν ἐνθάδε,
ἄγνωστον ἐς γῆν ἄξενον· σὲ δ' ἱστορῶ
Πυλάδη· σὺ γάρ μοι τοῦδε συλλήπτωρ πόνου·
τί δρῶμεν; ἀμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὁρᾷς
ὑψηλά· πότερα, δωμάτων προσαμβάσεις
ἐκβησόμεσθα; πῶς ἂν οὖν μάθοιμεν ἄν,
ἢ χαλκότευκτα κλῇθρα λύσαντες μοχλοῖς;
ὧν οὐδὲν ἴσμεν· ἢν δ' ἀνοίγοντες πύλας
ληφθῶμεν, ἐς βάσεις τε μηχανώμενοι,
θανούμεθ'· ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεὼς ἔπι
φεύγωμεν, ᾗπερ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν·
πυλ. φεύγειν μὲν οὐκ ἀνεκτὸν, οὐδ' εἰώθαμεν·
τὸν τοῦ θεοῦ δὲ χρησμὸν οὐ κακιστέον·
ναοῦ δ' ἀπαλλαχθέντες, κρύψωμεν δέμας
κατ' ἄντρ', ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει μέλας
νεὼς ἄπωθεν, μή τις ἐσιδὼν σκάφος,
βασιλεῦσιν εἴπῃ, κᾆτα ληφθῶμεν βίᾳ.
ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλῃ,
τολμητέον τοι ξεστὸν ἐκ ναοῦ λαβεῖν
ἄγαλμα, πάσας προσφέροντα μηχανάς·
ὅρα δὲ γ' εἴσω τριγλύφων, ὅποι κενὸν
» δέμας καθεῖναι· τοὺς πόνους γὰρ οἱ 'γαθοὶ
» τολμῶσι· δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ.

ὀρέ. οὔτοι

τέθνηκ' Ὀρέστης, οὗ κατηρξάμην ἐγώ.
Στῦλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες.
θνήσκουσι δ' ὡς ἂν χέρνιβες βάλωσί με.
οὐδ' αὖ συνάψαι τοὔναρ εἰς φίλους ἔχω.
Στροφίῳ γὰρ οὐκ ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.
νῦν οὖν ἀδελφῷ βούλομαι δοῦναι χοὰς
παροῦσα παντί· ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἂν
σὺν προσπόλοισιν, ἃς ἔδωχ' ἡμῖν ἄναξ
Ἑλληνίδας γυναῖκας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
οὔπω τινὸς πάρεισιν ἐς ἔμ' εἴσω δόμων,
ἐν οἷσι ναίω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
ὀρέ. ὅρα, φυλάσσου, μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν.
πυλ. ὁρῶ· σκοποῦμαι δ' ὄμμα πανταχοῦ στρέφων.
ὀρέ. Πυλάδη, δοκεῖ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς,
ἔνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐστείλαμεν;
πυλ. ἔμοιγ' Ὀρέστα· σοὶ δὲ συνδοκεῖν χρεών.
ὀρέ. καὶ βωμὸς, Ἕλλην οὗ καταστάζει φόνος;
πυλ. ἐξ αἱμάτων γοῦν ξάνθ' ἔχει τριχώματα.
ὀρέ. θριγκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκῦλ' ὁρᾷς ἠρτημένα;
πυλ. τῶν κατθανόντων τἀκροθίνια ξένων.
ὀρέ. ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεών.
ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ τήνδ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες
χρήσας, ἐπειδὴ πατρὸς αἷμ' ἐτισάμην,
μητέρα κατακτάς· διαδοχαῖς δ' Ἐρινύων
ἠλαυνόμεσθα φυγάδες ἔξεδροι χθονὸς,
δρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους.
ἐλθὼν δέ σ' ἠρώτησα, πῶς τροχηλάτου
μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος, πόνων τ' ἐμῶν,
οὓς ἐξεμόχθουν περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα.
σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν Ταυρικῆς μ' ὅρους χθονὸς,

ἐλθοῦσα δ' Αὐλίδ' ἡ τάλαιν', ὑπὲρ πυρᾶς
μεταρσία ληφθεῖσ', ἐκαινόμην ξίφει·
ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου
Ἄρτεμις Ἀχαιοῖς· διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
πέμψασά μ', εἰς τήνδ' ᾤκισεν ταύρων χθόνα,
οὗ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
Θόας, ὃς ὠκὺν πόδα τιθεὶς ἴσον πτεροῖς,
εἰς τοὔνομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν·
ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερίαν τίθησί με,
ὅθεν νόμοισι τοῖσιν ἥδεται θεὰ
Ἄρτεμις ἑορτῆς, τοὔνομ' ἧς καλὸν μόνον.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη·
θύω γὰρ, ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἕλλην ἀνήρ·
κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει
ἄρρητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς·
ἃ καινὰ δ' ἥκει νὺξ φέρουσα φάσματα,
λέξω πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τόδ' ἔστ' ἄκος·
ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς,
οἰκεῖν ἐν Ἄργει, παρθένοισι δ' ἐν μέσαις
εὕδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ,
φεύγειν δέ· κἄξω στᾶσα, θριγκὸν εἰσιδεῖν
δόμων πίτνοντα· πᾶν δ' ἐρέψιμον στέγος,
βεβλημένον πρὸς οὖδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν·
μόνος δ' ἐλήφθη στῦλος, ὡς ἔδοξέ μοι,
δόμων πατρῴων· ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας
ξανθὰς καθεῖμαι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν·
κἀγὼ τέχνην τήνδ', ἣν ἔχω ξενοκτόνον,
τιμῶσ' ὕδραινον αὐτὸν, ὡς θανούμενον
κλαίουσα· τοὔναρ δ' ὧδε συμβάλλω τόδε·

τέθνηκ'

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

Ελοψ ὁ ταντάλειος εἰς
Πίσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις, Οἰνομάου
γαμεῖ κόρην.
ἐξ ἧς, Ατρεὺς ἔβλαστεν· Ατρέως δὲ παῖς,
Μενέλαος, Αγαμέμνων τε· τοῦ δ' ἔφυν ἐγὼ,
τῆς τυνδαρείας θυγατρὸς Ιφιγένεια παῖς,
ἣν ἀμφὶ δίναις, ἃς θάμ' Εὔριπος πυκναῖς
αὔραις ἑλίσσων, κυανέαν ἅλα στρέφει,
ἔσφαξ' Ελένης οὕνεχ', ὡς δοκεῖ πατὴρ
Αρτέμιδι κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον
Ελληνικῶν συνήγαγ' Αγαμέμνων ἄναξ,
τὸν καλλίνικον στέφανον Ιλίου θέλων
λαβεῖν Αχαιοὺς, τούς θ' ὑβρισθέντας γάμους
Ελένης μετελθεῖν, Μενέλεῳ χάριν φέρων.
δεινῆς τ' ἀπλοίας, πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων,
εἰς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε.
ὦ τῆσδ' ἀνάσσων Ελλάδος στρατηγίας
Αγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίσῃ χθονὸς,
πρὶν ἂν κόρην σὴν Ιφιγένειαν Αρτεμις
λάβοι σφαγεῖσαν· ὅ, τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι,
κάλλιστον, αὔξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾷ.
παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ,
τίκτει, τὸ καλλιστεῖον ἐς ἔμ' ἀναφέρων,
ἣν χρή σε θῦσαι· καί μ' Οδυσσέως τέχναις
μητρὸς παρείλοντ' ἐπὶ γάμοις Αχιλλέως.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

Ορέστης κατὰ χρησμὸν ἐλθὼν εἰς Ταύρους τῆς Σκυθίας μετὰ Πυλάδου, παρακινηθεὶς, τὸ παρ᾽ αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Αρτέμιδος ξόανον ὑφελέσθαι προῃρεῖτο. προελθὼν δ᾽ ἀπὸ τῆς νεὼς, καὶ φανεὶς, ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθεὶς, ἀνήχθη κατὰ τὸν παρ᾽ αὐτοῖς ἐθισμὸν, ὅπως τοῦ τῆς Αρτέμιδος ἱεροῦ σφάγιον γένωνται. τοὺς γὰρ καταπλεύσαντας ξένους, ἀπέσφαττον. Η μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ὑπόκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐξ Ελληνίδων γυναικῶν, θεραπαινίδων τῆς Ιφιγενείας.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ιφιγένεια.	Βουκόλος.
Ορέστης.	Θόας.
Πυλάδης.	Αγγελος.
Χορός.	Αθηνᾶ.

Προλογίζει δὲ ἡ Ιφιγένεια.

233

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

IPHIGENIA IN TAVRIS.

καὶ δόξαν ἔχειν κρεῖττον καθ' Ἑλλάδα.
ἐγὼ παρὼν δὲ, καὶ τὸ πρᾶγμ' ὁρῶν, λέγω
ἡ παῖς σαφῶς σοι πρὸς θεοὺς ἀφίπτατο.
λύπης δ' ἀφαιρεῖ, καὶ πόσει πάρες χόλον.
Ἀπροσδόκητα δὲ βροτοῖσι τὰ τῶν θεῶν.
Σώζουσί θ', οὓς φιλοῦσιν. ἦμαρ γὰρ τόδε,
Θανοῦσαν εἶδε, καὶ βλέπουσαν παῖδα σήν.

χο. ὡς ἥδομαί τοι ταῦτ' ἀκούσασ' ἀγγέλου.
ζῶν δ' ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος.

κλυ. ὦ παῖ θεῶν του, κλέμμα γέγονας,
πῶς σε προσείπω; πῶς δ' ἐ φῶ;
παραμυθεῖσθαι τούσδε μάτην μύθους,
ὥς σου πένθους λυγροῦ παυσαίμαν.

χο. καὶ μὴν Ἀγαμέμνων ἄναξ στείχει,
τοὺσδ' αὐτοὺς ἔχων σοι φράζειν μύθους.

ἀγ. γύναι, θυγατρὸς ἕνεκ' ὄλβιοι γενοίμεθ' ἄν.
ἔχει γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν.
χρὴ δέ σε λαβοῦσαν τόνδε μόσχον νεαγενῆ,
στείχειν πρὸς οἴκους, ὡς στρατὸς πρὸς πλοῦν ὁρᾷ.
καὶ χαῖρε. χρόνιά γε τὰ μά σοι προσφθέγματα
Τροίηθεν ἔσται. καὶ γένοιτό σοι καλῶς.

χο. χαίρων Ἀτρείδη, γῆν ἵκου Φρυγίαν.
χαίρων δ' ἐπάνηκε,
κάλλιστά μοι σκῦλ' ἀπὸ Τροίας ἑλών.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

Τροίας τε πέργαμ' ἐξελεῖν ἡμᾶς δορί·
ἐς γῆν δ' Ἀτρεῖδαι, πᾶς στρατός τ' ἔστι βλέπων·
ἱερεὺς δὲ φάσγανον λαβὼν, ἐπεύξατο,
λαιμόν τ' ἐπεσκοπεῖθ', ἵνα πλήξειεν ἄν.
ἐμοὶ δέ τ' ἄλγος οὐ μικρὸν εἰσῄει φρενὶ,
κἄστην νενευκώς· θαῦμα δ' ἦν αἴφνης ὁρᾶν·
πληγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ᾔσθετ' ἂν σαφῶς·
τὴν παρθένον δ' οὐκ οἶδεν οὗ γῆς εἰσέδυ·
βοᾷ δ' ἱερεὺς ἅπας δ' ἐπήχησε στρατὸς,
ἄελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος
φάσμ', οὗ γε μηδ' ὁρωμένου πίστις παρῆν·
ἔλαφος γὰρ ἀσπαίρουσ', ἔκειτ' ἐπὶ χθονὶ
ἰδεῖν μεγίστη, διαπρεπής τε τὴν θέαν·
ἧς αἵματι βωμὸς ἐρράνετ' ἄρδην τῆς θεοῦ·
κἀν τῷδε Κάλχας, πῶς δοκεῖς, χαίρων ἔφη,
ὦ τοῦδ' Ἀχαιῶν κοίρανοι κοινοῦ στρατοῦ,
ὁρᾶτε τήνδε θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς
προὔθηκε βωμίαν ἔλαφον ὀρειδρόμον;
ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται,
ὡς μὴ μιαίνοι βωμὸν εὐγενεῖ φόνῳ,
ἡδέως τε τοῦτ' ἐδέξατο· καὶ πλοῦν οὔριον
δίδωσιν ἡμῖν, Ἰλίου τ' ἐπιδρομάς·
πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης,
χώρει τε πρὸς ναῦν, ὡς ἡμέρᾳ τῇδε δεῖ,
λιπόντας ἡμᾶς Αὐλίδος κοίλους μυχοὺς,
Αἰγαῖον οἶδμα διαπερᾶν· ἐπεὶ δ' ἅπαν
κατηνθρακώθη θῦμ' ἐν Ἡφαίστου φλογὶ,
τὰ πρόσφορ' ηὔξαθ', ὡς τύχοι νόστου στρατός·
πέμπει δ' Ἀγαμέμνων μ' ὥστε σοι φράσαι τάδε,
λέγειν θ' ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ,

στῆν παῖδ' ἄγοντες, αὐθὺς Ἀργείων ὄχλος
ἠθροίζεθ'· ὡς δ' ἐσεῖδεν Ἀγαμέμνων ἄναξ
ἐπὶ σφαγὰς στείχουσαν ἐς ἄλσος κόρην,
ἀνεστέναξε· κἄμπαλιν στρέψας κάρα,
δάκρυα προῆγεν ὀμμάτων, πέπλον προθείς.
ἡ δὲ, σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον,
ἔλεξε τοιάδ'· ὦ πάτερ, πάρειμί σοι·
τοὐμὸν δὲ σῶμα τῆς ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας,
καὶ τῆς ἁπάσης Ἑλλάδος γαίας ὕπερ,
θῦσαι δίδωμ' ἑκοῦσα πρὸς βωμὸν θεᾶς,
ἄγοντας εἴπερ ἐστὶ θέσφατον τόδε.
καὶ τοὐπ' ἔμ' εὐτυχοῖτε, καὶ νικηφόρου
δορὸς τύχοιτε, πατρίδα τ' ἐξίκοισθε γῆν.
πρὸς ταῦτα, μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμοῦ
σιγῇ· παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως.
τοσαῦτ' ἔλεξε· πᾶς δ' ἐθάμβησε κλύων
εὐψυχίαν τε, κἀρετὴν τῆς παρθένου.
στὰς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ᾧ τόδ' ἦν μέλον,
εὐφημίαν ἀνεῖπε, καὶ σιγὴν στρατῷ.
Κάλχας δ' ὁ μάντις ἐς κανοῦν χρυσήλατον
ἔθηκεν ὀξὺ χειρὶ φάσγανον σπάσας
κολεῶν ἔσωθεν· κρᾶτά τ' ἔστεψεν κόρης.
ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς
λαβὼν κανοῦν, ἔθρεξε χέρνιβάς θ' ὁμοῦ,
ἔλεξε δ', ὦ θηροκτόνον Ἄρτεμι, παῖ Διός,
τὸ λαμπρὸν εἱλίσσουσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος,
δέξαι τὸ θῦμα τόδ', ὅγε σοι δωρούμεθα,
στρατός τ' Ἀχαιῶν, Ἀγαμέμνων ἄναξ θ' ὁμοῦ,
ἄχραντον αἷμα, καλλιπαρθένου δέρης.
καὶ δὸς γενέσθαι πλοῦν νεῶν ἀπήμονα,

θανοῦσαν, εὐφυῆ τε σώματος
δέρην σφαγεῖσαν, εὔδροσοι παγαὶ
πατρῷαι μένουσί σε, χέρνιβές τε,
στρατός τ' Ἀχαιῶν, θέλων
Ἰλίου πόλιν μολεῖν.
ἀλλὰ τὰν Διὸς κόραν
κλήσωμεν Ἄρτεμιν θεῶν ἄνασσαν,
ὡς ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ.
ὦ πότνια θύμασι βροτησίοις
χαρεῖσα, πέμψον εἰς Φρυγῶν
γαῖαν Ἑλλάνων στρατὸν,
καὶ δολόεντα Τροίας ἕδη,
Ἀγαμέμνονά τε λόγχαις
Ἑλλάδι κλεινότατον στέφανον
δὸς ἀμφὶ κάρα τεὸν
κλέος ἀείμνηστον ἀμφιθεῖναι.

ι. τὸ ἑξῆς, καὶ δὸς Ἀγαμέμνονα λόγχαις ἀμφιθεῖναι κλεινότατον στέφανον ἀμφὶ τεὸν κάρα, κλέος ἀείμνηστον τῇ Ἑλλάδι

ἀγγ. ὦ Τυνδαρεία παῖ Κλυταιμνήστρα, δόμων
ἔξω πέρασον, ὡς κλύοις ἐμῶν λόγων.
κλυ. φθογγῆς κλύουσα δεῦρο σῆς ἀφικόμην,
ταρβοῦσα τλήμων, κἀκπεπληγμένη φόβῳ.
μή μοι τιν' ἄλλην ξυμφορὰν ἥκεις φέρων
πρὸς τῇ παρούσῃ; Ἀγγ. σῆς μὲν οὖν παιδὸς πέρι.
θαυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω.
κλυ. μὴ μέλλε τοίνυν, ἀλλὰ φράζ' ὅσον τάχος.
ἀγγ. ἀλλ' ὦ φίλη δέσποινα, πᾶν πεύσῃ σαφῶς.
λέξω δ' ἀπαρχῆς, ἤν τι μὴ σφαλεῖσά μου
γνώμη, ταράξῃ γλῶσσαν ἐν λόγοις ἐμήν.
Ἐπεὶ γὰρ ἱκόμεσθα τῆς Διὸς κόρης
Ἀρτέμιδος ἄλσος, λειμακάς τ' ἀνθηφόρους,
ἵν' ἦν Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος,

θέσφατ' ἐξαλείψω.

χο ὦ πότνια, πότνια μῆτερ,
ὡς δάκρυά γέ σοι
δώσομεν ἁμέτερα.
παρ' ἱεροῖς γὰρ οὐ πρέπει.

ιφι ὦ νεάνιδες,
συνεπαείδετ' Ἄρτεμιν,
Χαλκίδος ἀντίπορον,
ἵνα τε δόρατα
μέμονε δάϊα δι' ἐμὸν ὄνομα,
τᾶσδ' Αὐλίδος στενοπόροις
ὅρμοις. ἰὼ γᾶ μῆτερ,
ὦ Πελασγία,
Μυκηναῖαί τ' ἐμαὶ θεράπναι.

χο καλῇς πόλισμα Περσέως,
κυκλωπίων πόνον χερῶν.

ιφι ἔθρεψας Ἑλλάδι μέγα φάος.
θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.

χο κλέος γὰρ οὔ σε μὴ λίπῃ.

ιφι ἰὼ. ἰὼ. λαμπαδοῦχος ἁμέρα,
Διός τε φέγγος, ἕτερον,
ἕτερον αἰῶνα,
καὶ μοῖραν οἰκήσομεν.
χαῖρέ μοι φίλον φάος.

χο ἰὼ. ἰὼ. ἴδεσθε τὰν Ἰλίου
καὶ Φρυγῶν ἑλέπτολιν
στείχουσαν, ἐπὶ κάρα στέφη
βαλλομέναν, χερνίβων τε παγαῖς,
βωμόν γε δαίμονος θεᾶς,
ῥανίσιν αἱματορρύτοις

θανοῦσαν

ἰφι ἄκων μ' ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος διώλεσεν.
κλυ δόλῳ δ' ἀγεννῶς Ἀτρέως τ' οὐκ ἀξίως.
ἰφι τίς μ' εἶσιν ἄξων πρὶν σπαράξεσθαι κόμας;
κλυ ἐγὼ μετά γε σοῦ.
ἰφι μὴ σύ γ'. οὐ καλῶς λέγεις.
κλυ πέπλων ἐχομένη σῶν. Ἰφι. ἐμοί μῆτερ πιθοῦ.
μέν', ὡς ἐμοί τε, σοί τε κάλλιον τόδε.
πατρὸς δ' ὀπαδῶν τῶνδέ τίς με πεμπέτω
Ἀρτέμιδος ἐς λειμῶν', ὅπου σφαγήσομαι.
κλυ ὦ τέκνον, οἴχῃ. Ἰφι. καὶ πάλιν γ' οὐ μὴ μόλω.
κλυ λιποῦσα μητέρα. Ἰφι. ὡς ὁρᾷς γ' οὐκ ἀξίως.
κλυ σχές, μή με προλίπῃς. Ἰφι. οὐκ ἐῶ στάζειν δάκρυ.
ὑμεῖς δ' ἐπευφημήσατ' ὦ νεάνιδες
παιᾶνα τῇ μῇ συμφορᾷ, Διὸς κόρην
Ἄρτεμιν. ἴτω δὲ Δαναΐδαις εὐφημία.
κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις, αἰθέσθω δὲ πῦρ
προχύταις καθαρσίοισι. καὶ πατὴρ ἐμὸς
ἐνδεξιούσθω βωμὸν, ὡς σωτηρίαν
Ἕλλησι δώσουσ' ἔρχομαι νικηφόρον.
ἰφι ἄγετέ με τὰν Ἰλίου
καὶ Φρυγῶν ἑλέπτολιν.
στέφεα περίβολα δίδοτε, φέρε
τε, πλόκαμος ὅδε καταστέφειν.
χερνίβων τε παγαῖσιν,
ἑλίσσετ' ἀμφὶ ναὸν,
ἀμφὶ βωμὸν Ἄρτεμιν,
τὰν ἄνασσαν Ἄρτεμιν,
τὰν μάκαιραν.
ὡς ἐμοῖσιν ἢ χρεὼν
αἵμασι, θύμασί τε,

ὡς οὐκ ἂν εἴδῃς τἀπ' ἐμοῦ λελεγμένα,
ἐλθὼν, τάδ' ὅπλα θήσομαι βωμοῦ πέλας,
ὡς οὐκ ἐάσων σ', ἀλλὰ κωλύσων θανεῖν.
χρήσῃ δὲ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,
ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέρης ἴδῃς.
οὐκ οὖν ἐάσω σ' ἀφροσύνῃ τῇ σῇ θανεῖν.
ἐλθὼν δὲ σὺν ὅπλοις τοῖσδε πρὸς ναὸν θεᾶς,
καραδοκήσω τὴν ἐκεῖ παρουσίαν.
ἰφι μῆτερ, τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας;
κλυ ἔχω τάλαινα πρόφασιν, ὥστ' ἀλγεῖν φρένα.
ἰφι παῦσαί με, μὴ κάκιζε· τάδε δ' ἐμοὶ πιθοῦ.
κλυ λέγ', ὡς παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἀδικήσῃ τέκνον.
ἰφι μήτ' οὖν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμῃς τριχός,
μήτ' ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπίσχῃ πέπλους.
κλυ τί δῆτα τόδ' εἶπας ὦ τέκνον, ἀπολέσασά σε;
ἰφι οὐ σύ γε· σέσωσμαι· κατ' ἐμὲ δ' εὐκλεὴς ἔσῃ.
κλυ πῶς εἶπας; οὐ πενθεῖν με τὴν ψυχὴν χρεών;
ἰφι ἥκιστ', ἐπεί μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται.
κλυ τί δαί, τὸ θνήσκειν οὐ τάφος νομίζεται;
ἰφι βωμὸς θεᾶς μοι μνῆμα τῆς Διὸς κόρης.
κλυ ἀλλ' ὦ τέκνον, σοὶ πείσομαι· λέγεις γὰρ εὖ.
ἰφι ὡς εὐτυχοῦσάγ' Ἑλλάδος τ' εὐεργέτις.
κλυ τί δαὶ κασιγνήταισιν ἀγγελῶ σέθεν;
ἰφι μηδ' ἀμφὶ κείναις μέλανας ἐξάψῃ πέπλους.
κλυ εἴπω δὲ παρὰ σοῦ φίλον ἔπος τι παρθένοις;
ἰφι χαίρειν γ'· Ὀρέστην τ' ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι.
κλυ προσελκύσαι νιν ὕστατον θεωμένη.
ἰφι ὦ φίλτατ', ἐπεκούρησας ὅσον εἶχες φίλοις.
κλυ ἔσθ' ὅτι κατ' Ἄργος δρῶσά σοι χάριν φέρω;
ἰφι πατέρα τὸν ἐμὸν μὴ στύγει, πόσιν τε σόν.
κλυ δεινοὺς ἀγῶνας διὰ σὲ κεῖνον δεῖ δραμεῖν.

ἰφι ἄκων

» Εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων ὁρᾶν φάος.
» Εἰ δ' ἐβουλήθη τὸ σῶμα τοὐμὸν Ἄρτεμις λαβεῖν,
» Ἐμποδὼν γενήσομ' ἐγὼ θνητὸς οὖσα τῇ θεῷ;
» Ἀλλ' ἀμήχανον· δίδωμι σῶμα τοὐμὸν Ἑλλάδι.
» Θύετ', ἐκπορθεῖτε Τροίαν· ταῦτα γὰρ μνημεῖά μου
» Διὰ μακροῦ, καὶ παῖδες οὗτοι, καὶ γάμοι, καὶ δόξ' ἐμή.
» Βαρβάρων δ' Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν, ἀλλ' οὐ βαρβάρους
» Μῆτερ Ἑλλήνων· τὸ μὲν γὰρ δοῦλον, οἳ δ' ἐλεύθεροι.
Χο. τὸ μὲν σὸν ὦ νεᾶνι, γενναίως ἔχει·
τὸ τῆς τύχης δὲ, καὶ τὸ τῆς θεοῦ, νοσεῖ.
Ἀχι. Ἀγαμέμνονος παῖ, μακάριόν μέ τις θεῶν
ἔμελλε θήσειν, εἰ τύχοιμι σῶν γάμων.
ζηλῶ δὲ σοῦ μὲν, Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σέ.
εὖ γὰρ τόδ' εἶπας, ἀξίως τε πατρίδος.
τὸ θεομαχεῖν γὰρ ἀπολιποῦσ', ὅ σου κρατεῖ,
ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ, τἀναγκαῖά γε.
μᾶλλον δὲ λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται,
εἰς τὴν φύσιν βλέψαντα· γενναία γὰρ εἶ.
ὅρα δ', ἐγὼ γὰρ βούλομαί σ' εὐεργετεῖν,
λαβεῖν τ' ἐς οἴκους· ἄχθομαί τ', ἴστω Θέτις,
εἰ μή σε σώσω Δαναΐδαισι διὰ μάχης
» ἐλθών· ἄθροισον, ὁ θάνατος δεινὸν κακόν.
Ιφι. λέγω τάδ', οὐδὲν οὐδέν' εὐλαβουμένη.
ἡ Τυνδαρὶς παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἀρκεῖ, μάχας
ἀνδρῶν τιθεῖσα, καὶ φόνους· σὺ δ' ὦ ξένε,
μὴ θνῆσκε δι' ἐμὲ, μηδ' ἀποκτείνῃς τινά.
ἔα δὲ σῶσαί μ' Ἑλλάδ', ἢν δυνώμεθα.
Ἀχι. ὦ λῆμ' ἄριστον, οὐκ ἔχω πρὸς τοῦτ' ἔτι
λέγειν, ἐπεί σοι τάδε δοκεῖ, γενναῖα γὰρ
φρονεῖς· τί γὰρ τἀληθὲς οὐκ εἴποι τις ἄν;
ὅμως δ' ἴσως γε κἂν μεταγνοίης τάδε.

Κλυ. ἐμὲ δὲ τί χρὴ δρᾶν τότε;
Αχι. ἀντέχου θυγατρός. Κλυ. ὡς τοῦδ' οὕνεκ' οὐ σφαγήσεται.
Αχι. ἀλλὰ μὴν ἐς τοῦτό γ' ἥξει. Ιφι. Μῆτερ, εἰσακούσατε
» Τῶν ἐμῶν λόγων. μάτην γάρ σ' εἰσορῶ θυμουμένην
» Σῷ πόσει. τὰ δ' ἀδύναθ' ἡμῖν, καρτερεῖν οὐ ῥάδιον.
» Τὸν μὲν οὖν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας.
» Αλλὰ καὶ σὲ τοῦθ' ὁρᾶν χρὴ, μὴ διαβληθῇς στρατῷ.
» Καὶ πλέον πράξωμεν οὐδέν. ὅς δὲ συμφορᾶς τύχῃ,
» Οἷα δ' εἰσῆλθέν μ' ἄκουσον μῆτερ ἐννοουμένην.
» Κατθανεῖν μέν μοι δέδοκται. τοῦτο δ' αὐτὸ βούλομαι
» Εὐκλεῶς πρᾶξαι, παρεῖσαγ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενές.
» Δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν μῆτερ, ὡς καλῶς λέγω,
» Εἰς ἔμ' Ελλὰς ἡ μεγίστη πᾶσα νῦν ἀποβλέπει,
» Κἀν ἐμοὶ πορθμός τε ναῶν, =
» =καὶ Φρυγῶν κατασκαφαί.
» Τάς τε μελλούσας γυναῖκας, ἤν τι δρῶσι βάρβαροι,
» Μηκέθ' ἁρπάζειν ἐᾶν τὰς ὀλβίας ἐξ Ελλάδος,
» Τὸν Ελένης τίσαντας ὄλεθρον, =
= »ἥντιν' ἥρπασεν Πάρις.
» Ταῦτα πάντα κατθανοῦσα, ῥύσομαι. καί μου κλέος,
» Ελλάδ' ὡς ἠλευθέρωσα, μακάριον γενήσεται.
» Καὶ γὰρ οὐδέ τοι λίαν γ' ἐμοὶ φιλοψυχεῖν χρεών.
» Πᾶσι γάρ μ' Ελλησι κοινὸν ἔτεκες, οὐχὶ σοὶ μόνῃ.
» Αλλὰ μυρίοι μὲν ἄνδρες ἀσπίσιν πεφραγμένοι,
» Μυρίοι δ' ἐρετμ' ἔχοντες πατρίδος ἠδικημένης,
» Δρᾶν τι τολμήσουσιν ἐχθρούς τε, =
» =χ' ὑπὲρ Ελλάδος θανεῖν.
» Η δ' ἐμὴ ψυχὴ μί' οὖσα, πάντα κωλύσει τάδε.
» Τί τὸ δίκαιον τοῦτ'; ἆρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος;
» Κἀπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν, οὐ δεῖ τόνδε διὰ μάχης μολεῖν
» Πᾶσιν Αργείοις γυναικὸς οὕνεκ', οὐδὲ κατθανεῖν.

» Εἷς

ἀχι σῶμα λευσθῆναι πέτροισι.
κλυ μῶν κόρην σώζειν ἐμήν;
ἀχι αὐτὸ τοῦτο.
κλυ τίς δ' ἂν ἔτλη σώματος τοῦ σοῦ θιγεῖν;
ἀχι πάντες Ἕλληνες.
κλυ στρατὸς δὲ Μυρμιδόνων οὔ σοι παρῆν;
ἀχι πρῶτος ἦν ἐκεῖνος ἐχθρός.
κλυ δι' ἄρ' ὀλώλαμεν τέκνον.
ἀχι οἵ με τῶν γάμων ἀπεκάλουν ἥσσον'.
κλυ ἀπεκρίνω δὲ τί;
ἀχι τὴν ἐμὴν μέλλουσαν εὐνὴν μὴ κτανεῖν.
κλυ δίκαια γάρ.
ἀχι ἣν ἐφήμισεν πατήρ μοι.
κλυ κἀργόθεν γ' ἐπέμψατο.
ἀχι ἀλλ' ἐνικώμην κεκραγμοῦ.
κλυ Τὸ πολὺ γάρ, δεινὸν κακόν.
ἀχι ἀλλ' ὅμως ἀρήξομέν σοι.
κλυ καὶ μαχῇ πολλοῖσιν εἷς;
ἀχι εἰσορᾷς τεύχη φέροντας τούσδ';
κλυ ὄναιο τῶν φρενῶν.
ἀχι ἀλλ' ὀνησόμεσθα. Κλυ. παῖς ἄρ' οὐκέτι σφαγήσεται;
ἀχι οὐκ ἐμοῦ γ' ἑκόντος. Κλυ. ἥξει δ' ὅστις ἅψεται κόρης;
ἀχι μυρίοι γ'. ἄξει δ' Ὀδυσσεύς.
κλυ ἆρ' ὁ Σισύφου γόνος;
ἀχι αὐτὸς οὗτος.
κλυ ἰδίᾳ πράσσων, ἢ στρατοῦ ταχθεὶς ὕπο;
ἀχι αἱρεθεὶς ἑκών.
κλυ πονηράν γ' αἵρεσιν μιαιφονεῖν.
ἀχι ἀλλ' ἐγὼ σχήσω νιν. Κ. ἄξει δ' οὐχ ἑκοῦσαν ἁρπάσας;
ἀχι δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρης.

τοῖς δὲ, λύπαν, τοῖσδ᾽ ἀνάγκαν,
τοῖσδ᾽ ἐξορμᾶν, τοῖς δὲ, στέλλειν,
τοῖσι δὲ μέλλειν.
ἦ πολύμοχθον ἄρ᾽ ἦν γένος,
ἦ πολύμοχθον ἁμερίων;
χρεὼν δέ τι
δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν;

χο. ἰὼ ἰώ. μεγάλα πάθεα, μεγάλα δ᾽ ἄχεα
τοῖς Δαναΐδαις τιθεῖσα Τυνδαρὶς κόρα.
ἐγὼ μὲν οἰκτείρω σε συμφορᾶς κακῶν
τυχοῦσαν, οἵας μή ποτ᾽ ὤφελες τυχεῖν.

ἰφ. ὦ τεκοῦσα μῆτερ, ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας.

κλυ. τόν τε τῆς θεᾶς παῖδ᾽, ὦ τέκνον γ᾽, ᾧ δεῦρ᾽ ἐλήλυθας.

ἰφι. διαχαλᾶτέ μοι μέλαθρα
Δμῶες, ὡς κρύψω δέμας.

κλυ. τί δὲ φεύγεις τέκνον;

ἰφι. τὸν Ἀχιλλέα, τὸν ἰδεῖν αἰσχύνομαι.

κλυ. ὡς τί δή;

ἰφι. τὸ δυστυχές μοι τῶν γάμων αἰδῶ φέρει.

κλυ. οὐκ ἐν ἁβρότητι κεῖσαι πρὸς τὰ νῦν πεπραγμένα,
ἀλλὰ μίμν᾽. οὐ σεμνότητος ἔργον, ἢν δυνώμεθα.

χο. ὦ γύναι τάλαινα, Λήδας θύγατερ.

κλυ. οὐ ψευδῆ θροεῖς.

χο. δεῖν᾽ ἐν Ἀργείοις βοᾶται.

κλυ. τίνα βοήν; σήμαινέ μοι.

χο. ἀμφὶ σῆς παιδός. Κλυ. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγον.

χο. ὡς χρεὼν σφάξαι νιν.

κλυ. κοὐδεὶς τοῖσδ᾽ ἐναντίον λέγει;

χι. εἰς θόρυβον ἐγώ τοι, κἀυτὸς ἤλυθον.

κλυ. ἐς τίν᾽ ὦ ξένε;

ἀχι. σῶμα

θάλλων χλωροῖς,
καὶ ῥοδόεντ' ἄνθεα ὑάκιν
θινά τε θεαῖσι δρέπειν,
ἔνθα ποτὲ Παλλὰς ἔμολε, καὶ
δολιόφρων Κύπρις,
Ἥρα θ', Ἑρμᾶς θ' ὁ Διὸς ἄγγελος.
ἁ μὲν, ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Κύπρις,
ἁ δὲ, δορὶ Παλλὰς,
Ἥρα τε Διὸς ἄνακτος
εὐναῖσι βασιλίσι,
κρίσιν ἐπὶ στυγνὰν,
ἔριν τε τᾶς καλλονᾶς.
ἐμοὶ δὲ θάνατον, ὄνομα μὲν
φέροντα Δαναΐδαισιν, ὦ κόραι.
χο. προθύματ' ἔλαβεν Ἄρτεμις πρὸς Ἴλιον.
ἰφι. ὁ δὲ τεκών με τὰν τάλαιναν,
ὦ μῆτερ, ὦ μῆτερ,
οἴχεται προδοὺς ἔρημον.
ὦ δυστάλαιν' ἐγὼ, πικρὰν
πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέναν,
φονεύομαι, διόλλυμαι
σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν,
ἀνοσίου πατρός.
μή μοι ναῶν χαλκεμβολάδων
πρύμνας ἅδ' Αὐλὶς δέξασθαι
τούσδ' εἰς ὅρμους, εἰς Τροίαν
ὤφελεν ἐλάταν πομπαίαν,
μήτ' ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν,
Ζεὺς μειλίσσων αὔραν ἄλλοις
ἄλλαν θνατῶν λαίφεσι χαίρειν.

» Οἳ τὰς ἐν Ἄργει παρθένους κτείνουσί μου,
» Ὑμᾶς τε, κἀμὲ, θέσφατον εἰ λύσω θεᾶς.
» Οὐ Μενέλεώς με καταδεδούλωται τέκνον,
» Οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα,
» Ἀλλ' Ἑλλὰς, ᾗ δεῖ κἂν θέλω, κἂν μὴ θέλω,
» Θῦσαί σε· τούτου δ' ἥσσονες καθέσταμεν·
» Ἐλευθέραν γὰρ δεῖ νιν ὅσον ἐν σοὶ τέκνον,
» Κἀμοὶ γενέσθαι, μηδὲ βαρβάροις ὕπο
» Ἕλληνας ὄντας, λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ.
κλυ. ὦ τέκνον, ὦ ξέναι,
οἲ ἐγὼ θανάτου σοῦ μελέα·
φεύγει σε πατὴρ ᾅδῃ παραδούς.
ἰφι. οἲ ἐγὼ μῆτερ μῆτερ· ταυτὸ γὰρ
μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης,
κοὐκέτι μοι φῶς,
οὐδ' ἀελίου τόδε φέγγος.
ἰὼ ἰὼ νιφοβόλον
Φρυγῶν νάπος,
Ἴδας τ' ὄρεα, Πρίαμος ὅθι ποτὲ
βρέφος ἁπαλὸν ἔβαλε,
μητρὸς ἀπόπρο νοσφίσας,
ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι,
Πάριν, ὃς Ἰδαῖος, Ἰδαῖος
ἐλέγετ' ἐλέγετ' ἐν Φρυγῶν πόλει,
μήποτ' ὤφελε τὸν ἀμφὶ
βουσὶ βουκόλον τραφέντ'
Ἀλέξανδρον οἰκίσαι
ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ, ὅθι κρῆναι
νυμφᾶν κεῖνται,
λειμών τ' ἄνθεσι

» Ἐλένης τε; πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ 'μῷ πάτερ;
» Βλέψον πρὸς ἡμᾶς· ὄμμα δὸς, φίλημά τε·
» Ἵν' ἀλλὰ τοῦτο κατθανοῦσ' ἔχω σέθεν
» Μνημεῖον, εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείθῃ λόγοις.
» Ἀδελφὲ, μικρὸς μὲν σύ γ' ἐπίκουρος φίλοις,
» Ὅμως δὲ σὺν δάκρυσιν ἱκέτης γίνου πατρὸς,
» Τὴν σὴν ἀδελφὴν μὴ θανεῖν· αἴσθημά τι
» Κἀν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίνεται.
» Ἰδοὺ σιωπῶν λίσσεταί σ' ὅδ' ὦ πάτερ.
» Ἀλλ' αἴδεσαί με, καὶ κατοίκτειρον βίον.
» Ναὶ, πρὸς γενείου σ' ἀντόμεσθα δύω φίλω,
» Ὁ μὲν, νεοσσός ἐστιν, ἡ δ' ηὐξημένη.
» ἓν συντεμοῦσα, πάντα νικήσω λόγον.
» Τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν·
» Τὰ νέρθε δ' οὐδείς· μαίνεται δ' ὃς εὔχεται
» Θανεῖν· κακῶς ζῆν κρεῖσσον, ἢ θανεῖν καλῶς.
Χο. ὦ τλῆμον Ἑλένη, διὰ σὲ, καὶ τοὺς σοὺς γάμους,
ἀγὼν Ἀτρείδαις, καὶ τέκνοις ἥκει μέγας.
Αγ. Ἐγὼ τά τ' οἰκτρὰ συνετός εἰμι, καὶ τὰ μὴ,
» Φιλῶ ἐμαυτοῦ τέκνα· μαινοίμην γὰρ ἄν.
» Δεινῶς δ' ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι γύναι.
» Δεινῶς δὲ, καὶ μή· τοῦτο γὰρ πρᾶξαί με δεῖ.
» Ὁρᾶθ' ὅσον στράτευμα ναύφρακτον τόδε,
» Χαλκέων ὅπλων ἄνακτες Ἑλλήνων ὅσοι;
» Οἷς νόστος οὐκ ἐς Ἰλίου πύργους ἔπι,
» Εἰ μή σε θύσω, μάντις ὡς Κάλχας λέγει.
» Οὐδ' ἔστι Τροίας ἐξελεῖν καινὸν βάθρον.
» Μέμηνε δ' Ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῷ
» Πλεῖν ὡς τάχιστα βαρβάρων ἐπὶ χθόνα,
» Παῦσαί τε λέκτρων ἁρπαγὰς Ἑλληνικάς,

εἰ δ' εὖ λέλεκται νῷν, μὴ δή γε κτάνῃς
τὴν σήν τε, κἀμὴν παῖδα, καὶ σώφρων ἔσῃ·
Χο πιθοῦ· τὸ γάρ τοι τέκνα συσσῴζειν, καλὸν
Ἀγάμεμνον· οὐδεὶς πρὸς τάδ' ἀντείποι βροτῶν.
Ιφι Εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως εἶχον ὦ πάτερ λόγον
» Πείθειν ἐπᾴδουσ' ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας,
» Κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν οὓς ἐβουλόμην,
» Ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον· νῦν δὲ τἀπ' ἐμοῦ σοφὰ
» Δάκρυα παρέξω· ταῦτα γὰρ δυναίμεθα·
» Ἱκετηρίαν δὲ γόνασιν ἐξάπτω σέθεν·
» Τὸ σῶμα τοὐμὸν, ὅπερ ἔτικτεν ἥδε σοι,
» Μή μ' ἀπολέσῃς ἄωρον· Ἡδὺ γὰρ τὸ φῶς
» Βλέπειν· τὰ δ' ὑπὸ γῆς, μή μ' ἰδεῖν ἀναγκάσῃς·
» Πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα, καὶ σὺ παῖδ' ἐμέ·
» Πρώτη δὲ γόνασι σοῖσι σῶμα δοῦσ' ἐμὸν
» Φίλας χάριτας ἔδωκα, κἀντεδεξάμην·
» Λόγος δ' ὁ μὲν σὸς ἦν ὅδ'· ἆρά σ' ὦ τέκνον,
» Εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαι
» Ζῶσάν τε, καὶ θάλλουσαν ἀξίως ἐμοῦ;
» Οὑμὸς δ' ὅδ' ἦν αὖ περὶ σὸν ἐξαρτωμένης
» Γένειον, οὗ νυν ἀντιλάζομαι χερί·
» Τί δ' ἆρ' ἐγώ σε πρέσβυν; ἆρ' ἐσδέξομαι
» Ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων πάτερ,
» Πόνων τιθηνοὺς ἀποδιδοῦσα σοι τροφάς;
» Τούτων ἐγὼ μὲν τῶν λόγων μνήμην ἔχω·
» Σὺ δ' ἐπιλέλησαι, καί μ' ἀποκτεῖναι θέλεις·
» Μὴ, πρός γε Πέλοπος, καὶ πρὸς Ἀτρέως πατρὸς,
» Καὶ τῆσγε μητρὸς, ἣ πρὶν ὠδίνουσ' ἐμὲ,
» Νῦν δευτέραν ὠδῖνα, τήνδε λαμβάνει·
» Τί μοι μέτεστι τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων,

ἀπώλεσέν σ' ὦ τέκνον ὁ φυτεύσας πατὴρ
αὐτὸς κτανών, οὐκ ἄλλος, οὐδ' ἄλλῃ χερὶ,
τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους,
ἐπεὶ βραχείας προφάσεως ἔδει μόνον,
ἐφ' ᾗ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες αἱ λελειμμέναι
δεξόμεθα δέξιν, ἥν σε δέξασθαι χρεών.
μὴ δῆτα πρὸς θεῶν, μήτ' ἀναγκάσῃς ἐμὲ
κακὴν γενέσθαι περὶ σέ, μήτ' αὐτὸς γένῃ.
εἶεν.
θύσεις δὲ τὴν παῖδ', ἔνθα τίνας εὐχὰς ἐρεῖς;
τί σοι κατεύξῃ τἀγαθὸν, σφάζων τέκνον;
νόστον πονηρὸν οἴκοθέν γ' αἰσχρῶς ἰών;
ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὔχεσθαι τί σοι;
οὔτ' ἄρ' ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγοίμεθ' ἄν,
εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν.
ἥκων δ' ἐς Ἄργος προσπέσοις τέκνοισι σοῖς;
ἀλλ' οὐ θέμις σοι. τίς δὲ καὶ προσβλέψεται
παίδων σ', ἐὰν αὐτῶν προθέμενος κτάνῃς τινά;
ταῦτ' ἦλθον ἤδη διὰ λόγων. ἢ σκῆπτρά σοι
μόνον διαφέρειν, καὶ στρατηλατεῖν σε δεῖ,
ὃν χρὴ δίκαιον λόγον ἐν Ἀργείοις λέγειν.
βούλεσθ' Ἀχαιοὶ πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χθόνα;
κλῆρον τίθεσθε παιδ', ὅτου θανεῖν χρεών.
ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν τόδ'. ἀλλὰ μὴ σ' ἐξαίρετον
σφάγιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα σήν,
ἢ Μενέλεων πρὸς μητρὸς Ἑρμιόνην κτανεῖν,
οὗπερ τὸ πρᾶγμ' ἦν. νῦν δ' ἐγὼ μὲν ἡ τὸ σὸν
σώζουσα λέκτρον, παιδὸς ὑστερήσομαι.
ἡ δ' ἐξαμαρτοῦσ', ὑπόστροφον νεανίδα
Σπάρτῃ κομίζουσ', εὐτυχὴς γενήσεται.
τούτων ἀμειψαί μ', εἴ τι μὴ καλῶς λέγω.

οὐκέτι παρῳδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν.
πρῶτον μὲν, ἵνα σοι πρῶτα τοῦτ' ὀνειδίσω,
ἔγημες ἄκουσάν με, κἄλαβες βίᾳ, *[Ταvταλος]*
τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανὼν,
βρέφος τε τοὐμὸν σῷ προσούρισας πάλῳ,
μαστῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας.
καὶ τὼ Διός γε παῖδ', ἐμώ τε συγγόνω,
ἵπποισι μαρμαίροντ', ἐπεστρατευσάτην.
πατὴρ δὲ πρέσβυς Τυνδάρεώς σ' ἐρρύσατο
ἱκέτην γενόμενον. τἀμὰ δ' ἔσχες αὖ λέχη.
οὗ σοι καταλλαχθεῖσα περὶ σὲ, καὶ δόμους,
συμμαρτυρήσεις ὡς ἄμεμπτος ἦν γυνή.
εἴς τ' Ἀφροδίτην σωφρονοῦσα, καὶ τὸ σὸν
μέλαθρον αὔξουσ', ὥστ' ἐσιόντα τε
χαίρειν, θύραζέ τ' ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν.
„ Σπάνιον δὲ θήραμ' ἀνδρὶ τοιαύτην λαβεῖν
„ Δάμαρτα, φλαῦραν δ' οὐ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν.
τίκτω δ' ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι παῖδά σοι
τόνδ', ὧν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς.
κἄν τις σ' ἔρηται τίνος ἕκατί νιν κτενεῖς,
λέξον, τί φήσεις; ἢ 'μὲ χρὴ λέγειν τὰ σά;
Ἑλένην Μενέλαος ἵνα λάβῃ, καλὸν γένος *[ι. ὅτι ἐξῆν ἀποτῖσαι μισθὸν κακῆς γυναικὸς τέκνα.]*
κακῆς γυναικὸς μισθὸν, ἀποτῖσαι τέκνα,
ταχθεῖσα, τοῖσι φιλτάτοις ὠνούμεθα.
ἄγ', ἣν στρατεύσῃ καταλιπών μ' ἐν δώμασιν,
κἀκεῖ γενήσῃ διὰ μακρᾶς ἀπουσίας,
τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἕξειν δοκεῖς,
ὅταν θρόνους τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενοὺς, *[ι. τῶν ἰφιγενείας.]*
κενοὺς δὲ παρθενῶνας. ἐπὶ δὲ δακρύοις
μόνη κάθημαι, τήνδε θρηνῳδοῦσ' ἀεί.

λαβοῦσ' Ὀρέστην, σὸν κασίγνητον τέκνον.
ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε πειθαρχοῦσά σοι.
τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸς τήνδε, κἀμαυτῆς φράσω.
ἀγ. τέκνον, τί κλαίεις; οὐδ' ἔθ' ἡδέως ὁρᾷς;
ἐς γῆν δ' ἐρείσασ' ὄμμα, πρόσθ' ἔχεις πέπλους.
ἰφι. φεῦ.
» Τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν;
ἅπασι γὰρ πρώτοισι χρήσασθαι πάρα,
κἀν ὑστάτοισι, κἀν μέσοισι πανταχοῦ.
ἀγ. τί δ' ἔστιν, ὥς μοι πάντες εἰς ἓν ἥκετε,
σύγχυσιν ἔχοντες, καὶ ταραγμὸν ὀμμάτων;
κλυ. εἴφ' ἃν ἐρωτήσω σε γενναίως πόσι.
ἀγ. οὐδὲν κέλευσμ' οὐδεὶς, ἐρωτᾶσθαι θέλω.
κλυ. τὴν παῖδα τὴν σὴν, τήν τ' ἐμὴν μέλλεις κτανεῖν;
ἀγ. ἔα.
τλήμονά γ' ἔλεξας, ὑπονοεῖς θ' ἃ μή σε χρή.
κλυ. κἀκεῖνό μοι τὸ πρῶτον ἀπόκριναι πάλιν.
ἀγ. σὺ δ' ἤν γ' ἐρωτᾷς εἰκότ', εἰκότα κλύεις.
κλυ. οὐκ, ἀλλ' ἐρωτῶ, καὶ σὺ μὴ λέγ' ἄλλα μοι.
ἀγα. ὦ πότνια τύχη, καὶ μοῖρα, καὶ δαίμων γ' ἐμός.
κλυ. κἀμός τε, καὶ τῆσδ', εἷς τριῶν δυσδαιμόνων.
ἀγ. τίν' ἠδίκησαι; Κλυ. τοῦτ' ἐμοῦ πεύθῃ πάρα.
ὁ νοῦς ὅδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων, οὐ τυγχάνει.
ἀγ. ἀπωλόμεσθα. προδέδοται τὰ κρυπτά μου.
κλυ. πάντ' οἶδα, καὶ πέπυσμ', ἃ σύ γε μέλλεις με δρᾶν.
αὐτὸ δὲ τὸ σιγᾶν, ὁμολογοῦντός ἐστι σου,
καὶ τὸ στενάζειν. πολλὰ μὴ κάμνῃς λέγων.
ἀγ. ἰδοὺ σιωπῶ. τὸ γὰρ ἀναίσχυντόν με δεῖ
ψευδῆ λέγοντα προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ.
κλυ. ἄκουε δὴ νῦν. ἀνακαλύψω γὰρ λόγους,

» Ποῦ τὸ τᾶς αἰδοῦς,
» Ἢ τὸ τᾶς ἀρετᾶς δύνασιν ἔχει
» Σθένειν τι πρόσωπον,
» Ὁπότε τὸ μὲν ἄσεπτον ἔχει
» Δύναμιν, ἁ δ' ἀρετὰ κατόπισθεν
» Θνατοῖς ἀμελεῖται,
» Ἀνομία δὲ νόμων κρατεῖ,
» Καὶ κοινὸς ἀγὼν βροτοῖς,
» Μή τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ.
κλυ. ἐξῆλθον οἴκων προσκοπουμένη πόσιν,
χρόνιον ἀπόντα, κἀκλελοιπότα στέγας.
ἐν δακρύοισί θ' ἡ τάλαινα παῖς ἐμή,
πολλὰς ἱεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων,
θάνατον ἀκούσασ', ὃν πατὴρ βουλεύεται.
μνήμην δ' ἄρ' ἔσχον πλησίον βεβηκότος
Ἀγαμέμνονος τοῦδ', ὃς ἐπὶ τοῖς αὑτοῦ τέκνοις
ἀνόσια πράσσων αὐτίκ' εὑρεθήσεται.
ἀγ. Λήδας γένεθλον, ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων
ηὕρηκ', ἵν' εἴπω παρθένου χωρὶς λόγους,
οὓς οὐκ ἀκούειν τὰς γαμουμένας πρέπει.
κλυ. τί δ' ἔστιν, οὗ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται;
ἀγ. ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων πατρὸς μέτα,
ὡς χέρνιβες πάρεισιν ηὐτρεπισμέναι,
προχύταί τε βάλλειν πῦρ καθάρσιον ἐκ χερῶν,
μόσχοι τε, πρὸ γάμων ἃς θεᾷ πεσεῖν χρεὼν
Ἀρτέμιδι, μέλανος αἵματος φυσήματα.
κλυ. τοῖς ὀνόμασι μὲν εὖ λέγεις· τὰ δ' ἔργα σου,
οὐκ οἶδ' ὅπως χρή μ' ὀνομάσασαν εὖ λέγειν.
χώρει δὲ θύγατερ ἐκτός· οἶσθα γὰρ πατρὸς
πάντως ἃ μέλλει γε, χ' ὑπὸ τοῖς πέπλοις ἄγε

λαβοῦσ'

Θ' ἰασος ἔμολεν ἱπποβότας
κενταύρων, ἐπὶ δαῖτα τὰν θεῶν,
κρατῆρά τε Βάκχου·
μέγα δ' ἀνέκλαγον ὦ νηρηὶ κόρα,
παῖδες αἱ θεσσαλαὶ· μέγα φῶς·
μάντις ὁ φοῖβος, ὁ μουσᾶν
τ' εἰδὼς γεννάσεις
Χείρων, ἐξωνόμασεν
ὃς ἥξει χθόνα λογχή-
ρεσι σὺν Μυρμιδόνων
ἀσπισᾶσι, Πριάμοιο κλεινὰν
γαῖαν ἐκπυρώσων,
περὶ σώματι χρυσέων
ὅπλων ἡφαιστοπόνων
κεκορυθμένος, ἐνδυτ' ἐκ θεᾶς
ματρὸς δωρήματ' ἔχων
Θέτιδος, ἅ νιν ἔτικτε
μακάριον· τότε δαί-
μονες τᾶς εὐπατρίδος
γάμον νηρηίδος ἔθεσαν
πρώτας, Πηλέως θ' ὑμεναίους·
σὲ δ' ἐπὶ κάρα στέψουσι καλλικόμαν
πλόκαμον Ἀργεῖοι χαλιὰν,
ὥστε πετραίων ἀπ' ἄντρων ἐλθοῦσαν,
ὀρέων μόσχον ἀκήρατον,
βρότειον αἱμάσσοντες λαιμὸν,
οὐ σύριγγι τραφεῖσαν, οὐ
δ' ἐν ῥοιβδήσει βουκόλων,
παρὰ δὲ μητέρι, νυμφοκόμον,
Ἰναχίδαις γάμον·

μή τις σ' ἴδῃ στείχουσαν ἐπτοημένην
Δαναῶν δι' ὄχλου, μὴ δὲ πατρῷον δόμον
αἰσχύν'. ὁ γάρ τοι Τυνδάρεως, οὐκ ἄξιος
κακῶς ἀκούειν· ἐν γὰρ Ἕλλησιν μέγας.
ἔστιν τάδ'. ἄρχε· σοί με δουλεύειν χρεών.
εἰ δ' εἰσὶ θεοὶ, δίκαιος ὢν ἀνὴρ σύ γε,
ἐσθλῶν κυρήσεις· εἰ δὲ μὴ, τί δεῖ πονεῖν;

Χο. τίς ἄρ' ὑμέναιος διὰ λωτοῦ λίβυος,
μετά τε φιλοχόρου κιθάρας,
συρίγγων θ' ὑπὸ καλαμοέσσαν
ἔστασαν ἰαχὰν,
ὅτ' ἀνὰ Πήλιον αἱ καλλιπλόκαμοι
Πιερίδες ἐν δαιτὶ θεῶν
χρυσεοσάνδαλον ἴχνος
ἐν γᾷ κρούουσαι,
Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον
μελῳδοὶ, Θέτιν ἰαχή-
μασι, τόν τ' Αἰακίδαν
κενταύρων ἐν ὄρεσι κλύουσαι
Πηλιάδα καθ' ὕλαν.
ὁ δὲ Δαρδανίδας, Διὸς
λέκτρων τρύφημα φίλον
χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβὰν
ἐν κρατήρων γυάλοις,
ὁ Φρύγιος Γανυμήδης.
παρὰ δὲ λευκοφαῆ
ψάμαθον εἱλισσόμεναι
κύκλια πεντήκοντα κόραι
Νηρῆος γάμους ἐχόρευσαν.
ἀνὰ δ' ἐλάταισι, στεφανώδει τε χλόᾳ

Θίασος

μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν γύναι.
Στρατὸς γὰρ ἀθρόος, ἀργὸς ὢν τῶν οἴκοθεν,
Λέσχας πονηρὰς καὶ κακοστόμους φιλεῖ.
πάντως δέ μ' ἱκετεύοντες ἥξετ' εἰς ἴσον,
εἴτ' ἀνικέτευτος ἦς· ἐμοὶ γὰρ εἷς ἀγὼν
μέγιστος, ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν.
ὡς ἕν γ' ἀκούσασ', ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν.
ψευδῆ λέγων δὲ, καὶ μάτην ἐγκερτομῶν,
θάνοιμι· μὴ θάνοιμι δ', ἢν σώσω κόρην.
κλυ ὄναιο, συνεχῶς δυστυχοῦντας ὠφελῶν.
ἀχι ἄκουε δὴ νῦν, ἵνα τὸ πρᾶγμ' ἔχῃ καλῶς.
κλυ τί τοῦτ' ἔλεξας; ὡς ἀκουστέον γέ σου.
ἀχι πείθωμεν αὖτις πατέρα βέλτιον φρονεῖν.
κλυ κακός τίς ἐστι, καὶ λίαν ταρβεῖ στρατόν.
ἀχι Ἀλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλαίουσιν λόγους.
κλυ ψυχρὰ μὲν ἐλπίς· τί δὲ χρή με δρᾶν φράσον.
ἀχι ἱκέτευ' ἐκεῖνον πρῶτα μὴ κτείνειν τέκνα.
ἂν δ' ἀντιβαίνῃ, πρὸς ἐμέ σοι πορευτέον.
εἰ γὰρ τὸ χρῆζον ἐπίθετ', οὐ τοὐμὸν χρεὼν
χωρεῖν· ἔχει γὰρ τοῦτο τὴν σωτηρίαν.
κἀγώ τ' ἀμείνων πρὸς φίλον γενήσομαι.
στρατός τ' ἂν οὐ μέμψαιτό μ', εἰ τὰ πράγματα
λελογισμένως πράσσοιμι μᾶλλον, ἢ σθένει.
καλῶς δὲ κρανθέντων, πρὸς ἡδονὴν φίλοις,
σοί τ' ἂν γένοιτο κἂν ἐμοῦ χωρὶς τάδε.
κλυ ὡς σώφρον' εἶπας· δραστέον δ' ἅ σοι δοκεῖ.
ἢν δ' αὐτὰ μὴ πράσσωμεν, ἃν ἐγὼ θέλω,
ποῦ σ' αὖθις ὀψόμεσθα; ποῦ χρή μ' ἀθλίαν
ἐλθοῦσαν εὑρεῖν σὴν χέρ' ἐπίκουρον κακῶν;
ἀχι ἡμεῖς σε φύλακες, οὗ χρεὼν, φυλάξομεν,

τάχ' εἴσεται σίδηρος, ὃν πρὶν εἰς Φρύγας
ἐλθεῖν, φόνου κηλῖσιν αἵματι χρανῶ,
εἴ τίς με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται.
ἀλλ' ἡσύχαζε· θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι
μέγιστος, οὐκ ὤν, ἀλλ' ὅμως γενήσομαι.

χο. ἔλεξας ὦ παῖ Πηλέως σοῦ τ' ἄξια,
καὶ τῆς ἐναλίας δαίμονος σεμνῆς θεοῦ.

κλυ. φεῦ·
πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις,
μήτ' ἐνδεῶς, μήτ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν;
Αἰνούμενοι γὰρ οἱ 'γαθοὶ, τρόπον τινὰ
Μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαν.
αἰσχύνομαι δὲ παραφέρουσ' οἰκτροὺς λόγους,
ἰδίᾳ νοσοῦσα· σὺ δ' ἄνοσος κακῶν ἐμῶν.
ἀλλ' οὖν ἔχει τι σχῆμα, κἂν ἄπωθεν ᾖ,
ἀνὴρ ὁ χρηστὸς δυστυχοῦντας ὠφελεῖν.
οἴκτειρε δ' ἡμᾶς· οἰκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν·
ἣ πρῶτα μέν σε γαμβρὸν οἰηθεῖσ' ἔχειν,
κενὴν κατέσχον ἐλπίδ'· εἶτά σοι τάχα
ὄρνις γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις,
θανοῦσ' ἐμὴ παῖς, ὅ σε φυλάξασθαι χρεών.
ἀλλ' εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη·
σοῦ γὰρ θέλοντος, παῖς ἐμὴ σωθήσεται.
βούλει νιν ἱκέτιν σὸν περιπτύξαι γόνυ;
ἀπαρθένευτα μὲν τάδ'· εἰ δέ σοι δοκεῖ,
ἥξει δι' αἰδοῦς, ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον.
ἢ μὴ παρούσης ταῦτα τεύξομαι σέθεν.

ἀχι. μενέτω κατ' οἴκους· σεμνὰ γὰρ σεμνύνεται.

κλυ. ὅμως δ' ὅσον γε δυνατὸν, αἰδεῖσθαι χρεών.

ἀχι. σύ μήτε σὴν παῖδ' ἐξάγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν,

μήτ

πόσις σός· ἁγνὸν δ' οὐκέτ' ἐστὶ σῶμ' ἐμόν,
εἰ δι' ἔμ' ὀλεῖται, διά τε τοὺς ἐμοὺς γάμους,
Ἡ δεινὰ τλᾶσα, κοὐκ ἀνεκτὰ παρθένος
θαυμαστὰ δ' ὡς ἀνάξι' ἠτιμασμένη·
ἐγὼ κάκιστος ἦν ἄρ' Ἀργείων ἀνήρ·
ἐγὼ τὸ μηδέν, Μενέλεως δ' ἐν ἀνδράσιν,
ὡς οὐχὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγώς,
εἴπερ φονεύει τοὐμὸν ὄνομα σῷ πόσει·
» Μὰ τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον
» Νηρέα φυτουργὸν Θέτιδος, ἥ μ' ἐγείνατο,
» Οὐχ ἅψεται σῆς θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ,
» Οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ', ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις·
ἢ Σίπυλος ἔσται πόλις ὅρισμα βαρβάρων,
ὅθεν πεφύκασ' οἱ στρατηλάται γένος,
Φθία δὲ τοὐμὸν, οὐδαμοῦ κεκλήσεται,
πικροὺς δὲ προχύτας, χέρνιβάς τ' ἀνάξεται
Κάλχας ὁ μάντις· τίς δὲ μάντις ἔστ' ἀνήρ,
ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ, πολλὰ δὲ ψευδῆ λέγει »
τυχών· ὅταν δὲ μὴ τύχῃ, διοίχεται· »
ἢ τῶν γαμούντων ἕκατι μυρίαι κόραι
θηρῶσι λέκτρον τοὐμόν· εἴρηται τόδε·
ἀλλ' ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρισ' Ἀγαμέμνων ἄναξ·
χρῆν δ' αὐτὸν αἰτεῖν τοὐμὸν ὄνομ' ἐμοῦ πάρα,
θήραμα παιδός· ἡ Κλυταιμνήστρα δέ μοι
μάλιστ' ἐπείσθη θυγατέρ' ἐκδοῦναι πόσει·
ἔδωκέ τ' ἂν Ἕλλησιν, εἰ πρὸς Ἴλιον
ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόστος· οὐκ ἠρνοῦ μεθ' ἂν
τὸ κοινὸν αὔξειν, ὧν μέτ' ἐστρατευόμην·
νῦν δ' οὐδέν εἰμι παρά γε τοῖς στρατηλάταις·
ἐν εὐμαρεῖ τε δρᾶν τε, καὶ μὴ δρᾶν καλῶς,

οὐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον, ἢ τὸ σὸν γόνυ,
οὐδὲ φίλος οὐδεὶς γελᾷ μοι· τὰ δ' -
-Ἀγαμέμνονος κλύεις
ὠμὰ, καὶ παντόλμ'. ἀφῖγμαι δ' ὥσπερ εἰσορᾷς γυνὴ
ναυτικὸν στράτευμ' ἄναρχον, κἀπὶ τοῖς κακοῖς θρασὺ,
Χρήσιμον δ' ὅταν θέλωσιν· ἢν δὲ τολμήσῃς σύ μου
χεῖρ' ὑπερτεῖναι, σεσώσμεθ'· εἰ δὲ μὴ, οὐ σεσώσμεθα.
Χο. Δεινὸν τὸ τίκτειν, καὶ φέρει φίλτρον μέγα
Πᾶσίν τε κοινὸν, ὥσθ' ὑπερκάμνειν τέκνων.
Ἀχι. ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἴρεται πρόσω,
ἐπίσταται δὲ τοῖς κακοῖσί τ' ἀσχαλᾶν·
μετρίως τε χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις.
Χο. λελογισμένοι γὰρ οἱ τοιοίδ' εἰσὶ βροτῶν,
ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον γνώμης μέτα.
Ἀχι. Ἔστιν μὲν οὖν ἵν' ἡδὺ, μὴ λίαν φρονεῖν.
Ἔστιν δὲ χὤπου χρήσιμον, γνώμην ἔχειν.
ἐγὼ δ' ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεὶς
Χείρωνος, ἔμαθον τοὺς τρόπους ἁπλοῦς ἔχειν.
καὶ τοῖς Ἀτρείδαις, ἢν μὲν ἡγῶνται καλῶς,
πεισόμεθ'· ὅταν δὲ μὴ καλῶς, οὐ πεισόμεθα,
ἀλλ' ἐνθάδ' ἐν Τροίᾳ τ' ἐλευθέραν φύσιν
παρέχων, Ἄρει τῷ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορί.
σὲ δ' ὦ σχέτλια παθοῦσα πρὸς τῶν φιλτάτων,
ἃ δὴ κατ' ἄνδρα γίγνεται νεανίαν,
τοσοῦτον οἶκτον περιβαλὼν καταστελῶ,
οὔποτε κόρη σὴ πρὸς πατρὸς σφαγήσεται,
ἐμὴ φατισθεῖσ'· οὐ γὰρ ἐμπλέκειν πλοκὰς
ἐγὼ παρέξω σῷ πόσει τοὐμὸν δέμας.
τοὔνομα γὰρ εἰ καὶ μὴ σίδηρον ἤρατο
τοὐμὸν, φονεύσει παῖδα σήν· τὸ δ' αἴτιον,

πόσις

— ἢ μ' ἐκόμισ' ἐκ δόμων;
θερά Ἵν' ἀγάγῃς χαρεῦσ' Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύσουσα σήν.
κλυ ὦ θύγατερ, ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ καὶ σύ, —
— καὶ μήτηρ σέθεν.
θερά οἰκτρὰ πάσχετον δύ' οὖσαι· δεινὰ δ' Ἀγαμέμνων ἔτλη.
κλυ οἴχομαι τάλαινα· δακρύων τ' ὄμματ' οὐκέτι στέγει.
θερά εἴπερ ἀλγεινόν, τὸ τέκνων στερομένην δακρυρροεῖν.
κλυ σὺ δὲ τάδ' ὦ γέρον πόθεν φῂς εἰδέναι πεπυσμένος;
θερά δέλτον ᾠχόμην φέρων σοι —
— πρὸς τὰ πρὶν γεγραμμένα.
κλυ οὐκ ἐῶν, ἢ ξυγκελεύων παῖδ' ἄγειν θανουμένην;
θερά μὴ μὲν οὖν ἄγειν· φρονῶν γὰρ ἔτυχε —
— σὸς πόσις τότ' εὖ.
κλυ κᾆτα πῶς φέρων γε δέλτον οὐκ ἐμοὶ δίδως λαβεῖν;
θερά Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, ὃς κακῶν τῶνδ' αἴτιος.
κλυ ὦ τέκνον Νηρῇδος, ὦ παῖ Πηλέως, κλύεις τάδε;
ἀχι ἔκλυον οὖσαν ἀθλίαν σε· τὸ δ' ἐμὸν οὐ φαύλως φέρω.
κλυ παῖδά μου κατακτενοῦσι σοῖς δολώσαντες γάμοις;
ἀχι μέμφομαι κἀγὼ πόσει σῷ, κοὐχ ἁπλῶς οὕτω φέρω.
κλυ οὐκ ἐπαιδεσθήσομαί γε προσπεσεῖν τὸ σὸν γόνυ,
θνητὸς ἐκ θεᾶς γεγῶτα· τί γὰρ ἐγὼ σεμνύνομαι;
Ἐπὶ τίνος σπουδαστέον μοι μᾶλλον, ἢ τέκνου πέρι;
ἀλλ' ἄμυνον ὦ θεᾶς παῖ, τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ,
τῇ τε λεχθείσῃ δάμαρτι σῇ· μάτην μέν, ἀλλ' ὅμως
σοὶ καταστέψασ' ἐγώ γιν ἦγον, ὡς γαμουμένην.
νῦν δ' ἐπὶ σφαγὰς κομίζω· σοὶ δ' ὄνειδος ἵξεται,
ὅστις οὐκ ἤμυνας. εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐζύγης,
ἀλλ' ἐκλήθης γοῦν ταλαίνης παρθένου φίλος πόσις,
πρὸς γενειάδος, πρὸς σῆς δεξιᾶς, πρός τε μητέρος.
ὄνομα γὰρ τὸ σόν μ' ἀπώλεσ', ᾧ σ' ἀμύναθειν χρεών.

ἀχι ἔσαμεν· φράζ᾽ εἴ τι χρήζεις, ὧν μ᾽ ἐπέσχες οὕνεκα.
θερά ἦ μόνω πάροιθεν δῆτα παῖδ᾽ ἐφέστατον πύλαις;
κλυ ὡς μόνοις λέγοις ἄν, ἔξω δ᾽ ἐλθὲ βασιλείων δόμων.
θερά ὦ τύχη, πρόνοιά θ᾽ ἡ᾽μή, σῶσον οὓς ἐγὼ θέλω.
ἀχι ὁ λόγος ἐς μέλλοντ᾽ ἂν ὤσῃ χρόνον· ἔχει δ᾽ ὄγκον τινά.
κλυ δεξιᾶς ἕκατι μὴ μέλλ᾽, εἴ τι μοι χρήζεις λέγειν.
θερά οἶσθα δῆτα γ᾽ ὅστις ὢν, σοὶ, καὶ τέκνοις εὔνους ἔφυν;
κλυ οἶδά σ᾽ ὄντ᾽ ἐγὼ, παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτριν.
θερά χὤτι δή με ταῖς σαῖς φερναῖς ἔλαβεν-
-Ἀγαμέμνων ἄναξ;
κλυ ἦλθες ἐς Ἄργος μεθ᾽ ἡμῶν, κἀμὸς ἦσθ᾽ ἀεί ποτε.
θερά ὧδ᾽ ἔχει· καὶ σοὶ μὲν εὔνους εἰμί· σῷ δ᾽ ἧσσον πόσει.
κλυ ἐκκάλυπτε νῦν ποθ᾽ ἡμῖν, οὕστινας λέγεις λόγους.
θερά παῖδα σὴν πατὴρ ὁ φύσας αὐτόχειρ μέλλει κτανεῖν.
κλυ πῶς; ἀπέπτυσ᾽ ὦ γεραιὲ μῦθον· οὐ γὰρ εὖ φρονεῖς.
θερά φασγάνῳ λευκὴν φονεύων τὴν ταλαιπώρου δέρην.
κλυ ὦ τάλαιν᾽ ἐγώ· μεμηνὼς ἆρα τυγχάνει πόσις;
θερά ἀρτίφρων· πλὴν ἐς σὲ καὶ σὴν παῖδα, -
-τοῦτο δ᾽ οὐ φρονεῖ.
κλυ ἐκ τίνος λόγου; τίς αὐτὸν οὑπάγων ἀλαστόρων;
θερά θέσφαθ᾽, ὥς γε φησὶ Κάλχας, -
-ἵνα πορεύηται στρατός.
κλυ ποῖ; τάλαιν᾽ ἐγώ· τάλαινα δ᾽, -
-ἣν πατὴρ μέλλει κτανεῖν.
θερά Δαρδάνου πρὸς δώμαθ᾽, Ἑλένην-
-Μενέλεως ὅπως λάβῃ.
κλυ εἰς ἄρ᾽ Ἰφιγένειαν Ἑλένης νόστος ἦν πεπρωμένος;
θερά πάντ᾽ ἔχεις· Ἀρτέμιδι θύσειν-
-παῖδα σὴν μέλλει πατήρ.
κλυ ὁ δὲ γάμος τίν᾽ εἶχε τὴν πρόφασιν, -

ἥ μ᾽

κλυ. δεινόν, τί φεύγεις; δεξιάν γ' ἐμῇ χερὶ
σύναψον, ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων.
ἀχι. τί φής; ἐγώ σοι δεξιάν; αἰδοίμεθ' ἂν
Ἀγαμέμνον', εἰ ψαύοιμεν ὧν μή μοι θέμις.
κλυ. θέμις μάλιστα, τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς
παῖδ', ὦ θεᾶς παῖ ποντίας νηρηΐδος.
ἀχι. ποίους γάμους ἔφησθ'; ἀφασία μ' ἔχει, γύναι,
εἰ μή τι παρανοοῦσα, καινουργεῖς λόγον.
κλυ. πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν αἰδεῖσθαι φίλους »
καινοὺς ὁρῶσι, καὶ γάμου μεμνημένοις. »
ἀχι. οὐπώποτ' ἐμνήστευσα παῖδα σὴν γύναι,
οὐδ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἦλθέ μοι λόγος γάμων.
κλυ. τί δῆτ' ἂν εἴη; σὺ πάλιν αὖ λόγους ἐμοὺς
θαύμαζ'· ἐμοὶ γὰρ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σοῦ.
ἀχι. εἴκαζε· κοινόν ἐστιν εἰκάζειν τάδε.
ἄμφω γὰρ οὐ ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως.
κλυ. ἀλλ' ἦ πέπονθα δεινά· μνηστεύω γάμους
οὐκ ὄντας, ὡς ἐοίκασιν· αἰδοῦμαι τάδε.
ἀχι. ἴσως ἐκερτόμησε κἀμὲ, καὶ σέ τις.
ἀλλ' ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ, καὶ φαύλως φέρε.
κλυ. χαῖρ'· οὐ γὰρ ὀρθοῖς ὄμμασίν σ' ἔτ' εἰσορῶ,
ψευδὴς γενομένη, καὶ παθοῦσ' ἀνάξια.
ἀχι. καὶ σοὶ τόδ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ· πόσιν δὲ σὸν
στείχω ματεύσων τῶνδε δωμάτων ἔσω.
θερά. ὦ ξεῖν' Αἰακοῦ γένεθλον, μεῖνον, ὡς σέ τοι λέγω,
τὸν θεᾶς γεγῶτα παῖδα, καὶ σὲ τὴν Λήδας κόρην.
ἀχι. τίς ὁ καλῶν πύλας παροίξας; ὡς τεταρβηκὼς καλεῖ.
θερά. δοῦλος· οὐχ ἁβρυνόμεσθα τῷδ'· ἡ τύχη γάρ μ' οὐκ ἐᾷ.
ἀχι. τίνος; ἐμὸς μὲν οὐχί· χωρὶς τἀμὰ, κἀγαμέμνονος.
θε. τῶνδε τῶν πάροιθεν οἴκων, Τυνδάρεω δόντος πατρός.

ἀχι Ποῦ τῶν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης;
τίς ἂν φράσειε προσπόλων, τὸν Πηλέως
ζητοῦντά νιν παῖδ' ἐν πύλαις Ἀχιλλέα;
οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ μένομεν Εὐρίπου πύλας.
οἱ μὲν γὰρ ἡμῶν ὄντες ἄζυγες γάμων,
οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες, ἐνθάδε
θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς. οἱ δ' ἔχοντες εὐνίδας,
ἄπαιδες. οὕτω δεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως
τῆσδε στρατείας Ἑλλάδι γ', οὐκ ἄνευ θεῶν.
τοὐμὸν μὲν οὖν δίκαιον, ἐμὲ λέγειν χρεών.
ἄλλος δ' ὁ χρῄζων, αὐτὸς ὑπὲρ αὑτοῦ φράσει.
γῆν γὰρ λιπὼν Φάρσαλον, ἠδὲ Πηλέα,
μένω 'πὶ λεπταῖς ταῖσδε γ' Εὐρίπου πνοαῖς,
Μυρμιδόνας ἴσχων, οἳ μ' ἀεὶ προσκείμενοι
λέγουσ', Ἀχιλλεῦ, τί μένομεν; ποῖον χρόνον
ἔτ' ἐκμετρῆσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον στόλον;
» Δρᾶγ', εἴ τι δράσεις, ἢ 'παγ' οἴκαδε στρατὸν
» Τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα.
κλυ ὦ παῖ θεᾶς Νηρῇδος, ἔνδοθεν λόγων
τῶν σῶν ἀκούσασ' ἐξέβην πρὸ δωμάτων.
ἀχι ὦ πότνι αἰδώς, τήνδε τίνα λεύσσω ποτὲ
γυναῖκα, μορφὴν εὐπρεπῆ κεκτημένην;
κλυ οὐ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν, οὓς μὴ πάρος
κατεῖδες. αἰνῶ δ' ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν.
ἀχι τίς δ' εἶ; τί δ' ἦλθες Δαναϊδῶν εἰς σύλλογον,
γυνὴ πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένους;
κλυ Λήδας μὲν εἰμὶ παῖς. Κλυταιμνήστρα δέ μοι
ὄνομα. πόσις δέ μοι 'στὶν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀχι καλῶς ἔλεξας ἐν βραχεῖ τὰ καίρια.
αἰσχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους.

εἰς γᾶν Ἑλλάδα, δοριπόνοις
ἀσπίσι, καὶ λόγχαις Ἀχαιῶν·
πέργαμον δὲ, φρυγῶν πόλιν,
λαΐνους περὶ πύργους
κυκλώσας Ἄρει φονίῳ,
λαιμοτόμους κεφαλὰς
σπάσας πόλισμα Τροίας, — ἀντὶ τοῦ πολίτας.
πέρσας κατάκρας πόλιν,
θήσει κόρας πολυκλαύτους,
δάμαρτά τε Πριάμου·
ἁ δὲ Διὸς Ἑλένα,
κόρα πολύκλαυτος ἔσεται,
πόσιν προλιποῦσα·
μήτ' ἐμοὶ,
μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις
ἐλπὶς ἅδε ποτ' ἔλθοι,
οἵαν αἱ πολύχρυσοι Λυ
δαὶ καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι
στήσουσι, παρ' ἱστοῖς μυ
θοῦσαι τάδ' ἐς ἀλλήλας·
τίς ἄρα μ' εὐπλοκάμους κόμας
ἔρυμα δακρυόεντ' ἀνύσας — σολοικισμός.
πατρίδος ὀλομένας ἀπολωτιεῖ;
διὰ σὲ τὰν κύκνου δολιχαύχενος γόνον,
εἰ δὴ φάτις ἔτυμος,
ὡς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ
Διὸς ὅτ' ἀλλάχθη δέμας, — ὁ κύκνος δηλ. ὅτε ἀλλάχθη
εἴτ' ἐν δέλτοις πιερίσι — δέμας Διός.
μῦθοι τάδ' ἐς ἀνθρώπους
ἤνεγκαν παρὰ καιρὸν ἄλλως.

ἃ χρὴ παρεῖναι νυμφίοισι παρθένοις·
Αγ. οἴμοι· μάτην ἦξ'· ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην,
ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποστεῖλαι θέλων·
σοφίζομαι δέ· κἀπὶ τοῖσι φιλτάτοις
τέχνας πορίζω, πανταχῇ νικώμενος·
ὅμως δὲ σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ,
τὸ τῆς θεοῦ φίλον γ', ἐμοὶ δ' οὐκ εὐτυχὲς
ἐξιστορήσων εἶμι· μόχθον Ἑλλάδος.
Χρὴ δ' ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν
Γυναῖκα χρηστὴν κἀγαθήν, ἢ μὴ τρέφειν.
ἥξει δὴ Σιμόεντα, καὶ
δίνας ἀργυροειδεῖς,
ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιᾶς,
ἀνά τε ναυσὶν, καὶ σὺν ὅπλοις
Ἴλιον ἐς τὸ Τροίας,
φοιβήϊον δάπεδον·
τὰν Κασάνδραν ἵν' ἀκούω
ῥίπτειν ξανθοὺς πλοκάμους,
χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας
κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεοῦ
παντόσυνοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι.
στάσονται δ' ἐπὶ περγάμων
Τροίας, ἀμφί τε τείχη
Τρῶες, ὅταν χαλκάσπις Ἄρης
πόντιος εὐπόροισι πλάταις
εἰρεσίᾳ πελάζῃ
Σιμουντίοις ὀχετοῖς,
τὰν τῶν ἐν αἰθέρι δισσῶν
Διοσκούρων Ἑλέναν,
ἐκ Πριάμου κομίσαι θέλων

ἀγ τοιόσδε παιδὸς σῆς ἀνὴρ ἔσται πόσις.
κλυ οὐ μεμπτός. οἰκεῖ δ' ἄστυ ποῖον Ἑλλάδος;
ἀγ Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν ἐν Φθίας ὅροις.
κλυ ἐκεῖσ' ἀπάξει σὴν, ἐμήν τε παρθένον;
ἀγ κείνῳ μελήσει ταῦτα τῷ κεκτημένῳ.
κλυ ἀλλ' εὐτυχοῖτην. τίνι δ' ἐν ἡμέρᾳ γαμεῖ;
ἀγ ὅταν σελήνης εὐτυχὴς ἔλθῃ κύκλος.
κλυ προτέλεια δ' ἤδη παιδὸς ἔσφαξας θεᾷ;
ἀγ μέλλω γ'. ἐπὶ ταύτῃ καὶ καθέσταμεν τύχῃ.
κλυ κἄπειτα δαίσεις τοὺς γάμους ἐσύστερον;
ἀγ θύσας γε θύμαθ', ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς.
κλυ ἡμεῖς δὲ θοίνην ποῦ γυναιξὶ θήσομεν;
ἀγ ἐνθάδε παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις.
κλυ καλῶς δ', ἀναγκαίως τε. συνενέγκαι δ' ὅμως.
ἀγ οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον ὦ γύναι; πιθοῦ δέ μοι.
κλυ τί χρῆμα; πείθεσθαι γὰρ εἴθισμαι σέθεν.
ἀγ ἡμεῖς μὲν ἐνθάδ', οὗπέρ ἐσθ' ὁ νυμφίος,
κλυ μητρὸς τί χωρὶς δράσεθ' ἃ με δρᾶν χρεών;
ἀγ ἐκδώσομεν σὺν παῖδα Δαναϊδῶν μέτα.
κλυ ἡμᾶς δὲ ποῦ χρὴ τηνικαῦτα τυγχάνειν;
ἀγ χώρει πρὸς Ἄργος, παρθένους τε τημέλει.
κλυ λιποῦσα παῖδα; τίς δ' ἀνασχήσει φλόγα;
ἀγ ἐγὼ παρέξω φῶς, ὃ νυμφίοις πρέπει.
κλυ οὐχ ὁ νόμος οὗτος. καὶ σὺ δὲ φαῦλ' ἡγῇ τάδε.
ἀγ οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατοῦ.
κλυ καλὸν τεκοῦσαν τἀμά γ' ἐκδοῦναι τέκνα.
ἀγ καὶ τάς γ' ἐν οἴκῳ μὴ μόνας εἶναι κόρας.
κλυ ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρουροῦνται καλῶς.
ἀγ πιθοῦ. Κλυ. μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργείαν θεάν.
ἐλθὼν δὲ, τἄξω πρᾶσσε, τὰν δόμοις δ' ἐγώ,

ὡς ἄχθος ἡμῖν ἐγένεθ' ἡ Φρυγῶν πόλις,
Ἑλένη τε. παύω τοὺς λόγους. ταχεῖα γὰρ
νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων ψαύσαντά σου.
ἴθ' εἰς μέλαθρα. σὲ δὲ παρ' αὐτοῦ καὶ τάδε
Λήδας γένεθλον, εἰ κατῳκτίσθην ἄγαν,
μέλλων Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ἐκδώσειν ἐμήν.
ἀποστολαὶ γὰρ μακάριαι μέν, ἀλλ' ὅμως
δάκνουσι τοὺς τεκόντας, ὅταν ἄλλοις δόμοις
παῖδας παραδιδῷ πολλὰ μοχθήσας πατήρ.
κλυ. οὐχ ὧδ' ἀσύνετός εἰμι. πείσεσθαι δέ με
καὐτὴν δόκει τάδ', ὥστε μή σε νουθετεῖν,
ὅταν ξὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην.
ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχανεῖ.
τοὔνομα μὲν οὖν παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατῄνεσας.
γένους δὲ ποίου, χὠπόθεν, μαθεῖν θέλω.
ἀγ. Αἴγινα θυγάτηρ ἐγένετ' Ἀσωποῦ πατρός.
κλυ. ταύτην δὲ θνητῶν, ἢ θεῶν ἔζευξέ τις.
ἀγ. Ζεύς. Αἰακὸν δ' ἔφυσεν Οἰνώνης πρόμον.
κλυ. τοῦ δ' Αἰακοῦ παῖς τίς κατέσχε δώματα;
ἀγ. Πηλεύς. ὁ Πηλεὺς δ' ἔσχε Νηρέως κόρην.
κλυ. θεοῦ διδόντος, ἢ βίᾳ θεῶν λαβών;
ἀγ. Ζεὺς ἠγγύησε, καὶ δίδωσ' ὁ κύριος.
κλυ. γαμεῖ δὲ ποῦ νιν; ἢ κατ' οἶδμα πόντιον;
ἀγ. Χείρων ἵν' οἰκεῖ σεμνὰ Πηλίου βάθρα.
κλυ. οὗ φασι κενταύρειον οἰκεῖσθαι γένος;
ἀγ. ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμους θεοί.
κλυ. Θέτις δ' ἔθρεψεν, ἢ πατὴρ Ἀχιλλέα;
ἀγ. Χείρων, ἵν' ἤθη μὴ μάθῃ κακῶν βροτῶν.
κλυ. φεῦ.
σοφός γ' ὁ θρέψας, χὠ διδοὺς σοφώτερος.

ἀγ συνετὰ λέγουσα, μᾶλλον ἐς οἶκτόν μ' ἄγεις.
ἰφι ἀσύνετα μέν γ' ἐροῦμεν, εἰ σέ γ' εὐφρανῶ.
ἀγ παπαί· τὸ σιγᾶν οὐ σθένω· σὲ δ' ᾔνεσα.
ἰφι μέν' ὦ πάτερ κατ' οἶκον ἐπὶ τέκνοις σέθεν.
ἀγ θέλω γε· τὸ θέλειν δ' οὐκ ἔχων ἀλγύνομαι.
ἰφι ὄλοιντο λόγχαι, καὶ τὰ Μενέλεω κακά.
ἀγ ἄλλους ὀλεῖ πρόσθεν, ἃ με διολέσαντ' ἔχει.
ἰφι ὡς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον ἐν Αὐλίδος μυχοῖς.
ἀγ καὶ νῦν γέ μ' ἴσχει δή τι μὴ στέλλειν στρατόν.
ἰφι ποῦ τοὺς Φρύγας λέγουσιν ᾠκῆσθαι πάτερ;
ἀγ οὗ μήποτ' οἰκεῖν ὤφελ' ὁ Πριάμου Πάρις.
ἰφι μακρὰν ἀπαίρεις ὦ πάτερ λιπὼν ἐμέ;
ἀγ ἐς ταυτὸν ὦ θύγατερ σὺ θ' ἥκεις σῷ πατρί.
ἰφι φεῦ.
ἐσθ' ἦν καλόν μοι, σοί τ', ἄγειν σύμπλουν ἐμέ.
ἀγ αὐτῆς τί; καὶ σοὶ πλοῦς, ἵνα μνήσῃ πατρός.
ἰφι σὺν μητρὶ πλεύσασ', ἢ μόνη πορεύσομαι.
ἀγ μόνη μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος.
ἰφι οὔπου μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίζεις πάτερ;
ἀγ ἔα γε τ'· οὐ χρή τοι τάδ' εἰδέναι κόρας.
ἰφι σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι, θέμενος εὖ τἀκεῖ πάτερ.
ἀγ θῦσαί με θυσίαν πρῶτα δεῖ τιν' ἐνθάδε.
ἰφι ἀλλὰ ξὺν ἱεροῖς χρὴ τόδ' εὐσεβὲς σκοπεῖν.
ἀγ εἴσῃ σύ· χερνίβων γὰρ ἑστήξῃ πέλας.
ἰφι στήσομεν ἄρ' ἀμφὶ βωμὸν ὦ πάτερ χορούς;
ἀγ ζηλῶ σε μᾶλλον ἢ 'μὲ, τοῦ μηδὲν φρονεῖν.
χώρει δὲ μελάθρων ἐντὸς, ὀφθῆναι κόραις.
πικρὸν φίλημα δοῦσα, δεξιάν τέ μοι,
μέλλουσα δαρὸν πατρὸς ἀποικήσειν χρόνον.
ὦ στέρνα, καὶ παρῄδες, ὦ ξανθαὶ κόμαι,

τέκνον, καθάψας πωλικῶν δ' ἄμας ὄχων;
ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὕ μέγαιρ' ἀτυχῶς.
ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθοῦ κῆδος, αὐτὸς ἐσθλὸς ὤν,
λήψῃ, τὸ Νηρῇδος παιδὸς ἰσόθεον γένος.
ἑξῆς κάθησο δεῦρό μου ποδὸς, τέκνον
πρὸς μητέρ' Ἰφιγένεια· μακαρίαν δέ με
ξένοισι ταῖσδε πλησία σταθεῖσα δὸς,
καὶ δεῦρο δὴ πατέρα πρόσειπε, σὸν φίλον.
ἰφι ὦ μῆτερ, ὑποδραμοῦσά σ', ὀργισθῇς δὲ μὴ,
πρὸς στέρνα πατρὸς, στέρνα τἀμὰ περιβαλῶ;
κλυ ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον Ἀγαμέμνων ἄναξ,
ἥκομεν, ἐφετμαῖς οὐκ ἀπιστοῦσαι σέθεν.
ἰφι ἐγὼ δὲ βούλομαι τὰ σὰ στέρν' ὦ πάτερ
ὑποδραμοῦσα, προσβαλεῖν διὰ χρόνου.
ποθῶ γὰρ ὄμμα δὴ σόν· ὀργισθῇς δὲ μή.
ἀγ ἀλλ' ὦ τέκνον χρῶ, φιλοπάτωρ δ' ἀεί ποτ' εἶ
μάλιστα παίδων τῶνδ', ὅσους ἐγὼ τέκον.
ἰφι ὦ πάτερ, ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη πολλῷ χρόνῳ.
ἀγ καὶ γὰρ πατήρ σε· τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις.
ἰφι χαῖρ'· εὖ δέ μ' ἀγαγὼν πρὸς σ' ἐποίησας πάτερ.
ἀγ οὐκ οἶδ' ὅπως φῶ τοῦτο, καὶ μὴ φῶ τέκνον.
ἰφι ἔα· ὡς οὐ βλέπεις μ' εὔκηλον, ἀσμένος μ' ἰδών.
ἀγ πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ, καὶ στρατηλάτῃ μέλει.
ἰφι πρὸς ἐμοῦ γενοῦ νῦν, καὶ μὴ 'πὶ φροντίδας τρέπου.
ἀγ ἀλλ' εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας, κοὐκ ἄλλοθι.
ἰφι μέθες νῦν ὀφρύν, ὄμμα τ' ἔκτεινον φίλον.
ἀγ ἰδοὺ γέγηθ', ὡς γέγηθας, ὁρῶν τέκνον.
ἰφι κἄπειτα λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν;
ἀγ μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἡ 'πιοῦσ' ἀπουσία.
ἰφι οὐκ οἶδ', ὅ,τι φῂς, οὐκ οἶδα φίλτατ' ἐμοὶ πάτερ.

ἀγ συνετὰ

ἴδετ' Ἰφιγένειαν ἄνασσαν ἐμὴν,
τὴν Τυνδαρέου τε Κλυταιμνήστραν,
ὡς ἐκ μεγάλων ἐβλάστηκα
σ', ἐπὶ τ' εὐμήκεις ἥκουσι τύχας.
θεοί γ' οἱ κρείσσους, οἵ τ' ὀλβοφόροι,
τοῖς οὐκ εὐδαίμοσι τῶν θνατῶν.
στῶμεν Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα.
τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχων
ἄπο, μὴ σφαλερῶς ἐπὶ τὴν γαῖαν,
ἀγανῶς δὲ χεροῖν, μαλακῇ γνώμῃ
μὴ ταρβήσῃ νεωστί μοι μολὸν
τὸ κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος,
μηδὲ θόρυβον, μηδ' ἔκπληξιν
ταῖς Ἀργείαις ξέναι ξέναις παρέχωμεν.
κλυ ὄρνιθα μὲν τόνδ' αἴσιον ποιοῦμεθα,
τὸ σόν τε χρηστὸν, καὶ λόγων εὐφημίαν.
ἐλπίδα δ' ἔχω τιν', ὡς ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις
πάρειμι νυμφαγωγός. ἀλλ' ὀχημάτων
ἔξω πορεύεθ' ἃς φέρω φερνὰς κόρῃ.
καὶ πέμπετε εἰς μέλαθρον, εὐλαβούμενοι.
σὺ δ' ὦ τέκνον μοι λεῖπε πωλικοὺς ὄχους,
ἁβρὸν τιθεῖσα κῶλον, ἀσθενές θ' ἅμα.
ὑμεῖς δὲ νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἔπι
δέξασθε, καὶ πορεύσατ' ἐξ ὀχημάτων.
καί μοι χερός τις ἐνδότω στηρίγματα,
θάκους ἀπήνης, ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς.
αἱ δ' ἐς τὸ πρόσθεν στῆτε πωλικῶν ζυγῶν.
φοβερὸν γὰρ ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικόν.
καὶ παῖδα τόνδε τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον,
λάζυσθ' Ὀρέστην. ἔτι γάρ ἐστι νήπιος.

» Τό, τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφία,
» Τάν τ' ἐξαλλάσσουσαν ἔχει
» Χάριν, ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν,
» Τὸ δέον ἔνθα δόξαν φέρει,
» Κλέος ἀγήρατον βιοτᾶν,
» Μέγα τι θηρεύειν ἀρετάν,
» Γυναιξὶ μὲν κατὰ Κύπριν
» Κρυπτάν, ἐν ἀνδράσι δ' αὖ
» Κόσμος ἔνδον ὁ μυριοπληθὴς
» Μείζω πόλιν αὔξει.
ἔμολες ὦ Γάρις, ἧ τε σύ γε
Βουκόλος Ἀργενναῖς ἐτράφης
ἰδέαις παρὰ μόσχοις,
βάρβαρα συρίζων φρυγίων
αὐλῶν, Ὀλύμπου καλάμοις
μιμήματα πλέκων·
εὔθηλοι δὲ τρέφοντο βόες,
ὅτε σε κρίσις ἔμενε θεᾶν,
ἅ σ' Ἑλλάδα πέμπει,
ἐλεφαντοδέτων πάροιθεν
δόμων, ὃς τᾶς Ἑλένας
ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν
ἔρωτα δέδωκας.
ἔρωτι δ' αὐτὸς ἐπτοάθης,
ὅθεν ἔρις ἔριν Ἑλλάδα σὺν δορὶ,
ναυσί τ' ἄγει
ἐς Τροίας πέργαμα.
Χο. ἰὼ. ἰώ.
μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι,
τὴν τοῦ βασιλέως

σφάξαι κελεύσει. κἂν πρὸς Ἄργος ἐκφύγω,
ἐλθόντες αὐτοῖς τείχεσιν κυκλωπίοις
ξυναρπάσουσι, καὶ κατασκάψουσι γῆν.
τοιαῦτα τἀμὰ πήματ'. ὦ τάλας ἐγὼ,
ὡς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε.
ἕν μοι φύλαξον Μενέλεως, ἀνὰ στρατὸν
ἐλθὼν, ὅπως ἂν μὴ Κλυταιμνήστρα τάδε
μάθῃ, πρὶν ἅδῃ παῖδ' ἐμὴν προσθῶ λαβών.
ὡς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις, πράσσω κακῶς.
ὑμᾶς τε σιγὴν ὦ ξέναι φυλάσσετε.

μάκαρες, οἳ μετρίας θεοῦ
μετά τε σωφροσύνας μετέσχον
λέκτρων Ἀφροδίτας,
γαλανείᾳ χρησάμενοι,
μαινομέν' οἴστρων· ὅθι δὴ
δίδυμ' ἔρως χρυσοκόμας
τόξ' ἐντείνεται χαρίτων.
τὸ μὲν, ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ,
τὸ δ' ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς.
ἀπενέπω νιν ἁμετέρων
Κύπρι καλλίστα θαλάμων.
εἴη δέ μοι μετρία μὲν
χάρις, πόθοι δ' ὅσιοι.
καὶ μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδίτας
πολλὰν τ' ἀποθείμαν.
» Διάφοροι δὲ φύσεις βροτῶν,
» Διάτροποι δὲ τρόποις. ὁ δ' ὀρθὸς,
» Ἐσθλὸν σαφὲς αἰεί.
» Τροφαί θ' αἱ παιδευόμεναι,
» Μέγα φέρουσ' εἰς ἀρετάν.

Τοιοίδε, χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις ἀεί.
χο. γενναῖ' ἔλεξας, Ταντάλῳ τε τῷ Διὸς
πρέποντα· προγόνους οὐ καταισχύνεις σέθεν.
ἀγα. αἰνῶ σε Μενέλαος, ὅτι παρὰ γνώμην ἐμὴν
ὑπέθηκες ὀρθῶς τοὺς λόγους, σοῦ τ' ἀξίως.
με. ταραχὴ γ' ἀδελφῶν τις δι' ἔρωτα γίγνεται,
πλεονεξίαν τε δωμάτων· ἀπέπτυσα
τοιάνδε συγγένειαν ἀλλήλων πικράν.
ἀγ. ἀλλ' ἥκομεν γὰρ εἰς ἀναγκαίας τύχας,
θυγατρὸς αἱματηρὸν ἐκπρᾶξαι φόνον.
με. πῶς; τίς δ' ἀναγκάσει σε τήν γε σὴν κτανεῖν;
ἀγ. ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος.
με. οὔκ, εἴ νιν εἰς Ἄργος γ' ἀποστελεῖς πάλιν.
ἀγ. λάθοιμι τοῦτ' ἄν· ἀλλ' ἐκεῖν' οὐ λήσομαι.
με. τὸ ποῖον; οὔτοι χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον.
ἀγ. Κάλχας ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῷ.
με. οὔκ, ἢν θάνῃ γε πρόσθε· τοῦτο δ' εὐμαρές.
ἀγ. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν.
με. κοὐδέν γ' ἄχρηστον, οὐδὲ χρήσιμον παρόν.
ἀγ. ἐκεῖνο δ' οὐ δέδοικας, ὅ μ' ἐσέρχεται;
με. ὃν μὴ σὺ φράζεις, πῶς ὑπολάβοιμεν λόγον;
ἀγ. τὸ Σισύφειον σπέρμα πάντ' οἶδεν τάδε.
με. οὐκ ἔσ' Ὀδυσσεὺς, ὅ, τι σὲ κἀμὲ πημανεῖ.
ἀγ. ποικίλος ἀεὶ πέφυκε τοῦ χ' ὄχλου μέτα.
με. φιλοτιμία μὲν ἐνέχεται δεινῷ κακῷ.
ἀγ. οὔκουν δοκεῖ νῦν στάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις,
λέξειν ἃ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο,
κἄμ' ὡς ὑπέστην θῦμα· κᾆτα ψεύδομαι
Ἀρτέμιδι θύσειν, ὃς ξυναρπάσας στρατὸν,
σὲ κἄμ' ἀποκτείναντας Ἀργείους, κόρην

σφάξαι

ΜΕ. Πέλοπα κατόμνυμ', ὃς πατὴρ τοῦ μοῦ πατρὸς,
τοῦ σοῦ τ' ἐκλήθη, τόν τεκόντα τ' Ἀτρέα,
ἦ μὴν ἐρεῖν σοι τἀπὸ καρδίας σαφῶς,
καὶ μὴ πιτηδὲς μηδὲν, ἀλλ' ὅσον φρονῶ.
ἐγώ σ' ἀπ' ὄσσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ,
ᾤκτειρα, κἀυτὸς ἀνταφῆκα σοὶ πάλιν,
καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαι λόγων,
οὐκ εἰς σε δεινός· εἰμὶ δ' οὗπερ εἶ σὺ νῦν·
καί σοι παραινῶ μήτ' ἀποκτείνειν τέκνον,
μήτ' ἀνθελέσθαι τοῦ μόν· οὐ γὰρ ἔνδικον
σὲ μὲν στενάζειν, τἀμὰ δ' ἡδέως ἔχειν,
θνήσκειν τε τοὺς σοὺς, τοὺς δ' ἐμοὺς ὁρᾶν φάος.
τί βούλομαι γάρ; οὐ γάμους ἐξαιρέτους
ἄλλους λάβοιμ' ἂν, εἰ γάμων ἱμείρομαι;
ἀλλ' ἀπολέσας ἀδελφὸν, ὅν μ' ἥκιστ' ἐχρῆν,
Ἑλένην ἕλωμαι, τὸ κακὸν ἀντὶ τἀγαθοῦ;
ἄφρων, νέος τ' ἦν πρὶν· τὰ πράγματα δ' ἐγγύθεν
σκοπῶν ἐσεῖδον, οἷον ἦν κτείνειν τέκνα.
ἄλλως τε μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης
εἰσῆλθε, συγγένειαν ἐννοουμένῳ,
ἣ τῶν ἐμῶν ἕκατι θύεσθαι γάμων
μέλλει· τί δ' Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα;
ἴτω στρατιὰ διαλυθεῖσ' ἐξ Αὐλίδος·
σὺ δ' ὄμμα παῦσαι δακρύοις τέγγων τὸ σὸν
ἀδελφὲ, κἀμὲ παρακαλῶν εἰς δάκρυα.
εἰ δέ τι κόρης σῆς θεσφάτων μέτεστί σοι,
μή μοι μετέστω· σοὶ νέμω τοὐμὸν μέρος.
ἀλλ' εἰς μεταβολὰς ἦλθον ἀπὸ δεινῶν λόγων·
εἰκὸς πέπονθα· τὸν ὁμόθεν πεφυκότα
στέργων, μετέπεσον· ἀνδρὸς οὐ κακοῦ τρόποι

εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν.
ὑπῆλθε δαίμων, ὥστε τῶν σοφισμάτων
πολλῷ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος.
» Ἡ δυσγένεια δ' ὡς ἔχει τι χρήσιμον.
» Καὶ γὰρ δακρῦσαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ἔχει,
» Ἄνολβα τ' εἰπεῖν· τῷ δὲ γενναίῳ φύσιν,
» Ἅπαντα ταῦτα. προστάτην γε τοῦ βίου
» Τὸν ὄγκον ἔχομεν, τῷ τ' ὄχλῳ δουλεύομεν.
ἐγὼ γὰρ ἐκβαλεῖν μὲν αἰδοῦμαι δάκρυ.
τὸ μὴ δακρῦσαι δ' αὖτις αἰδοῦμαι τάλας,
εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος.
εἶεν· τί φήσω πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν;
πῶς δέξομαι νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;
καὶ γάρ μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς, ἅ μοι πάρα,
ἐλθοῦσ' ἄκλητος. εἰκότως δ' ἅμ' ἕσπετο
θυγατρὶ νυμφεύσουσα, καὶ τὰ φίλτατα
δώσουσ', ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὑρήσει κακούς.
τὴν δ' αὖ τάλαιναν παρθένον, τί παρθένον;
ἅδης νιν ὡς ἔοικε νυμφεύσει τάχα.
ὡς ᾤκτισ'· οἶμαι γάρ νιν ἱκετεῦσαι τάδε.
ὦ πάτερ, ἀποκτενεῖς με; τοιούτους γάμους
γήμειας αὐτὸς, χὤστις ἐστί σοι φίλος.
παρὼν δ' Ὀρέστης ἐγγὺς ἀναβοήσεται,
οὐ συνετὰ συνετῶς· ἔτι γὰρ ἐστι νήπιος.
αἰ· αἰ· τὸν Ἑλένης ὥς μ' ἀπώλεσεν γάμον
γήμας ὁ Πριάμου Πάρις, ὅς μ' εἴργασται τάδε.
Χο. κἀγὼ κατῴκτειρ', ὡς γυναῖκα δεῖ ξένην
ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς καταστένειν.
Με. ἀδελφέ, δός μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγεῖν.
Αγ. δίδωμι· σὸν γὰρ τὸ κράτος· ἄθλιος δ' ἐγώ.

ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας,
φίλους τ' ἐπ' ἄλλους. Αγγ. ὦ Πανελλήνων ἄναξ
Ἀγάμεμνον, ἥκω παῖδά σοι τὴν σὴν ἄγων,
ἣν Ἰφιγένειαν ὠνόμασας πότ' ἐν δόμοις.
μήτηρ δ' ὁμαρτεῖ, σῆς Κλυταιμνήστρας δέμας,
καὶ παῖς Ὀρέστης, ὥστε τερφθείης ἰδὼν
χρόνον παλαιὸν δωμάτων ἔκδημος ὤν.
ἀλλ' ὡς μακρὰν ἔτεινον, Εὔρυτον παρὰ
κρήνην ἀναψύχουσι θηλυπουν βάσιν,
αὐταί τε πῶλοί γ'. ἐς δὲ λειμώνων χλόην
καθεῖμεν αὐτάς, ὡς βορᾶς γευσαίατο.
ἐγὼ δὲ πρόδρομος σῆς παρασκευῆς χάριν
ἥκω. πέπυσται γὰρ στρατός. ταχεῖα δὲ
διῆξε φήμη παῖδα σὴν ἀφιγμένην.
πᾶς δ' ἐς θέαν ὅμιλος ἔρχεται δρόμῳ,
» σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν. Οἱ δ' εὐδαίμονες,
» Ἐν πᾶσι κλεινοί, καὶ περίβλεπτοι βροτοῖς.
λέγουσι δ', ὑμέναιός τις; ἢ τί πράσσεται;
ἢ πόθον ἔχων θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ
ἐκόμισε παῖδα; τῶν δ' ἂν ἤκουσας τάδε,
Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεάνιδα
Αὐλίδος ἀνάσσῃ. τίς νιν ἄξεταί ποτε;
ἀλλ' εἶα. τἀπὶ τοῖσιδ' ἐξάρχου κανᾶ.
στεφανοῦσθε κρᾶτα. καὶ σὺ Μενέλεως ἄναξ,
ὑμέναιον εὐτρέπιζε. καὶ κατὰ στέγας
λωτὸς βοάσθω, καὶ ποδῶν ἔστω κτύπος.
φῶς γὰρ τόδ' ἥκει μακάριον τῇ παρθένῳ.
Αγ. ἐπῄνεσ'. ἀλλὰ στεῖχε δωμάτων ἔσω.
τὰ δ' ἄλλ', ἰούσης τῆς τύχης ἔσται καλῶς.
οἴμοι. τί φῶ δύστηνος; ἄρξομαι σέθεν

οὐκ ἔχοιμ' ἄν σοι παρασχεῖν· ὧν γὰρ ἐκτήσω κακῶς,
ἦρχες· εἶτ' ἐγὼ δίκην δώσω κακῶν ὁ μὴ σφαλείς;
δάκνει σε τὸ φιλότιμον τοὐμόν; ἀλλ' ἐν ἀγκάλαις
εὐπρεπῆ γυναῖκα χρῄζεις, τὸ λελογισμένον παρεὶς,
καὶ τὸ καλὸν, ἔχειν; πονηροῦ φωτὸς ἡδοναὶ κακαί.
εἰ δ' ἐγὼ γνοὺς πρόσθεν, οὐκ εὖ, μετετέθην εὐβουλίᾳ,
μαίνομαι; σὺ μᾶλλον ὅστις ἀπολέσας κακὸν λέχος
ἀναλαβεῖν θέλεις, θεοῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ.
ὤμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὅρκον οἱ κακόφρονες
φιλόγαμοι μνηστῆρες· ἡ δέ γ' ἐλπίς, οἶμαι μὲν θεὸς
ἐξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον, ἢ σὺ, καὶ τὸ σὸν σθένος.
οὓς λαβὼν στράτευ' ἐγ'· οἶμαι δ' ᾄσῃ μωρίᾳ φρενῶν
τοὺς κακῶς παγέντας ὅρκους, καὶ συνηναγκασμένους.
τἀμὰ δ' οὐκ ἀποκτενῶ 'γὼ τέκνα· καὶ τὸ σὸν μὲν εὖ
πέρα δίκης ἔσται, κακίστης εὐνίδος τιμωρία.
ἐμὲ δὲ συντήξουσι νύκτες, ἡμέραι τε δακρύοις,
ἄνομα δρῶντα, κοὐ δίκαια παῖδας, οὓς ἐγείναμεν.
ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται, καὶ σαφῆ, καὶ ῥᾴδια.
εἰ δὲ μὴ βούλει φρονεῖν εὖ, τἄμ' ἐγὼ θήσω καλῶς.

χο. οἵδ' αὖ διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων
μύθων, καλῶς δ' ἔχουσι φείδεσθαι τέκνων.

με. αἰ αἰ· φίλους ἄρ' οὐχὶ κέκτημαι τάλας.

ἀγ. εἰ τοὺς φίλους γε μὴ θέλεις ἀπολλύναι.

με. δείξεις δὲ ποῦ μοι πατρὸς ἐκ ταυτοῦ γεγώς;

ἀγ. συνσωφρονεῖν σοι βούλομ', ἀλλ' οὐ συννοσεῖν.

με. Ἐς κοινὸν ἀλγεῖν τοῖς φίλοισι χρὴ φίλους.

ἀγ. εὖ δρῶν παρακάλει μ', ἀλλὰ μὴ λυπῶν ἐμέ.

με. οὐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν σὺν Ἑλλάδι;

ἀγ. Ἑλλὰς δὲ σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα.

με. σκήπτρῳ νῦν αὔχει, σὸν κασίγνητον προδούς.

ἐγὼ

κᾆμὲ παρεκάλεις· τί δράσω; τίνα-
-δὲ πόρον εὕρω πόθεν;
ὥστε μὴ στερέντα σ' ἀρχᾶς, ἀπολέσαι καλὸν κλέος;
κᾆτ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἱεροῖς εἶπε σὴν θῦσαι κόρην
Ἀρτέμιδι, καὶ πλοῦν ἔσεσθαι Δαναΐδαις, -
-ἡσθεὶς φρένας,
ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα· καὶ πέμπεις ἑκὼν
οὐ βίᾳ, μὴ τοῦτο λέξῃς, σῇ δάμαρτι, παῖδα σὴν
δεῦρ' ἀποστέλλειν, Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμουμένην.
κᾆθ' ὑποστρέψας, λέλησαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς
ὡς φονεὺς οὐκέτι θυγατρὸς σῆς ἔσῃ μάλιστά γε.
οὗτος αὐτός ἐστιν αἰθὴρ, ὃς τάδ' ἤκουσεν σέθεν.
» Μυρίοι δέ τοι πεπόνθασ' αὐτὸ πρὸς τὰ πράγματα,
» Ἐκπονοῦσ' ἔχοντες, εἶτα δ' ἐξεχώρησαν κακῶς.
» Τὰ μὲν, ὑπὸ γνώμης πολιτῶν ἀσυνέτου, τὰ δ' ἐνδίκως
» Ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάξασθαι πόλιν.
Ἑλλάδος μάλιστ' ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω,
ἣ θέλουσα δρᾶν τι κεδνὸν βαρβάρους τοὺς οὐδένας,
καταγελῶντας ἐξανήσει διὰ σὲ, καὶ τὴν σὴν κόρην.
» Μηδέν' ἂν χρέους ἕκατι προστάτην θείμην χθονὸς,
» Μηδ' ὅπλων ἄρχοντα. νοῦν χρὴ τὸν στρατηλάτην ἔχειν
» Πόλεως, ὡς ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ξύνεσιν ἣν ἔχων τύχῃ.
Χο. Δεινὸν κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους,
» Μάχας θ', ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν.
Ἀγ. Βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ, βραχέα, μὴ λίαν ἄνω
βλέφαρα πρὸς τἀναιδὲς ἀγαγὼν, ἀλλὰ σωφρονεστέρως
» ὡς ἀδελφὸν ὄντ'. Ἀνὴρ γὰρ αἰσχρὸς, αἰδεῖσθ' οὐ φιλεῖ.
εἰπέ μοι τί δεινὰ φυσᾷς, αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων;
τίς ἀδικεῖ σε; τοῦ κέχρησαι; λέκτρ'-
ἐρᾷς γε χρηστὰ λαβεῖν;

αγ. οὐχὶ δεινά; τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἐάσομαι;
με. πλάγια γὰρ φρονεῖς· τὰ μὲν, νῦν,—
—τὰ δὲ, πάλαι, τὰ δ' αὐτίκα.
αγ. ἐκκεκόμψευσαι. Πονηρὸν γλῶσσ' ἐπίφθονος σοφή.
με. Νοῦς δέ γ' οὐ βέβαιος, ἄδικον κτῆμα, κοὐ σαφὲς φίλοις.
βούλομαι δέ σ' ἐξελέγξαι· καὶ σὺ μήτ' ὀργῆς ὕπο
ἀποτρέπου τἀληθές· οὔτοι καταινῶ λίαν σ' ἐγώ.
οἶσθ' ὅτ' ἐσπούδαζες ἄρχειν Δαναΐδαις πρὸς Ἴλιον,
τῷ δοκεῖν μὲν οὐχὶ χρῄζων, τῷ δὲ βούλεσθαι θέλων;
ὡς ταπεινὸς ἦς, ἁπάσης δεξιᾶς προσθιγγάνων,
καὶ θύρας ἔχων ἀκλήστους τῷ θέλοντι δημοτῶν,
καὶ διδοὺς πρόσρησιν ἑξῆς πᾶσι, κἂν μή τις θέλοι,
τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσου.
κᾆτ' ἐπεὶ κατέσχες ἀρχάς, μεταβαλὼν ἄλλους τρόπους
τοῖς φίλοισιν οὐκ ἔτ' οἶσθα τοῖς πρὶν, ὡς πρόσθεν φίλος
δυσπρόσιτος, ἔσω τε κλείθρων σπάνιος;—
—Ἄνδρα δ' οὐ χρεὼν
Τὸν ἀγαθὸν, πράσσοντα μεγάλα,—
—Τοὺς τρόπους μεθιστάναι,
Ἀλλὰ καὶ βέβαιον εἶναι τότε μάλιστα τοῖς φίλοις,
Ἡνίκ' ὠφελεῖν μάλιστα δυνατός ἐστιν εὐτυχῶν.
ταῦτα μέν σοι πρῶτ' ἐπῆλθον, ἵνα σε—
—πρῶθ' εὕρω κακόν.
ὡς δ' ἐς Αὖλιν ἦλθες αὖθις, χ' ὡ πανελλήνων στρατὸς,
οὐδὲν ἦσθ', ἀλλ' ἐξεπλήσσου τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν,
οὐρίας πομπῆς σπανίζων· Δαναΐδαι δ' ἀφιέναι
ναῦς διήγγελλον· μάτην δὲ μὴ πονεῖν ἐν Αὐλίδι.
ὡς δ' ἄνολβον εἶχες ὄνομα, σύγχυσίν τε, μὴ νεῶν
χιλίων ἄρχων, Πριάμου τε—
—πεδίον ἐμπλήσας δορὸς,

μνήμην σώζομαι στρατάματος.
πρέ Μενέλαε, τολμᾷς δείν', ἅ σ' οὐ τολμᾶν χρεών.
με ἄπελθε· λίαν γε δεσπόταισι πιστὸς εἶ.
πρέ καλόν γέ μοι τοὔνειδος ἐξωνείδισας.
με κλαίοις ἄν, εἰ πράσσοις ἃ μὴ πράσσειν σε δεῖ.
πρέ οὐ χρῆν σε λῦσαι δέλτον, ἣν ἐγὼ φέρω.
με οὐδέ σε φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἕλλησιν κακά.
πρέ ἄλλως ἁμιλλᾷ ταῦτ'· ἄφες δὲ τήνδ' ἐμοί.
με οὐκ ἂν μεθείμην. Γρ. οὐδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι.
με σκήπτρῳ τάχ' ἆρα σὸν καθαιμάξω κάρα.
πρέ Ἀλλ' εὐκλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ.
με μέθες· μακροὺς δὲ δοῦλος ὢν λέγεις λόγους.
πρέ ὦ δέσποτ', ἀδικούμεθα· σὰς δ' ἐπιστολὰς
ἐξαρπάσας ὅδ' ἐκ χερῶν ἐμῶν βίᾳ
Ἀγάμεμνον, οὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει.
ἀγ ἔα· τίς δή τ' ἐν πύλαισι θόρυβος, καὶ λόγων ἀκοσμία;
πρέ οὑμὸς, οὐχ ὁ τοῦδε μῦθος κυριώτερος λέγειν.
ἀγ σὺ δὲ τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφῖξαι Μενέλεως, βίᾳ τ' ἄγεις;
με βλέψον εἰς ἡμᾶς, ἵν' ἀρχὰς τῶν λόγων ταύτας λάβω.
ἀγ μῶν τρέσας οὐκ ἀνακαλύ-
ψω βλέφαρον, Ἀτρέως γεγώς;
με τήνδ' ὁρᾷς δέλτον κακίστων γραμμάτων ὑπηρέτιν;
ἀγ εἰσορῶ· καὶ πρῶτα ταύτην σῶν ἀπάλλαξον χερῶν.
με οὔ, πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς ἅπασι τἀγγεγραμμένα.
ἀγ ἦ γὰρ οἶσθ' ἃ μή σε καιρὸς εἰδέναι, σήμαντρ' ἀνείς;
με ὥστε σ' ἀλγῦναί γ', ἀνοίξας ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα.
ἀγ ποῦ δὲ κἀλαβές νιν; ὦ θεοί, σῆς ἀναισχύντου φρενός.
με προσδοκῶν σὴν παῖδ' ἀπ' Ἄργους εἰ στράτευμ' ἀφίξεται.
ἀγ τί δέ σε τἀμὰ δεῖ φυλάσσειν; οὐκ ἀναισχύντου τόδε;
με ὅτι τὸ βούλεσθαί μ' ἔκνιζε· σὸς δὲ δοῦλος οὐκ ἔφυν.

βαρβάρων χάριν γάμων
πρᾶξιν Ἑλλὰς ὡς λάβοι.
ἐκ Πύλου δὲ, Νέστορος
γερηνίου κατειδόμαν
πρύμνας σῆμα ταυρόπουν
ὁρᾶν πάροικον Ἀλφεόν.
Αἰνιάνων δὲ δώδεκα στόλοι
ναῶν ἦσαν· ὧν ἄναξ Ἰνεὺς
ἄρχε· τῶνδε δ' αὖ πέλας,
Ἤλιδος δυνάστορες,
οὓς ἐπειοὺς ὠνόμαζε πᾶς λεώς.
Εὔρυτος δ' ἄνασσε τῶνδε.
λευκήρετμον δ' Ἄρη
τάφιον ἦγεν· ὧν Μέγης
ἄνασσε, Φυλέως λόχευμα,
τὰς Ἐχίνας λιπὼν
νήσους, ναυβάταις ἀπροσφόρους.
Αἴας δὲ Σαλαμῖνος ἔντροφος,
δεξιὸν κέρας
πρὸς τὸ λαιὸν ξύναγε.
τῶν, ἆσσον ὥρμει πλάταισιν
ἐσχάταισι συμπλέκων
δώδεκ' εὐστροφωτάταισι
ναυσὶν ὡς ἄϊον· καὶ ναυβάταν
εἰδόμαν λεὼν,
ᾧ τις εἰ προσαρμόσοι
βαρβάρους βάριδας,
νόστον οὐκ ἀποίσεται.
ἔνθα δ' ἄϊον εἰδόμαν
ναΐον πόρευμα.
τὰ δὲ κατ' οἴκους κλύουσα συγκλήτου,

πρύμναις σῆμ' Ἀχιλλέως στρατοῦ.
Ἀργείων δὲ ταῖσδ' ἰσήρετμοι
νᾶες ἔστασαν πέλας.
ὧν ὁ Μηκιστέως στρατηλάτας,
παῖς ἦν Ταλαὸς, ὃν τρέφει πατὴρ,
Καπανέως τε παῖς
Σθένελος. Ἀτθίδος δ' ἄγων
ἑξήκοντα νῆας ὁ Θησέως
παῖς, ἑξῆς ἐναυλόχει, θεὰν
Παλλάδ' ἐν μωνύχοις
ἔχων πτερωτοῖσιν ἅρμασιν, θετὸν,
εὔσημόν τε φάσμα ναυβάταις.
τῶν Βοιωτῶν δ' ὅπλισμα, ποντίας
πεντήκοντα νῆας ἀδόμαν,
σημείοις εὐστολισμένας.
τοῖς δὲ, Κάδμος ἦν
χρύσεον δράκοντ' ἔχων,
ἀμφὶ ναῶν κόρυμβα.
Λήϊτος δ' ὁ γηγενὴς
ἄρχε ναΐου στρατοῦ,
Φωκίδος δ' ἀπὸ χθονὸς.
Λοκροῖς δὲ τοῖσδ' ἴσας ἄγων
Ναῦς Οϊλέως τόκος κλυτὰν
Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν.
ἐκ Μυκήνας δὲ τὰς κυκλωπίας,
παῖς Ἀτρέως ἔπεμπε ναυβάτας
ναῶν ἑκατὸν ἠθροισμένους.
σὺν δ' Ἄδραστος ἦν
ταγὸς, ὡς φίλος φίλῳ,
τᾶς φυγούσας μέλαθρα

παρά τε κροκάλαις
δρόμον ἔχοντα σὺν ὅπλοις·
ἅμιλλαν δ' ἐπόνει ποδοῖν
πρὸς ἅρμα τέτρωρον
ἑλίσσων περὶ νίκας·
ὁ δὲ διφρηλάτας βόατ' Εὔ-
μηλος φερητιάδας,
ᾧ καλλίστους ἐδόμαν
χρυσοδαιδάλτυς στομίοισι πώλυς
κέντρῳ θεινομένυς· τὺς
μὲν, μέσυς ζυγίυς λευ-
κοστίκτῳ τριχὶ βαλιὺς,
τὺς δ' ἔξω σειραφόρυς
ἀντήρεις καμπαῖσι δρόμων
πυῤῥότριχας, μονο-
χαλα δ' ὑπὸ σφυρὰ
ποικιλλοδέρμονας·
οἷς παρεπάλλετο
Πηλείδας σὺν ὅπλοις παρ' ἄντυγα,
καὶ σύριγγας ἁρματείυς·
ναῶν δ' εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον,
καὶ θέαν ἀθέσφατον,
τὰν γυναικείαν ὄψιν ὀμμάτων
ὡς πλήσαιμι μείλινον ἁδονάν·
καὶ κέρας μὲν ἦν
δεξιὸν, πλάτας ἔχων
φθιώτας ὁ Μυρμιδόνων Ἄρης·
πεντήκοντα ναυσὶ θυρίαις,
χρυσέαις δ' εἰκόσιν
κατ' ἄκραν Νηρῇδες ἔστασαν θεαὶ,

δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας,
ὅτ' ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις
Ἥρα Παλλάδι τ' ἔριν ἔριν
μορφᾶς, ἁ Κύπρις ἔχεν.
πολύθυτον δὲ δι' ἄλσος Ἀρ
τέμιδος ἤλυθον, ὀρωμέναν
φοινίσσουσα παρηΐδ' ἐμὰν
αἰσχύνᾳ νεοβαλεῖ,
ἀσπίδος ἔρυμα, καὶ κλισίας,
ὁπλοφόρους Δαναῶν θέλου
σ', ἵππων ὄχλον τ' ἰδέσθαι.
κατεῖδον δὲ δύ' Αἴαντε συνέδρω,
τὸν Οἰλέως, Τελαμῶνός τε γόνον,
τοῖς Σαλαμῖνος στέφανον,
Πρωτεσίλαόν τ', ἐπὶ θάκοις
πεσῶν ἡδομένους μορ
φαῖσι πολυπλόκοις.
Παλαμήδεά θ', ὃν τέκε παῖς ὁ Ποσει
δᾶνος. Διομήδεά θ', ἡ
δοναῖς δίσκου κεχαρημένον.
παρὰ δὲ Μηριόνην Ἄρεος
ὄζον, θαῦμα βροτοῖσι,
τὸν ἀπὸ νησαίων τ' ὀρέων
Λαέρτα τόκον. ἅμα δὲ Νι
ρέα κάλλιστον Ἀχαιῶν,
τὸν ἰσάνεμόν τε ποδοῖν
λαιψηροδρόμον Ἀχιλῆα,
τὸν ἁ Θέτις τέκε, καὶ
Χείρων ἐξεπόνασεν,
εἶδον αἰγιαλοῖσι,

Handwritten marginal notes:
Αἴας ὁ Οἰλέως.
Αἴας ὁ Τελαμῶνος.
Πρωτεσίλαος
Παλαμήδης
Διομήδης
Μηριόνης
Ὀδυσσεύς
Νιρεύς
Ἀχιλλεύς
Χείρων

πάλιν ἐξορμάσεις τοὺς χαλινοὺς,
ἐπὶ Κυκλώπων ἱεὶς θυμέλας.

ΠΡΕ. πιστὸς δὲ φράσας τάδε, πῶς ἔσομαι
λέγε, παισί σέθεν, τῇ σῇ τ' ἀλόχῳ;

ΑΓΑ. σφραγῖδα φύλασσ', ἣν ἐπὶ δέλτῳ
τῇδε κομίζεις.
ἴθι· λευκαίνει τόδε φῶς ἤδη
λάμπουσ' ἠὼς,
πῦρ τε τεθρίππων τῶν ἀελίου.
σύλλαβε μόχθων.
Θνητῶν δ' ὄλβιος ἐς τέλος οὐδεὶς,
Οὐδ' εὐδαίμων.
Οὔπω γὰρ ἔφυ τις ἄλυπος.

ΧΟ. ἔμολον ἀμφὶ παρ' ἀκτίαν
ψάμαθον Αὐλίδος ἐναλίας,
Εὐρίπου διὰ χευμάτων,
κέλσασα, στενόπορθμον
Χαλκίδα, πόλιν ἐμὰν προλιποῦσ',
ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν,
τᾶς κλεινᾶς Ἀρεθούσας,
Ἀχαιῶν στρατιὰν ὡς ἴδοιμ' ἂν,
Ἀχαιῶν τε πλάτας ναυσιπόρους
ἡμιθέων, ὡς ἐπὶ Τροί
αν ἐλάταις χιλιοναύσιν,
τὸν ξανθὸν Μενέλαον
ἁμέτεροι πόσεις
ἐνέπουσ', Ἀγαμέμνονά τ' εὐπατρίδαν
στέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν
ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφου,
Πάρις ὁ βουκόλος ἂν ἔλαβεν,

δῶρον

σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῶ.

ἀγα. μὴ σέλλειν τὰν σὰν ἶνιν πρὸς
τὰν κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας
Αὖλιν ἀκλύσταν.
ἐς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ,
παιδὸς δαισόμεν' ὑμεναίυς.

πρε. καὶ πῶς Ἀχιλεὺς λέκτρ' ἀμπλακὼν,
οὐ μέγα φυσῶν θυμὸν ἐπαίρει;
σοὶ, σῇ τ' ἀλόχῳ
τόδε καὶ δεινὸν σήμαιν' ὅ,τι φῇς.

ἀγα. ὄνομ' οὐκ ἔργον παρέχων Ἀχιλεὺς,
οὐκ οἶδε γάμους, οὐδ' ὅ,τι πράσσομεν,
οὐδ', ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα,
νυμφείους ἐς ἀγκώνων
εὐνὰς ἐνδώσειν λέκτροις.

πρε. δεινά γε τολμᾷς Ἀγάμεμνον ἄναξ.
οὕτω τῆς θεᾶς σὴν παῖδ' ἄλοχον
φατίσας, ἦγες σφάγιον Δαναοῖς.

ἀγα. οἴμοι. γνώμας ἐξέσταν.
αἰ. αἶ. πίπτω δ' εἰς ἄταν.
ἀλλ' ἴθ' ἐρέσσων σὸν πόδα, γήρᾳ
μηδὲν ὑπείκων.

πρε. σπεύδω βασιλεῦ. Αγα. μὴ νῦν μήτ' ἀλσώδεις ἵζου
κρήνας, μήθ' ὕπνῳ θελχθῇς. Πρε. εὔφημα θρόει.

ἀγα. πάντῃ δὲ πόρον σχιστὸν ἀμείβων,
λεῦσσε, φυλάσσων μή τι σε λάθῃ
τροχαλοῖσιν ὄχοις παραμείψασα μένη,
παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδ' ἀπήνῃ
Δαναῶν πρὸς ναῦς.

πρε. ἔσται. Αγα. κλήθρων δ' ἐξορμα.
ἢν γάρ νιν πομπαῖς ἀντήσας,

ἥμεθ᾽, ἀπλοίᾳ χρώμενοι κατ᾽ Αὐλίδα.
Κάλχας δ᾽ ὁ μάντις ἀπορίᾳ κεχρημένος,
ἀνεῖλεν, Ἰφιγένειαν, ἣν ἔσπειρ᾽ ἐγὼ,
Ἀρτέμιδι θῦσαι τῇ τόδ᾽ οἰκούσῃ πέδον,
καὶ πλοῦν τ᾽ ἔσεσθαι, καὶ κατασκαφὰς Φρυγῶν,
θύσασι· μὴ θύσασι δ᾽, οὐκ εἶναι τάδε.
κλύων δ᾽ ἐγὼ ταῦτ᾽, ὀρθίῳ κηρύγματι
Ταλθύβιον εἶπον πάντ᾽ ἀφιέναι στρατὸν,
ὡς οὔποτ᾽ ἂν τλὰς θυγατέρα κτανεῖν ἐμήν.
οὗ δή μ᾽ ἀδελφὸς πάντα προσφέρων λόγον,
ἔπεισε τλῆναι δεινά· κἀν δέλτου πτυχαῖς
γράψας, ἔπεμψα πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμὴν,
πέμπειν Ἀχιλλεῖ θυγατέρ᾽ ὡς γαμουμένην.
τό, τ᾽ ἀξίωμα τἀνδρὸς ἐκγαυρούμενος,
συμπλεῖν τ᾽ Ἀχαιοῖς τοὔνεκ᾽ οὐ θέλοι λέγων,
εἰ μὴ παρ᾽ ἡμῶν εἶσιν εἰς Φθίαν λέχος.
Πειθὼ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ᾽ ἐμὴν,
ψευδῆ συνάψας ἀντὶ παρθένου γάμον.
μόνοι δ᾽ Ἀχαιῶν ἴσμεν ὡς ἔχει τάδε,
Κάλχας, Ὀδυσσεὺς, Μενέλεώς θ᾽· ἃ δ᾽ οὐ καλῶς
ἔγνων τότ᾽, αὖθις μεταγράφω καλῶς πάλιν
εἰς τήνδε δέλτον, ἣν κατ᾽ εὐφρόνης σκιὰν,
λύοντα, καὶ συνδοῦντά μ᾽ εἰσεῖδες γέρον.
ἀλλ᾽ εἶα· χώρει τάσδ᾽ ἐπιστολὰς λαβὼν,
πρὸς Ἄργος· ἃ δὲ κέκευθε δέλτος ἐν πτυχαῖς,
λόγῳ φράσω σοι πάντα τἀγγεγραμμένα.
πιστὸς γὰρ ἀλόχῳ, τοῖς τ᾽ ἐμοῖς δόμοισιν εἶ.
πέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόσθεν
δέλτοις ὦ Λήδας ἔρνος,
πρε λέγε, καὶ σήμαιν᾽, ἵνα καὶ γλώσσῃ

σύντο

ὅρκους συνάψαι, δεξιάς τε συμβαλεῖν
μνηστῆρας ἀλλήλοισι, καὶ δι' ἐμπύρων
σπονδὰς καθῆναι, κἀπαράσασθαι τάδε,
ὅτου γυνὴ γένοιτο Τυνδαρὶς κόρη,
τούτῳ συναμύνειν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν
οἴχοιτο, τόν τ' ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχους,
κἀπιστρατεύειν, καὶ κατασκάπτειν πόλιν,
Ἕλλην' ὁμοίως, βάρβαρόν θ', ὅπλων μέτα.
ἐπεὶ δ' ἐπιστώθησαν, εὖ δέ πως γέρων
ὑπῆλθεν αὐτοὺς Τυνδάρεως πυκνῇ φρενὶ,
δίδωσιν ἑλέσθαι θυγατρὶ μνηστήρων ἕνα,
ὅτου πνοαὶ φέροιεν Ἀφροδίτης φίλαι.
ἡ δ' εἵλεθ' (ὥς γε μή ποτ' ὤφελεν λαβεῖν)
Μενέλαον. ἐλθὼν δ' ἐκ Φρυγῶν ὁ τὰς θεὰς
κρίνας ὅδ' (ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει)
Λακεδαίμον', ἀνθηρὸς μὲν εἱμάτων στολῇ,
χρυσῷ τε λαμπρὸς βαρβάρῳ χλιδήματι,
ἐρῶν ἐρῶσαν ᾤχετ' ἐξαναρπάσας
Ἑλένην, πρὸς Ἴδης βούσταθμ' ἔκδημον λαβών.
Μενέλαος οὖν καθ' Ἑλλάδ' οἰστρήσας μόνος,
ὅρκους παλαιοὺς Τυνδάρεω μαρτύρεται,
ὡς χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἠδικημένοις.
τοὐντεῦθεν οὖν Ἕλληνες ἀΐξαντες δορὶ,
τεύχη λαβόντες στενόπορ' Αὐλίδος βάθρα
ἥκουσι τῆσδε, ναυσὶν ἀσπίσιν θ' ὁμοῦ,
ἵπποις τε, πολλοῖς θ' ἅρμασίν γ' ἠσκημένοι.
κἀμὲ στρατηγεῖν, κἆτα Μενέλεω χάριν
εἵλοντο σύγγονόν γε. τἀξίωμα δὲ,
ἄλλος τις ὤφελ' ἀντ' ἐμοῦ λαβεῖν τόδε.
ἠθροισμένου δὲ, καὶ ξυνεστῶτος στρατοῦ,

τοτὲ δ' ἀνθρώπων γνῶμαι πολλαὶ,
καὶ δυσάρεστοι διέκναισαν.
πρέ. οὐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστέος.
» Οὐκ ἐπὶ πᾶσί σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς
» Ἀγάμεμνον Ἀτρεύς.
» Δεῖ δέ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι.
» Θνητὸς γὰρ ἔφυς, κἂν μὴ σὺ θέλῃς.
» Τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν' ἔσται.
σὺ δὲ λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας,
δέλτον τε γράφεις
τήνδ', ἣν πρὸ χερῶν ἔτι βαστάζεις,
καὶ ταυτὰ πάλιν γράμματα συγχεῖς,
καὶ σφραγίζεις· λύεις τ' ὀπίσω,
ῥίπτεις τε πέδῳ πεύκην, θαλερὸν
καταδάκρυ χέων.
καὶ τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδεῖς
μὴ οὐ μαίνεσθαι. τί πονεῖς; τί πονεῖς;
τί νέον, τί νέον περὶ σοὶ βασιλεῦ;
φέρε κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς.
πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν, πιστόν τε φράσεις.
σῇ γάρ μ' ἀλόχῳ τότε Τυνδάρεως,
πέμπειν φερνὴν, συννυμφοκόμον τε δίκαιον.
ἀγα. ἐγένοντο Λήδᾳ θεστιάδι τρεῖς παρθένοι,
Φοίβη, Κλυταιμνήστρα τ' ἐμὴ ξυνάορος,
Ἑλένη τε· ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι,
μνηστῆρες ἦλθον, Ἑλλάδος νεανίαι.
δειναὶ δ' ἀπειλαὶ, καὶ κατ' ἀλλήλων φόνος
ξυνίσταθ', ὅστις μὴ λάβοι τὴν παρθένον.
τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεῳ πατρὶ,
δοῦναί τε, μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης ὅπως
ἅψαιτ' ἄριστα. καί νιν εἰσῆλθεν τάδε,

ὅρκους

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ὦ Πρέσβυ, δόμων τῶνδε
πάροιθεν
στεῖχε. Πρε. στείχω.
τί δὲ καινουργεῖς Ἀγά-
μεμνον ἄναξ;
ἀγα. σπεύσῃ. Πρε. σπεύδω.
μάλα τὸ γῆρας τοὐμὸν ἄυπνον,
καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεστιν.
ἀγα. τίς ποτ' ἄρ' ἀστὴρ ὅδε πορθμεύει;
πρε. σείριος, ἐγγὺς τῆς ἑπταπόρου
πλειάδος ἀΐσσων, ἔτι μεσσήρης.
ἀγχ. οὔκουν φθόγγος γ' οὔτ' ὀρνίθων,
οὔτε θαλάσσης. σιγαὶ δ' ἀνέμων
τόνδε κατ' Εὔριπον ἔχουσιν.
πρε. τί δὲ σὺ σκηνῆς ἐκτὸς ἀΐσσεις
Ἀγάμεμνον ἄναξ;
ἔτι δ' ἡσυχία τῇδε κατ' αὖλιν,
καὶ ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων.
στείχωμεν ἔσω. Αγα. ζηλῶ σε γέρον.
» Ζηλῶ δ' ἀνδρῶν, ὃς ἀκίνδυνον
» Βίον ἐξεπέρασ' ἀγνὼς, ἀκλεής.
» Τοὺς δ' ἐν τιμαῖς ἧσσον ζηλῶ.
» πρε. καὶ μὴν τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίου.
» ἀγα. τοῦτο δέ γ' ἐστὶ τὸ καλὸν, σφαλερόν.
καὶ τὸ φιλότιμον
γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ προσιστάμενον.
τοτὲ μὲν, τὰ θεῶν οὐκ ὀρθωθέν
τ' ἀνέτρεψε βίον,

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Αγαμέμνων.
Πρεσβύτης.
Χορός.
Μενέλαος.
Κλυταιμνήστρα.
Ιφιγένεια.
Αχιλλεύς.
Θεράπων.
Αγγελος.

Προλογίζει δὲ ὁ Αγαμέμνων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ·

EVRIPIDIS IPHIGENIA IN AVLIDE.

ὕσης, τὸ λοιπὸν ἀσφαλῶς οἰκήσομεν.
χο. στείχωμεν Ἄδραστ'· ὅρκια δῶμεν
τῷδ' ἀνδρὶ, πόλει τ'· ἄξια δ' ἡμῖν
προμεμοχθήκασι, σέβεσθαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ἐν τῷδε λαιμοὺς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν,
ἔγγραψον ὅρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει·
κἄπειτα σώζειν θεῷ δὸς, ᾧ Δελφῶν μέλει·
μνημεῖά θ' ὅρκων, μαρτύρημα θ' Ἑλλάδι·
ᾗ δ' ἂν διοίξῃς σφάγια, καὶ τρώσῃς φόνον,
ὀξύστομον μάχαιραν ἐς γαίας μυχοὺς
κρύψον, παρ' αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαιὰς νεκρῶν·
φόβον γὰρ αὐτοῖς ἤν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν,
δειχθεῖσα θήσει, καὶ κακὸν νόστον πάλιν·
δράσας δὲ ταῦτα, πέμπε γῆς ἔξω νεκροὺς,
τεμένη δ' ἵν' αὐτῶν σώμαθ' ἁγνίσθη πυρὶ,
μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον ἰσθμίας θεοῦ·
σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· παισὶ δ' Ἀργείων λέγω,
πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἰσμηνοῦ πόλιν,
πατέρων θανόντων ἐκδικάζοντες φόνον·
σύ τ' ἀντὶ πατρὸς Αἰγιαλεῦ στρατηλάτης
νέος καταστὰς, παῖς τ' ἀπ' Αἰτωλῶν μολὼν
Τυδέως, ὃν ὠνόμαζε Διομήδην πατὴρ,
ἀλλ' οὐ φθονεῖν χρὴ συσκιάζοντας γένυν,
καὶ χαλκοπληθῆ Δαναϊδῶν ὁρμᾶν στρατὸν,
ἑπτάστολον πύργωμα Καδμείων ἔπι·
πικροὶ γὰρ αὐτοῖς ἥξετ' ἐκτεθραμμένοι
σκύμνοι λεόντων πόλεος ἐκπορθήτορες·
κοὐκ ἔστιν ἄλλως· ἔκγονοι δ' ἀν' Ἑλλάδα
κληθέντες, ᾠδὰς ὑστέροισι θήσετε·
τοῖον στράτευμα σὺν θεῷ πορεύσετε·
Θη. δέσποιν' Ἀθάνα, πείσομαι λόγοισι σοῖς·
σὺ γάρ μ' ἀνορθοῖς, ὥστε μὴ 'ξαμαρτάνειν·
καὶ τόνδ' ἐν ὅρκοις ζεύξομαι· μόνον σύ με
εἰς ὀρθὸν ἵστη· σοῦ γὰρ εὐμενοῦς πόλει

πᾶσιν θ' ὑπεῖπον τούσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους,
τιμᾶν πόλιν τήνδ', ἐκ τέκνων ἀεὶ τέκνοις
μνήμην παραγγέλλοντας, ὧν ἐκύρσατε.
Ζεὺς δὲ ξυνίστωρ, οἵ τ' ἐν οὐρανῷ θεοί,
οἵων ὑφ' ἡμῶν στείχετ' ἠξιωμένοι.
ἀδ. Θησεῦ, ξύνισμεν πάνθ', ὅσ' Ἀργείων χθόνα
δέδρακας ἐσθλά, δεομένην εὐεργετῶν.
χάριν τ' ἀγήρω γ' ἕξομεν. γενναῖα γὰρ
παθόντες, ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν.
θη. τί δή ποθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπουργῆσαί με χρή;
ἀδ. χαῖρ'. ἄξιος γὰρ καὶ σὺ, καὶ πόλις σέθεν.
θη. ἔσται τάδ'. ἀλλὰ καὶ σὺ τῶν αὐτῶν τύχοις.
ἀθη. ἄκουε Θησεῦ τούσδ' Ἀθηναίας λόγους,
ἃ χρή σε δρᾶσαι, δρῶντα δ' ὠφελεῖν τάδε.
μὴ δῷς τάδ' ὀστᾶ τοῖσδ' ἐς Ἀργείαν χθόνα
παισὶν κομίζειν, ῥᾳδίως οὕτω μεθείς.
ἀλλ' ἀντὶ τῶν σῶν, καὶ πόλεως μοχθημάτων,
πρῶτον λάβ' ὅρκον. τόνδε δ' ὀμνύναι χρεὼν
Ἄδραστον. οὗτος κύριος τύραννος ὢν,
πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὁρκωμοτεῖ.
ὁ δ' ὅρκος ἔσται, μήποτ' Ἀργείους χθόνα
ἐς τήνδ' ἐποίσειν πολέμιον πανταχίαν,
ἄλλων τ' ἰόντων ἐμποδὼν θήσειν δόρυ.
ἢν δ' ὅρκον ἐκλιπόντες ἔλθωσιν πόλιν,
κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ' Ἀργείων χθόνα.
ἐν ᾧ δὲ τέμνειν χρὴ σφάγιά σ', ἄκουέ μου.
ἔστι τρίπους σοι χαλκόπους ἔσω δόμων,
ὃν Ἰλίου ποτ' ἐξαναστήσας βάθρα,
σπουδὴν ἐπ' ἄλλην Ἡρακλῆς ὁρμώμενος,
στῆσαί γ' ἐφεῖτο πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν.

πυρὸς τετακότας σποδῷ·
ποτανοὶ δ' ἤνυσαν τὸν ἀΐδαν.
ἀδ. πάτερ, σὺ μὲν τῆς σῶν κλύεις τέκνων λόγους.
ἆρ' ἀσπιδοῦχος ἔτι ποτ' ἀντιτάσσομαι
σὸν φόνον; Ιφ. εἰ γὰρ γένοιτο τέκνον.
ὅταν θεοῦ θέλοντος, ἔλθοι μοι δίκα
πατρῷος, οὔπω κακὸν τόδ' εὕδει.
παῖς αἲ αἴ· γόων ἅλις τύχας,
ἅλις ἀλγέων πάρεστί μοι.
στάσω· ποῦ με δέξεται γάνος
χαλκέοισιν ὅπλοις Δαναϊδῶν στρατηλατῶν,
τοῦ φθιμένου πατρὸς ἐκδικατάν;
ἀδ. ἔτ' εἰσορᾶν σε πάτερ ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ,
φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σόν.
λόγων δὲ παρακέλευσμα σῶν,
ἀέρι φερόμενον οἴχεται.
δυοῖν δ' ἄχη ματέρι τ' ἔλιπες,
σέ τ' οὔ ποτ' ἄλγη πατρῷα λείψει.
ἰφ. ἔχω τοσόνδε βάρος, ὅσον μ' ἀπώλεσεν.
φέρ', ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλω σποδόν.
ἀδ. ἔκλαυσα τόδε κλύων ἔπος
στυγνότατον· ἔθιγέ μου φρενῶν.
ἰφ. ὦ τέκνον, ἔβας, οὐκέτι φίλον
φίλον ἄγαλμ' ὄψομαι σῆς ματρός.
θη. Ἄδραστε, καὶ γυναῖκες Ἀργεῖαι γένος,
ὁρᾶτε παῖδας τούσδ' ἔχοντας ἐν χεροῖν
πατέρων ἀρίστων σώμαθ', ὧν ἀνειλόμην;
τούτοις ἐγώ σε καὶ πόλις δωρούμεθα.
ὑμᾶς δὲ τῶνδε χρὴ χάριν μεμνημένους,
σώζειν ὁρῶντας, ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμοῦ.

» Παρεκτρέποντες ὀχετὸν, ὥστε μὴ θανεῖν.
» Οὓς χρῆν ἐπειδὰν μηδὲν ὠφελοῦν πόλιν,
» Θανόντας ἔρρειν, κἀκποδὼν εἶναι νέοις.
ἡμι ἰώ· τάδε δὴ παίδων, καὶ δὴ φθιμένων
ὀστᾶ φέρετε, λάβετ᾽ ἀμφίπολοι
γραίας ἀμενοῦς· οὐ γὰρ ἔνεστιν
ῥώμη, παίδων ὑπὸ πένθους.
πολλοῦ δὲ χρόνου ζῶσης μέτα δὴ,
καταλειβομένας τ᾽ ἄλγεσι πολλοῖς.
» Τί γὰρ ἂν μεῖζον τοῦδ᾽ ἔτι θνατοῖς
» Πάθος ἐξεύροις,
» Η τέκνα θανόντ᾽ ἐσιδέσθαι;
παῖς φέρω φέρω
τάλαινα μᾶτερ ἐκ πυρὸς πατρὸς μέλη,
βάρος μὲν οὐκ ἀβριθὲς ἀλγέων ὕπερ,
ἐν δ᾽ ὀλίγῳ τἀμὰ πάντα συνθείς.
ἡμι ἰώ· ἰώ·
πᾶ δάκρυα φέρεις φίλα
ματρὶ τῶν ὀλωλότων,
σποδοῦ τε πλῆθος ὀλίγον ἀντὶ σωμάτων
εὐδοκίμων δή ποτ᾽ ἐν Μυκήναις;
παῖς ἐγὼ δ᾽ ἔρημος ἀθλίου πατρὸς τάλας,
ἔρημον οἶκον ὀρφανεύσομαι λαβὼν,
οὐ πατρὸς ἐν χερσὶ τοῦ τεκόντος.
ἡμι ἰώ· ἰώ· ποῦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων;
ποῦ νυχευμάτων χάρις;
τροφαί τε ματρὸς, ἄϋπνά τ᾽ ὀμμάτων τέλη,
καὶ φίλιαι προσβολαὶ προσώπων;
παῖς βεβᾶσιν, οὐκ ἔτ᾽ εἰσί σοι μᾶτερ τέκνα.
βεβᾶσιν· αἰθὴρ ἔχει νιν ἤδη,

» Νέους δὶς εἶναι, καὶ γέροντας αὖ πάλιν;
» Ἀλλ' ἐν δόμοις μὲν ἤν τι μὴ καλῶς ἔχῃ,
» Γνώμαισιν ὑστέραισιν ἐξορθούμεθα·
» Αἰῶνα δ' οὐκ ἔξεστιν· εἰ δ' ἦμεν νέοι
» Δὶς, καὶ γέροντες, εἴ τις ἐξημάρτανεν,
» Διπλοῦ βίου λαχόντες, ἐξορθούμεθ' ἄν·
ἐγὼ γὰρ ἄλλους εἰσορῶν τεκνουμένους,
παίδων τ' ἐραστὴς ἦν, πόθῳ τ' ἀπωλλύμην·
εἰ δ' ἐς τόδ' ἦλθον, κἀξεπειράθην τέκνων,
οἷον στέρεσθαι πατέρα γίγνεται τέκνων,
οὐκ ἄν ποτ' εἰς τόδ' ἦλθον, εἰς ὃ νῦν κακόν·
ὅστις φυτεύσας, καὶ νεανίαν τεκὼν
ἄριστον, εἶτα τοῦδε νῦν στερίσκομαι·
εἶεν· τί δὴ χρὴν τὸν ταλαίπωρόν με δρᾶν;
στείχειν πρὸς οἴκους; κᾆτ' ἐρημίαν ἴδω
πολλῶν μελάθρων, ἀπορίαν τ' ἐμῷ βίῳ;
ἢ πρὸς μέλαθρα τοῦδε Καπανέως μόλω
ἥδιστα, πρίν γε δή ποτ' ἦν παῖς ἥδε μοι·
ἀλλ' οὐκέτ' ἔστιν· ἥ γ' ἐμὴν γενειάδα
προσῆγετ' αἰεὶ στόματι, καὶ κάρα τόδε
» κατεῖχε χειρί· Πατρὶ δ' οὐδὲν ἥδιον
» Γέροντι θυγατρός· ἀρσένων δὲ μείζονες
» Ψυχαί, γλυκεῖαι δ' ἧσσον ἐς θωπεύματα·
οὐχ ὡς τάχιστα δῆτά μ' ἄξετ' εἰς δόμους,
σκότῳ δὲ δώσετ'· ἔνθ' ἀσιτίαις ἐμὸν
δέμας γεραιὸν συντακεὶς ἀποφθερῶ;
τί μ' ὠφελήσει παιδὸς ὀστέων θιγεῖν;
» Ω δυσπάλαιστον γῆρας, ὡς μισῶ σ' ἔχων·
» Μισῶ δ' ὅσοι χρῄζουσιν ἐκτείνειν βίον,
» Νώτοισι, καὶ στρωμναῖσι, καὶ μαντεύμασιν

κλύων· ἀκοῦσαι δ' οὔ σε βούλομαι πάτερ.
ἰφ. τί δ', οὐ δίκαιον πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι;
εὐά. κριτὴς ἂν εἴης οὐ σοφὸς γνώμης ἐμῆς.
ἰφ. σκευῇ δὲ τῇδε τοῦ χάριν κοσμεῖς δέμας;
εὐά. θέλει τι κλεινὸν οὗτος ὁ στόλος πάτερ.
ἰφ. ὡς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ πρέπεις σ' ὁρᾶν.
εὐά. εἰς γάρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα.
ἰφ. κἄπειτα τύμβῳ καὶ πυρᾷ φαίνῃ πέλας;
εὐά. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καλλίνικος ἔρχομαι.
ἰφ. νικῶσα νίκην τίνα; μαθεῖν χρῄζω σέθεν.
εὐά. πάσας γυναῖκας, ἃς δέδορκεν ἥλιος.
ἰφ. ἔργοις Ἀθάνας, ἢ φρενῶν εὐβουλίᾳ;
εὐά. ἀρετῇ· πόσει γὰρ συνθανοῦσα κείσομαι.
ἰφ. τί φῄς; τί τοῦτ' αἴνιγμα σημαίνεις σαθρόν;
εὐά. ἀΐσσω θανόντος Καπανέως τήνδ' εἰς πυράν.
ἰφ. ὦ θύγατερ, οὐ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλοὺς ἐρεῖς.
εὐά. τοῦτ' αὐτὸ χρῄζω πάντας Ἀργείους μαθεῖν.
ἰφ. ἀλλ' οὐδέ τοι σοι πείσομαι δρώσῃ τάδε.
εὐά. ὅμοιον· οὐ γὰρ ἂν κίχῃς μ' ἑλὼν χερί.
καὶ δὴ παρεῖται σῶμα, σοὶ μὲν, οὐ φίλον,
ἡμῖν δὲ, καὶ τῷ συμπυρουμένῳ πόσει.
χο. ἰὼ γύναι, δεινὸν ἔργον ἐξειργάσω.
ἰφ. ἀπωλόμην δύστηνος Ἀργείων κόραι.
χο. ἓ ἕ· σχέτλια τάδε παθὼν,
τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει τάλας.
ἰφ. οὐκ ἄν τιν' εὕροιτ' ἄλλον ἀθλιώτερον.
χο. ἰὼ τάλας· μετέλαχες
τύχας Οἰδιπόδα γέρον
μέρος, καὶ σὺ πόλις ἐμὰ τλάμων.
ἰφ. Οἴμοι· τί δὴ βροτοῖσιν οὐκ ἔστιν τόδε,

Νέους

σῶμα τ' αἴθοπι φλογμῷ
πόσει συμμίξασα φίλον,
χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα,
Φερσεφονείας ἥξω θαλάμους,
σὲ τὸν θανόντ' οὔποτ' ἐμᾷ
προδοῦσα ψυχᾷ κατὰ γᾶς. ἴτω φῶς, γάμοι τε.
εἴθε τινὲς εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων
ἐν Ἄργει φανῶσι τέκνοισιν,
ὅσος δ' εὐναῖος γαμέτας
συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις, γενναίας ἀλόχου ψυχάς.
χο καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς σὸς πατὴρ βαίνει πέλας
γεραιὸς Ἶφις, εἰς νεωτέρους λόγους,
οὓς οὐ κατειδὼς πρόσθεν, ἀλγήσει κλύων.
ἶφ ὦ δυστάλαινα, δυστάλας δ' ἐγὼ γέρων,
ἥκω διπλοῦν πένθος γε δαιμόνων ἔχων.
τὸν μὲν θανόντα παῖδα Καδμείων δορὶ
Ἐτέοκλον εἰς τὴν πατρίδα ναυαθλώσων νεκρὸν,
ζητῶν τ' ἐμὴν παῖδ', ἣ δόμων ἐξώπιος,
βέβηκε πηδήσασα, Καπανέως δάμαρ,
θανεῖν ἐρῶσα σὺν πόσει. χρόνον μὲν οὖν
τὸν πρόσθ' ἐφρουρεῖτ' ἐν δόμοις. ἐπεὶ δ' ἐγὼ
φυλακὰς ἀνῆκα, τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς
βέβηκεν. ἀλλὰ τῇδέ νιν δοξάζομεν
μάλιστ' ἂν εἶναι. φράζετ' εἰ κατείδετε.
εὐά τί τάσδ' ἐρωτᾷς; ἥδ' ἐγὼ πέτρας ἔπι
ὄρνις τις ὡσεὶ, Καπανέως ὑπὲρ πυρᾶς,
δύστηνον αἰώρημα κουφίζω πάτερ.
ἶφ τέκνον, τίς αὔρα; τίς στόλος; τίνος χάριν
δόμων γ' ὑπερβᾶσ' ἦλθες εἰς τήνδε χθόνα;
εὐά ὀργὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων

ἢ τῶνδε δόμων ὑπεραιρίξει,
τήνδ᾽ ἐμβαίνουσα κέλευθον;
εὐα. τί φέγγος, τίν᾽ αἴγλαν
ἐδίφρευε τότ᾽ ἅλιος;
σελάνα τε κατ᾽ αἰθέρα
λαμπάδ᾽, ἵν᾽ ὠκυθόαι νύμφαι
ἱππεύουσι δι᾽ ὀρφναίας,
ἡνίκα γάμων
τῶν ἐμῶν πόλις Ἄργους
ἀοιδὰς εὐδαιμονίας
ἐπύργωσε, καὶ γαμέτα
χαλκοτεύχους τε Καπανέως.
προσέβαν δρομὰς ἐξ ἐμῶν
οἴκων ἐκβακχευσαμένα,
πυρὸς φῶς καθέξουσα, τάφον τε
βατεύουσα τὸν αὐτὸν ἐς ἀΐδαν,
καταλύσουσ᾽ ἔμμοχθον βίοτον,
αἰῶνός τε πόνους.
" Ἥδιστος γάρ τοι θάνατος
" Συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις,
" Εἰ δαίμων τάδε δὴ κραίνοι.
χο. καὶ μὴν ὁρᾷς τήνδ᾽, ἧς ἐφέστηκας πύλας
πυρὰν, Διὸς θησαυρόν· ἔνθεν ἐστὶ σὸς
πόσις, δαμασθεὶς λαμπάσιν κεραυνίοις.
εὐα. ὁρῶ δὴ τελευτὰν, ἵν᾽ ἕστακα· τύχα δέ μοι
ξυνάπτει ποδός· ἀλλὰ τῆς
εὐκλείας χάρισιν
ἔνθεν ὁρμάσω,
τᾶσδ᾽ ἀπὸ πέτρας
πηδήσασα πυρὸς ἔσω,

οὐδ' Ἄρτεμις λοχία
προσφθέγξαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνους.
δυσαίων δ' ὁ βίος.
πλαγκτὰ δ' ὡσεί τις νεφέλα,
πνευμάτων ὑπὸ δυσχίμων ἀΐσσω.
ἑπτὰ ματέρες, ἑπτὰ κούρους
ἐγεινάμεθ' αἱ ταλαίπωροι
κλεινοτάτους ἐν Ἀργείοις.
καὶ νῦν ἄπαις, ἄτεκνος,
γηράσκω δυστηνότατος.
οὔτ' ἐν τοῖς φθιμένοις,
οὔτ' ἐν ζῶσιν ἀριθμουμένη,
χωρὶς δή τινα τῶνδ' ἔχουσα μοῖραν.
ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα
μέλεα, παιδὸς ἐν οἴκοις
κεῖται μνήματα, πένθιμοι
κουραὶ, καὶ στέφανοι κόμας
ἀοιδαὶ, τὰς χρυσοκόμας
Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται.
γόοισι δ' ὀρθευομένα,
δάκρυσι νοτερὸν ἀεὶ πέπλων
πρὸς στέρνῳ πτύχα τέγξω.
καὶ μὴν θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ δὴ
Καπανέως ἤδη, τύμβον θ' ἱερὸν,
μελάθρων τ' ἐκτὸς
Θησέος ἀναθήματα νεκροῖς,
κλεινήν τ' ἄλοχον τοῦ καταφθιμένου
τοῦδε κεραυνῷ πέλας Εὐάδνην,
ἣν Ἶφις ἄναξ παῖδα φυτεύει.
τί ποτ' αἰθερίαν ἕστηκε πέτραν,

τὸν Οἰδίπου τε παῖδα, Πολυνείκην λέγω,
ἡμεῖς ἐπαινέσαντες, οὐ ψευδοίμεθ' ἄν.
ξένος γὰρ ἦν μοι, πρὶν λιπὼν Κάδμου πόλιν
φυγῇ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν αὐθαίρετος.
ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσαι βούλομαι τούτων πέρι;
θη. οὐκ οἶδα, πλὴν ἕν, σοῖσι πείθεσθαι λόγοις.
ἀδ. τὸν μὲν Διὸς πληγέντα Καπανέα πυρί,
θη. ἦ χωρὶς ἱερὸν ὡς νεκρὸν θάψαι θέλεις;
ἀδ. ναί· τοὺς δέ γ' ἄλλους πάντας, ἐν μιᾷ πυρᾷ.
θη. ποῦ δῆτα θήσεις μνῆμα τῷδε χωρίσας;
ἀδ. αὐτοῦ, παρ' οἴκους τούσδε συμπήξας τάφον.
θη. αὐτὸς μὲν ἤδη δμωσὶν ἂν μέλοι πόνος,
ἡμῖν δέ γ' οἵδε· στειχέτω δ' ἄχθη νεκρῶν.
ἀδ. ἴτ' ὦ τάλαιναι μητέρες τέκνων πέλας.
θη. ἥκιστ' Ἄδραστε τοῦτο πρόσφορον λέγεις.
ἀδ. πῶς, τὰς τεκούσας οὐ χρεὼν ψαῦσαι τέκνων;
θη. ὄλοιντ' ἰδοῦσαι τούσδ' ἂν ἠλλοιωμένους.
πικραὶ γὰρ ὄψεις χἄμα τῷ τέλει νεκρῶν.
τί δῆτα λύπην ταῖσδε προσθεῖναι θέλεις;
ἀδ. νικᾷς· μένειν χρὴ τλημόνως· λέγει γὰρ εὖ
Θησεύς· ὅταν δὲ τούσδε προσθῶμεν πυρί,
» ὀστᾶ προσάξεσθ'. Ὦ ταλαίπωροι βροτοί,
» Τί κτᾶσθε λόγχας, καὶ κατ' ἀλλήλων φόνους
» Τίθεσθε; παύσασθ' ἀλλὰ λήξαντες πόνων,
» Ἄστη φυλάσσεθ', ἥσυχοι μεθ' ἡσύχων.
» Σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου. τοῦτον δὲ χρὴ
» Ὡς ῥᾷστα, καὶ μὴ σὺν πόνοις διεκπερᾶν.
χο. οὐκέτ' εὔτεκνος, οὐκέτ' εὔπαις,
οὐδ' εὐτυχίας μέτεστίν μοι
κουροτόκοις ἐν Ἀργείαις.

οὐδ'

ἔχαιρε, λυπρῶς δ' ἔφερ' ἔτι δυστυχεῖ·
πολλοὺς δ' ἐραστὰς κἀπὸ θηλειῶν ὅσας
ἔχων, ἐφρούρει μηδὲν ἐξαμαρτάνειν.
Τυδέως δ' ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν. ΤΥΔΕΥΣ.
οὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι
δεινὸς σοφιστὴς, πολλά τ' ἐξευρεῖν σοφά.
γνώμῃ δ' ἀδελφοῦ Μελεάγρου λελειμμένος,
ἴσον παρέσχεν ὄνομα διὰ τέχνης δορὸς,
εὑρὼν ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἀσπίδι.
φιλότιμον ἦθος πλούσιον· φρόνημα δὲ
ἐν τοῖσιν ἔργοις, οὐχὶ τοῖς λόγοις ἴσον.
ἐκ τῶνδε μὴ θαύμαζε τῶν εἰρημένων
Θησεῦ, πρὸ πύργων τούσδε τολμῆσαι θανεῖν.
» Τὸ γὰρ τραφῆναι μὴ κακῶς, αἰδῶ φέρει.
» Αἰσχύνεται δὲ τἀγάθ' ἀσκήσας ἀνὴρ,
» Κακὸς γενέσθαι πᾶς τις· ἡ δ' εὐανδρία,
» Διδακτὸς, εἴπερ καὶ βρέφος διδάσκεται,
» Λέγειν, ἀκούειν θ', ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει.
» Α δ' ἂν μάθοι τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ
» Πρὸς γῆρας. οὕτω παῖδας εὖ παιδεύετε.
χο ἰὼ τέκνον, δυστυχῆ σ' ἔτρεφον,
ἔφερον ὑφ' ἥπατος,
πόνους ἐνεγκοῦσ' ἐν ὠδῖσι.
καὶ νῦν ἅδας τὸν ἐμὸν
ἔχει μόχθον ἀθλίας.
ἐγὼ δὲ γηροβοσκὸν οὐκ ἔχω
τεκοῦσα τάλαινα παῖδα.
ἀδ καὶ μὴν τὸν Ἰοικλέους γε γενναῖον τόκον, ΑΜΦΙΑΡΑΟΣ
θεοὶ ζῶντ' ἀναρπάσαντες ἐς μυχοὺς χθονὸς,
αὐτοῖς τεθρίπποις εὐλογοῦσιν ἐμφανῶς.

καὶ μὴ παροῦσιν, ὧν ἀριθμὸς οὐ πολύς,
ἀψευδὲς ἦθος, εὐπροσήγορον στόμα,
ἄκραντον οὐδὲν οὐδ' ἐς οἰκέτας ἔχων,
ΕΤΕΟΚΛΟΣ. οὔτ' ἐς πολίτας. Τὸν δὲ δεύτερον λέγω
Ἐτέοκλον, ἄλλον χρηστότητ' ἠσκηκότα.
Νεανίας ἦν· τῷ βίῳ μὲν ἐνδεής,
πλείστας δὲ τιμὰς ἔσχεν Ἀργείᾳ χθονί.
φίλων δὲ χρυσὸν πολλάκις δωρουμένων,
οὐκ εἰσεδέξατ' οἶκον, ὥστε τοὺς τρόπους
δούλους παρασχεῖν, χρημάτων ζευχθεὶς ὕπο.
τοὺς τ' ἐξαμαρτάνοντας, οὐχὶ τὴν πόλιν
» ἤχθαιρ', Ἐπεί τοι οὐδὲν αἰτία πόλις
» Κακῶς κλύουσα διὰ κυβερνήτην κακόν.
ΙΠΠΟΜΕΔΩΝ. Ὁ δ' αὖ τρίτος τῶνδ' Ἱππομέδων, τοιόσδ' ἔφυ.
παῖς ὤν, ἐτόλμησ' εὐθὺς οὐ πρὸς ἡδονὰς
μουσῶν τραπέσθαι, πρὸς τὸ μαλθακὸν βίου.
ἀγροὺς δὲ ναίων, σκληρὰ τῇ φύσει διδούς,
ἔχαιρε πρὸς τἀνδρεῖον, ἔς τ' ἄγρας ἰών,
ἵπποις τε χαίρων, τόξα τ' ἐντείνων χεροῖν,
πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον θέλων.
ΠΑΡΘΕΝΟΠΑΙΟΣ. Ὁ τῆς κυναγοῦ δ' ἄλλος Ἀταλάντης γόνος,
παῖς Παρθενοπαῖος, εἶδος ἐξοχώτατος,
ἀρκὰς μὲν ἦν· ἐλθὼν δ' ἐπ' Ἰνάχου ῥοάς,
παιδεύεται κατ' Ἄργος· ἐκτραφεὶς δ' ἐκεῖ,
πρῶτον μὲν ὡς χρὴ τοὺς μετοικοῦντας ξένους,
λυπηρὸς οὐκ ἦν, οὐδ' ἐπίφθονος πόλει,
οὐδ' ἐξεριστὴς τῶν λόγων· ὅθεν βαρὺς
μάλιστ' ἂν εἴη δημότης τε, καὶ ξένος.
λόχοις δ' ἐνεστώς, ὥσπερ Ἀργεῖος γεγώς,
ἤμυνε χώρᾳ· χὡπότ' εὖ πράσσοι πόλις,

ἔχαιρε.

ΘΗ. μέλλων σ' ἐρωτᾶν ἡνίκ' ἐξήντλεις στρατῷ,
γόους ἀφήσω, τοὺς ἐκεῖ μὲν ἐκλιπὼν
εἰς τάσδ' ἄγε μύθους. νῦν δ' Ἄδραστον ἱστορῶ.
πόθεν ποθ' οἵδε διαπρεπεῖς εὐψυχίᾳ
θνητῶν ἔφυσαν; εἰπέ γ', ὡς σοφώτερος
νέοισιν ἀστῶν τῶνδ'. ἐπιστήμων γὰρ εἶ.
εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ
τολμήμαθ', οἷς ἤλπιζον αἱρήσειν πόλιν.
ἓν δ' οὐκ ἐρήσομαί σε, μὴ γέλωτ' ὄφλω,
ὅτῳ ξυνέστη τῶνδ' ἕκαστος ἐν μάχῃ,
ἢ τραῦμα λόγχης πολεμίων ἐδέξατο.
κοινοὶ γὰρ οὗτοι τῶν τ' ἀκουόντων λόγοι,
καὶ τοῦ λέγοντος, ὅστις ἐν μάχῃ βεβὼς,
λόγχης ἰούσης πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς,
σαφῶς ἀπήγγειλ' ὅστις ἐστὶν ἀγαθός.
οὐκ ἂν δυναίμην οὔτ' ἐρωτῆσαι τάδε,
οὔτ' ἂν πιθέσθαι τοῖσι τολμῶσιν λέγειν.
μόλις γὰρ ἄν τις αὐτὰ τἀναγκαῖ' ὁρᾶν
δύναιτ' ἂν, ἑστὼς πολεμίοις ἐναντίος.
ΑΔ. ἄκουε δή νυν. καὶ γὰρ οὐκ ἄκοντί μοι
δίδως ἔπαινον τῶν ἔγωγε βούλομαι,
φίλων ἀληθῆ, καὶ δίκαι' εἰπεῖν πέρι.
ὁρᾷς τὸν ἁβρὸν, οὗ βέλος διέπτατο; (γρ. ἔξω δι' οὗ ἔπτατο βέλος.)
Καπανεὺς ὅδ' ἐστίν. ᾧ βίος μὲν ἦν πολύς. ΚΑΠΑΝΕΥΣ.
ἥκιστα δ' ὄλβῳ γαῦρος ἦν. φρόνημα δὲ
οὐδέν τι μεῖζον εἶχεν ἢ πένης ἀνήρ,
φαύγων τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν,
τἀρκοῦντ' ἀτίζων. οὐ γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾷ (γρ. ἀντὶ τοῦ μεγάλως τι μάζων.)
τὸ χρηστὸν εἶναι. μέτρια δ' ἐξαρκεῖν ἔφη.
φίλος τ' ἀληθὴς ἦν. φίλος τοῖς παροῦσί τε,

Χο. αἲ αἲ· ἔπαθομεν ὦ
τὰ κύντατ᾽ ἄλγη κακῶν.
ἀδ. ὦ πόλις Ἀργεία,
τὸν ἐμὸν πότμον οὐκ ἐσορᾶτε;
Χο. ὁρῶσι κᾀμὲ δῆτα τὴν τάλαι-
ναν, τέκνων ἄπαιδα.
ἀδ. προσάγετ᾽ ὦ δυσποτμω σώμαθ᾽ αἱματοσταγῆ
σφαγέντα τ᾽ οὐκ ἀξί᾽, οὐδ᾽ ὑπ᾽ ἀξίων
ἐν οἷς ἀγὼν ἐκράνθη. Αδ. δόθ᾽ ὡς περιπτυχαῖσι δὴ
χέρας προσαρμόσας ἐμοῖς,
ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι.
Χο. ἔχεις ἔχεις. Αδ. πημάτων γ᾽ ἅλις βάρος.
Χο. αἲ αἲ· τοῖς τεκοῦσι δ᾽ οὐ λέγεις. Αδ. ἀΐετέ μου.
Χο. στένεις ἐπ᾽ ἀμφοῖν ἄχη.
ἀδ. εἴθε με Καδμείων ἔναρον στίχες ἐν κονίαισιν.
Χο. ἐμὸν δὲ μή ποτ᾽ ἐξύγη δέμας
ἐς τιν᾽ ἀνδρὸς εὐνάν.
ἀδ. Ἴδετε κακῶν πέλαγος ὦ ματέρες
τάλαιναι τέκνων. Χο. κατὰ μὲν ὄνυξιν,
ἠλοκισμεθ᾽ ἀμφὶ δὲ σποδὸν,
κάρα κεχύμεθα.
ἀδ. ἰὼ ἰώ μοι μοι.
κατά με πέδον γᾶς ἕλοι,
διὰ δὲ θύελλα σπάσαι,
πυρός τε φλογμὸς
ὁ Διὸς ἐν κάρᾳ πέσοι.
Χο. πικροὺς ἐσεῖδες γάμους.
πικρὰν δὲ Φοίβου φάτιν
ἔχει μᾶς ἁ πολύστονος
Οἰδίποδα δώματα
λιποῦσ᾽ ἦλθ᾽ Ἐρινύς.

» Οὐκ ἔστι, τἀνάλωμ᾽ ἀναλωθὲν λαβεῖν,
» Ψυχὴν βροτείαν· χρημάτων δ᾽ εἰσὶν πόροι.
Χο. τὰ μὲν, εὖ, τὰ δὲ, δυστυχῆ·
πόλει μὲν εὐδοξία,
καὶ στρατηλάταις δορὸς
διπλάζεται τιμή·
ἐμοὶ δὲ τῶν παίδων μὲν εἰσιδεῖν μέλη,
πικρὸν, καλὸν θέαμα δ᾽ εἴπερ ὄψομαι,
τὰν ἄελπτον ἡμέραν
ἰδοῦσα πάντων μέγιστον ἄλγος.
ἄγαμόν μ᾽ ἔτι δεῦρ᾽ ἀεὶ
χρόνος παλαιὸς πατὴρ,
ὤφελ᾽ ἀμέρᾳ κτίσαι.
τί γάρ με δεῖ παίδων;
τὸ μὲν, γὰρ οὐκ ἤλπιζον ἂν πεπονθέναι,
πάθος περισσὸν, εἰ γάμων ἀπεζύγην.
νῦν δ᾽ ὁρῶ σαφέστατον
κακὸν, τέκνων φιλτάτων στερεῖσθαι.
ἀλλὰ τάδ᾽ ἤδη σώματα λεύσσω
τῶν οἰχομένων παίδων μελέα·
πῶς ἂν ὀλοίμην σὺν τοῖσδε τέκνοις,
κοινὸν ἐς ᾅδην καταβᾶσα;
στεναγμὸν ὦ ματέρες,
τῶν κατὰ χθονὸς νεκρῶν
ἀΰσατ᾽, ἀπύσατ᾽, ἀντίφων᾽ ἐμῶν
στεναγμάτων κλύουσαι.
Χο. ἰὼ παῖδες, ὦ πικρὸν φίλων
προσηγόρημα ματέρων,
προσαυδῶ σε τὸν θανόντα.
Αδ. ἰὼ, ἰὼ τῶν γ᾽ ἐμῶν κακῶν ἐγώ.

» Καὶ πρὸς δίκης γε πολλὰ πάσχοντες κακά,
» φίλοις μὲν οὐ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασι.
» Πόλεις τ' ἔχουσαι διὰ λόγου κάμψαι κακά,
» Φόνῳ καθαιρεῖσθ', οὐ λόγῳ τὰ πράγματα.
ἀτὰρ τί ταῦτα; κεῖνο βούλομαι μαθεῖν,
πῶς ἐξεσώθης; εἶτ' ἄλλ' ἐρήσομαι.
ἀγ. ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν δορί,
πύλας διῆλθον, ᾗπερ εἰσῄει στρατός.
χο. ὧν δ' οὕνεκ' ἀγὼν ἦν, νεκροὺς κομίζετε;
ἀγ. ὥς οἵγε κλεινοῖς ἑπτ' ἐφέστασαν δόμοις.
χο. πῶς φῄς; ὁ δ' ἄλλος ποῦ κεκμηκότων ὄχλος;
ἀγ. τάφῳ δέδονται πρὸς Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
χο. τοὐκεῖθεν, ἢ τοὐνθένδε; τίς δ' ἔθαψέ νιν;
ἀγ. Θησεύς, σκιώδης ἔνθ' Ἐλευθερὶς πέτρα.
χο. οὓς δ' οὐκ ἔθαψε, ποῦ νεκροὺς ἥκεις λιπών;
ἀγ. ἐγγύς. Πέλας γὰρ πᾶν ὅ, τι σπουδάζεται.
χο. ἦπου πικρῶς νιν θεράποντες ἦγον ἐκ φόνου;
ἀγ. οὐδεὶς ἐπέστη τῷδε δοῦλος ὢν πόνῳ.
φαίης ἂν εἰ παρῆσθ', ὅτ' ἠγάπα νεκρούς.
χο. ἔνιψεν αὐτῶν τῶν ταλαιπώρων σφαγάς;
ἀγ. κἄστρωσέ γ' εὐνάς, καὶ κάλυψε σώματα.
χο. δεινὸν μὲν ἦν βάσταγμα, καἰσχύνην ἔχον.
» Τί δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τἀλλήλων κακά;
ἀγ. οἴμοι, πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον.
χο. ἄκραντ' ὀδύρῃ, ταῖσδέ τ' ἐξάγεις δάκρυ.
ἀγ. δοκῶ μέν, αὗταί γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι.
ἀλλ' εἶεν· αἴρω χεῖρ', ἀπαντήσας νεκροῖς,
ἅδου τε μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόους,
φίλους προσαυδῶν, ὧν λελειμμένος τάλας,
» ἐρημίᾳ κλαίω. Τοῦτο γὰρ μόνον βροτοῖς

ὁ μὲν τραχήλους, κἀπηγμένον κάρα
κυνέας θερίζων, κἀποκαυλίζων ξύλῳ.
μόλις δέ πως ἔτρεψεν εἰς φυγὴν πόδα.
ἐγὼ δ᾽ ἀνηλάλαξα, κἀνωρχησάμην,
κἄκρουσα χεῖρας· οἱ δ᾽ ἔτεινον ἐς πύλας.
βοὴ δὲ καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πτόλιν
νέων, γερόντων, ἱερά τ᾽ ἐξεπίμπλασαν
φόβῳ. παρὸν δὲ τειχέων ἔσω μολεῖν,
Θησεὺς ἐπέσχεν. οὐ γὰρ ὡς πέρσων πόλιν
μολεῖν ἔφασκεν, ἀλλ᾽ ἀπαιτήσων νεκρούς.
» Τοιόνδε τὸν στρατηγὸν αἱρεῖσθαι χρεών,
» Ὃς ἔν τε τοῖς δεινοῖσιν ἐστὶν ἄλκιμος,
» Μισεῖ θ᾽ ὑβριστὴν λαόν· ὃς πράσσων καλῶς,
» Εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα
» Ζητῶν, ἀπώλεσ᾽ ὄλβον, ᾧ χρῆσθαι παρῆν.
Χο. νῦν τήνδ᾽ ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦσ᾽ ἐγώ,
θεοὺς νομίζω· καὶ δοκῶ τὰς συμφορὰς
ἔχειν ἔλασσον, τῶνδε τισάντων δίκην.
Ἀδ. Ὦ Ζεῦ, τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
» Φρονεῖν λέγουσι; σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα,
» Δρῶμέν τε τοιαῦθ᾽, ἂν σὺ τυγχάνῃς θέλων.
ἡμῖν γὰρ ἦν τ᾽ ὅτ᾽ Ἄργος οὐχ ὑποστατόν,
αὐτοί τε πολλοὶ καὶ νέοι βραχίοσιν.
Ἐτεοκλέους τε σύμβασιν ποιουμένου,
μέτρια θέλοντος, οὐκ ἐχρῄζομεν λαβεῖν.
κἄπειτ᾽ ἀπωλόμεσθ᾽. ὁ δ᾽ αὖ τόδ᾽ εὐτυχής,
λαβὼν πένης ὡς ἀρτίπλουτα χρήματα,
ὕβριζ᾽. ὑβρίζων τ᾽ αὖτις ἀνταπώλετο
» Κάδμου κακόφρων λαός. Ὦ κενοὶ βροτῶν,
» Οἳ τόξον ἐκτείνοντες ὡς καιροῦ πέρα,

τἀκεῖ παρόντα πολλὰ πήματ', οὐκ ἔχω
τί πρῶτον εἴπω· πότερα, τὴν εἰς οὐρανὸν
κόνιν προσαντέλλουσαν, ὡς πολλὴ παρῆν,
ἢ τὰς ἄνω τε καὶ κάτω φορουμένας
ἱμᾶσιν αἵματός τε φοινίου ῥοάς;
τῶν μὲν, πιτνόντων, τῶν δὲ θραυσθέντων δίφρων
ἐς κρᾶτα, πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων βίᾳ,
πρὸς ἁρμάτων τ' ἀγαῖσι λειπόντων βίον·
νικῶντα δ' ἵππους, ὡς ὑπείδετο στρατὸν
Κρέων γε, τοὐνθένδ' ἰτέαν λαβὼν χερὶ,
χωρεῖ πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν.
καὶ μὴν τὰ Θησέως οὐκ ὄκνῳ διεφθάρη,
ἀλλ' ἵετ' εὐθὺς, λαμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα.
καὶ συμπατάξαντες μέσον πάντα στρατὸν,
ἔκτεινον, ἐκτείνοντο· καὶ παρηγγύων
κέλευσμ' ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ
θεῖν· κἀντέρειδε τοῖς Ἐρεχθείδαις δόρυ.
λόχος δ' ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος,
δεινὸς παλαιστὴς ἦν· ἔκλινε γὰρ κέρας
τὸ λαιὸν ἡμῶν· δεξιὸν δ' ἡσσώμενον,
φεύγει τὸ κείνων· ἦν δ' ἀγὼν ἰσόρροπος·
κἂν τῷδε, τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν·
οὐ γὰρ τὸ νικῶν τοῦτ' ἐκέρδαινεν μόνον,
ἀλλ' ᾤχετ' εἰς τὸ κάμνον οἰκείου στρατοῦ·
ἔρρηξε δ' αὐδὴν, ὥσθ' ὑπηχῆσαι χθόνα·
ὦ παῖδες, εἰ μὴ σχήσετε στερρὸν δόρυ
Σπαρτῶν τόδ' ἀνδρῶν, οἴχεται τὰ Παλλάδος·
θάρσος δ' ἐνῶρσε παντὶ Δαναϊδῶν στρατῷ·
αὐτός θ' ὅπλισμα τοὐπιδαύριον λαβὼν,
δεινῆς κορύνης διαφέρων, ἐσφενδόνα,

αὐτόν τ' ἄνακτα παῖδα κλεινὸν Αἰγέως,
καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δεξιὸν τεταγμένους
κέρας, παλαιᾶς Κεκροπίας οἰκήτορας.
αὐτὸν δὲ Πάραλον ἐσπλισμένον δορὶ,
κρήνην παρ' αὐτὴν Ἄρεος ἱππότην ὄχον
πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδου τεταγμένον.
ἴσους ἀριθμὸν· ἁρμάτων δ' ὀχήματα
ἔνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος.
Κάδμου δὲ λαὸς ἧστο πρόσθεν τειχέων,
νεκροὺς ὄπισθεν θέμενος, ὧν ἔκειτ' ἀγών.
ἱππεῦσι θ' ἱππῆς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι,
τετραόροισί τ' ἀντί' ἅρμαθ' ἅρμασιν.
κῆρυξ δὲ Θησέως εἶπεν εἰς πάντας τάδε,
σιγᾶτε λαοί· σῖγα Καδμείων στίχες,
ἀκούσαθ'· ἡμεῖς ἥκομεν νεκροὺς μέτα
θάψαι θέλοντες, τὸν Πανελλήνων νόμον
σώζοντες, οὐδὲν δεόμενοι τεῖναι φόνον.
κοὐδὲν Κρέων τοῖσδ' ἀντεκήρυξεν λόγοις,
ἀλλ' ἧσ' ἐφ' ὅπλοις σῖγα· ποιμένες δ' ὄχων
τετραόρων κατῆρχον ἐντεῦθεν μάχης.
πέραν δὲ διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους,
παραιβάτας ἔστησαν ἐς τάξιν δορός.
χοἱ μὲν, σιδήρῳ διεμάχονθ'· οἱ δ' ἔστρεφον
πώλους ἐς ἀλκὴν, αὖτις ἐς παραιβάτας.
ἰδὼν δὲ Φόρβας, ὃς μοναμπύκων ἄναξ
ἦν, τοῖς Ἐρεχθείδαισιν ἁρμάτων ὄχον,
οἵ τ' αὖ τὸ Κάδμου διεφύλασσον ἱππικὸν,
συνῆψαν ἀλκὴν, καὶ κράτουν, ἡσσῶντό τε.
λεύσσων δὲ ταῦτα, κοὐ κλύων, ἐκεῖ γὰρ ἦν
ἔνθ' ἅρματ' ἠγωνίζεθ', οἵ τ' ἐπεμβάται,

χο κεκλημένους μὲν ἀνακαλῆ μεθ' αὖ θεούς·
ἀλλὰ φόβων πίστις ἅδε πρῶτα.
ἰὼ Ζεῦ, τᾶς παλαιομάτορος
παιδογόνε, πόριος Ἰνάχου,
πόλει μοι ξύμμαχος γενοῦ τᾷδ' εὐμενής·
τὸ σὸν ἄγαλμα, τὸ σὸν ἵδρυμα
πόλεος ἐκκομίζομαι
πρὸς πυρὰν ὑβρισθέν·
ἀγ γυναῖκες, ἥκω πόλλ' ἔχων λέξαι φίλα,
αὐτός τε σωθεὶς (ᾑρέθην γὰρ ἐν μάχῃ,
ἣν οἱ θανόντες ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι
ἠγωνίσαντο ῥεῦμα Διρκαῖον πάρα)
νίκην τε Θησέως ἀγγελῶν· λόγου δέ σε
μακροῦ 'ποπαύσω· Καπανέως γὰρ ἦν λάτρις,
ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ.
χο ὦ φίλτατ', εὖ μὲν νόστον ἀγγέλλεις σέθεν,
τήν τ' ἀμφὶ Θησέως τάξιν· εἰ δὲ καὶ στρατὸς
σῶς ἐστ' Ἀθηνῶν, πάντ' ἂν ἀγγέλλοις φίλα.
ἀγ σῶς· καὶ πεπραγμέν' ὡς Ἄδραστος ὤφελε
πρᾶξαι ξὺν Ἀργείοισιν, ὡς ἐπ' Ἰνάχου
στείλας ἐπεστράτευσε Καδμείων πόλιν.
χο πῶς γὰρ τρόπαια Ζηνὸς Αἰγέως τόκος
ἔστησεν, οἵ τε συμμετασχόντες δορός,
λέξον· παρὼν γὰρ τοὺς ἀπόντας εὐφρανεῖς.
ἀγ λαμπρὰ μὲν ἀκτὶς, ἡλίου κανὼν σαφὴς
ἔβαλλε γαῖαν· ἀμφὶ δ' Ἠλέκτρας πύλας
ἔστη θεατὴς, πύργον εὐαγῆ λαβών·
ὁρῶ δὲ φῦλα τριῶν στρατευμάτων,
τευχεσφόρον μὲν λαὸν ἐκτείνοντ' ἄνω
Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον· ὡς μὲν ἦν λόγος

» νίκην διδῶσιν. ἡ ῥετὴ δ' οὐδὲν φέρει

» βροτοῖσιν, εἰ μὴ τὸν θεὸν χρήζοντ' ἔχει.

αἰ. ὦ μέλεαι μελέων ματέρες λοχαγῶν,

ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει.

χο. τίν' αὐδὰν τάνδε προφέρεις νέαν;

αἰ. στράτευμα μὲν Παλλάδος κριθήσεται.

χο. διὰ δορὸς ἅπας, ἢ λόγων ξυναλλαγαῖς;

αἰ. γένοιτ' ἂν κέρδος. οἱ δ' ἀρίφατοι

φόνοι, μάχαι, στερνοτυπεῖς γ' ἀνὰ τόπον

πάλιν κτύποι φανήσονται.

χο. ὦ τάλαινα, τίνα λόγον,

τίν' ἂν τῶνδ' αἰτίαν λάβοιμι;

αἰ. ἀλλὰ τὸν εὐτυχῆ λαμπρὸν ἄν τις αἱρῇ

μοῖρα πάλιν. τόδε μοι τὸ θράσος ἀμφιβαίνει.

χο. δικαίους δαίμονας σύ γ' ἐννέπεις;

αἰ. τίνες γὰρ ἄλλοι νέμουσι συμφοράς;

χο. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ.

αἰ. φόβῳ γὰρ τῷ πάρος διόλλυσαι.

δίκα δίκαν ἐξεκάλεσε, καὶ φόνος

φόνον. κακὸν δ' ἀνὰ ψυχὰς

θεοὶ βροτοῖσι νέμουσιν,

ἁπάντων τέρμ' ἔχοντες αὐτοί.

χο. τὰ καλλίπυργα πεδία πῶς ἱκοίμεθ' ἄν,

καλλίχορον θεᾶς ὕδωρ λιποῦσαι;

αἰ. ποτανὰν εἴ σέ τις θεῶν κτίσαι.

χο. διπόταμον ἵνα πόλιν μόλω.

αἰ. εἰδείης ἂν φίλων, εἰδείης ἂν ψυχὰς

ἔτι ποτ' αἶσα. τίς ἄρα πότμος

ἐπιμένει τὸν ἄλκιμον

τῆσδε γῆς ἄνακτα;

κη. βούλει συνάψω μῦθον ἐν βραχεῖ σέθεν;
θη. λέγ', εἴ τι βούλει· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.
κη. οὐκ ἄν ποτ' ἐκ γῆς παῖδας Ἀργείων λάβοις.
θη. κἀμοῦ νυν ἀντάκουσον, εἰ βούλει, πάλιν.
κη. κλύοιμ' ἄν· οὐ γὰρ, ἀλλὰ δεῖ δοῦναι μέρος.
θη. θάψω νεκροὺς, γῆς ἐξελὼν Ἀσωπίας.
κη. ἐν ἀσπίσιν σοι πρῶτα κινδυνευτέον.
θη. πολλοὺς ἔτλην δὴ, χἀτέρους ἄλλους πόνους.
κη. ἦ πᾶσιν οὖν σ' ἔφυσεν ἐξαρκεῖν πατήρ;
θη. ὅσοι γ' ὑβρισταί· χρηστὰ δ' οὐ κολάζομεν.
κη. πράσσειν σὺ πόλλ' εἴωθας, ἥ τε σὴ πόλις.
θη. τοιγὰρ πονοῦσα πολλὰ, πόλλ' εὐδαιμονεῖ.
κη. ἔλθ', ὥς σε λόγχη σπαρτὸς ἐν πόλει λάβῃ.
θη. τί δ' ἐκ δράκοντος θοῦρος ἂν γένοιτ' Ἄρης;
κη. γνώσῃ σὺ πάσχων· νῦν δ' ἔτ' εἶ νεανίας.
θη. οὔτοι μ' ἐπαρεῖς, ὥστε θυμῶσαι φρένας
τοῖς σοῖσι κόμποις· ἀλλ' ἀποστέλλου χθονὸς,
λόγους ματαίους, οὕσπερ ἤνεγκας, λαβών.
περαίνομεν γὰρ οὐδέν· ὁρμᾶσθαι χρεὼν
πάντ' ἄνδρ' ὁπλίτην, ἁρμάτων τ' ἐπεμβάτην·
μοναμπύκων τε φάλαρα κινεῖσθαι στόμα,
ἀφρῷ καταστάζοντα Καδμείαν χθόνα.
χωρήσομαι γὰρ ἑπτὰ πρὸς Κάδμου πύλας
αὐτός γε κῆρυξ· σοὶ δὲ προστάσσω μένειν,
αὐτὸς σίδηρον ὀξὺν ἐν χεροῖν ἔχων
Ἄδραστε, κἀμοὶ μὴ 'ναμίγνυσθαι τύχας
τὰς σάς· ἐγὼ γὰρ δαίμονος τοῦ μοῦ μέτα,
στρατηλατήσω κλεινὸς ἐν κλεινῷ δορί.
ἓν δεῖ μόνον μοι, τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι
δίκην σέβονται· ταῦτα γὰρ ξυνόνθ' ὁμοῦ,

κἄπειτα τὴν θρέψασαν αὐτὸ, δεῖ λαβεῖν.
δοκεῖς κακουργεῖν Ἄργος, οὐ θάπτων νεκρούς;
ἥκιστα· πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε,
εἰ τοὺς θανόντας νοσφίσεις, ὧν δεῖ λαχεῖν,
ἀτάφους τις ἕξει; δειλίαν γὰρ εἰσφέρει
τοῖς ἀλκίμοισιν, οὗτος ἦν τεθῇ νόμος.
κἀμοὶ μὲν ἦλθες δείν' ἀπειλήσας ἔπη.
νεκροὺς δὲ ταρβεῖτ', εἰ κρυβήσονται χθονί;
τί μὴ γένηται; μὴ κατασκάψωσι γῆν
ταφέντες ὑμῶν; ἢ τέκν' ἐν μυχῷ χθονὸς
φύσωσιν, ἐξ ὧν εἶσί τις τιμωρία;
σκαιόν γε τἀνάλωμα τῆς γλώσσης τόδε,
φόβους πονηροὺς, καὶ κενοὺς δεδοικέναι.
ἀλλ' ὦ μάταιοι, γνῶτε τἀνθρώπων κακά.
πάλαισμαθ' ἡμῶν ὁ βίος· εὐτυχοῦσι δὲ,
οἱ μὲν τάχ', οἱ δ' ἐσαῦθις, οἱ δ' ἤδη βροτῶν.
» τρυφᾷ δ' ὁ δαίμων· πρός τε γὰρ τοῦ δυστυχοῦς,
» ὅς εὐτυχήσῃ, τίμιος γεραίρεται.
» ὁ δ' ὄλβιος νιν, πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν,
» ὑψηλὸν αἴρει· γνόντας οὖν χρεὼν τάδε,
ἀδικουμένους τε, μέτρια μὴ θυμῷ φέρειν,
ἀδικεῖν τε τοιαῦθ', οἷα μὴ βλάψαι πόλιν.
πῶς οὖν ἂν εἴη τοὺς ὀλωλότας νεκροὺς
θάψαι; δὸς ἡμῖν τοῖς θέλουσιν εἰσιδεῖν.
ἢ δῆλα τἀνθένδ'· εἶμι, καὶ θάψω βίᾳ.
οὐ γάρ ποτ' εἰς Ἕλληνας ἐξοισθήσεται,
ὡς εἰς ἔμ' ἐλθὼν, καὶ πόλιν Πανδίονος
νόμος παλαιὸς δαιμόνων, διεφθάρη.
χο θάρσει· τὸ γάρ τοι τῆς δίκης σώζων φάος,
πολλοὺς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων λόγους.

» Φίλους μὲν οὖν χρὴ τοὺς σοφοὺς πρῶτον τέκνα,
» Ἔπειτα τοκέας, πατρίδα θ', ἣν αὔξειν χρεὼν,
» Καὶ μὴ κατάξαι. σφαλερὸν, ἡγεμὼν θρασὺς,
» Νεώς τε ναύτης ἥσυχος καιρῷ, σοφός.
» Καὶ τοῦτό μοι τἀνδρεῖον, ἡ προμηθία.
ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος.
ὑμᾶς δ' ὑβρίζειν οὐκ ἐχρῆν τοιάνδ' ὕβριν.
ἄδ. ὦ παγκάκιστε. Θ. σῖγ' Ἄδρασ' ἔχε στόμα,
καὶ μὴ 'πίπροσθε τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους
θῇς. οὐ γὰρ ἥκει πρὸς σὲ κηρύσσων ὅδε,
ἀλλ' ὡς ἔμ'. ἡμᾶς κἀποκρίνασθαι χρεών.
καὶ πρῶτα μέν σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι.
οὐκ οἶδ' ἐγὼ Κρέοντα δεσπόζοντ' ἐμοῦ,
οὐδὲ σθένοντα μεῖζον, ὥστ' ἀναγκάσαι
δρᾶν τὰς Ἀθήνας ταῦτ'. ἄνω γὰρ ἂν ῥέοι
τὰ πράγμαθ' οὕτως, εἰ 'πιταξόμεσθα δή.
πόλεμον δὲ τοῦτον, οὐκ ἐγὼ καθίσταμαι,
ὃς οὐδὲ σὺν τοῖσδ' ἦλθον ἐς Κάδμου χθόνα.
νεκροὺς δὲ τοὺς θανόντας, οὐ βλάπτων πόλιν,
οὐδ' ἀνδροκμῆτας προσφέρων ἀγωνίας,
θάψαι δικαιῶ, τὸν Πανελλήνων νόμον
σώζων. τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον;
εἰ γάρ τι καὶ πεπόνθατ' Ἀργείων ὕπο,
τεθνᾶσιν. ἠμύνασθε πολεμίους καλῶς.
αἰσχρῶς τ' ἐκείνοις, χ' ἡ δίκη διοίχεται.
ἐάσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρούς.
ὅθεν δ' ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο,
ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν, πνεῦμα μὲν, πρὸς αἰθέρα,
τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν. οὔτι γὰρ κεκτήμεθα
ἡμέτερον αὐτὸ, πλὴν ἐνοικῆσαι βίον.

σπέρχει δέ· καὶ μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμούμενος
λόγοισιν, ὡς δὴ πόλιν ἐλευθέραν ἔχων,
σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ἐκ βραχιόνων.
» Ἐλπὶς γάρ ἐστ' ἄπιστον, ἣ πολλὰς πόλεις
» Συνῆψ', ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολάς.
» Ὅταν γὰρ ἔλθῃ πόλεμος ἐς ψῆφον πόλεως,
» Οὐδεὶς ἔθ' αὑτοῦ θάνατον ἐκλογίζεται·
» Τὸ δυστυχὲς δὲ τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει·
» Εἰ δ' ἦν παρ' ὄμμα θάνατος ἐν ψήφου φορᾷ,
» Οὐκ ἄν ποθ' Ἑλλὰς δοριμανὴς ἀπώλετο.
» Καὶ τοῖν δυοῖν γε πάντες ἄνθρωποι λόγοιν,
» Τὸν κρεῖσσον' ἴσμεν, καὶ τὰ χρηστὰ, καὶ κακά.
» Ὅσῳ τε πολέμου κρεῖσσον εἰρήνη βροτοῖς·
» Ἡ πρῶτα μὲν μούσαισι προσφιλεστάτη,
» Ποιναῖσι δ' ἐχθρὰ, τέρπεται τ' εὐπαιδίᾳ,
» Χαίρει δὲ πλούτῳ· ταῦτ' ἀφέντες οἱ κακοὶ,
» Πολέμους ἀναιρούμεσθα, καὶ τὸν ἥσσονα
» Δουλούμεθ' ἄνδρες ἄνδρα, καὶ πόλις πόλιν.
σὺ δ' ἄνδρας ἐχθροὺς, καὶ θανόντας ὠφελεῖς,
θάπτων, κομίζων θ', οὓς ὕβρις ἀπώλεσεν.
οὔτ' ἄν γ' ἔτ' ὀρθῶς Καπανέως κεραύνιον
δέμας καπνοῦται κλιμάκων ὀρθοστάτων,
ἃς προσβαλὼν πύλαισιν, ὤμοσεν πόλιν
πέρσειν, θεοῦ θέλοντος, ἤν τε μὴ θέλῃ.
οὐδ' ἥρπασεν Χάρυβδις οἰωνοσκόπον,
τέθριππον ἅρμα περιβαλοῦσα χάσματι.
ἄλλοι τε κεῖνται πρὸς πύλαις λοχαγέται,
πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφάς.
ἢ νῦν φρονεῖν ἄμεινον ἐξαυχεῖ Διὸς,
ἢ θεοὺς δικαίως τοὺς κακοὺς ἀπολλύναι.

» Κτείνει δεδοικὼς τῆς τυραννίδος πέρι.
» Πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις,
» Ὅταν τις ὡς λειμῶνος ἠρινοῦ στάχυν,
» Τόλμας ἀφαιρῇ, κἀπολωτίζῃ νέους;
» Κτᾶσθαι δὲ πλοῦτον, καὶ βίον, τί δεῖ τέκνοις;
» Ὅς τῷ τυράννῳ πλεῖον' ἐκμοχθῇ βίον,
» Ἢ παρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς,
» Τερπνὰς τυράννοις ἡδονὰς, ὅταν θέλῃ·
» Δάκρυα δ' ἑτοιμάζουσι· Μὴ ζῴην ἔτι,
» Εἰ τἀμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τάδ' ἐξηκόντισα.
ἥκεις δὲ δὴ τί τῆσδε γῆς κεχρημένος;
κλαίων δ' ἂν ἦλθες, εἴ σε μὴ πέμψεν πόλις,
περισσὰ φωνῶν· τὸν γὰρ ἄγγελον χρεὼν
λέξανθ' ὅσ' ἂν τάξῃ τις, ὡς τάχος πάλιν
χωρεῖν· τὸ λοιπὸν δ' εἰς ἐμὴν πόλιν Κρέων
ἧσσον λάλον σου πεμπέτω τιν' ἄγγελον.
Χο. Φεῦ φεῦ· κακοῖσιν ὡς ὅταν δαίμων διδῷ
» Καλῶς, ὑβρίζουσ' ὡς ἀεὶ πράξοντες εὖ.
Κη. λέγοιμ' ἂν ἤδη. τῶν μὲν ἠγωνισμένων,
σοὶ μὲν δοκείτω ταῦτ'· ἐμοὶ δὲ, τἀναντία.
ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ, πᾶς τε Καδμεῖος λεὼς,
Ἄδραστον εἰς γῆν τήνδε μὴ παριέναι.
εἰ δ' ἔστιν ἐν γῇ, πρὶν θεοῦ δῦναι σέλας,
λύσαντα σεμνὰ στεμμάτων μυστήρια,
τῆσδ' ἐξελαύνειν, μὴ δ' ἀναιρεῖσθαι νεκροὺς
βίᾳ, προσήκοντ' οὐδὲν Ἀργείων πόλει.
κἂν μὲν πίθῃ μοι, κυμάτων ἄτερ πόλιν
σὴν ναυστολήσεις. εἰ δὲ μὴ, πολὺς κλύδων
ἡμῖν τε, καὶ σοὶ, συμμάχοις τ' ἔσται δορός.

σκέψαι

κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματ', ἐξέλυ δίκης.
» ἄλλως τε, πῶς ἂν μὴ διορθεύων λόγους,
» Ὀρθῶς δύναιτ' ἂν δῆμος εὐθύνειν πόλιν;
» Ὁ γὰρ χρόνος μάθησιν ἀντὶ τοῦ τάχους
» Κρείσσω δίδωσι. γαπόνος δ' ἀνὴρ πένης,
» Εἰ καὶ πένοιτο· κἀμαθὴς ἔργων ὕπο,
» Οὐκ ἂν δύναιτο πρὸς τὰ κοίν' ἀποβλέπειν.
» Ἦ δὴ νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμείνοσιν,
» Ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχῃ,
» Γλώσσῃ κατασχὼν δῆμον, οὐδὲν ὢν τὸ πρίν.
θη. κομψός γ' ὁ κῆρυξ, καὶ παρεργάτης λόγων.
ἐπεὶ δ' ἀγῶνα καὶ σὺ τόνδ' ἠγωνίσω,
ἄκου'· ἅμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων.
» Οὐδὲν τυράννου δυσμενέστερον πόλει,
» Ὅπου τὸ μὲν πρώτιστον, οὐκ εἰσὶν νόμοι
» Κοινοί, κρατεῖ δ' εἷς, τὸν νόμον κεκτημένος
» Αὐτὸς παρ' αὐτῷ· καὶ τόδ' οὐκέτ' ἔστι σοι.
» Γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων, ὅ, τ' ἀσθενὴς,
» Ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει.
» Ἔστιν δ' ἐνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενεστέροις,
» Τὸν εὐτυχοῦντα, ταῦθ' ὅταν κλύῃ κακῶς.
» Νικᾷ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων.
» Τοὐλεύθερον δ' ἐκεῖνο, τίς θέλει πόλει
» Χρηστόν τι βούλευμ' εἰς μέσον φέρειν ἔχων;
» Καὶ ταῦθ' ὁ χρῄζων, λαμπρὸς ἔσθ', ὁ μὴ θέλων
» Σιγᾷ. τί τούτων ἐστὶν ἰσαίτερον πόλει;
» Καὶ μὴν ὅπου γε δῆμος αὐθέντης χθονὸς,
» Ὑποῦσιν ἀστοῖς ἥδεται νεανίαις.
» Ἀνὴρ δὲ βασιλεὺς, ἐχθρὸν ἡγεῖται τόδε.
» Καὶ τοὺς ἀρίστους, οὓς ἂν ἡγῆται φρονεῖν,

συγκλῄστον οἰκῶν γαῖαν, ἀξιῶν τυχεῖν,
φίλον τε θέσθαι πάντ' Ἐρεχθειδῶν λεών·
κἂν μὲν θέλωσ' αἰνέσαι, πάλιν αὐτὸς
στείχω· ἢν δ' ἀπιστῶσ', οἵδε δ' αὖ τεροι λόγοι,
κῶμον δέχεσθαι τὸν ἐμὸν ἀσπιδηφόρον·
στρατὸς δὲ θάσσει, κἀξετάζεται παρὼν,
καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν εὐπρεπὴς ὅδε·
καὶ μὴν ἑκοῦσά τ', ἀσμένη τ' ἐδέξατο
πόλις πόνον τόνδ', ὡς θέλοντά μ' ᾔσθετο·
ἔα· λόγων τις ἐμποδὼν ὅδ' ἔρχεται
Καδμεῖος ὡς ἔοικεν· οὐ σάφ' οἶδ' ὅτι
κῆρυξ, ἐπίσχες, ἤν σ' ἀπαλλάξῃ πόνου,
μολὼν δ' ὑπαντᾷ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν·
ΚΗ. τίς γῆς τύραννος; πρὸς τίν' ἀγγεῖλαί με χρὴ
λόγους Κρέοντος; ὃς κρατεῖ Κάδμου χθονὸς,
Ἐτεοκλέους θανόντος ἀμφ' ἑπταστόμους
πύλας, ἀδελφοῦ χειρὶ Πολυνείκους ὕπο·
ΘΗ. πρῶτον μὲν ἤρξω τοῦ λόγου ψευδῶς ξένε,
ζητῶν τύραννον ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἄρχεται
ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις·
δῆμος δ' ἀνάσσει διαδοχαῖσιν ἐν μέρει
ἐνιαυσίαισιν, οὐχὶ τῷ πλούτῳ διδοὺς
τὸ πλεῖστον, ἀλλὰ χὠ πένης ἔχων ἴσον·
ΚΗ. ἓν μὲν τόδ' ἡμῖν, ὥσπερ ἐν πεσσοῖς δίδως·
κρεῖσσον· πόλις γὰρ, ἧς ἐγὼ πάρειμ' ἄπο,
ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, οὐκ ὄχλῳ κρατύνεται,
οὐδ' ἔστιν αὐτὴν, ὅστις ἐκχαυνῶν λόγοις,
πρὸς κέρδος ἴδιον ἄλλος ἄλλοσε στρέφει·
ὁ δ' αὐτίχ' ἡδὺς, καὶ διδοὺς πολλὴν χάριν,
ἐσαῦθις ἔβλαψ'· εἶτα διαβολαῖς νέαις

κλέψας

λεκτοὺς ἀθροίσας δεῦρ' Ἀθηναίων κόρους,
ἥξω· παρ' ὅπλοις θ' ἥμενος, πέμψω λόγους
Κρέοντι, νεκρῶν σώματ' ἐξαιτούμενος.
ἀλλ' ὦ γεραιαὶ, σέμν' ἀφαιρεῖτε στέφη
μητρὸς, πρὸς οἴκους ὥς νιν Αἰγέως ἄγω,
» φίλην προσάψας χεῖρα. Τοῖς τεκοῦσι γὰρ
» Δύστηνος, ὅστις μὴ 'ντιδουλεύει τέκνων.
» Κάλλιστον ἔρανον δοὺς γὰρ, ἀντιλάζυται
» Παίδων παρ' αὐτοῦ τοιάδ', ἂν τοκεῦσι δῷ.
Χο. ἱππόβοτον Ἄργος, ὦ πάτριον ἐμὸν πέδον,
ἐκλύετε τάδε γ' ἐκλύετ' ἄνακτος
ὅσια περὶ θεοὺς, καὶ μεγάλα
πελασγίᾳ, καὶ κατ' Ἄργος.
εἰ γὰρ ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλέον ἐμῶν κακῶν
ἱκόμενος, ἔτι ματέρος ἄγαλμα
φόνιον ἐξέλοι, γᾶν δὲ φίλαν
Ἰνάχου θεῖτ' ὀνήσας.
» Καλὸν δ' ἄγαλμα πόλεσιν, εὐσεβὴς πόνος.
» Χάριν τ' ἔχει τὰν εἰσαεὶ
» Τιμόπολις· κρανῇ ποτ' ἆρα φίλιά μοι
τεμοῖ, καὶ τέκνοισιν ταφὰς ληψόμεθα;
ἄμυνε ματρὶ πόλις, ἄμυνε Παλλάδος
νόμους βροτῶν μὴ μιαίνειν.
σύ τοι σέβεις δίκαν· τὸ δ' ἧσσον ἀδικίᾳ
νέμεις αἰεὶ, τὸν δυστυχῆ πάντα ῥύῃ.
Θη. τέχνην μὲν αἰεὶ τήνδ' ἔχων, ὑπηρετεῖς
πόλει τε, κἀμοὶ, διαφέρων κηρύγματα.
ἐλθὼν δ' ὑπέρ τ' Ἀσωπὸν, Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ,
σεμνῷ τυράννῳ φράζε Καδμείων τάδε,
Θησεύς σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκροὺς,

οὐκ εἶ νεκροῖσι, καὶ γυναιξὶν ἀθλίαις
προσωφελήσων ὦ τέκνον κεχρημέναις;
ὡς οὔτε ταρβῶ σὺν δίκῃ σ' ὁρμώμενον,
Κάδμου θ' ὁρῶσα λαὸν εὖ πεπραγότα,
ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν
πέποιθ'. Ὁ γὰρ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν.
χο ὦ φιλτάτη μοι, τῷδέ τ' εἴρηκας καλῶς,
κἀμοί· διπλοῦν δὲ χάρμα γίγνεται τόδε.
Θη ἐμοὶ λόγοι μὲν μῆτερ οἱ λελεγμένοι,
ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε· κἀπεφηνάμην
γνώμην, ὑφ' οἵων ἐσφάλην βουλευμάτων.
ὁρῶ δὲ κἀγὼ ταῦθ', ἅπερ με νουθετεῖς.
ὡς τοῖς ἐμοῖσιν οὐχὶ πρόσφορον τρόποις,
φεύγειν τὰ δεινά· πολλὰ γὰρ δράσας καλὰ,
ἔθος τόδ' εἰς Ἕλληνας ἐξελεξάμην,
ἀεὶ κολαστὴς τῶν κακῶν καθεστάναι.
οὔκουν ἀπαυδᾶν δυνατόν ἐστί μοι πόνους.
τί γάρ μ' ἐροῦσιν οἵγε δυσμενεῖς βροτῶν,
ὅθ' ἡ τεκοῦσα σοῦ, χ' ὑπερορρωδοῦσ' ἐμοῦ,
πρώτη κελεύεις τόνδ' ὑποστῆναι πόνον·
δράσω τάδ' εἶμι, καὶ νεκροὺς ἐκλύσομαι,
λόγοισι πείσων· εἰ δὲ μή, βίᾳ δορὸς
ἤδη τόδ' ἔσται, κοὐχὶ σὺν φθόνῳ θεῶν·
δόξαι δὲ χρήζω καὶ πόλει πάσῃ τάδε.
δόξει δ' ἐμοῦ θέλοντος. ἀλλὰ τοῦ λόγου
προσδοὺς, ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον.
καὶ γὰρ κατέστησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν,
ἐλευθερώσας τήνδ' ἰσόψηφον πόλιν.
λαβὼν δ' Ἄδραστον δεῖγμα τῶν ἐμῶν λόγων,
εἰς πλῆθος αὐτῶν εἶμι· καὶ πείσας τάδε,

θη. αἰσχρόν γ' ἔλεξας, χρηστ' ἐπικρύπτειν φίλοις.
αἴ. οὔτοι σιωπῶσ', εἶτα μέμψομαί ποτε
τὴν νῦν σιωπὴν, ὡς ἐσιγήθη κακῶς,
οὐδ' ὡς ἀχρεῖον τὰς γυναῖκας εὖ λέγειν
δείσασ', ἀφήσω τῷ φόβῳ τοὐμὸν καλόν.
ἐγὼ δὲ σ' ὦ παῖ, πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν
σκοπεῖν κελεύω, μὴ σφαλῇς ἀτιμάσας.
σφαλῇ γὰρ ἐν τούτῳ μόνῳ, τἄλλ' εὖ φρονῶν.
πρὸς τοῖσδε δ', εἰ μὲν μὴ δικουμένοις ἐχρῆν
τολμηρὸν εἶναι, κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως.
νυνὶ δὲ σοί τε τοῦτο τὴν τιμὴν φέρει,
κἀμοὶ παραινεῖν, οὐ φόβον φέρει τέκνον,
ἄνδρας βιαίους, καὶ κατείργοντας νεκροὺς,
τάφου τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν,
εἰς τήνδ' ἀνάγκην σῇ καταστῆναι χερὶ,
νόμιμά τε πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος,
» παῦσαι. Τὸ γάρ τοι συνέχον ἀνθρώπων πόλεις,
» Τοῦτ' ἔσθ', ὅταν τις τοὺς νόμους σώζῃ καλῶς.
ἐρεῖ δὲ δή τις ὡς ἀνανδρίᾳ χερῶν
πόλει παρόν σοι στέφανον εὐκλείας λαβεῖν,
δείσας ἀπέστης. καὶ συὸς μὲν ἀγρίου
ἀγῶνος ἥψω, φαῦλον ἀθλήσας πόνον.
οὗ δ' εἰς κράνος βλέψαντα, καὶ λόγχης ἀκμὴν
χρῆν ἐκπονῆσαι, δειλὸς ὢν ἐφευρέθης.
μὴ δῆτ' ἐμός γ' ὢν ὦ τέκνον, δράσῃς τάδε.
ὁρᾷς; ἄβουλος ὡς κεκερτομημένη
τοῖς κερτομοῦσι Γοργὸν ὡς ἀναβλέπει
σὴ πατρίς. ἐν γὰρ τοῖς πόνοισιν αὔξεται.
αἱ δ' ἥσυχοι, σκοτεινὰ πράσσουσαι πόλεις,
σκοτεινὰ καὶ βλέπουσιν εὐλαβούμεναι.

» μὴ δῆτ'· ἔχει γὰρ καταφυγὴν, θὴρ μὲν, πέτραν,
» δοῦλοι δὲ, βωμοὺς θεῶν· πόλις δὲ, πρὸς πόλιν
» ἔπτηξε χειμασθεῖσα· τῶν γὰρ ἐν βροτοῖς,
» οὐκ ἔστιν οὐδὲν διατελοῦς εὐδαιμονοῦν.
Χο. βᾶθι τάλαιν' ἱερῶν δαπέδων ἀπὸ Περσεφονήας·
βᾶθι, καὶ ἀντίασον γονάτων, ἐπὶ χεῖρα βαλοῦσα·
τέκνων τε θνατῶν κόμισαι δέμας· ὦ μελέα γὼ,
οὓς ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν ἀπώλεσα κούρους·
ἰώ μοι· λάβετε· φέρετε· πέμπετε·
κρίνετε ταλαίνας χέρας γεραιάς·
πρὸς γενειάδος ὦ φίλος, ὦ δοκιμώτατος Ἑλλάδι,
ἅπτομαι, ἀμφιπιτνοῦσα τὸ σὸν
γόνυ, καὶ χέρα δειλαίαν·
οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέταν,
ἤ τιν' ἀλάταν, οἰκτρὸν ἰήλεμον, οἰκτρὸν ἱεῖσαν·
μὴ δ' ἀτάφους τέκνον, ἐν-
» χθονὶ Κάδμου χάρματα, θηρῶν,
παῖδας, ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ κατίδῃς ἱκετεύω.
βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον, ἃ περὶ σοῖσιν
γούνασιν ὧδε πιτνῶ, τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι.
θη. μῆτερ, τί κλαίεις, λέπτ' ἐπ' ὀμμάτων φάρη
βαλοῦσα τῶν σῶν; ἆρα δυστήνους γόους
κλύουσα τῶνδε; κἀμὲ γὰρ διῆλθέ τι.
ἔπαιρε λευκὸν κρᾶτα, μὴ δακρυρρόει,
σεμναῖσι Δηοῦς ἐσχατιαῖς παρημένη.
αἰ. αἶ. αἶ. Θη. τὰ τούτων οὐχὶ σοὶ στενακτέον.
αἰ. ὦ τλήμονες γυναῖκες. Θη. οὐ σὺ τῶνδ' ἔφυς.
αἰ. εἴπω τί τέκνον, σοί τε, καὶ πόλει καλόν;
θη. Ὡς πολλά γ' ἐστὶ κἀπὸ θηλειῶν σοφά.
αἰ. ἀλλ' εἰς ὄκνον μοι μῦθος, ὃν κεύθω φέρει.

» Τὸ πλῆθος, εἴ τι βλάπτεται πάσχον τάδε.
» Τρεῖς γὰρ πολιτῶν μερίδες· οἱ μὲν ὄλβιοι
» Ἀνωφελεῖς τε, πλειόνων τ' ἐρῶσ' ἀεί.
» Οἱ δ' οὐκ ἔχοντες, καὶ σπανίζοντες βίου,
» Δεινοί, νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος,
» Εἰς τοὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιᾶσιν κακά,
» Γλώσσαις πονηρῶν προστατῶν φιλούμενοι.
» Τριῶν δὲ μοιρῶν ἡ 'ν μέσῳ, σώζει πόλεις,
» Κόσμον φυλάσσουσ', ὅντιν' ἂν τάξῃ πόλις.
κἄπειτ' ἐγώ σοι ξύμμαχος γενήσομαι;
τί πρὸς πολίτας τοὺς ἐμοὺς λέγων καλόν;
χαίρων ἴθι· μὴ οὐ γὰρ βεβούλευσαι καλῶς
αὐτός, πιέζειν τὴν τύχην ἡμᾶς λίαν.
Χο. ἥμαρτεν· Ἐν νέοισι δ' ἀνθρώπων τόδε
» Ἔνεστι· συγγνώμην δὲ τῷδ' ἔχειν χρεών.
ἀλλ' ὡς ἰατρὸν τῶνδ' ἄναξ ἀφίγμεθα.
Αδ. οὔτοι δικαστὴν εἱλόμην ἐμῶν κακῶν,
οὐδ' εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὑρίσκομαι,
τούτων κολαστὴν κἀπιτιμητὴν ἄναξ.
ἀλλ' ὡς ὀναίμην· εἰ δὲ μὴ βούλει τάδε,
στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς· τί γὰρ πάθω;
ἄγ' ὦ γεραιαί, στείχετε γλαυκὴν χλόην
αὐτοῦ λιποῦσαι, φυλλάδος καταστροφῇ,
θεούς τε, καὶ γῆν, τήν τε πυρφόρον θεὰν
Δήμητρα θέμεναι μάρτυρας, ἡλίου τε φῶς,
ὡς οὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν.
ὃς Πέλοπος ἦν παῖς, Πελοπίας δ' ἡμεῖς χθονὸς
ταὐτὸν πατρῷον αἷμα σοὶ κεκτήμεθα.
τί δρᾷς; προδώσεις ταῦτα, κἀκβαλεῖς χθονὸς
γραῦς οὐ τυχούσας οὐδέν, ὧν αὐτὰς ἐχρῆν;

» Ἄρδῃ τε νηδύν. πρὸς δὲ τοῖσι χείματος
» Προβλήματ' αἴθον ἐξαμύνασθαι θεοῦ,
» Πόντου τε ναυστολήμαθ', ὡς διαλλαγὰς
» Ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν, ὧν πένοιτο γῆ.
» Ἃ δ' ἔστ' ἄσημα, κοὐ σαφῆ, γινώσκομεν
» Εἰς πῦρ βλέποντες, καὶ κατὰ σπλάγχνων πτύχας
» Μάντεις προσημαίνουσιν, οἰωνῶν τ' ἄπο.
» Ἆρ' οὐ τρυφῶμεν θεοῦ κατασκευὴν βίῳ
» Δόντος τοιαύτην; οἷσιν οὐκ ἀρκεῖ τάδε,
» Ἀλλ' ἡ φρόνησις τοῦ θεοῦ μεῖζον σθένειν
» Ζητεῖ· τὸ γαῦρον δ' ἐν χερσὶ κεκτημένοι,
» Δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι.
ἧς καὶ σὺ φαίνῃ δεκάδος, οὐ σοφὸς γεγὼς,
ὅστις κόρας μὲν θεσφάτοις Φοίβου ζυγὰς,
ξένοισιν ὧδ' ἔδωκας, ὡς ζώντων θεῶν.
λαμπρὸν δὲ θολερῷ δῶμα συμμίξας τὸ σὸν,
ἥλκωσας οἴκους· χρῆν γὰρ οὔτε σώματα
ἄδικα δικαίοις τὸν σοφὸν συμμιγνύναι,
εὐδαιμονοῦντας δ' εἰς φόβους κτᾶσθαι φίλους.
» Κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἡγούμενος,
» Τοῖς τοῦ νοσοῦντος πήμασιν διώλεσεν
» Τὸν συννοσοῦντα, κοὐδὲν ἠδικηκότα.
εἰς δὲ στρατείαν πάντας Ἀργείους ἄγων,
μάντεων λεγόντων, θέσφατ' εἶτ' ἀτιμάσας,
βίᾳ παρελθὼν θεοὺς, ἀπώλεσας πόλιν,
» νέοις παραχθείς. Οἵτινες τιμώμενοι,
» Χαίρουσι, πολέμους τ' αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης,
» Φθείροντες ἀστοὺς, ὁ μὲν, ὅπως στρατηλατῇ,
» Ὁ δ' ὡς ὑβρίζῃ δύναμιν εἰς χεῖρας λαβών.
» Ἄλλος δὲ κέρδους οὕνεκ', οὐκ ἀποσκοπῶν

» Πένητά τ' εἰς τοὺς πλουσίους ἀποβλέπειν
» Ζηλοῦνθ', ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἔρως ἔχῃ,
» Τά τ' οἰκτρὰ τοὺς μὴ δυστυχεῖς δεδοικέναι,
» Τόν θ' ὑμνοποιὸν, αὐτὸς ἂν τίκτῃ μέλη,
» Χαίροντα τίκτειν· ἢν δὲ μὴ πάσχῃ τόδε,
» Οὔτοι δύναιτ' ἂν, οἴκοθέν γ' ἀτώμενος,
» Τέρπειν ἂν ἄλλους· οὐδὲ γὰρ δίκην ἔχει·
τάχ' οὖν ἂν εἴποις, Πελοπίαν παρεὶς χθόνα,
πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον;
ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε·
Σπάρτη μὲν ἢ μὴ, καὶ πεποίκιλται τρόπους·
τὰ δ' ἄλλα, μικρὰ, κἀσθενῆ· πόλις δὲ σὴ
μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον·
τά τ' οἰκτρὰ γὰρ δέδορκε, καὶ νεανίαν
» ἔχει σε ποιμέν' ἐσθλόν· οὗ χρείᾳ πόλεις
» πολλαὶ διώλοντ' ἐνδεεῖς στρατηλάτου·
Χο κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῷδέ σοι λόγον λέγω
Θησεῦ, δι' οἴκτου τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας·
Θη ἄλλοισι δὴ 'πόνησ' ἁμιλληθεὶς λόγῳ
» τοιῷδ'· ἔλεξε γάρ τις, Ὡς τὰ χείρονα,
» Πλείω βροτοῖσιν ἐστὶ τῶν ἀμεινόνων·
» Ἐγὼ δὲ τούτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω,
» Πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς·
» Εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἦμεν ἐν φάει·
» Αἰνῶ δ', ὃς ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένου,
» Καὶ θηριώδους θεῶν, διεσταθμήσατο,
» Πρῶτα μὲν ἐνθεὶς σύνεσιν· εἶτα δ' ἄγγελον
» Γλῶσσαν λόγων δοὺς, ὥστε γιγνώσκειν ὄπα,
» Τροφήν τε καρποῦ· τῇ τροφῇ τ' ἀπ' οὐρανοῦ
» Σταγόνας ὑδρηλὰς, ὡς τά γ' ἐκ γαίας τρέφῃ,

Θη. ἦλθον δὲ δὴ πῶς πατρίδος ἐκλιπόνθ' ὅρους;
Ἀδ. Τυδεὺς μὲν αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονός.
Θη. ὁ δ' Οἰδίπου, τίνι τρόπῳ Θήβας λιπών;
Ἀδ. ἀραῖς πατρῴαις μὴ κασίγνητον κτάνῃ.
Θη. σοφὴν ἔλεξας τήνγ' ἑκούσιον φυγήν.
Ἀδ. ἀλλ' οἱ μένοντες, τοὺς ἀπόντας ἠδίκουν.
Θη. ἦ πού σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται;
Ἀδ. ταυτὶ διδάξων ἦλθον· εἶτ' ἀπωλόμην.
Θη. μάντεις δ' ἐπῆλθες, ἐμπύρων τ' εἶδες φλόγα;
Ἀδ. οἴμοι· διώκεις μ', ᾗ μάλιστ' ἐγὼ σφάλην.
Θη. οὐκ ἦλθες ὡς ἔοικεν εὐνοίᾳ θεῶν.
Ἀδ. τί δέ; πλέον ἦλθον Ἀμφιάρεω πρὸς βίαν.
Θη. οὕτω τὸ θεῖον ῥᾳδίως σ' ἀπεστράφη.
Ἀδ. νέων γὰρ ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπληξέ με.
Θη. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας.
Ἀδ. ὃ δή γε πολλοὺς ὤλεσε στρατηλάτας.
ἀλλ' ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κάρα,
ἄναξ Ἀθηνῶν, ἐν μὲν αἰσχύναις ἔχω,
πιτνῶν πρὸς οὖδας, γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερὶ,
πολιὸς ἀνὴρ, εὐδαιμονῶν ἴσως πάρος.
ὅμως δ' ἀνάγκη συμφοραῖς εἴκειν ἐμαῖς.
σῶσον νεκρούς μοι, τἀμά τ' οἰκτείρας κακὰ,
καὶ τῶν θανόντων τάσδε μητέρας τέκνων,
αἷς γῆρας ἥκει πολιὸν εἰς ἀπαιδίαν.
ἐλθεῖν δ' ἔτλησαν δεῦρο, καὶ ξένον πόδα
θεῖναι, μόλις γραιὰ κινοῦσαι μέλη,
πρεσβεύματ', οὐ Δήμητρος εἰς μυστήρια,
ἀλλ' ὡς νεκροὺς θάψωσιν· ὡς αὐτὰς ἐχρῆν
κείνων ταφείσας χερσὶν ὡραίων τυχεῖν.
» Σοφὸν δὲ πενίαν τ' εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον,

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

θη. οὐ γάρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα.

ἀδ. Ἐνταῦθ' ἀπώλεσ' ἄνδρας, Ἀργείων ἄκρους.

θη. τοιαῦθ' ὁ τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται.

ἀδ. τούτους θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν.

θη. κήρυξιν Ἑρμοῦ πίσυνος ὡς θάψῃς νεκρούς;

ἀδ. κἄπειτά γ' οἱ κτανόντες, οὐκ ἐῶσί με.

θη. τί γὰρ λέγουσιν, ὅσια χρῄζοντες σέθεν;

ἀδ. τί δ' εὐτυχοῦντες, οὐκ ἐπίστανται φέρειν;

θη. ξύμβουλον οὖν μ' ἐπῆλθες, ἢ τίνος χάριν;

ἀδ. κομίσαι σε Θησεῦ παῖδας Ἀργείων θέλων.

θη. τὸ δ' Ἄργος ἡμῖν ποῦ 'στιν; ἢ κόμπει μάτην;

ἀδ. σφαλέντες οἰχόμεσθα· πρὸς σὲ δ' ἥκομεν.

θη. ἰδίᾳ δοκῆσαν σοι τόδ', ἢ πάσῃ πόλει;

ἀδ. πάντες σ' ἱκνοῦνται Δαναΐδαι θάψαι νεκρούς.

θη. ἐκ τοῦ δ' ἐλαύνεις ἑπτὰ πρὸς Θήβας ὄχους;

ἀδ. διασοῖσι γαμβροῖς τήνδε πορσύνων χάριν.

θη. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων, σέθεν;

ἀδ. οὐκ ἐγγενῆ ξυνῆψα κηδείαν δόμοις.

θη. ἀλλὰ ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας;

ἀδ. Τυδεῖ τε, Πολυνείκει τε τῷ Θηβαιγενεῖ.

θη. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών;

ἀδ. Φοίβου μ' ὑπῆλθε δυστόπαστ' αἰνίγματα.

θη. τί δ' εἶπ' Ἀπόλλων παρθένοις κραίνων γάμον;

ἀδ. κάπρῳ με δοῦναι, καὶ λέοντι παῖδ' ἐμώ.

θη. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεοῦ θεσπίσματα;

ἀδ. ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς εἰς ἐμὰς πύλας.

θη. τὶς καὶ τὶς εἰπέ· δύο γὰρ ἐξαυδᾷς ἅμα.

ἀδ. Τυδεὺς μάχην ξυνῆψε, Πολυνείκης θ' ἅμα.

θη. ἦ τοῖς, ἔδωκας θηρσὶν ὡς, κόρας σέθεν;

ἀδ. μάχην γε δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας.

θη τίνων γόων ἤκουσα, καὶ στέρνων κτύπον,
νεκρῶν τε θρήνους; τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο
ἠχοῦς ἰούσης, ὡς φόβος μ' ἀναπτεροῖ,
μή μοι τι μήτηρ, ἣν μεταστείχω ποδὶ,
χρονίαν ἀποῦσαν ἐκ δόμων, ἔχῃ νέον.
ἔα· τί χρῆμα; καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων,
μητέρα γεραιὰν βωμίαν ἐφημένην,
ξένας θ' ὁμοῦ γυναῖκας, οὐ ῥυθμὸν ἕνα
κακῶν ἐχούσας· ἔκ τε γὰρ γερασμίων
ὄσσων ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ,
κουραὶ δὲ, καὶ πεπλώματ' οὐ θεωρικά,
τί ταῦτα μῆτερ; σὸν τὸ μηνύειν ἐμοὶ,
ἡμῶν δ' ἀκούειν· προσδοκῶ τι γὰρ νέον.
αἰ ὦ παῖ, γυναῖκες αἵδε, μητέρες τέκνων
τῶν κατθανόντων ἀμφὶ Καδμείας πύλας
ἑπτὰ στρατηγῶν· ἱκεσίοις δὲ σὺν κλάδοις
φρουροῦσί μ' ὡς δέδορκας ἐν κύκλῳ τέκνον.
θη τίς δ' ὁ στενάζων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὅδε;
αἰ Ἄδραστος, ὡς λέγουσιν Ἀργείων ἄναξ.
θη οἱ δ' ἀμφὶ τόνδε παῖδες, ἦ τούτου τέκνα;
αἰ οὐκ, ἀλλὰ νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι.
θη τί γὰρ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον ἱκεσίᾳ χερί;
αἰ οἶδ'· ἀλλὰ τῶνδε μῦθος οὑντεῦθεν τέκνον.
θη σὲ τὸν κατήρη χλανιδίοις ἀνιστορῶ.
λέγ' ἐκκαλύψας κρᾶτα, καὶ πάρες γόον.
» Πέρας γὰρ οὐδὲν, μὴ διὰ γλώσσης ἰόν.
ἀδ ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἄναξ
Θησεῦ, σὸς ἱκέτης, καὶ πόλεως ἥκω σέθεν.
θη τί χρῆμα θηρῶν, καὶ τίνος χρείαν ἔχων;
ἀδ οἶσθ' ἣν στρατείαν ἐστράτευσ' ὀλεθρίαν;

θη οὐ

μετὰ νῦν δὸς ἐμοῖσαι διανοίαις.
μεταδὸς δ' ὅσον ἐπαλγῶ μελέα
τῶν φθιμένων, οὓς ἔτεκον· παράπει-
σον δὲ σὸν, ὃν λιτόμεθ', ἐλθεῖν
τέκνον Ἰσμηνὸν, ἐμὰν τ' ἐς χέρα θεῖναι
νεκύων θαλερῶν σώματα, λάϊνον τάφον.
ὁσίως· οὐχ ὑπ' ἀνάγκας δ' ἐπροπίπτου-
σα, προσαιτοῦσ' ἔμολον δεξιπύρους θεῶν
θυμέλας· ἔχομεν δ' ἔνδικα· καὶ σοί
τι πάρεστι σθένος, ὥστ' εὐτεκνίᾳ,
δυστυχίαν τὴν παρ' ἐμοὶ καθελεῖν.
οἰκτρὰ δὲ πάσχουσ' ἱκετεύω,
τὸν ἐμὸν παῖδα τάλαιν' ἐν χερὶ θεῖναι,
νέκυ' ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη παιδὸς ἐμοῦ.
ἀγὼν ὅδ' ἄλλος ἔρχεται γόων γόων
διάδοχος· ἀχοῦσι προσπόλων χέρες.
ἴτ' ὦ ξυνῳδοὶ κακοὶ,
ἴτ' ὦ ξυναλγηδόνες,
χορὸν, τὸν ἅιδας σέβει.
διὰ παρηΐδος ὄνυχα λευκὸν
αἱματοῦτε, χρῶτά τε φόνιον.
» Τὰ γὰρ φθιτῶν, τοῖς ὀρῶσιν κόσμος.
ἄπληστος ἅδε μ' ἐξάγει χάρις γόων,
πολύπονος ὡς ἐξ ἀλιβάτου πέτρας
ὑγρὰ ῥέουσα σταγὼν,
ἄπαυστος αἰεὶ γόων.
» Τὸ γὰρ θανόντων τέκνων,
» Ἐπίπονόν τι κατὰ γυναῖκας
» Εἰς γόους πέφυκε πάθος. ἒ ἔ.
θανοῦσα, τῶν δ' ἀλγέων λαθοίμαν.

μόνον τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ,
πόλει τ' Ἀθηνῶν. τυγχάνω δ' ὑπὲρ χθονὸς
ἀροτοῦ προθύουσ', ἐκ δόμων ἐλθοῦσ' ἐμῶν,
πρὸς τόνδε σηκὸν, ἔνθα πρῶτον φαίνεται
φρίξας ὑπὲρ γῆς τῆσδε κάρπιμος στάχυς.
δεσμὸν δ' ἄδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος,
μένω πρὸς ἁγναῖς ἐσχάραις δυοῖν θεαῖν,
Κόρης τε, καὶ Δήμητρος· οἰκτείρουσα μὲν
πολιὰς ἄπαιδας τάσδε ματέρας τέκνων,
σέβουσα δ' ἱερὰ στέμματ'· οἴχεται δέ μοι
κῆρυξ πρὸς ἄστυ, δεῦρο Θησέα καλῶν,
ὡς ἢ τὸ τούτων λυπρὸν ἐξέλῃ χθονὸς,
ἢ τάσδ' ἀνάγκας ἱκεσίους λύσῃ, θεοὺς
ὅσιόν τι δράσας. πάντα γὰρ δι' ἀρσένων
γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς, αἵτινες σοφοί.

Χο. ἱκετεύω σε γεραιὰ γεραρῶν ἐκ στομάτων,
πρὸς γόνυ πίπτουσα τὸ σὸν,
ἄνομοί τέκνα λῦσαι φθιμένων
νεκύων, οἳ καταλείπουσι μέλη
θανάτῳ λυσιμελεῖ,
θηρσὶν ὀρείοισι βοράν,
ἐσιδοῦσ' οἰκτρὰ μὲν ὄσσων
δάκρυ' ἀμφὶ βλεφάροις,
ῥυσὰ δὲ σαρκῶν πολιῶν
καταδρύμματα χειρῶν. τί γάρ, ἃ
φθιμένους παῖδας ἐμοὺς οὔτε δόμοις
προθέμαν, οὔτε τάφων
χώματα γαίας ἐσορῶ.
ἔτεκες καὶ σύ ποτ' ὦ πότνια κοῦρον,
φίλα ποιησαμένα λέκτρα πόσει σῷ.

μετὰ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕ ΤΙΔΕΣ.

Η μητερ ἑστοῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς
τῆσδ', οἵ τε ναοὺς ἔχετε πρόσπολοι θεᾶς,
εὐδαιμονεῖν με, Θησέα τε παῖδ' ἐμὸν,
πόλιν τ' Ἀθηνῶν, τήν τε Πιτθέως χθόνα.
ἐν ᾗ με θρέψας ὀλβίοις ἐν δώμασιν
Αἴθραν πατὴρ, δίδωσι τῷ Πανδίονος
Αἰγεῖ δάμαρτα, Λοξίου μαντεύμασιν.
ἐς τάσδε γὰρ βλέψασ', ἐπευξάμην τάδε,
γραῦς, αἳ λιποῦσαι δώματ' Ἀργείας χθονὸς,
ἱκτῆρι θαλλῷ προσπιτνοῦσ' ἐμὸν γόνυ,
πάθος παθοῦσαι δεινόν· ἀμφὶ γὰρ πύλας
Κάδμου, θανόντων ἑπτὰ γενναίων τέκνων,
ἄπαιδές εἰσιν, οὕς ποτ' Ἀργείων ἄναξ
Ἄδραστος ἤγαγ', Οἰδίπου παγκληρίας
μέρος κατασχεῖν φυγάδι Πολυνείκῃ θέλων
γαμβρῷ. νεκροὺς δὲ τοὺς ὀλωλότας δορὶ
θάψαι θέλουσι τῶνδε μητέρων χθονί.
εἴργουσι δ' οἱ κρατοῦντες, οὐδ' ἀναίρεσιν
δοῦναι θέλουσι, νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν.
κοινὸν δὲ φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς
Ἄδραστος, ὄμμα δάκρυσιν τέγγων ὅδε,
κεῖται, τό, τ' ἔγχος, τήν τε δυστυχεστάτην
ξένων στρατείαν, ἣν ἔπεμψεν ἐκ δόμων.
ὅς μ' ἐξοτρύνει παῖδ' ἐμὸν πεῖσαι λιταῖς,
νεκρῶν κομιστὴν, ἢ λόγοισιν, ἢ δορὸς
ῥώμῃ γενέσθαι, καὶ τάφου μεταίτιον,

Ἡ μὲν σκηνὴ, ἐν Ἐλευσῖνι· ὁ δὲ χορὸς, ἐξ Ἀργείων γυναικῶν, αἳ μητέρες ἦσαν τῶν ἐν Θήβαις πεπτωκότων ἀριστέων· τὸ δὲ δρᾶμα, ἐγκώμιον Ἀθηναίων.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Αἴθρα.	Κῆρυξ.
Χορός.	Ἄγγελος.
Θησεύς.	Εὐάδνη.
Ἄδραστος.	Ἶφις.

Προλογίζει δὲ ἡ Αἴθρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

EVRIPIDIS SVPPLICES.

„ πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί. „
„ καὶ τὰ δοκηθέντ', οὐκ ἐτελέσθη. „
„ τῶν δ' ἀδοκήτων, πόρον εὗρεν θεός. „
„ τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα. „

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝ
ΔΡΟΜΑΧΗ.

÷Ι÷ σηπιάδος] σηπιὰς δὲ τόπος ἐστὶ τὸ σπήλαιον
ὅπου τὴν θέτιν ἥρπασεν ὁ πηλεύς, εἰς σηπίαν
μεταβληθεῖσαν.

κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων,
ἀθάνατον, ἄφθιτόν τε ποιήσω θεόν.
κἄπειτα Νηρέως ἐν δόμοις ἐμοῦ μέτα,
τὸ λοιπὸν ἤδη καὶ θεὸς συνοικήσεις θεῷ.
ἔνθεν κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντου πόδα,
τὸν φίλτατόν σοι παῖδ', ἐμοί τ' Ἀχιλλέα
ὄψει δόμους ναίοντα νησιωτικοὺς,
λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν ἐντὸς ἀξένου πόρου.
ἀλλ' ἕρπε Δελφῶν εἰς θεόδμητον πόλιν,
νεκρὸν κομίζων τόνδε, καὶ κρύψας χθονὶ,
ἐλθὼν παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχὸν
Σηπιάδος ἵζου· μίμνε δ' ἔστ' ἂν ἐξ ἁλὸς
λαβοῦσα πεντήκοντα Νηρήδων χορὸν,
ἔλθω κομιστήν σου. τὸ γὰρ πεπρωμένον
δῆ σ' ἐκκομίζειν· Ζηνὶ γὰρ δοκεῖ τάδε.
παῦσαι δὲ λύπης τῶν τεθνηκότων ὕπερ.
» Πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν
» Ψῆφος κέκρανται, κατθανεῖν τ' ὀφείλεται.
ΠΗ ὦ πότνι', ὦ γενναῖα συγκοιμήματα,
Νηρέως γένεθλον, χαῖρε· ταῦτα δ' ἀξίως
σαυτῆς τε ποιεῖς, καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν.
παύω δὲ λύπην, σοῦ κελευούσης θεά.
καὶ τόνδε θάψας εἶμι Πηλίου πτύχας,
οὗπερ σὸν εἷλον χερσὶ κάλλιστον δέμας.
» Κᾆτ' οὐ γαμεῖν δῆτ' ἔκ τε γενναίων χρεὼν,
» Δοῦναί τ' ἐς ἐσθλοὺς, ὅστις εὖ βουλεύεται;
» Κακῶν δὲ λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν,
» Μηδ' εἰ ζάπλουτος οἴσεται φερνὰς δόμοις.
» Οὐ γάρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐκ θεῶν κακῶς.
ΧΟ πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων.

χο. ἰὼ, ἰώ·
τί κεκίνηται; τίνος αἰσθάνομαι
θείου; κοῦραι, λεύσσετ' ἀθρήσατε·
δαίμων ὅδε τις λευκὴν αἰθέρα
πορθμευόμενος, τῶν ἱπποβότων
Φθίας πεδίων ἐπιβαίνει.
θε. Πηλεῦ, χάριν σῶν τῶν πάρος νυμφευμάτων
ἥκω Θέτις, λιποῦσα Νηρέως δόμους.
καὶ πρῶτα μέν σοι τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς,
μηδέν τι λίαν γε δυσφορεῖν παρῄνεσα.
κἀγὼ γὰρ, ἣν ἀκλαύς ἐχρῆν τίκτειν τέκνα,
ἀπώλεσ' ἐκ σοῦ παῖδα τὸν ταχὺν πόδας
Ἀχιλλέα τεκοῦσα, πρῶτον Ἑλλάδος.
ὧν δ' οὕνεκ' ἦλθον, σημανῶ· σὺ δ' ἐνδέχου.
τὸν μὲν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον,
θάψον, πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν,
Δελφοῖς ὄνειδος, ὡς ἀπαγγέλλῃ τάφος
φόνον βίαιον τῆς Ὀρεστείας χερός.
γυναῖκα δ' αἰχμάλωτον, Ἀνδρομάχην λέγω,
Μολοσσίαν γῆν χρὴν κατοικῆσαι γέρον,
Ἑλένῳ συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις·
καὶ παῖδα τόνδε, τὸν ἀπ' Αἰακοῦ μόνον
λελειμμένον δὴ βασιλέα· κἀκ τοῦδε χρὴ
ἄλλον δι' ἄλλου διαπερᾶν Μολοσσίαν
εὐδαιμονοῦντας· οὐ γὰρ ὧδ' ἀνάστατον
γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν, κἀμὸν γέρον,
Τροίας τε· καὶ γὰρ θεοῖσι κἀκείνης μέλει,
καίπερ πεσούσης Παλλάδος προθυμίᾳ.
σὲ δ', ὡς ἂν εἰδῇς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν,
θεὰ γεγῶσα, καὶ θεοῦ πατρὸς τόκος,

Φοίβου βροτὸς εἰς θεὸν ἅψαι.

Χο. ὀτοτοτοῖ. ὀτοτοτοῖ.
θανόντα δεσπόταν γόοις
νόμῳ τῶν νερτέρων κατάρξομαι.

Πη. ὀτοτοτοῖ. ὀτοτοτοῖ.
διάδοχα τάλας ἐγὼ
γέρων καὶ δυστυχὴς δακρύω.

Χο. θεοῦ γὰρ αἶσα, θεὸς ἔκρανε συμφοράς.

Πη. ὦ φίλος, δόμον ἔλιπες ἔρημον,
ἰώ μοί μοι,
ταλαίπωρον ἐμὲ γέρον
τ' ἄπαιδα νοσφίσας.

Χο. θανεῖν σε πρέσβυ, χρῆν πάρος τῶν σῶν τέκνων.

Πη. οὐ σπαράξομαι κόμαν,
οὐκ ἐπιθήσομαι
ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χερὸς ὀλοόν.
ὦ πόλις, διπλῶν τέκνων
μ' ἐστέρησε Φοῖβος.

Χο. ὦ κακὰ παθὼν, ἰδών τε, δυστυχὴς γέρον,
τίν' αἰῶν' εἰς τὸ λοιπὸν ἕξεις;

Πη. ἄτεκνος, ἔρημος, οὐκ ἔχων πέρας κακῶν,
διαντλήσομαι πόνους εἰς ἅιδαν.

Χο. μάτην δέ σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοί.

Πη. ἀμπτάμενα πάντα φροῦδα κεῖται,
κόμπῳ μεταρσίῳ πρόσω.

Χο. μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναστρέφῃ.

Πη. οὐκέτι μοι πόλις, πόλις.
σκῆπτρά τ' ἐρρέτω τάδ' ἐπὶ γαῖαν.
σύ τ' ὦ κατ' ἄντρα νύχια Νηρέως κόρη,
πανώλεθρον μ' ὄψεαι πιτνοῦντα πρὸς γᾶν.

Χο. καὶ μὴν ὅδ᾽ ἄναξ φοράδην αὐτὸς
Δελφίδος ἐκ γῆς, δῶμα πελάζει.
τλήμων ὁ παθὼν· τλήμων δὲ γέρον
καὶ σύ· δέχῃ γὰρ τὸν Ἀχίλλειον
σκύμνον ἐς οἴκους, οὐχ ὡς σὺ θέλεις.
αὐτός τε κακοῖς πήμασι κύρσας,
ἐς ἓν μοίρας συνέκυρσας.

Πη. ἰώ μοι ἐγώ· κακὸν οἷον ὁρῶ
τόδε, καὶ δέχομαι χερὶ δώμασ᾽ ἐμοῖς.
ἰώ μοι μοι· αἲ αἴ·
ὦ πόλι Θεσσαλία, διολώλαμεν·
οἰχόμεθ᾽. οὐκέτι μοι γένος, οὐκέτι μοι τέκνα
λείπετ᾽ ἐν οἴκοις.
ὦ σχέτλια παθὼν ἐγὼ, εἰς τίνα
δὴ φίλον αὐγὰς βάλλων τέρψομαι;
ὦ φίλιον στόμα, καὶ γένυ, καὶ χέρες.
εἴθε σ᾽ ὑπ᾽ Ἰλίῳ ἤναρε δαίμων
Σιμοεντίδα παρ᾽ ἀκτάν.

Χο. οὗτος μὲν οὖν ἐκ τῶνδ᾽ ἐτιμᾶτ᾽ ἂν γέρον,
θανών· τὸ σὸν δ᾽ ἦν ὧδ᾽ ἂν εὐτυχέστερον.

Πη. ὦ γάμος, ὦ γάμος,
ὃς τάδε δώματα καὶ πόλιν ἁμὰν
ὤλεσας· αἲ αἲ αἲ αἲ· ὦ παῖ·
μή ποτε σῶν λεχέων τὸ δυσώνυμον
ὤφελ᾽ ἐμὸν γένος εἰς τέκνα καὶ δόμον
ἀμφιβαλέσθαι
Ἑρμιόνας Ἀίδαν ἐπὶ σοὶ, τέκνον,
ἀλλὰ κεραυνῷ πρόσθεν ὀλέσθαι.
μηδ᾽ ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ πατρὸς
αἷμα τὸ διογενές ποτε.

βέλεμνα παιδός· ὡς δέ μιν περισταδὸν
κύκλῳ κατεῖχον οὐ διδόντες ἀμπνοάς,
βωμοῦ κενώσας δεξίμηλον ἐσχάραν,
τὸ τρωϊκὸν πήδημα πηδήσας ποδοῖν,
χωρεῖ πρὸς αὐτούς· οἳ δ' ὅπως πελειάδες
ἱέρακ' ἰδοῦσαι, πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν·
πολλοὶ δ' ἔπιπτον μιγάδες, ἔκ τε τραυμάτων,
αὐτοί θ' ὑπ' αὐτῶν στενοπόρους κατ' ἐξόδους·
κραυγὴ δ' ἐν ἀφήμοισι δύσφημος δόμοις
πέτραισιν ἀντέκλαξεν· εὐδίᾳ δ' ὅπως
ἔστη φαεννοῖς δεσπότης στίλβων ὅπλοις,
πρὶν δή τις ἀδύτων ἐκ μέσων ἐφθέγξατο
δεινόν τε, καὶ φρικῶδες· ὦρσε δὲ στρατὸν
στρέψας πρὸς ἀλκήν, ἔνθ' Ἀχιλλέως πιτνεῖ
παῖς, ὀξυθήκτῳ πλευρὰ φασγάνῳ τυπεὶς
δελφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅσπερ αὐτὸν ὤλεσε
πολλῶν μετ' ἄλλων· ὡς δὲ πρὸς γαῖαν πιτνεῖ,
τίς οὐ σίδηρον προσφέρει; τίς οὐ πέτρον,
βάλλων, ἀράσσων; πᾶν δ' ἀναλωται δέμας
τὸ καλλίμορφον, τραυμάτων ὑπ' ἀγρίων·
νεκρὸν δὲ δή νιν κείμενον βωμοῦ πέλας,
ἐξέβαλον ἐκτὸς θυοδοκων ανακτορων·
ἡμεῖς δ' ἀναρπάσαντες ὡς τάχος χεροῖν,
κομίζομέν νιν σοὶ κατοιμῶξαι γόοις,
κλαῦσαί τε πρέσβυ, γῆς τε κοσμῆσαι τάφῳ·
τοιαῦθ' ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων ἄναξ,
ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτής,
δίκας διδόντα παῖδ' ἔδρα Ἀχιλλέως·
ἐμνημόνευσε δ' ὥσπερ ἄνθρωπος κακὸς,
παλαιὰ νείκη· πῶς ἂν οὖν εἴη σοφός;

ὅδ' εἶπε, Φοῖβε τῆς πάροιθ' ἁμαρτίας
δίκας παρασχεῖν βουλόμεσθ'· ᾔτησα γὰρ
πατρός ποτ' αὐτὸν αἵματος δοῦναι δίκην·
κἀνταῦθ' Ὀρέστου μῦθος ἰσχύων μέγα,
ἐφαίνεθ', ὡς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμὸς
ἥκων ἐπ' αἰσχροῖς· ἔρχεται δ' ἀνακτόρων
κρηπῖδος ἐντὸς, ὡς πάρος χρηστηρίων
εὔξαιτο Φοίβῳ· τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροις·
τῷ δὲ, ξιφήρης ἆρ' ὑφειστήκει λόχος,
δάφνῃ σκιασθεὶς· ὧν Κλυταιμνήστρας τόκος
εἷς ἦν ἁπάντων τῶνδε μηχανορράφος·
χ' ὁ μὲν, κατ' ὄμμα στὰς, προσεύχεται θεῷ·
οἱ δ' ὀξυθήκτοις φασγάνοις ὡπλισμένοι,
κεντοῦσ' ἀτευχῆ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα·
χωρεῖ δὲ πρύμναν· οὐ γὰρ εἰς καιρὸν τυπεὶς
ἐτύγχαν'· ἐξέλκει δὲ καὶ παραστάδος
κρεμαστὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας·
ἔστη 'πὶ βωμοῦ γοργὸς ὁπλίτης ἰδεῖν·
βοᾷ δὲ Δελφῶν παῖδας ἱστορῶν τάδε,
τίνος μ' ἕκατι κτείνετ', εὐσεβεῖς ὁδοὺς
ἥκοντα; ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας;
τῶν δ' οὐδὲν οὐδεὶς μυρίων ὄντων πέλας,
ἐφθέγξατ', ἀλλ' ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις·
πυκνῇ δὲ νιφάδι πάντοθεν σποδούμενος,
προύτεινε τεύχη, καὶ φυλάσσετ' ἐμβολὰς,
ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερί·
ἀλλ' οὐδὲν ἤνυεν· ἀλλὰ πόλλ' ὁμοῦ βέλη,
οἰστοὶ μεσάγκυλ', ἔκλυτοί τ' ἀμφώβολοι
σφαγεῖς ἐχώρουν βουπόροι ποδῶν πάρος·
δεινὰς δ' ἂν εἶδες πυρρίχας φρουρουμένου

χο. ἆ ἆ· τί δράσεις ὦ γεραιέ; μὴ πέσῃς·
ἔπαιρε σαυτόν. Π. οὐδέν εἰμ'· ἀπωλόμαν·
φρούδη μὲν αὐδή, φροῦδα δ' ἄρθρα μου κάτω.
ἀγ. ἄκουσον, εἰ καὶ σοῖς φίλοις ἀμυναθεῖν
χρῄζεις τὸ πραχθέν, σὸν κατορθώσας δέμας.
πη. ὦ μοῖρα γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν,
οἷά με τ[illegible] ἀμφιβᾶσ' ἔχεις;
πῶς οἴχεται μοι παῖς μόνου παιδὸς μόνος;
σήμαιν'· ἀκοῦσαι δ' οὐκ ἀκουστ' ὅμως θέλω.
ἀγ. ἐπεὶ τὸ κλεινὸν ἤλθομεν Φοίβου πέδον,
τρεῖς μὲν φαεννὰς ἡλίου διεξόδους
θέᾳ διδόντες ὄμματ' ἐξεπίμπλαμεν·
καὶ τοῦθ' ὕποπτον ἦν ἄρ'· εἰς δὲ συστάσεις,
κύκλους τ' ἐχώρει λαὸς οἰκήτωρ θεοῦ.
Ἀγαμέμνονος δὲ παῖς διαστείχων πόλιν,
εἰς οὖς ἑκάστῳ δυσμενεῖς ηὔδα λόγους·
ὁρᾶτε τοῦτον, ὃς διαστείχει θεοῦ,
χρυσοῦ γέμοντα γύαλα θησαυροὺς βροτῶν·
τὸ δεύτερον παρόντ' ἐφ' οἷσι καὶ πάρος,
δεῦρ' ἦλθε, Φοίβου ναὸν ἐκπέρσαι θέλων·
κἀκ τοῦδ' ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακόν·
ἀρχαί τ' ἐπληροῦντ'· εἴς τε βουλευτήρια
ἰδίᾳ θ' ὅσοι θεοῦ χρημάτων ἐφέστασαν,
φρουρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιστύλοις δόμοις·
ἡμεῖς δὲ μῆλα φυλλάδος Παρνησίας
παιδεύματ' οὐδὲν τῶνδέ πω πεπυσμένοι,
λαβόντες ἦμεν, ἐσχάραις τ' ἐφέσταμεν,
σὺν προξένοισι μάντεσίν τε Πυθικοῖς.
καί τις τόδ' εἶπεν, ὦ νεανία, τί σοι
θεῷ κατευξόμεσθα; τίνος ἥκεις μέτα;

ὁδ' εἶπε

πη Φθιώτιδες γυναῖκες, ἱστοροῦντί μοι,
σημήνατ᾽· ᾔσθόμην γὰρ οὐ σαφῆ λόγον,
ὡς δώματ᾽ ἐκλιποῦσα Μενέλεω κόρη
φρούδη. πάρ᾽ ἥκω δ᾽ ἐκμαθεῖν σπουδὴν ἔχων,
» Εἰ ταῦτ᾽ ἀληθῆ· τῶν γὰρ ἐκδήμων φίλων
δεῖ τοὺς κατ᾽ οἶκον ὄντας ἐκπονεῖν τύχας.
χο Γκλεῦ, σαφῶς ἤκουσας· οὐδ᾽ ἐμοὶ καλὸν
κρύπτειν, ἐν οἷσπερ οὖσα τυγχάνω κακοῖς.
βασίλεια γὰρ τῶνδ᾽ οἴχεται φυγὰς δόμων.
πη τίνος φόβου τυχοῦσα; διαπέραινέ μοι.
χο πόσιν τρέμουσα μὴ δόμων νιν ἐκβάλῃ.
πη μῶν ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βουλευμάτων;
χο ναὶ, καὶ γυναικὸς αἰχμαλωτίδος φόβῳ.
πη σὺν πατρὶ δ᾽ οἴκους, ἢ τίνος λείπει μέτα;
χο Ἀγαμέμνονός νιν παῖς βέβηκ᾽ ἄγων χθονός.
πη ποίαν περαίνων ἐλπίδ᾽, ἢ γῆμαι θέλων;
χο καὶ σοῦ γε παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον.
πη κρυπτὸς καταστὰς, ἢ κατ᾽ ὄμμ᾽ ἐλθὼν μάχῃ;
χο ἁγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίου Δελφῶν μέτα.
πη οἴμοι· τόδ᾽ ἤδη δεινόν· οὐχ ὅσον τάχος
χωρήσεταί τις Πυθικὴν πρὸς ἑστίαν,
καὶ τἀνθάδ᾽ ὄντα, τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις,
πρὶν παῖδ᾽ Ἀχιλλέως κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο;
ἄγ ἰώ μοί μοι.
οἵας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἥκω τύχας
σοί τ᾽ ὦ γεραιὲ, καὶ φίλοισι δεσπότου.
πη αἶ· αἶ· πρόμαντις θυμὸς ὥς τι προσδοκῶν.
ἄγ οὐκ ἔστι σοι παῖς παιδὸς, ὡς μάθῃς γέρον
Γκλεῦ· τοιάσδε φασγάνων πληγὰς ἔχει
Δελφῶν ὑπ᾽ ἀνδρῶν, καὶ Μυκηναίου ξένου.

πλάτους δ' ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμουντίσιν,
εὐίππους ὄχους ἐξαύξατε,
καὶ φονίους ἀνδρῶν ἁμίλλας
ἔθετ' ἀστεφάνους.
ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν
Ἰλιάδαι βασιλῆς.
οὐδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον ἐν Τροίᾳ
θεοῖσιν λέλαμπεν καπνῷ θυώδει.
βέβακε δ' Ἀτρείδας ἀλόχου παλάμαις.
αὐτά τ' ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ
πρὸς τέκνων ἀπηῦρα.
θεοῦ θεοῦ νιν
κέλευσμ' ἐπεστράφη
μαντόσυνον, ὅτε νιν
Ἀργόθεν πορευθεὶς
Ἀγαμεμνόνειος κέλωρ
ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων ματρὸς φονεύς.
ὦ δαῖμον, ὦ Φοῖβε, πῶς πείθομαι;
πολλαὶ δ' ἀν' Ἑλλάνων
ἀγοραὶ, ἀχόρους στοναχὰς
μέλποντο δυστάνων τεκέων ἄλοχοι.
ἐκ δ' ἔλειπον οἴκους
πρὸς ἄλλον εὐνά-
τορ', οὐχὶ σοὶ μόνᾳ
δύσφρονες ἐπέπεσον,
οὐ φίλοισι λῦπαι.
νόσον Ἑλλὰς ἔτλα, νόσον.
διέβα δὲ Φρυγῶν καὶ πρὸς εὐκάρπους γύας
σκηπτὸς, σταλάσσων Ἅιδα φόνον.

ερ νυμφευμάτων μὲν τῶν ἐμῶν, πατὴρ ἐμὸς
μέριμναν ἕξει, κοὐκ ἐμὸν κρίνειν τάδε.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τῶνδέ μ' ἔκπεμψον δόμων,
μὴ φθῇ με προσβὰς δῶμα, καὶ μολὼν πόσις.
ἢ παιδὸς οἴκους μ' ἐξερημοῦσαν μαθὼν
Πηλεὺς, μετέλθοι πωλικοῖς διώγμασι.
ορ θάρσει γέροντος χεῖρα· τὸν δ' Ἀχιλλέως
μηδὲν φοβηθῇς παῖδ', ὅς εἰς ἔμ' ὕβρισε.
τοία γὰρ αὐτῷ μηχανὴ πεπλεγμένη
βρόχοις ἀκινήτοισιν ἕστηκεν φόνου
πρὸς τῆσδε χειρὸς, ἣν πάρος μὲν οὐκ ἐρῶ,
τελουμένων δὲ, Δελφὶς εἴσεται πέτρα.
ὁ μητροφόντης δ', ἢν δορυξένων ἐμῶν
μείνωσιν ὅρκοι πυθικὴν ἀνὰ χθόνα,
δείξει γαμεῖν σφε μηδὲν ὧν ἐχρῆν ἐμέ.
πικρῶς δὲ πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην
ἄνακτα Φοῖβον· οὐδέ νιν μετάστασις
γνώμης ὀνήσει, θεῷ διδόντα νῦν δίκας.
ἀλλ' ἔκ τ' ἐκείνου, διαβολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς,
κακῶς ὀλεῖται· γνώσεται δ' ἔχθραν ἐμήν.
» Ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν
» Δαίμων δίδωσι, κοὐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα.
χο ὦ Φοῖβ' ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ
εὐτειχῆ πάγον, καὶ πόντιε
κυανέαις ἵπποις διφρεύων
ἅλιον πέλαγος,
τίνος οὕνεκ' ἄτιμον ὄργα
ναν χέρα τεκτοσύνας
Ἐνυαλίῳ δορὶ μήστορι προθέντες,
τάλαιναν τάλαιναν μεθεῖτε Τροίαν;

ὀρ. Σοφόν τι χρῆμα τοῦ διδάξαντος βροτοὺς,
„ Λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα.
ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων,
ἔριν τε τὴν σὴν, καὶ γυναικὸς Ἕκτορος,
φυλακὰς ἔχων ἔμιμνον, εἴτ' αὐτοῦ μενεῖς,
εἴτ' ἐκφοβηθεῖσ' αἰχμαλωτίδος φόβῳ
γυναικὸς, οἴκων τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλεις.
ἦλθον δὲ τὰς σὰς οὐ μένων ἐπιστολάς.
εἰ δ' ἐνδιδοίης ὥσπερ ἐνδίδως λόγους,
πέμψων σ' ἀπ' οἴκων τῶνδ'. ἐμοὶ γὰρ οὖσα πρὶν,
σὺν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ, σοῦ πατρὸς κάκῃ.
ὃς πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὁρίσματα,
γυναῖκ' ἐμοὶ δοὺς, εἶθ' ὑπέσχεθ' ὕστερον
τῷ νῦν σ' ἔχοντι, Τρῳάδ' εἰ πέρσοι πόλιν.
ἐπεὶ δ' Ἀχιλλέως δεῦρ' ἐνόστησε γόνος,
σῷ μὲν συνέγνων πατρὶ, τὸν δ' ἐλισσόμην
γάμους ἀφεῖναι σοὺς, ἐμὰς λέγων τύχας,
καὶ τὸν παρόντα δαίμον'· ὡς φίλων μὲν ἂν
γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοθεν δ' οὐ ῥάδιον,
φεύγων ἀπ' οἴκων, ἃς ἐγὼ φεύγω φυγάς.
ὁ δ' ἦν ὑβριστὴς εἴς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνον,
τάς θ' αἱματωποὺς θεὰς ὀνειδίζων ἐμοί.
κἀγὼ ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἴκοθεν,
ἤλγουν μὲν ἤλγουν, συμφορὰς δ' ἠνειχόμην.
σῶν δὲ στερηθεὶς ᾠχόμην ἄκων γάμων.
νῦν οὖν ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας,
καὶ ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσοῦσ' ἀμηχανεῖς,
ἄξω σ' ἀπ' οἴκων, καὶ πατρὸς δώσω χερί.
„ Τὸ συγγενὲς γὰρ δεινόν· ἔν τε τοῖς κακοῖς,
„ Οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον οἰκείου φίλου.

ἑρ νυμφαι

κτενεῖ μ' ἐπ' αἰσχίστοισιν· ἢ δουλώσομεν
νόθοισι λέκτροις, ὧν ἐδέσποζον πρὸ τοῦ.
ορ πῶς οὖν τάδ', ὡς εἴποι τις, ἐξημάρτανες;
ερ Κακῶν γυναικῶν εἴσοδοί μ' ἀπώλεσαν,
» Αἵ μοι λέγουσαι τούσδ' ἐχαύνωσαν λόγους·
σὺ τὴν κακίστην αἰχμάλωτον ἐν δόμοις
δούλην ἀνέξῃ σοὶ λέχους κοινουμένην;
μὰ τὴν ἄνασσαν, οὐκ ἂν ἔν γ' ἐμοῖς δόμοις
βλέπουσ' ἂν αὐγὰς, τἄμ' ἐκαρποῦτ' ἂν λέχη.
κἀγὼ κλύουσα τούσδε σειρήνων λόγους,
σοφῶν, πανούργων, ποικίλων λαλημάτων,
ἐξηνεμώθην μωρίᾳ· τί γάρ μ' ἐχρῆν
πόσιν φυλάττειν, ἣ παρῆν ὅσων ἔδει;
πολὺς μὲν ὄλβος· δωμάτων δ' ἠνάσσομεν.
παῖδας δ' ἐγὼ μὲν γνησίους ἔτικτον ἄν,
ἡ δ' ἡμιδούλους τοῖς ἐμοῖς, νοθαγενεῖς.
» Ἀλλ' οὔποτ' οὔποτ' (οὐ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ)
» Χρὴ τούσγε νοῦν ἔχοντας, οἷς ἐστιν γυνή,
» Πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον εἰσφοιτᾶν ἐᾶν
» Γυναῖκας· αὗται γὰρ διδάσκαλοι κακῶν.
» Ἡ μέν τι κερδαίνουσα, συμφθείρει λέχος.
» Ἡ δ' ἀμπλακοῦσα, συννοσεῖν αὐτῇ θέλει·
» Πολλαὶ δὲ, μαργότητι· κἀντεῦθεν δόμοι
» Νοσοῦσιν ἀνδρῶν· πρὸς τάδ', εὖ φυλάσσετε
» Κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας.
» Ὑγιὲς γὰρ οὐδὲν αἱ θύραθεν εἴσοδοι
» Δρῶσιν γυναικῶν, ἀλλὰ πολλὰ, καὶ κακά.
χο ἄγαν γ' ἐφῆκας γλῶσσαν εἰς τὸ σύμφυτον.
συγγνωστὰ μὲν οὖν σοι τάδ', ἀλλ' ὅμως χρεὼν
κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικείας φύσεις.

δόμων ἄνασσαν τήνδε Μενέλεω κόρην;
ἑρ. ἥνπερ μόνην γε Τυνδαρὶς τίκτει γυνὴ
Ἑλένη κατ' οἴκους πατρί, μηδὲν ἀγνόει.
ὀρ. ὦ Φοῖβ' ἀκέστωρ, πημάτων δοίης λύσιν.
τί χρῆμα; πρὸς θεῶν, ἢ βροτῶν πάσχεις κακά;
ἑρ. τὰ μὲν πρὸς ἡμῶν, τὰ δὲ, πρὸς ἀνδρὸς, ὅς μ' ἔχει.
τὰ δ' ἐκ θεῶν του. πανταχῇ δ' ὀλώλαμεν.
ὀρ. τίς οὖν ἂν εἴη μὴ πεφυκότων γέ πω
παίδων, γυναικὶ συμφορὰ, πλὴν εἰς λέχος;
ἑρ. τοῦτ' αὐτὸ καὶ νοσοῦμεν. εὖ μ' ὑπηγάγου.
ὀρ. ἄλλην τιν' εὐνὴν ἀντὶ σοῦ στέργει πόσις;
ἑρ. τὴν αἰχμάλωτον Ἕκτορος ξυνευνέτιν.
ὀρ. κακόν γ' ἔλεξας, ἕν' ἄνδρα δισσ' ἔχειν λέχη.
ἑρ. τοιαῦτα ταῦτα. κᾆτ' ἔγωγ' ἠμυνάμην.
ὀρ. μῶν ἐς γυναῖκ' ἔρραψας οἷα δὴ γυνή;
ἑρ. φόνον γ' ἐκείνῃ, καὶ τέκνῳ νοθαγενεῖ.
ὀρ. κἄκτεινας, ἤ τις συμφορὰς ἀφείλετο;
ἑρ. γέρων γε Πηλεὺς τοὺς κακίονας σέβων.
ὀρ. σοὶ δ' ἦν τις, ὅστις τοῦδ' ἐκοινώνει φόνου;
ἑρ. πατήρ γ', ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπὸ Σπάρτης μολών.
ὀρ. κἄπειτα τοῦ γέροντος ἡσσήθη χερί;
ἑρ. αἰδοῖ γε. καί μ' ἔρημον οἴχεται λιπών.
ὀρ. συνῆκα. ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν.
ἑρ. ἔγνως. ὀλεῖ γάρ μ' ἐνδίκως. τί δεῖ λέγειν;
ἀλλ' ἄντομαί σε, Δία καλοῦσ' ὁμόγνιον,
πέμψον με χώρας τῆσδ' ὅποι προσωτάτω,
ἢ πρὸς πατρῷον μέλαθρον. ὡς δοκοῦσί μοι
δόμοι γ' ἐλαύνειν φθέγμ' ἔχοντες οἵδε με.
μισεῖ τε γαῖα Φθιάς. εἰ δ' ἥξει πάρος
Φοίβου λιπὼν μαντεῖον εἰς δόμους πόσις,

κτενεῖ μ'

οὔτ᾽ εἰς γυναῖκα τρῳάδ᾽ ἐξημάρτανες,
οὔτ᾽ αὐτὸ νῦν σε δεῖμ᾽, ὃ δειμαίνεις ἄγαν.
οὐχ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις,
φαύλοις γυναικὸς βαρβάρου πεισθεὶς λόγοις.
οὐ γάρ τι σ᾽ αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἔχει,
ἀλλ᾽ ἀνδρὸς ἐσθλοῦ παῖδα σὺν πολλοῖς λαβὼν
ἕδνοισι, πόλεώς τ᾽ οὐ μέσως εὐδαίμονος.
πατὴρ δέ σ᾽ οὐχ ὧδ᾽ ὡς σὺ δειμαίνεις τέκνον,
προδοὺς ἐάσει δωμάτων τῶνδ᾽ ἐκπεσεῖν.
ἀλλ᾽ ἔσιθ᾽ ἔσω, μὴ δ᾽ ἐφαντάζου δόμων
πάροιθε τῶνδε, μή τιν᾽ αἰσχύνην λάβῃς
πρόσθεν μελάθρων τῶνδ᾽ ὁρωμένη τέκνον.
χο καὶ μὴν ὅδ᾽ ἀλλόχρως τις ἔκδημος ξένος,
σπουδῇ πρὸς ἡμᾶς δωμάτων πορεύεται.
ὀρ ξέναι γυναῖκες, ἦ τάδ᾽ ἔστ᾽ Ἀχιλλέως
παιδὸς μέλαθρα, καὶ τυραννικαὶ στέγαι;
χο ἔγνως. ἀτὰρ δὴ τίς ὢν πυνθάνῃ τάδε;
ὀρ Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος.
ὄνομα δ᾽ Ὀρέστης. ἔρχομαι δὲ πρὸς Διὸς
μαντεῖα Δωδωναῖ᾽. ἐπεὶ δ᾽ ἀφικόμην
Φθίαν, δοκῶ μοι ξυγγενοῦς μαθεῖν πέρι
γυναικὸς, εἰ ζῇ, κεὐτυχοῦσα τυγχάνει,
ἡ σπαρτιᾶτις Ἑρμιόνη. τηλουρὰ γὰρ
ναίουσ᾽ ἀφ᾽ ἡμῶν πεδί᾽, ὅμως ἐστὶν φίλη.
ἑρ ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς
Ἀγαμέμνονος παῖ, πρὸς σὲ τῶνδε γουνάτων
οἴκτειρον ἡμᾶς, ὧν ἐπισκοπεῖς τύχας,
πράσσοντας οὐκ εὖ. στεμμάτων δ᾽ οὐχ ἥσσονας
σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμάς.
ὀρ ἔα· τί χρῆμα; μῶν ἐσφάλμεθ᾽; ἢ σαφῶς ὁρῶ

ερ. κατὰ μὲν οὖν ξένων δαΐας τόλμας,
ἂν ἔρεξ', ὦ κατάρατος
ἐγὼ κατάρατος ἀνδράσιν.

θε. συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν πόσις.

ερ. τί μοι ξίφος ἐκ χερὸς ἠγρεύσω;
ἀπόδος, ὦ φίλη,
ἀπόδος, ἵν' ἀνταίαν
ἐρείσω πλαγάν.
τί με βρόχων εἴργεις;

θε. ἀλλ' εἴ σ' ἀφείην μὴ φρονοῦσαν, ὡς θάνοις;

ερ. οἴμοι πότμου. ποῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ;
ποῦ δ' εἰς πέρας ἀερθῶ;
κατὰ πόντον, ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων,
ἵνα θανοῦσα νερτέροισι μέλω;

χο. τί ταῦτα μοχθεῖς; συμφοραὶ θεήλατοι
πᾶσι βροτοῖσιν ἢ τότ' ἦλθον, ἢ τότε.

ερ. ἔλιπες ἔλιπες, ὦ πάτερ, ἐπακτίαν
ὡσεὶ μονάδ' ἔρημον οὖσαν
ἐναλίου κώπας.
ὀλεῖ μ' ὀλεῖ με.
οὐκέτι τᾷδ' ἐνοικήσω
νυμφιδίῳ στέγᾳ.
τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὁρμαθῶ;
ἢ δούλα δούλοις γόνασι προσπέσω
Φθιάδος ἐκ γᾶς;
κυανόπτερος ὄρνις εἴθ' εἴην,
ἢ πευκᾶεν σκάφος, ἢ
διὰ κυανέας ἐπέρασ' ἀκτὰς
πρωτόπλους πλάτα.

θε. ὦ παῖ, τότε λίαν οὔτ' ἐκεῖν' ἐπῄνεσα,

οὔτ' εἰς

οἷον δέδρακεν ἔργον, Ἀνδρομάχην κτανεῖν,
καὶ παῖδα βουλεύσασα, κατθανεῖν θέλει,
πόσιν τρέμουσα, μὴ ἀντὶ τῶν δεδραμένων
ἐκ τῶνδ᾽ ἀτίμως δωμάτων ἀποσταλῇ,
ἢ κατθάνῃ κτείνουσα τοὺς, οὐ χρὴ θανεῖν.
μόλις δέ νιν θέλουσαν ἀρτῆσαι δέρην,
εἴργουσι φύλακες δμῶες, ἔκ τε δεξιᾶς
ξίφη καθαρπάζουσιν ἐξαιρούμενοι.
οὕτω μέγ᾽ ἀλγεῖ. καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα
ἔγνωκε πράξασ᾽ οὐ καλῶς. ἐγὼ μὲν οὖν
δέσποιναν εἴργουσ᾽ ἀγχόνης, κάμνω φίλαι.
ὑμεῖς δὲ βᾶσαι τῶνδε δωμάτων ἔσω
» θανάτου νιν ἐκλύσασθε. τῶν γὰρ ἠθάδων
» φίλων νέοι μολόντες, εὐπιθέστεροι.

Χο. καὶ μὴν ἐν οἴκοις προσπόλων ἀκούομεν
βοὴν, ἐφ᾽ οἷσιν ἦλθες ἀγγέλλουσα σύ.
δείξειν δ᾽ ἔοικεν ἡ τάλαιν᾽ ὅσον στένει
πράξασα δεινά. δωμάτων γὰρ ἐκπερᾷ
φεύγουσα χεῖρας προσπόλων πόθῳ θανεῖν.

Ἐρ. ἰώ μοι μοι. σπάραγμα κόμας, ὀνύχων τε δά-
ϊα μύγματα θήσομαι.

Χο. ὦ παῖ, τί δράσεις; σῶμα σὸν καταικιῇ;

Ἐρ. αἶ. αἶ. αἶ. αἶ.
ἔρρ᾽ αἰθέριον πλοκάμων ἐμῶν
ἄπο, λεπτόμιτον φάρος.

Θε. τέκνον, κάλυπτε στέρνα, σύνδησαι πέπλοις.

Ἐρ. τί δέ με δεῖ καλύπτειν πέπλοις στέρνα;
δῆλα, καὶ ἀμφιφανῆ, καὶ
ἄκρυπτα δεδράκαμεν πόσιν.

Θε. ἀλγεῖς φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν;

» Χρόνος· ἁ δ' ἀρετὰ,
» Καὶ θανοῦσι λάμπει·
» Κρέσσον δὲ νίκαν μὴ
» Κακόδοξον ἔχειν,
» Η ξὺν φθόνῳ σφάλλειν
» Δυνάμει τε δίκαν·
» Ηδὺ μὲν αὐτίκα τοῦτο βροτοῖσιν,
» Ἐν δὲ χρόνῳ τελέθει ξηρόν·
» Καὶ μὴν καὶ ὀνείδεσιν ἔγκειται δόμων·
» ταύταν ᾔνεσα,
» ταύταν καὶ φέρομαι βιοτὰν,
» μηδὲν δίκας ἔξω,
» κράτος ἐν θαλάμοις,
» καὶ πόλει δύνασθαι·
ὦ γέρον Αἰακίδα,
πείθομαι καὶ σὺν Λαπίθαισί σε, καὶ Κεν
ταύρων ὁμιλῆσαι δορὶ κλεινοτάτῳ·
καὶ γὰρ ἐπ' ἀργῴου δορὸς
ἄξεινον ὑγρὰν ἐκπεράσαι
ποντίαν ξυμπληγάδα
κλεινὰν ἐπὶ ναυστολίαν,
Ιλιάδα τε πόλιν, ὅτε πάρος
εὐδόκιμος ὁ Διὸς
Ινις ἀμφέβαλεν φόνῳ,
κοινὰν τὰν εὔκλειαν
ἔχοντ' Εὐρώταν ἀφικέσθαι.

ΘΕ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὡς κακὸν κακῶς
διάδοχον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ πορσύνεται·
δέσποινα γὰρ κατ' οἶκον, Ερμιόνην λέγω,
πατρός τ' ἐρημωθεῖσα, συννοίᾳ θ' ἅμα,

ἀδύνατος, οὐδὲν ἄλλο, πλὴν λέγειν μόνον.
πη. ἡγοῦ τέκνον μοι δεῦρ', ὑπ' ἀγκάλαις σταθεὶς,
σύ τ' ὦ τάλαινα· χείματος γὰρ ἀγρίου
τυχοῦσα, λιμένας ἦλθες εἰς εὐηνέμους.
αν. ὦ πρέσβυ, θεοί σοι δοῖεν εὖ, καὶ τοῖσι σοῖς,
σώσαντι παῖδα, κἀμὲ τὴν δυσδαίμονα.
ὅρα δὲ μὴ νῷν εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ
πτήξαντες οἵδε, πρὸς βίαν ἄγωσί με,
γέροντα μὲν σ' ὁρῶντες, ἀσθενῆ δ' ἐμὲ,
καὶ παῖδα τόνδε, νήπιον· σκόπει τάδε.
μὴ νῦν φυγόντες, εἶθ' ἁλῶμεν ὕστερον.
πη. οὐ μὴ γυναικῶν δειλῶν εἰσοίσεις λόγον.
χώρει· τίς ὑμῶν ἅψεται; κλαίων ἄρα
ψαύσει· θεῶν γὰρ οὕνεχ', ἱππικοῦ τ' ὄχλου,
πολλῶν θ' ὁπλιτῶν ἄρχομεν Φθίαν κάτα.
ἡμεῖς δ' ἔτ' ὀρθοὶ, κοὐ γέροντες, ὡς δοκεῖς,
ἀλλ' εἴς γε τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας μόνον,
τροπαῖον αὐτοῦ στήσομαι πρέσβυς περ ὤν.
Πολλῶν νέων γὰρ κἂν γέρων εὔψυχος ᾖ,
Κρείσσων· τί γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν;
χο. ἢ μὴ γενοίμαν, ἢ
πατέρων ἀγαθῶν
εἴην, πολυκτήτων
τε δόμων μέτοχος.
εἴ τι γὰρ πάσχοι τις ἀμήχανον,
ἀλκᾶς οὐ σπάνις εὐγενέταις,
κηρυσσομένων δ' ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων,
τιμὰ, καὶ κλέος.
Οὔτοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν
Ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται

ἥ τις με λύειν τῆσδε κωλύσει χέρας·
ἔπαιρε σαυτήν, ὡς ἐγὼ, καίπερ τρέμων,
πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας ἐξανήσομαι.
ὧδ᾽ ὦ κάκιστε τῆσδ᾽ ἐλυμήνω χέρας;
βοῦν ἢ λέοντ᾽ ἤλπιζες ἐντεύξειν βρόχοις;
ἢ μὴ ξίφος λαβοῦσ᾽ ἀμυνάθοιτό σε
ἔδεισας; ἕρπε δεῦρ᾽ ὑπ᾽ ἀγκάλας βρέφος·
ξύλλυε μητρὸς δεσμά· ἐν Φθίᾳ σ᾽ ἐγὼ
θρέψω μέγαν τοῖσδ᾽ ἐχθρόν· εἰ δ᾽ ἀπῆν δορὸς
τοῖς Σπαρτιάταις δόξα, καὶ μάχης ἀγὼν,
τἄλλ᾽ ὄντες, ἴστε, μηδενὸς βελτίονες.
Χο. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος,
καὶ δυσφύλακτον ὀξυθυμίας ὕπο.
Με. ἄγαν προνωπὴς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ·
ἐγὼ δὲ πρὸς βίαν μὲν εἰς Φθίαν μολὼν,
οὔτ᾽ οὖν τι δράσω φλαῦρον, οὔτε πείσομαι.
καὶ νῦν μὲν, οὐ γὰρ ἄφθονον σχολὴν ἔχω,
ἄπειμ᾽ ἐς οἴκους· ἔστι γάρ τις οὐ πρόσω
Σπάρτης, πόλις τις, ἣ πρὸ τοῦ μὲν ἦν φίλη,
νῦν δ᾽ ἐχθρὰ ποιεῖ· τήνδ᾽ ἐπεξελθεῖν θέλω
στρατηλατήσας, ὥσθ᾽ ὑποχείριον λαβεῖν.
ὅταν δὲ τἀκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν,
ἥξω· παρὼν δὲ πρὸς παρόντας ἐμφανῶς
γαμβροὺς, διδάξω, καὶ διδάξομαι λόγους.
κἂν μὲν κολάζῃ τήνδε, καὶ τὸ λοιπὸν ᾖ
σώφρων καθ᾽ ἡμᾶς, σώφρον᾽ ἀντιλήψεται·
θυμούμενος δὲ, τεύξεται θυμουμένων·
ἔργοισι δ᾽ ἔργα διάδοχ᾽ ἀντιλήψεται.
τοὺς σοὺς δὲ μύθους ῥᾳδίως ἐγὼ φέρω·
σκιὰ γὰρ ἀντίστοιχος ὢν, φωνὴν ἔχεις

γυναικὸς ἔχον μὴ κτανεῖν, ἐσωφρόνουν,
οὐδ᾽ ἄν σε φῶνον ἤθελον κατακτανεῖν.
ταῦτ᾽ εὐφρονῶν σ᾽ ἐπῆλθον, οὐκ ὀργῆς χάριν.
ἣν δ᾽ ὀξύθυμῆς, σοὶ μὲν ἡ γλωσσαλγία
μείζων, ἐμοὶ δὲ κέρδος ἡ προμηθία.
Χο. παύσασθον ἤδη· λῷστα γὰρ μακρῷ τάδε
λόγων ματαίων, μὴ δύο σφαλῆθ᾽ ἅμα.
πη. Οἴμοι, καθ᾽ Ἑλλάδ᾽ ὡς κακῶς νομίζεται,
» Ὅταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ στρατός,
» Οὐ τῶν πονούντων τοὔργον ἡγοῦνται τόδε,
» Ἀλλ᾽ ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρνυται·
» Ὃς εἷς μετ᾽ ἄλλων μυρίων πάλλων δόρυ,
» Οὐδὲν πλέον δρῶν ἑνὸς, ἔχει πλείω λόγον.
» Σεμνοὶ δ᾽ ἐν ἀρχαῖς ἥμμενοι κατὰ πόλιν,
» Φρονοῦσι δήμου μεῖζον, ὄντες οὐδένες.
» Οἱ δ᾽ εἰσὶν αὐτῶν μυρίων σοφώτεροι,
» Εἰ τόλμα προσγένοιτο, βούλησίς θ᾽ ἅμα.
ὡς καὶ σὺ, σός τ᾽ ἀδελφὸς ἐξωγκωμένοι,
Τροίᾳ κάθησθε, τῇ τ᾽ ἐκεῖ στρατηγίᾳ,
μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι.
δείξω δ᾽ ἐγώ σοι μὴ τὸν Ἰδαῖον Πάριν
μείζω νομίζειν Πηλέως ἐχθρόν ποτε,
εἰ μὴ φθερῇ τῆσδ᾽ ὡς τάχιστ᾽ ἀπὸ στέγης,
καὶ παῖς ἄτεκνος· ἣν ὁ δ᾽ ἐξ ἡμῶν γεγὼς,
ἐλᾷ διώκων τῆσδ᾽ ἐπισπάσας κόμης.
ἢ στεῖρος οὖσα μόσχος, οὐκ ἀνέξεται
τίκτοντας ἄλλους, οὐκ ἔχουσ᾽ αὐτὴ τέκνα.
ἀλλ᾽ εἰ τὸ κείνης δυστυχεῖ παίδων πέρι,
ἄπαιδας ἡμᾶς δεῖ καταστῆναι τέκνων;
φθείρεσθε τῆσδε δμῶες, ὡς ἂν ἐκμάθω

Ἕκτορος ἀδελφὸς ἦν, δάμαρ δ᾽ ἥδ᾽ Ἕκτορος.
καὶ τῇδ᾽ ἔτ᾽ εἰ στέρχῃ σὺ ταὐτὸν εἰς στέγος,
καὶ ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον.
τίκτειν δ᾽ ἐν οἴκοις παῖδας ἐχθίστους ἐᾷς,
ἁγὼ προνοίᾳ τῇ τε σῇ, κἀμῇ γέρον,
κτανεῖν θέλων, τήνδ᾽ ἐκ χερῶν ἁρπάζομαι.
καίτοι φέρ᾽, ἅψασθαι γὰρ οὐκ αἰσχρὸν λόγου,
ἢν παῖς μὲν ἡ μὴ μὴ τέκῃ, ταύτης δ᾽ ἄπο
βλαστῶσι παῖδες, τῆσδε γῆς Φθιώτιδος
στήσεις τυράννους, βάρβαροι δ᾽ ὄντες γένος,
Ἕλλησιν ἄρξουσ᾽; εἶτ᾽ ἐγὼ μὲν οὐ φρονῶ
μισῶν τὰ μὴ δίκαια, σοὶ δ᾽ ἔνεστι νοῦς;
κἀκεῖνο νῦν ἄθρησον, εἰ σὺ παῖδα σὴν
δοὺς τῷ πολιτῶν, εἶτ᾽ ἔπασχε τοιάδε,
σιγῇ καθῆσ᾽ ἄν; οὐ δοκῶ. ξένης δ᾽ ὕπερ,
τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους;
Καὶ μὴν ἴσον γ᾽ ἀνήρ τε καὶ γυνὴ σθένει
Ἀδικουμένη πρὸς ἀνδρός. ὡς δ᾽ αὔτως γ᾽ ἀνὴρ
γυναῖκα μωραίνουσαν ἐν δόμοις ἔχων.
καὶ τῷ μὲν, ἔστιν ἐν χεροῖν μέγα σθένος,
τῇ δ᾽ ἐν γονεῦσι, καὶ φίλοις τὰ πράγματα.
οὔκουν δίκαιον τοῖς γ᾽ ἐμοῖς ἐπωφελεῖν.
γέρων, γέρων εἶ. τὴν δ᾽ ἐμὴν στρατηγίαν
λέγων ἔμ᾽ ὠφελοῖς ἄν, ἢ σιγῶν, πλέον.
Ἑλένη δ᾽ ἐμόχθησ᾽ οὐχ ἑκοῦσ᾽, ἀλλ᾽ ἐκ θεῶν.
καὶ τοῦτο πλεῖστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα.
ὅπλων γὰρ ὄντες καὶ μάχης ἄιστορες,
ἔβησαν εἰς τἀνδρεῖον. Ἡ δ᾽ ὁμιλία
Πάντων, βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος.
εἰ δ᾽ εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν ἐγὼ

οὕτως ἔθελξας, μὴ οὐ κακὴν δάμαρτ' ἔχεις.
ἑλὼν δὲ Τροίαν, εἶμι γὰρ κἀνταῦθά σοι,
οὐκ ἔκτανες γυναῖκα χειρίαν λαβών·
ἀλλ' ὡς ἐσεῖδες μαστὸν, ἐκβαλὼν ξίφος,
φίλημ' ἐδέξω, προδότιν αἰκάλλων κύνα,
ἥσσων πεφυκὼς Κύπριδος, ὦ κάκιστε σύ.
κἄπειτ' ἐς οἴκους τῶν ἐμῶν ἐλθὼν τέκνων,
πορθεῖς ἀπόντων, καὶ γυναῖκα δυστυχῆ
κτείνεις ἀτίμως, παῖδά θ', ὃς κλαίοντά σε,
καὶ τὴν ἐν οἴκοις σὴν καταστήσει κόρην,
» κεἰ τρὶς νόθος πέφυκε; Πολλάκις δέ τοι
» Ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορά.
» Νόθοι τε πολλοὶ γνησίων ἀμείνονες.
» ἀλλ' ἐκκόμιζε παῖδα. Κύδιον βροτοῖς
» Πένητα χρηστὸν, ἢ κακὸν καὶ πλούσιον
» Γαμβρὸν πεπᾶσθαι, καὶ φίλον· σὺ δ' οὐδὲν εἶ.
Χο Σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς, νεῖκος ἀνθρώποις μέγα
» Γλῶσσ' ἐκπορίζει· τοῦτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν
» Ἐξευλαβοῦνται, μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν.
Με τί δῆτ' ἂν εἴποις, τοὺς γέροντας ὡς σοφοὶ,
καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας Ἕλλησίν ποτε;
ὅτ' ὢν σὺ Πηλεὺς, καὶ πατρὸς κλεινοῦ γεγὼς,
κῆδος συνάψας, αἰσχρὰ μὲν σαυτῷ λέγεις,
ἡμῖν δ' ὀνείδη διὰ γυναῖκα βάρβαρον·
ἣν χρῆν σ' ἐλαύνειν τήνδ' ὑπὲρ Νείλου ῥοὰς,
ὑπέρ τε Φᾶσιν, κἀμὲ παρακαλεῖν ἀεὶ,
οὖσαν μὲν ἠπειρῶτιν, οὗ πεσήματα
πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε δοριπετῆ νεκρῶν,
τοῦ σοῦ τε παιδὸς αἵματος κοινουμένην.
Πάρις γὰρ, ὃς σὸν παῖδ' ἔπεφν' Ἀχιλλέα,

Νόθοι πολλοὶ τῶν γνησίων ἀμείνονες.

» Σώφρων γένοιτο Σπαρτιατίδων κόρη,
» Αἳ ξὺν νέοισιν ἐξερημοῦσαι δόμους,
» Γυμνοῖσι μηροῖς, καὶ πέπλοις ἀνειμένοις,
» Δρόμους, παλαίστρας τ', οὐκ ἀνασχετοὺς ἐμοὶ,
» Κοινὰς ἔχουσι. κᾆτα θαυμάζειν χρεὼν
» Εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε;
Ἑλένην ἐρέσθαι χρῆν τάδ', ἥτις ἐκ δόμων
τὸν σὸν λιποῦσα φίλιον, ἐξεκώμασε
νεανίου μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλην χθόνα.
κἄπειτ' ἐκείνης οὕνεχ', Ἑλλήνων ὄχλον
τοσόνδ' ἀθροίσας, ἤγαγες πρὸς Ἴλιον.
ἣν χρῆν σ' ἀποπτύσαντα, μὴ κινεῖν δόρυ,
κακὴν ἐφευρόντ', ἀλλ' ἐᾶν αὐτοῦ μένειν,
μισθόν τε δόντα, μή ποτ' ἐς οἴκους λαβεῖν.
ἀλλ' οὔτε ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπούρισας,
ψυχὰς δὲ πολλὰς, κἀγαθὰς ἀπώλεσας,
παίδων τ' ἄπαιδας γραῦς ἔθηκας ἐν δόμοις,
πολιούς τ' ἀφείλου πατέρας εὐγενῆ τέκνα.
ὧν εἷς ἐγὼ δύστηνος. αὐθέντην δέ σε
μιάστορ' ὥς τιν' εἰσδέδορκ' Ἀχιλλέως.
ὃς οὐδὲ τρωθεὶς, ἦλθες ἐκ Τροίας μόνος,
κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασιν
ὅμοι' ἐκεῖσε, δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν.
κἀγὼ μὲν ηὔδων τῷ γαμοῦντι μήτε σοὶ
κῆδος συνάψαι, μήτε δώμασιν λαβεῖν
κακῆς γυναικὸς πῶλον. ἐκφέρουσι γὰρ
» μητρῷ' ὀνείδη. τοῦτο καὶ σκοπεῖτέ μοι
» Μνηστῆρες, ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν.
πρὸς τοῖσδε δ', εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβρισας,
σφάξαι κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέστατα.

οὕτως

ἔτικτέ σοι παῖδ', ἣν σὺ θαυμαστὴν σέβεις,
ἄγουσ' ἀποσπάσαντες, οὔτε τῷ δίκη
κρίναντες, οὐδὲ τοὺς ἀπόντας ἐκ δόμων
μείναντες, ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἐρημίαν
γνόντες, τέκνου τε τοῦδ', ὃν οὐδὲν αἴτιον,
μέλλουσι σὺν ἐμοὶ τῇ ταλαιπώρῳ κτενεῖν.
ἀλλ' ἀντιάζω σ' ὦ γέρον, τῶν σῶν πάρος
πιτνοῦσα γονάτων, χειρὶ δ' οὐκ ἔξεστί μοι
τῆς σῆς λαβέσθαι φιλτάτης γενειάδος,
ῥῦσαί με πρὸς θεῶν· εἰ δὲ μὴ, θανούμεθα
αἰσχρῶς μὲν ὑμῖν, δυστυχῶς δ' ἐμοὶ γέρον.
πη χαλᾶν κελεύω δεσμὰ πρὶν κλαίειν τινὰ,
καὶ τῆσδε χεῖρος διπτύχους ἀνιέναι.
με ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ' ἄλλος οὐχ ἥσσων σέθεν,
καὶ τῆσδε πολλῷ κυριώτερος γεγώς.
πη πῶς; ἢ τὸν ἁμὸν οἶκον οἰκήσεις μολὼν
δεῦρ'; οὐχ ἅλις σοι τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν;
με εἷλόν νιν αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἐγώ.
πη οὑμὸς δέ γ' αὐτὴν ἔλαβε παῖς, παιδὸς γέρας.
με οὐκοῦν ἐκείνου τἀμὰ, τἀκείνου τ' ἐμά.
πη δρᾶν εὖ, κακῶς δ' οὔ. μηδ' ἀποκτείνειν βίᾳ.
με ὡς τήνδ' ἀπάξεις οὔποτ' ἐξ ἐμῆς χερός.
πη σκήπτρῳ δὲ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα.
με ψαῦσόν γ' ἵν' εἰδῇς, καὶ πέλας πρόσελθέ μου.
πη σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν ὦ κάκιστε, κἀκ κακῶν;
σοὶ ποῦ μέτεστιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγου;
ὅστις πρὸς ἀνδρὸς Φρυγὸς ἀπηλλάγης λέχους,
ἄκλῃς ἄδουλα δώμαθ' ἑστίας λιπὼν,
ὡς δὴ γυναῖκα σώφρον' ἐν δόμοις ἔχων,
πασῶν κακίστην; Οὐδ' ἂν εἷς βούλοιτό τις

τὸ σχολῆς τόδ' ἔργον.

κακῶν μῆχος ἐξανύσαι μ' ἄν;
με τί με προσπίτνεις, ἁλίαν πέτραν,
ἢ κῦμα λιταῖς ὥς, ἱκετεύων;
τοῖς γὰρ ἐμοῖσι γέγονεν ὠφέλεια.
σοὶ δ' οὐδὲν ἔχω φίλτρον, ἐπεί τοι
μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον,
Τροίαν εἷλον, καὶ μητέρα σήν.
ἧς ἀπολαύων,
ἅδην χθόνιον καταβήσῃ.
χο καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας,
σπουδῇ τιθέντα δεῦρο γηραιὸν πόδα.
πη ὑμᾶς ἐρωτῶ, τόν τ' ἐφεστῶτα σφαγῇ,
τί ταῦτα; πῶς ταῦτ'; ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ
δόμος; τί πράσσετ' ἄκριτα μηχανώμενοι;
Μενέλα', ἐπίσχες· μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης.
ἡγοῦ σὺ θᾶσσον· οὐ γὰρ ὡς ἔοικέ μοι
σχολῆς τόδ' ἔργον, ἀλλ' ἀνηβητηρίαν
ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν, εἴπερ ποτέ.
πρῶτον γε μὲν κατ' οὖρον ὥσπερ ἱστίοις
ἐμπνεύσομαι τῇδ'· εἰπέ, τίνι δίκῃ χέρας
βρόχοισιν ἐκδήσαντες οἵδ' ἄγουσί σε,
καὶ παῖδ'; ὕπαρνος γάρ τις ὡς ἀπόλλυσαι,
ἡμῶν ἀπόντων, τοῦ τε κυρίου σέθεν.
αν οἵδ' ὦ γεραιέ, σὺν τέκνῳ θανουμένην
ἄγουσί μ' οὕτως, ὡς ὁρᾷς. τί σοι λέγω;
οὐ γὰρ μιᾶς σε κληδόνος προθυμίᾳ
μετῆλθον, ἀλλὰ μυρίων ὑπ' ἀγγέλων.
ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἶσθά που κλύων
τῆς τοῦδε θυγατρός· ὧν τ' ἀπόλλυμαι χάριν.
καὶ νῦν με βωμοῦ Θέτιδος, ἣ τὸν εὐγενῆ

ἔτικτέ

ὕπαρνος γάρ τις ὡς ἀπόλλυσαι.

πτέρυγι συγκαταβαίνω,
καὶ θῦμα δάϊον.
ὦ χθονὸς Φθίας κράντορες.
ὦ πάτερ, ὦ μόλε
φίλοις ἐπίκουρος.

ἀν. κεῖσο δ' ἤδη τέκνον ὦ φίλος,
μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς,
νεκρὸς ὑπὸ χθονὶ, σὺν νεκρῷ τε.

μο. ὤμοι μοι. τί πάθω;
τάλας δῆτ' ἐγὼ, σύ τε μᾶτερ.

με. ἴθ' ὑποχθόνιοι.
καὶ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων.
δύο δ' ἐκ διπλαῖν θνήσκετ' ἀνάγκαιν.
σὲ μὲν ἡ μετέρα ψῆφος ἀναιρεῖ,
παῖδα δ' ἐμὴ παῖς τόνδ', Ἑρμιόνη.
» Καὶ γὰρ ἄνοια μεγάλη λιπεῖν
» Ἐχθροὺς ἐχθρῶν, ἐξὸν κτείνειν,
» Καὶ φόβον οἴκων ἀφελέσθαι.

ἀν. ὦ πόσις, πόσις, ἔλθε σὰν
χέρα καὶ δόρυ σύμμαχον
κτησαίμαν Πριάμου παῖ.

μο. δύστανος, τί δ' ἐγὼ μέρου
παρατροπον μέλος εὕρω;

ἀν. λίσσου δὲ γόνασι
δεσπότου χρίμπτων ὦ τέκνον.

μο. ὦ φίλος, ὦ φίλος, ἄνες θάνατόν μοι.

ἀν. λείβομαι δακρύοισιν κόρας
στάζω λισσάδος ὡς πέτρας
λιβὰς ἀνήλιος ἁ τάλαινα.

μο. ὤμοι μοι. τί δ' ἐγὼ

καὶ στάσις πολίταις,
τεκτόνοιν θ' ὕμνοισιν ἐργάται δυοῖν
ἔριν μοῦσαι φιλοῦσι κραίνειν·
πνοιαὶ δ' ὅταν φέρωσι ναυτίλους θοαὶ,
κατὰ πηδαλίων
διδύμα πραπίδων γνώμα,
σοφῶν τε πλῆθος ἀθρόον, ἀσθενέστερον
φαυλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατοῦς,
ἑνὸς ἁ δύνασις ἀνά τε μέλαθρα,
κατά τε πόλιας,
ὁπόταν εὑρεῖν θέλωσι καιρόν·
ἔδειξεν ἡ λάκαινα τοῦ στρατηλάτου
Μενέλαε· διὰ γὰρ
πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει,
κτείνει δὲ τὴν τάλαιναν ἰλιάδα κόραν,
παῖδά τε δύσφρονος ἔριδος ὕπερ·
ἄθεος γ', ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος·
ἔτι σοι πότνια
μετατροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων·
καὶ μὴν ἐσορῶ τόδε σύγκροτον
ζεῦγος πρὸ δόμων
ψήφῳ θανάτου κατακεκριμένον·
δύστανε γύναι, τλήμων δὲ σὺ παῖ,
μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερθνήσκεις,
οὐδὲν μετέχων,
οὐδ' αἴτιος ὢν βασιλεῦσιν·
ἀν. ἅδ' ἐγὼ χέρας αἱματη-
ρὰς βρόχοισι κεκλειμένα
πέμπομαι κατὰ γαίας.
μο. μᾶτερ, μᾶτερ, ἐγὼ δὲ σᾷ

πτέρυγι

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ἀν ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν,
Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλεύματα,
ψευδῶν ἄνακτες, μηχανορράφοι κακῶν,
ἑλικτὰ, οὐδὲν ὑγιὲς, ἀλλὰ πάντα πέριξ
φρονοῦντες, ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα,
τί δ' οὐκ ἐν ὑμῖν ἐστιν; οὐ πλεῖστοι φόνοι;
οὐκ αἰσχροκερδεῖς; οὐ λέγοντες ἄλλα μὲν
γλώσσῃ, φρονοῦντες δ' ἄλλ' ἐφευρίσκεσθ' ἀεί;
ὄλοισθ'· ἐμοὶ δὲ θάνατος οὐχ οὕτω βαρὺς,
ὥς σοὶ δέδοκται· κεῖνα γάρ μ' ἀπώλεσεν,
ὅθ' ἡ τάλαινα πόλις ἀνηλώθη Φρυγῶν,
πόσις θ' ὁ κλεινὸς, ὅς σε πολλάκις δορὶ
ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίου κακόν.
νῦν δ' ἐς γυναῖκα γοργὸς ὁπλίτης φανεὶς,
κτείνεις μ'· ἀπόκτειν'· ὡς ἀθώπευτόν γέ σε
γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς, καὶ παῖδα σήν.
ἐπεὶ σὺ μὲν πέφυκας ἐν Σπάρτῃ μέγας,
» ἡμεῖς δὲ Τροίᾳ. Εἰ δ' ἐγὼ πράσσω κακῶς,
» Μηδὲν τόδ' αὔχει· καὶ σὺ γὰρ πράξειας ἄν.
χο οὐδέποτ' ἂν δίδυμα
λέκτρ' ἐπαινέσω βροτῶν,
οὐδ' ἀμφιμάτορας κόρους,
ἔριν μὲν οἴκων,
δυσμενεῖς τε λύπας.
τὴν μίαν μοι στεργέτω πόσις γάμοις
ἀκοινώνητον εὐνὰν ἀνδρός.
οὐδὲ γὰρ ἐν πόλεσι
δίπτυχοι τυραννίδες
μιᾶς ἀμείνονες φέρειν,
ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει,

μέμνησο μητρὸς οἷα τλᾶσ' ἀπωλόμην,
καὶ πατρὶ τῷ σῷ διαφιλημάτων ἰών,
δάκρυά τε λείβων, καὶ περιπτύσσων χέρας,
λέγ' οἷ' ἔπραξα. πᾶσι δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν
ψυχὴ τέκν'. ὅστις δ' αὔτ' ἄπειρος ὢν ψέγει,
Ἧσσον μὲν ἀλγεῖ, δυστυχῶν τ' εὐδαιμονεῖ.
χο. ᾤκτειρ' ἀκούσας. Οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυστυχῆ
» Βροτοῖς ἅπασι, κἂν θυραῖος ὢν κυρῇ.
ἐς ξύμβασιν δὲ χρή σε καὶ σὴν παῖδ' ἄγειν
Μενέλαε, καὶ τήνδ', ὡς ἀπαλλαχθῇ πόνων.
με. λάβεσθέ μοι τῆσδ' ἀμφελίξαντες χέρας
δμῶες. λόγους γὰρ οὐ φίλους ἀκούσεται.
ἐγώ σ' ἵν' ἁγνὸν βωμὸν ἐκλίπῃς θεᾶς,
προὔτεινα παιδὸς θάνατον, ᾧ σ' ὑπήγαγον,
εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς ἐπὶ σφαγήν.
καὶ τἀμφὶ σοῦ μὲν ὧδ' ἔχοντ' ἐπίστασο.
τὰ δ' ἀμφὶ παιδὸς τοῦδε, παῖς ἐμὴ κρινεῖ,
ἤν τε κτανεῖν νιν, ἤν τε μὴ κτανεῖν θέλῃ.
ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους τούσδ', ἵν' εἰς ἐλευθέρους
δούλη γεγῶσα, μὴ ποθ' ὑβρίζειν μάθῃς.
αν. οἴμοι. δόλῳ μ' ὑπῆλθες. ἠπατήμεθα.
με. κήρυσσ' ἅπασιν. οὐ γὰρ ἐξαρνούμεθα.
αν. ἦ ταῦτ' ἐν ὑμῖν τοῖς παρ' Εὐρώτᾳ σοφά;
με. καὶ τοῖς γ' ἐν Τροίᾳ, τοὺς παθόντας ἀντιδρᾶν.
αν. τὰ θεῖα δ' οὐ θεῖ', οὐδ' ἔχειν ἡγῇ δίκην;
με. ὅταν τάδ' ᾖ, τότ' οἴσομεν. σὲ δὲ κτενῶ.
αν. ἦ καὶ νεοσσὸν τόνδ' ὑπὸ πτερῶν σπάσας;
με. οὐ δῆτα. θυγατρὶ δ' ἤν θέλῃ, δώσω κτανεῖν.
αν. οἴμοι. τί δῆτα σοῦ κατασένω τέκνον;
με. οὔκουν θρασεῖά γ' αὐτὸν ἐλπὶς ἀναμένει.

ἀν. ὦ

βίου καθέστης· καὶ λαχοῦσά γ' ἀθλία,
καὶ μὴ λαχοῦσα, δυστυχὴς καθίσταμαι.
ὦ μεγάλα πράσσων αἰτίας μικρᾶς πέρι,
πιθοῦ· τί καίνεις μ'; ἀντὶ τοῦ; ποίαν πόλιν
προὔδωκα; τίνα σῶν ἔκτανον παίδων ἐγώ;
ποῖον δ' ἔπρησα δῶμ'; ἐκοιμήθην βίᾳ
σὺν δεσπόταισι· κᾆτ' ἔμ' οὐκ ἐκεῖνον κτενεῖς,
τὸν αἴτιον τῶνδ'; ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ἀφεὶς,
πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν οὖσαν φέρῃ;
οἴμοι κακῶν τῶνδ'· ὦ τάλαιν' ἐμὴ πατρίς.
ὡς δεινὰ πάσχω· τί δέ με καὶ τεκεῖν ἐχρῆν,
ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει τῷδε προσθέσθαι διπλοῦν;
ἀτὰρ τί ταῦτ' ὀδύρομαι, τὰ δ' ἐν ποσὶν
οὐκ ἐξικμάζω, καὶ λογίζομαι κακά;
ἥτις σφαγὰς μὲν Ἕκτορος τροχηλάτους
κατεῖδον, οἰκτρῶς τ' Ἴλιον πυρούμενον,
αὐτὴ δὲ δούλη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην,
κόμης ἀποσπασθεῖσ'· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
Φθίαν, φονεῦσιν Ἕκτορος νυμφεύομαι,
τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; πρὸς τί χρὴ βλέπειν;
πρὸς τὰς παρούσας, ἢ παρελθούσας τύχας;
εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοι, λοιπὸς ὀφθαλμὸς βίου.
τοῦτον κτενεῖν μέλλουσιν, οἷς δοκεῖ τάδε,
οὐ δῆτα τοὐμοῦ γ' εἵνεκ' ἀθλίου βίου.
ἐν τῷδε μὲν γὰρ ἐλπὶς, εἰ σωθήσεται,
ἐμοὶ δ' ὄνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνου.
ἰδοὺ προλείπω βωμὸν ἥδε χειρία
σφάζειν, φονεύειν, δεῖν, ἀπαρτῆσαι δέρην.
ὦ τέκνον, ἡ τεκοῦσά σ', ὡς σὺ μὴ θάνῃς,
στείχω πρὸς ᾅδην· ἢν δ' ὑπεκδράμῃς μόρον,

ἡμεῖς γὰρ εἰ σὴν παῖδα φαρμακεύομεν,
καὶ νηδὺν ἐξαμβλοῦμεν, ὡς αὐτὴ λέγει,
ἑκόντες, οὐκ ἄκοντες, οὐδὲ βώμιοι
πίτνοντες αὐτοὶ, τὴν δίκην ὑφέξομεν
ἐν σοῖσι γαμβροῖς, οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα
βλάβην ὀφείλω, προστιθεῖσ' ἀπαιδίαν.
ἡμεῖς μὲν οὖν, τοιοίδε. τῆς δὲ σῆς φρενὸς,
ἕν σου δέδοικα. διὰ γυναικείαν ἔριν,
καὶ τὴν τάλαιναν ὤλεσας Φρυγῶν πόλιν.
ἄγχιστ' ἔλεξας ὡς γυνὴ πρὸς ἄρσενας.
καί σου τὸ σῶφρον ἐξετόξευσε φρενός.
γύναι, τάδ' ἐστι σμικρὰ, καὶ μοναρχίας
οὐκ ἄξι' ὡς φῂς τῆς ἐμῆς, οὐδ' Ἑλλάδος.
εὖ δ' ἴσθ' ὅτου τις τυγχάνει χρείαν ἔχων,
τοῦτ' ἔσθ' ἑκάστῳ μεῖζον, ἢ Τροίαν ἑλεῖν.
κἀγὼ θυγατρὶ (μεγάλα γὰρ κρίνω τάδε)
λέχους στέρεσθαι, σύμμαχος καθίσταμαι.
» Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, δεύτερ' ἂν πάσχοι γυνή.
» Ἀνδρὸς δ' ἁμαρτάνουσ', ἁμαρτάνει βίου.
δούλων δ' ἐκεῖνον τῶν ἐμῶν ἄρχειν χρεὼν,
καὶ τῶν ἐκείνου τοὺς ἐμοὺς, ἡμᾶς τε πρός.
» Φίλων γὰρ οὐδὲν ἴδιον, οἵτινες φίλοι
» Ὀρθῶς πεφύκασ', ἀλλὰ κοινὰ χρήματα.
μένων δὲ τοὺς ἀπόντας, εἰ μὴ θήσομαι
τἄμ' ὡς ἄριστα, φαῦλος εἰμι, κοὐ σοφός.
ἀλλ' ἐξανίστω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
ὡς ἢν θάνῃς σὺ, παῖς ὅδ' ἐκφεύγει μόρον.
σοῦ δ' οὐ θελούσης κατθανεῖν, τόνδε κτανῶ.
δυοῖν δ' ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον.
οἴμοι, πικρὰν κλήρωσιν, αἵρεσίν τε μοι

βίου

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Τροίαν ἀφεῖλε Πρίαμον, ὧδε φαῦλος ὤν,
ὅστις θυγατρὸς ἀντὶ παιδὸς, ἐκ λόγων
τοσόνδ' ἔπνευσας, καὶ γυναικὶ δυστυχεῖ
δούλῃ κατέστης εἰς ἀγῶν'. οὐκ ἀξιῶ
οὔτ' οὖν σε Τροίας, οὔτε σοῦ Τροίαν ἔτι.
» Ἔξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὖ φρονεῖν,
» Λαμπροί· τὰ δ' ἔνδον, πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι,
» Πλὴν εἴ τι πλούτῳ· τοῦτο δ' ἰσχύει μέγα.
Μενέλαε, φέρε δὴ διαπεράνωμεν λόγους·
τέθνηκα τῇ σῇ θυγατρί· καί μ' ἀπώλεσε·
μιαιφόνον μὲν οὐκ ἔτ' ἂν φύγοι μύσος·
ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς, καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνιῇ
φόνον· τὸ συνδρῶν γάρ σ' ἀναγκάσει χρέος.
ἢν δ' οὖν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω,
τὸν παῖδά μου κτενεῖτε; κᾆτα πῶς πατὴρ,
τέκνου θανόντος, ῥᾳδίως ἀνέξεται;
οὐχ ὧδ' ἄνανδρον αὐτὸν ἡ Τροία καλεῖ,
ἀλλ' εἶσιν οἷ χρή· Πηλέως τε γὰρ ἄξια,
πατρός τ' Ἀχιλλέως ἔργα δρῶν φανήσεται.
ὤσει δὲ σὴν παῖδ' ἐκ δόμων· σὺ δ' ἐκδιδοὺς
ἄλλῳ, τί λέξεις; πότερον, ὡς κακὸν πόσιν
φεύγει τὸ ταύτης σῶφρον; ἀλλὰ ψεύσεται.
γαμεῖ δὲ τίς νιν; ἢ σφ' ἄνανδρον ἐν δόμοις
χήραν καθέξεις πολιόν; ὦ τλήμων ἀνὴρ,
κακῶν τοσούτων οὐχ ὁρᾷς ἐπιρροάς;
πόσας δ' ἂν εὐνὰς θυγατέρ' ἠδικημένην
βούλοι' ἂν εὑρεῖν, ἢ παθεῖν ἃ 'γὼ λέγω;
» Οὐ χρὴ 'πὶ μικροῖς μεγάλα πορσύνειν κακά.
» Οὐδ' εἰ γυναῖκες ἐσμὲν ἀτηρὸν κακὸν,
» Ἄνδρας γυναιξὶν ἐξομοιοῦσθαι φύσιν.

πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσαι λέπας,
ὅτε νιν παρὰ θεσπεσίῳ δάφνᾳ
βόασε Κασάνδρα κτανεῖν,
μεγάλαν Πριάμου πόλεως λώβαν,
τίν' οὐκ ἐπῆλθε; ποῖον οὐκ ἐλίσσετο
δαμογερόντων βρέφος φονεύειν;
οὔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸς ἤλυθεν
δούλιος, οὔτε σὺ γύναι
τυράννων ἔχες ἂν δόμων ἕδραν·
παρέλυσε δ' ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινοὺς
πόνους, οὓς ἀμφὶ Τροίαν
δεκέτεις ἀλάληντο νέοι λόγχαις·
λέχη τ' ἔρημ' ἂν οὐκ ἂν ἐξελείπετο,
καὶ τεκέων ὀρφανοὶ γέροντες.
ἥκω λαβὼν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλους δόμους
λάθρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπεξέθου.
σὺ μὲν γὰρ ηὔχεις, θεᾶς βρέτας σώσαι τόδε,
τοῦτόν τε, καὶ κρύψαντας· ἀλλ' ἐφαυρέθης
ἧσσον φρονοῦσα τοῦδε Μενέλεω γύναι.
κεἰ μὴ τόδ' ἐκλιποῦσ' ἐρημώσεις πέδον,
ὅδ' ἀντὶ τοῦ σοῦ σώματος σφαγήσεται.
ταῦτ' οὖν λογίζου· πότερα, κατθανεῖν θέλεις,
ἢ τόνδ' ὀλέσθαι σῆς ἁμαρτίας ὕπερ,
ἣν εἰς ἔμ', εἴς τε παῖδ' ἐμὴν ἁμαρτάνεις;
Ὦ δόξα, δόξα, μυρίοισι δὴ βροτῶν
Οὐδὲν γεγῶσι βίοτον ὤγκωσας μέγαν.
Εὔκλεια δ' οἷς μὲν ἐστ' ἀληθείας ὕπο,
Εὐδαιμονίζω· τοὺς δ' ὑπὸ ψευδῶν, ἔχειν
Οὐκ ἀξιώσω, πλὴν τύχῃ φρονεῖν δοκεῖν.
σὺ δὴ στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων ποτὲ,

πάθῃς ἕδραια. καὶ γὰρ εἰ πέριξ σ' ἔχει
τηκτὸς μόλιβδος, ἐξαναστήσω σ' ἐγὼ,
πρὶν, ὃν πέποιθας, παῖδ' Ἀχιλλέως μολεῖν.
ἂν πέποιθα. Δεινὸν δ' ἑρπετῶν μὲν ἀγρίων
» Ἄκη βροτοῖς θεῶν ἐγκαταστῆσαί τινα,
» Ἃ δ' ἔστ' ἐχίδνης, καὶ πυρὸς περαιτέρω,
» Οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω
» Κακῆς. τοσοῦτον ἐσμὲν ἀνθρώποις κακόν.
Ἦ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν,
ὅτ' Ἰδαίαν ἐς νάπαν ἦλθ' ὁ
τῆς Μαίας τε καὶ Διὸς γόνος,
τρίπωλον ἅρμα δαιμόνων
ἄγων, τὸ καλλίζυγες,
ἔριδι στυγερᾷ
κεκορυθμένον εὐμορφίας,
σταθμοὺς ἐπὶ βούτα,
βοτῆρά τ' ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν,
ἔρημόν θ' ἑστιοῦχον αὐλάν.
ταὶ δ' ἐπεὶ ὑλόκομον νάπος ἦλθον,
ἰρειᾶν, πιδακῶν νίψαντο
αἰγλάεντα σώματ' ἐν ῥοαῖς,
ἔβαν τε Πριαμίδαν, ὑπερ-
βολαῖς λόγων δυσφρόνων
περιβαλλόμεναι,
Κύπρις εἷλε λόγοισι δολίοις,
τερπνοῖς μὲν ἀκοῦσαι,
πικρὰν δὲ σύγχυσιν βίου Φρυγῶν πόλει
ταλαίνᾳ, περγάμοις τε Τροίας.
εἴθε δ' ὑπὲρ κεφαλὰς ἔβαλεν κακὸν,
ἅτις τέκεν ποτὲ Πάριν,

ἀν. ἥκουν ἐφ' οἷσί γε νῦν καθέστηκας λόγοις.
ἑρ. ὁ νοῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη, γύναι.
ἀν. νέα πέφυκας, καὶ λέγεις αἰσχρῶν πέρι.
ἑρ. σὺ δ' οὐ λέγεις γε, δρᾷς δέ μ' εἰς ὅσον δύνῃ.
ἀν. οὐκ ἂν σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι;
ἑρ. τί δ'; οὐ γυναιξὶ ταῦτα πρῶτα πανταχῆ;
ἀν. καλῶς γε χρωμέναισιν· εἰ δὲ μή, οὐ καλά.
ἑρ. οὐ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν.
ἀν. κἀκεῖ τά γ' αἰσχρά, κἀνθάδ' αἰσχύνην ἔχει.
ἑρ. σοφή, σοφὴ σύ· κατθανεῖν δ' ὅμως σε δεῖ.
ἀν. ὁρᾷς ἄγαλμα Θέτιδος εἰς σ' ἀποβλέπον;
ἑρ. μισοῦν γε πατρίδα σὴν Ἀχιλλέως φόνῳ.
ἀν. Ἑλένη νιν ὤλεσ', οὐκ ἐγώ, μήτηρ γε σή.
ἑρ. ἦ καὶ πρόσω γὰρ τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν;
ἀν. ἰδοὺ σιωπῶ, κἀπιλάζυμαι στόμα.
ἑρ. ἐκεῖνο λέξον, οὗπερ οὕνεκ' ἐστάλην.
ἀν. λέγω σ' ἐγὼ νοῦν οὐκ ἔχειν, ὅσον σε δεῖ.
ἑρ. λείψεις τόδ' ἁγνὸν τέμενος ἐναλίας θεοῦ;
ἀν. εἰ μὴ θανοῦμαί γ'· εἰ δὲ μή, οὐ λείψω ποτέ.
ἑρ. ὡς τοῦτ' ἄραρε, κοὐ μενῶ πόσιν μολεῖν.
ἀν. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν πρόσθεν ἐκδώσω μέ σοι.
ἑρ. πῦρ σοι προσοίσω, κοὐ τὸ σὸν προσκέψομαι.
ἀν. σὺ δ' οὖν κάταιθε· θεοὶ γὰρ εἴσονται τάδε.
ἑρ. καὶ χρωτὶ δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας.
ἀν. σφάζ' αἵματος θεᾶς βωμόν, ἢ μέτεισί σε.
ἑρ. ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα, καὶ σκληρὸν θράσος,
ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; ἀλλ' ἐγώ σ' ἕδρας
ἐκ τῆσδ' ἑκοῦσαν ἐξαναστήσω τάχα.
τοιόνδ' ἔχω σοῦ δέλεαρ· ἀλλὰ γὰρ λόγους
κρύψω· τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ τάχα.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ἀλλ' εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς.
» Φίλτρον δὲ καὶ τόδ', οὐ τὸ κάλλος ὦ γύναι,
» Ἀλλ' αἱ ἀρεταὶ τέρπουσι τοὺς ξυνευνέτας.
σὺ δ' ἤν τι κνισθῇς, ἡ λάκαινα μὲν πόλις
μέγ' ἐστί, τὴν δὲ Σκῦρον, οὐδαμοῦ τίθης.
πλουτεῖς δ' ἐν οὐ πλουτοῦσι. Μενέλεως δέ σοι
μείζων Ἀχιλλέως. ταῦτά τοι σ' ἔχθει πόσις.
» Χρὴ γὰρ γυναῖκα, κἂν κακῷ πόσει δοθῇ,
» Στέργειν, ἅμιλλάν τ' οὐκ ἔχειν φρονήματος.
εἰ δ' ἀμφὶ Θρῄκην χιόνι τὴν καταρρυτον,
τύραννον ἔσχες ἄνδρ', ἵν' ἐν μέρει λέχος
δίδωσι πολλαῖς εἷς ἀνὴρ κοινούμενος,
ἔκτεινας ἂν τάσδ'; εἶτ' ἀπληστίαν λεχῶν
πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ' ἂν ηὑρέθης,
αἰσχρόν γε. καίτοι χεῖρον ἀρσένων νόσον
ταύτην νοσοῦμεν. ἀλλὰ προὔστημεν καλῶς.
ὦ φίλταθ' Ἕκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τὴν σὴν χάριν,
σοὶ καὶ ξυνήρων, εἴ τί σε σφάλοι Κύπρις,
καὶ μαστὸν ἤδη πολλάκις νόθοισι σοῖς
ἐπέσχον, ἵνα σοι μηδὲν ἐνδοίην πικρόν.
καὶ ταῦτα δρῶσα, τῇ 'ρετῇ προσηγόμην
πόσιν. σὺ δ' οὐδὲ ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσου
τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ δειμαίνουσ' ἐᾷς.
μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ γύναι,
» Ζήτει παρελθεῖν. Τῶν κακῶν γὰρ μητέρων
» Φεύγειν τρόπους χρὴ τέκν', ὅσοις ἔνεστι νοῦς.
Χο. δέσποιν', ὅσον σοι ῥᾳδίως παρίσταται,
τοσόνδε πείθου τῇδε συμβῆναι λόγοις.
Ἑρ. τί σεμνομυθεῖς, κεἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων,
ὡς δὴ σὺ σώφρων, τἀμὰ δ' οὐχὶ σώφρονα;

» Χωροῦσι· καὶ τῶνδ' οὐδὲν ἐξείργει νόμος,
» Ἃ μὴ παρ' ἡμᾶς εἴσφερ'· οὐδὲ γὰρ καλὸν
» Δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἕν' ἡνίας ἔχειν,
» Ἀλλ' ἐς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν,
» Στέργουσιν, ὅστις μὴ κακῶς οἰκεῖν θέλει·
Χο. Ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ,
» Καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὲς μάλιστ' ἀεί·
Αν. φεῦ· φεῦ·
Κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον· ἔν τε τῷ νέῳ,
Τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει·
ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ τὸ δουλεύειν με σοὶ,
λόγων ἀπώσῃ πόλλ' ἔχουσαν ἔνδικα·
ἢν δ' αὖ κρατήσω, μὴ 'πὶ τῷδ' ὄφλω βλάβην·
» Οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα, τοὺς κρείσσους λόγους
Πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο·
ὅμως δ' ἐμαυτὴν οὐ προδοῦσ', ἁλώσομαι·
εἶπ' ὦ νεᾶνι· τῷ σ' ἐχεγγύῳ λόγῳ
πεισθεῖσ', ἀπωθῶ γνησίων νυμφευμάτων;
ὡς ἡ Λάκαινα τῶν Φρυγῶν μείων πόλις
τύχῃ θ' ὑπερθεῖ, καί μ' ἐλευθέραν ὁρᾷς,
ἢ τῷ νέῳ τε καὶ σφριγῶντι σώματι,
πόλεώς τε μεγέθει, καὶ φίλοις ἐπηρμένη,
οἶκον κατασχεῖν τὸν σὸν ἀντὶ σοῦ θέλω·
πότερον, ἵν' αὐτὴ παῖδας ἀντὶ σοῦ τέκω,
δούλους, ἐμαυτῇ τ' ἀθλίαν ἐφολκίδα;
ἢ τοὺς ἐμούς τις παῖδας ἐξανέξεται
Φθίας τυράννους ὄντας, ἢν σὺ μὴ τέκῃς·
φιλοῦσι γάρ μ' Ἕλληνες· Ἕκτορός τ' ἄπο,
αὐτή τ' ἀμαυρὰ, κοὐ τύραννος ἦν Φρυγῶν·
οὐκ ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις,

σοί μ' ἀφρονοῦσαν ἴδῃ.
ερ κόσμον μὲν ἀμφὶ κρατὶ χρυσέας χλιδῆς,
στολμόν τε χρωτὸς τῶνδε ποικίλων πέπλων,
οὐ τῶν Ἀχιλλέως, οὐδὲ Πηλέως ἄπο
δόμων ἀπαρχὰς δεῦρ' ἔχουσ' ἀφικόμην,
ἀλλ' ἐκ Λακαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς,
Μενέλαος ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται πατὴρ,
πολλοῖς σὺν ἕδνοις, ὥστ' ἐλευθεροστομεῖν.
ὑμᾶς μὲν οὖν τοιοῖσδ' ἀμείβομαι λόγοις.
σὺ δ' οὖσα δούλη, καὶ δορίκτητος γυνὴ,
δόμους κατασχεῖν ἐκβαλοῦσ' ἡμᾶς θέλεις
τούσδε; στυγοῦμαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς.
νηδὺς δ' ἀκύμων διὰ σέ μοι διόλλυται.
» Δεινὴ γὰρ ἠπειρῶτις ἐς τὰ τοιάδε
» Ψυχὴ γυναικῶν, ὧν ἐπισχήσω σ' ἐγώ.
κοὐδέν σ' ὀνήσει δῶμα Νηρῆδος τόδε,
οὐ βωμὸς, οὐδὲ ναὸς, ἀλλὰ κατθανῇ.
ἢν δ' οὖν θεῶν τίς σ' ἢ βροτῶν σῶσαι θέλῃ,
δεῖ σ' ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων,
πτῆξαι, ταπεινὴν προσπεσεῖν τ' ἐμὸν γόνυ,
σαίρειν τε δῶμα τοὐμὸν ἐκ χρυσηλάτων
τευχέων περιαπφρουσαν Ἀχελῴου δρόσον,
γνῶναί θ' ἵν' εἶ γῆς. οὐ γάρ ἐσθ' Ἕκτωρ τάδε,
οὐ Πρίαμος, οὐδὲ χρυσὸς, ἀλλ' Ἑλλὰς πόλις.
ἐς τοῦτο δ' ἥκεις ἀμαθίας δύστηνε σὺ,
ἣ παιδὶ πατρὸς, ὃς σὸν ὤλεσεν πόσιν,
τολμᾷς ξυνεύδειν, καὶ τέκν' αὐθέντου παρὰ
» Τίκτειν. Τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος,
» Πατήρ τε θυγατρὶ, παῖς τε μητρὶ μίγνυται,
» Κόρη τ' ἀδελφῷ. διὰ φόνου δ' οἱ φίλτατοι

τάκομαι ὡς πετρίνα πιδακόεσσα λιβάς.

ΧΟ. ὦ γύναι, ἃ Θέτιδος δάπεδον, καὶ ἀνάκτορα θάσσεις
δαρὸν, οὐδ' ἐλείπεις.
φθιὰς, ὅμως ἔμολον ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν,
εἴ τι σοι δυναίμαν
ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὑρεῖν,
οἵ σε καὶ Ἑρμιόναν ἔριδι στυγερᾷ συνέκλῃσαν
τλάμον ἀμφὶ λέκτρων
διδύμων ἐπίκοινον
ἐοῦσαν ἀμφὶ παῖδ' Ἀχιλλέως.
Γνῶθι τύχαν, λόγισαι τὸ παρὸν κακὸν εἰς ὅπερ ἥκεις.
δεσπόταις ἁμιλλᾷ.
ἰλιὰς οὖσα κόρα, Λακεδαίμονος ἐγγενέταισι;
λεῖπε δεξίμηλον
δόμον τᾶς ποντίας θεοῦ. τίς σοι
καιρὸς ἀτυζομένᾳ, δέμας αἰκέλιον καταλείβειν
δεσποτῶν ἀνάγκαις;
τὸ κρατοῦν δέ σε πείσει.
τί μόχθον οὐδὲν οὖσα, μοχθεῖς;
ἀλλ' ἴθι. λεῖπε θεᾶς νηρηΐδος ἀγλαὸν ἕδραν.
γνῶθι δ' οὖσ' ἐπὶ ξένας
δμωὶς ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως,
ἔνθ' οὐ φίλων τιν' εἰσορᾷς
σῶν, ὦ δυστυχεστάτα,
ὦ παντάλαινα νύμφα.
οἰκτροτάτα γὰρ ἔμοιγ' ἔμολες γύναι ἰλιὰς, οἴκους.
δεσποτῶν δ' ἐμῶν φόβῳ,
ἡσυχίαν ἄγομεν (τὸ δὲ σὸν,
οἴκτῳ φέρουσα τυγχάνω)
μὴ παῖς τᾶς Διὸς κόρας

σοὶ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

θε κίνδυνος· Ἑρμιόνη γὰρ οὐ σμικρὰ φύλαξ.
ἀν ὁρᾷς; ἀπαυδᾷς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς.
θε οὐ δῆτα· μηδὲν τοῦτ' ὀνειδίσῃς ἐμοί.
ἀλλ' εἶμ', ἐπεί τοι κοὐ περίβλεπτος βίος
δούλης γυναικὸς, ἤν τι καὶ πάθω κακόν.
ἀν χώρει νύν· ἡμεῖς δ' οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ
θρήνοισι, καὶ γόοισι, καὶ δακρύμασι,
» πρὸς αἰθέρ' ἐκτενοῦμεν. Ἐμπέφυκε γὰρ
» Γυναιξὶ τέρψις, τῶν παρεστώτων κακῶν,
» Ἀνὰ στόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν.
πάρεστι δ' οὐχ ἓν, ἀλλὰ πολλά μοι στένειν,
πόλιν πατρῴαν, τὸν θανόντα θ' Ἕκτορα,
στερρόν τε τὸν ἐμὸν δαίμον', ᾧ συνεζύγην,
δούλειον ἦμαρ εἰσπεσοῦσ' ἀναξίως.
» Χρὴ δ' οὔποτ' εἰπεῖν οὐδέν' ὄλβιον βροτῶν,
» Πρὶν ἂν θανόντος, τὴν τελευταίαν ἴδῃς
» Ὅπως περάσας ἡμέραν ἥξει κάτω.
Ἰλίῳ αἰπεινᾷ, Πάρις οὐ γάμον, ἀλλά τιν' ἄταν
ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν.
ἇς ἕνεκ' ὦ Τροία, δορὶ, καὶ πυρὶ δηιάλωτον
εἷλέ σ' ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκὺς Ἄρης.
καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἕκτορα, τὸν, περὶ τείχη
εἵλκυσε διφρεύων παῖς ἁλίας Θέτιδος.
αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
δουλοσύναν στυγερὰν ἀμφιβαλοῦσα κάρᾳ.
πολλὰ δὲ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς, ἁνίκ' ἔλειπον
ἄστυ τε, καὶ θαλάμους, καὶ πόσιν ἐν κονίαις.
ὤμοι ἐγὼ μελέα. τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὁρᾶσθαι,
Ἑρμιόνας δούλαν, ἇς ὕπο τειρομένα,
πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκέτις περὶ χεῖρε βαλοῦσα,

θε. δέσποιν', ἐγώ τοι τοὔνομ' οὐ φεύγω τόδε
καλεῖν σ', ἐπείπερ καὶ κατ' οἶκον ἠξίουν
τὸν σόν, τὸ Τροίας ἡνίκ' ᾤκουμεν πέδον·
εὔνους δὲ καὶ σοὶ, ζῶντί τ' ἦν τῷ σῷ πόσει·
καὶ νῦν φέρουσά σοι νέους ἥκω λόγους·
φόβῳ μὲν, εἴ τις δεσποτῶν αἰσθήσεται,
οἴκτῳ δὲ τῷ σῷ· δεινὰ γάρ τοι βούλεται
Μενέλαος εἰς σὲ, παῖς θ', ἅ σοι φυλακτέα.
αν. ὦ φιλτάτη σύνδουλε, σύνδουλος γὰρ εἶ
τῇ πρόσθ' ἀνάσσῃ, τῇ δὲ νῦν δὲ δυστυχεῖ,
τί δρῶσι; ποίας μηχανὰς πλέκουσι νῦν,
κτεῖναι θέλοντες τὴν παναθλίαν ἐμέ;
θε. τὸν παῖδά σου μέλλουσιν ὦ δύστηνε σὺ
κτείνειν, ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθου.
αν. οἴμοι· πέπυσται τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον
πόθεν ποτ', ὦ δύστηνος, ὡς ἀπωλόμαν.
θε. οὐκ οἶδ'· ἐκείνων δ' ᾐσθόμην ἐγὼ τάδε·
φροῦδος δ' ἐπ' αὐτὸν Μενέλεως δόμων ἄπο.
αν. ἀπωλόμην ἄρ' ὦ τέκνον· κτενοῦσί σε
δισσοὶ λαβόντες γῦπες· ὁ δὲ κεκλημένος
πατὴρ, ἔτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.
θε. δοκῶ γὰρ οὐκ ἂν ὧδέ σ' ἂν πράσσειν κακῶς,
κείνου παρόντος· νῦν δ' ἔρημος εἶ φίλων.
αν. οὐδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν ὡς ἥξοι φάτις;
θε. γέρων ἐκεῖνος, ὥστε σ' ὠφελεῖν παρών.
αν. καὶ μὴν ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν οὐχ ἅπαξ μόνον.
θε. μῶν οὖν δοκεῖς σου φροντίσαι τιν' ἀγγέλων;
αν. πόθεν; θέλεις οὖν ἄγγελος μολεῖν σύ μοι;
θε. τί δῆτα φήσω χρόνιος οὖσ' ἐκ δωμάτων;
αν. πολλὰς ἂν εὕροις μηχανάς· γυνὴ γὰρ εἶ.

θε. κίνδυ

καὶ πρὶν μὲν ἐν κακοῖσι κειμένην, ὅμως
ἐλπίς μ' ἀεὶ προσῆγε, σωθέντος τέκνου,
ἀλκήν τιν' εὑρεῖν, κἀπικούρησιν κακῶν.
ἐπεὶ δὲ τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην γαμεῖ,
τοὐμὸν παρώσας δεσπότης δοῦλον λέχος,
κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἐλαύνομαι.
λέγει γὰρ ὥς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις
τίθημ' ἄπαιδα, καὶ πόσει μισουμένην,
αὐτὴ δὲ ναίειν οἶκον ἀντ' αὐτῆς θέλω
τόνδ', ἐκβαλοῦσα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ,
ἃ 'γὼ τὸ πρῶτον οὐχ ἑκοῦσ' ἐδεξάμην,
νῦν δ' ἐκλέλοιπα. Ζεὺς τάδ' εἰδείη μέγας,
ὡς οὐχ ἑκοῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει.
ἀλλ' οὔ σφε πείθω. βούλεται δέ με κτανεῖν.
πατήρ τε θυγατρὶ Μενέλεως συνδρᾷ τάδε.
καὶ νῦν κατ' οἴκους ἔστ' ἀπὸ Σπάρτης μολὼν
ἐπ' αὐτὸ τοῦτο. δειματουμένη δ' ἐγὼ,
δόμων πάροικον, Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον
θάσσω τόδ' ἐλθοῦσ', ἄν με κωλύσῃ θανεῖν.
Πηλεύς τε γάρ νιν, ἔκγονοί τε Πηλέως,
σέβουσιν, ἑρμήνευμα Νηρῇδος γάμων.
ὃς δ' ἐστὶ παῖς μοι μόνος, ὑπεκπέμπω λάθρᾳ
ἄλλους ἐς οἴκους, μὴ θάνῃ φοβουμένη.
ὁ γὰρ φυτεύσας αὐτὸν, οὔτ' ἐμοὶ πάρα
προσωφελῆσαι, παιδί τ' οὐδὲν ἔστ', ἀπὼν
Δελφῶν κατ' αἶαν. ἔνθα Λοξίᾳ δίκην
δίδωσι μανίας, ἥν ποτ' ἐς Πυθὼ μολὼν,
ᾔτησε Φοῖβον πατρὸς, οὗ τίνει δίκην.
εἴ πως τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτούμενος,
θεὸν παράσχοιτ' ἐς τὸ λοιπὸν εὐμενῆ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα, Θηβαία πόλις,
ὅθεν ποθ' ἕδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ
Πριάμου τύραννον ἑστίαν ἀφικόμην,
δάμαρ δοθεῖσα παιδοποιὸς Ἕκτορι,
ζηλωτὸς ἔν γε τῷ πρὶν Ἀνδρομάχη χρόνῳ,
νῦν δ' εἴ τις ἄλλη δυστυχεστάτη γυνὴ
ἐμοῦ πέφυκεν, ἢ γενήσεταί ποτε.
ἥτις πόσιν μὲν Ἕκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως
θανόντ' ἐσεῖδον, παῖδά θ', ὃν τίκτω πόσει,
ῥιφθέντα πύργων Ἀστυάνακτ' ἀπ' ὀρθίων,
ἐπεὶ τὸ Τροίας εἷλον Ἕλληνες πέδον,
αὐτὴ δὲ δούλη τῶν ἐλευθερωτάτων
οἴκων νομισθεῖσ', Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην,
τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας
δοθεῖσα λείας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον.
Φθίας δὲ τῆσδε, καὶ πόλεως Φαρσαλίας
σύγχορτα ναίω πεδί', ἵν' ἡ θαλασσία
Πηλεῖ ξυνῴκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις,
φεύγουσ' ὅμιλον· Θεσσαλὸς δέ νιν λεὼς
Θετίδειον αὐδᾷ θεᾶς χάριν νυμφευμάτων.
ἔνθ' οἶκον ἔσχε τόνδε παῖς Ἀχιλλέως,
Πηλέα δ' ἀνάσσειν γῆς ἐᾷ Φαρσαλίας,
ζῶντος γέροντος, σκῆπτρον οὐ θέλων λαβεῖν.
κἀγὼ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον,
πλαθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδί, δεσπότῃ τ' ἐμῷ.

καὶ

ἐλεγεῖα τὰ ἐν τῷ θρήνῳ τῆς Ἀνδρομάχης ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει. ῥῆσις Ἑρμιόνης, τὸ βασιλικὸν ἐμφαίνουσα, καὶ ὁ πρὸς Ἀνδρομάχην λόγος καλῶς ἔχων. εὖ δὲ καὶ ὁ Πηλεὺς ὁ τὴν Ἀνδρομάχην ἀφελόμενος.

Ἀνδρομάχη. Ἑρμιόνη. Ἀνδρομάχη. Πηλεύς. Ἀνδρομάχη.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἀνδρομάχη.	Μολοττός.
Θεράπαινα.	Πηλεύς.
Χορὸς ἐκ Φθιωτίδων.	Ὀρέστης.
Ἑρμιόνη.	Ἄγγελος.
Μενέλαος.	Θέτις.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἀνδρομάχη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ.

Νεοπτόλεμος ἐν Τροίᾳ γέρας λαβὼν Ἀνδρομάχην τὴν Ἕκτορος γυναῖκα, παῖδα ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς τὸν Μολοττόν· ὕστερον δὲ, ἐπέγημεν Ἑρμιόνην τὴν Μενελάου θυγατέρα· δίκας δὲ πρῶτον ᾐτηκὼς τῆς Ἀχιλλέως ἀναιρέσεως τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, πάλιν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸ χρηστήριον μετανοήσας, ἵνα τὸν θεὸν ἐξιλάσηται. ζηλοτύπως δὲ ἔχουσα πρὸς τὴν Ἀνδρομάχην ἡ βασιλὶς, ἐβουλεύετο κατὰ ταύτης θάνατον, μεταπεμψαμένη τὸν Μενέλαον. ἡ δὲ, τὸ παιδίον μὲν ὑπεξέθηκεν· αὐτὴ δὲ, κατέφυγεν ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Θέτιδος· οἱ δὲ περὶ τὸν Μενέλαον, καὶ τὸ παιδίον ἀνεῦρον· καὶ ἐκείνην ἀπατήσαντες, ἀνήγειραν· καὶ σφάττειν μέλλοντες ἀμφοτέρους, ἐκωλύθησαν, τοῦ Πηλέως ἐπιφανέντος. Μενέλαος μὲν οὖν ἀπῆλθεν ἐς Σπάρτην. Ἑρμιόνη δὲ, μετενόησεν, εὐλαβηθεῖσα τὴν παρουσίαν τοῦ Νεοπτολέμου. παραγενόμενος δὲ ὁ Ὀρέστης, ταύτην μὲν ἀνήγαγεν εἰς Σπάρτην. Νεοπτολέμῳ δὲ ἐπεβούλευσεν. ὃν καὶ φονευθέντα, παρῆσαν οἱ φέροντες. Πηλεῖ δὲ μέλλοντι τὸν νεκρὸν θρηνεῖν, Θέτις ἐπιφανεῖσα, τοῦτον μὲν ἐν Δελφοῖς ἐπέταξε θάψαι, τὴν δὲ Ἀνδρομάχην εἰς Μολοσσοὺς ἀποστεῖλαι μετὰ τοῦ παιδός· αὐτὸν δ᾽ εἶπεν ἀθανασίαν προσδέχεσθαι. τυχὼν δὲ ταύτης, ἐς μακάρων νήσους ᾤκησεν.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ἐν Φθίᾳ κεῖται. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ Φθιωτίδων γυναικῶν. προλογίζει δὲ Ἀνδρομάχη. τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν δευτέρων. ὁ πρόλογος σαφὴς, καὶ εὐλόγως εἰρημένος. ἔτι δὲ καὶ τὰ

ἐλεγεῖα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

EVRIPIDIS ANDROMACHE.

ηρ αὖθις τόδ' ἔσται. νῦν δ' ἐπείγεσθαί με δεῖ.
αδ ἀλλ' εὐτυχοίης. νόστιμον δ' ἔλθοις δόμον.
ἀστοῖς δὲ πᾶσι τ' ἐννέπω τετραρχίᾳ,
χορὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱστάναι,
βωμούς τε κνισᾶν βουθύτοισι προστροπαῖς.
νῦν γὰρ μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον,
τοῦ πρόσθεν. οὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι.
χο πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέντ', οὐκ ἐτελέσθη.
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛ ΚΗΣΤΙΣ.

γυναικί· λύπης δ' ἀτυχῶν, μεθίστασο.
ἀδ. ὦ θεοί, τί λέξω; θαῦμ' ἀνέλπιστον τόδε,
γυναῖκα λεύσσων τήνδ' ἐμὴν, ἐτητύμως·
ἢ κέρτομός με θεοῦ τις ἐμπλήσσει χαρά;
ἡρ. οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ τήνδ' ὁρᾷς δάμαρτα σήν.
ἀδ. ὅρα γε, μή τι φάσμα νερτέρων τόδ' ᾖ.
ἡρ. οὐ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον.
ἀδ. ἀλλ' ἣν ἔθαπτον ἐσορῶ δάμαρτ' ἐμήν.
ἡρ. σάφ' ἴσθ'· ἀπιστεῖν δ' οὔ σε θαυμάζω τύχην.
ἀδ. θίγω· προσείπω ζῶσαν ὡς δάμαρτ' ἐμήν.
ἡρ. πρόσειπ'· ἔχεις γὰρ πᾶν ὅσονπερ ἤθελες.
ἀδ. ὦ φιλτάτης γυναικὸς ὄμμα, καὶ δέμας,
ἔχω σ' ἀέλπτως, οὔποτ' ὄψεσθαι δοκῶν.
ἡρ. ἔχεις· φθόνος δὲ μὴ γένοιτό τις θεῶν.
ἀδ. ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον,
εὐδαιμονοίης· καί σ' ὁ φιτύσας πατὴρ,
σώζοι· σὺ γὰρ τἄμ' ἐξανώρθωσας μόνος.
πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν ἐς φάος τόδε;
ἡρ. μάχην συνάψας δαιμόνων τῷ κοιράνῳ.
ἀδ. ποῦ τόνδε θανάτῳ φὴς ἀγῶνα συμβαλεῖν;
ἡρ. τύμβον παρ' αὐτὸν ἐκ λόχου μάρψας χεροῖν.
ἀδ. τί γάρ ποθ' ἥδ' ἄναυδος ἕστηκεν γυνή;
ἡρ. οὔπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων
κλύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις
ἀφαγνίσηται, καὶ τρίτον μόλῃ φάος.
ἀλλ' εἴσαγ' εἴσω τήνδε· καὶ δίκαιος ὢν,
τὸ λοιπὸν Ἄδμητ' εὐσέβει περὶ ξένους.
καὶ χαῖρ'· ἐγὼ δὲ τὸν προκείμενον πόνον
Σθενέλου τυράννῳ παιδὶ πορσυνῶ μολών.
ἀδ. μεῖνον παρ' ἡμῖν, καὶ ξυνέστιος γενοῦ.

ἄδ. κείνην ὅπου περ ἔστι, τιμᾶσθαι χρεών.
ἡρ. αἰνῶ μὲν, αἰνῶ· μωρίαν δ' ὀφλισκάνεις.
ἄδ. ὡς μήποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλῶν.
ἡρ. ἐπῄνεσ', ἀλόχῳ πιστὸς οὕνεκ' εἶ φίλος.
ἄδ. θάνοιμ' ἐκείνην (καίπερ οὐκ οὖσαν) προδούς.
ἡρ. δέχου νυν εἴσω τήνδε γενναίαν δόμων.
ἄδ. μὴ πρὸς σὲ τοῦ σπείραντος ἄντομαι Διός.
ἡρ. καὶ μὴν ἁμαρτήσῃ γε μὴ δράσας τάδε.
ἄδ. καὶ δρῶν γε, λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι.
ἡρ. πιθοῦ· τάχ' ἂν γὰρ εἰς δέον πέσοι χάρις.
ἄδ. φεῦ· εἴθ' ἐξ ἀγῶνος τήνδε μὴ λάβοις ποτέ.
ἡρ. νικῶντι μέντοι, καὶ σὺ συννικᾷς ἐμοί.
ἄδ. καλῶς ἔλεξας· ἡ γυνὴ δ' ἀπελθέτω.
ἡρ. ἄπεισιν, εἰ χρή· πρῶτα δ' εἰ χρεὼν, ὅρα.
ἄδ. χρὴ, σοῦ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοί.
ἡρ. εἰδώς τι κἀγὼ, τήνδ' ἔχω προθυμίαν.
ἄδ. νίκα νυν· οὐ μὴν ἁνδάνοντά μοι ποιεῖς.
ἡρ. ἀλλ' ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις· πιθοῦ μόνον.
ἄδ. κομίζετ', εἰ χρὴ τήνδε δέξασθαι δόμοις.
ἡρ. οὐκ ἂν μεθείην τὴν γυναῖκα προσπόλοις.
ἄδ. σὺ δ' αὐτὸς αὐτὴν εἴσαγ', εἰ δοκεῖ, δόμοις.
ἡρ. εἰς σὰς μὲν οὖν ἔγωγε θήσομαι χέρας.
ἄδ. οὐκ ἂν θίγοιμι· δῶμα δ' εἰσελθεῖν πάρα.
ἡρ. τῇ σῇ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ.
ἄδ. ἄναξ, βιάζῃ μ' οὐ θέλοντα δρᾶν τάδε.
ἡρ. τόλμα προτείνειν χεῖρα, καὶ θιγεῖν ξένης.
ἄδ. καὶ μὴν προτείνω Γοργόν' ὡς καρατομῶν.
ἡρ. ἔχεις; Α. ἔχω ναί. Η. σῶζε νυν· καὶ τὸν Διὸς
φήσεις ποτ' εἶναι παῖδα γενναῖον ξένον.
βλέψον δ' ἐς αὐτὴν, εἴ τι σοι δοκεῖ πρέπειν

ἥτις ποτ' εἶ σύ, ταὔτ' ἔχουσ' Ἀλκήστιδι
μορφῆς μέτρ' ἴσθι, καὶ προσῄξαι δέμας.
οἴμοι. κόμιζε πρὸς θεῶν ἀπ' ὀμμάτων
γυναῖκα τήνδε. μή μ' ἕλῃς ᾑρημένον.
δοκῶ γὰρ αὐτὴν εἰσορῶν, γυναῖχ' ὁρᾶν
ἐμήν. θολοῖ δὲ καρδίαν. ἐκ δ' ὀμμάτων
πηγαὶ κατερρώγασιν. ὦ τλήμων ἐγώ,
ὡς ἄρτι πένθους τοῦδε γεύομαι πικροῦ.

χο. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην.
χρὴ δ' ὅστις εἶ σύ, καρτερεῖν θεοῦ δόσιν.

ἡρ. εἰ γὰρ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ἐκ Διός,
εἰς φῶς πορεῦσαι νερτέρων ἐκ δωμάτων
γυναῖκα, καὶ σοὶ τήνδε πορσῦναι χάριν.

ἀδ. σάφ' οἶδα βούλεσθαί σ' ἄν. ἀλλὰ ποῦ τόδε;
Οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν.

ἡρ. μὴ νῦν ὑπέρβαιν', ἀλλ' ἐναισίμως φέρε.

ἀδ. Ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν.

ἡρ. τί δ' ἂν προκόπτοις, εἰ θέλοις ἀεὶ στένειν;

ἀδ. ἔγνωκα κ' αὐτός, ἀλλ' ἔρως τίς μ' ἐξάγει.

ἡρ. τὸ γὰρ φιλῆσαι τὸν θανόντ', ἄγει δάκρυ.

ἀδ. ἀπώλεσέν με, κἄτι μᾶλλον ἢ λέγω.

ἡρ. γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες. τίς ἀντερεῖ;

ἀδ. ὥστ' ἄνδρα τόνδε μηκέθ' ἥδεσθαι βίῳ.

ἡρ. χρόνος μαλάξει. νῦν δ' ἔθ' ἡβᾷ σοι κακόν.

ἀδ. χρόνον λέγοις ἄν, εἰ χρόνος τὸ κατθανεῖν.

ἡρ. γυνή σε παύσει, καὶ νέου γάμου πόθος.

ἀδ. σίγησον. οἷον εἶπας. οὐκ ἂν ᾠόμην.

ἡρ. τί δ'; οὐ γαμεῖς γάρ, ἀλλὰ χηρεύσεις μόνος;

ἀδ. οὐκ ἔστιν ἥτις τῷδε συγκλιθήσεται.

ἡρ. μῶν τὴν θανοῦσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς;

γυνὴ δ' ἐπ' αὐτοῖς εἵπετ'. ἐντυχόντι δὲ,
αἰσχρὸν παρεῖναι κέρδος ἦν τόδ' εὐκλεές.
ἀλλ' ὥσπερ εἶπον, σοὶ μέλειν γυναῖκα χρή.
οὐ γὰρ κλοπαίαν, ἀλλὰ σὺν πόνῳ λαβὼν,
ἥκω. χρόνῳ δὲ καὶ σύ μ' αἰνέσεις ἴσως.
οὔτοι σ' ἀτιμάζων, οὐδ' ἐν αἰσχροῖσι τιθεὶς,
ἔκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς ἀθλίου τύχας,
ἀλλ' ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον,
εἴπερ πρὸς ἄλλου δώμαθ' ὡρμήθης ξένου.
ἅλις δὲ κλαίειν τοὐμὸν ἦν ἐμοὶ κακόν.
γυναῖκα δ' εἴ πως ἔστιν, αἰτοῦμαί σ' ἄναξ,
ἄλλον τιν' ὅστις μὴ πέπονθεν οἷ' ἐγὼ,
σώζειν ἄνωχθι Θεσσαλῶν. πολλοὶ δέ σοι
ξένοι Φεραίων. μή μ' ἀναμνήσῃς κακῶν.
οὐκ ἂν δυναίμην τήνδ' ὁρῶν ἐν δώμασιν,
ἄδακρυς εἶναι, μὴ νοσοῦντί μοι νόσον
προσθῇς. ἅλις γὰρ συμφορᾷ βαρύνομαι.
ποῦ καὶ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή;
νέα γὰρ ὡς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει.
πότερα, κατ' ἀνδρῶν δῆτ' ἐνοικήσει στέγην;
καὶ πῶς ἀκραιφνὴς ἐν νέοις στρωφωμένη
ἔσται; Τὸν ἡβῶνθ' Ἡράκλεις οὐ ῥάδιον
Εἴργειν. ἐγὼ δὲ σοῦ προμηθίαν ἔχω.
ἢ τῆς θανούσης ἐς θάλαμον βύσας τρέφω.
καὶ πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει;
διπλῆν φοβοῦμαι μέμψιν, ἔκ τε δημοτῶν
μή τίς μ' ἐλέγξῃ τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν
προδόντ', ἐν ἄλλης δεμνίοις πιτνεῖν νέας,
καὶ τῆς θανούσης, ἀξία δέ μοι σέβειν,
πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν. σὺ δ' ὦ γύναι,

ἥτις

αὕτα ποτὲ προὔθανεν ἀνδρὸς,
νῦν δ' ἐστὶ μάκαιρα δαίμων.
χαῖρ' ὦ πότνι', εὖ δὲ δοίης.
τοῖαί νιν προσεροῦσι φῆμαι.
καὶ μὴν ὅδ' ὡς ἔοικεν Ἀλκμήνης γόνος
Ἄδμητε, πρὸς σὴν ἑστίαν πορεύεται.

ηρ. Φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως
Ἄδμητε, μομφὰς δ' οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν
Σιγῶντ'. ἐγὼ δὲ σοῖς κακοῖσιν ἠξίουν
ἐγγὺς παρεστὼς, ἐξετάζεσθαι φίλος.
σὺ δ' οὐκ ἔφραζες σῆς προκείμενον νέκυν
γυναικὸς, ἀλλά μ' ἐξένιζες ἐν δόμοις,
ὡς δὴ θυραίου πήματος σπουδὴν ἔχων.
κἄστεψα κρᾶτα, καὶ θεοῖς ἐσπεισάμην
σπονδὰς ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι τοῖσι σοῖς.
καὶ μέμφομαι δὴ, μέμφομαι παθὼν τάδε.
οὐ μήν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βούλομαι.
ὧν δ' οὕνεχ' ἥκω, δεῦρ' ὑποστρέψας πάλιν,
λέξω. γυναῖκα τήνδε μοι σῶσαι λαβὼν,
ἕως ἂν ἵππους δεῦρο Θρηκίας ἄγων
ἔλθω, τύραννον Βιστόνων κατακτανών.
πράξας δ' ὃ μὴ τύχοιμι, νοστήσαιμι γὰρ,
δίδωμι τήνδε σοῖσι πρόσπολον δόμοις.
πολλῶν δὲ μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμάς.
ἀγῶνα γὰρ πάνδημον εὑρίσκω τινὰς
τιθέντας ἀθληταῖσιν, ἄξιον πόνου.
ὅθεν κομίζω τήνδε, νικητήρια
λαβών. τὰ μὲν γὰρ κοῦφα τοῖς νικῶσιν, ἦν
ἵππους ἄγεσθαι. τοῖσι δ' αὖ τὰ μείζονα
νικῶσι, πυγμὴν, καὶ πάλην, βουφόρβια.

» Φάρμακα πολυπόνοις
» Αντιτεμὼν βροτοῖσι.
μόνας δ' οὔτ' ἐπὶ βωμοὺς
ἐλθεῖν, οὔτε βρέτας θεᾶς
ἔστιν, οὐ σφαγίων κλύει.
μή μοι πότνια μείζων
ἔλθοις, ἢ τὸ πρὶν ἐν βίῳ.
*καὶ γὰρ Ζεὺς ὅ, τι νεύσῃ,
σὺν σοὶ τοῦτο τελευτᾷ.
» Καὶ τὸν ἐν Χαλύβοισι
» Δαμάζεις σὺ βίᾳ σίδαρον.
οὐδέ τις ἀποτόμου
λήματός ἐστιν αἰδώς.
καί σ' ἐν ἀφύκτοισι χερῶν
εἷλε θεὰ δεσμοῖς.
τόλμα δ', οὐ γὰρ ἀνάξεις πότ' ἔνερθεν
κλαίων τοὺς φθιμένους ἄνω.
καὶ θεῶν σκότιοι φθίνουσι
παῖδες ἐν θανάτῳ.
φίλα μὲν ὅτ' ἦν γε μεθ' ἡμῶν,
φίλα δ' ἔτι καὶ θανοῦσα.
γενναιοτάταν δὲ πασᾶν
ἐζεύξω κλισίαις ἄκοιτιν.
μὴ δὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων
χῶμα νομιζέσθω
τύμβος σᾶς ἀλόχου.
θεοῖσι δ' ὁμοίως
τιμάσθω, σέβας ἐμπόρων.
καί τις δοχμίαν κέλευθον
ἐκβαίνων, τόδ' ἐρεῖ,

πῶς γὰρ δόμων τῶνδ᾽ εἰσόδους ἀνέξομαι;
τίν᾽ ἂν προσειπών; τοῦ, δὲ προσρηθεὶς ὕπο,
τερπνῆς τύχοιμ᾽ ἂν εἰσόδου; ποῖ τρέψομαι;
ἡ μὲν γὰρ ἔνδον ἐξελεῖ μ᾽ ἐρημία,
γυναικὸς εὐνὰς εὖτ᾽ ἂν εἰσίδω κενάς.
θρόνους τ᾽ ἐν οἷσιν ἷζε, καὶ κατὰ στέγας
αὐχμηρὸν οὖδας· τέκνα δ᾽ ἀμφὶ γούνασι
πίπτοντα, κλαίει μητέρ᾽· οἱ δὲ, δεσπότιν
στένωσιν, οἵαν ἐκ δόμων ἀπώλεσαν.
τὰ μὲν κατ᾽ οἴκους, τοιάδ᾽· ἔξωθεν δέ με,
γάμοι γ᾽ ἐλῶσι Θεσσαλῶν, καὶ ξύλλογοι
γυναικοπληθεῖς. οὐ γὰρ ἐξανέξομαι
λεύσσων δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας.
ἐρεῖ δέ μ᾽ ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ, τάδε.
ἰδοῦ τὸν αἰσχρῶς ζῶνθ᾽, ὃς οὐκ ἔτλη θανεῖν,
ἀλλ᾽ ἣν ἔγημεν ἀντιδοὺς ἀψυχίᾳ,
πέφευγεν ᾅδην, κᾆτ᾽ ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ,
στυγεῖ δὲ τοὺς τεκόντας, αὐτὸς οὐ θέλων
θανεῖν. τοιάνδε πρὸς κακοῖσι κληδόνα
ἕξω. τί μοι ζῆν δῆτα κύδιον φίλοι,
κακῶς κλύοντι, καὶ κακῶς πεπραγότι;

Χο Ἐγὼ καὶ διὰ μούσας
» Καὶ μετάρσιος ᾖξα, καὶ
» Πλείστων ἁψάμενος λόγων,
» Κρεῖσσον οὐδὲν ἀνάγκας
» Εὗρον· οὐδέ τι φάρμακον
» Θρῄσσαις ἐν σανίσι, τὰς
» Ὀρφεία κατέγραψε
» Γῆρυς· οὐδ᾽ ὅσα Φοῖβος
» Ἀσκληπιάδαισιν παρέδωκε

βιότου τε πρόσω·
ἀδ. ὦ σχῆμα δόμων, πῶς εἰσέλθω;
πῶς δ' οἰκήσω μεταπίπτοντος
δαίμονος; οἴμοι· πολὺ γὰρ τὸ μέσον·
τότε μὲν πεύκαις σὺν πηλιάσιν,
σύν θ' ὑμεναίοις ἔστειχον ἔσω,
φιλίας ἀλόχου χέρα βαστάζων,
πολυάχητος δ' εἵπετο κῶμος,
τήν τε θανοῦσαν, κἄμ' ὀλβίζων·
ὡς εὐπατρίδαι, κἀπ' ἀμφοτέρων
ὄντες ἀρίστων, σύζυγες εἶμεν·
νῦν δ' ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος,
λευκῶν τε πέπλων μέλανες στολμοὶ,
πέμπουσί μ' ἔσω,
λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους.
χο. παρ' εὐτυχῆ σοι πότμον
ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τὸ
δ' ἄλγος· ἀλλ' ἔσωσας
βίοτον, καὶ ψυχάν·
ἔθανε δάμαρ,
ἔλιπε φιλίαν·
τί νέον τόδε; πολλοῖς
ἤδη παρέλυσε
θάνατος δάμαρτος·
ἀδ. φίλοι, γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον
τοὐμοῦ νομίζω, καίπερ οὐ δοκοῦνθ' ὅμως·
τῆς μὲν, γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἅψεταί ποτε,
πολλῶν δὲ μόχθων εὐκλεὴς ἐπαύσατο·
ἐγὼ δ', ὃν οὐ χρὴ ζῆν, παρεὶς τὸ μόρσιμον,
λυπρὸν διάξω βίοτον, ἄρτι μανθάνω·

πῶς

τὰν νέρθεν οὐδὲν ὠφελεῖς. ἰώ μοί μοι.
τὸ μή ποτ' εἰσιδεῖν φιλίας ἀλόχου
πρόσωπον ἄντα, λυπηρόν.
ἀδ. ἐμνήσας ὅ μου φρένας ἥλκωσεν,
» Τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον, ἁμαρτεῖν
α Πιστῆς ἀλόχου; μήποτε γήμας,
ὤφελον οἰκεῖν μετὰ τῆσδε δόμους.
» Ζηλῶ δ' ἀγάμους, ἀτέκνους τε βροτῶν.
ψυχὴ δὲ μία τῆσδ' ὑπεραλγεῖν, μέτριον ἄχθος.
παίδων δὲ νόσους, καὶ νυμφιδίους
εὐνὰς θανάτοις κεραϊζομένας,
οὐ τλητὸν ὁρᾶν, ἐξὸν ἀτέκνοις
ἀγάμοις τ' εἶναι διαπαντός.
χο τύχα τύχα δυσπάλαιστος ἥκει. αἶ. αἶ.
πέρας δ' οὐδὲν τίθεις ἀλγέων. ἒ. ἒ.
βαρέα μὲν φέρειν, ὅμως δέ. φεῦ. φεῦ.
τλᾶθ'. οὐ σὺ πρῶτος ὤλεσας, ἰώ μοί μοι,
» γυναῖκα. Συμφορὰ δ' ἑτέρους ἑτέρα
» Πιέζει φανεῖσα θνατῶν.
ἀδ. ὦ μακρὰ πένθη, λῦπαί τε φίλων
τῶν ὑπὸ γαῖαν, τί μ' ἐκώλυσας
ῥῖψαι τύμβου τάφρον ἐς κοίλην,
καὶ μετ' ἐκείνης τῆς μέγ' ἀρίστης κεῖσθαι φθίμενον;
δύο δ' ἀντὶ μιᾶς ἅδης ψυχὰς
τὰς πιστοτάτας γε συνέσχεν ὁμοῦ,
χθονίαν λίμναν διαβάντε.
χο ἐμοί τις ἦν ἐν γένει, ᾧ κόρος ἀξιόθρηνος
ᾤχετ' ἐν δόμοισι μονόπαις. ἀλλ' ἔμπας
ἔφερε κακὸν ἅλις ἄτεκνος ὤν,
πολιὰς ἐπὶ χαίτας, ἤδη προπετὴς ὤν,

θάνατον φυλάξω· καί νιν εὑρήσειν δοκῶ
πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων·
κἄνπερ λοχήσας αὐτὸν ἐξ ἕδρας συθεὶς,
μάρψω, κύκλῳ δὲ περιβαλῶ χεροῖν ἐμαῖν,
οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται
μογοῦντα πλευρὰ, πρὶν γυναῖκ' ἐμοὶ μεθῇ·
ἢν δ' οὖν ἁμάρτω τῆσδ' ἄγρας, καὶ μὴ μόλῃ
πρὸς αἱματηρὸν πέλανον, εἶμι τὴν κάτω,
κόρης, ἄνακτός τ' εἰς ἀνηλίους δόμους·
αἰτήσομαί τε καὶ πέποιθ' ἄξειν ἄνω
Ἄλκηστιν, ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένου,
ὅς μ' εἰς δόμους ἐδέξατ', οὐδ' ἀπήλασε,
καίπερ βαρείᾳ συμφορᾷ πεπληγμένος·
ἔκρυπτε δ' ὢν γενναῖος, αἰδεσθεὶς ἐμέ·
τίς τοῦδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος;
τίς Ἑλλάδ' οἰκῶν; τοιγὰρ οὐκ ἐρεῖ, κακὸν
εὐεργετῆσαι φῶτα, γενναῖος γεγώς·

ἀδ. ἰώ· ἰώ· στυγεραὶ πρόσοδοι, στυγναὶ δ' ὄψεις
χήρων μελάθρων· ἰώ μοι μοι· αἶ· αἶ·
ποῖ βῶ; πῇ στῶ; τί λέγω; τί δὲ μή;
πῶς ἂν ὀλοίμαν; ἦ βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν·
ζηλῶ φθιμένους· κείνων ἔραμαι·
κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν·
οὔτε γὰρ αὐγὰς χαίρω προσορῶν,
οὔτ' ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων·
τοῖον ὅμηρόν μ' ἀποσυλήσας
ᾅδῃ θάνατος παρέδωκεν·

χο. πρόβα· πρόβα· βᾶθι κεῦθος οἴκων· αἶ· αἶ·
πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων· ἒ· ἔ·
δι' ὀδύνας ἔβας· σάφ' οἶδα· φεῦ· φεῦ·

τὰν

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

ἡρ. ὅδ' οὐ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος.
θε. οὐ γάρ σε κωμάζοντ' ἂν ἠχθόμην ὁρῶν.
ἡρ. ἀλλ' ἦ πέπονθα δείν' ὑπὸ ξένων ἐμῶν;
θε. οὐκ ἦλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμοις.
πένθος γὰρ ἡμῖν ἐστι, καὶ κουρὰν βλέπεις,
μελαμπέπλους στολμούς τε. Η. τίς δ' ὁ κατθανών;
μῶν ἢ τέκνων τις φροῦδος, ἢ γέρων πατήρ;
θε. γυνὴ μὲν οὖν ὄλωλεν Ἀδμήτου ξένε.
ἡρ. τί φής; ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε;
θε. ᾐδεῖτο γάρ σε τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων.
ἡρ. ὦ σχέτλι', οἵας ἤμπλακες ξυναόρου.
θε. ἀπωλόμεσθα πάντες, οὐκ ἐκείνη μόνη.
ἡρ. ἀλλ' ᾐσθόμην μὲν ὄμμ' ἰδὼν δακρυῤῥοοῦν,
κουράν τε, καὶ πρόσωπον. ἀλλ' ἔπειθέ με
λέγων θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν.
βίᾳ δὲ θυμοῦ τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας,
ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένου δόμοις,
πράσσοντος οὕτω. κἀπεκώμαζον, κάρα
στεφάνοις πυκασθείς. ἀλλὰ σοῦ, τὸ μὴ φράσαι,
κακοῦ τοσούτου δώμασι προκειμένου.
ποῦ καί σφε θάπτει; ποῦ νιν εὑρήσω μολών;
θε. ὀρθὴν παρ' οἶμον, ἣ 'πὶ Λάρισσαν φέρει,
τύμβον κατόψει ξεστὸν ἐκ προαστίου.
ἡρ. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία, ψυχή τ' ἐμή,
νῦν δεῖξον οἷον παῖδά σ' ἡ Τιρυνθία
Ἠλεκτρύωνος γείνατ' Ἀλκμήνη Διΐ.
δεῖ γάρ με σῶσαι τὴν θανοῦσαν ἀρτίως
γυναῖκα, κεἰς τόνδ' αὖθις ἱδρῦσαι δόμον
Ἄλκηστιν, Ἀδμήτῳ δ' ὑπουργῆσαι χάριν.
ἐλθὼν δ' ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν,

» Τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται·
» Τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἷ προβήσεται·
» Κἄστ' οὐ διδακτὸν, οὐδ' ἁλίσκεται τέχνῃ.
» Ταῦτ' οὖν ἀκούσας, καὶ μαθὼν ἐμοῦ πάρα,
» Εὔφραινε σαυτόν· πῖνε· τὸν καθ' ἡμέραν
» Βίον, λογίζου σόν· τὰ δ' ἄλλα, τῆς τύχης.
» Τίμα δὲ καὶ τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν
» Κύπριν βροτοῖσιν· εὐμενὴς γὰρ ἡ θεός.
» Τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα, καὶ πείθου λόγοις
» Ἐμοῖσιν, εἴπερ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν.
οἶμαι μὲν, οὔκουν τὴν ἄγαν λύπην ἀφεὶς,
πίῃς μεθ' ἡμῶν, τάσδ' ὑπερβαλὼν τύχας,
στεφάνοις πυκασθείς· καὶ σάφ' οἶδ' ὁθούνεκα
τοῦ νῦν σκυθρωποῦ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν,
μεθορμιεῖ σε πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφου.
» Ὄντας δὲ θνητοὺς, θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεών,
» Ὡς τοῖσγε σεμνοῖς καὶ συνωφρυωμένοις
» Ἅπασιν ἐστὶν, ὥςγ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ,
» Ὁ βίος ἀληθῶς οὐ βίος, ἀλλὰ συμφορά.
θε. ἐπιστάμεσθα ταῦτα· νῦν δὲ πράσσομεν
οὐχ οἷα κώμου καὶ γέλωτος ἄξια.
ἡρ. γυνὴ θυραῖος ἡ θανοῦσα, μὴ λίαν
πένθει· δόμων γὰρ ζῶσι τῶνδε δεσπόται.
θε. τί ζῶσιν; οὐ κάτοισθα τἀν δόμοις κακά.
ἡρ. εἰ μή τι σός με δεσπότης ἐψεύσατο.
θε. ἄγαν γ' ἐκεῖνος ἔστ' ἄγαν φιλόξενος.
ἡρ. οὐκουν, ὀθνείου γὰρ οὕνεκ' οὗ πάσχει νεκροῦ.
θε. ἦ κάρτα μέντοι καὶ λίαν οὐκεῖος ἦν.
ἡρ. μῶν ξυμφοράν τιν' οὖσαν οὐκ ἔφραζέ μοι;
θε. χαίρων ἴθ'· ἡμῖν δὲ δεσποτῶν μέλει κακά.

τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθών.
ἀλλ' εἴ τι μὴ φέροιμεν, ὤτρυνεν φέρειν.
ποτῆρα δ' ἐν χέρεσσι κίσσινον λαβὼν,
πίνει μελαίνης μητρὸς ἄζωρον μέθυ,
ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλὸξ
οἴνου. στέφει δὲ κρᾶτα μυρσίνοις κλάδοις,
ἄμουσ' ὑλακτῶν. δισσὰ δ' ἦν μέλη κλύειν.
ὁ μὲν γὰρ ᾖδε, τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν
οὐδὲν προτιμῶν. οἰκέται δ' ἐκλαίομεν
δέσποιναν. ὄμμα δ' οὐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ
τέγγοντες. Ἄδμητος γὰρ ὧδ' ἐφίετο.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἑστιῶ
ξένον πανοῦργον κλῶπα, καὶ λῃστήν τινα.
ἡ δ' ἐκ δόμων βέβηκεν. οὐδ' ἐφεσπόμην,
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ', ἀποιμώζων ἐμὴν
δέσποιναν, ἥ μοι πᾶσί τ' οἰκέταισιν ἦν
μήτηρ. κακῶν γὰρ μυρίων ἐρρύετο,
ὀργὰς μαλάσσουσ' ἀνδρός. ἆρα τὸν ξένον
στυγῶ δικαίως ἐν κακοῖς ἀφιγμένον;
ἡρ. Οὗτος, τί σεμνὸν, καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;
» Οὐ χρὴ σκυθρωπὸν τοῖς ξένοις τὸν πρόσπολον
» Εἶναι, δέχεσθαι δ' εὐπροσηγόρῳ φρενί.
σὺ δ' ἄνδρ' ἑταῖρον δεσπότου παρόνθ' ὁρῶν,
στυγνῷ προσώπῳ, καὶ συνωφρυωμένῳ
δέχῃ, θυραίου πήματος σπουδὴν ἔχων.
δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος γένῃ.
τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἣν ἔχει φύσιν;
οἶμαι μὲν οὔ. πόθεν γάρ; ἀλλ' ἄκουέ μου.
» Βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται.
» Κοὐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἐξεπίσταται

φέ οὐκ ἐγγελᾷς γέροντα βαστάζων νεκρόν;
ἄδ θανῇ γε μέντοι δυσκλεής, ὅταν θάνῃς·
φέ κακῶς ἀκούειν οὐ μέλει θανόντι μοι·
ἄδ Φεῦ φεῦ· τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον·
φέ ἥδ' οὐκ ἀναιδής· τήνδ' ἐφεῦρες ἄφρονα·
ἄδ ἄπελθε, καί με τόνδ' ἔα θάψαι νεκρόν·
φέ ἄπειμι· θάψεις δ' αὐτὸς, ὢν αὐτῆς φονεύς·
δίκας δὲ δώσεις σοῖσι κηδεσταῖς ἔτι·
ἤ τ' ἄρ' Ἄκαστος οὐκέτ' ἐστ' ἐν ἀνδράσιν,
εἰ μή σ' ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται;
ἄδ ἔρρου νυν αὐτὸς, χ' ἡ ξυνοικήσασά σοι,
ἄπαιδε παιδὸς ὄντος, ὥσπερ ἄξιοι,
γηράσκετ'· οὐ γὰρ τῷδ' ἔτ' εἰς ταυτὸ στέγος·
νεῖσθ'· εἰ δ' ἀπειπεῖν χρή με κηρύκων ὕπο
τὴν σὴν πατρῴαν ἑστίαν, ἀπεῖπον ἄν·
ἡμεῖς δὲ, τοὐν ποσὶν γὰρ οἰστέον κακὸν,
στείχωμεν, ὥσαν ἐν πυρᾷ θῶμεν νεκρόν·
χο ὦ σχετλία, τόλμης, γενναία,
καὶ μέγ' ἀρίστα,
χαῖρε· πρόφρων σε χθόνιός θ' Ἑρμῆς,
ἅδης τε δέχοιτ'· εἰ δέ τι κἀκεῖ
πλέον ἐστ' ἀγαθοῖς, τούτων μετέχουσ'
ἅδου νύμφᾳ προσεδρεύοις·
θε πολλοὺς μὲν ἤδη, κἀπὸ παντοίας χθονὸς
ξένους μολόντας οἶδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους,
οἷς δεῖπνα προὔθηκ'· ἀλλὰ τοῦδ' οὔπω ξένου
κακίον' ἐς τήνδ' ἑστίαν ἐδεξάμην·
ὃς πρῶτα μὲν πενθοῦντα δεσπότην ὁρῶν,
εἰσῆλθε, κἀτόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας·
ἔπειτα δ' οὔτι σωφρόνως ἐδέξατο

σύ γ' οὖν ἀναιδῶς διεμάχου τὸ μὴ θανεῖν.
καὶ ζῇς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην,
ταύτην κατακτάς. εἶτ' ἐμὴν ἀψυχίαν
λέγεις, γυναικὸς ὦ κάκισθ' ἡσσημένος.
ἣ τοῦ καλοῦ σοῦ προὔθανεν νεανίου.
σοφῶς δ' ἐφηῦρες, ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,
εἰ τὴν παροῦσαν κατθανεῖν πείσαις ἂν
γυναῖχ' ὑπὲρ σοῦ. κᾆτ' ὀνειδίζεις φίλοις
τοῖς μὴ θέλουσι δρᾶν τάδ', αὐτὸς ὢν κακός.
σίγα. νόμιζε δ' εἰ σὺ τὴν σαυτοῦ φιλεῖς
ψυχήν, φιλεῖν ἅπαντας. εἰ δ' ἡμᾶς κακῶς
ἐρεῖς, ἀκούσῃ πολλὰ, κοὐ ψευδῆ κακά.
χο πλείω λέλεκται νῦν τε, καὶ τὰ πρὶν κακά.
παῦσαι δὲ πρέσβυ, παῖδα σὸν κακορροθῶν.
ἀδ λέγ', ὡς ἐμοῦ λέξαντος. εἰ δ' ἀλγεῖς κλύων
τἀληθὲς, οὐ χρῆν σ' εἰς ἔμ' ἐξαμαρτάνειν.
φέ σοῦ δ' ἂν προθνήσκων, μᾶλλον ἐξημάρτανον.
ἀδ ταὐτὸν γὰρ ἡβῶντ' ἄνδρα, καὶ πρέσβυν θανεῖν;
φέ ψυχῇ μιᾷ ζῆν, οὐ δυοῖν ὀφείλομεν.
ἀδ καὶ μὴν Διός γε μεῖζον ἂν ζώοις χρόνον.
φέ ἀρᾷ γονεῦσιν οὐδὲν ἔκδικον παθών;
ἀδ μακροῦ βίου γὰρ ᾐσθόμην ἐρῶντά σε.
φέ ἀλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις;
ἀδ σημεῖά γ' ὦ κάκιστε ταῦτ' ἀψυχίας.
φέ οὔτι πρὸς ἡμῶν γ' ὤλετ'. οὐκ ἐρεῖς τόδε.
ἀδ φεῦ. εἴθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τοῦδέ γ' εἰς χρείαν ποτέ.
φέ μνήστευε πολλὰς, ὡς θάνωσι πλείονες.
ἀδ σοὶ τοῦτ' ὄνειδος. οὐ γὰρ ἤθελες θανεῖν.
φέ φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ φίλον.
ἀδ κακὸν τὸ λῆμα, κοὐκ ἐν ἀνδράσιν τὸ σόν.

περιστελοῦσι, καὶ προθήσονται νεκρόν.
οὐ γάρ σ' ἔγωγε τῇδ' ἐμῇ θάψω χερί.
τέθνηκα γὰρ δὴ τοὐπὶ σ'. εἰ δ' ἄλλου τυχὼν
σωτῆρος αὐγὰς εἰσορῶ, κείνου λέγω
καὶ παῖδά μ' εἶναι, καὶ φίλον γηροτρόφον.
» Μάτην ἄρ' οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν,
» Γῆρας ψέγοντες, καὶ μακρὸν χρόνον βίου.
» Ἢν δ' ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος, οὐδεὶς βούλεται
» Θνήσκειν· τὸ γῆρας δ' οὐκ ἔτ' ἐστ' αὐτοῖς βαρύ.
χο Παύσασθ'· ἅλις γὰρ ἡ παροῦσα συμφορά.
ὦ παῖ, πατρὸς δὲ μὴ παροξύνῃς φρένα.
φέ ὦ παῖ, τίν' αὐχεῖς; πότερα, λυδὸν, ἢ φρύγα
κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον σέθεν;
οὐκ οἶσθα θεσσαλόν με, κἀπὸ θεσσαλοῦ
πατρὸς γεγῶτα γνησίως ἐλεύθερον;
ἄγαν μ' ὑβρίζεις· καὶ νεανίας λόγους
ῥίπτων ἐς ἡμᾶς, οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει.
ἐγὼ δέ σ' οἴκων δεσπότην ἐγεινάμην,
κἄθρεψ' ὀφείλων, οὐχ ὑπερθνήσκειν σέθεν.
οὐ γὰρ πατρῷον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον,
παίδων προθνήσκειν πατέρας, οὐδ' ἑλληνικόν.
σαυτῷ γὰρ εἴτε δυστυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς,
ἔφυς. ἃ δ' ἡμῶν χρῆν σε τυγχάνειν, ἔχεις.
πολλῶν μὲν ἄρχεις· πολυπλέθρους δέ σοι γύας
λείψω· πατρὸς γὰρ ταὔτ' ἐδεξάμην πάρα.
τί δῆτά σ' ἠδίκηκα; τοῦ σ' ἀποστερῶ;
μὴ θνῆσχ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρὸς, οὐδ' ἐγὼ πρὸ σοῦ.
χαίρεις ὁρῶν φῶς; πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
» Ἦ μὴν πολύν γε τὸν κάτω λογίζομαι
» Χρόνον· τὸ δὲ ζῆν, σμικρὸν, ἀλλ' ὅμως γλυκύ.

σὺ δ' ἐκποδὼν στὰς, καὶ παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν
νέῳ γέρων ὢν, τόνδ' ἀποιμώξεις νεκρόν;
οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τοῦδε σώματος πατὴρ,
οὐδ' ἡ τεκεῖν φάσκουσα, καὶ κεκλημένη
μήτηρ μ' ἔτικτε· δουλίου δ' ἀφ' αἵματος
μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα.
ἔδειξας εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν, ὃς εἶ.
καὶ μ' οὐ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι.
ἦτ' ἄρα πάντων διαπρέπεις ἀψυχίᾳ,
ὅθ' ἡλίκος δ' ὢν, κἀπὶ τέρμ' ἥκων βίου,
οὐκ ἠθέλησας, οὐδ' ἐτόλμησας θανεῖν
τοῦ σοῦ πρὸ παιδὸς, ἀλλὰ τήνδ' εἰάσατε
γυναῖκ' ὀθνείαν, ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα
πατέρα τέ γ' ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην;
καίτοι καλόν γ' ἂν τόνδ' ἀγῶν' ἠγωνίσω
τοῦ σοῦ πρὸ παιδὸς κατθανών· βραχὺς δέ σοι
πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος χρόνος.
κἀγώ τ' ἂν ἔζων, χἤδε τὸν λοιπὸν χρόνον.
κοὐκ ἂν μονωθεὶς, ἔστενον κακοῖς ἐμοῖς.
καὶ μὴν ὅσ' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα,
πέπονθας. ἥβησας μὲν ἐν τυραννίδι,
παῖς δ' ἦν ἐγώ σοι τῶνδε διάδοχος δόμου.
ὥστ' οὐκ ἄτεκνος κατθανὼν, ἄλλοις δόμον
λείψειν ἔμελλες ὀρφανὸν διαρπάσαι.
οὐ μὴν ἐρεῖς γέ μ', ὡς ἀτιμάζοντα σὸν
γῆρας, θανεῖν προὔδωκας, ὅστις αἰδόφρων
πρὸς σ' ἦν μάλιστα· κἀντὶ τῶνδέ μοι χάριν
τοιάνδε καὶ σὺ χ' ἡ τεκοῦσ' ἠλλαξάτην.
τοιγὰρ φυτεύων παῖδας, οὐκ ἔτ' ἂν φθάνοις,
οἳ γηροβοσκήσουσι, καὶ θανόντα σε

» Πρὸς δ' ἐμᾷ ψυχᾷ θάρσος ἧσται,
» Θεοσεβῆ φῶτα κεδνὰ πράξειν.
ἀδ. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενὴς παρουσία.
νέκυν μὲν ἤδη πάντ' ἔχοντα πρόσπολοι,
φέρουσιν ἄρδην πρὸς τάφον τε, καὶ πυράν.
ὑμᾶς δὲ, τὴν θανοῦσαν, ὡς νομίζεται,
προσείπατ' ἐξιοῦσαν ὑστάτην ὁδόν.
χο. καὶ μὴν ὁρῶ σὸν πατέρα γηραιῷ ποδὶ
στείχοντ', ὀπαδούς τ' ἐν χεροῖν δάμαρτι σῇ
κόσμον φέροντας, νερτέρων ἀγάλματα.
φε. ἥκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων τέκνον.
ἐσθλῆς γὰρ, οὐδεὶς ἀντερεῖ, καὶ σώφρονος
γυναικὸς ἡμάρτηκας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
φέρειν ἀνάγκη, καίπερ ὄντα δύσφορα.
δέχου δὲ κόσμον τόνδε. καὶ κατὰ χθονὸς
ἴτω. τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεὼν,
ἥτις γε τῆς σῆς προὔθανε ψυχῆς τέκνον,
καί μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν, οὐδ' εἴασέ σου
στερέντα, γήρᾳ πενθίμῳ καταφθινεῖν,
πάσαις δ' ἔθηκεν εὐκλεέστατον βίον
γυναιξὶν, ἔργον τλᾶσα γενναῖον τόδε.
ὦ τόνδ' ἐμὸν σώσασ', ἀναστήσασα δὲ
ἡμᾶς πιτνοῦντας, χαῖρε, κἀν ᾅδου δόμοις
» εὖ σοι γένοιτο. φημὶ τοιούτους γάμους
» Λύειν βροτοῖσιν, ἢ γαμεῖν οὐκ ἄξιον.
ἀδ. οὔτ' ἦλθες ἐς τόνδ' ἐξ ἐμοῦ κληθεὶς τάφον,
οὔτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω.
κόσμον δὲ τὸν σὸν οὔποθ' ἥδ' ἐνδύσεται.
οὐ γάρ τι τῶν σῶν ἐνδεὴς ταφήσεται.
τότε ξυναλγεῖν χρῆν σ', ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.

ἔτλη δὲ σοῖσι μηλονόμας
ἐν δόμοις γενέσθαι,
δοχμιᾶν διὰ κλιτύων
βοσκήμασι σοῖσι συρίζων
ποιμνήτας ὑμεναίους.
σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέ-
ων, βαλιαί τε λύγκες.
ἔβα δὲ λιποῦσ' Ὄθρυ-
ος νάπαν λεόντων
ἁ δαφοινὸς ἴλα.
ἐχόρευσε δ' ἀμφὶ σὰν κιθάραν
Φοῖβε ποικιλόθριξ,
νεβρὸς ὑψικόμων πέραν
βαίνουσ' ἐλατᾶν σφυρῷ κούφῳ,
χαίρουσ' εὔφρονι μολπᾷ.
τοιγὰρ πολυμηλοτάταν
ἑστίαν οἰκεῖς περὶ καλλίναον
Βοιβίαν λίμναν. ἀρότοις δὲ γύαν,
καὶ πεδίων δαπέδοις ὅρον,
ἀμφὶ μὲν ἀελίου κνεφαίαν
ἱππόστασιν αἰθέρα
τὰν Μολοσσῶν τίθεται,
πόντιον τ' Αἰγαῖον ἐπ' ἀκτὰν
ἀλίμενον Πηλίου κρατύνει.
καὶ νῦν δόμον ἀμπετάσας,
δέξεται ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ,
τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχου νέκυν ἐν
» δώμασιν ἀρτιθανῆ. Τὸ γὰρ
» Εὐγενές, ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ.
» Ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δέ, πάντ' ἔνεστι σοφίας.

ἀδ. χωρὶς ξενῶνές εἰσιν, οἷς σ' ἐσάξομεν.
ἡρ. μέθες με, καί σοι μυρίαν ἕξω χάριν.
ἀδ. οὐκ ἔστιν ἄλλου σ' ἀνδρὸς ἑστίαν μολεῖν.
ἡγοῦ σὺ τῶνδε δωμάτων ἐξωπίους
ξενῶνας οἴξας, τοῖς τ' ἐφεστῶσι φράσον,
σίτων παρεῖναι πλῆθος. εὖ δὲ κλήσατε
θύρας μεσαύλους. οὐ πρέπει θοινωμένους
κλύειν στεναγμῶν, οὐδὲ λυπεῖσθαι ξένους.
χο. τί δρᾷς τοσαύτης συμφορᾶς προκειμένης
Ἄδμητε; τολμᾷς ξενοδοχεῖν; τί μῶρος εἶ;
ἀδ. ἀλλ' εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα
ξένον μολόντα, μᾶλλον ἄν μ' ἐπῄνεσας;
οὐ δῆτ', ἐπεί μοι συμφορὰ μὲν οὐδὲν ἂν
μείων ἐγίνετ', ἀξενώτερος δ' ἐγώ.
καὶ πρὸς κακοῖσιν, ἄλλο τοῦτ' ἂν ἦν κακὸν,
δόμους καλεῖσθαι τοὺς ἐμοὺς, ἐχθροξένους.
αὐτὸς δ' ἀρίστου τοῦδε τυγχάνω ξένου,
ὅταν περ Ἄργους διψίαν ἔλθω χθόνα.
χο. πῶς οὖν ἔκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα,
φίλου μολόντος ἀνδρὸς, ὡς αὐτὸς λέγεις;
ἀδ. οὐκ ἄν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμους,
εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε.
καὶ τῷ μὲν οἶμαι δρῶν τάδ', οὐ φρονεῖν δοκῶ,
οὐδ' αἰνέσει με. τἀμὰ δ' οὐκ ἐπίσταται
μέλαθρ' ἀπωθεῖν, οὐδ' ἀτιμάζειν ξένους.
χο. ὦ πολύξεινος, καὶ ἐλεύθερος
ἀνδρὸς ἀεί ποτ' οἶκος,
σέ τοι καὶ ὁ πύθιος
εὐλύρας Ἀπόλλων
ἠξίωσε ναίειν.

ἔτλα

ἀδ. θάπτειν τίν᾽ ἐν τῇδ᾽ ἡμέρᾳ μέλλων νεκρόν.
ἡρ. ἀπ᾽ οὖν τέκνων σῶν πημονὴν εἴργοι θεός.
ἀδ. ζῶσιν κατ᾽ οἴκους παῖδες, οὓς ἔφυσ᾽ ἐγώ.
ἡρ. πατήρ γε μὴν ὡραῖος, εἴπερ οἴχεται.
ἀδ. κἀκεῖνός ἐστι, χἡ τεκοῦσά μ᾽ Ἡράκλεις. Ἡρακλῆς
ἡρ. οὐ μὴν γυνή γ᾽ ὄλωλεν Ἄλκηστις σέθεν; Ἄλκηστις
ἀδ. διπλοῦς ἐπ᾽ αὐτῇ μῦθος ἔστι μοι λέγειν.
ἡρ. πότερα θανούσης εἶπας, ἢ ζώσης πέρι;
ἀδ. ἔστιν τε, κοὐκ ἔτ᾽ ἔστιν, ἀλγύνει τ᾽ ἐμέ.
ἡρ. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ᾽· ἄσημα γὰρ λέγεις.
ἀδ. οὐκ οἶσθα μοίρας, ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεών.
ἡρ. οἶδ᾽ ἀντὶ σοῦ γε κατθανεῖν ὑφειμένην.
ἀδ. πῶς οὖν ἔτ᾽ ἔστιν, εἴπερ ᾔνεσεν τάδε; sed istam dixeris.
ἡρ. ἆ· μὴ προκλαῖ᾽ ἄκοιτιν, ἐς τόδ᾽ ἀναβαλοῦ.
ἀδ. τέθνηχ᾽ ὁ μέλλων, χὠ θανὼν οὐκ ἔστ᾽ ἔτι. Mortua est, quae mori debet, et quae mortua est non est amplius.
ἡρ. χωρὶς τό τ᾽ εἶναι, καὶ τὸ μὴ, νομίζεται.
ἀδ. σὺ τῇδε κρίνεις Ἡράκλεις, κείνῃ δ᾽ ἐγώ.
ἡρ. τί δῆτα κλαίεις; τίς φίλων ὁ κατθανών;
ἀδ. γυνή· γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα.
ἡρ. ὀθνεῖος, ἤ σοι συγγενὴς γεγῶσά τις;
ἀδ. ὀθνεῖος· ἄλλως δ᾽, ἦν ἀναγκαία δόμοις.
ἡρ. πῶς οὖν ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον;
ἀδ. πατρὸς θανόντος, ἐνθάδ᾽ ὠρφανεύετο. pupilla educata fuit.
ἡρ. φεῦ· εἴθ᾽ ηὕρομέν σ᾽ Ἄδμητε μὴ λυπούμενον. Ἄδμητος
ἀδ. ὡς δὴ τί δράσων τόνδ᾽ ὑποῤῥάπτεις λόγον;
ἡρ. ξένου πρὸς ἄλλην ἑστίαν πορεύσομαι.
ἀδ. οὐκ ἔστιν ὦναξ· μὴ τοσόνδ᾽ ἔλθοι κακόν.
ἡρ. Λυπουμένοις ὀχληρὸς εἰ μόλοι ξένος.
ἀδ. τεθνᾶσιν οἱ θανόντες. ἀλλ᾽ ἴθ᾽ ἐς δόμους.
ἡρ. Αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι ξένους.

ἡρ. Θρῃκὸς τέτρωρον ἅρμα Διομήδους μέτα.
χο. πῶς οὖν δυνήσῃ; μῶν ἄπειρος εἶ ξένου;
ἡρ. ἄπειρος· οὔπω Βιστόνων ἦλθον χθόνα.
χο. οὐκ ἔστιν ἵππων δεσπόσαι σ' ἄνευ μάχης.
ἡρ. ἀλλ' οὐδ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνους οἷόν τέ μοι.
χο. κτανὼν ἄρ' ἥξεις, ἢ θανὼν αὐτοῦ μενῇς;
ἡρ. οὐ τόνδ' ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράμοιμ' ἐγώ.
χο. τί δ' ἂν κρατήσας δεσπότην, πλέον λάβοις;
ἡρ. πώλους ἀπάξω κοιράνῳ Τιρυνθίῳ.
χο. οὐκ εὐμαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.
ἡρ. εἰ μή γε πῦρ πνέουσι μυκτήρων ἄπο.
χο. ἀλλ' ἄνδρας ἀρταμοῦσι λαιψηραῖς γνάθοις.
ἡρ. θηρῶν ὀρείων χόρτον, οὐχ ἵππων λέγεις.
χο. φάτνας ἴδοις ἂν αἵμασιν πεφυρμένας.
ἡρ. τίνος δ' ὁ θρέψας παῖς πατρὸς κομπάζεται;
χο. Ἄρεος, ζαχρύσου Θρῃκίας πέλτης ἄναξ.
ἡρ. καὶ τόνδε τοὐμοῦ δαίμονος πόνον λέγεις.
σκληρὸς γὰρ αἰεὶ, καὶ πρὸς αἶπος ἔρχεται.
ὃ χρή με παισὶν οἷς Ἄρης ἐγείνατο,
μάχην συνάψαι, πρῶτα μὲν, Λυκάονι,
αὖθις δὲ, Κύκνῳ· τόνδε δ' ἔρχομαι τρίτον
ἀγῶνα πώλοις, δεσπότῃ τε συμβαλών.
ἀλλ' οὔτις ἐστὶν, ὃς τὸν Ἀλκμήνης γόνον
τρέσαντα χεῖρα πολεμίων ποτ' ὄψεται.
χο. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς τῆσδε κοίρανος χθονὸς
Ἄδμητος ἔξω δωμάτων πορεύεται.
ἀδ. χαῖρ' ὦ Διὸς παῖ, Περσέως ἀφ' αἵματος.
ἡρ. Ἄδμητε, καὶ σὺ χαῖρε Θεσσαλῶν ἄναξ.
ἀδ. θέλοιμ' ἄν· εὔνουν ὄντα σ' ἐξεπίσταμαι.
ἡρ. τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις;

ἀδ. θάπτειν

μελέων ἀοιδοῖς.
εἴθ' ἐπ' ἐμοὶ μὲν εἴη,
δυναίμαν δέ σε πέμψαι
φάος ἐξ ἀΐδου τεράμνων,
καὶ κωκυτοῖο ῥεέθρων
ποταμίᾳ νερτέρᾳ τε κώπᾳ.
σὺ γὰρ ὦ μόνα, ὦ φίλα γυναικῶν,
σύ γε τὸν σαυτᾶς ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι
ψυχᾶς ἐξ ἅδου. κούφα σοι
χθὼν ἐπάνω πέσοι γύναι.
εἰ δέ τι καινὸν ἕλοιτο πόσις λέχος,
ἦ μάλ' ἔμοιγ' ἂν εἴη
στυγηθεὶς, τέκνοις τε τοῖς σοῖς.
ματέρος οὐ θελούσας
πρὸ παιδὸς χθονὶ κρύψαι
δέμας, οὐδὲ πατρὸς γεραιοῦ,
ὃν ἔτεκον. κοὐκ ἔτλαν ῥύσασθαι
σχετλίω πολιὰν ἔχοντε χαίταν.
σὺ δ' ἐν ἥβᾳ νέᾳ νέου προθανοῦσα φωτὸς οἴχῃ.
τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι
συνδυάδος φίλας ἀλόχου.
τοῦτο γὰρ ἔνγε βίῳ σπάνιον μέρος.
ἦ γὰρ ἔμοιγ' ἄλυπος δι' αἰῶνος ἂν ξυνείη.

ἡρ ξένοι Φεραίας τῆσδε κωμῆται χθονὸς,
Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἆρα κιχάνω;

χο ἐς ἐν δόμοισι παῖς Φέρητος Ηράκλεις.
ἀλλ' εἰπὲ, χρεία τίς σε Θεσσαλῶν πόλιν
πέμπει Φεραίων ἄστυ προσβῆναι τόδε;

ἡρ Τιρυνθίῳ πράσσω τιν' Εὐρυσθεῖ πόνον.

χ καὶ ποῖ πορεύῃ; τῷ, συνέζευξαι πλάνῳ;

Υ ιι

πάρεστε· καὶ μένοντες ἀντηχήσατε
παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ.
πᾶσιν δὲ Θεσσαλοῖσιν, ὧν ἐγὼ κρατῶ,
πένθος γυναικὸς τῆσδε κοινοῦσθαι λέγω,
κουρᾷ ξυρήκει, καὶ μελαμπέπλῳ στολῇ·
τέθριππά τε ζεύγνυσθε, καὶ μονάμπυκας
πώλους σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην.
αὐλῶν δὲ μὴ κατ' ἄστυ, μὴ λύρας κτύπος
ἔστω, σελήνας δώδεκ' ἐκπληρουμένας.
οὐ γάρ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν
τοῦδ', οὐδ' ἀμείνον' εἰς ἔμ'· ἀξία δέ μοι
τιμῆς, ἐπεὶ τέθνηκεν ἀντ' ἐμοῦ μόνη.

Χο. ὦ Πελίου θύγατερ,
χαίρουσά μοι εἰν ἀΐδα δόμοισι,
τὸν ἀνάλιον οἶκον ἱκετεύοις.
ἴστω δ' ἀΐδης ὁ μελαγχαίτας
θεὸς, ὅς τ' ἐπὶ κώπᾳ
πηδαλίῳ τε γέρων
νεκροπομπὸς ἵζει·
πολὺ δὴ πολὺ δὴ γυναῖκ' ἀρίσταν,
λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύσας
ἐλάτᾳ δικώπῳ,
πολλά σε μουσοπόλοι
μέλψουσι, καθ' ἑπτάτονόν τ' ὀρείαν
χέλυν, ἔν τ' ἀλύροις κλέοντες ὕμνοις,
Σπάρτα κύκλος ἁνίκα Καρνείου
περινίσσεται ὥρα μηνὸς, ἀειρομένας
παννύχου σελάνας,
λιπαραῖσί τ' ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις.
τοίαν ἔλιπες θανοῦσα μολπὰν

μελέων

χο. βέβηκεν, οὐκ ἔτ᾽ ἔστιν Ἀδμήτου γυνή.
ἀδ. ἰώ μοι τύχας. μαῖα δὴ κάτω
βέβηκεν. οὐκ ἔτ᾽ ἔστιν ὦ
πάτερ ὑφ᾽ ἁλίῳ.
προλιποῦσα δ᾽ ἀμὸν βίον,
ὠρφάνισε τλάμων.
ἴδε γὰρ ἴδε βλέφαρον, καὶ
παρατόνους χέρας.
ὑπάκουσον, ἄκουσον ὦ
μᾶτερ ἀντιάζω.
ἐγώ σ᾽ ἐγὼ μᾶτερ νῦν γε καλοῦμαι
ὁ σὸς ποτὶ σοῖσι πίτνων στόμασι νεοσσός.
ἄδ. τὴν οὐ κλύουσαν, οὐδ᾽ ὁρῶσαν. ὥστ᾽ ἐγὼ,
καὶ σφὼ βαρείᾳ συμφορᾷ πεπλήγμεθα.
ἀδ. νέος ἐγὼ πάτερ λείπομαι φίλας
μονόστολός τε ματρός. ὦ
σχέτλια δὴ παθὼν
ἐγὼ ἔργα,
σύ τ᾽ ἐμοὶ σύγκασι κόρα
συνέτλας. ὦ πάτερ,
ἀνόνητ᾽ ἀνόνητ᾽ ἐνύμφευσας. οὐδὲ γήρως
ἔβας τέλος σὺν τᾷδ᾽. ἔφθιτο γὰρ πά
ρος. οἰχομένας δέ σου μᾶτερ, ὄλωλεν οἶκος.
χο. Ἄδμητ᾽, ἀνάγκη τάσδε συμφορὰς φέρειν.
οὐ γάρ τι πρῶτος οὐδὲ λοίσθιος βροτῶν
γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες. γίγνωσκε δὲ
ὡς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται.
ἄδ. ἐπίσταμαί γε, κοὐκ ἄφνω κακὸν τόδε
προσέπτατ᾽. εἰδὼς δ᾽ αὔτ᾽ ἐτειρόμην πάλαι.
ἀλλ᾽ ἐκφορὰν γὰρ τοῦδε θήσομαι νεκροῦ.

ἀλλ' οὖν ἐκεῖσε προσδόκα μ' ὅταν θάνω,
καὶ δῶμ' ἑτοίμαζ', ὡς συνοικήσουσά μοι.
ἐν ταῖσιν αὐταῖς γάρ μ' ἐπισκήψω κέδροις
σοὶ, τάσδε θῆναι πλευρὰς, ἐκτεῖναι πέλας
πλευροῖσι τοῖς σοῖς· μὴ δὲ γὰρ θανών ποτε
σοῦ χωρὶς ζῆν τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί.
χο καὶ μὴν ἐγώ σοι πένθος ὡς φίλος φίλῳ
λυπρὸν συνοίσω τῆσδε· καὶ γὰρ ἀξία.
ἀλ ὦ παῖδες, αὐτοὶ δὴ τάδ' εἰσηκούσατε
πατρὸς λέγοντος, μὴ γαμεῖν ἄλλην ποτὲ
γυναῖκ' ἐφ' ὑμῖν, μήδ' ἀτιμάσειν ἐμέ.
ἀδ καὶ νῦν γέ φημι, καὶ τελευτήσω τάδε.
ἀλ ἐπὶ τοῖσδε, παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου.
ἀδ δέχομαι φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χερός.
ἀλ σὺ νῦν γενοῦ τοῖσδ' ἀντ' ἐμοῦ μήτηρ τέκνοις.
ἀδ πολλή γ' ἀνάγκη, σοῦ γ' ἀπεστερημένοις.
ἀλ ὦ τέκν', ὅτε ζῆν μ' ἐχρῆν, ἀπέρχομαι κάτω.
ἀδ οἴμοι· τί δράσω δῆτα σοῦ μονούμενος;
ἀλ Χρόνος μαλάξει σ'· οὐδέν ἐσθ' ὁ κατθανών.
ἀδ ἄγου με σὺν σοὶ πρὸς θεῶν, ἄγου κάτω.
ἀλ ἀρκοῦμεν ἡμεῖς οἱ προθνήσκοντες σέθεν.
ἀδ ὦ δαῖμον, οἵας συζύγου μ' ἀποστερεῖς.
ἀλ καὶ μὴν σκοτεινὸν ὄμμα μου βαρύνεται.
ἀδ ἀπωλόμην ἄρ', εἴ με δὴ λείψεις γύναι.
ἀλ ὡς οὐκ ἔτ' οὖσαν οὐδὲν ἂν λέγοις ἐμέ.
ἀδ ὄρθου πρόσωπον, μὴ λίπῃς παῖδας σέθεν.
ἀλ οὐ δῆθ' ἑκοῦσά γ', ἀλλὰ χαίρετ' ὦ τέκνα.
ἀδ βλέψον πρὸς αὐτοὺς, βλέψον. Αλ. οὐδέν εἰμ' ἔτι.
ἀδ τί δρᾷς; προλείπεις; Αλ. χαῖρ'.
ἀδ ἀπωλόμην τάλας.

χο βέβηκεν

οὔτ' εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεστάτη γυνή·
ἅλις δὲ παίδων, τῶνδ' ὄνησιν εὔχομαι
θεοῖς γενέσθαι· σοῦ γὰρ οὐκ ὠνήμεθα·
οἴσω δὲ πένθος οὐκ ἐτήσιον τόδε,
ἀλλ' ἔστ' ἂν αἰὼν οὑμὸς ἀντέχῃ, γύναι,
στυγῶν μὲν ἥ μ' ἔτικτεν, ἐχθαίρων δ' ἐμὸν
πατέρα· λόγῳ γὰρ ἦσαν, οὐκ ἔργῳ φίλοι·
σὺ δ' ἀντιδοῦσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα
ψυχῆς, ἔσωσας· ἆρά μοι στένειν πάρα
τοιᾶσδ' ἁμαρτάνοντι συζύγου σέθεν;
παύσω δὲ κώμους, συμποτῶν θ' ὁμιλίας,
στεφάνους τε, μοῦσάν θ', ἣ κατεῖχ' ἐμοὺς δόμους·
οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν βαρβίτου θίγοιμ' ἔτι,
οὔτ' ἂν φρέν' ἐξάροιμι πρὸς λίβυν λακεῖν
αὐλόν· σὺ γάρ μου τέρψιν ἐξεῖλου βίου·
σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων, δέμας τὸ σὸν
εἰκασθὲν, ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται,
ᾧ προσπεσοῦμαι, καὶ περιπτύσσων χέρας,
ὄνομα καλῶν σὸν, τὴν φίλην ἐν ἀγκάλαις
δόξω γυναῖκα, καίπερ οὐκ ἔχων, ἔχειν·
ψυχρὰν μὲν οἶμαι τέρψιν· ἀλλ' ὅμως βάρος
ψυχῆς ἀπαντλοίην ἄν· ἐν δ' ὀνείρασι
φοιτῶσά μ' εὐφραίνοις ἄν· Ἡδὺ γὰρ φίλοις
Κἂν νυκτὶ λεύσσειν, ὅντιν' ἂν παρῇ χρόνον·
εἰ δ' Ὀρφέως μοι γλῶσσα καὶ μέλος παρῆν,
ὡς τὴν κόρην Δήμητρος, ἢ κείνης πόσιν
ὕμνοισι κηλήσαντ' ἂν ἐξ ἅδου λαβεῖν,
κατῆλθον ἄν· καί μ' οὔθ' ὁ Πλούτωνος κύων,
οὔθ' οὑπὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς ἂν Χάρων
ἔσχον, πρὶν εἰς φῶς σὸν καταστῆσαι βίον·

οὐχ ἧσσον, ἢ 'γὼ παῖδας, εἴπερ εὖ φρονεῖς·
τούτους ἀνάσχου δεσπότας ἐμῶν δόμων,
καὶ μὴ 'πιγήμῃς τοῖσδε μητρυιὰν τέκνοις,
ἥτις κακίων οὖσ' ἐμοῦ γυνὴ, φθόνῳ
τοῖς σοῖσι κἀμοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ·
μὴ δῆτα δράσῃς ταῦτά γ' αἰτοῦμαί σ' ἐγώ·
Ἐχθρὰ γὰρ ἡ 'πιοῦσα μητρυιὰ τέκνοις
Τοῖς πρόσθ', ἐχίδνης οὐδὲν ἠπιωτέρα·
καὶ παῖς μὲν ἄρσην, πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν,
ὃν καὶ προσεῖπε, καὶ προσερρήθη πάλιν·
σὺ δ' ὦ τέκνον μοι, πῶς κορυθήσῃ καλῶς;
ποίας τυχοῦσα συζύγου τῷ σῷ πατρὶ,
μή σοι τιν' αἰσχρὰν προσβαλοῦσα κληδόνα,
ἥβης ἐν ἀκμῇ σοὺς διαφθείρῃ γάμους;
οὐ γάρ σε μήτηρ οὔτε νυμφεύσει ποτὲ,
οὔτ' ἐν τόκοισι σοῖσι θαρσυνῇ τέκνον
παροῦσ', ἵν' οὐδὲν μητρὸς εὐμενέστερον·
δεῖ γὰρ θανεῖν με· καὶ τόδ' οὐκ ἐς αὔριον,
οὐδ' ἐς τρίτην μοι μηνὸς ἔρχεται κακὸν,
ἀλλ' αὐτίκ' ἐν τοῖς οὐκ ἔτ' οὖσι λέξομαι·
χαίροντες, εὐφραίνοισθε· καὶ σοὶ μὲν πόσι,
γυναῖκ' ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν,
ὑμῖν δὲ, παῖδες, μητρὸς ἐκπεφυκέναι·
Χο. θάρσει· πρὸ τούτου γὰρ λέγειν οὐχ ἅζομαι·
δράσει τάδ', ἤν περ μὴ φρενῶν ἁμαρτάνῃ·
Αδ. ἔσται τάδ', ἔσται· μὴ τρέσῃς· ἐπεί σ' ἐγὼ
καὶ ζῶσαν εἶχον, καὶ θανοῦσ', ἐμὴ γυνὴ
μόνη κεκλήσῃ, κοὔτις ἀντὶ σοῦ ποτε
τόνδ' ἄνδρα νύμφη θεσσαλὶς προσφθέγξεται·
οὐκ ἔστιν οὕτως οὔτε πατρὸς εὐγενοῦς,

χαίροντες ὦ τέκνα, τόδε φάος ὁρῷτον.
ἀδ. ὤμοι· τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκούω,
καὶ παντὸς ἐμοὶ θανάτου μεῖζον.
μὴ πρὸς τῶν θεῶν τλῇς με προδοῦναι,
ἀλλ' ἀνατόλμα. σοῦ γὰρ φθιμένης, οὐκ ἔτ' ἂν εἴην.
ἐν σοὶ δ' ἐσμὲν καὶ ζῆν, καὶ μή.
σὴν γὰρ φιλίαν σεβόμεσθα.
ἀλ. Ἄδμηθ', ὁρᾷς γὰρ τἀμὰ πράγμαθ' ὡς ἔχει,
λέξαι θέλω σοι πρὶν θανεῖν, ἃ βούλομαι.
ἐγώ σε πρεσβεύουσα, κἀντὶ τῆς ἐμῆς
ψυχῆς καταστήσασα φῶς τόδ' εἰσορᾶν,
θνήσκω, παρόν μοι μὴ θανεῖν ὑπὲρ σέθεν,
ἀλλ' ἄνδρα τε σχεῖν Θεσσαλῶν, ὃν ἤθελον,
καὶ δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδι,
οὐκ ἠθέλησα ζῆν ἀποσπασθεῖσά σου
σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν· οὐδ' ἐφεισάμην,
ἥβης ἔχουσα δῶρ', ἐν οἷς ἐτερπόμην.
καίτοι σ' ὁ φύσας, χἡ τεκοῦσα προὔδοσαν.
καλῶς μὲν αὐτοῖς κατθανεῖν ἧκον βίου.
καλῶς δὲ σῶσαι παῖδα, κεὐκλεῶς θανεῖν.
μόνος γὰρ αὐτοῖς ἦσθα· κοὔτις ἐλπὶς ἦν
σοῦ κατθανόντος, ἄλλα φιτύσειν τέκνα.
κἀγώ τ' ἂν ἔζων, καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον.
κοὐκ ἂν μονωθεὶς σῆς δάμαρτος ἔστενες,
καὶ παῖδας ὠρφάνευες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν,
θεῶν τις ἐξέπραξεν ὥσθ' οὕτως ἔχειν.
εἶεν· σὺ δ' ἡμῖν τήνδ' ἀπομνῆσαι χάριν.
αἰτήσομαι γάρ σ' ἀξίαν μὲν οὔποτε.
Ψυχῆς γὰρ οὐδέν ἐστι τιμιώτερον.
δίκαια δ' ὡς φήσεις σύ. τούσδε γὰρ φιλεῖς

ὃς ἀρίστης ἀμπλακὼν ἀλόχου
τῆσδ', ἀβίωτον τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει.
ἀλ. ἅλιε, καὶ φάος ἁμέρας,
οὐράνιαί τε δῖναι νεφέλας δρομαίου.
ἀδ. ὁρᾷ σὲ, κἀμὲ, δύο κακῶς πεπραγότας,
οὐδὲν θεοὺς δράσαντας, ἀνθ' ὅτου θανῇ.
ἀλ. γαῖά τε, καὶ μελάθρων στέγαι,
νυμφίδιαί τε κοῖται
πατρίας Ἰωλκοῦ.
ἀδ. ἔπαιρε σαυτὴν ὦ τάλαινα μὴ προδῷς,
λίσσου δὲ τοὺς κρατοῦντας οἰκτεῖραι θεούς.
ἀλ. ὁρῶ δίκωπον, ὁρῶ σκάφος·
νεκύων δὲ πορθμεὺς ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ,
Χάρων μ' ἤδη καλεῖ· τί μέλλεις;
ἐπείγου· σὺ κατείργεις, τάδ' ἕτοιμα.
σπερχόμενος ταχύνει.
ἀδ. οἴμοι· πικράν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν
ἔλεξας· ὦ δύσδαιμον, οἷα πάσχομεν.
ἀλ. ἄγει μ', ἄγει μέ τις, οὐχ ὁρᾷς,
νεκύων ἐς αὐλὰν, ὑπ' ὀφρύσι κυαναυ-
γέσι βλέπων πτερωτὸς ᾅδας;
τί ῥέξεις; ἄφες· οἵαν ὁδὸν ἁ δει-
λαιοτάτα προβαίνω.
ἀδ. οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶνδε, μάλιστ' ἐμοὶ,
καὶ παισὶν, οἷς δὴ πένθος ἐν κοινῷ τόδε.
ἀλ. μέθετε, μέθετέ μ' ἤδη· κλίνατέ μ', οὐ σθένω
ποσὶ, πλησίον ᾅδας.
σκοτία δ' ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει.
τέκνα, τέκν', οὐκ ἔτι δὴ
οὐκ ἔτι δὴ μάτηρ σφῷν ἔστιν.

Ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεστάναι.
σὺ δ' ἦ παλαιὸς δεσπόταις ἐμοῖς φίλος.
χο. ἰὼ Ζεῦ· τίς ἂν πῶς πόρος κακῶν
γένοιτο, καὶ λύσις τύχας,
ἃ πάρεστι κοιράνοις;
ἔξεισί τις, ἢ τέμω τρίχα,
καὶ μέλανα στολμὸν πέπλων
ἀμφιβαλώμεθ' ἤδη;
θε. δῆλα μὲν φίλοι, δῆλά γ'· ἀλλ' ὅμως
θεοῖσιν εὐχώμεθα· θεῶν
γὰρ ἁ δύναμις μεγίστη.
ὦναξ Παιάν,
ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν.
πόριζε δὴ, πόριζε.
καὶ πάρος γὰρ τοῦδ' ἐφεῦρες,
καὶ νῦν λυτήριος ἐκ θανάτου γενοῦ,
φόνιόν τ' ἀπόπαυσον ἀΐδαν.
χο. παῖ· παῖ· φεῦ· φεῦ· ἰώ· ἰώ· παῖ Φέρητος,
οἷ' ἔπραξας δάμαρτος σῆς στερηθείς.
αἶ· αἶ· ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε,
καὶ πλέον ἢ βρόχῳ δέρην
οὐρανίῳ πελάσαι.
τὰν γὰρ οὐ φίλαν
ἀλλὰ φιλτάτην γυναῖκα
κατθανοῦσαν ἐν ἤματι τῷδέ γ' ὄψει.
ἤδ' ἐκ δόμων δὴ καὶ πόσις πορεύεται.
στέναξον, ὦ βόησον, ὦ Φεραία χθών,
τὰν ἀρίσταν γυναῖκα μαραινομέναν
νόσῳ κατὰ γᾶν, χθόνιον παρ' ἅδαν.
Οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν,
τοῖς τε πάροιθεν τεκμαιρόμενος,
καὶ τάσδε τύχας λεύσσων βασιλέως.

μόνην· προδοῦναι γάρ σ' ὀκνοῦσα, καὶ πόσιν,
θνήσκω· σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται,
σώφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.
κυνεῖ δὲ προσπίτνουσα· πᾶν δὲ δέμνιον,
ὀφθαλμοτέγκτῳ δεύετο πλημμυρίδι.
ἐπεὶ δὲ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον,
στείχει προνωπὴς, ἐκπεσοῦσα δεμνίων.
καὶ πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ', ἐπεστράφη,
κἄρριψεν αὐτὴν αὖθις ἐς κοίτην πάλιν.
παῖδες δὲ πέπλων μητρὸς ἐξηρτημένοι,
ἔκλαιον· ἡ δὲ, λαμβάνουσ' ἐν ἀγκάλαις,
ἠσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὡς θανουμένη.
πάντες δ' ἔκλαιον οἰκέται κατὰ στέγας,
δέσποιναν οἰκτείροντες· ἡ δὲ, δεξιὰν
προὔτεινεν ἑκάστῳ· κοὔτις ἦν οὕτω κακὸς,
ὃν οὐ προσεῖπε, καὶ προσερρήθη πάλιν.
Ἄδμητος. τοιαῦτ' ἐν οἴκοις ἐστὶν Ἀδμήτου κακά.
καὶ κατθανών τ' ἂν ὤλετ'· ἐκφυγὼν δ' ἔχει
τοσοῦτον ἄλγος, οὔ ποτ' ἐκλελήσεται.
Χο. ἦπου στενάζει τοῖσιν Ἄδμητος κακοῖς,
ἐσθλῆς γυναικὸς εἰ στερηθῆναί σφε χρή;
Θε. κλαίει γ' ἄκοιτιν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων,
καὶ μὴ προδοῦναι λίσσεται, τὰ μήχανα
ζητῶν· φθίνει γὰρ, καὶ μαραίνεται νόσῳ.
παρειμένη δὲ χειρὸς ἄθλιον βάρος,
ὅμως δὲ καίπερ σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι,
βλέψαι πρὸς αὐγὰς βούλεται τὰς ἡλίου,
ὡς οὔποτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον
ἀκτῖνα, κύκλον θ' ἡλίου προσόψεται.
ἀλλ' εἶμι, καὶ σὴν ἀγγελῶ παρουσίαν.
Οὐ γάρ τι πάντες εὖ φρονοῦσι κοιράνοις,

Χο. ἴστω νυν εὐκλεής γε κατθανουμένη,
γυνή γ' ἀρίστη τῶν ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ.
Θε. πῶς δ' οὐκ ἀρίστη; τίς δ' ἐναντιώσεται;
τί χρὴ γενέσθαι τὴν ὑπερβεβλημένην
γυναῖκα; πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις,
πόσιν προτιμῶσ', ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν;
καὶ ταῦτα μὲν δὴ πᾶσ' ἐπίσταται πόλις·
ἃ δ' ἐν δόμοις ἔδρασε, θαυμάσῃ κλύων·
ἐπεὶ γὰρ ᾔσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν
ἥκουσαν, ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χρόα
ἐλούσατ'· ἐκ δ' ἑλοῦσα κεδρίνων δόμων
ἐσθῆτα, κόσμον τ', εὐπρεπῶς ἠσκήσατο·
καὶ στᾶσα πρόσθεν ἑστίας, κατηύξατο·
δέσποιν'· ἐγὼ γὰρ ἔρχομαι κατὰ χθονὸς,
πανύστατόν σε προσπιτνοῦσ' αἰτήσομαι,
τέκν' ὀρφανεῦσαι τἀμά· καὶ τῷ μὲν, φίλην
σύζευξον ἄλοχον, τῇ δὲ, γενναῖον πόσιν·
μηδ' ὥσπερ αὐτῶν ἡ τεκοῦσ' ἀπόλλυται,
θανεῖν ἀώρους παῖδας, ἀλλ' εὐδαίμονας
ἐν γῇ πατρῴᾳ τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον·
πάντας δὲ βωμοὺς, οἳ κατ' Ἀδμήτου δόμους,
προσῆλθε, κἀξέστεψε, καὶ προσηύξατο,
πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσινῶν φόβην,
ἄκλαυστος, ἀστένακτος, οὐδὲ τοὐπιὸν
κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν·
κἄπειτα θάλαμον εἰσπεσοῦσα, καὶ λέχος,
ἐνταῦθα δὴ δάκρυσε, κἄλεγεν τάδε·
ὦ λέκτρον, ἔνθα παρθένει' ἔλυσ' ἐγὼ
κορεύματ' ἐκ τοῦδ' ἀνδρὸς, οὗ θνήσκω πέρι,
χαῖρ'· οὐ γὰρ ἐχθαίρω σ'· ἀπώλεσας δέ με

οὐκ ἔχω 'πὶ τίνα
μηλοθύταν πορευθῶ.
μόνος δ' ἂν εἰ φῶς τόδ' ἦν,
ὄμμασι δεδορκὼς
Φοίβου παῖς, προλιποῦ-
σ' ἦλθεν ἕδρας σκοτίους,
ἄδα τε πύλας.
δμαθέντας γὰρ ἀνίστη,
πρὶν αὐτὸν εἷλε διόβολον
πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίου.
νῦν δὲ τίνα βίου
ἐλπίδα προσδέχομαι;
πάντα γὰρ ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι.
πάντων δὲ θεῶν ἐπὶ βωμοῖς
αἱμόρραντοι θυσίαι πλήρεις.
οὐδ' ἔστι κακῶν ἄκος οὐδέν.
ἀλλ' ἥδ' ὀπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται
δακρυρροοῦσα· τίνα τύχην ἀκούσομαι;
πενθεῖν μὲν εἴ τι δεσπόταισι τυγχάνει,
συγγνωστόν· εἰ δ' ἔτ' ἔστιν ἔμψυχος γυνή,
εἴτ' οὖν ὄλωλεν, εἰδέναι βουλοίμεθ' ἄν.
θε καὶ ζῶσαν εἰπεῖν, καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι.
χο καὶ πῶς ἂν αὑτὸς κατθάνοι τε, καὶ βλέποι;
θε ἤδη προνωπής ἐστι, καὶ ψυχορραγεῖ.
χο ὦ τλῆμον, οἵας οἷος ὢν ἁμαρτάνεις.
θε οὔπω τόδ' οἶδε δεσπότης, πρὶν ἂν πάθοι.
χο ἐλπὶς μὲν οὐκ ἔτ' ἐστὶ σώζεσθαι βίον;
θε πεπρωμένη γὰρ ἡμέρα βιάζεται.
χο οὐκοῦν ἐπ' αὐτοῖς πράσσεται τὰ πρόσφορα;
θε κόσμος γ' ἕτοιμος, ᾧ σφε συνθάψει πόσις.

ἡμι. κλύει τις ἢ στεναγμὸν, ἢ χερῶν κτύπον
κατὰ στέγας, ἢ γόον, ὡς πεπραγμένων;
ἡμι. οὐ μὰν οὐδέ τις ἀμφιπόλων
στατίζετ' ἀμφὶ πύλας.
εἰ γὰρ μετακύμιος ἄτας.
ἰὼ Παιὰν, φανείης.
ἡμι. οὔτ' ἂν φθιμένας γ' ἐσιώπων. οὐ
γὰρ δὴ φροῦδός γ' ἐξ οἴκων νέκυς.
ἡμι. πόθεν; οὐκ αὐχῶ. τί σε θαρσύνει;
ἡμι. πῶς ἂν ἔρημον τάφον Ἄδμητος
κεδνῆς ἂν ἔπραξε γυναικός;
ἡμι. πυλῶν πάροιθεν δ' οὐχ ὁρῶ
πηγαῖα θ' ὡς νομίζεται,
γε χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις,
χαίτα τ' οὔτις ἐπὶ πρόθυρα τομαῖ-
ος, ἃ δὴ νεκύων πένθεσι πιτνᾷ.
οὐ δουπεῖ νεολαία γυναικῶν.
ἡμι. καὶ μὴν τόδε δὴ κύριον ἦμαρ,
ᾧ χρῆν σφε μολεῖν κατὰ γαίας.
ἡμι. καὶ τί τόδ' αὐδᾷς;
ἡμι. ἔθιγες ψυχᾶς, ἔθιγες δὲ φρενῶν.
χο. χρὴ τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων,
πενθεῖν ὅστις χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται.
ἀλλ' οὐδὲ ναυκληρίαν
ἔσθ' ὅποι τις αἴας
στείλας, ἢ Λυκίας.
εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνύδρους
ἀμμωνιάδας ἕδρας
δυστάνου παραλῦσαι ψυχάν.
μόρος γὰρ ἀπότομος πλάθει,
θεῶν δ' ἐπ' ἐσχάραις,

Χα. νέων φθινόντων, μεῖζον ἄρνυμαι κλέος.
Απο. κἂν γραῦς ὄληται, πλουσίως ταφήσεται.
Χα. πρὸς τῶν ἐχόντων Φοῖβε τὸν νόμον τίθης.
Απο. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἦ καὶ σοφὸς λέληθας ὤν;
Χα. ὠνοῖντ' ἂν, οἷς πάρεστι, γηραιοὺς θανεῖν.
Απο. οὔκουν δοκεῖ σοι τήνδε μοι δοῦναι χάριν;
Χα. οὐ δῆτ'. ἐπίστασαι δὲ τοὺς ἐμοὺς τρόπους.
Απο. ἐχθρούς γε θνητοῖς, καὶ θεοῖς στυγουμένους.
Χα. οὐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν, ἃ μή σε δεῖ.
Απο. ἦ μὴν σὺ παύσῃ, καίπερ ὠμὸς ὢν ἄγαν.
τοῖος Φέρητος εἶσι πρὸς δόμους ἀνήρ,
Εὐρυσθέως πέμψαντος ἵππειον μετὰ
ὄχημα Θρῄκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων.
ὃς δὴ ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις,
βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται.
κοὔθ' ἡ παρ' ἡμῶν σοι γενήσεται χάρις,
δράσεις θ' ὁμοίως ταῦτ', ἀπεχθήσῃ τ' ἐμοί.
Χα. πόλλ' ἂν σὺ λέξας, οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις.
ἡ δ' οὖν γυνὴ κάτεισιν εἰς ἅδου δόμους.
Virg. 104. στείχω δ' ἐπ' αὐτὴν, ὡς κατάρξωμαι ξίφει.
ἱερὸς γὰρ οὗτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν,
ὅτου τόδ' ἔγχος κρατὸς ἁγνίσει τρίχα.
Χο. τί ποθ' ἡσυχία πρόσθε μελάθρων;
τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου;
Ημι. ἀλλ' οὐδὲ φίλων τις πέλας οὐδεὶς,
ὅστις ἂν ἐνέποι, πότερον φθιμένην
τὴν βασίλειαν χρὴ πενθεῖν, ἢ
ζῶσ' ἔτι φῶς λεύσσει Πελίου παῖς
Ἄλκηστις, ἐμοὶ πᾶσί τ' ἀρίστη δόξασα γυνὴ
πόσιν εἰς αὐτῆς γεγενῆσθαι;

ἡμι. κλύει

μέλλει κατάξειν· συμμέτρως δ' ἀφίκετο
φρουρῶν τόδ' ἦμαρ, ᾧ θανεῖν αὐτὴν χρεών.
χά ἆ· ἆ· ἆ· ἆ.
τί σὺ πρὸς μελάθροις;
τί σὺ τῇδε πολεῖς
Φοῖβ'; ἀδικεῖς αὖ τιμὰς ἐνέρων,
ἀφοριζόμενος, καὶ καταπαύων.
οὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτου
διακωλῦσαι μοίρας, δολίῳ
σφήλαντι τέχνῃ; νῦν δὲ τί τῇδ' αὖ
χέρα τοξήρη φρουρεῖς ὁπλίσας;
ἣ τόδ' ὑπέστη, πόσιν ἐκλύσα
σ' αὐτὴν, προθανεῖν Πελίου παῖς.
ἀπό θάρσει· δίκην τε, καὶ λόγους κεδνοὺς ἔχω.
χά τί δῆτα τόξων ἔργον, εἰ δίκην ἔχεις;
ἀπό σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βαστάζειν ἐμοί.
χά καὶ τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν;
ἀπό φίλου γὰρ ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι.
χά καὶ νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ;
ἀπό ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην.
χά πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἐστι, κοὐ κατὰ χθονός;
ἀπό δάμαρτ' ἀμείψας, ἣν σὺ νῦν ἥκεις μέτα.
χά κἀπάξομαί γε νερτέραν ὑπὸ χθόνα;
ἀπό λαβὼν ἴθ'· οὐ γὰρ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμί σε.
χά κτείνειν ὃν ἂν χρῇ· τοῦτο γὰρ τετάγμεθα.
ἀπό οὔκ· ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν.
χά ἔχω λόγον γε, καὶ προθυμίαν σέθεν.
ἀπό ἔστ' οὖν ὅπως Ἄλκηστις ἐς γῆρας μόλοι;
χά οὐκ ἔστι· τιμαῖς κἀμὲ τέρπεσθαι δόκει.
ἀπό οὔτοι πλέον γ' ἂν, ἢ μίαν ψυχὴν, λάβοις.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛ ΚΗΣΤΙΣ.

Δώματ' ἀδμήτει', ἐν οἷς
ἔτλην ἐγὼ
θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι,
θεός περ ὤν.
Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν, αἴτιος,
Ἀσκληπιὸν, στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα.
οὗ δὴ χολωθεὶς, τέκτονας δίου πυρὸς
κτείνω Κύκλωπας· καί με θητεύειν πατὴρ
θνητῷ παρ' ἀνδρὶ τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν.
ἐλθὼν δὲ γαῖαν τήνδ', ἐβουφόρβουν ξένῳ.
καὶ τόνδ' ἔσωζον οἶκον ἐς τόδ' ἡμέρας.
ὁσίου γὰρ ἀνδρὸς, ὅσιος ὢν ἐτύγχανε
παιδὸς Φέρητος, ὃν θανεῖν ἐῤῥυσάμην,
μοίρας δολώσας· ἤνεσαν δέ μοι θεαὶ
Ἄδμητον ᾅδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν,
ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν.
πάντας δ' ἐλέγξας, καὶ διεξελθὼν φίλους,
πατέρα, γεραιάν θ', ἥ σφ' ἔτικτε μητέρα,
οὐχ εὗρε πλὴν γυναικὸς, ἥτις ἤθελε
θανεῖν πρὸ κείνου, μηκέτ' εἰσορᾶν φάος.
ἣ νῦν κατ' οἴκους ἐν χεροῖν βαστάζεται
ψυχοῤῥαγοῦσα· τῇδε γάρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ
θανεῖν πέπρωται, καὶ μεταστῆναι βίου.
ἐγὼ δὲ, μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κίχῃ,
λείπω μελάθρων τήνδε φιλτάτην στέγην.
ἤδη δὲ τόνδε θάνατον εἰσορῶ πέλας,
ἱερῆ θανόντων, ὅς νιν εἰς ᾅδου δόμους

μέλλει

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἀπόλλων.	Ἄλκηστις.
Χάρων.	Θεράπων.
Χορός.	Ἄδμητος.
Ἡμιχόριον.	Εὔμηλος.
Θεράπαινα	Ἡρακλῆς.
ἀλκήστιδος.	Φέρης.

Προλογίζει δὲ ὁ Ἀπόλλων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ.

Ἀπόλλων ᾐτήσατο παρὰ τῶν μοιρῶν, ὅπως Ἄδμητος τελευτᾶν μέλλων, παράσχῃ τινὰ τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνῳ ζήσῃ. καὶ Ἄλκηστις ἡ γυνὴ ἐπέδωκεν ἑαυτήν, μηδετέρου τῶν γονέων ἐθελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ, τῆς συμφορᾶς ταύτης γενομένης, Ἡρακλῆς παραγενόμενος, καὶ μαθὼν παρά τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἄλκηστιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον. καὶ τὸν θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας, ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα. τὸν δὲ Ἄδμητον ἠξίου λαβόντα, τηρεῖν. εἰληφέναι δὲ αὐτὴν πάλης ἆθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου, ἀποκαλύψας, ἔδειξεν ἣν ἐπένθει.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

EVRIPIDIS ALCESTIS.

ὁρῶ δὲ σ᾽ ἤδη τοῦδε πλησίον κακοῦ.
ἱππ. χαίρουσα καὶ σὺ στεῖχε παρθέν᾽ ὀλβία.
μακρὰν δὲ λείπεις ῥᾳδίως ὁμιλίαν.
λύω δὲ νεῖκος πατρὶ, χρῃζούσης σέθεν.
καὶ γὰρ πάροιθε, σοῖς ἐπειθόμην λόγοις.
αἶ αἶ. κατ᾽ ὄσσων κιχάνει μ᾽ ἤδη σκότος.
λαβοῦ πάτερ μου, καὶ κατόρθωσον δέμας.
θη. ὤ μοι τέκνον. τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα;
ἱππ. ὄλωλα. καὶ δὴ νερτέρων ὁρῶ πύλας.
θη. ἢ τὴν ἐμὴν ἄναγνον ἐκλιπὼν φρένα;
ἱππ. οὐ δῆτ᾽, ἐπεί σε τοῦδ᾽ ἐλευθερῶ φόνου.
θη. τί φῄς; ἀφίης αἵματός μ᾽ ἐλεύθερον;
ἱππ. τὴν τοξόδαμνον Ἄρτεμιν μαρτύρομαι.
θη. ὦ φίλταθ᾽, ὡς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατρί.
ἱππ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ, χαῖρε πολλά μοι πάτερ.
θη. ὤ μοι φρενὸς σῆς εὐσεβοῦς τε, κἀγαθῆς.
ἱππ. τοιῶνδε παίδων γνησίων εὔχου τυχεῖν.
θη. μὴ νῦν προδῷς με τέκνον, ἀλλὰ καρτέρει.
ἱππ. κεκαρτέρηται τἄμ᾽. ὄλωλα γὰρ πάτερ.
κρύψον δέ μου πρόσωπον ὡς τάχος πέπλοις.
θη. ὦ κλείν᾽ Ἀθηνῶν, Παλλάδος θ᾽ ὁρίσματα,
οἵου στερήσεσθ᾽ ἀνδρός. ὦ τλήμων ἐγὼ,
ὡς πολλὰ Κύπρι σῶν κακῶν μεμνήσομαι.
χο. κοινὸν τόδ᾽ ἄχος πᾶσι πολίταις
ἦλθεν ἀέλπτως.
πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος.
τῶν γὰρ μεγάλων ἀξιοπενθεῖς
φῆμαι μᾶλλον κατέχουσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

ἱππ. στένω σε μᾶλλον, ἢ 'μὲ τῆς ἁμαρτίας.
θη. εἰ γὰρ γενοίμαν τέκνον, ἀντὶ σοῦ νεκρός.
ἱππ. ὦ δῶρα πατρὸς σοῦ Ποσειδῶνος πικρά.
θη. ὡς μή ποτ' ἐλθεῖν ὤφελ' εἰς τοὐμὸν στόμα.
ἱππ. τί δ'; ἔκτανες τἄν μ', ὥστοτ' ἦσθ' ὠργισμένος.
θη. δόξης γὰρ ἦμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι.
ἱππ. φεῦ· εἴθ' ἦν ἀραῖον δαίμοσι βροτῶν γένος.
ἀρ. ἔασον· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ γῆς ὑπὸ ζόφον
θεᾶς ἄτιμοι Κύπριδος ἐκ προθυμίας
ὀργαὶ κατασκήψουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας
σῆς εὐσεβείας, κἀγαθῆς φρενὸς χάριν.
ἐγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον ἐξ ἐμῆς χερὸς,
ὃς ἂν μάλιστα φίλτατος κυρῇ βροτῶν,
τόξοις ἀφύκτοις τοῖσδε τιμωρήσομαι.
σοὶ δ' ὦ ταλαίπωρ', ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν,
τιμὰς μεγίστας ἐν πόλει Τροιζηνίᾳ
δώσω· κόραι γὰρ ἄζυγες γάμων πάρος,
κόμας κεροῦνταί σοι δι' αἰῶνος μακροῦ,
πένθη μέγιστα δακρύων καρπουμέναι.
ἀεὶ δὲ μουσοποιὸς εἰς σὲ παρθένων
ἔσται μέριμνα, κοὐκ ἀνώνυμος πεσὼν
ἔρως ὁ Φαίδρας εἰς σὲ σιγηθήσεται.
σὺ δ' ὦ γεραιοῦ τέκνον Αἰγέως, λάβε
σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι, καὶ προσέλκυσαι.
» ἄκων γὰρ ὤλεσάς νιν· Ἀνθρώποισι δὲ,
» Θεῶν διδόντων, εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν.
καὶ σοὶ παραινῶ πατέρα μὴ στυγεῖν σέθεν
Ἱππόλυτ'· ἔχεις γὰρ μοῖραν, ᾗ διεφθάρης.
καὶ χαῖρ'· ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις φθιτοὺς ὁρᾶν,
οὐδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς.

μιαιφόνων τε συγγόνων,
παλαιῶν προγεννητόρων
ἐξορίζεται κακὸν, οὐδὲ μέλλει.
ἔμολέτ' ἐπ' ἐμὲ, τί ποτε τὸν οὐδὲν
ὄντ' ἐπαίτιον κακῶν;
ἰώ μοι μοι· τί φῶ;
πῶς δ' ἀπαλλάξω βιοτὰν
ἐμὰν τοῦδ' ἀνάλγητου πάθους;
εἴθε με κοιμάσειε τὸν δυσδαίμονα
ᾅδου μέλαινα, νύκτερός τ' ἀνάγκα.
ἀρ. ὦ τλῆμον, οἵᾳ συμφορᾷ προσεζύγης.
τὸ δ' εὐγενές σε τῶν φρενῶν διώλεσεν.
ἱπ. ἔα. ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα. καὶ γὰρ ἐν κακοῖς
ὢν, ᾐσθόμην σου, κἀνεκουφίσθην δέμας.
ἔστ' ἐν δόμοισι τοῖσδ' Ἄρτεμις θεά.
ἀρ. ὦ τλῆμον, ἔστι σοί γε φιλτάτη θεῶν.
ἱπ. ὁρᾷς με δέσποιν', ὡς ἔχω, τὸν ἄθλιον;
ἀρ. ὁρῶ. κατ' ὄσσων δ' οὐ θέμις βαλεῖν δάκρυ.
ἱπ. οὐκ ἔστι σοι κυναγὸς, οὐδ' ὑπηρέτης.
ἀρ. οὐ δῆτ'. ἀτάρ τοι δύσποτμός γ' ἀπόλλυσαι.
ἱπ. οὐδ' ἱππονώμας, οὐδ' ἀγαλμάτων φύλαξ.
ἀρ. Κύπρις γὰρ ἡ πανοῦργος ὧδ' ἐμήσατο.
ἱπ. ὤμοι. φρονῶ δὴ δαίμον', ἥ μ' ἀπώλεσε.
ἀρ. τιμῆς ἐμέμφθη. σωφρονοῦντι δ' ἤχθετο.
ἱπ. τρεῖς ὄντας ἡμᾶς, ὤλεσ', ᾔσθημαι, Κύπρις.
ἀρ. πατέρα τε, καὶ σὲ, καὶ τρίτην ξυνάορον.
ἱπ. ᾤμωξα τοίνυν καὶ πατρὸς δυσπραξίας.
ἀρ. ἐξηπατήθη δαίμονος βουλεύμασιν.
ἱπ. ὦ δυστάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς πάτερ.
θη. ὄλωλα τέκνον, οὐδέ μοι χάρις βίου.

ΙΠΠ. ΣΤΕ.

δύστηνος ἐγὼ πατρὸς ἐξ ἀδίκου,
χρησμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην.
ἀπόλωλα τάλας· οἴμοι· οἴμοι.
διά μου κεφαλᾶς ἀΐσσουσ' ὀδύναι,
κατὰ δ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος.
σχές, ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀναπαύσω.
ἒ. ἒ. ὦ στυγνὸν ὄχημ' ἵππειον, ἐμῆς
βόσκημα χερὸς,
διά μ' ἔφθειρας, κατὰ τ' ἔκτεινας.
φεῦ. φεῦ. πρὸς θεῶν δμῶες ἀτρέμας
χροὸς ἑλκώδους ἅπτεσθε χεροῖν.
τίς ἐφέστηκεν δεξιὰ πλευροῖς;
πρόσφορά μ' αἴρετε. σύντονα δ' ἕλκετε
τὸν κακοδαίμονα, καὶ κατάρατον
πατρὸς ἀμπλακίᾳ. Ζεῦ, Ζεῦ, τάδ' ὁρᾷς;
ὅδ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ, καὶ θεοσέπτωρ,
ὅδ' ὁ σωφροσύνῃ πάντας ὑπερέχων,
προῦπτον ἐς ᾅδην στείχω, κατάκρας
ὀλέσας βίοτον.
μόχθους δ' ἄλλως τῆς εὐσεβείας
εἰς ἀνθρώπους ἐπόνησα.
αἶ. αἶ. αἶ. αἶ.
καὶ νῦν ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει.
μέθετε τάλανα.
καὶ μοι θάνατος παιὰν ἔλθοι.
προσαπόλλυτέ μ', ὄλλυτε τὸν δυσδαί-
μον'. ἀμφιτόμου λόγχας ἔραμαι
διαμοιρᾶσαι,
διά τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοτον.
ὦ πατρὸς ἐμοῦ δύστηνος ἀρὰ,

ἔδωκ᾽ ὅσονπερ χρῆν, ἐπείπερ ᾔνεσεν.
σὺ δ᾽ ἔν τ᾽ ἐκείνῳ κἀν ἐμοὶ φαίνῃ κακὸς,
ὃς οὔτε πίστιν, οὔτε μάντεων ὄπα
ἔμεινας, οὐδ᾽ ἤλεγξας, οὐ χρόνῳ μακρῷ
σκέψιν γ᾽ ἔνειμας, ἀλλὰ θᾶσσον ἤ σ᾽ ἐχρῆν,
ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ, καὶ κατέκτανες.
Θη. δέσποιν᾽, ὀλοίμαν. Α. δείν᾽ ἔπραξας. ἀλλ᾽ ὅμως
ἔτ᾽ ἐστὶ καὶ σοὶ τῶνδε συγγνώμης τυχεῖν.
Κύπρις γὰρ ἤθελ᾽ ὥστε γίγνεσθαι τάδε,
πληροῦσα θυμόν. θεοῖσι δ᾽ ὧδ᾽ ἔχει νόμος.
οὐδεὶς ἀπαντᾷν βούλεται προθυμίᾳ
τῇ τοῦ θέλοντος, ἀλλ᾽ ἀφιστάμεσθ᾽ ἀεί.
ἐπεὶ σάφ᾽ ἴσθι, Ζῆνα μὴ φοβουμένη,
οὐκ ἄν ποτ᾽ ἦλθον εἰς τόδ᾽ αἰσχύνης ἐγὼ,
ὥστ᾽ ἄνδρα πάντων φίλτατον ἐμοὶ βροτῶν,
θανεῖν ἐᾶσαι. τὴν δὲ σὴν ἁμαρτίαν,
τὸ μὴ εἰδέναι μὲν πρῶτον ἐκλύει κάκης.
ἔπειτα δ᾽ ἡ θανοῦσ᾽ ἀνάλωσεν γυνὴ
λόγων ἐλέγχους, ὥστε σὴν πεῖσαι φρένα.
μάλιστα νῦν σοι πού τάδ᾽ ἔρρωγεν κακά.
λύπη δὲ κἀμοί. τοὺς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ
θνήσκοντας οὐ χαίρουσι. τοὺς γε μὴν κακοὺς,
αὐτοῖς τέκνοισι καὶ δόμοις ἐξόλλυμεν.
χο. καὶ μὴν ὁ τάλας ὅδε δὴ στείχει
σάρκας νεαρὰς
ξανθόν τε κάρα διαλυμανθείς.
ὢ πόνος οἴκων, οἷος ἐκράνθη.
δίδυμον μελάθροις
πένθος θεόθεν καταληπτόν.
ιππ. αἶ. αἶ. αἶ. αἶ.

ἀφανῆ· φανερὰν δ' ἔχεις ἄταν.
πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις
δέμας αἰσχυνθείς.
ἢ πτηνὸς ἄνω μεταβὰς βίοτον,
πήματος ἔξω πόδα τόνδ' ἀνέχεις;
ὡς τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν, οὔ σοι
κτητὸν βιότου μέρος ἐστίν.
ἄκουε Θησεῦ σῶν κακῶν κατάστασιν.
καίτοι προκόψω γ' οὐδέν, ἀλγυνῶ δέ σε.
ἀλλ' ἐς τόδ' ἦλθον παιδὸς ἐκδεῖξαι φρένα
τοῦ σοῦ δικαίαν, ὡς ὑπ' εὐκλείας θάνοι,
καὶ σῆς γυναικὸς οἶστρον, ἢ τρόπον τινὰ
γενναιότητα. τῆς γὰρ ἐχθίστης θεῶν
ἡμῖν ὅσαισι παρθένοις ἡδονή,
δηχθεῖσα κέντροις, παιδὸς ἠράσθη σέθεν.
γνώμῃ δὲ νικᾶν τὴν Κύπριν πειρωμένη,
τροφοῦ διώλετ' οὐχ ἑκοῦσα μηχαναῖς.
καὶ σῷ δι' ὅρκων, παιδὶ σημαίνει νόσον.
ὁ δ' ὥσπερ ἦν δίκαιον, οὐκ ἐφέσπετο
λόγοισιν. οὐδ' αὖ πρὸς σέθεν κακούμενος,
ὅρκων ἀφεῖλε πίστιν, εὐσεβὴς γεγώς.
ἡ δ' εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ φοβουμένη,
ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε, καὶ διώλεσε
δόλοισι σὸν παῖδ'. ἀλλ' ὅμως ἔπεισέ σε.
θη. οἴμοι. Α. δάκνει σε Θησεῦ μῦθος, ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος,
τοὐνθένδ' ἀκούσας, ὡς ἂν οἰμώξῃς πλέον.
ἆρ' οἶσθα πατρὸς τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων;
ὧν τὴν μίαν παρεῖλες ὦ κάκιστε σὺ
εἰς παῖδα τὸν σόν, ἐξὸν εἰς ἐχθρόν τινα.
πατὴρ μὲν οὖν σοι πόντιος φρονῶν καλῶς,

θεούς τ', ἐκεῖνόν θ', οὕνεκ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ,
οὔθ' ἥδομαι τοῖσδ', οὔτ' ἀπέχθομαι κακοῖς.
πῶς οὖν κομίζειν, ἢ τί χρὴ τὸν ἄθλιον
δράσαντας ἡμᾶς, σῇ χαρίζεσθαι φρενί;
φρόντιζ'· ἐμοῖς δὲ χρώμενος βουλεύμασιν,
οὐκ ὠμὸς εἰς σὸν παῖδα δυστυχοῦντ' ἔσῃ.
κομίζετ' αὐτὸν, ὡς ἰδὼν ἐν ὄμμασι
τὸν τἄμ' ἀπαρνηθέντα μὴ χρᾶναι λέχη,
λόγοις ἐλέγξω, δαιμόνων τε συμφοραῖς.
σὺ τὰν θεῶν ἄκαμπτον φρένα
καὶ βροτῶν ἄγεις Κύπρι. σὺν
δ' ὁ ποικιλόπτερος ἀμφιβαλὼν
ὠκυτάτῳ πτερῷ,
ποτᾶται δ' ἐπὶ γαῖαν, εὐάχητόν
θ', ἁλμυρὸν ἐπὶ πόντον.
θέλγει δ' ἔρως, ᾧ μαινομένᾳ κραδίᾳ
πτανὸς ἐφορμάσει
χρυσοφαὴς, φύσιν
ὀρεσκόων σκυλάκων,
πελαγίων θ', ὅσα τε γᾶ τρέφει.
τάν, ἅλιος αἰθόμενος δέρκεται,
ἄνδρας τε. συμπάντων δὲ
βασιληΐδα, τιμὰν Κύπρι
τῶνδε μόνα κρατύνεις.
σὲ τὸν εὐπατρίδαν Αἰγέως κέλομαι
παῖδ' ἐπακοῦσαι.
Λητοῦς δὲ κόρη σ' Ἄρτεμις αὐδῶ.
Θησεῦ, τί τάλας τοῖσδε συνήδῃ,
παῖδ' οὐχ ὁσίως σὸν ἀποκτείνας,
ψευδέσι μύθοις πεισθεὶς ἀλόχου,

ταῦρος φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον·
ἢ δ' εἰς πέτρας φέροιντο μαργῶσαι φρένας,
σιγῇ πελάζων, ἄντυγι ξυνείπετο
ἐς τοῦθ' ἕως ἔσφηλε, κἀνεχαίτισεν
ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος.
σύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα. σύριγγές τ' ἄνω
τροχῶν ἐπήδων, ἀξόνων τ' ἐνήλατα.
αὐτὸς δ' ὁ τλήμων ἡνίαισιν ἐμπλακεὶς,
δεσμὸν δυσεξήνυστον ἕλκεται δεθεὶς,
σποδούμενος μὲν πρὶν πέτρας φίλον κάρα,
θραύων δὲ σάρκας, δεινὰ δ' ἐξαυδῶν κλύειν.
στῆτ' ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι,
μή μ' ἐξαλείψητ'. ὦ πατρὸς τάλαιν' ἀρά.
τίς ἄνδρ' ἄριστον βούλεται σῶσαι παρών;
πολλοὶ δὲ βουληθέντες, ὑστέρῳ ποδὶ
ἐλειπόμεσθα. χὡ μὲν, ἐκ δεσμῶν λυθεὶς
τμητῶν ἱμάντων, οὐ κάτοιδ' ὅτῳ τρόπῳ
πίπτει, βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι.
ἵπποι δ' ἔκρυφθεν. καὶ τὸ δύστηνον κάρα
ταύρου, λεπαίας οὐ κάτοιδ' ὅπως χθονός.
Δοῦλος μὲν οὖν ἔγωγε σῶν δόμων ἄναξ.
ἀτὰρ τοσοῦτον οὐ δυνήσομαί ποτε
τὸν σὸν πιθέσθαι παῖδ' ὅπως ἐστὶν κακὸς,
οὐδ' εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμαθείη γένος,
καὶ τὴν ἐν Ἴδῃ γραμμάτων πλήσειέ τις
πεύκην, ἐπεί μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίσταμαι.
χο αἶ. αἶ. κέκρανται συμφορὰ νέων κακῶν.
οὐδ' ἔστι μοίρας τοῦ χρεών τ' ἀπαλλαγή.
θη μίσει μὲν ἀνδρὸς τοῦ πεπονθότος τάδε,
λόγοισιν ἥσθην τοῖσδε. νῦν δ' αἰδούμενος

ἀκτή τις ἐστὶ τοὐπέκεινα τῆσδε γῆς,
πρὸς πόντον ἤδη κειμένη Σαρωνικόν·
ἔνθεν τις ἠχὼ χθόνιος, ὡς φωνὴ Διός,
βαρὺν βρόμον μεθῆκε, φρικώδη κλύειν·
ὀρθὸν τε κρᾶτ' ἔστησαν, οὖς δ' ἐς οὐρανὸν
ἵπποι· παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος νεανικός,
πόθεν ποτ' εἴη φθόγγος· εἰς δ' ἁλιρρόθους
ἀκτὰς ἀποβλέψαντες, ἱερὸν εἴδομεν
κῦμ' οὐρανῷ στηρίζον· ὥστ' ἀφῃρέθη
Σκείρωνος ἀκτὰς ὄμμα τοὐμὸν εἰσορᾶν·
ἔκρυπτε δ' ἰσθμὸν, καὶ πέτραν Ἀσκληπιοῦ·
κἄπειτ' ἀνοιδῆσάν τε, καὶ πέριξ ἀφρὸν
πολὺν καχλάζον ποντίῳ φυσήματι,
χωρεῖ πρὸς ἀκτάς, οὗ τέθριππος ἦν ὄχος·
αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι, καὶ τρικυμίᾳ
κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον· ἄγριον τέρας·
οὗ πᾶσα μὲν χθὼν φθέγματος πληρουμένη,
φρικώδες ἀντεφθέγγετ'· εἰσορῶσι δὲ
κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο·
εὐθὺς δὲ πώλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος·
καὶ δεσπότης μὲν ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι
πολὺς ξυνοικῶν, ἥρπασ' ἡνίας χεροῖν·
ἕλκει δὲ κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ,
ἱμᾶσιν εἰς τοὔπισθεν ἀρτήσας δέμας·
αἳ δ' ἐνδακοῦσαι στόμια πυριγενῆ γνάθοις,
βίᾳ φέρουσιν, οὔτε ναυκλήρου χερὸς,
οὔθ' ἱπποδέσμων, οὔτε κολλητῶν ὄχων
μεταστρέφουσαι· κεἰ μὲν εἰς τὰ μαλθακὰ
γαίας ἔχων οἴακας ἰθύνοι δρόμον,
προὐφαίνετ' εἰς τοὔμπροσθεν, ὥστ' ἀναστρέφειν

Θη. ὦ θεοί, Πόσειδον, ὡς ἄρ' ἦσθ' ἐμὸς πατὴρ,
ὀρθῶς ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων.
πῶς καὶ διώλετ', εἰπέ· τῷ τρόπῳ δίκης
ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον, αἰσχύναντά με;

Ἀγ. ἡμεῖς μὲν ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας,
ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας,
κλαίοντες· ἦλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων,
ὡς οὐκ ἔτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀναστρέφοι πόδα
Ἱππόλυτος, ἐκ σοῦ τλήμονας φυγὰς ἔχων.
ὁ δ' ἦλθε ταὐτὸν δακρύων φέρων μέλος
ἡμῖν ἐπ' ἀκταῖς· μυρία δ' ὀπισθόπους
φίλων ἅμ' ἔστειχ' ἡλίκων ὁμήγυρις.
χρόνῳ δὲ δή ποτ' εἶπ' ἀπαλλαχθεὶς γόων,
τί ταῦτ' ἀλύω; πειστέον πατρὸς λόγοις.
ἐντύνεθ' ἵππους ἅρμασι ζυγηφόρους
δμῶες· πόλις γὰρ οὐκ ἔτ' ἔστιν ἥδε μοι.
τοὐνθένδε μέντοι πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο·
καὶ θᾶσσον ἢ λέγει τις, ἐξηρτυμένας
πώλους παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐστήσαμεν.
μάρπτει δὲ χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἄντυγος,
αὐταῖσιν ἀρβύλῃσιν ἁρμόσας πόδα.
καὶ πρῶτα μὲν θεοῖς εἶπ' ἀναπτύξας χέρας,
Ζεῦ, μηκέτ' εἴην, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνήρ.
αἴσθοιτο δ' ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει πατὴρ,
ἤτοι θανόντας, ἢ φάος δεδορκότας.
κἀν τῷδ' ἐπῆγε κέντρον ἐς χεῖρας λαβὼν
πώλοις ὁμαρτῇ· πρόσπολοι δ' ὑφ' ἅρματος
πέλας χαλινῶν εἱπόμεσθα δεσπότῃ,
τὴν εὐθὺς Ἄργους κἀπιδαυρίας ὁδόν.
ἐπεὶ δ' ἔρημον χῶρον εἰσεβάλλομεν,

Λατοῦς βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν·
νυμφίδια δ' ἀπόλωλε λέχη
φυγᾷ σᾷ· λέκτρων ἅμιλλα κόραις.
ἐγὼ δὲ σᾷ δυστυχίᾳ
δάκρυσι διοίσω
πότμον ἄποτμον· ὦ τάλαινα
μᾶτερ, ἔτεκες ἀνόνητα· φεῦ.
μανίω θεοῖσιν.
ἰὼ ἰὼ συζυγίαι χάριτες,
τί τὸν τάλαν' ἐκ πατρῴας γᾶς
οὐδὲν ἄτας αἴτιον,
πέμπετε τῶνδ' ἀπ' οἴκων.

ἡμι. καὶ μὴν ὀπαδὸν Ἱππολύτου τόνδ' εἰσορῶ
σπουδῇ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὁρμώμενον.

ἀγ. ποῖ γῆς ἄνακτα τῆσδε Θησέα μολὼν
εὕροιμ' ἄν, ὦ γυναῖκες; εἴπερ ἴστε, μοι
σημήνατ'· ἆρα τῶνδε δωμάτων ἔσω;

χο. ὅδ' αὐτὸς ἔξω δωμάτων πορεύεται.

ἀγ. Θησεῦ, μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον
σοί, καὶ πολίταις, οἵ τ' Ἀθηναίων πόλιν
ναίουσι, καὶ γῆς τέρμονας Τροιζηνίας.

θη. τί δ' ἔστι; μῶν τις συμφορὰ νεωτέρα
διπλᾶς κατείληφ' ἀσυγείτονας πόλεις;

ἀγ. Ἱππόλυτος οὐκ ἔτ' ἔστιν, ὡς εἰπεῖν ἔπος.
δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς.

θη. πρὸς τοῦ; δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος,
ὅτου κατῄσχυν' ἄλοχον ἐκ πατρὸς βίᾳ;

ἀγ. οἰκεῖος αὐτὸν ὤλεσ' ἁρμάτων ὄχος,
ἀραί τε τοῦ σοῦ στόματος, ἃς σὺ σῷ πατρὶ
πόντου Κρέοντι παιδὸς ἠράσω πέρι.

θη. ὦ θεοί,

ἄλλα γὰρ ἄλλοθ' ἀμείβεται·
μετὰ δ' ἵσταται ἀνδράσιν αἰὼν
πολυπλάνητος αἰεί·
εἴθε μοι εὐξαμένᾳ,
θεόθεν τάδε μοῖρα παράσχοι,
τύχαν μετ' ὄλβου,
καὶ ἀκήρατον ἄλγεσι θυμόν·
δόξα δὲ μήτ' ἀτρεκής, μήτ' αὖ
παράσημος ἐνείη·
ῥᾴδια δ' ἤθεα τὸν αὔριον
μεταβαλλομένα χρόνον αἰεὶ,
βίον συνευτυχοίην·
οὐκέτι γὰρ καθαρὰν
φρέν' ἔχω· παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσω·
ἐπεὶ τὸν Ἑλλανίας
φανερώτατον ἀστέρ' Ἀθήνας,
εἴδομεν εἴδομεν ἐκ πατρὸς ὀργὰς,
ἄλλαν ἐπ' αἶαν ἱέμενον·
ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς,
δρυμὸς τ' ὄρειος, ὅθι κυνῶν
ὠκυπόδων ἐπέβα
θεᾶς μέτα θῆρας ἐναίρων
Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνάν·
οὐκ ἔτι συζυγίαν
πώλων ἐνετᾶν ἐπιβάσῃ,
τὸν ἀμφὶ λίμνας τρόχον
κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππους·
μοῦσα δ' ἄϋπνος ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν
λήξει πατρῴων ἀνὰ δόμον·
ἀστέφανοι δὲ κόρας ἀνάπαυλαι

ἱππ. φῶ· εἴθ' ἦν ἐμαυτὸν προσβλέπειν ἐναντίον
στάνθ', ὡς ἐδάκρυσ' οἷα πάσχομεν κακά.
Θη. πολλῷ γε μᾶλλον σαυτὸν ἤσκησας σέβειν,
ἢ τοὺς τεκόντας ὅσια δρᾶν, δίκαιος ὤν.
ἱππ. ὦ δυστάλαινα μῆτερ, ὦ πικραὶ γοναί,
μηδείς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος.
Θη. οὐχ ἕλξετ' αὐτὸν δμῶες; οὐκ ἀκούετε,
πάλαι ξενοῦσθαι τόνδε προὐννέποντά με;
ἱππ. κλαίων τις αὐτῶν, ἆρ' ἐμοῦ γε θίξεται;
σὺ δ' αὐτὸς, εἴ σοι θυμὸς, ἐξώθει χθονός.
Θη. δράσω τάδ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσῃ λόγοις.
οὐ γάρ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς.
ἱππ. ἄρηρεν ὡς ἔοικεν· ὦ τάλας ἐγώ.
ὡς οἶδα μὲν ταῦτ'· οἶδα δ' οὐχ ὅπως φράσω.
ὦ φιλτάτη μοι δαιμόνων Λητοῦς κόρα,
σύνθακε, συγκύναγε, φευξόμεσθα δὴ
κλεινὰς Ἀθήνας· ἀλλὰ χαιρέτω πόλις,
καὶ γαῖ' Ἐρεχθέως· ὦ πέδον Τροιζήνιον,
ὡς ἐγκαθηβᾶν πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα,
χαῖρ'· ὕστατον γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι.
ἴτ' ὦ νέοι μοι τῆσδε γῆς ὁμήλικες,
προσείπαθ' ἡμᾶς, καὶ προπέμψατε χθονός,
ὡς οὔ ποτ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέστερον
ὄψεσθε, κεἰ μὴ ταῦτ' ἐμῷ δοκεῖ πατρί.
Χο. ἦ μέγα μοι τὰ θεῶν
μελεδήμαθ', ὅταν φρένας ἔλθῃ,
λύπας παραιρεῖ.
ξύνεσιν δέ τιν' ἐλπίδι κεύθων,
λείπομαι, ἔν τε τύχαις θνατῶν,
καὶ ἐν ἔργμασι λεύσσων.

ἀλλ' ἐκ πατρῴας φυγὰς ἀλητεύων χθονὸς,
ξένην ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσεις βίον·
μισθὸς γάρ ἐστιν οὗτος ἀνδρὶ δυσσεβεῖ.
ιππ οἴμοι· τί δράσεις; οὐδὲ μηνυτὴν χρόνον
δέξῃ καθ' ἡμῶν, ἀλλά μ' ἐξελᾷς χθονός;
θη πέραν γε πόντου, καὶ τόπων ἀτλαντικῶν,
εἴ πως δυναίμην· ὡς σὸν ἐχθαίρω κάρα.
ιππ οὐδ' ὅρκον, οὐδὲ πίστιν, οὐδὲ μάντεων
φήμας ἐλέγξας, ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς;
θη ἡ δέλτος ἥδε κλῆρον οὐ δεδεγμένη,
κατηγορεῖ σου πιστά· τοὺς δ' ὑπὲρ κάρα
φοιτῶντας ὄρνις, πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.
ιππ ὦ θεοὶ, τί δῆτα τοὐμὸν οὐ λύσω στόμα,
ὅστις γ' ὑφ' ὑμῶν, οὓς σέβω διόλλυμαι;
οὐ δῆτα· πάντως οὐ πίθοιμ' ἂν οὕς με δεῖ;
μάτην δ' ἂν ὅρκους συγχέαιμ', οὓς ὤμοσα.
θη οἴμοι· τὸ σεμνὸν ὥς μ' ἀποκτενεῖ τὸ σόν·
οὐκ εἶ πατρῴας ὡς τάχιστα γῆς ἐκτός;
ιππ ποῖ δῆτ' ὁ τλήμων τρέψομαι; τίνος ξένων
δόμους ἔσειμι, τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ φυγών;
θη ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἥδεται
ξένους κομίζων, καὶ ξυνοικούρους κακῶν.
ιππ αἶ αἶ· πρὸς ἧπαρ, δακρύων τ' ἐγγὺς τόδε,
εἰ δὴ κακός τε φαίνομαι, δοκῶ τέ σοι.
θη τότε στενάζειν καὶ προγιγνώσκειν ἐχρῆν,
ὅτ' εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν ἔτλης.
ιππ ὦ δώματ', εἴθε φθέγμα γηρύσαισθέ μοι,
καὶ μαρτυρήσαιτ' εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνήρ.
θη εἰς τοὺς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις; σαφῶς
τόδ' ἔργον, οὐ λέγον, σε μηνύει κακόν.

Σ

σὺν τοῖς ἀρίστοις εὐτυχεῖν ἀεὶ φίλοις·
πράσσειν γὰρ εὖ πάρεστι. κίνδυνος δ' ἀπὼν
κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν·
ἓν οὐ λέλεκται τῶν ἐμῶν, τὰ δ' ἄλλ' ἔχεις·
εἰ μὲν γὰρ ἦν μοι μάρτυς, οἷός εἰμ' ἐγὼ,
καὶ τῆσδ' ὁρώσης φέγγος ἠγωνιζόμην,
ἔργοις ἂν εἶδες τοὺς κακοὺς διεξιών·
νῦν δ' ὅρκιόν σοι Ζῆνα, καὶ πέδον χθονὸς
ὄμνυμι, τῶν σῶν μήποθ' ἅψασθαι γάμων,
μηδ' ἂν θελῆσαι, μηδ' εἰς ἔννοιαν λαβεῖν·
ἤ τ' ἂν ὀλοίμην ἀκλεὴς, ἀνώνυμος,
ἄπολις, ἄοικος, φυγὰς, ἀλητεύων χθόνα,
καὶ μήτε πόντος, μήτε γῆ δέξαιτό μου
σάρκας θανόντος, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνήρ·
εἰ δ' ἥδε δειμαίνουσ' ἀπώλεσεν βίον,
οὐκ οἶδ'. ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις λέγειν πέρα·
ἐσωφρόνησεν, οὐκ ἔχουσα σωφρονεῖν·
ἡμεῖς δ' ἔχοντες, οὐ καλῶς ἐχρώμεθα·
ἀρκοῦσαν εἶπας αἰτίας ἀποστροφὴν,
ὅρκους παρασχὼν, πίστιν οὐ σμικρὰν θεῶν·
ἆρ' οὐκ ἐπῳδὸς καὶ γόης πέφυχ' ὅδε,
ὃς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐοργησίᾳ
ψυχὴν κρατήσειν, τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας;
καὶ σοῦ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω πάτερ·
εἰ γὰρ σὺ μὲν παῖς ἦσθ', ἐγὼ δὲ σὸς πατὴρ,
ἔκτεινά τοι σ' ἂν, κοὐ φυγαῖς ἐζημίουν,
εἴπερ γυναικὸς ἠξίους ἐμῆς θιγεῖν·
ὡς ἄξιον τόδ' εἶπας· οὐχ οὕτω θανῇ,
ὥσπερ σὺ σαυτῷ τόνδε προὔθηκας νόμον·
Ταχὺς γὰρ ᾅδης, ῥᾷστος ἀνδρὶ δυστυχεῖ·

ΙΠΠ. ΣΤΕ. ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'. Οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς
φαῦλοι, παρ' ὄχλῳ μουσικώτεροι λέγειν.
ὅμως δ' ἀνάγκη συμφορᾶς ἀφιγμένης,
γλῶσσάν μ' ἀφεῖναι. πρῶτα δ' ἄρξομαι λέγειν
ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρότερον ὡς διαφθερῶν,
κοὐκ ἀντιλέξοντ'. εἰσορᾷς φάος τόδε,
καὶ γαῖαν; ἐν τοῖσδ' οὐκ ἔνεστ' ἀνὴρ ἐμοῦ,
οὐδ' ἢν σὺ μὴ φῇς, σωφρονέστερος γεγώς.
ἐπίσταμαι γὰρ πρῶτα μὲν θεοὺς σέβειν,
φίλοις τε χρῆσθαι, μὴ 'δικεῖν πειρωμένοις.
ἀλλ' οἷσιν αἰδὼς, μήτ' ἀπαγγέλλειν κακὰ,
μήτ' ἀνθυπουργεῖν αἰσχρὰ τοῖσι χρωμένοις,
οὐκ ἐγγελαστὴς τῶν ὁμιλούντων πάτερ,
ἀλλ' αὐτὸς οὐ παροῦσι κἀγγὺς ὢν φίλοις.
ἑνὸς δ' ἄθικτος, ᾧ με νῦν ἔχειν δοκεῖς.
λέχους γὰρ ἐς τόδ' ἡμέρας, ἁγνὸν δέμας.
κοὐκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε, πλὴν λόγῳ κλύων,
γραφῇ τε λεύσσων. οὐδὲ ταῦτα γὰρ σκοπεῖν
πρόθυμός εἰμι, παρθένον ψυχὴν ἔχων.
καὶ δὴ τὸ σῶφρον τοὐμὸν οὐ πείθει σ' ἴσως,
δεῖ δή σε δεῖξαι τῷ τρόπῳ διεφθάρη.
πότερα, τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιστεύετο
πασῶν γυναικῶν, ἢ σὸν οἰκῆσαι δόμον,
ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν, ἐπήλπισα;
μάταιος ἆρ' ἦν, οὐδαμοῦ μὲν οὖν φρονῶν,
ἀλλ' ὡς τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν;
ἥκιστά γ', εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε
θνητῶν, ὅσοισιν ἁνδάνει μοναρχία.
ἐγὼ δ' ἀγῶνας μὲν κρατεῖν ἑλληνικοὺς
πρῶτος θέλοιμ' ἄν, ἐν πόλει δὲ δεύτερος

τέθνηκεν ἥδε· τοῦτό σ' ἐκσώσειν δοκεῖς·
ἐν τῷδ' ἁλίσκῃ πλεῖστον, ὦ κάκιστε σύ·
ποῖοι γὰρ ὅρκοι κρείσσονες; τίνες λόγοι
τῆσδ' ἂν γένοιντ' ἄν, ὥστε σ' αἰτίαν φυγεῖν;
μισεῖν γε φήσεις τήνδε, καὶ τὸ δὴ νόθον
τοῖς γνησίοις σοῦ πολέμιον πεφυκέναι;
κακὴν ἄρ' αὐτὴν ἔμπορον βίου λέγεις,
εἰ δυσμενείᾳ σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν·
ἀλλ' ὡς τὸ μῶρον ἀνδράσιν μὲν οὐκ ἔνι,
γυναιξὶ δ' ἐμπέφυκεν; οἶδ' ἐγὼ νέους
οὐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεστέρους,
ὅταν ταράξῃ Κύπρις ἡβῶσαν φρένα·
τὸ δ' ἄρσεν αὐτοὺς ὠφελεῖ προσκείμενον·
τί οὖν; τί ταῦτα σοῖς ἁμιλλῶμαι λόγοις,
νεκροῦ παρόντος μάρτυρος σαφεστάτου;
ἔξερρε γαίας τῆσδ' ὅσον τάχος φυγάς·
καὶ μήτ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλῃς,
μήτ' εἰς ὅρους γῆς, ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ·
εἰ γὰρ παθών γε σοῦ τάδ' ἡσσηθήσομαι,
οὐ μαρτυρήσει μ' Ἴσθμιος Σίνις ποτὲ
κτανεῖν ἑαυτόν, ἀλλὰ κομπάζειν μάτην·
οὐδ' αἱ θαλάσσης σύννομοι Σκιρωνίδες
φήσουσι πέτραι, τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρύν·

Χο. οὐκ οἶδ' ὅπως εἴποιμ' ἂν εὐτυχεῖν τινα
θνητῶν· τὰ γὰρ δὴ πρῶτ' ἀνέστραπται πάλιν·
πάτερ, μένος μὲν, ξύστασίς τε σῶν φρενῶν,
δεινή· τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἔχον πολλοὺς λόγους,
εἴ τις διαπτύξειεν, οὐ καλὸν τόδε·
ἐγὼ δ' ἄκομψος ἐς ὄχλον δοῦναι λόγον·
ἐς ἥλικας δὲ κὠλίγους σοφώτερος·

» Διαϲὰς δὲ φωνὰς πάντας ἀνθρώπους ἔχειν,
» Τὴν μὲν, δικαίαν· τὴν δ᾽ ὅπως ἐτύγχανεν·
» Ὡς ἡ φρονοῦσα τἄδικ᾽ ἐξηλέγχετο
» Πρὸς τῆς δικαίας, κοὐκ ἂν ἠπατώμεθα.
ΙΠΠ ἀλλ᾽ ἦ τις ἐς σὸν οὖς με διαβαλὼν ἔχει
φίλων, νοσοῦμεν δ᾽ οὐδὲν ὄντες αἴτιοι,
ἐκ τοι πέπληγμαι· σοὶ γὰρ ἐκπλήσσουσί με
λόγοι, παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν.
ΘΗ Φεῦ· τῆς βροτείας ποῖ προβήσεται φρενός;
τί τέρμα τόλμης καὶ θράσους γενήσεται;
εἰ γὰρ κατ᾽ ἀνδρὸς βίοτον ἐξογκώσεται,
ὁ δ᾽ ὕστερος τοῦ πρόσθεν ἐς ὑπερβολὴν
πανοῦργος ἔσται, θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ
ἄλλην δεήσει γαῖαν, ἣ χωρήσεται
τοὺς μὴ δικαίους καὶ κακοὺς πεφυκότας.
σκέψασθε δ᾽ ἐς τόνδ᾽, ὅστις ἐξ ἐμοῦ γεγὼς,
ᾔσχυνε τἀμὰ λέκτρα, κἀξελέγχεται
πρὸς τῆς θανούσης ἐμφανῶς κάκιστος ὤν.
δεῖξον δ᾽ ἐπειδή γ᾽ ἐς μίασμ᾽ ἐλήλυθας,
τὸ σὸν πρόσωπον δεῦρ᾽ ἐναντίον πατρί.
σὺ δὴ θεοῖσιν ὡς περισσὸς ὢν ἀνὴρ,
ξύνει; σὺ σώφρων καὶ κακῶν ἀκήρατος;
οὐκ ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις ἐγὼ,
θεοῖσι προσθεὶς ἀμαθίαν φρονεῖν κακῶς.
ἤδη νυν αὔχει, καὶ δι᾽ ἀψύχου βορᾶς
σίτοις καπήλευ· Ὀρφέα τ᾽ ἄνακτ᾽ ἔχων,
βάκχευε, πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνούς,
ἐπεί γ᾽ ἐλήφθης· τοὺς δὲ τοιούτους ἐγὼ,
φεύγειν προφωνῶ πᾶσι· θηρεύουσι γὰρ
σεμνοῖς λόγοισιν, αἰσχρὰ μηχανώμενοι.

ξένην ἐπ' αἶαν, λυπρὸν ἀντλήσει βίον.
Χο. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς παῖς σὸς ἐς καιρὸν πάρα
Ἱππόλυτος· ὀργῆς δ' ἐξανεὶς κακῆς ἄναξ
Θησεῦ, τὸ λῷστον σοῖσι βούλευσαι δόμοις.
Ἱππ. κραυγῆς ἀκούσας σῆς, ἀφικόμην πάτερ
σπουδῇ· τὸ μέντοι πρᾶγμ', ἐφ' ᾧτινι νῦν στένεις,
οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν ἐκ σέθεν κλύειν.
ἔα· τί χρῆμα; σὴν δάμαρθ' ὁρῶ πάτερ
νεκρόν· μεγίστου θαύματος τόδ' ἄξιον.
ἣν ἀρτίως ἔλειπον εἰς φάος τόδε.
οὔπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο.
τί χρῆμα πάσχει; τῷ τρόπῳ διόλλυται;
πάτερ πυθέσθαι βούλομαι σέθεν πάρα.
σιγᾷς; σιωπῆς δ' οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς.
ἡ γὰρ ποθοῦσα πάντα καρδία κλύειν,
κἀν τοῖς κακοῖσι λίχνος οὖσ' ἁλίσκεται.
οὐ μὴν φίλους γε, κἄτι μᾶλλον ἢ φίλους,
κρύπτειν δίκαιον σὰς πάτερ δυσπραξίας.
Θη. Ὦ πόλλ' ἁμαρτάνοντες ἄνθρωποι μάτην,
Τί δὴ τέχνας μὲν μυρίας διδάσκετε,
Καὶ πάντα μηχανᾶσθε, κἀξευρίσκετε,
Ἓν δ' οὐκ ἐπίστασθ', οὐδ' ἐθηράσασθέ πω,
Φρονεῖν διδάσκειν, οἷσιν οὐκ ἔνεστι νοῦς;
Ἱππ. Δεινὸν σοφιστὴν εἶπας, ὅστις εὖ φρονεῖν
Τοὺς μὴ φρονοῦντας δυνατὸς ἐς ἀναγκάζειν.
ἀλλ' οὐ γὰρ ἐν δέοντι λεπτουργεῖς πάτερ.
δέδοικα μή σου γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς.
Θη. Φεῦ· χρῆν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον
Σαφές τι κεῖσθαι, καὶ διάγνωσιν φρενῶν,
Ὅστις τ' ἀληθής ἐστιν, ὅς τε μὴ φίλος.

Δισσὰς

ἀβίωτος βίου τύχα πρὸς τὸ κρανθὲν
εἴη τυχεῖν· ὀλομένους γὰρ οὐκέτ' ὄντας λέγω
φεῦ φεῦ τῶν ἐμῶν τυράννων δόμους.
ὦ δαῖμον, εἴ πως ἐστί, μὴ σφήλῃς δόμους.
αἰτουμένης γὰρ κλῦθί μου· πρὸς γάρ τινος
οἰωνὸν ὥστε μάντις εἰσορῶ κακοῦ.

Θη οἴμοι· τόδ' οἷον ἄλλο πρὸς κακῷ κακὸν,
οὐ τλητὸν, οὐδὲ λεκτόν, ὦ τάλας ἐγώ.

Χο τί χρῆμα; λέξον, εἴ τί μοι λόγου μέτα.

Θη βοᾷ βοᾷ δέλτος ἄλαστα· πῇ φύγω
βάρος κακῶν; ἀπὸ γὰρ ὀλόμενος οἴχομαι.
οἷον οἷον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος
φθεγγόμενον τλήμων.

Χο αἰαῖ· κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον.

Θη τόδε μὲν οὐκ ἔτι στόματος ἐν πύλαις
καθέξω δυσεκπέρατον, ὀλοὸν ὀλοὸν
κακόν· ὦ πόλις, πόλις,
Ἱππόλυτος εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν
βίᾳ, τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας.
ἀλλ' ὦ πάτερ Πόσειδον, ἃς ἐμοί ποτε
ἀρὰς ὑπέσχου τρεῖς, μιᾷ κατέργασαι
τούτων ἐμὸν παῖδ'· ἡμέραν δὲ μὴ φύγῃ
τήνδ', εἴπερ ἡμῖν ὤπασας σαφεῖς ἀράς.

Χο ἄναξ, ἀπεύχου ταῦτα πρὸς θεῶν πάλιν.
γνώσῃ γὰρ αὖθις ἀμπλακών· ἐμοὶ πιθοῦ.

Θη οὐκ ἔστι· καὶ προσγ' ἐξελῶ σφε τῆσδε γῆς.
δυοῖν δὲ μοίραιν θατέρᾳ πεπλήξεται.
ἢ γὰρ Ποσειδῶν αὐτὸν εἰς ἅδου δόμους
θανόντα πέμψει τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων,
ἢ τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν ἀλώμενος,

τῆς σῆς στερηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας.
ἀπώλεσας γὰρ μᾶλλον, ἢ κατέφθισο.
τίνος κλύω; πόθεν θανάσιμος τύχα
γύναι σὰν ἔβα τάλαιναν καρδίαν;
εἴποι τις ἂν τὸ πραχθὲν, ἢ μάτην ὄχλον
στέγοι τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν;
ἰώ μοι μοι σέθεν· μέλεος,
οἷον εἶδον ἄλγος δόμων,
οὐ τλητὸν, οὐδὲ ῥητὸν· ἀλλ᾽ ἀπωλόμαν.
ἔρημος οἶκος, καὶ τέκν᾽ ὀρφανεύεται.
ἔλιπες ἔλιπες ὦ φίλα γυναικῶν
ἀρίστα θ᾽, ὁπόσας ἐφορᾷ
φέγγος ἀελίου τε
καὶ νυκτὸς ἀστερωπὸς σελάνα.
ἰὼ τάλας· ὦ τάλας· ὅσον κακὸν ἔχει δόμος.
δάκρυσί μου βλέφαρα
καταχυθέντα τέγγεται σᾷ τύχᾳ.
τὸ δ᾽ ἐπὶ τῷδε πῆμα φρίσσω πάλαι.
ἔα· ἔα· τί δή ποθ᾽ ἥδε δέλτος ἐκ φίλης χερὸς
ἠρτημένη, θέλει τι σημᾶναι νέον;
ἀλλ᾽ ἢ λέχους μοι καὶ τέκνων ἐπιστολὰς
ἔγραψεν ἡ δύσκηνος ἐξαιτουμένη;
θάρσει τάλαινα· λέκτρα γὰρ τὰ Θησέως
οὐκ ἔστι, δῶμά θ᾽, ἥτις εἴσεισιν γυνή.
καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτου
τῆς οὐκ ἔτ᾽ οὔσης τῆσδε, προσσαίνουσί με.
φέρ᾽ ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων,
ἴδω τί λέξαι δέλτος ἥδε μοι θέλει.
φεῦ φεῦ· τόδ᾽ αὖ νεοχμὸν ἐκδοχαῖς
ἐπεισφέρει θεὸς κακῶν· ἐμοὶ μὲν οὖν

χαλᾶτε κλῇθρα πρόσπολοι πυλωμάτων. — ἀντὶ τοῦ ἀνοίξατε τὰς θύρας.
ἐκλύσαθ' ἁρμοὺς, ὡς ἴδω δυσδαίμονα
γυναικὸς, ἥ με κατθανοῦσ' ἀπώλεσεν.

Χο. ἰὼ ἰὼ τάλαινα μελέων κακῶν.
ἔπαθες εἰργάσω
τοσοῦτον, ὥστε τούσδε συγχέαι δόμους.
αἲ αἲ τόλμας ὦ βιαίως θανοῦσ', ἀνοσίῳ τε συμφορᾷ,
σᾶς χερὸς πάλαισμα μελέας.
τίς ἄρα σὰν τάλαιναν ἀμαυροῖ ζωάν;

Θη. ὤμοι ἐγὼ πάθεων, ὧν ἔπαθον· ὦ τάλαινα,
τὰ κάκισ' ἐμῶν κακῶν· ὦ τύχα,
ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης,
κηλὶς ἄφραστος ἐξ ἀλαστόρων τινός.
κατακονὰ μὲν οὖν ἀβίωτος βίος.
κακῶν δ' ὁ τάλας πέλαγος εἰσορῶ
τοσοῦτον, ὥστε μήποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν,
μηδ' ἐκπερᾶσαι κῦμα τῆσδε συμφορᾶς. — ΜΕΤΑΦΟΡΑ.
ἐκλύεθ' ἁρμοὺς, ὡς ἴδω πικρὰν θέαν.
τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχαν σέθεν
βαρύποτμον τλήμον προσαυδῶν τύχω;
ὄρνις γὰρ ὥς τις ἐκ χερῶν ἄφαντος εἶ,
πήδημ' ἐς ᾅδου πικρὸν ὁρμήσασά μοι.
αἲ αἲ αἲ αἲ μέλεα μέλεα πάθη τάδε.
πρόσωθεν δέ ποθεν ἀνακομίζομαι
τύχαν, δαιμόνων ἀμπλακίαισι
τῶν πάροιθέν τινος.

Χο. οὐ σοὶ τάδ' ὦναξ ἦλθε δὴ μόνῳ κακά.
πολλῶν μετ' ἄλλων ὤλεσας κεδνὸν λέχος.

Θη. τὸ κατὰ γᾶς θέλω, τὸ κατὰ γᾶς κνέφας
μετοικεῖν, σκότῳ θανὼν ὁ τλήμων,

ΧΟ. Φεῦ φεῦ· πέπρακται· βασιλὶς οὐκέτ' ἔστι δὴ
γυνή, κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἠρτημένη.
οὐ σπεύσετ'; οὐκ οἴσει τις ἀμφιδέξιον
σίδηρον, ᾧ τόδ' ἅμμα λύσομεν δέρης;
ΗΜΙ. φίλαι, τί δρῶμεν; ἦ δοκεῖ περᾶν δόμους,
λῦσαί τ' ἄνασσαν ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων;
ΗΜΙ. τί δ'; οὐ πάρεισι πρόσπολοι νεανίαι;
τὸ πολλὰ πράσσειν, οὐκ ἐν ἀσφαλῇ βίου.
ὀρθώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν·
πικρὸν τόδ' οἰκούρημα δεσπόταις ἐμοῖς.
ΧΟ. ὄλωλεν ἡ δύστηνος ὡς κλύω γυνή·
ἤδη γὰρ ὡς νεκρόν νιν ἐκτείνουσι δή.
ΘΗ. γυναῖκες, ἴστε τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;
ἠχὼ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο.
οὐ γάρ τί μ' ὡς θεωρὸν ἀξιοῖ δόμος
πύλας ἀνοίξας εὐφρόνως προσεννέπειν.
μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἴργασται νέον;
πρόσω μὲν ἤδη βίοτος· ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἂν
λυπηρὸς ἡμῖν τούσδ' ἂν ἐκλίπῃ δόμους.
ΧΟ. οὐκ ἐς γέροντας ἥδε σοι τείνει τύχη
Θησεῦ· νέοι θανόντες, ἀλγυνοῦσί σε.
ΘΗ. οἴμοι· τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος;
ΧΟ. ζῶσιν, θανούσης μητρὸς, ὡς ἄλγιστά σοι.
ΘΗ. τί φής; ὄλωλεν ἄλοχος; ἐκ τίνος τύχης;
ΧΟ. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης ἀνήψατο.
ΘΗ. λύπῃ παχνωθεῖσ', ἢ 'πὸ συμφορᾶς τινος;
ΧΟ. τοσοῦτον ἴσμεν· ἄρτι γὰρ κἀγὼ δόμους
Θησεῦ πάρειμι, σῶν κακῶν πενθήτρια.
ΘΗ. αἲ αἲ· τί δῆτα τοῖσδ' ἀνέστεμμαι κάρα
πλεκτοῖσι φύλλοις, δυστυχὴς θεωρὸς ὤν;

κρῆναί τ' ἀμβρόσιαι χέονται
Ζηνὸς μελάθρων παρὰ κοίταις,
ἵν' ὀλβιόδωρος αὔξει ζαθέα
χθὼν εὐδαιμονίαν θεοῖς.
ὦ λευκόπτερε κρησία
πορθμὶς, ἃ διαπόντιον
κῦμ' ἁλίκτυπον ἅλμας
ἐπόρευσας ἐμὰν ἄνασσαν
ὀλβίων ἀπ' οἴκων,
κακονυμφοτάταν ὄνασιν.
ἢ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων
ἢ κρησίας ἐκ γᾶς δύσορνις
ἔπτατο κλεινὰς Ἀθήνας, μου-
νυχίου δ' ἐπ' ἀκταῖς ἐκδήσαντο
πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς,
ἐπ' ἀπείρου τε γᾶς ἔβασαν.
ἀνθ' ὧν οὐχ ὁσίων ἐρώ-
των δεινᾷ φρένας Ἀφροδί-
τας νόσῳ κατεκλάσθη.
χαλεπᾷ δ' ὑπέραντλος οὖσα
συμφορᾷ, τεραμνῶν
ἀπὸ νυμφιδίων κρεμαστὸν
ἅψεται ἀμφὶ βρόχον
λευκᾷ καθαρμόζουσα δέρᾳ,
δαίμονα στυγνὸν καταιδεσθεῖ-
σα, τάν τ' εὔδοξον ἀνθαιρουμένα
φάμαν, ἀπαλλάσσουσά
τ' ἀλγεινὸν φρενῶν ἔρωτα.

86 ἰοὺ ἰού· βοηδρομεῖτε πάντες οἱ πέλας δόμων·
ἐν ἀγχόναις δέσποινα Θησέως δάμαρ.

ὥστ' εὐκλεᾶ μὲν παισὶ προσθεῖναι βίον,
αὐτή τ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.
οὐ γάρ ποτ' αἰσχυνῶ γε κρησίους δόμους,
οὐδ' ἐς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι
αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις, οὕνεκα ψυχῆς μιᾶς.
Χο. μέλλεις δὲ δή τι δρᾶν ἀνήκεστον κακόν;
Φαί. θανεῖν· ὅπως δ', ἐγὼ τοῦτο βουλεύσομαι.
Χο. εὔφημος ἴσθι. Φ. καὶ σύ γ' εὖ με νουθέτει.
ἐγὼ δὲ Κύπριν, ἥπερ ἐξόλλυσί με,
ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ,
τέρψω· πικροῦ δ' ἔρωτος ἡττηθήσομαι.
ἀτὰρ κακόν γε χἀτέρῳ γενήσομαι
θανοῦσ', ἵν' εἰδῇ μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
ὑψηλὸς εἶναι· τῆς νόσου δὲ τῆσδέ μοι
κοινῇ μετασχὼν, σωφρονεῖν μαθήσεται.
ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν,
ἵνα με πτεροῦσσαν ὄρνιν
θεὸς ἐν ποταναῖς ἀγέλαισιν θείη.
ἀρθείην δ' ἐπὶ πόντιον κῦμα
τᾶς Ἀδριηνᾶς ἀκτᾶς, Ἠριδανοῦ θ' ὕδωρ.
ἔνθα πορφύρεον σταλάσσουσιν
εἰς οἶδμα πατρὸς τριτάλαιναι
κόραι, Φαέθοντος οἴκτῳ δακρύων
τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγάς.
ἑσπερίδων δ' ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν
ἀνύσαιμι τᾶν ἀοιδᾶν,
ἵν' ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνας
ναύταις οὐκ ἔθ' ὁδὸν νέμει, σεμνὸν
τέρμονα κυρῶν οὐρα-
νοῦ, τὸν Ἄτλας ἔχει,

σὺ δ' οὐκ ἀνέχου· τοιγὰρ οὐκ ἔτ' εὐκλεεῖς
θανούμεθ', ἀλλὰ δεῖ με δὴ καινῶν λόγων.
οὗτος γὰρ ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας,
ἐρεῖ καθ' ἡμῶν πατρὶ τὰς ἁμαρτίας.
ἐρεῖ δὲ Πιτθεῖ τῷ γέροντι συμφοράς.
πλήσει τε πᾶσαν γαῖαν αἰσχίστων λόγων.
» Ὄλοιο καὶ σὺ, χὤστις ἄκοντας φίλους
» Πρόθυμός ἐστι μὴ καλῶς εὐεργετεῖν.
τρο Δέσποιν', ἔχεις μὲν τἀμὰ μέμψασθαι κακά.
τὸ γὰρ δάκνον, σου τὴν διάγνωσιν κρατεῖ.
ἔχω δὲ κἀγὼ πρὸς τάδ' εἰ δέξῃ, λέγειν.
ἔθρεψά σ', εὔνους τ' εἰμί· τῆς νόσου δέ σοι
ζητοῦσα γ' εὗρον φάρμακ', οὐχ ἃ βουλόμην.
εἰ δ' εὖ γ' ἔπραξα, κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ἦν.
» Πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα.
φαί ἦ γὰρ δίκαια ταῦτα κἀξαρκοῦντά μοι,
τρώσασαν ἡμᾶς, εἶτα συγχωρεῖν λόγοις;
τρο μακρηγοροῦμεν· οὐκ ἐσωφρόνουν ἐγώ.
ἀλλ' ἔστι κἀκ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι τέκνον.
φαί παῦσαι λέγουσα· καὶ τὰ πρὶν γὰρ οὐ καλῶς
παρῄνεσάς μοι, κἀπεχείρησας κακά.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπελθε, καὶ σαυτῆς πέρι
φρόντιζ'· ἐγὼ γὰρ τἀμὰ θήσομαι καλῶς.
ὑμεῖς δὲ παῖδες εὐγενεῖς Τροιζήνιαι,
τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτουμένῃ,
σιγῇ καλύψαθ' ἅ 'νθάδ' εἰσηκούσατε.
χο ὄμνυμι σεμνὴν Ἄρτεμιν Διὸς κόρην,
μηδὲν κακῶν σῶν ἐς φάος δεῖξειν ποτέ.
φαί καλῶς ἐλέξαθ'· ἓν δὲ προτρέπουσ' ἐγὼ
εὕρημα δή τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω.

εἰ μὴ γὰρ ὅρκοις θεῶν ἄφραντος εὑρέθην,
οὐκ ἄν ποτ' ἔσχον μὴ τάδ' ἐξειπεῖν πατρί.
νῦν δ' ἐκ δόμων μὲν ἔστ' ἂν ἔκδημος χθονὸς
Θησεὺς, ἄπειμι. σῖγα δ' ἕξομεν στόμα.
θεάσομαι δὲ σὺν πατρὶ μολὼν ποδὶ,
πῶς νιν προσόψῃ καὶ σὺ, καὶ δέσποινα σή.
τῆς σῆς δὲ τόλμης εἴσομαι γεγευμένος.
ὄλοισθε. Μισῶν δ' οὔ ποτ' ἐμπλησθήσομαι
Γυναῖκας, οὐδ' εἴ φησί τις μ' ἀεὶ λέγειν.
Ἀεὶ γὰρ οὖν πως εἰσὶ κἀκεῖναι κακαί.
ἢ νῦν τις αὐτὰς σωφρονεῖν διδαξάτω,
ἢ κἄμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν ἀεί.
χο τάλαινες, ὦ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι,
τίνα νῦν ἢ τέχναν ἔχομεν, ἢ λόγον,
σφαλεῖσαι καθ' ἅμμα λύσειν λόγου.
φαι ἐτύχομεν δίκας. ἰὼ γᾶ, καὶ φῶς,
πᾷ ποτ' ἐξαλύξω τύχας;
πῶς δὲ κρύψω φίλαι πῆμα;
τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς, ἢ τίς ἂν βροτῶν
πάρεδρος, ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων
φανείη; τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν πάθος
παρὸν, δυσεκπέρατον ἔρχεται βίου.
κακοτυχεστάτα γυναικῶν ἐγώ.
χο φεῦ. φεῦ. πέπρακται, κοὐ κατώρθωνται τέχναι
δέσποινα τῆς σῆς προσπόλου. κακῶς δ' ἔχει.
φαι ὦ παγκακίστη, καὶ φίλων διαφθορὰ,
οἷ' εἰργάσω με. Ζεὺς ὁ γεννήτωρ ἐμὸς,
πρόρριζον ἐκτρίψειέ σ' οὐτάσας πυρί.
οὐκ εἶπον; οὐ σῆς προὐνοησάμην φρενὸς,
σιγᾶν ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι;

» Τούτῳ δὲ δῆλον, ὡς γυνὴ κακὸν μέγα·
» Προσθεὶς γὰρ ὁ σπείρας τε καὶ θρέψας πατὴρ
» Φερνὰς, ἀπῴκισ', ὡς ἀπαλλαχθῇ κακοῦ·
» Ὁ δ' αὖ λαβὼν ἀτηρὸν ἐς δόμους κακὸν,
» Γέγηθε, κόσμον προστιθεὶς ἀγάλματι
» Καλὸν κακίστῳ· καὶ πέπλοισιν ἐκπονεῖ,
» Δύστηνος, ὄλβον δωμάτων ὑπεξελών·
» Ἔχει δ' ἀνάγκην, ὥστε κηδεύσας καλοῖς
» Γαμβροῖσι, χαῖρον σώζεται πικρὸν λέχος·
» Ἢ χρηστὰ λέκτρα, πενθεροὺς δ' ἀνωφελεῖς
» Λαβὼν, πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυστυχές·
» Ῥᾷστον δ' ὅτῳ τὸ μηδὲν, ἀλλ' ἀνωφελὴς
» Εὐηθίᾳ κατ' οἶκον ἵδρυται γυνή·
» Σοφὴν δὲ μισῶ· μὴ γὰρ ἔν γ' ἐμοῖς δόμοις
» Εἴη φρονοῦσα πλέον, ἢ γυναῖκα χρὴν·
» Τὸ γὰρ πανοῦργον, μᾶλλον ἐντίκτει Κύπρις
» Ἐν ταῖς σοφαῖσιν· ἡ δ' ἀμήχανος γυνὴ,
» Γνώμῃ βραχείᾳ μωρίαν ἀφῃρέθη·
» Χρὴν δ' εἰς γυναῖκας πρόσπολον μὲν οὐ περᾶν,
» Ἄφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίζειν δάκη
» Θηρῶν, ἵν' εἶχον μὴ δὲ προσφωνεῖν τινα,
» Μήτ' ἐξ ἐκείνου φθέγμα δέξασθαι πάλιν·
» Νῦν δ' αἱ μὲν, ἔνδον δρῶσιν αἱ κακαὶ κακὰ
» Βουλεύματ', ἔξω δ' ἐκφέρουσι πρόσπολοι·
ὡς καὶ σύ γ' ἡμῖν πατρὸς ὦ κακὸν κάρα,
λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγάς·
ἃ 'γὼ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι,
ἐς ὦτα κλύζων· πῶς ἂν οὖν εἴην κακὸς,
ὃς οὐδ' ἀκούσας τοιάδ' ἁγνεύειν δοκῶ;
εὖ δ' ἴσθι, τοὐμόν σ' εὐσεβὲς σώζει γύναι·

φίλως, καλῶς δ' οὐ τήνδ' ἰωμένη νόσον.
χο πῶς οὖν; τί δράσεις ὦ παθοῦσ' ἀμήχανα;
φαι οὐκ οἶδα, πλὴν ἕν, κατθανεῖν ὅσον τάχος,
τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον.
ἱππ ὦ γαῖα μῆτερ, ἡλίου τ' ἀναπτυχαί,
οἵων λόγων ἄρρητον εἰσήκουσ' ὄπα.
τρο σίγησον ὦ παῖ, πρίν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς.
ἱππ οὐκ ἔστ' ἀκούσας δείν', ὅπως σιγήσομαι.
τρο ναὶ πρός σε, τῆς σῆς δεξιᾶς τ' εὐωλένου.
ἱππ οὐ· μὴ προσοίσῃς χεῖρα, μηδ' ἅψῃ πέπλων.
τρο ὦ πρός σε, γονάτων, μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ.
ἱππ τί δ', εἴπερ ὡς φῂς μηδὲν εἴρηκας κακόν;
τρο ὁ μῦθος ὦ παῖ κοινὸς οὐδαμῶς ὅδε.
ἱππ Τά τοι καλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν.
τρο ὦ τέκνον, ὅρκους μηδαμῶς ἀτιμάσῃς.
ἱππ ἡ * γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.
τρο ὦ παῖ, τί δράσεις; σοὺς φίλους διεργάσῃ;
ἱππ ἀπέπτυσ'· οὐδεὶς ἄδικος ἐστί μοι φίλος.
τρο σύγγνωθ'· Ἁμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπους τέκνον.
ἱππ Ω Ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις κακὸν
» Γυναῖκας εἰς φῶς ἡλίου κατῴκισας;
» Εἰ γὰρ βρότειον ἤθελες σπεῖραι γένος,
» Οὐκ ἐκ γυναικῶν χρῆν παρασχέσθαι τόδε.
Ἀλλ' ἀντιθέντας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτοὺς
Ἢ χαλκὸν, ἢ σίδηρον, ἢ χρυσοῦ βάρος,
Παίδων πρίασθαι σπέρμα, τοῦ τιμήματος
Τῆς ἀξίας ἕκαστον· ἐν δὲ δώμασι
Ναίειν ἐλευθέροισι, θηλειῶν ἄτερ.
Νῦν δ' εἰς δόμους μὲν πρῶτον ἄξεσθαι κακὸν
Μέλλοντες, ὄλβον δωμάτων ἐκτίνομεν.

» Τοῦτο

φαί ἐπίσχετ᾽· αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω.
χο σιγῶ· τὸ μέντοι φροίμιον κακὸν τόδε.
φαί ἰώ μοι· αἶ αἶ αἶ αἶ.
ὦ δυστάλαινα τῶν ἐμῶν παθημάτων.
χο τίνα θροεῖς αὐδάν;
τίνα βοᾷς λόγον;
ἔνεπε τίς φοβεῖ σε
φήμα γύναι, φρένας ἐπίσσυτος;
φαί ἀπωλόμεσθα· ταῖσδ᾽ ἐπὶ στᾶσαι πύλαις,
ἀκούσαθ᾽ οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πίτνει.
χο σὺ παρὰ κλῇθρα· σοὶ
μέλει πομπίμα
φάτις δωμάτων.
ἔνεπε δ᾽ ἔννεπέ μοι
τί ποτ᾽ ἔβα κακόν,
φαί ὁ τῆς φιλίππου παῖς ἀμαζόνος βοᾷ
Ἱππόλυτος, αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακά.
χο ἰαχὰν μὲν κλύω,
σαφὲς δ᾽ οὐκ ἔχω
γεγωνεῖν ὄπα.
διὰ πύλας ἔμολεν,
ἔμολέ σοι βοά.
φαί καὶ μὴν σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήστριαν,
τὴν δεσπότου προδοῦσαν ἐξαυδᾷ λέχος.
χο ὤμοι ἐγὼ κακῶν.
προδέδοσαι φίλα.
τί σοι μήσομαι; τὰ
κρυπτὰ γὰρ πέφηνε, διὰ δ᾽ ὄλλυσαι.
φαί αἶ· αἶ· ἓ ἕ. ·Χ· πρόδοτος ἐκ φίλων.
φαί ἀπώλεσέν μ᾽ εἰποῦσα συμφορὰς ἐμὰς

βύταν φόνον Ἑλλὰς αἰέξει δή·
ἔρωτα δὲ τὸν τύραννον ἀνδρῶν,
τὸν τᾶς Ἀφροδίτας,
φιλτάτων θαλάμων
κληδοῦχον οὐ σεβίζομεν,
πέρθοντα, καὶ διὰ πάσης
ἰόντα συμφορᾶς
θνατοῖς, ὅταν ἔλθῃ·
τὰν μὲν οἰχαλίᾳ
πῶλον, ἄζυγα λέκτρων,
ἄνανδρον τὸ πρὶν, καὶ
ἄνυμφον οἴκων
ζεύξασ' ἀπειρεσίαν δρομάδα·
τὰν ναΐδ' ὅπως τε βάκχαν,
σὺν αἵματι, σὺν καπνῷ,
φονίοις θ' ὑμεναίοις
Ἀλκμήνας τόκῳ Κύπρις ἐξέδωκεν·
ὦ τλᾶμον ὑμεναίων,
ὦ Θήβας ἱερὸν
τεῖχος, ὦ στόμα Δίρκας,
συνείποιτ' ἂν οἷον
ἁ Κύπρις ἕρπει·
βροντᾷ γὰρ ἀμφιπύρῳ, τοκάδα
τὰν διογόνοιο βάκχου
νυμφευσαμέναν, πότμῳ
φονίῳ κατηύνασε·
δεινὰ γὰρ τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ· μέλισσα
δ' οἵα τις πεπόταται.
Φαι. σιγήσατ' ὦ γυναῖκες· ἐξειργάσμεθα.
Χο. τί δ' ἐστὶ Φαίδρα δεινὸν ἐν δόμοισι σοῖς;
Φαι. ἐπὶ

τρο εἴ τοι δοκεῖ σοι, χρῆν μὲν οὔ σ' ἁμαρτάνειν·
εἰ δ' οὖν, πιθοῦ μοι, δευτέρα γὰρ ἡ χάρις·
ἔστιν κατ' οἴκους φίλτρα μοι θελκτήρια
ἔρωτος· ἦλθε δ' ἄρτι μοι γνώμης ἔσω,
ἅ σ' οὔτ' ἐπ' αἰσχροῖς, οὔτ' ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν,
παύσει νόσου τῆσδ', ἣν σὺ μὴ γένῃ κακή·
δεῖ δ' ἐξ ἐκείνου δή τι τοῦ ποθουμένου
σημεῖον, ἢ λόγον τίν', ἢ πέπλων ἄπο
λαβεῖν, συνάψαι τ' ἐκ δυοῖν μίαν χάριν·
φαί πότερα δὲ, χριστὸν, ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον;
τρο οὐκ οἶδ'· ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βούλου τέκνον·
φαί δέδοιχ', ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφή·
τρο πάντ' ἂν φοβηθεῖσ' ἴσθι· δειμαίνεις δὲ τί;
φαί μή μοί τι Θησέως τῶνδε μηνύσῃς τόκῳ·
τρο ἔασον ὦ παῖ· ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς·
μόνον σύ μοι δέσποινα ποντία Κύπρι,
συνεργὸς εἴης· τἄλλα δ' οἷ' ἐγὼ φρονῶ,
τοῖς ἔνδον ἡμῖν ἀρκέσει λέξαι φίλοις·
χο ἔρως ἔρως, ὁ κατ' ὀμμάτων
στάζεις πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν
ψυχᾷ χάριν, οὓς ἐπιστρατεύσῃ,
μή μοι ποτὲ σὺν κακῷ φανείης,
μηδ' ἄρρυθμος ἔλθοις·
οὔτε γὰρ πυρὸς, οὔτ'
ἄστρων ὑπέρτερον βέλος,
οἷον τὸ τᾶς Ἀφροδίτας
ἵησιν ἐκ χερῶν
ἔρως ὁ Διὸς παῖς·
ἄλλως ἄλλως παρά τ' Ἀλφεῷ
Φοίβου τ' ἐπὶ πυθίοις τεράμνοις,

» Νοσοῦσα δ' εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφου.
» Εἰσὶν δ' ἐπῳδαὶ, καὶ λόγοι θελκτήριοι.
» Φανήσεταί τι τῆσδε φάρμακον νόσου.
» Ἦ τἄρ' ἂν ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἂν,
» Εἰ μὴ γυναῖκες μηχανὰς εὑρήσομεν.
χο Φαίδρα λέγει μὲν ἥδε χρησιμώτερα
πρὸς τὴν παροῦσαν ξυμφοράν. αἰνῶ δέ σε.
ὁ δ' αἶνος οὗτος, δυσχερέστερος λόγων
τῶν τῆσδε. καὶ σοὶ μᾶλλον ἀλγίων κλύειν.
φαί τοῦτ' ἔσθ', ὃ θνητῶν εὖ πόλεις οἰκουμένας,
δόμους τ' ἀπόλλυσ', οἱ καλοὶ λίαν λόγοι.
Οὐ γάρ τι τοῖσιν ὠσὶ τερπνὰ δεῖ λέγειν,
Ἀλλ' ἐξ ὅτου τις εὐκλεὴς γενήσεται.
τρο τί σεμνομυθεῖς; οὐ λόγων εὐσχημόνων
δεῖ σ', ἀλλὰ τἀνδρὸς ὡς τάχος διοιστέον
τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σοῦ λόγον.
εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι μὴ 'πὶ συμφοραῖς βίος
τοιαῖσδε, σώφρων δ' οὖσ' ἐτύγχανες γυνὴ,
οὐκ ἄν ποτ' εὐνῆς οὕνεχ', ἡδονῆς τε σῆς,
προσῆγον ἄν σε δεῦρο. νῦν δ' ἀγὼν μέγας
σῶσαι βίον σὸν, κοὐκ ἐπίφθονον τόδε.
φαί ὦ δεινὰ λέξασ', οὐχὶ συγκλείσεις στόμα,
καὶ μὴ μεθήσεις αὖθις αἰσχίστους λόγους;
τρο αἰσχρ', ἀλλ' ἀμείνω τῶν καλῶν τάδ' ἐστί σοι.
κρεῖσσον δὲ τοὔργον εἴπερ ἐκσώσειέ σε,
ἢ τοὔνομ', ᾧ σὺ κατθανῇ γαυρουμένη.
φαί καὶ μή γε πρὸς θεῶν (εὖ λέγεις γὰρ, αἰσχρὰ δὲ)
πέρα προβῇς τῶνδ', ὡς ὑπείργασμαι μὲν εὖ
ψυχὴν ἔρωτι, τἀσχρὰ δ' ἢν λέγῃς καλῶς,
ἐς τοῦθ', ὃ φεύγω νῦν, ἀναλωθήσομαι.

τρο εἴ τοι

» Φοιτᾷ δ' ἀν' αἰθέρ', ἔστι δ' ἐν θαλασσίῳ
» Κλύδωνι Κύπρις· πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφυ.
» Ἥδ' ἐστὶν ἡ σπείρουσα, καὶ διδοῦσ' ἔρον,
» Οὗ πάντες ἐσμὲν οἱ κατὰ χθόν' ἔγγονοι.
» Ὅσοι μὲν οὖν γραφάς τε τῶν παλαιτέρων
» Ἔχουσιν, αὐτοί τ' εἰσὶν ἐν μούσαις ἀεί,
» Ἴσασι μὲν Ζεὺς ὥς ποτ' ἠράσθη γάμων
» Σεμέλης, ἴσασι δ' ὡς ἀνήρπασέν ποτε
» Ἡ καλλιφεγγὴς κέφαλον εἰς θεοὺς Ἕως,
» Ἔρωτος οὕνεκ'· ἀλλ' ὅμως ἐν οὐρανῷ
» Ναίουσι, κοὐ φεύγουσιν ἐκποδὼν θεούς.
» Στέργουσι δ' οἶμαι ξυμφορᾷ νικώμενοι.
σὺ δ' οὐκ ἀνέξῃ; χρῆν σ' ἐπὶ ῥητοῖς ἄρα
πατέρα φυτεύειν, ἢ 'πὶ δεσπόταις θεοῖς
ἄλλοισιν, εἰ μὴ τούσδε γε στέρξεις νόμους.
» Πόσους δοκεῖς δὴ κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν,
» Νοσοῦνθ' ὁρῶντας λέκτρα, μὴ δοκεῖν ὁρᾶν;
» Πόσους δὲ παισὶ πατέρας ἡμαρτηκόσι,
» Συνεκκομίζειν Κύπριν· ἐν σοφοῖσι γὰρ
» Τάδ' ἐστὶ θνητῶν, λανθάνειν τὰ μὴ καλά.
» Οὐδ' ἐκπονεῖν τοι χρὴ βίον λίαν βροτούς,
» Οὐ δὲ στέγην γὰρ, ἧς κατηρεφεῖς δόμοι,
» Καλῶς ἀκριβώσειαν· εἰς δὲ τὴν τύχην
» Πεσοῦσ' ὅσην σύ, πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκεῖς;
» Ἀλλ' εἰ τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχοις,
» Ἄνθρωπος οὖσα, κάρτα γ' εὖ πράξειας ἄν.
» Ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, λῆγε μὲν κακῶν φρενῶν
» Λῆξον δ' ὑβρίζουσ'· οὐ γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις
» Τάδ' ἐστὶ, κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν.
» Τόλμα δ' ἐρῶσα· θεὸς ἐβουλήθη τάδε.

» Οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεργάτην,
» Τέρεμνά τ' οἴκων, μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ.
» Ἡ μᾶς γὰρ αὐτὸ τοῦτ' ἀποκτενεῖ φίλαι,
» Ὡς μή ποτ' ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνασ' ἁλῶ,
» Μὴ παῖδας, οὓς ἔτικτον· ἀλλ' ἐλευθέρως
» Παρρησίᾳ θάλλοντες, οἰκοῖεν πόλιν
» Κλεινῶν Ἀθηνῶν, μητρὸς οὕνεκ' εὐκλεεῖς.
» Δουλοῖ γὰρ ἄνδρα, κἂν θρασύσπλαγχνός τις ᾖ,
» Ὅταν ξυνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακά.
» Μόνον δὲ τοῦτό φασ' ἁμιλλᾶσθαι βίῳ,
» Γνώμην δικαίαν κἀγαθὴν ὅτῳ παρῇ.
» Κακοὺς δὲ θνητῶν ἐξέφην' ὅταν τύχῃ,
» Προθεὶς κάτοπτρον ὥστε παρθένος νέα,
Χρόνος· παρ' οἷσι μή ποτ' ὀφθείην ἐγώ.
Φεῦ· φεῦ· τὸ σῶφρον ὡς ἁπανταχοῦ καλὸν,
Καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς κομίζεται.
δέσποιν', ἐμοί τοι συμφορὰ μὲν ἀρτίως
ἡ σὴ, παρέσχε δεινὸν ἐξαίφνης φόβον·
νῦν δ' ἐννοοῦμαι φαῦλος οὖσα· κἀν βροτοῖς
» Αἱ δεύτεραί πως φροντίδες, σοφώτεραι.
οὐ γὰρ περισσὸν οὐδὲν, οὐδ' ἔξω λόγου
πέπονθας· ὀργαὶ δ' εἰς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς.
ἐρᾷς; τί τοῦτο θαῦμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν.
κἄπειτ' ἔρωτος οὕνεκα, ψυχὴν ὀλεῖς;
οὐκ ἄρα γ' οὐ δεῖ τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας,
ὅσοι τε μέλλουσ', εἰ θανεῖν αὐτοὺς χρεών.
» Κύπρις γὰρ οὐ φορητὸς, ἢν πολλὴ ῥυῇ.
» Ἣ τὸν μὲν εἴκονθ', ἡσυχῇ μετέρχεται.
» Ὃν δ' ἂν περισσὸν, καὶ φρονοῦνθ' εὕρῃ μέγα,
» Τοῦτον λαβοῦσα, πῶς δοκεῖς, καθύβρισε.

ΙΠΠ. ΣΤΕ.

οὐκ ἂν δύ' ἐστὸν ταῦτ' ἔχοντε γράμματα.
ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ τυγχάνω φρονοῦσ' ἐγώ,
οὐκ ἔσθ' ὁποίῳ φαρμάκῳ διαφθερεῖν
ἔμελλον, ὥστε τοὔμπαλιν πεσεῖν φρενῶν.
λέξω δὲ καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς γνώμης ὁδόν.
ἐπεί μ' ἔρως ἔτρωσεν, ἐσκόπουν ὅπως
κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτόν. ἠρξάμην μὲν οὖν
ἐκ τοῦδε, σιγᾶν τήνδε, καὶ κρύπτειν νόσον.
» Γλώσσῃ γὰρ οὐδὲν πιστόν. ἣ θυραῖα μὲν
» Φρονήματ' ἀνδρῶν νουθετεῖν ἐπίσταται,
» Αὐτὴ δ' ὑφ' αὑτῆς πλεῖστα κέκτηται κακά.
» Τὸ δεύτερον δὲ, τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν,
» Τῷ σωφρονεῖν νικῶσα προὐνοησάμην.
» Τρίτον δ' ἐπειδὴ τοῖσιν οὐκ ἐξήνυτον
» Κύπριν κρατῆσαι, κατθανεῖν ἔδοξέ μοι
» Κράτιστον. οὐδεὶς ἀντερεῖ βουλεύμασιν.
» Ἐμοὶ γὰρ εἴη μήτε λανθάνειν καλὰ,
» Μήτ' αἰσχρὰ δρώσῃ, μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν.
τὸ δ' ἔργον ᾔδειν, τὴν νόσον τε δυσκλεᾶ.
γυνή τε πρὸς τοῖσδ' οὖσ', ἐγίγνωσκον καλῶς,
» μίσημα πᾶσιν. Ὡς ὄλοιτο παγκάκως
» Ἥτις πρὸς ἄνδρας ἤρξατ' αἰσχύνειν λέχη
» Πρώτη θυραίους. ἐκ δὲ γενναίων δόμων
» Τόδ' ἦρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν.
» Ὅταν γὰρ αἰσχρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ,
» Ἦ κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλά.
» Μισῶ δὲ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις,
» Λάθρα δὲ τόλμας οὐ καλὰς κεκτημένας.
» Αἳ πῶς ποτ' ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι,
» Βλέπουσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν.

βίου θανοῦσα· χαίρετ'· οὐκ ἔτ' εἴμ' ἐγώ.
» οἱ σώφρονες γὰρ οὐχ ἑκόντες, ἀλλ' ὅμως,
» κακῶν ἐρῶσι. Κύπρις οὐκ ἄρ' ἦν θεὸς,
» ἀλλ' εἴ τι μεῖζον ἄλλο γίγνεται θεοῦ,
» ἣ τήνδε, κἀμὲ, καὶ δόμους ἀπώλεσεν.
Χο. ἄϊες ὦ, ἔκλυες ὦ, ἀνήκουσα τᾶς
τυράννου πάθεα μέλεα θρεομένας.
ὀλοίμαν ἔγωγε, πρὶν σὰν φίλαν
καταλῦσαι φρενῶν· ἰώ μοι μοι· φεῦ· φεῦ.
ὦ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων,
ὦ πόνοι τρέφοντες βροτούς.
ὄλωλας· ἐξέφηνας εἰς φάος κακά.
τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει;
τελευτήσεταί τι καινὸν δόμοις.
ἄσημα δ' οὐκ ἔτ' ἐστὶν οἷ φθίνει τύχα,
Κύπριδος· ὦ τάλαινα παῖ Κρησία.
Φαι. Τροιζήνιαι γυναῖκες, αἳ τόδ' ἔσχατον
οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον,
ἤδη ποτ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ
θνητῶν ἐφρόντισ', ᾗ διέφθαρται βίος.
καί μοι δοκοῦσιν οὐ κατὰ γνώμης φύσιν
πράσσειν κάκιον· ἔστι γὰρ τό γ' εὖ φρονεῖν
Πολλοῖσιν. ἀλλὰ τῇδ' ἀθρητέον τάδε.
» Τὰ χρήστ' ἐπιστάμεσθα, καὶ γιγνώσκομεν.
» Οὐκ ἐκπονοῦμεν δ'· οἱ μὲν, ἀργίας ὕπο,
» Οἱ δ' ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ
» Αλλην τιν'· εἰσὶ δ' ἡδοναὶ πολλαὶ βίου,
» Μακραί τε λέσχαι, καὶ σχολὴ τερπνὸν κακόν.
» Αἰδώς τε· δισσαὶ δ' εἰσίν· ἡ μὲν, οὐ κακή·
Ηδ' ἄχθος οἴκων· εἰ δ' ὁ καιρὸς ἦν σαφής,

οὐκ

φαί καὶ ὦ τάλαινα σοὶ, τάδ' εἰ πύσῃ κακά.
τρο μεῖζον γὰρ ἢ σοῦ μὴ τυχεῖν, τί μοι κακόν;
φαί ὀλεῖ. τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει.
τρο κἄπειτα κρύπτεις, χρήσθ' ἱκνουμένης ἐμοῦ;
φαί ἐκ τῶν γὰρ ἐσθλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα.
τρο οὔκουν λέγουσα, τιμιωτέρα φανῇ.
φαί ἄπελθε πρὸς θεῶν, δεξιᾶς τ' ἐμῆς μέθες.
τρο οὐ δῆτ', ἐπεί μοι δῶρον οὐ δίδως ὃ χρῆν.
φαί δώσω· σέβας γὰρ χειρὸς αἰδοῦμαι τὸ σόν.
τρο σιγῷμ' ἂν ἤδη· σὸς γὰρ οὐντεῦθεν λόγος.
φαί ὦ τλῆμον, οἷον μῆτερ ἠράσθης ἔρον;
τρο ὃν ἔσχε ταύρου τέκνον, ἢ τί φῂς τόδε;
φαί σύ τ' ὦ τάλαιν' ὅμαιμε Διονύσου δάμαρ.
τρο τέκνον, τί πάσχεις; συγγόνους κακορροθεῖς;
φαί τρίτη δ' ἐγὼ δύστηνος ὡς ἀπόλλυμαι.
τρο ἔκ τοι πέπληγμαι· ποῖ προβήσεται λόγος;
φαί ἐκεῖθεν ἡμεῖς, οὐ νεωστὶ δυστυχεῖς.
τρο οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ', ἃ βούλομαι κλύειν.
φαί φεῦ· πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἅ μ' ἐχρῆν λέγειν;
τρο οὐ μάντις εἰμὶ τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς.
φαί τί τοῦθ' ὃ δὴ λέγουσιν ἀνθρώπους ἐρᾶν;
τρο ἥδιστον ὦ παῖ ταυτὸν, ἀλγεινόν θ' ἅμα.
φαί ἡμεῖς ἂν εἶμεν θατέρῳ κεχρημέναι.
τρο τί φῄς, ἐρᾷς ὦ τέκνον ἀνθρώπων τινός;
φαί ὅστις ποθ' οὗτός ἐσθ' ὁ τῆς ἀμαζόνος.
τρο Ἱππόλυτον αὐδᾷς; Φ. σοῦ τάδ' οὐκ ἐμοῦ κλύεις.
τρο οἴμοι· τί λέξεις τέκνον; ὥς μ' ἀπώλεσας.
γυναῖκες, οὐκ ἀνάσχετ'· οὐκ ἀνέξομαι
ζῶσ'· ἐχθρὸν ἦμαρ· ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος.
ῥίψω, μεθήσω σῶμ'· ἀπαλλαχθήσομαι

εἶεν. τί σιγᾷς; οὐκ ἐχρῆν σιγᾶν τέκνον,
ἀλλ' ἤ μ' ἐλέγχειν, εἴ τι μὴ καλῶς λέγω,
ἢ τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις.
φθέγξαι τί. δεῦρ' ἄθρησον. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
γυναῖκες, ἄλλως τούσδε μοχθοῦμεν πόνους.
ἴσον δ' ἄπεσμεν τῶν πρίν. οὔτε γὰρ τότε
λόγοις ἐθέλγεθ' ἥδε, νῦν τ' οὐ πείθεται.
ἀλλ' ἴσθι μέντοι. πρὸς τάδ' αὐθαδεστέρα
γίγνου θαλάσσης, εἰ θανῇ προδοῦσα σοὺς
παῖδας, πατρῴων μὴ μεθέξοντας δόμων.
μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππείαν ἀμαζόνα,
ἣ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο
νόθον, φρονοῦντα γνήσι', οἶσθα νιν καλῶς
Ἱππόλυτον. Φ. οἴμοι. Τ. θιγγάνει σέθεν τόδε;
φαί ἀπώλεσάς με μαῖα. καί σε πρὸς θεῶν
τοῦδ' ἀνδρὸς αὖθις λίσσομαι σιγᾶν πέρι.
τρο ὁρᾷς; φρονεῖς μὲν εὖ. φρονοῦσα δ', οὐ θέλεις
παῖδάς τ' ὀνῆσαι, καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.
φαί φιλῶ τέκν'. ἄλλῃ δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι.
τρο ἁγνὰς μὲν ὦ παῖ χεῖρας αἵματος φέρεις.
φαί χεῖρες μὲν ἁγναί, φρὴν δ' ἔχει μίασμά τι.
τρο μῶν ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος;
φαί φίλος μ' ἀπόλλυσ' οὐχ ἑκοῦσαν, οὐχ ἑκών.
τρο Θησεύς τιν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἁμαρτίαν;
φαί μὴ δρῶσ' ἔγωγ' ἐκεῖνον ὀφθείην κακῶς.
τρο τί γὰρ τὸ δεινὸν τοῦθ', ὅ σ' ἐξαίρει θανεῖν;
φαί ἔα μ' ἁμαρτεῖν. οὐ γὰρ ἐς σ' ἁμαρτάνω.
τρο οὐ δῆθ' ἑκοῦσά γ', ἐν δὲ σοὶ λελείψομαι.
φαί τί δρᾷς; βιάζῃ χειρὸς ἐξαρτωμένη;
τρο καὶ σῶν γε γονάτων οὐ μεθήσομαί ποτε.

χο. γύναι γεραιὰ βασιλίδος πιστὴ τροφὲ
Φαίδρας, ὁρῶμεν τάσδε δυστήνους τύχας.
ἄσημα δ' ἡμῖν ἥτις ἐστὶν ἡ νόσος.
σοῦ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλύειν βουλοίμεθ' ἄν.
τρο. οὐκ οἶδ' ἐλέγχουσ'. οὐ γὰρ ἐννέπειν θέλει.
χο. οὐδ' ἥτις ἀρχὴ τῶνδε πημάτων ἔφυ;
τρο. ἐς ταυτὸν ἥκεις. πάντα γὰρ σιγᾷ τάδε.
χο. ὡς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας.
τρο. πῶς δ' οὔ, τριταίαν γ' οὖσ' ἄσιτος ἡμέραν;
χο. πότερον ὑπ' ἄτης, ἢ θανεῖν πειρωμένη;
τρο. θανεῖν. ἀσιτεῖ δ' ἐς ἀπόστασιν βίου.
χο. θαυμαστὸν εἶπας, εἰ τάδ' ἐξαρκεῖ πόσει.
τρο. κρύπτει γὰρ ἥδε πῆμα, κοὔ φησιν νοσεῖν.
χο. ὁ δ' εἰς πρόσωπον οὐ τεκμαίρεται βλέπων;
τρο. ἔκδημος ὢν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός.
χο. σὺ δ' οὐκ ἀνάγκην προσφέρεις, πειρωμένη,
νόσον πυθέσθαι τῆσδε, καὶ πλάνον φρενῶν;
τρο. ἐς πάντ' ἀφῖγμαι, κοὐδὲν εἴργασμαι πλέον.
οὐ μὴν ἀνήσω γ' οὐδὲ νῦν προθυμίας,
ὡς ἂν παροῦσα καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρῇς,
οἵα πέφυκα δυστυχοῦσι δεσπόταις.
ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, τῶν πάροιθε μὲν λόγων
λαθώμεθ' ἄμφω. καὶ σύ θ' ἡδίων γενοῦ,
στυγνὴν ὀφρὺν λύσασα, καὶ γνώμης ὁδόν,
ἐγώ θ' ὅπῃ σοι μὴ καλῶς τόθ' εἱπόμην,
μεθεῖσ', ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον.
κεἰ μὲν νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν,
γυναῖκες αἵδε συγκαθιστάναι νόσον.
εἰ δ' ἔκφορός σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας,
λέγ', ὡς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ τόδε.

ὅστις σε θεῶν ἀνασειράζει,
καὶ παρακόπτει φρένας ὦ παῖ.
φαί. δύστηνος ἐγὼ, τί ποτ' εἰργασάμαν;
ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς;
ἐμάνην· ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ.
φεῦ· φεῦ· τλήμων
μαῖα, πάλιν μου κρύψον κεφαλάν·
αἰδούμεθα γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.
κρύπτε· κατ' ὄσσων δάκρυ μοι βαίνει,
καὶ ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται.
τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι, γνώμαν ὀδυνᾷ·
τὸ δὲ μαινόμενον, κακόν· ἀλλὰ κρατεῖ,
μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι.
κρύπτω· τὸ δ' ἐμὸν, πότε δὴ θάνατος
σῶμα καλύψει;
πολλὰ διδάσκει γάρ μ' ὁ πολὺς βίος.
» Χρῆν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους
» Φιλίας θνητοὺς ἀνακίρνασθαι,
» Καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς,
» Εὔλυτα δ' εἶναι στέργηθρα φρενῶν,
» Ἀπό τ' ὤσασθαι, καὶ ξυντεῖναι.
» Τὸ δ' ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνειν
» Ψυχὰν, χαλεπὸν βάρος, ὡς κἀγὼ
» Τῆσδ' ὑπεραλγῶ.
» Βιότου δ' ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις
» Φασὶ σφάλλειν πλέον, ἢ τέρπειν
» Τῇ θ' ὑγιείᾳ μᾶλλον πολεμεῖν.
» Οὕτω τὸ λίαν ἧσσον ἐπαινῶ
» Τοῦ μηδὲν ἄγαν.
» Καὶ ξυμφήσουσι σοφοί μοι.

Μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη.

φαί. ἒ ἔ. πῶς ἂν δροσερᾶς ἀπὸ κρηνῖδος
καθαρῶν ὑδάτων πόμ' ἀρυσαίμαν;
ὑπό τ' αἰγείροις, ἔν τε κομήτῃ
λειμῶνι κλιθεῖσ' ἀναπαυσαίμαν;

τρο. ὦ παῖ, τί θροεῖς;
οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσῃ,
μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον.

φαί. πέμπετέ μ' εἰς ὄρος· εἶμι πρὸς ὕλαν
καὶ παρὰ πεύκας, ἵνα θηροφόνοι
στείβουσι κύνες,
βαλιαῖς ἐλάφοις ἐγχριπτόμεναι.
πρὸς θεῶν ἔραμαι κυσὶ θωΰξαι,
καὶ παρὰ χαίταν ξανθὰν ῥῖψαι
θεσσαλὸν ὅρπακα,
ἐπίλογχον ἔχουσ' ἐν χειρὶ βέλος.

τρο. τί ποτ' ὦ τέκνον τάδε κηραίνεις;
τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτης;
τί δὲ κρηναίων νασμῶν ἔρασαι;
πάρα γὰρ δροσερὰ πύργοις συνεχὴς
κλιτὺς, ὅθεν σοι πόμα γένοιτ' ἄν.

φαί. δέσποινα δίας Ἄρτεμι λίμνας
καὶ γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων,
εἴθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις,
πώλους ἐνετὰς δαμαζομένα.

τρο. τί τόδ' αὖ παράφρον ἔρριψας ἔπος;
νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θήρας
πόθον ἐστέλλου· νῦν δ' αὖ ψαμάθοις
ἐπ' ἀκυμάντοις πώλων ἔρασαι.
τάδε μαντείας ἄξια πολλῆς,

δέμας ἀλλόχροον βασιλείας;
τρο ὦ κακὰ θνητῶν, στυγεραί τε νόσοι,
τί σ' ἐγὼ δράσω; τί δὲ μὴ δράσω;
τόδε σοι φέγγος λαμπρὸν, ὅδ' αἰθήρ·
ἔξω δὲ δόμων, ἤδη νοσερᾶς δέμνια κοίτας·
δεῦρο γὰρ ἐλθεῖν, πᾶν ἔπος ἦν σοι·
τάχα δ' εἰς θαλάμους σπεύσεις τὸ πάλιν·
ταχὺ γὰρ σφάλλῃ, κοὐδενὶ χαίρεις·
οὐδέ σ' ἀρέσκει τὸ παρὸν· τὸ δ' ἀπὸν
φίλτερον ἡγῇ· Κρεῖσσον δὲ νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν·
Τὸ μὲν ἐστιν ἁπλοῦν, τῷ δὲ, συνάπτει
Λύπη τε φρενῶν, χερσίν τε πόνος·
Πᾶς δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων,
Κοὐκ ἔστι πόνων ἀνάπαυσις·
Ἀλλό τι τοῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο,
Σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις·
Δυσέρωτες δὴ φαινόμεθ' ὄντες
Τοῦδ', ὅτι τοῦτο στίλβει κατὰ γῆν,
Δι' ἀπειροσύναν ἄλλου βιότου,
Κοὐκ ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας·
Μύθοις δ' ἄλλως φερόμεσθα·
φαι ἄρατέ μου δέμας· ὀρθοῦτε κάρα·
λέλυμαι μελέων σύνδεσμα φίλαι·
λάβετ' εὐπήχεις χεῖρας πρόπολοι·
βαρύ μου κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν·
ἄφελ', ἀμπέτασον βόστρυχον· οἴμοι·
τρο θάρσει τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς
μεταβάλλε δέμας·
ῥᾷον δὲ νόσον μεθ' ἡσυχίας
καὶ γενναίου λήματος οἴσεις·

ι. ἄρτεμιν

Δίκτυνναν ἀμπλακίαις (negligentia)
ἀνίερος ἀθύτων πελανῶν τρύχῃ. (non oblatarum ... agitaris)
φοιτᾷ γὰρ καὶ διὰ λίμνας,
χέρσον θ', ὑπὲρ πελάγους (pelagi)
δίναις ἐν νοτίαις ἅλμας. (salsae)
ἢ πόσιν τὸν Ἐρεχθειδᾶν
ἀρχαγὸν, τὸν εὐπατρίδαν,
ποιμαίνει τις ἐν οἴκοις,
κρυπτᾷ κοίτᾳ τῶν σῶν λεχέων,
ἢ ναυβάτας τις ἔπλευσεν
Κρήτας ἔξορμος ἀνὴρ (soluens)
λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις, (commodissimum)
φήμαν πέμπων βασιλείᾳ.
λύπᾳ δ' ὑπὲρ παθέων
εὐναία δέδεται ψυχά.
φιλεῖ δὲ τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν
ἁρμονίᾳ κακὰ δύστανος (complexioni)
ἀμηχανία συνοικεῖν. (fastidium)
ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας δι' ἐμᾶς
ἦιξέ ποτε νηδύος ἅδ' αὔρα.
τὰν δ' εὔλοχον οὐρανίαν
τόξων μεδέουσαν
Ἄρτεμιν ἀΰτευν. (inuocabam)
καί μοι πολυζήλωτος (admiranda)
αἰεὶ σὺν θεοῖσι φοιτᾷ. (... succurrit)
ἀλλ' ἥδε τροφὸς γεραιὰ πρὸ θυρῶν
τήνδε κομίζουσ' ἔξω μελάθρων.
στυγνὸν δ' ὀφρύων νέφος αὔξεται. (augit)
τί ποτ' ἐστὶ μαθεῖν ἔραται ψυχά, (cupit)
τί δεδήληται (quid sibi uult)

ι. ἡσίοδος μοῖραν ἔχει γαίης καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

ἢ φησὶν εἰς οὐδένα τῶν θεῶν οὐχ ἥμαρτες, ἀλλ' ἔρωτα νοσεῖς γινώσκουσα μοιχευομένου τὸν ἄνδρα σου καὶ τὸν ἀθηναίων βασιλέα βουκολεῖς, καὶ ἐξαπατᾶσ, ἐπὶ τῶν σῶν λεχέων κρυπτῇ χρωμένους κοίτῃ. δὲ καὶ ἀντεστραμμένως ὁ λόγος εἶναι ἢ τῆς γυναικὸς ἀπατώσης ... τῷ ἔρωτι αὐτῆς ... καὶ ἐκ τῆς ζηλοτυπίας εἰς νόσον, καὶ μανίαν κατέχεσθαι.

ι. εὐναία δὲ λύπη τῆς εἰς εὐνὴν κατακλινούσης διὰ τῆς νόσου, τουτέστιν οὕτω συνδέδεται ἡ φαίδρα τῇ εὐναίᾳ λύπῃ ὡς ὑπερβάλλειν ἀπαλλ...

ἢ κακῶς λέγων τοῦτο λέγει εἰώθασιν αἱ γυναῖκες ὅτε ἐν τῷ τοῦ τίκτειν γένωνται δυσχερῆ τροφῆ χρῆσθαι καὶ δύστροπον αὐτῶν τὸ πνεῦμα τῶν ὠδίνων.

* ἦξεν ποτε νηδύα τὸ πνεῦμα φησὶ τῶν ὠδίνων, καὶ ἡ αὔρα αὐτὴ ... σεν ποτὲ διὰ τῆς ἐμῆς γαστρὸς, τουτέστι καὶ αὐτὴ ποτὲ ὠδίνων πεῖραν ἔσχον καὶ ἔπαθον τοῦτο, ἐπικαλουμένη φησὶ κἀγὼ ποτε ἐν ἀμηχανίᾳ.

προσευχόμεθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι
δέσποινα Κύπρι· χρὴ δὲ συγγνώμην ἔχειν,
εἴ τις ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων,
μάταια βάζει, μὴ δοκεῖ τούτου κλύειν.
Σοφωτέρους γὰρ δεῖ βροτῶν εἶναι θεούς.

ΧΟ. Ὠκεανοῦ τις ὕδωρ
στάζουσα πέτρα λέγεται,
βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν
προϊεῖσα κρημνῶν·
ὅθι μοί τις ἦν φίλα,
πορφύρεα φάρεα
ποταμίᾳ δρόσῳ
τέγγουσα, θερμᾶς δ' ἐπὶ νῶτα πέτρας
εὐαλίου κατέβαλεν· ὅθεν μοι
πρώτα φάτις ἦλθε, δέσποιναν
τειρομέναν νοσερᾷ
κοίτᾳ, δέμας ἐντὸς ἔχειν
οἴκων· λεπτὰ δὲ φάρεα ξανθὰν
κεφαλὰν σκιάζειν·
τριτάταν δέ νιν κλύω
τάνδε κατ' ἀμβροσίου
στόματος ἁμέραν
Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν,
κρυπτῷ πένθει θανάτου θέλουσαν
κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον.
σὺ γὰρ ἔνθεος ὦ κούρα,
εἴτ' ἐκ Πανὸς, εἴθ' Ἑκάτας,
ἢ σεμνῶν Κορυβάντων,
ἢ ματρὸς οὐρείας φοιτᾷς;
σὺ δ' ἀμφὶ τὰν πολύθηρον

κλύων μὲν αὐδῆς, ὄμμα δ' οὐχ ὁρῶν τὸ σόν·
τέλος δὲ κάμψαιμ' ὥσπερ ἠρξάμην βίου.

θε ἄναξ, θεοὺς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεών,
ἆρ' ἄν τι μου δέξαιο βουλεύσαντος εὖ;

ιππ καὶ κάρτα γ'· ἦ γὰρ οὐ σοφοὶ φαινοίμεθ' ἄν.

θε οἶσθ' οὖν βροτοῖσιν ὃς καθέστηκεν νόμος;

ιππ οὐκ οἶδα, τοῦ δὲ καί μ' ἀνιστορεῖς πέρι;

θε μισεῖν τὸ σεμνὸν, καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.

ιππ ὀρθῶς γε· τίς δ' οὐ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν;

θε ἐν δ' εὐπροσηγόροισιν ἔστι τις χάρις;

ιππ πλείστη γε, καὶ κέρδος γε σὺν μόχθῳ βραχεῖ.

θε ἦ κἀν θεοῖσι ταυτὸν ἐλπίζεις τόδε;

ιππ εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα.

θε πῶς οὖν σὺ σεμνὴν δαίμον' οὐ προσεννέπεις;

ιππ τίν'; εὐλαβοῦ δὲ μή τι σὸν σφαλῇ στόμα.

θε τήνδ', ἣ πύλαισι σαῖς ἐφέστηκεν Κύπρις.

ιππ πρόσωθεν αὐτὴν ἁγνὸς ὢν ἀσπάζομαι.

θε σεμνή γε μέντοι, κἀπίσημος ἐν βροτοῖς.

ιππ ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει.

θε εὐδαιμονοίης νοῦν ἔχων, ὅσον σε δεῖ.

ιππ Οὐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαστὸς θεῶν.

θε τιμαῖσιν ὦ παῖ δαιμόνων χρῆσθαι χρεών.

ιππ χωρεῖτ' ὀπαδοί· καὶ παρελθόντες δόμους,
» σίτων μέλεσθε· Τερπνὸν ἐκ κυναγίας
» Τράπεζα πλήρης· καὶ καταψήχειν χρεὼν
ἵππους, ὅπως ἂν ἅρμασι ζεύξας ὕπο,
βορᾶς κορεσθεὶς, γυμνάσω τὰ πρόσφορα.
τὴν σὴν δὲ Κύπριν, πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.

θε ἡμεῖς δὲ (τοὺς νέους γὰρ οὐ μιμητέον)
φρονοῦντες, οὕτως ὡς πρέπει δούλοις λέγειν,

ὕμνοισιν· οὐ γὰρ οἶδ' ἀνεωγμένας πύλας
ᾅδου, φάος δὲ λοίσθιον βλέπων τόδε.
ἱππ. ἕπεσθ' ἀείδοντες, ἕπεσθε
τὰν Διὸς οὐρανίαν Ἄρτεμιν,
Ἄρτεμιν, ᾇ μελόμεσθα.
χο. πότνια, πότνια, σεμνοτάτα,
Ζηνὸς γένεθλον,
χαῖρέ μοι ὦ κόρα,
χαῖρέ μοι Λατοῦς
Ἄρτεμι καὶ Διὸς,
καλλίστα πολὺ παρθένων,
ἃ μέγαν κατ' οὐρανὸν
ναίετ' εὐπατέρειαν αὐλὰν,
Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον.
ἱππ. χαῖρέ μοι ὦ καλλίστα,
καλλίστα τῶν κατ' ὄλυμπον
παρθένων Ἄρτεμι.
σοὶ τόνδε πλεκτὸν στέφανον ἐξ ἀκηράτου
λειμῶνος ὦ δέσποινα κοσμήσας φέρω,
ἔνθ' οὔτε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ,
οὐδ' ἦλθέ πω σίδηρος, ἀλλ' ἀκήρατον
μέλισσα λειμῶν' ἠρινὸν διέρχεται.
αἰδὼς δὲ ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις,
ὅσοις διδακτὸν μηδὲν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν εἰς τὰ πάντ' ἀεὶ,
τούτοις δρέπεσθαι· τοῖς κακοῖσι δ' οὐ θέμις.
ἀλλ' ὦ φίλη δέσποινα, χρυσέας κόμης
ἀνάδημα δέξαι, χειρὸς εὐσεβοῦς ἄπο.
μόνῳ γάρ ἐστι τοῦτ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν.
σοὶ καὶ ξύνειμι, καὶ λόγοις ἀμείβομαι,

κλύων

Πανδίονος γῆν, πατρὸς εὐγενὴς δάμαρ
ἰδοῦσα Φαίδρα, καρδίαν κατέσχετο
ἔρωτι δεινῷ, τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι.
καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν τήνδε γῆν Τροιζηνίαν,
πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος κατόψιον,
γῆς τῆσδε ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο,
ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον. Ἱππολύτῳ δ' ἔπι
τὸ λοιπὸν ὠνόμαζεν ἱδρῦσθαι θεάν.
ἐπεὶ δὲ Θησεὺς Κεκροπίαν λίπε χθόνα,
μίασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν,
καὶ τήνδε σὺν δάμαρτι ναυστολεῖ χθόνα,
ἐνιαυσίαν ἔκδημον αἰνέσας φυγήν,
ἐνταῦθα δὴ στένουσα, κἀκπεπληγμένη
κέντροις ἔρωτος ἡ τάλαιν', ἀπόλλυται
σιγῇ. ξύνοιδε δ' οὔτις οἰκετῶν νόσον.
ἀλλ' οὔτι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν.
δείξω δὲ Θησεῖ πρᾶγμα, κἀκφανήσεται.
καὶ τὸν μὲν ἡμῖν πολέμιον πεφυκότα,
κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν, ἃς ὁ πόντιος
ἄναξ Ποσειδῶν ὤπασεν Θησεῖ γέρας,
μηδὲν μάταιον ἐς τρὶς εὔξασθαι θεῷ.
ἡ δ' εὐκλεὴς μὲν, ἀλλ' ὅμως ἀπόλλυται
Φαίδρα. τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακὸν,
τοῦ μὴ οὐ παρασχεῖν τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐμοὶ
δίκην τοσαύτην, ὥστε μοι καλῶς ἔχειν.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε παῖδα Θησέως
στείχοντα, θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα
Ἱππόλυτον, ἔξω τῶνδε βήσομαι δόμων.
πολὺς δ' ἅμ' αὐτῷ προσπόλων ὀπισθόπους
κῶμος λέλακεν, Ἄρτεμιν τιμῶν θεὸν

Ὀλλὴ μὲν ἐν βροτοῖσι, κοὐκ ἀνώνυμος
θεὰ κέκλημαι Κύπρις, οὐρανοῦ τ' ἔσω,
ὅσοι τε πόντου, τερμόνων τ' ἀτλαντικῶν
ναίουσιν εἴσω, φῶς ὁρῶντες ἡλίου.
τοὺς μὲν σέβοντας τὰμὰ πρεσβεύω κράτη,
σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.
Ἔνεστι γὰρ δὴ κἀν θεῶν γένει τόδε,
Τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο.
δείξω δὲ μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν τάχα.
ὁ γάρ με Θησέως παῖς, ἀμαζόνος τόκος
Ἱππόλυτος, ἁγνοῦ Πιτθέως παιδεύματα,
μόνος πολιτῶν τῆσδε γῆς Τροιζηνίας,
λέγει κακίστην δαιμόνων πεφυκέναι.
ἀναίνεται δὲ λέκτρα, κοὐ ψαύει γάμων.
Φοίβου δ' ἀδελφὴν Ἄρτεμιν, Διὸς κόρην
τιμᾷ, μεγίστην δαιμόνων ἡγούμενος.
χλωρὰν δ' ἀν' ὕλην παρθένῳ ξυνὼν ἀεὶ,
κυσὶν ταχείαις, θῆρας ἐξαιρεῖ χθονὸς,
μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας.
τούτοισι μέν νυν οὐ φθονῶ· τί γάρ με δεῖ;
ἃ δ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε, τιμωρήσομαι
Ἱππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ· τὰ πολλὰ δὲ
πάλαι προκόψασ', οὐ πόνου πολλοῦ με δεῖ.
ἐλθόντα γάρ νιν Πιτθέως ποτ' ἐκ δόμων
σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυστηρίων

Πανδίονος

μὲν Φαίδραν οὐκ ἐμέμψατο· τοῦτον δὲ παρεμυθήσατο γῆς καὶ γυναικὸς στερηθέντα· τῷ δὲ Ἱππολύτῳ τιμὰς ἔφη ἐπιχωρίους ἐγκαταστήσασθαι. Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θήβαις κεῖται.

cōsolabat, Φαίδρα ἱππόλυτος

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἀφροδίτη.	Φαίδρα.
Ἱππόλυτος.	Θησεύς.
Χορὸς ἐκ Τροιζηνίων γυναικῶν.	Ἡμιχόριον.
Θεράπαινα.	Ἄγγελος.
Τροφὸς Φαίδρας.	Ἕτερος Ἄγγελος.
	Ἄρτεμις.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἀφροδίτη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΠ-
ΠΟΛΥΤΟΥ.

Θησεὺς υἱὸς μὲν ἦν Αἴθρας καὶ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς δὲ Ἀθηναίων· γήμας δὲ μίαν τῶν Ἀμαζόνων Ἱππολύτην, Ἱππόλυτον ἐγέννησε, κάλλει τε καὶ σωφροσύνῃ διαφέροντα. ἐπεὶ δὲ ἡ συνοικοῦσα τὸν βίον μετήλλαξεν, ἐπεισηγάγετο κρητικὴν γυναῖκα, τὴν Μίνωος τοῦ Κρητῶν βασιλέως, καὶ Πασιφάης θυγατέρα Φαίδραν. ὁ δὲ Θησεὺς Πάλλαντα ἕνα τῶν συγγενῶν φονεύσας, φεύγει εἰς Τροιζῆνα μετὰ τῆς γυναικός· οὗ συνέβη τὸν Ἱππόλυτον παρὰ Πιτθεῖ τρέφεσθαι. θεασαμένη δὲ τὸν νεανίσκον ἡ Φαίδρα, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθεν, οὐκ ἀκόλαστος οὖσα, πληροῦσα δὲ Ἀφροδίτης μῆνιν, ἣ τὸν Ἱππόλυτον διὰ σωφροσύνην ἀνελεῖν κρίνασα, τὴν Φαίδραν εἰς ἔρωτα παρώρμησε· τέλος δὲ τοῖς προτεθεῖσιν ἐπέθηκε. στέργουσα γὰρ τὴν νόσον ἡ Φαίδρα, χρόνῳ πρὸς τὴν τροφὸν δηλῶσαι ἠναγκάσθη. ἡ δὲ, κατεπηγγείλατο αὐτῇ βοηθήσειν· ἥτις καὶ παρὰ τὴν προαίρεσιν, λόγους προσήνεγκε τῷ νεανίσκῳ. τραχυνόμενον δὲ αὐτὸν ἡ Φαίδρα καταμαθοῦσα, τῇ μὲν τροφῷ ἐπέπληξεν, ἑαυτὴν δὲ ἀνήρτησε. καθ᾽ ὃν καιρὸν φανεὶς Θησεὺς, καὶ καθελεῖν θέλων τὴν ἀπηγχονισμένην, εὗρεν αὐτῇ προσηρτημένην δέλτον, δι᾽ ἧς Ἱππολύτου φθορὰν κατηγόρει, καὶ ἐπιβουλήν· πιστεύσας δὲ τοῖς γεγραμμένοις, τὸν μὲν Ἱππόλυτον ἐπέταξε φεύγειν· αὐτὸς δὲ τῷ Ποσειδῶνι ἀρὰς ἔθετο· ὧν ἐπακούσας ὁ θεὸς, τὸν Ἱππόλυτον διέφθειρεν. Ἄρτεμις δὲ τῶν γεγενημένων ἕκαστον διασαφήσασα Θησεῖ, τὴν

μὲν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

EVRIPIDIS IPPOLYTVS CORONIFER.

ΜΗΔΕΙΑ

σθ', οἷά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μυσαρᾶς
καὶ παιδοφόνου τῆσδε λεαίνης;
ἀλλ' ὁπόσον γοῦν πάρα, καὶ δύναμαι,
τάδε θρηνῶ, κἀπιθοάζω
μαρτυρόμενος δαίμονας, ὥς μοι
τέκνα κτείνασ', ἀποκωλύεις
ψαῦσαί τε χεροῖν, θάψαι τε νεκρούς,
οὓς μήποτ' ἐγὼ φύσας ὤφελον
πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι.

Χο. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ.
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέντ', οὐκ ἐτελέσθη.
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΜΗΔΕΙΑ.

μή πῶς οὖν; τί δράσω; κάρτα γὰρ κἀγὼ θέλω.
ἰά θάψαι νεκροὺς μοι τούσδε, καὶ κλαῦσαι πάρες.
μή οὐ δῆτ', ἐπεὶ σφᾶς τῇδ' ἐγὼ θάψω χερὶ,
φέρουσ' ἐς Ἥρας τέμενος ἀκραίας θεοῦ,
ὡς μή τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ
τύμβους ἀνασπῶν· γῇ δὲ τῇδε Σισύφου
σεμνὴν ἑορτὴν, καὶ τέλη προσάψομαι
τὸ λοιπὸν, ἀντὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου.
αὐτὴ δὲ γαῖαν εἶμι τὴν Ἐρεχθέως
Αἰγεῖ συνοικήσουσα τῷ Πανδίονος.
σὺ δ' ὥσπερ εἰκὸς, κατθανῇ κακὸς κακῶς,
Ἀργοῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος,
πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων.
ἰά ἀλλά σ' ἐριννὺς ὀλέσειε τέκνων,
φονία τε δίκη.
μή τίς δὲ κλύει σοῦ θεὸς, ἢ δαίμων,
τοῦ ψευδόρκου, καὶ ξειναπάτου;
ἰά φεῦ φεῦ· μυσαρὰ, καὶ παιδολέτορ.
μή στεῖχε πρὸς οἴκους, καὶ θάπτ' ἄλοχον.
ἰά στείχω διοσῶν γ' ἄμορος τέκνων.
μή οὔπω θρηνεῖς· μένε καὶ γῆρας.
ἰά ὦ τέκνα φίλτατα. ·Μ· μητρί γε· σοὶ δ' οὔ.
ἰά κἄπειτ' ἔκτας; ·Μ· πημαίνουσά σε.
ἰά αἲ αἲ· φιλίου χρῄζω στόματος
παίδων ὁ τάλας προσπτύξασθαι.
μή νῦν σφε προσαυδᾷς, νῦν ἀσπάζῃ,
τότ' ἀπωσάμενος. ·Ι· δός μοι πρὸς θεῶν
μαλακοῦ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.
μή οὐκ ἔστι· μάτην λόγος ἔρριπται.
ἰά Ζεῦ, τάδ' ἀκούεις, ὡς ἀπελαυνόμε

ΜΗΔΕΙΑ

ἔρρ' αἰσχροποιὲ, καὶ τέκνων μιαιφόνε.
ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα.
ὃς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,
οὐ παῖδας, οὓς ἔφυσα, κἀξεθρεψάμην,
ἕξω προσειπεῖν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα.
μή. ἢ μακρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία
λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίστατο
οἷ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας, οἷά τ' εἰργάσω.
σὺ δ' οὐκ ἔμελλες τἄμ' ἀτιμάσας λέχη,
τερπνὸν διάγειν βίοτον, ἐγγελῶν ἐμοί,
οὔθ' ἡ τύραννος, οὔθ' ὁ σοὶ προθεὶς γάμους
Κρέων ἀνατεὶ τῆσδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός;
πρὸς ταῦτα, καὶ λέαιναν εἰ βούλει, κάλει,
καὶ σκύλλαν, ἣ τυρσηνὸν ᾤκησεν πέδον.
τῆς σῆς γὰρ ὡς χρὴ καρδίας ἀνθηψάμην.
ἰά. κἀυτή γε λυπῇ, καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.
μή. σάφ' ἴσθι· λύει δ' ἄλγος, ἢν σὺ μὴ 'γγελᾷς.
ἰά. ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.
μή. ὦ παῖδες, ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ.
ἰά. οὐ τοίνυν ἡ 'μὴ δεξιά σφ' ἀπώλεσεν.
μή. ἀλλ' ὕβρις, οἵ τε σοὶ νεοδμῆτες γάμοι.
ἰά. λέχους σφε κἠξίωσας οὕνεκα κτανεῖν;
μή. σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς;
ἰά. ἥτις γε σώφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακά.
μή. οἵδ' οὐκέτ' εἰσί· τοῦτο γάρ σε δήξεται.
ἰά. οἵδ' εἰσὶν οἴμοι, σῷ κάρᾳ μιάστορες.
μή. ἴσασιν ὅστις ἦρξε πημονῆς, θεοί.
ἰά. ἴσασι δῆτα σὴν ἀπόπτυστον φρένα.
μή. στύγει· πικρὰν δὲ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν.
ἰά. καὶ μὴν ἐγὼ σήν· ῥᾴδιοι δ' ἀπαλλαγαί.

τοὺς μὲν, θανόντας· τὴν δὲ, τίσομαι δίκην.
τί τάσδε κινεῖς, κἀναμοχλεύεις πύλας,
νεκροὺς ἐρευνῶν, κἀμὲ τὴν εἰργασμένην;
παῦσαι πόνου τοῦδ'. εἰ δ' ἐμοῦ χρείαν ἔχεις,
λέγ' εἴ τι βούλει· χειρὶ δ' οὐ ψαύσεις ποτέ.
τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς ἥλιος πατὴρ
δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολεμίας χερός.
ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι
θεοῖς τε, κἀμοὶ, παντί τ' ἀνθρώπων γένει,
ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος
ἔτλης τεκοῦσα, κἄμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας.
καὶ ταῦτα δράσασ', ἥλιόν τε προσβλέπεις,
καὶ γαῖαν, ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον.
ὄλοι'. ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότ' οὐ φρονῶν
ὅτ' ἐκ δόμων σε, βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονὸς
Ἕλλην' ἐς οἶκον ἠγόμην, κακὸν μέγα,
πατρός τε, καὶ γῆς προδότιν, ἥ σ' ἐθρέψατο.
τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί.
κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον,
τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος.
ἤρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε· νυμφευθεῖσα δὲ
παρ' ἀνδρὶ τῷδε, καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα,
εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας.
οὐκ ἔστιν ἥτις τοῦτ' ἂν ἑλληνὶς γυνὴ
ἔτλη ποθ', ὧν γε πρόσθεν ἠξίουν ἐγὼ
γῆμαί σε, κῆδος ἐχθρὸν, ὀλέθριόν τ' ἐμοὶ,
λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς τυρσηνίδος
σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.
ἀλλ' οὐ γὰρ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι
δάκοιμι· τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος.

πίτνει δ' ἁ τάλαιν' ἐς ἅλμαν φόνῳ
τέκνων δυσεβεῖ,
ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα.
δυοῖν δὲ παίδοιν ξυνθανοῦσ' ἀπόλλυται.
τί δή ποτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινὸν,
ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον;
ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά.
ἰα γυναῖκες, αἳ τῆσδ' ἐγγὺς ἕστατε στέγης,
ἆρ' ἐν δόμοισιν ἡ τὰ δείν' εἰργασμένη
Μήδεια τοῖσιν, ἢ μεθέστηκεν φυγῇ;
δεῖ γάρ νιν ἤτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,
ἢ πτηνὸν ἆραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος.
εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην,
πέποιθ' ἀποκτείνασα κοιράνους χθονὸς,
ἀθῷος αὐτὴ τῶνδε φεύξεσθαι δόμων;
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὡς τέκνων ἔχω.
κείνην μὲν, οὓς ἔδρασεν, ἔρξουσιν κακῶς.
ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκσῶσαι βίον,
μή μοί τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει,
μητρῷον ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον.
χο ὦ τλῆμον, οὐκ οἶσθ' οἷ κακῶν ἐλήλυθας
Ἰᾶσον. οὐ γὰρ τούσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγους.
ἰα τί δ' ἐστιν; ἦ που κἄμ' ἀποκτεῖναι θέλει;
χο παῖδες τεθνᾶσι χειρὶ μητρῴᾳ σέθεν.
ἰα οἴμοι. τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας γύναι.
χο ὡς οὐκ ἔτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δή.
ἰα ποῦ γάρ νιν ἔκτειν', ἐντὸς, ἢ 'ξωθεν δόμων;
χο πύλας ἀνοίξας, σῶν τέκνων ὄψει φόνον.
ἰα χαλᾶτε κλῇδας ὡς τάχιστα πρόσπολοι.
ἐκλύεθ' ἁρμοὺς, ὡς ἴδω διπλοῦν κακόν.

ἐπεὶ μὲν μήδεια ἐκ γόνου ἡλίου, οὗτοι δὲ ἐκ μηδείας, θεῶν δ' αὖ γένος, ἐπεὶ οὖν φόβος ἐστὶ τὸ θεῖον αἷμα ὑπὸ ἀνθρώπων πεσεῖν, καὶ σὺ αὐτὴν τιμωρήσασα ἔξελε οἴκων.

genere
γονᾶς ἔβλαστεν· θεῶν
ἤγουν τὴν μήδειαν. δ' αἷμα πιτνεῖν φόβος ὑπ' ἀνέρων.
ἀλλά νιν ὦ φάος διογενὲς, κάτειργε·
τάλαιναν δὲ ἐρινὺν κατάπαυσον· ἔξελ' οἴκων φονίαν,
a daemonibus, agitatam.
αὐτὴν φησὶ τὴν μήδειαν. τάλαιναν τ' ἐρινὺν ὑπ' ἀλαστόρων.
frustra
μάταν μόχθος ἔρρει τῶν τέκνων,
καὶ μάταν γένος φίλιον τέκες, ὦ
ἤγουν διὰ βασιλικῶς τὴν ἰδέαν, διὰ ὅσον οἱ προσβάλλοντες τῷ τόπῳ σαφῶς διαλύονται. κυανεᾶν λιποῦσα συμπληγάδων
inhospitalissimum, introitum.
πετρᾶν ἀξενωτάταν ἐσβολάν.
δειλαία, τί σοι φρενῶν
accidit?
βαρὺς χόλος προσπιτνεῖ;
ἵνα insaniat?
καὶ δυσμενὴς φόνος ἀμείβεται;
consanguineae caedes.
ἤγουν τοῖς αὐτοχειρίοις χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῆ μίασμα
» τ' ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταισι ξύνοι
» δὰ θεόθεν πιτνόντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη.
παῖς οἴμοι τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;
ἕτε οὐκ οἶδ' ἀδελφὲ φίλτατ'· ὀλλύμεσθα γάρ.
χο ἀκούεις βοὰν; ἀκούεις τέκνων;
infoelix
ἰὼ τλᾶμον ἰὼ κακοτυχὲς γύναι.
accedam, arcere,
παρέλθω δόμους· ἀρῆξαι φόνον
δοκεῖ μοι τέκνοις.
opportune.
παῖ ναὶ πρὸς θεῶν ἀρῆξατ', ἐν δέοντι γάρ.
in retibus
ὡς ἐγγὺς ἤδη γ' ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους.
χο τάλαιν', ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος, ἢ σί
δαρος, ἅτις τέκνων ὧν ἔτεκες
segetem
ἄροτον, αὐτόχειρι μοίρᾳ κτενεῖς.
μίαν δὴ κλύω, μίαν τῶν πάρος
γυναῖκα, φίλοις χέρα προσβαλεῖν τέκνοις
ἰνὼ κατὰ χόλον τῆς ἥρας μανεῖσαν ἔρριψεν Ἰνὼ μανεῖσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
errore.
αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλῃ.

ἅμα τοῖς υἱοῖς αὐτῆς μελικέρτῃ, ἐμίσει γὰρ πάντας τοὺς θηβαίους ἡ ἥρα, διότι δὲ αὐτοῖς ἐτέχθη ὁ διόνυσος, οἱ μὲν οὖν ἱστοροῦσι τῷ παιδὶ συγκατευχθῆναι τὴν ἰνὼ εἰς τὴν θάλασσαν, Εὐριπίδης δὲ φησὶν αὐτόχειρα τῶν δύο παίδων γενομένην, λεάρχου, καὶ μελικέρτου, αὐτὴν ὕστερον εἰς τὴν θάλασσαν ῥίψαι.

» Δοκοῦντας εἶναι, καὶ μεριμνητὰς λόγων,
» Τούτους μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν.
» Θνητῶν γὰρ οὐδείς ἐστιν εὐδαίμων ἀνήρ.
» Ὄλβου δ' ἐπιρρυέντος, εὐτυχέστερος
» Ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος· εὐδαίμων δ' ἂν οὔ.

Χο. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι.
ὦ τλῆμον, ὥς σου συμφορὰν οἰκτείρομεν
κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς ἅδου δόμους
οἴχῃ, γάμων ἕκατι τῶν Ἰάσονος.

Μη. φίλαι, δέδοκται τοὔργον, ὡς τάχιστά μοι
παῖδας κτανούσῃ, τῆσδ' ἀφορμᾶσθαι χθονός.
καὶ μὴ σχολὴν ἄγουσαν, ἐκδοῦναι τέκνα
ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέρᾳ χερί.
πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρή,
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
ἀλλ' εἶ' ὁπλίζου καρδία· τί μέλλομεν
τὰ δεινὰ, κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά;
ἄγ' ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμὴ, λάβε ξίφος,
λάβ', ἕρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίου,
καὶ μὴ κακισθῇς, μηδ' ἀναμνησθῇς τέκνων
ὡς φίλταθ', ὡς ἔτικτες· ἀλλὰ τήνδε γε
λαθοῦ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν·
κἄπειτα θρήνει· καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ', ὅμως
φίλοι γ' ἔφυσαν, δυστυχὴς δ' ἐγὼ γυνή.

Χο. ἰὼ γᾶ τε, καὶ παμφαὴς ἀκτὶς
ἀελίου, κατείδετε, ἴδετε τὰν
ὀλομέναν γυναῖκα, πρὶν φοινίαν
τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον.
σᾶς γὰρ ἀπὸ χρυσέας

πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν·
οὔτ' ὀμμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατάστασις,
οὔτ' εὐφυὲς πρόσωπον· αἷμα δ' ἐξ ἄκρου
ἔσταζε κρατὸς συμπεφυρμένον πυρί·
σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων ὥστε πεύκινον δάκρυ,
γναθμῶν ἀδήλοις φαρμάκοις ἀπέρρεον·
δεινὸν θέαμα· πᾶσι δ' ἦν φόβος θιγεῖν
νεκροῦ· τύχην γὰρ εἴχομεν διδάσκαλον.
πατὴρ δ' ὁ τλήμων συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ,
ἄφνω προσελθὼν δῶμα, προσπίτνει νεκρῷ·
ᾤμωξε δ' εὐθύς· καὶ περιπτύξας χέρας,
κυνεῖ προσαυδῶν τοιάδ'· ὦ δύστηνε παῖ,
τίς σ' ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε;
τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν
τίθησιν; οἴμοι· συνθάνοιμί σοι τέκνον.
ἐπεὶ δὲ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο,
χρῄζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας,
προσείχεθ', ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης,
λεπτοῖσι πέπλοις· δεινὰ δ' ἦν παλαίσματα.
ὁ μὲν γὰρ ἤθελ' ἐξαναστῆσαι γόνυ,
ἡ δ' ἀντελάζετ'· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
σάρκας γεραιὰς ἐσπάρασσ' ἀπ' ὀστέων.
χρόνῳ δ' ἀπέστη, καὶ μεθῆχ' ὁ δύσμορος
ψυχήν· κακοῦ γὰρ οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.
κεῖνται δὲ νεκροὶ παῖς τε, καὶ γέρων πατὴρ
πέλας· ποθεινὴ δακρύοισι συμφορά.
καί μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγου·
γνώσῃ γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀποστροφήν.
Τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν.
Οὐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι τοὺς σοφοὺς βροτῶν

τένοντ᾽ ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπουμένη.
τοὐνθένδε μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ᾽ ἰδεῖν.
χροιὰν γὰρ ἀλλάξασα, λεχρία πάλιν
χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει
θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα, μὴ χαμαὶ πεσεῖν.
καί τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που
ἢ Πανὸς ὀργὰς, ἤ τινος θεῶν μολεῖν,
ἀνωλόλυξε, πρίν γ᾽ ὁρᾷ κατὰ στόμα
χωροῦντα λευκὸν ἀφρὸν, ὀμμάτων τ᾽ ἄπο
κόρας στρέφουσαν, αἷμά τ᾽ οὐκ ἐνὸν χροΐ.
εἶτ᾽ ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν
κωκυτόν. εὐθὺς δ᾽ ἡ μὲν, εἰς πατρὸς δόμους
ὥρμησεν. ἡ δὲ, πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
φράσουσα νύμφης συμφοράν. ἅπασα δὲ
στέγη, πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν.
ἤδη δ᾽ ἀνέλκων κῶλον ἑκπλέθρου δρόμου,
ταχὺς βαδιστὴς τερμόνων ἀνθήπτετο.
ἡ δ᾽ ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος
δεινὸν στενάξασ᾽, ἡ τάλαιν᾽ ἠγείρετο.
διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ᾽ ἐπεστρατεύετο.
χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος,
θαυμαστὸν ἵει νᾶμα παμφάγου πυρός.
πέπλοι δὲ λεπτοὶ, σῶν τέκνων δωρήματα,
λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
φεύγει δ᾽ ἀναστᾶσ᾽ ἐκ θρόνων πυρουμένη,
σείουσα χαίτην, κρᾶτά τ᾽ ἄλλοτ᾽ ἄλλοσε,
ῥῖψαι θέλουσα στέφανον. ἀλλ᾽ ἀραρότως
σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε. πῦρ δ᾽ ἐπεὶ κόμην
ἔσεισε, μᾶλλον δὶς τόσον δ᾽ ἐλάμπετο.
πίτνει δ᾽ ἐς οὖδας συμφορᾷ νικωμένη,

ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυχος γονὴ
σὺν πατρὶ, καὶ παρῆλθε νυμφικοὺς δόμους,
ἥσθημεν, οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς
δμῶες· δι' ὤτων δ' εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος,
σὲ καὶ πόσιν σὸν νεῖκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρίν·
κύνει δ' ὁ μέν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα
παίδων· ἐγὼ δὲ καὐτὸς ἡδονῆς ὕπο,
στέγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἅμ' ἑσπόμην·
δέσποινα δ', ἣν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν,
πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα,
πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
ἔπειτα μέντοι προὐκαλύψατ' ὄμματα,
λευκήν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηίδα,
παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδους· πόσις δὲ σὸς
ὀργάς τ' ἀφῄρει, καὶ χόλον νεάνιδος,
λέγων τάδ', οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις,
παύσῃ δὲ θυμοῦ, καὶ πάλιν στρέψεις κάρα,
φίλους νομίζουσ', οὕσπερ ἂν πόσις σέθεν·
δέξῃ δὲ δῶρα, καὶ παραιτήσῃ πατρὸς
φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ', ἐμὴν χάριν·
ἡ δ' ὡς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
ἀλλ' ᾔνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρὶν ἐκ δόμων
μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἠμπέσχετο·
χρυσοῦν τιθεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις,
λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος·
κἄπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται
στέγας, ἁβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδὶ,
δώροις ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις

* ἄψυχον] γράφεται πρὸς τένοντ' βλέπουσα σώματος, ἄψυχον εἰκόνα φησὶ τὴν ἐν τῷ κατόπτρῳ φαινομένην μορφήν.

μὲν Φαίδραν οὐκ ἐμέμψατο· τοῦτον δὲ παρεμυθή- consolabat Φαίδρα
σατο ὑγιῆ καὶ γυναικὸς στερηθέντα· τῷ δὲ Ἱππολύτῳ ἱππόλυτος
τιμὰς ἔφη ἐπιχωρίους ἐγκαταστήσασθαι. Ἡ σκηνὴ
τοῦ δράματος ἐν Θήβαις κεῖται.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἀφροδίτη.	Φαίδρα.
Ἱππόλυτος.	Θησεύς.
Χορὸς ἐκ Τροι-	Ἡμιχόριον.
ζηνίων γυναικῶν.	Ἄγγελος.
Θεράπαινα.	Ἕτερος Ἄγγελος.
Τροφὸς Φαίδρας.	Ἄρτεμις.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἀφροδίτη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΠ-
ΠΟΛΥΤΟΥ.

Θησεὺς υἱὸς μὲν ἦν Αἴθρας καὶ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς δὲ Ἀθηναίων· γήμας δὲ μίαν τῶν Ἀμαζόνων Ἱππολύτην, Ἱππόλυτον ἐγέννησε, κάλλει τε καὶ σωφροσύνῃ διαφέροντα. ἐπεὶ δὲ ἡ συνοικοῦσα τὸν βίον μετήλλαξεν, ἐπεισηγάγετο κρητικὴν γυναῖκα, τὴν Μίνωος τοῦ Κρητῶν βασιλέως, καὶ Πασιφάης θυγατέρα Φαίδραν. ὁ δὲ Θησεὺς Πάλλαντα ἕνα τῶν συγγενῶν φονεύσας, φεύγει ἐς Τροιζῆνα μετὰ τῆς γυναικός· οὗ συνέβη τὸν Ἱππόλυτον παρὰ Πιτθεῖ τρέφεσθαι. θεασαμένη δὲ τὸν νεανίσκον ἡ Φαίδρα, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθεν, οὐκ ἀκόλαστος οὖσα, πληροῦσα δὲ Ἀφροδίτης μῆνιν, ἣ τὸν Ἱππόλυτον διὰ σωφροσύνην ἀνελεῖν κρίνασα, τὴν Φαίδραν εἰς ἔρωτα παρώρμησε. τέλος δὲ τοῖς προτεθεῖσιν ἐπέθηκε. στέργουσα γὰρ τὴν νόσον ἡ Φαίδρα, χρόνῳ πρὸς τὴν τροφὸν δηλῶσαι ἠναγκάσθη. ἡ δὲ κατεπηγγείλατο αὐτῇ βοηθήσειν· ἥτις καὶ παρὰ τὴν προαίρεσιν, λόγους προσήνεγκε τῷ νεανίσκῳ. τραχυνόμενον δὲ αὐτὸν ἡ Φαίδρα καταμαθοῦσα, τῇ μὲν τροφῷ ἐπέπληξεν, ἑαυτὴν δὲ ἀνήρτησε. καθ' ὃν καιρὸν φανεὶς Θησεύς, καὶ καθελεῖν θέλων τὴν ἀπηγχονισμένην, εὗρεν αὐτῇ προσηρτημένην δέλτον, δι' ἧς Ἱππολύτου φθορὰν κατηγόρει, καὶ ἐπιβουλήν. πιστεύσας δὲ τοῖς γεγραμμένοις, τὸν μὲν Ἱππόλυτον ἐπέταξε φεύγειν. αὐτὸς δὲ τῷ Ποσειδῶνι ἀρὰς ἔθετο· ὧν ἐπακούσας ὁ θεός, τὸν Ἱππόλυτον διέφθειρεν. Ἄρτεμις δὲ τῶν γεγενημένων ἕκαστον διασαφήσασα Θησεῖ, τὴν

θ', οἷά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μυσαρᾶς
καὶ παιδοφόνου τῆσδε λεαίνης;
ἀλλ' ὁπόσον γοῦν πάρα, καὶ δύναμαι,
τάδε θρηνῶ, κἀπιθοάζω
μαρτυρόμενος δαίμονας, ὥς μοι
τέκνα κτείνασ', ἀποκωλύεις
ψαῦσαί τε χεροῖν, θάψαι τε νεκρούς,
οὓς μήποτ' ἐγὼ φύσας, ὤφελον
πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι.

χο πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ. "
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί. "
καὶ τὰ δοκηθέντ', οὐκ ἐτελέσθη. "
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός. "
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΜΗΔΕΙΑ.

μή πῶς οὖν; τί δράσω; κάρτα γὰρ κἀγὼ θέλω.
ἰά θάψαι νεκρούς μοι τούσδε, καὶ κλαῦσαι πάρες.
μή οὐ δῆτ', ἐπεί σφας τῇδ' ἐγὼ θάψω χερί,
φέρουσ' ἐς Ἥρας* τέμενος ἀκραίας θεοῦ,
ὡς μή τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ
τύμβους ἀνασπῶν· γῇ δὲ τῇδε Σισύφου
σεμνὴν ἑορτὴν, καὶ τέλη προσάψομαι
τὸ λοιπὸν, ἀντὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου.
αὐτὴ δὲ γαῖαν εἶμι τὴν Ἐρεχθέως
Αἰγεῖ συνοικήσουσα τῷ Πανδίονος.
σὺ δ' ὥσπερ εἰκὸς, κατθανῇ κακὸς κακῶς,
Ἀργοῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος,
πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων.
ἰά ἀλλά σ' ἐριννὺς ὀλέσειε τέκνων,
φονία τε δίκη.
μή τίς δὲ κλύει σου θεὸς, ἢ δαίμων,
τοῦ ψευδόρκου, καὶ ξειναπάτα;
ἰά φεῦ φεῦ· μυσαρὰ, καὶ παιδολέτορ.
μή στεῖχε πρὸς οἴκους, καὶ θάπτ' ἄλοχον.
ἰά στείχω δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων.
μή οὔπω θρηνεῖς· μένε καὶ γῆρας.
ἰά ὦ τέκνα φίλτατα. ·Μ· μητρί γε· σοὶ δ' οὔ.
ἰά κἄπειτ' ἔκτας; ·Μ· πημαίνουσα σέ.
ἰά αἰ αἰ· φιλίου χρῄζω στόματος
παίδων ὁ τάλας προσπτύξασθαι.
μή νῦν σφε προσαυδᾷς, νῦν ἀσπάζῃ,
τότ' ἀπωσάμενος. ·Ι· δός μοι πρὸς θεῶν
μαλακοῦ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.
μή οὐκ ἔστι· μάτην λόγος ἔρριπται.
ἰά Ζεῦ, τάδ' ἀκούεις, ὡς ἀπελαυνόμε

* Ἥρας τέμενος] Ἡραία πάνδημος ἑορτὴ διὰ κορινθίοις, ἀκραία δὲ εἴρηται διὰ τὸ ἐν ἀκροπόλει ἱδρῦσθαι, τέλη δὲ λέγει τὰ μυστήρια, καὶ τὰς τελετὰς, ἐγὼ δέ φησι [illegible] ποιήσω αὐτοῖς πάνδημον ἑορτὴν, ἐν ᾗ πανηγυρίσουσι πάντες οἱ δημόται θυσίας ἐπιτελοῦντες αὐτοῖς, θύουσι δὲ αὐτοῖς ἀργεῖοι κατὰ χρησμόν.

ΜΗΔΕΙΑ

ἔρρ' αἰσχροποιὲ, καὶ τέκνων μιαιφόνε. — ι. ἀντὶ τοῦ στυγεῖν.
ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα.
ὃς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,
οὐ παῖδας, οὓς ἔφυσα, κἀξεθρεψάμην,
ἕξω προσειπεῖν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα.
μη. ἢ μακρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία — ι. μακρὰ ἂν ἐξέτεινα ῥήματα ἐναντία τούτοις τοῖς
λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίστατο, — λόγοις.
οἷ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας, οἷά τ' εἰργάσω.
σὺ δ' οὐκ ἔμελλες τἄμ' ἀτιμάσας λέχη,
τερπνὸν διάξειν βίοτον, ἐγγελῶν ἐμοί,
οὔθ' ἡ τύραννος, οὔθ' ὁ σοὶ προθεὶς γάμους — ι. ἡ γλαύκη.
Κρέων ἀνατεὶ τῆσδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός;
πρὸς ταῦτα, καὶ λέαιναν εἰ βούλει, κάλει,
καὶ σκύλλαν, ἣ τυρσηνὸν ᾤκησεν πέδον.
τῆς σῆς γὰρ ὡς χρὴ καρδίας ἀνθηψάμην.
ἰά. καὐτή γε λυπῇ, καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.
μη. σάφ' ἴσθι· λύει δ' ἄλγος, ἢν σὺ μὴ 'γγελᾷς. — ι. λυσιτελεῖ δέ μοι ἄλγος, ἕως σὺ μὴ ἐγγελᾷς.
ἰά. ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.
μη. ὦ παῖδες, ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ. — κακίᾳ, ἤτοι βλαβείᾳ, καὶ ἀμαρτίᾳ τοῦ πατρὸς ἀπώλεσθε.
ἰά. οὐ τοίνυν ἡ 'μή γε δεξιά σφ' ἀπώλεσεν.
μη. ἀλλ' ὕβρις, οἵ τε σοὶ νεοδμῆτες γάμοι.
ἰά. λέχους σφε κἠξίωσας οὕνεκα κτανεῖν; — ι. ἀντὶ τοῦ αὐτούς.
μη. σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς;
ἰά. ἥτις γε σώφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακά.
μη. οἵδ' οὐκέτ' εἰσί· τοῦτο γάρ σε δήξεται.
ἰά. οἵδ' εἰσὶν οἴμοι, σῷ κάρᾳ μιάστορες.
μη. ἴσασιν, ὅστις ἦρξε πημονῆς, θεοί.
ἰά. ἴσασι δῆτα σὴν ἀπόπτυστον φρένα.
μη. στύγει· πικρὰν δὲ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν.
ἰά. καὶ μὴν ἐγὼ σήν· ῥᾴδιοι δ' ἀπαλλαγαί.

τοὺς μὲν, θανόντας· τὴν δὲ, τίσωμαι δίκην·
τί τάσδε κινεῖς, κἀναμοχλεύεις πύλας,
νεκροὺς ἐρευνῶν, κἀμὲ τὴν εἰργασμένην;
παῦσαι πόνου τοῦδ'· εἰ δ' ἐμοῦ χρείαν ἔχεις,
λέγ' εἴ τι βούλει· χειρὶ δ' οὐ ψαύσεις ποτέ·
τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς ἥλιος πατὴρ
δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολεμίας χερός·
ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι
θεοῖς τε, κἀμοὶ, παντί τ' ἀνθρώπων γένει,
ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος
ἔτλης τεκοῦσα, κἄμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας·
καὶ ταῦτα δράσασ', ἥλιόν τε προσβλέπεις,
καὶ γαῖαν, ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον·
ὄλοι'· ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότ' οὐ φρονῶν
ὅτ' ἐκ δόμων σε, βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονὸς
Ἕλλην' ἐς οἶκον ἠγόμην, κακὸν μέγα,
πατρός τε, καὶ γῆς προδότιν, ἥ σ' ἐθρέψατο·
τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί·
κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον,
τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος·
ἤρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε· νυμφευθεῖσα δὲ
παρ' ἀνδρὶ τῷδε, καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα,
εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας·
οὐκ ἔστιν ἥτις τοῦτ' ἂν ἑλληνὶς γυνὴ
ἔτλη ποθ', ὧν γε πρόσθεν ἠξίουν ἐγὼ
γῆμαί σε, κῆδος ἐχθρὸν, ὀλέθριόν τ' ἐμοί,
λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος
Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν·
ἀλλ' οὐ γὰρ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι
δάκοιμι· τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος·

πίτνει δ' ἁ τάλαιν' ἐς ἅλμαν φόνῳ
τέκνων δυσσεβεῖ,
ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα·
δυοῖν δὲ παίδοιν ξυνθανοῦσ' ἀπόλλυται·
τί δή ποτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινὸν,
ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον;
ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά·
ια γυναῖκες, αἳ τῆσδ' ἐγγὺς ἕστατε στέγης,
ἆρ' ἐν δόμοισιν ἡ τὰ δείν' εἰργασμένη
Μήδεια τοῖσιν, ἢ μεθέστηκεν φυγῇ;
δεῖ γάρ νιν ἤτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,
ἢ πτηνὸν ἆραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,
εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην,
πέποιθ' ἀποκτείνασα κοιράνους χθονὸς,
ἀθῷος αὐτὴ τῶνδε φεύξεσθαι δόμων;
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὡς τέκνων ἔχω·
κείνην μὲν, οὓς ἔδρασεν, ἔρξουσιν κακῶς·
ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκσῶσαι βίον,
μή μοί τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει,
μητρῷον ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον·
χο ὦ τλῆμον, οὐκ οἶσθ' οἷ κακῶν ἐλήλυθας
Ἰᾶσον· οὐ γὰρ τούσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγους·
ια τί δ' ἔστιν; ἦ που κἄμ' ἀποκτεῖναι θέλει;
χο παῖδες τεθνᾶσι χειρὶ μητρῴᾳ σέθεν·
ια οἴμοι· τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας γύναι·
χο ὡς οὐκ ἔτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δή·
ια ποῦ γάρ νιν ἔκτειν', ἐντὸς, ἢ 'ξωθεν δόμων;
χο πύλας ἀνοίξας, σῶν τέκνων ὄψει φόνον·
ια χαλᾶτε κλῇδας ὡς τάχιστα πρόσπολοι·
ἐκλύεθ' ἁρμοὺς, ὡς ἴδω διπλοῦν κακόν·

ἐπεὶ μὲν μήδεια ἐκ γόνου ἡλίου, ... γένος, ἐπεὶ οὖν φόβος ἐστὶ τὸ θεῖον αἷμα ὑπὸ ἀνθρώπων πεσεῖν. καὶ σὺ αὐτὴν τιμωρήσασα ἔξελε οἴκων.

γονᾶς ἔβλαστεν· θεῶν
δ' αἷμα πιτνεῖν φόβος ὑπ' ἀνέρων·
ἀλλά νιν ὦ φάος διογενὲς, κάτειργε·
κατάπαυσον· ἔξελ' οἴκων φονίαν,
τάλαινάν τ' ἐρινὺν ὑπ' ἀλαστόρων·
μάταν μόχθος ἔρρει τῶν τέκνων,
καὶ μάταν γένος φίλιον τέκες, ὦ
κυανεᾶν λιποῦσα συμπληγάδων
πετρᾶν ἀξενωτάταν ἐσβολάν·
δειλαία, τί σοι φρενῶν
βαρὺς χόλος προσπίτνει;
καὶ δυσμενὴς φόνος ἀμείβεται;
χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσματα
τ' ἐπὶ γαῖαν, αὐτοφόνταισι ξύνοι-
δα θεόθεν πιτνόντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη·

παῖς. οἴμοι τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;

ἕτε. οὐκ οἶδ' ἀδελφὲ φίλτατ'· ὀλλύμεσθα γάρ·

χο. ἀκούεις βοὰν; ἀκούεις τέκνων;
ἰὼ τλᾶμον ἰὼ κακοτυχὲς γύναι·
παρέλθω δόμους· ἀρῆξαι φόνον
δοκεῖ μοι τέκνοις·

παῖ. ναὶ πρὸς θεῶν ἀρήξατ', ἐν δέοντι γάρ·
ὡς ἐγγὺς ἤδη γ' ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους·

χο. τάλαιν', ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος, ἢ σί-
δαρος, ἅτις τέκνων ὧν ἔτεκες
ἄροτον, αὐτόχειρι μοίρᾳ κτενεῖς·
μίαν δὴ κλύω, μίαν τῶν πάρος
γυναῖκα, φίλοις χέρα προσβαλεῖν τέκνοις
Ἰνὼ μανεῖσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλῃ·

ἰνὼ κατὰ χόλον τῆς ἥρας μανεῖσαν ἔρριψεν αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν ἅμα τῷ υἱῷ αὐτῆς μελικέρτῃ, ἐμίσει δὲ πάντας τοὺς θηβαίους ἡ ἥρα, διότι δὴ αὐτοῖς ἐτέχθη ὁ διόνυσος, οἱ μὲν οὖν ἱστοροῦσι τῷ παιδὶ συγκατενεχθῆναι τὴν ἰνὼ εἰς τὴν θάλασσαν, Εὐριπίδης δέ φησιν αὐτόχειρα τῶν δύο παίδων γενομένην, λεάρχου καὶ μελικέρτου, αὐτὴν ὕστερον εἰς τὴν θάλασσαν ῥίψαι.

» Δοκοῦντας εἶναι, καὶ μεριμνητὰς λόγων,
» Τούτους μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν.
» Θνητῶν γὰρ οὐδείς ἐστιν εὐδαίμων ἀνήρ.
» Ὄλβου δ' ἐπιρρυέντος, εὐτυχέστερος
» Ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος· εὐδαίμων δ' ἂν οὔ.
χο. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι.
ὦ τλῆμον, ὥς σου συμφορὰν οἰκτείρομεν
κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς ᾅδου δόμους
οἴχῃ, γάμων ἕκατι τῶν Ἰάσονος.
μή. φίλαι, δέδοκται τοὔργον, ὡς τάχιστά μοι
παῖδας κτανούσῃ, τῆσδ' ἀφορμᾶσθαι χθονός.
καὶ μὴ σχολὴν ἄγουσαν, ἐκδοῦναι τέκνα
ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέρᾳ χερί.
πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρή,
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
ἀλλ' εἶ' ὁπλίζου καρδία· τί μέλλομεν
τὰ δεινὰ, κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά;
ἄγ' ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμή, λάβε ξίφος,
λάβ', ἕρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίου,
καὶ μὴ κακισθῇς, μηδ' ἀναμνησθῇς τέκνων
ὡς φίλταθ', ὡς ἔτικτες· ἀλλὰ τήνδε γε
λαθοῦ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν·
κἄπειτα θρήνει· καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ', ὅμως
φίλοι γ' ἔφυσαν, δυστυχὴς δ' ἐγὼ γυνή.
χο. ἰὼ γᾶ τε, καὶ παμφαὴς ἀκτὶς
ἀελίου, κατίδετε, ἴδετε τὰν
ὀλομέναν γυναῖκα, πρὶν φοινίαν
τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον.
σᾶς γὰρ ἀπὸ χρυσέας

πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν·
οὔτ' ὀμμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατάστασις,
οὔτ' εὐφυὲς πρόσωπον· αἷμα δ' ἐξ ἄκρου
ἔσταζε κρατὸς συμπεφυρμένον πυρί·
σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων ὥστε πάκινον δάκρυ,
γναθμῶν ἀδήλοις φαρμάκοις ἀπέρρεον·
δεινὸν θέαμα· πᾶσι δ' ἦν φόβος θιγεῖν
νεκροῦ· τύχην γὰρ ἔχομεν διδάσκαλον·
πατὴρ δ' ὁ τλήμων συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ,
ἄφνω προσελθὼν δῶμα, προσπίτνει νεκρῷ·
ᾤμωξε δ' εὐθύς· καὶ περιπτύξας χέρας,
κυνεῖ προσαυδῶν, τοιάδ'· ὦ δύστηνε παῖ,
τίς ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε;
τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν
τίθησιν; οἴμοι· συνθάνοιμί σοι τέκνον·
ἐπεὶ δὲ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο,
χρήζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας,
προσέχεθ', ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης,
λεπτοῖσι πέπλοις· δεινὰ δ' ἦν παλαίσματα·
ὁ μὲν, γὰρ ἤθελ' ἐξαναστῆσαι γόνυ,
ἡδ' ἀντελάζετ'· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
σάρκας γεραιὰς ἐσπάρασσ' ἀπ' ὀστέων·
χρόνῳ δ' ἀπέσβη, καὶ μεθῆχ' ὁ δύσμορος
ψυχήν· κακοῦ γὰρ οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος·
κεῖνται δὲ, νεκροὶ παῖς τε, καὶ γέρων πατὴρ
πέλας· ποθεινὴ δακρύοισι συμφορά·
καί μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγου·
γνώσῃ γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀποστροφήν·
* Τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν·
Οὐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι τοὺς σοφοὺς βροτῶν

τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπουμένη·
τοὐνθένδε μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν·
χροιὰν γὰρ ἀλλάξασα, λεχρία πάλιν
χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει
θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα, μὴ χαμαὶ πεσεῖν·
καί τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που
ἢ Πανὸς ὀργὰς, ἤ τινος θεῶν μολεῖν,
ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὁρᾷ κατὰ στόμα
χωροῦντα λευκὸν ἀφρὸν, ὀμμάτων τ' ἄπο
κόρας στρέφουσαν, αἷμά τ' οὐκ ἐνὸν χροΐ·
εἶτ' ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν
κωκυτόν· αὐθὺς δ' ἡ μὲν, εἰς πατρὸς δόμους
ὥρμησεν· ἡ δὲ, πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
φράσουσα νύμφης συμφοράν· ἅπασα δὲ
στέγη, πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν·
ἤδη δ' ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον δρόμου,
ταχὺς βαδιστὴς τερμόνων ἀνθήπτετο·
ἡ δ' ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος
δεινὸν στενάξασ' ἡ τάλαιν' ἠγείρετο·
διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο·
χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος,
θαυμαστὸν ἵει νᾶμα παμφάγου πυρός·
πέπλοι δὲ λεπτοὶ σῶν τέκνων δωρήματα,
λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος·
φεύγει δ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων πυρουμένη,
σείουσα χαίτην, κρατά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
ῥῖψαι θέλουσα στέφανον· ἀλλ' ἀραρότως
σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε· πῦρ δ' ἐπεὶ κόμην
ἔσεισε, μᾶλλον δὶς τόσον δ' ἐλάμπετο·
πίτνει δ' ἐς οὖδας συμφορᾷ νικωμένη,

ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυχος γονὴ
σὺν πατρὶ, καὶ παρῆλθε νυμφικοὺς δόμους,
ἥσθημεν, οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς
δμῶες· δι' ὤτων δ' εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος,
καὶ πόσιν σὸν νεῖκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρίν·
κυνεῖ δ' ὁ μέν τις χεῖρ', ὁ δὲ, ξανθὸν κάρα
παίδων· ἐγὼ δὲ καὐτὸς ἡδονῆς ὕπο,
στέγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἅμ' ἑσπόμην·
δέσποινα δ', ἣν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν,
πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα,
πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
ἔπειτα μέντοι προὐκαλύψατ' ὄμματα,
λευκήν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηΐδα,
παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδους· πόσις δὲ σὸς
ὀργάς τ' ἀφῄρει, καὶ χόλον νεάνιδος,
λέγων τάδ', οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις,
παύσῃ δὲ θυμοῦ, καὶ πάλιν στρέψεις κάρα,
φίλους νομίζουσ', οὕσπερ ἂν πόσις σέθεν·
δέξῃ δὲ δῶρα, καὶ παραιτήσῃ πατρὸς
φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ', ἐμὴν χάριν·
ἡ δ' ὡς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
ἀλλ' ᾔνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρὶν ἐκ δόμων
μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἠμπέσχετο·
χρυσοῦν τιθεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις,
λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
ἄψυχον* εἰκὼ προσγελῶσα σώματος·
κἄπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται
στέγας, ἁβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδὶ,
δώροις ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις

* ἄψυχον] [illegible] πρὸς τὸ ἔνοπτρον βλέπουσα σώματος, ἄψυχον εἰκόνα φησὶ τὴν ἐν τῷ κατόπτρῳ φαινομένην μορφήν.

πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακόν.
καὶ δὴ γὰρ ἅλις βίοτον ηὗρον,
σώματά τ' εἰς ἥβην ἦλθε τέκνων.
χρηστοί τ' ἐγένοντ'· εἰ δὲ κυρήσει
δαίμων, οὗτος φροῦδος ἐς ἀΐδαν
θάνατος προφέρων σώματα τέκνων.
πῶς οὖν λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις
τήνδ' ἔτι λύπην ἀνιαροτάτην
παίδων ἕνεκεν
θνητοῖσι θεοὺς ἐπιβάλλειν;

μή. φίλαι, πάλαι τοι προσμένουσα τὴν τύχην,
καραδοκῶ τἀκεῖθεν οἷ προβήσεται.
καίτοι δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος
στείχοντ' ὀπαδῶν, πνεῦμά τ' ἠρεθισμένον.
δείκνυσι δ' ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν.

ἄγ. ὦ δεινὸν ἔργον παρανόμως εἰργασμένη
Μήδεια, φεῦγε, φεῦγε, μήτε ναΐαν
λιποῦσ' ἀπήνην, μήτ' ὄχον πεδοστιβῆ.

μή. τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;

ἄγ. ὄλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη,
Κρέων θ' ὁ φύσας, φαρμάκων τῶν σῶν ὕπο.

μή. κάλλιστον εἶπας μῦθον· ἐν δ' εὐεργέταις
τολοιπὸν ἤδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσῃ.

ἄγ. τί φής; φρονεῖς μὲν ὀρθά, κοὐ μαίνῃ γύναι,
ἥτις τυράννων ἑστίαν ᾐκισμένη,
χαίρεις κλύουσα, κοὐ φοβῇ τὰ τοιάδε;

μή. ἔχω τι κἀγὼ τοῖσγε σοῖς ἐναντίον
λόγοισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχου φίλος.
λέξον δὲ πῶς ὤλοντο· δὶς τόσον γὰρ ἂν
τέρψειας ἡμᾶς, εἰ τεθνᾶσι παγκάκως.

χωρεῖτε, χωρεῖτ'· οὐκέτ' εἰμὶ προσβλέπειν
οἵα τ' ἐς ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
καὶ μανθάνω μὲν οἷα τολμήσω κακά,
θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
ὅσπερ μεγίστων αἴτιος κακῶν βροτοῖς.
πολλάκις ἤδη διὰ λεπτοτέρων
μύθων ἔμολον, καὶ πρὸς ἁμίλλας
ἦλθον μείζους, ἢ χρὴ γενεὰν
θῆλυν ἐρευνᾶν· ἀλλὰ γάρ ἐστι
μοῦσα καὶ ἡμῖν, ἣ προσομιλεῖ
σοφίας ἕνεκεν· πάσαισι μὲν οὔ,
παῦρον δὴ γένος ἐν πολλαῖσιν
εὕροις ἂν ἴσως,
κοὐκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν.
καί φημι βροτῶν, οἵτινές εἰσι
πάμπαν ἄπειροι, μηδ' ἐφύτευσαν
παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν
τῶν γειναμένων.
οἱ μὲν τ' ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύναν,
εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς, εἴτ' ἀνιαρὸν
παῖδες τελέθουσ', οὐχὶ τυχόντες,
πολλῶν μόχθων ἀπέχονται.
οἷσι δὲ τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις
γλυκερὸν βλάστημ', ἐσορῶ μελέτῃ
κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον.
πρῶτον μὲν ὅπως θρέψωσι καλῶς,
βίοτόν θ' ὁπόθεν λείψουσι τέκνοις.
ἔτι δ' ἐκ τούτων, εἴτ' ἐπὶ φλαύροις,
εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς μοχθοῦσι, τόδ' ἐστὶν ἄδηλον.
ἓν δὲ τὸ πάντων λοίσθιον, ἤδη

πᾶσιν

τί δεῖ με πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς
λυποῦσαν, αὐτὴν δὶς τόσα κτᾶσθαι κακά;
οὐ δῆτ' ἔγωγε· χαιρέτω βουλεύματα.
καίτοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὀφλεῖν,
ἐχθροὺς μεθεῖσα τοὺς ἐμοὺς ἀζημίους;
τολμητέον τάδ'. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης,
τὸ καὶ προέσθαι μαλθακοὺς λόγους φρενί.
χωρεῖτε παῖδες ἐς δόμους· ὅτῳ δὲ μὴ
θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν,
αὐτῷ μελήσει· χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ.
ἆ. ἆ. μὴ δῆτα θυμὲ, μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε.
ἔασον αὐτοὺς· ὦ τάλαν, φεῖσαι τέκνων.
ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες, εὐφρανοῦσί σε.
μὰ τοὺς παρ' ᾅδην νερτέρους ἀλάστορας,
οὔτοι ποτ' ἔσται τοῦθ', ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ
παῖδας παρήσω τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι.
πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρὴ,
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
πάντως πέπρακται ταῦτα, κοὐκ ἐκφεύξεται.
καὶ δὴ 'πὶ κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισί τε
νύμφη τύραννος ὄλλυται· σάφ' οἶδ' ἐγώ.
ἀλλ' εἶμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδὸν,
καὶ τούσδε πέμψω τλημονεστέραν ἔτι
παῖδας· προσειπεῖν βούλομαι· δότ' ὦ τέκνα,
δότ' ἀσπάσασθε, μητρὶ δεξιὰν χέρα.
ὦ φιλτάτη χεὶρ, φίλτατον δέ μοι στόμα,
καὶ σχῆμα, καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,
εὐδαιμονοῖτον· ἀλλ' ἐκεῖ· τὰ δ' ἐνθάδε
πατὴρ ἀφείλετ'· ὦ γλυκεῖα προσβολὴ,
ὦ μαλθακὸς χρὼς, πνεῦμά θ' ἥδιστον τέκνων,

ἄλλως κατάξω πρόσθεν ἡ τάλαιν' ἐγώ.
οὔτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεζύγης τέκνων.
Κούφως φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα, συμφοράς.
δράσω τάδ'. ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω,
καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν.
ὦ τέκνα, τέκνα, σφῷν μὲν ἔστι δὴ πόλις,
καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ,
οἰκήσετ' αἰεὶ μητρὸς ἐστερημένοι.
ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι δὴ φυγὰς,
πρὶν σφῷν ὄνασθαι, κἀπιδεῖν εὐδαίμονας,
πρὶν λέκτρα, καὶ γυναῖκα, καὶ γαμηλίους
εὐνὰς ἀγῆλαι, λαμπάδας τ' ἀνασχεθεῖν.
ὦ δυστάλαινα, τῆς ἐμῆς αὐθαδίας.
ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς ὦ τέκν' ἐξεθρεψάμην.
ἄλλως δ' ἐμόχθουν, καὶ κατεξάνθην πόνοις,
στερρὰς ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.
ἦ μήν ποθ' ἡ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας
πολλὰς ἐν ὑμῖν γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ,
καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,
ζηλωτὸν ἀνθρώποισι. νῦν δ' ὄλωλε δὴ
γλυκεῖα φροντίς. σφῷν γὰρ ἐστερημένη,
λυπρὸν διάξω βίοτον, ἀλγεινόν τ' ἐμοί.
ὑμεῖς δὲ, μητέρ' οὐκ ἔτ' ὄμμασιν φίλοις
ὄψεσθ' ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου.
φεῦ φεῦ, τί προσδέρκεσθέ μ' ὄμμασιν τέκνα;
τί προσγελᾶτε τὸν πανύστατον γέλων;
αἶ αἶ. τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται.
γυναῖκες, ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων,
οὐκ ἂν δυναίμην. χαιρέτω βουλεύματα
τὰ πρόσθεν. ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ἐμῆς.

ΜΗΔΕΙΑ

καὶ μοῖραν θανάτου
προσλήψεται δύστανος.
ἄταν δ' οὐχ ὑπεκφεύξεται.
σὺ δ' ὦ τάλαν, ὦ κακόνυμφε
κηδεμὼν τυράννων,
παισὶν οὐ κατειδὼς
ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις,
ἀλόχῳ τε σᾷ στυγερὸν θάνατον.
δύστανε, μοίρας ὅσον παροίχῃ.
μεταστένομαι δὲ σὸν ἄλγος
ὦ τάλαινα παίδων
μᾶτερ. ἃ φονεύσεις
τὰ τέκνα νυμφιδίων ἕνεκεν
λεχέων, ἅ σοι προλιπὼν ἀνόμως
ἄλλῃ ξυνοικεῖ πόσις συνεύνῳ.

παι δέσποιν', ἀφεῖνται παῖδες οἵδε σοι φυγῆς,
καὶ δῶρα νύμφη βασιλὶς ἀσμένη χεροῖν
ἐδέξατ'. εἰρήνη δὲ τἀκεῖθεν τέκνοις.
μή ἔα. Γ. τί συγχυθεῖσ' ἕστηκας ἡνίκ' εὐτυχεῖς;
τί σὴν ἔτρεψας ἔμπαλιν παρηΐδα,
κοὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον;
μή αἶ. αἶ.
παι τάδ' οὐ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις.
μή αἶ αἶ μάλ' αὖθις. Γ. μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχην
οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην εὐαγγέλου;
μή ἤγγειλας οἷ' ἤγγειλας. οὐ σὲ μέμφομαι.
παι τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα, καὶ δακρυῤῥοεῖς;
μή πολλή μ' ἀνάγκη πρέσβυ. ταῦτα γὰρ θεοὶ
κἀγὼ κακῶς φρονοῦσ' ἐμηχανησάμην.
παι θάρσει. κρατεῖς τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι.

καὶ τῇ τυράννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ δότε
φέροντες. οὔτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.
ια τί δ' ὦ ματαία τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας;
δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασίλειον πέπλων;
δοκεῖς δὲ χρυσοῦ; σῶζε, μὴ δίδου τάδε.
εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγου τινὸς
γυνή, προθήσει χρημάτων. σάφ' οἶδ' ἐγώ.
μη μή μοι σύ. πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος.
χρυσὸς δὲ, κρείσσων μυρίων λόγων βροτοῖς.
κείνης ὁ δαίμων. κεῖνα νῦν αὔξει θεός.
νέα τυραννεῖ. τῶν δ' ἐμῶν παίδων φυγὰς,
ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', οὐ χρυσοῦ μόνον.
ἀλλ' ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλησίους δόμους,
πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότιν τ' ἐμὴν
ἱκετεύετ', ἐξαιτεῖσθε μὴ φυγεῖν χθόνα,
κόσμον διδόντες. τοῦδε γὰρ μάλιστα δεῖ,
εἰς χεῖρ' ἐκείνης δῶρα δέξασθαι τάδε.
ἴθ' ὡς τάχιστα. μητρὶ δ' ὧν ἐρᾷ τυχεῖν,
εὐάγγελοι γένοισθε πράξαντες καλῶς.
χο νῦν ἐλπίδες οὐκέτι μοι παίδων ζωᾶς
οὐκέτι. στείχουσι γὰρ ἐς φόνον ἤδη.
δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδεσμῶν.
δέξεται δύστανος ἄταν.
ξανθᾷ δ' ἀμφὶ κόμᾳ
θήσει τὸν ἅιδα κόσμον
αὐτὰ ταῖν χεροῖν λαβοῦσα.
πείσει χάρις, ἀμβρόσιός τ' αὐγὰ πέπλου,
χρυσεότευκτον στέφανον περιθέσθαι.
νερτέροις δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει.
τοῖον εἰς ἕρκος πεσεῖται,

καὶ

μή δράσω τάδ'· οὔτι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις.
γυνὴ δὲ θῆλυ, κἀπὶ δακρύοις ἔφυ.
ἰά τί δῆτα λίαν τοῖσδ' ἐπιστένεις τέκνοις;
μή ἔτικτον αὐτούς· ζῆν δ' ὅτ' ἐξηύχουν τέκνα,
εἰσῆλθέ μ' οἶκτος, εἰ γενήσεται τάδε.
ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' εἰς ἐμοὺς ἥκεις λόγους,
τὰ μὲν λέλεκται, τῶν δ' ἐγὼ μνησθήσομαι,
ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀποστέλλειν δοκεῖ.
κἀμοὶ τάδ' ἐστὶ λῷστα· γιγνώσκω καλῶς,
μήτ' ἐμποδών σοι, μήτε κοιράνοις χθονὸς
ναίειν· δοκῶ γὰρ δυσμενὴς εἶναι δόμοις.
ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ.
παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκτραφῶσι σῇ χερί,
αἰτοῦ Κρέοντα τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.
ἰά οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι· πειρᾶσθαι δὲ χρή.
μή σὺ δ' ἀλλὰ σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι πατρὸς
γυναῖκα, παῖδας τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.
ἰά μάλιστα· καὶ πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγώ,
εἴπερ γυναικῶν ἐστι τῶν ἄλλων μία.
μή συλλήψομαι δὲ τοῦδέ σοι κἀγὼ πόνου.
πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ', ἃ καλλιστεύεται
τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν· οἶδ' ἐγὼ πολύ,
λεπτόν τε πέπλον, καὶ στέφος χρυσήλατον
παῖδας φέροντας. ἀλλ' ὅσον τάχος χρεὼν
κόσμον κομίζειν δεῦρο προσπόλων τινά.
εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἕν, ἀλλὰ μυρία.
ἀνδρός γ' ἀρίστου σοῦ τυχοῦσ' ὁμευνέτου,
κεκτημένη τε κόσμον, ὅν ποθ' ἥλιος
πατὴρ πατρὸς δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς.
λάζυσθε φερνὰς τάσδε παῖδες εἰς χέρας,

τῆς πρόσθεν ἔχθρας ἐς φίλους μητρὸς μέτα.
σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μεθέστηκεν χόλος.
λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς. οἴμοι κακῶν.
ὡς ἐννοοῦμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων.
ἆρ' ὦ τέκν', οὕτω καὶ πολὺν ζῶντες χρόνον,
φίλην ὀρέξετ' ὠλένην; τάλαιν' ἐγώ.
ὡς ἀρτίδακρύς εἰμι, καὶ φόβου πλέα.
χρόνῳ δὲ νεῖκος πατρὸς ἐξαιρουμένη,
ὄψιν τερείνην τήνδ' ἔπλησα δακρύων.
Χο. κἀμοὶ κατ' ὄσσων χλωρὸν ὡρμήθη δάκρυ,
καὶ μὴ προβαίη μεῖζον ἢ τὸ νῦν κακόν.
Ια. αἰνῶ γύναι τάδ'. οὐδ' ἐκεῖνα μέμφομαι.
εἰκὸς γὰρ, ὀργὰς θῆλυ ποιεῖσθαι γένος,
γάμους παρεμπολῶντι γ' ἀλλοίους πόσει.
ἀλλ' εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ.
ἔγνως δὲ τὴν νικῶσαν, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ
βουλήν. γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος.
ὑμῖν δὲ παῖδες οὐκ ἀφροντίστως πατὴρ
πολλὴν ἔθηκε σὺν θεοῖς σωτηρίαν.
οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας
τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι σὺν κασιγνήτοις ἔτι.
ἀλλ' αὐξάνεσθε. τἄλλα δ' ἐξεργάζεται
πατήρ τε, καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής.
ἴδοιμι δ' ὑμᾶς εὐτραφεῖς ἥβης τέλος
μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους.
αὕτη τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας,
στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηΐδα,
κοὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον;
Μή. οὐδέν, τέκνων τῶνδ' ἐννοουμένη πέρι.
Ιά. θάρσει νῦν. εὖ γὰρ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι.

μή δρά

οὐκ ἂν γ᾽ ἁμάρτοις τοῦδέ γ᾽, ἀλλ᾽ ἀκούσομαι
τί χρῆμα βούλει καινὸν ἐξ ἐμοῦ γύναι.
Μή. Ἰᾶσον, αἰτοῦμαί σε τῶν εἰρημένων
συγγνώμον εἶναι· τὰς δ᾽ ἐμὰς ὀργὰς φέρειν
εἰκός σ᾽, ἐπεὶ νῷν πόλλ᾽ ὑπείργασται φίλα.
ἐγὼ δ᾽ ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην,
κἀλοιδόρησα· σχετλία, τί μαίνομαι,
καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλεύουσιν εὖ,
ἐχθρὰ δὲ γαίας κοιράνοις καθίσταμαι,
πόσει θ᾽, ὃς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,
γήμας τύραννον, καὶ κασιγνήτους τέκνοις
ἐμοῖς φυτεύων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι
θυμοῦ; τί πάσχω; θεῶν ποριζόντων καλῶς;
οὐκ εἰσὶ μέν μοι παῖδες; οἶδα δὲ χθόνα
φεύγοντας ἡμᾶς, καὶ σπανίζοντας φίλων;
ταῦτ᾽ ἐννοηθεῖσ᾽, ᾐσθόμην ἀβουλίαν
πολλὴν ἔχουσα, καὶ μάτην θυμουμένη.
νῦν οὖν ἐπαινῶ· σωφρονεῖν τ᾽ ἐμοὶ δοκεῖς,
κῆδος τόδ᾽ ἡμῖν προσλαβών· ἐγὼ δ᾽ ἄφρων,
ᾗ χρῆν μετεῖναι τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
καὶ ξυμπεραίνειν, καὶ παρεστάναι λέχει,
νύμφην τε κηδεύουσαν ἥδεσθαι σέθεν.
Ἀλλ᾽ ἐσμὲν, οἷον ἐσμὲν, οὐκ ἐρῶ κακὸν,
Γυναῖκες· οὔκουν χρῆν σ᾽ ὁμοιοῦσθαι κακοῖς,
οὐδ᾽ ἀντιτείνειν νήπι᾽ ἀντὶ νηπίων.
παριέμεθα, καί φαμεν κακῶς φρονεῖν
τότ᾽· ἀλλ᾽ ἄμεινον νῦν βεβούλευμαι τάδε.
ὦ τέκνα, τέκνα, δεῦτε λείπετε στέγας.
ἐξέλθετ᾽, ἀσπάσασθε, καὶ προσείπατε
πατέρα μεθ᾽ ἡμῶν, καὶ διαλλάχθηθ᾽ ἅμα

σαμέναν χώραν καταπνεῦσαι
μετρίας ἀνέμων
ἡδυπνόους αὔρας.
αἰεὶ δ' ἐπιβαλλομέναν
χαίταισιν εὐώδη ῥοδέ-
ων πλόκον ἀνθέων,
τᾷ σοφίᾳ παρέδρους
πέμπειν ἔρωτας,
παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργούς.
πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν,
ἢ πόλις, ἢ φίλων
πόμπιμόν σε χώρα
τὰν παιδολέτειραν ἕξει,
τὰν οὐχ ὁσίαν, μετ' ἄλλων
σκέψαι τεκέων πλαγάν.
σκέψαι φόνον οἷον αἴρῃ.
μὴ πρὸς γονάτων σε πάντες
πάντως ἱκετεύομεν,
μὴ τέκνα φονεύσῃς.
πῶς δὲ θράσος ἢ φρενὸς, ἢ
χειρὶ τέκνων σέθεν,
καρδίᾳ τε λήψῃ
δεινὰν προσάγουσα τόλμαν;
πῶς δ' ὄμματα προσβαλοῦσα
τέκνοις, ἄδακρυν μοῖραν
σχήσεις; φόνου οὐ δυνήσῃ
παίδων ἱκετᾶν πιτνόντων
τέγξαι χέρα φοινίον
τλάμονι θυμῷ.

ὤκω κελευσθείς. καὶ γὰρ οὖσα δυσμενὴς,

μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω,
μηδ' ἡσυχαίαν· ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
» Βαρεῖαν ἐχθροῖς, καὶ φίλοισιν εὐμενῆ.
» Τῶν γὰρ τοιούτων, εὐκλεέστατος βίος.
χο ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον,
σέ τ' ὠφελεῖν θέλουσα, καὶ νόμοις βροτῶν
ξυλλαμβάνουσα, δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε.
μή οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν
τάδ' ἐστί, μὴ πάσχουσαν ὡς ἐγὼ κακῶς.
χο ἀλλὰ κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις γύναι;
μή οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθείη πόσις.
χο σὺ δ' ἂν γένοιο γ' ἀθλιωτάτη γυνή.
μή ἴτω· περισσοὶ πάντες οἱ 'ν μέσῳ λόγοι.
ἀλλ' εἶα χώρει, καὶ κόμιζ' Ἰάσονα.
ἐς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα.
λέξεις δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων,
εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπόταις, γυνή τ' ἔφυς.
χο Ἐρεχθεΐδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι,
καὶ θεῶν παῖδες μακάρων,
ἱερᾶς χώρας ἀπορθήτου
τ' ἀποφερβόμενοι,
κλεινοτάταν σοφίαν,
αἰεὶ διὰ λαμπροτάτου
βαίνοντες ἁβρῶς αἰθέρος,
ἔνθα ποθ' ἁγνὰς
ἐννέα Πιερίδας
λέγουσι μούσας
ξανθὰν Ἁρμονίαν φυτεῦσαι.
καλλίναος τ' ἐπὶ Κηφισοῦ ῥοαῖς
τὰν Κύπριν κλῄζουσιν ἀφυ

ὡς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα, καὶ καλῶς ἔχει,
γάμους τυράννων, οὓς προδοὺς ἡμᾶς, ἔχει.
καὶ ξύμφορ' εἶναι, καὶ καλῶς εἰργασμένα.
παῖδας δὲ μεῖναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι.
οὐχ ὡς λιποῦσα πολεμίους ἐπὶ χθονὸς
ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι,
ἀλλ' ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω.
πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν,
νύμφῃ φέροντας, τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα,
λεπτόν τε πέπλον, καὶ πλόκον χρυσήλατον.
κἄνπερ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιθῇ χροΐ,
κακῶς ὀλεῖται, πᾶς θ' ὃς ἂν θίγῃ κόρης.
τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα.
ἐνταῦθα μέντοι τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον.
ᾤμωξα δ' οἷον ἔργον ἔστ' ἐργαστέον
τοὐνταῦθεν ἡμῖν. τέκνα γὰρ κατακτενῶ
τἄμ'. οὔτις ἐστὶν, ὅστις ἐξαιρήσεται.
δόμον τε πάντα συγχέασ' Ἰάσονος,
ἔξειμι γαίας, φιλτάτων παίδων φόνον
φεύγουσα, καὶ τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
Οὐ γὰρ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν φίλαι.
ἴτω. τί μοι ζῆν κέρδος; οὔτ' ἐμοὶ πατρὶς,
οὔτ' οἶκος ἐστὶν, οὔτ' ἀποστροφὴ κακῶν.
ἡμάρτανον τόθ', ἡνίκ' ἐξελίμπανον
δόμους πατρῴους, ἀνδρὸς Ἕλληνος λόγοις
πεισθεῖσ', ὃς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσει δίκην.
οὔτ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παῖδας ὄψεταί ποτε
ζῶντας τὸ λοιπὸν, οὔτε τῆς νεοζύγου
νύμφης τεκνώσει παῖδ', ἐπεὶ κακῶς κακὴν
θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.

τοῦ μοῦ, θεῶν τε συντιθεὶς ἅπαν γένος.
αἰ. τί χρῆμα δράσειν, ἢ τί μὴ δράσειν, λέγε.
μή. μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἔμ' ἐκβαλεῖν ποτε,
μήτ' ἄλλος, ἤν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν
χρήζῃ, μεθήσειν ζῶν, ἑκουσίῳ τρόπῳ.
αἰ. ὄμνυμι γαῖαν, λαμπρὸν ἡλίου τε φῶς,
θεούς τε πάντας, ἐμμενεῖν ἅ σου κλύω.
μή. ἀρκεῖ. τί δ' ὅρκῳ τῷδε μὴ 'μμένων πάθοις;
αἰ. ἃ τοῖσι δυσσεβοῦσι γίγνεται βροτῶν.
μή. χαίρων πορεύου. πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.
κἀγὼ πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι,
πράξασ' ἃ μέλλω, καὶ τυχοῦσ' ὧν βούλομαι.
χο. ἀλλά σ' ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ
πελάσειε δόμοις.
ὧν τ' ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων,
πράξειας, ἐπεὶ γενναῖος ἀνήρ
Αἰγεῦ παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι.
μή. ὦ Ζεῦ, Δίκη τε Ζηνὸς, ἡλίου τε φῶς,
νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν φίλαι
γενησόμεσθα, κεἰς ὁδὸν βεβήκαμεν.
νῦν δ' ἐλπὶς ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς τίσειν δίκην.
οὗτος γὰρ ὡνὴρ, ᾗ μάλιστ' ἐκάμνομεν,
λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
ἐκ τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων
μολόντες ἄστυ, καὶ πόλισμα Παλλάδος.
ἤδη δὲ πάντα τἀμά σοι βουλεύματα
λέξω. δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
πέμψασ' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν, Ἰάσονα
ἐς ὄψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι.
μολόντι δ' αὐτῷ, μαλθακοὺς λέξω λόγους,

παύσω δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα, καὶ παίδων γονὰς
σπεῖραί σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.
αἰ. πολλῶν ἕκατι τήνδε σοι δοῦναι χάριν
γύναι πρόθυμός εἰμι· πρῶτα μὲν θεῶν,
ἔπειτα παίδων, ὧν ἐπαγγέλλῃ γονάς·
ἐς τοῦτο γὰρ δὴ φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγώ·
οὕτω δ' ἔχοι μοι, σοῦ μὲν ἐλθούσης χθόνα,
πειράσομαί σου προξενεῖν δίκαιος ὤν·
τοσόνγε μέντοι σοὶ προσημαίνω γύναι,
ἐκ τῆσδε μὲν γῆς, οὔ σ' ἄγειν βουλήσομαι·
αὐτὴ δ' ἐάνπερ εἰς ἐμοὺς ἔλθῃς δόμους,
μενεῖς ἄσυλος, κοὔ σε μὴ μεθῶ ποτε·
ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς, ἀπαλλάσσου πόδα·
ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένοις εἶναι θέλω·
μη. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι
τούτων, ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.
αἰ. μῶν οὐ πέποιθας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;
μή. πέποιθα· Πελίου δ' ἐχθρός ἐστί μοι δόμος,
Κρέων τε· τούτοις δ' ὁρκίοισι μὲν ζυγεὶς,
ἄγουσιν οὐ μεθεῖσαν ἐκ γαίας ἐμέ·
λόγοις δὲ συμβὰς, καὶ θεῶν ἐνώμοτος
φίλος γένοι' ἂν, κἀπικηρυκεύμασιν
οὐκ ἂν πίθοιο· τἀμὰ μὲν γὰρ ἀσθενῆ·
τοῖσδ' ὄλβος ἐστὶ, καὶ δόμος τυραννικός.
αἰ. πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθίαν·
ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι δρᾶν τάδ', οὐκ ἀφίσταμαι·
ἐμοί τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστερα,
σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι·
τὸ σὸν δ' ἄραρε μᾶλλον· ἐξηγοῦ θεούς.
μή. ὄμνυ πέδον γῆς, πατέρα θ' ἥλιον πατρὸς

ΜΗΔΕΙΑ

αἰ. καὶ μοὶ δὲ πάντων φίλτατος δορυξένων.
μή. ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ τύχοις ὅσων ἐρᾷς.
αἰ. τί γὰρ, σὸν ὄμμα, χρώς τε συντετηχ' ὅδε;
μή. Αἰγεῦ, κάκιστός ἐστί μοι πάντων πόσις.
αἰ. τί φῄς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.
μή. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων, οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθών.
αἰ. τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.
μή. γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότιν δόμων ἔχει.
αἰ. ἦπου τετόλμηκ' ἔργον αἴσχιστον τόδε;
μή. σάφ' ἴσθ'. ἄτιμοι δ' ἐσμὲν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι.
αἰ. πότερον ἐρασθεὶς, ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;
μή. μέγαν γ' ἔρωτα. πιστὸς οὐκ ἔφυ φίλοις.
αἰ. ἴτω νυν, εἴπερ ὡς λέγεις ἐστὶν κακός.
μή. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν.
αἰ. δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέραινέ μοι λόγον.
μή. Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
αἰ. συγγνωστὰ μὲν γὰρ ἦν, σε λυπεῖσθαι γύναι.
μή. ὄλωλα. καὶ πρός γ' ἐξελαύνομαι χθονός.
αἰ. πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὖ λέγεις κακόν.
μή. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονός.
αἰ. ἐᾷ δ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπῄνεσα.
μή. λόγῳ μὲν οὐχὶ, καρτερεῖν δὲ βούλεται.
ἀλλ' ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος,
γονάτων τε τῶν σῶν, ἱκεσία δὴ γίγνομαι,
οἴκτειρον, οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα,
καὶ μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδῃς.
δέξαι δὲ χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέστιον.
οὕτως ἔρως σοι πρὸς θεῶν τελεσφόρος
γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάνοις.
εὕρημα δ' οὐκ οἶσθ' οἷον εὕρηκας τόδε.

ὦ ποτνία τειρε, παθοῦσαν
δυστυχέστατον παθέων.

» Ἀχάριστος ὄλοιθ', ὅτῳ πάρεστι
» μὴ φίλους τιμᾶν, καθαρὰν ἀνοίξαντι κλῇδα φρενῶν.
» Κἀμοὶ φίλος οὔποτ' ἔσται.

αἰ. Μήδεια, χαῖρε· τοῦδε γὰρ προοίμιον
κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλοις.

μή. ὦ χαῖρε καὶ σύ, παῖ σοφοῦ Πανδίονος
Αἰγεῦ. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρωφᾷ πέδον;

αἰ. Φοίβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.

μή. τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν ἱκάνεις;

αἰ. παίδων ἐρευνῶν σπέρμ', ὅπως γένοιτό μοι.

μή. πρὸς θεῶν, ἄπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον;

αἰ. ἄπαιδές ἐσμεν δαίμονός τινος τύχῃ.

μή. δάμαρτος οὔσης, ἢ λέχους ἄπειρος ὤν;

αἰ. οὐκ ἐσμὲν εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίου.

μή. τί δῆτα Φοῖβος εἶπέ σοι παίδων πέρι;

αἰ. σοφώτερ' ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη.

μή. θέμις δ' ἂν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ;

αἰ. μάλιστ', ἐπεί τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.

μή. τί δῆτ' ἔχρησε, λέξον, εἰ θέμις κλύειν.

αἰ. ἀσκοῦ με τὸν προὔχοντα μὴ λῦσαι πόδα.

μή. πρὶν ἂν τί δράσῃς, ἢ τίν' ἐξίκῃ χθόνα;

αἰ. πρὶν ἂν πατρῴαν αὖθις ἑστίαν μόλω.

μή. σὺ δ' ὡς τί χρῄζων, τήνδε ναυστολεῖς χθόνα;

αἰ. Πιτθεύς τις ἐστὶ γῆς ἄναξ Τροιζηνίας.

μή. παῖς ὡς λέγουσι Πέλοπος, εὐσεβέστατος.

αἰ. τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω.

μή. σοφὸς γὰρ ἁνήρ, καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.

ΜΗΔΕΙΑ

γαμᾶς τοιοῦτον, ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι γάμον.

Χο. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν
ἐλθόντες, οὐκ εὐδοξίαν,
οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν
ἀνδράσιν· εἰ δ' ἅλις ἔλθοι
Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς
εὔχαρις οὕτω.
μή ποτ' ὦ δέσποιν' ἐπ' ἐμοὶ
χρυσέων τόξων ἐφίης,
ἱμέρῳ χρίσασ' ἄφυκτον οἰστόν.
στέργει δέ με σωφροσύνα
δώρημα κάλλιστον θεῶν.
μηδέποτ' ἀμφιλόγους ὀρ-
γὰς, ἀκόρεστά τε νείκη
θυμὸν ἐκπλήξασ' ἑτέ-
ροις ἐπὶ λέκτροις
προσβάλοι μ', ὦ δεινὰ Κύπρις.
ἀπολέμους εὐνὰς σεβίζου-
σ', ὀξύφρων κρίνει λέχη γυναικῶν.
ὦ πατρὶς, ὦ δώματ' ἐμὸν,
μὴ δῆτ' ἄπολις γενοίμαν,
τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα
δυσπέρατον αἰῶ
οἰκτροτάτων ἀχέων.
θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην,
ἁμέραν τάνδ' ἐξανύσασα. Μόχθων
Δ' οὐκ ἄλλος ὕπερθεν,
Η γᾶς πατρίας στέρεσθαι.
εἴδομεν· οὐκ ἐξ ἑτέρων
μύθων ἔχομεν φράσασθαι.
σὲ γὰρ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις

Τοῦτο ὁ χορὸς λέγει διὰ τῆς μηδείας, καὶ τοῦ ἰάσονος, εὐχόμενος μὴ τοιοῦτον ἔχειν ἔρωτα, ἐπὶ τῷ τοιούτων ἐρώτων ταραχαὶ τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνουσι.

Τὸ ἑξῆς, μή ποτε, ὦ δέσποινα, ἐκ χρυσέων τόξων, ἐπ' ἐμοὶ ἐφίης ἄφυκτον οἰστὸν ἱμέρῳ χρίσασα, μὴ ποιήσῃς τοιοῦτον ἔρωτα ἐμπεσεῖν εἰς ἐμὲ ὦ ἀφροδίτη, οἷον καὶ εἰς τὴν μήδειαν.

Τουτέστι τὰς μάχας καὶ τὰς φιλονεικίας ἀπαύστους.

ὀξύφρονα τὴν ἀφροδίτην φησὶν ἐπεὶ ὀξεῖα ἡ ἔρως αὐτῆς, καὶ ὑπόπληρος.

Ea quae est in summa egestate habens inamabilem vitam in miserrimis doloribus.

σέ, καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους
φῦναι τυράννους παῖδας, ἔρυμα δώμασι.

μή. μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος,
Μηδ' ὄλβος, ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα.

ἰά. οἶσθ' ὡς μετεύξῃ καὶ σοφωτέρα φανῇ;
τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτέ.
μηδ' ἀτυχοῦσα δυστυχὴς εἶναι δόκει.

μή. ὕβριζ', ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἔστ' ἀποστροφή.
ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φεύξομαι χθόνα.

ἰά. αὐτὴ τάδ' εἵλου· μηδὲν ἄλλον αἰτιῶ.

μή. τί δρῶσα; μῶν γαμοῦσα, καὶ προδοῦσά σε;

ἰά. ἀρὰς τυράννοις ἀνοσίους ἀρωμένη.

μή. καὶ σοῖς ἀραία γ' οὖσα τυγχάνω δόμοις.

ἰά. ὡς οὐ κρινοῦμαι τῶνδέ σοι τὰ πλείονα.
ἀλλ' εἴ τι βούλῃ παισὶν ἢ σαυτῆς φυγῇ
προσωφέλημα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
λέγ'· ὡς ἕτοιμος ἀφθόνῳ δοῦναι χερὶ,
ξένοις τε πέμπειν σύμβολ', οἳ δράσουσί σ' εὖ.
καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα μωρανεῖς γύναι.
λήξασα δ' ὀργῆς, κερδανεῖς ἀμείνονα.

μή. οὔτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἄν,
οὔτ' ἄν τι δεξαίμεσθα· μηδ' ἡμῖν δίδου.
Κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.

ἰά. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
ὡς πάνθ' ὑπουργεῖν σοί τε, καὶ τέκνοις θέλω.
σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει τἀγάθ', ἀλλ' αὐθαδίᾳ
φίλους ἀπωθῇ· τοιγὰρ ἀλγυνῇ πλέον.

μή. χώρει· πόθῳ γὰρ τῆς νεοδμήτου κόρης
αἱρῇ, χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος,
νύμφευ'· ἴσως γάρ, σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,

γαμεῖς

ἐμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις,
τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι. μῶν βεβούλευμαι κακῶς;
οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος.
» Ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἥκεθ', ὥστ' ὀρθουμένης
» Εὐνῆς, γυναῖκες πάντ' ἔχειν νομίζετε.
» Ἢν δ' αὖ γένηται ξυμφορά τις ἐς λέχος,
» Τὰ λῷστα καὶ κάλλιστα, πολεμιώτατα
» Τίθεσθε. χρῆν γὰρ ἄλλοθέν ποθεν βροτοὺς
» Παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος.
» Οὕτω δ' ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν.
χο Ἰᾶσον, εὖ μὲν τούσδ' ἐκόσμησας λόγους.
ὅμως δ' ἔμοιγε κεἰ παρὰ γνώμην λέγω,
δοκεῖς προδοὺς σὴν ἄλοχον οὐ δίκαια δρᾶν.
μή ἦ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.
» Ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ὢν, σοφὸς λέγειν
» Πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει.
» Γλώσσῃ γὰρ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιστελεῖν,
» Τολμᾷ πανουργεῖν. ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός.
ὡς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἔμ' εὐσχήμων γένῃ,
λέγειν τε δεινός. ἓν γὰρ ἐκτενεῖ σ' ἔπος.
χρῆν σ' εἴπερ ἦσθα μὴ κακὸς, πείσαντά με
γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.
ἰά καλῶς γ' ἂν οὖν μοι τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ,
εἴ σοι γάμον κατεῖπον, ἥτις οὐδὲ νῦν
τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον.
μή οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
πρὸς γῆρας οὐκ εὔδοξον ἐξέβαινέ σοι.
ἰά εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μὴ γυναικὸς οὕνεκα
γῆμαί με λέκτρα βασιλέως ἃ νῦν ἔχω.
ἀλλ' ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλων

Ξ

Πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
γαῖαν κατοικεῖς, καὶ δίκην ἐπίστασαι,
νόμοις τε χρῆσθαι μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν·
πάντες δέ σ' ᾔσθοντ' οὖσαν Ἕλληνες σοφήν·
καὶ δόξαν ἔσχες· εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις
ὅροισιν ᾤκεις, οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν·
» Εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις,
» Μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος,
» Εἰ μὴ 'πίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι·
τοσαῦτα μέν σοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι
ἔλεξ'· ἅμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων·
ἃ δ' εἰς γάμους μοι βασιλικοὺς ὠνείδισας,
ἐν τῷδε δείξω, πρῶτα μὲν σοφὸς γεγὼς,
ἔπειτα σώφρων, εἶτα σοὶ μέγας φίλος,
καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος·
Ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς,
πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους,
τί τοῦδ' ἂν εὕρημ' εὗρον εὐτυχέστερον,
ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φυγὰς γεγώς;
οὐχ ᾗ σὺ κνίζῃ, σὸν μὲν ἐχθραίνων λέχος,
καινῆς δὲ νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος,
οὐδ' εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων·
ἅλις γὰρ οἱ γεγῶτες· οὐδὲ μέμφομαι·
ἀλλ' ὡς τὸ μὲν μέγιστον, οἰκοῖμεν καλῶς,
καὶ μὴ σπανιζοίμεσθα, γιγνώσκων ὅτι
» Πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος,
παῖδάς τε θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν·
σπείρας τ' ἀδελφοὺς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις,
εἰς ταυτὸ θείην· καὶ συναρτήσας γένος,
εὐδαιμονοίην· σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ,

ἐμοὶ

ἔχει γὰρ οὕτω· τοῖς μὲν οἴκοθεν φίλοις
ἐχθρὰ καθέστηχ'· οὓς δέ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς
δρᾶν, σοὶ χάριν φέρουσα, πολεμίους ἔχω.
τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν Ἑλληνίδων
ἔθηκας ἀντὶ τῶνδε· θαυμαστὸν δέ σε
ἔχω πόσιν καὶ πιστὸν ἡ τάλαιν' ἐγώ.
εἰ φεύξομαι δὲ γαῖαν ἐκβεβλημένη,
φίλων ἔρημος σὺν τέκνοις μόνη μόνοις,
καλόν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
πτωχοὺς ἀλᾶσθαι παῖδας, ἥ τ' ἔσωσά σε.
» Ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν ὃς κίβδηλος ᾖ,
» Τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὤπασας σαφῆ,
» Ἀνδρῶν δ' ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι,
» Οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι;
Χο. Δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει,
» Ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.
Ἰά. δεῖ μ' ὡς ἔοικε μὴ κακὸν φῦναι λέγειν,
ἀλλ' ὥς τε νηὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον,
ἄκροισι λαίφους κρασπέδοις ὑπεκδραμεῖν
τὴν σὴν στόμαργον ὦ γύναι γλωσσαλγίαν.
ἐγὼ δ' ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν,
Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
σώτειραν εἶναι θεῶν τε κἀνθρώπων μόνην.
σοὶ δ' ἔστι μὲν νοῦς λεπτός, ἀλλ' ἐπίφθονος
λόγος διελθεῖν, ὡς ἔρως σ' ἠνάγκασε
πόνων ἀφύκτων τοὐμὸν ἐκσῶσαι δέμας.
ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν.
ὅπῃ γὰρ οὖν ὤνησας, οὐ κακῶς ἔχει.
μείζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
εἴληφας, ἢ δέδωκας, ὡς ἐγὼ φράσω.

ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι
ταὐτὸν συνεισέβησαν Ἀργῷον σκάφος,
πεμφθέντα ταύρων πυρπνόων ἐπιστάτην,
ζεύγλῃσι, καὶ σπεροῦντα θανάσιμον γύην,
δράκοντά θ', ὃς πάγχρυσον ἀμφέπων δέρας,
σπείραις ἔσωζε πολυπλόκοις ἄυπνος ὤν,
κτείνασ', ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον.
αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ' ἐμούς,
τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἱκόμην,
σὺν σοὶ πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα.
Πελίαν τ' ἀπέκτειν', ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν
παίδων ὑπ' αὐτοῦ. πάντα τ' ἐξεῖλον φόβον.
καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν παθών,
προὔδωκας ἡμᾶς. καινὰ δ' ἐκτήσω λέχη
παίδων γεγώτων. εἰ γὰρ ἦσθ' ἄπαις ἔτι,
συγγνώστ' ἂν ἦν σοι τοῦδ' ἐρασθῆναι λέχους.
ὅρκων δὲ φροῦδη πίστις. οὐδ' ἔχω μαθεῖν,
ἢ θεοὺς νομίζεις τοὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἔτι,
ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τανῦν,
ἐπεὶ σύνοισθά γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὔορκος ὤν.
φεῦ δεξιὰ χείρ, ἧς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνου,
καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεχρώσμεθα
κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
ἄγ'· ὡς φίλῳ γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι.
δοκοῦσα μέν τι πρός γε σοῦ πράξειν καλῶς,
ὅμως δ', ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰσχίων φανῇ,
νῦν ποῖ τράπωμαι; πότερα πρὸς πατρὸς δόμους,
οὓς σοὶ προδοῦσα, καὶ πάτραν, ἀφικόμην,
ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιάδας; καλῶς γ' ἂν οὖν
δέξαιντό μ' οἴκοις, ὧν πατέρα κατέκτανον.

ἔχει

ἰά. οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις,
» Τραχεῖαν ὀργὴν, ὡς ἀμήχανον κακόν.
σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν
κούφως φερούσῃ κρεισσόνων βουλεύματα,
λόγων ματαίων οὕνεκ' ἐκπεσῇ χθονός.
κἀμοὶ μὲν οὐδὲν πρᾶγμα· μὴ παύσῃ ποτὲ
λέγουσ' Ἰάσων ὡς κάκιστος ἔστ' ἀνήρ.
ἃ δ' εἰς τυράννους ἐστί σοι λελεγμένα,
πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φυγῇ.
κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμουμένων,
ὀργὰς ἀφῄρουν· καί σ' ἐβουλόμην μένειν.
σὺ δ' οὐκ ἀνίεις μωρίας, λέγουσ' ἀεὶ
κακῶς τυράννους· τοιγὰρ ἐκπεσῇ χθονός.
ὅμως δὲ κἀκ τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκὼς φίλοις,
ἥκω, τὸ σὸν γε προσκοπούμενος γύναι.
ὡς μήτ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς,
» μήτ' ἐνδεής του. πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ
» Κακὰ ξὺν αὐτῇ· καὶ γὰρ εἰ σύ με στυγεῖς,
οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.
μή. ὦ παγκάκιστε, τοῦτο γάρ σ' εἰπεῖν ἔχω,
γλώσσῃ μέγιστον εἰς ἀνανδρίαν κακὸν
ἦλθες πρὸς ἡμᾶς ἦλθες, ἔχθιστος γεγὼς
θεοῖς τε, κἀμοὶ, παντί τ' ἀνθρώπων γένει;
» Οὔτοι θράσος τόδ' ἐστὶν, οὐδ' εὐτολμία,
» Φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν.
» Ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
» Πασῶν, ἀναίδει'· εὖ δ' ἐποίησας μολών.
ἐγώ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι
ψυχὴν κακῶς σε, καὶ σὺ λυπήσῃ κλύων.
ἐκ τῶν δὲ πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν;

τὰν δ' ἐμὰν εὔκλειαν ἔχειν βιοτὰν,
στρέφουσι φᾶμαι.
ἔρχεται τιμὰ
γυναικείῳ γένει.
οὐκέτι δυσκέλαδος
φάμα γυναῖκας ἕξει.
μοῦσαι δὲ παλαιγενέων
λήξουσιν ἀοιδᾶν,
τὰν ἐμὰν ὑμνοῦσαι ἀπιστοσύναν.
οὐ γὰρ ἐν ἁμετέρᾳ γνώμᾳ λύρας
ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν
Φοῖβος ἁγήτωρ μελέων· ἐπεὶ ἀν-
ταχῆσαν ὕμνον
ἀρσένων γέννᾳ.
μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει·
πολλὰ μὲν ἁμετέραν
ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν.
σὺ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρίων ἔπλευσας
μαινομένᾳ κραδίᾳ, διδύ-
μους ὁρίσασα πόντου
πέτρας· ἐπὶ δὲ ξένᾳ
ναίεις χθονὶ, τᾶς ἀνάνδρου
κοίτας ὀλέσασα λέκτρον·
τάλαινα· φυγὰς δὲ χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ.
βέβακεν ὅρκων χάρις, οὐδ' ἔτ' αἰδὼς
Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ μίμνει.
αἰθερία δ' ἀνέπτα.
σοὶ δ' οὔτε πατρὸς δόμοι
δύστανε, μεθορμίσασθαι
μόχθων πάρα, τῶνδε λέκτρων
ἀλλὰ βασίλεια κρεισσόνων δόμοισιν ἐπέστα.

σοφαὶ μάλιστα φαρμάκοις αὐτοὺς κτανεῖν.
εἶεν· καὶ δὴ τεθνᾶσι· τίς με δέξεται πόλις;
τίς γῆν ἄσυλον, καὶ δόμους ἐχεγγύους
ξένος παρασχὼν, ῥύσεται τοὐμὸν δέμας;
οὐκ ἔστι. μείνασ' οὖν ἔτι σμικρὸν χρόνον,
ἢν μέν τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλὴς φανῇ,
δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον.
ἢν δ' ἐξελαύνῃ ξυμφορά μ' ἀμήχανος,
αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, κεἰ μέλλω θανεῖν,
κτενῶ σφε· τόλμης δ' εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν.
οὐ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν, ἣν ἐγὼ σέβω
μάλιστα πάντων, καὶ ξυνεργὸν εἱλόμην,
Ἑκάτην μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς,
χαίρων τις αὐτῶν, τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.
πικροὺς δ' ἐγώ σφιν καὶ λυγροὺς θήσω γάμους,
πικρὸν δὲ κῆδος, καὶ φυγὰς ἐμὰς χθονός.
ἀλλ' εἶα· φείδου μηδὲν, ὧν ἐπίστασαι
Μήδεια, βουλεύουσα, καὶ τεχνωμένη.
ἕρπ' εἰς τὸ δεινόν· νῦν ἀγὼν εὐψυχίας.
ὁρᾷς ἃ πάσχεις; οὐ γέλωτα δεῖ σ' ὀφλεῖν
τοῖς Σισυφείοις, τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις,
γεγῶσαν ἐσθλοῦ πατρὸς, ἡλίου τ' ἄπο.
» ἐπίστασαι δὲ, πρὸς δὲ, καὶ πεφύκαμεν
» Γυναῖκες, εἰς μὲν ἔσθλ', ἀμηχανώταται.
» Κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται.

Χο. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν
χωροῦσι παγαὶ,
καὶ δίκα, καὶ πάντα πάλιν στρέφεται.
ἀνδράσι μὲν, δόλιαι βουλαί· θεῶν
δ' οὐκέτι πίστις ἄρηρε.

νῦν δ᾽ εἰ μένειν δεῖ, μίμν᾽ ἐφ᾽ ἡμέραν μίαν.
οὐ γάρ τι δράσεις δεινὸν, ὧν φόβος μ᾽ ἔχει.
δύστανε γύναι,
φεῦ φεῦ. μελέα τῶν σῶν ἀχέων.
ποῖ ποτε τρέψῃ; τίνα προξενίαν,
ἢ δόμον, ἢ χθόνα σωτῆρα κακῶν
ἐξευρήσεις;
ὡς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεὸς
Μήδεια κακῶν ἐπόρευσε.
κακῶς πέπρακται πανταχῇ. τίς ἀντερεῖ;
ἀλλ᾽ οὔτι ταύτῃ ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ πω.
ἔτ᾽ εἰσ᾽ ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις,
καὶ τοῖσι κηδεύσασιν οὐ σμικροὶ πόνοι.
δοκεῖς γὰρ ἄν με τόνδε θωπεῦσαί ποτ᾽ ἂν,
εἰ μή τι κερδαίνουσαν ἢ τεχνωμένην;
οὐδ᾽ ἂν προσεῖπον, οὐδ᾽ ἂν ἡψάμην χεροῖν.
ὁ δ᾽ εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο,
ὥστ᾽ ἐξὸν αὐτῷ τἄμ᾽ ἑλεῖν βουλεύματα
γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ᾽ ἀφῆκεν ἡμέραν
μεῖναί μ᾽, ἐν ᾗ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκροὺς
θήσω, πατέρα τε, καὶ κόρην, πόσιν τ᾽ ἐμόν.
πολλὰς δ᾽ ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδοὺς,
οὐκ οἶδ᾽ ὁποίᾳ πρῶτον ἐγχειρῶ φίλαι,
πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρὶ,
ἢ θηκτὸν ὤσω φάσγανον δι᾽ ἥπατος,
σιγῇ δόμους εἰσβᾶσ᾽, ἵν᾽ ἔστρωται λέχος;
ἀλλ᾽ ἕν τί μοι πρόσαντες, εἰ ληφθήσομαι
δόμους ὑπερβαίνουσα, καὶ τεχνωμένη,
θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
κρατίστα τὴν εὐθεῖαν, ᾗ πεφύκαμεν,

σοφαὶ

μή. ἀλλ' ἐξελᾷς με, κοὐδὲν αἰδέσῃ λιτάς;
κρέ. φιλῶ γὰρ οὐ σὲ μᾶλλον, ἢ δόμους ἐμούς.
μή. ὦ πατρίς, ὥς σου κάρτα νῦν μνείαν ἔχω.
κρέ. πλὴν γὰρ τέκνων, ἔμοιγε φίλτατον πολύ.
μή. φεῦ φεῦ, βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα.
κρέ. ὅπως ἂν οἶμαι καὶ παραστῶσιν τύχαι.
μή. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ', ὃς αἴτιος κακῶν.
κρέ. ἕρπ' ὦ ματαία, καί μ' ἀπάλλαξον πόνων.
μή. πονοῦμεν ἡμᾶς, κοὐ πόνων κεχρήμεθα.
κρέ. τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠθήσῃ βίᾳ.
μή. μὴ δῆτα τοῦτό γ', ἀλλά σ' αἰτοῦμαι Κρέον.
κρέ. ὄχλον παρέξεις ὡς ἔοικας ὦ γύναι.
μή. φευξούμεθ'. οὐ τοῦθ' ἱκέτευσα σοῦ τυχεῖν.
κρέ. τί δ' οὖν βιάζῃ, κοὐκ ἀπαλλάσσῃ χθονός;
μή. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν,
καὶ ξυμπεράναι φροντίδ', ᾗ φευξούμεθα.
παισίν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατὴρ
οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις.
οἴκτειρε δ' αὐτούς. καὶ σύ τοι παίδων πατὴρ
πέφυκας. εἰκὸς δ' ἐστὶν εὔνοιάν σ' ἔχειν.
τοὐμοῦ γὰρ οὔ μοι φροντὶς εἰ φευξούμεθα.
κείνους δὲ κλαίω συμφορᾷ κεχρημένους.
κρέ. ἥκιστα τοὐμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν.
αἰδούμενος δὲ, πολλὰ δὴ διέφθορα.
καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἐξαμαρτάνων γύναι.
ὅμως δὲ τεύξῃ τοῦδε. προὐννέπω δέ σοι.
εἴ σ' ἡ 'πιοῦσα λαμπὰς ὄψεται θεοῦ,
καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονὸς,
θανῇ. λέλεκται μῦθος οὐ ψευδὴς ὅδε.

χωρὶς γὰρ ἄλλης, ἧς ἔχουσιν ἀργίας,
φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῆ.
Σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ,
Δόξεις ἀχρεῖος κοὐ σοφὸς πεφυκέναι,
Τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον,
Κρείσσων νομισθεὶς, ἐν πόλει λυπρὸς φανῇ.
ἐγὼ δὲ καὐτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης.
σοφὴ γὰρ οὖσα, τοῖς μὲν, εἰμ' ἐπίφθονος,
τοῖς δ' ἡσυχαία, τοῖς δὲ, θατέρου τρόπου.
τοῖς δ' οὖν προσάντης. εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφή.
σὺ δ' οὖν φοβῇ με, μή τι πλημμελὲς πάθῃς.
οὐχ ὧδ' ἔχει μοι, μὴ τρέσῃς ἡμᾶς Κρέον,
ὥστ' ἐς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν.
σὺ γὰρ τί μ' ἠδίκηκας; ἐξέδου κόρην
ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν
μισῶ. σὺ δ' (οἶμαι) σωφρονῶν, ἔδρας τάδε.
καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν.
νυμφεύετ', εὖ πράσσοιτε. τὴν δὲ δὴ χθόνα
ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν. καὶ γὰρ ἠδικημένοι
σιγησόμεσθα, κρεισσόνων νικώμενοι.
Κρέ. λέγεις ἀκοῦσαι μαλθακ'. ἀλλ' ἔσω φρενῶν
ὀρρωδία μοι, μή τι βουλεύσῃς κακόν.
τόσῳ δέ γ' ἧσσον ἢ πάρος πέποιθά σοι.
Γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὡς δ' αὔτως ἀνὴρ,
Ῥᾴων φυλάσσειν, ἢ σιωπηλὸς σοφός.
ἀλλ' ἔξιθ' ὡς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε.
ὡς ταῦτ' ἄραρε, κοὐκ ἔχεις τέχνην ὅπως
μενεῖς παρ' ἡμῖν, οὖσα δυσμενὴς ἐμοί.
Μή. μὴ πρὸς γονάτων, τῆς τε νεογάμου κόρης.
Κρέ. λόγους ἀναλοῖς. οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ.

χο. δράσω τάδ'· ἐνδίκως γὰρ ἐκτίσῃ πόσιν
Μήδεια. πενθεῖν δ' οὔ σε θαυμάζω τύχας.
ὁρῶ δὲ καὶ Κρέοντα τῆσδ' ἄνακτα γῆς
στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων.
κρέ. σὲ τὴν σκυθρωπὸν, καὶ πόσει θυμουμένην
Μήδειαν εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν
φυγάδα, λαβοῦσαν δισσὰ σὺν σαυτῇ τέκνα.
καὶ μή τι μέλλειν, ὡς ἐγὼ βραβεὺς λόγου
τοῦδ' εἰμὶ, κοὐκ ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν,
πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω.
μή. αἶ αἶ· πανώλης ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
ἐχθροὶ γὰρ ἐξιᾶσι πάντα δὴ κάλων.
κοὐκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις.
ἐρήσομαι δὲ καὶ κακῶς πάσχουσ' ὅμως,
τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποστέλλεις Κρέον.
κρέ. δέδοικά σ' (οὐδὲν δεῖ περιαμπίσχειν λόγους)
μή μοί τι δράσῃς παῖδ' ἀνήκεστον κακόν.
ξυμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος.
σοφὴ πέφυκας, καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις.
λυπῇ δὲ, λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη.
κλύω δ' ἀπειλεῖν, ὡς ἀπαγγέλλουσί μοι,
τὸν δόντα, καὶ γήμαντα, καὶ γαμουμένην,
δράσειν τι. ταῦτ' οὖν πρὶν παθεῖν, φυλάξομαι.
κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρός σ' ἀπέχθεσθαι γύναι,
ἢ μαλθακισθένθ', ὕστερον μέγα στένειν.
μή. φεῦ φεῦ.
οὐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις Κρέον,
ἔβλαψε δόξα, μεγάλα τ' εἴργασται κακά.
χρὴ δ' οὔποθ' ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ,
παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφούς.

ξυναιξὶν, οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν.
ἐς καινὰ δ' ἤθη, καὶ νόμους ἀφιγμένην,
δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν
ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνευνέτῃ.
κἂν μὲν τάδ' ἡμῖν ἐκπονουμέναισιν εὖ
πόσις ξυνοικῇ, μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν,
Ζηλωτὸς αἰών· εἰ δὲ μὴ, θανεῖν χρεών.
Ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν,
Ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίας χόλον,
Ἢ πρὸς φίλων τιν', ἢ πρὸς ἥλικα τραπείς.
Ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ, μάρνανται δορί,
κακῶς φρονοῦντες· Ὡς τρὶς ἂν παρ' ἀσπίδα
στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον, ἢ τεκεῖν ἅπαξ.
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ κἀμ' ἥκει λόγος.
σοὶ μὲν πόλις θ' ἥδ' ἐστὶ, καὶ πατρὸς δόμοι,
βίου τ' ὄνησις, καὶ φίλων συνουσία.
ἐγὼ δ' ἔρημος, ἄπολις οὖσ', ὑβρίζομαι
πρὸς ἀνδρὸς, ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη.
οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφὸν, οὐδὲ συγγενῆ
μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς.
τοσοῦτον οὖν σου τυγχάνειν βουλήσομαι,
ἤν μοι πόρος τις, μηχανή τ' ἐξευρεθῇ,
πόσιν δίκην τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν.
τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ', ἥν τ' ἐγήματο,
σιγᾶν. Γυνὴ γὰρ, τἄλλα μὲν φόβου πλέα,
Κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν, καὶ σίδηρον εἰσορᾶν.
Ὅταν δ' ἐς εὐνὴν ἠδικημένη κυρῇ,
Οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα.

θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα,
τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν θέμιν,
ἅ νιν ἔβασεν
Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
δι' ἅλα νύχιον,
ἐφ' ἁλμυρὰν πόντου
κλῇδ' ἀπέραντον.

Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων,
μή μοί τι μέμψησθ'· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν, ὀμμάτων ἄπο,
τοὺς δ' ἐν θυραίοις· οἱ δ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς
δύσκλειαν ἐκτήσαντο, καὶ ῥαθυμίαν.
» Δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν.
» Ὅστις πρὶν ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς,
» Στυγεῖ δεδορκὼς, οὐδὲν ἠδικημένος.
» Χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει.
» Οὐδ' ἀστὸν ᾔνεσ', ὅστις αὐθάδης γεγὼς,
» Πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὕπο.
ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὸν τόδε,
ψυχὴν διέφθαρκ'· οἴχομαι δὲ, καὶ βίου
χάριν μεθεῖσα, κατθανεῖν χρῄζω φίλαι.
ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα γιγνώσκειν καλῶς,
κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὑμὸς πόσις.
» Πάντων δ' ὅσ' ἔστ' ἔμψυχα, καὶ γνώμην ἔχει,
» Γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν.
» Ἃς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ
» Πόσιν πρίασθαι, δεσπότην τε σώματος
» Λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦδ' ἔτ' ἄλγιον κακόν.
» Κἀν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν,
» Ἢ χρηστόν· οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ

καὶ λῆμα φρενῶν μεθεῖν.
τρο μήτοι τόν γ' ἐμὸν πρόθυμον
φίλοισιν ἀπέσω.
χο ἀλλὰ βᾶσά νιν δεῦρο πόρευσον οἴκων
ἔξω φίλα. καὶ τάδ' αὔδα,
σπεῦσον πρίν τι κακῶσαι τοὺς ἔσω.
πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται.
τρο δράσω τάδ'. ἀτὰρ φόβος, εἰ πείσω
δέσποιναν ἐμάν:
μόχθου δὲ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω.
καίτοι τοκάδος δέργμα λεαίνης
ἀποταυροῦται δμωσὶν, ὅταν τις
μῦθον προφέρων πέλας ὁρμαθῇ.
Σκαιοὺς δὲ λέγων, κοὐδέν τι σοφοὺς
Τοὺς πρόσθε βροτοὺς, οὐκ ἂν ἁμάρτοις
Οἵτινες ὕμνους, ἐπὶ μὲν θαλίαις
Ἐπί τ' εἰλαπίναις, καὶ παρὰ δείπνοις
Εὕροντο βίου τερπνὰς ἀκοάς.
Στυγίους δὲ βροτῶν οὐδεὶς λύπας
Εὕρετο μούσῃ καὶ πολυχόρδοις
Ὠδαῖς παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι
Δειναί τε τύχαι, σφάλλουσι δόμους.
Καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀκεῖσθαι
Μολπαῖσι βροτούς. ἵνα δ' εὔδειπνοι
Δαῖτες, τί μάτην τείνουσι βοάν;
Τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὑτοῦ
Δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.
χο ἰαχὰν ἄϊον πολύστονον γόων.
Λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾷ
τὸν ἐν λέχει προδόταν κακόνυμφον.

ΜΗΔΕΙΑ

φεῦ· φεῦ· θανάτῳ καταλυσαίμαν,
βιοτὰν στυγερὰν προλιποῦσα.
χο. αἴεις, ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ, καὶ φῶς,
ἰαχὰν, οἵαν ἁ δύστανος μέλπει νύμφα;
τίς σοί ποτε τᾶς ἀπλήστου
κοίτας ἔρος ὦ ματαία,
σπεύσει θανάτου τελευτάν;
μηδὲν τόδε λίσσου·
εἰ δὲ σὸς πόσις
καινὰ λέχη σεβίζει,
κείνῳ τόδε μὴ χαράσσου·
Ζεύς σοι τάδε συνδικάσει·
μὴ λίαν τάκου
ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν.
μή. ὦ μεγάλα Θέμι, καὶ πότνι' Ἄρτεμι,
λεύσσεθ' ἃ πάσχω, μεγάλοις ὅρκοις
ἐνδησαμένα τὸν κατάρατον
πόσιν; ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμ'
αὐτοῖς μελάθροις διακναιομένους·
οἵ γ' ἐμὲ πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν.
ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὧν ἀπενάσθην
αἰσχρῶς, τὸν ἐμὸν κτείνασα κάσιν.
τρο. κλύεθ' οἷα λέγει, κἀπιβοᾶται
θέμιν εὐκταίαν, Ζῆνά θ', ὃς ὅρκων
θνατοῖς ταμίας νενόμισται;
οὐκ ἔστιν ὅπως ἔν τινι μικρῷ
δέσποινα χόλον καταπαύσει.
χο. πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἁμετέραν
ἔλθοι, μύθων τ' αὐδαθέντων
δέξαιτ' ὀμφάν,
εἴ πως βαρύθυμον ὀργὰν,

τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας
μετέχουσι; τί τοῦσδ' ἔχθεις; οἴμοι
τέκνα, μή τι πάθηθ' ὡς ὑπεραλγῶ.
Δεινὰ τυράννων λήματα· καί πως
» Ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντες,
» Χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσι.
» Τὸ γὰρ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισι,
» Κρεῖσσον ἔμοιγ' οὖν, εἰ μὴ μεγάλως,
» Ὀχυρῶς τ' εἴη καταγηράσκειν.
» Τῶν γὰρ μετρίων πρῶτα μὲν εἰπεῖν
» Τοὔνομα νικᾷ, χρῆσθαί τε μακρῷ
» Λῷστα βροτοῖσι· τὰ δ' ὑπερβάλλοντ'
» Οὐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς.
» Μείζους δ' ἄτας ὅταν ὀργισθῇ
» Δαίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν.
Χο ἔκλυον φωνάν, ἔκλυον δὲ βοὰν
τᾶς δυστάνου Κολχίδος·
οὐδέ πω ἤπιος· ἀλλ' ὦ γεραιά,
λέξον· ἐπ' ἀμφιπύλου γὰρ ἔσω
μελάθρου βοὰν ἔκλυον.
οὐδὲ συνήδομαι γύναι
ἄλγεσι δώματος,
ἐπεί μοι φίλα κέκρανται.
Τρο οὐκ εἰσὶ δόμοι· φροῦδα τάδ' ἤδη.
ὁ μὲν γὰρ ἔχει δῶμα τυράννων·
ἡ δ' ἐν θαλάμοις τήκει βιοτὰν
δέσποινα, φίλων οὐδενὸς οὐδὲν
παραθαλπομένα φρένα μύθοις.
αἶ αἶ· διά μου κεφαλᾶς φλὸξ οὐρανία
βαίη· τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος;

φεῦ

» Ὡς πᾶς τις αὑτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ.
» Οἱ μὲν, δικαίως, οἱ δὲ, καὶ κέρδους χάριν.
» Εἰ τούσδε γ' εὐνῆς οὕνεκ' οὐ στέργει πατήρ;
τρο ἴτ', εὖ γὰρ ἔσται, δωμάτων εἴσω τέκνα.
σὺ δ' ὡς μάλιστα τούσδ' ἐρημώσας ἔχε,
καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένῃ.
ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην,
τοῖσδ' ὥς τι δρασείουσαν, οὐδὲ παύσεται
χόλου σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκῆψαί τινα.
ἐχθρούς γε μέντοι, μὴ φίλους δράσειέ τι.
μή δύστανος ἐγὼ, μελέα τε πόνων.
ἰώ μοι μοι. πῶς ἂν ὀλοίμαν;
τρο τόδ' ἐκεῖνο φίλοι παῖδες, μάτηρ
κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.
σπεύσατε θᾶσσον δώματος εἴσω,
καὶ μὴ πελάσητ' ὄμματος ἐγγὺς,
μηδὲ προσέλθητ', ἀλλὰ φυλάσσεσθ'
ἄγριον ἦθος, στυγεράν τε φύσιν
φρενὸς αὐθάδους.
ἴτε νῦν χωρεῖθ' ὡς τάχος εἴσω.
δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς ἐξαιρόμενον
νέφος οἰμωγῆς, ὡς τάχ' ἀνάψει
μείζονι θυμῷ, τί ποτ' ἐργάσεται
μεγαλόσπλαγχνος δυσκατάπαυστος
ψυχὴ, δηχθεῖσα κακοῖσιν;
μή αἶ αἶ. ἔπαθον τλάμων. ἔπαθον μεγάλων
ἄξι' ὀδυρμῶν. ὦ κατάρατοι
παῖδες, ὄλοισθε στυγερᾶς ματρὸς
σὺν πατρί. καὶ πᾶς δόμος ἔρροι.
τρο ἰώ μοι μοι. ἰὼ τλήμον.

ἐγὼ γὰρ εἰς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος,
ὥσθ' ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε, κοὐρανῷ,
λέξαι μολούσῃ δεῦρο Μηδείας τύχας.
Παι. οὔπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;
Τρο. ζηλῶ σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα, κοὐδέπω μεσοῖ.
Παι. ὦ μῶρος, εἰ χρὴ δεσπότας εἰπεῖν τόδε,
ὡς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.
Τρο. τί δ' ἔστιν ὦ γεραιέ; μὴ φθόνει φράσαι.
Παι. οὐδέν· μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα.
Τρο. μὴ πρὸς γενείου κρύπτε σύνδουλον σέθεν·
σιγὴν γὰρ εἰ χρὴ τῶνδε θήσομαι πέρι.
Παι. ἤκουσά του λέγοντος, οὐ δοκῶν κλύειν,
πεσσοὺς προσελθὼν, ἔνθα δὴ παλαίτατοι
θάσσουσι, σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ,
ὡς τούσδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας
σὺν μητρὶ μέλλει τῆσδε κοίρανος χθονὸς
Κρέων. ὁ μέντοι μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε,
οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν οὐκ εἶναι τόδε.
Τρο. καὶ ταῦτ' Ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται
πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει;
Παι. Παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων·
κοὐκ ἔστ' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος.
Τρο. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν
νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ' ἐξηντληκέναι.
Παι. ἀτὰρ σύ γ' [οὐ γὰρ καιρὸς εἰδέναι τάδε
δέσποιναν] ἡσύχαζε, καὶ σίγα λόγους.
Τρο. ὦ τέκν', ἀκούεθ' οἷος εἰς ὑμᾶς πατήρ,
ὄλοιτο μὲν μή, δεσπότης γάρ ἐστ' ἐμός,
ἀτὰρ κακός γ' ὢν, εἰς φίλους ἁλίσκεται.
Παι. τίς δ' οὐχὶ θνητῶν, ἄρτι γινώσκεις τόδε,

ὡς

*ζηλῶ] ἠθικῶς ὡς εἰ εἶπεν, μακάριος εἶ τοιαύτην διάνοιαν ἔχων. ἄλλως θαυμάζω σε, πῶς οὐκ ἔγνωκας, ἄρτι γὰρ ἀρχὴν εἴληφε τὸ κακὸν, καὶ οὐδὲ εἰς μεσότητα προῆλθε, τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ πεπαῦσθαι τὸ κακόν, ἐν ἤθει δ' εἴρηται μακάριος εἶ τοιαύτην ἔχων διάνοιαν, τὸ γὰρ κακὸν οὐ μόνον οὐ λήγει, ἀλλ' οὐδὲ μεσάζει, οἷον ἀκμάζει.

ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ᾔσθετ' ἠδικημένη,
οὔτ' ὄμμ' ἐπαίρουσ', οὔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
πρόσωπον· ὡς δὲ πέτρος, ἢ θαλάσσιος
κλύδων, ἀκούει νουθετουμένη φίλων·
ἢν μή ποτε στρέψασα πάλλευκον δέρην,
αὐτὴ πρὸς αὑτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ φίλον,
καὶ γαῖαν, οἴκους θ', οὓς προδοῦσ' ἀφίκετο
μετ' ἀνδρὸς, ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα, συμφορᾶς ὕπο,
οἷον πατρῴας μὴ 'πολείπεσθαι χθονός.
στυγεῖ δὲ παῖδας· οὐδ' ὁρῶσ' εὐφραίνεται.
δέδοικα δ' αὐτὴν, μή τι βουλεύσῃ νέον.
βαρεῖα γὰρ φρήν· οὐδ' ἀνέξεται κακῶς
πάσχουσ'· ἐγᾦδα τήνδε· δειμαίνω δέ νιν,
μὴ θηκτὸν ὤσῃ φάσγανον δι' ἥπατος,
σιγῇ δόμους ἐσβᾶσ', ἵν' ἔστρωται λέχος·
ἢ καὶ τυράννων τόν τε γήμαντα κτάνῃ,
κἄπειτα μείζω συμφορὰν λάβῃ τινά.
» Δεινὴ γάρ· οὔτοι ῥᾳδίως γε συμβαλὼν
» Ἔχθραν τις αὐτῇ, καλλίνικον οἴσεται.
ἀλλ' οἵδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι,
στείχουσι, μητρὸς οὐδὲν ἐννοούμενοι
» κακῶν· Νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.
παι. παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄγουσ' ἐρημίαν,
ἕστηκας, αὐτὴ θρεομένη σαυτῇ κακά;
πῶς σοῦ μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλει;
τρο. τέκνων ὀπαδὲ πρεσβύτων Ἰάσονος,
» Χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
» Κακῶς πιτνοῦντα, καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΜΗΔΕΙΑ.

Ἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ δια
πτάσθαι σκάφος
Κόλχων ἐς αἶαν, κυανέας
συμπληγάδας,
μηδ' ἐν νάπαισι Πηλίου πεσεῖν ποτε
τμηθεῖσα πεύκη, μηδ' ἐρετμῶσαι χέρας
ἀνδρῶν ἀρίστων, οἳ τὸ πάγχρυσον δέρας
Πελίᾳ μετῆλθον· οὐ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμὴ
Μήδεια πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας,
ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος·
οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα Πελιάδας κόρας
πατέρα, κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν,
ξὺν ἀνδρὶ, καὶ τέκνοισιν· ἁνδάνουσα μὲν
φυγῇ πολιτῶν, ὧν ἀφίκετο χθόνα,
αὐτή τε πάντα συμφέρουσ' Ἰάσονι,
Ἥπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
Ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ·
νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα·
προδοὺς γὰρ αὑτοῦ τέκνα, δεσπότιν τ' ἐμὴν,
γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται,
γήμας Κρέοντος παῖδ', ὃς αἰσυμνᾷ χθονός·
Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἠτιμασμένη,
βοᾷ μὲν ὅρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιᾶς
πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται,
οἵας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ.
κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι,
τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον.

ἐπεὶ

ΑΛΛΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μήδεια διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ἔχθραν, τῷ ἐκεῖνον γεγαμηκέναι Γλαύκην τὴν Κρέοντος θυγατέρα, ἀπέκτεινε μὲν Γλαύκην, καὶ Κρέοντα, καὶ τοὺς ἰδίους υἱούς· ἐχωρίσθη δὲ Ἰάσονος, Αἰγεῖ συνοικήσασα. Παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιΐα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ὑπόκειται ἐν Κορίνθῳ· ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων. Ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθιοδώρου ἄρχοντος κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν ἑβδόμην ὀλυμπιάδα. Πρῶτος Εὐφορίων· δεύτερος Σοφοκλῆς· τρίτος Εὐριπίδης. Μήδεια, Φιλοκτήτης, Δίκτυς, Θερισταὶ, Σάτυρος οὐ σώζεται.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Τροφὸς Μηδείας.	Κρέων.
Παιδαγωγός.	Ἰάσων.
Μήδεια.	Αἰγεύς.
Χορὸς γυναικῶν.	Ἄγγελος.
	Παῖδες Μηδείας.

Προλογίζει δὲ ἡ Τροφός.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΗ-
ΔΕΙΑΣ.

Ἰάσων εἰς Κόρινθον ἐλθὼν, ἐπαγόμενος καὶ Μήδειαν, ἐγγυᾶται τὴν Κρέοντος τοῦ Κορινθίων βασιλέως θυγατέρα Γλαύκην πρὸς γάμον. μέλλουσα δὲ ἡ Μήδεια φυγαδεύεσθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κορίνθου, παραιτησαμένη πρὸς μίαν ἡμέραν μεῖναι, καὶ τυχοῦσα, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα διὰ τῶν παίδων πέμπει τῇ Γλαύκῃ ἐσθῆτα, καὶ χρυσοῦν στέφανον· οἷς ἐκείνη χρησαμένη, διαφθείρεται· καὶ ὁ Κρέων δὲ περιπλακεὶς τῇ θυγατρὶ, ἀπόλλυται. Μήδεια δὲ τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀποκτείνασα ἐφ' ἅρματος δρακόντων πτερωτῶν, ὃ παρ' Ἡλίου ἔλαβεν, ἔποχος γενομένη, ἀποδιδράσκει ἐς Ἀθήνας· κἀκεῖσε Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος γαμεῖται. Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασὶν, ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα, νέον ποιήσειε. περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἴσονος, ὁ τοὺς νόστους ποιήσας φησὶν οὕτως.

» Αὐτίκα δ' Αἴσονα θῆκε φίλον κόρον ἡβώοντα
» Γῆρας ἀποξύσασ' ἰδυίῃσι πραπίδεσι,
» Φάρμακα πόλλ' ἕψουσ' ἐπὶ χρυσίοισι λέβησι.

Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τροφοῖς ἱστορεῖ, ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφοὺς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα, ἐνεοποίησε. Στάφυλος δέ φησι τὸν Ἰάσονα τρόπον τινὰ ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι. ἐγκελεύσασθαι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς Ἀργοῦς αὐτὸν κατακοιμηθῆναι, μελλούσης τῆς νεὼς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου. ἐπιπεσούσης γοῦν τῆς πρύμνης τῷ Ἰάσονι, τελευτῆσαι αὐτόν.

ΑΛΛΩΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.

EVRIPIDIS MEDEA.

ἀν. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος;
ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν.
τάδ' ἔσ' ἐπέμενε μέλεα πάθεα,
φυγάδα πατρίδος ἄπο γενόμενον.
ὦ πάτερ, θανεῖν πυ, ποθεινὰ δάκρυα
παρὰ φίλαισι παρθένοις λιποῦσ' ἄπειμι
πατρίδος ἄπο πρὸ γαίας,
ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα.
οἰδ. φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν.
ἀν. εἰς πατρός γε συμφορὰς εὐκλεᾶ μ' ἐθήσει.
τάλαιν' ἐγὼ συγγόνου θ' ὑβρισμάτων.
ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθαπτος οἴχεται. μέλεος.
ὅν ἔμε καὶ θανεῖν πάτερ χρεὼν,
σκοτίᾳ γᾷ καλύψω.
οἰδ. πρὸς ἥλικας φάνηθι σάς.
ἀν. ἅλις ἔχουσα ὀδυρμάτων ἐμῶν.
οἰδ. σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους λιτάς.
ἀν. κόρους ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν.
οἰδ. ἴθ' ἀλλὰ Βρόμιος ἵνα τε σηκὸς
ἄβατος ὄρεσι Μαινάδος.
ἀν. Καδμείαν ᾧ 'κ νεβρίδα
στολιδωσαμένα ποτ' ἐγὼ
Σεμέλας θίασον ἱερὸν ὄρεσιν ἀνεχόρευσα,
χάριν ἄχαριστον εἰς θεοὺς διδοῦσα.
οἰδ. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται,
λεύσσετ', Οἰδίπους ὅδε,
ὃς τὰ κλεῖν' αἰνίγματ' ἔγνω, καὶ μέγιστος ἦν ἀνήρ.
ὃς μόνος Σφιγγὸς κατέσχον τῆς μιαιφόνου κράτη.
νῦν δ' ἄτιμος οἰκτρὸς οἰκτρὸς ἐξελαύνομαι χθονός.
ἀτὰρ τί ταῦτα θρηνῶ, καὶ μάτην ὀδύρομαι;
Τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.
χο. ὦ μέγα σεμνὰ νίκα, τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχοις,
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

Τέλος.

ἀν. οἰκτρὰ πρόκειται, πάντ' ἔχουσ' ὁμοῦ κακά.
οἰδ. Ἐτεοκλέους δὲ πτῶμα Πολυνείκους τε ποῦ;
ἀν. τώδ' ἐκτάδην σοι κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας.
οἰδ. πρόσθες τυφλὴν χεῖρ' ἐπὶ πρόσωπα δυστυχῆ.
ἀν. ἰδοὺ θανόντων σῶν τέκνων, ἅπτου χερί.
οἰδ. ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίου πατρός.
ἀν. ὦ φίλτατον δῆτ' ὄνομα Πολυνείκους ἐμοί.
οἰδ. νῦν χρησμὸς ὦ παῖ Λοξίου περαίνεται.
ἀν. ὁ ποῖος; ἀλλ' ἦ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά;
οἰδ. ἐν ταῖς Ἀθήναις κατθανεῖν μ' ἀλώμενον.
ἀν. ποῦ; τίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέξεται;
οἰδ. ἱερὸς Κολωνὸς, δώμαθ' ἱππίου θεοῦ.
ἀλλ' εἶα τυφλῷ τῷδ' ὑπηρέτει πατρί,
ἐπεὶ πρόθυμη τῆσδε κοινοῦσθαι φυγῆς.
ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν· ὄρεγε χεῖρα φίλαν.
ἀν. πάτερ γηραιὲ πομπίμαν
ἔχων ἔμ', ὥστε ναυσὶ πόμπιμον αὔραν.
οἰδ. ἰδοὺ πορεύομαι τέκνον· σύ μου ποδαγὸς ἀθλία γενοῦ.
ἀν. γενόμεθα, γενόμεθ' ἀθλίαι γε
δῆτα θηβαιᾶν μάλιστα παρθένων δή.
οἰδ. πόθι γεραιὸν ἴχνος τίθημι;
βάκτρα πρόσφερ' ὦ τέκνον.
ἀν. τᾷδε τᾷδε βᾶθί μοι· τᾷδε τᾷδε
πόδα τίθει, ὥστ' ὄνειρον ἰχὺν ἔχων.
οἰδ. ἰὼ ἰὼ δυστυχεστάτας φυγᾶς,
ἐλαύνων τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας.
ἰὼ ἰὼ δεινὰ δείν' ἐγὼ τλάς.
ἀν. τί τλᾶς; τί τλᾶς; Οὐχ ὁρᾷ δίκα κακοὺς,
Οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας.
οἰδ. ὅδ' εἰμὶ, μοῦσαν ὃς ἐπὶ
καλλίνικόν τ' οὐράνιόν τ' ἔβαν,
παρθένου κόρας αἴνιγμ' ἀσύνετον εὑρών.

κρέ. ὡς οὔτις ἀμφὶ τῷδ' ὑγρὰν θήσει κόνιν.
ἀν. καὶ πρὸς σὲ, τῆσδε ματρὸς Ἰοκάστης Κρέον.
κρέ. μάταια μοχθεῖς· οὐ γὰρ ἂν τύχοις τάδε.
ἀν. σὺ δ' ἀλλὰ νεκρῷ λουτρὰ περιβάλλειν μ' ἔα.
κρέ. ἓν τοῦτ' ἂν εἴη τῶν ἀπορρήτων πόλει.
ἀν. ἀλλ' ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν.
κρέ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν.
ἀν. ὦ φίλτατ', ἀλλὰ στόμα γε σὸν προσπτύξομαι.
κρέ. οὐκ εἰς γάμους σοὺς συμφορὰν κτήσῃ γόοις.
ἀν. ἢ γὰρ γαμοῦμαι ζῶσα παιδὶ σῷ ποτε;
κρέ. πολλή σ' ἀνάγκη· ποῖ γὰρ ἐκφεύξῃ λέχος;
ἀν. νὺξ ἄρ' ἐκείνη Δαναΐδων μ' ἕξει μίαν.
κρέ. εἶδες τὸ τόλμημ' οἷον ἐξωνείδισεν;
ἀν. ἴστω σίδηρος, ὅρκιόν τέ μοι ξίφος.
κρέ. τί δ' ἐκπροθυμῇ τῶνδ' ἀπαλλάχθαι γάμων;
ἀν. συμφεύξομαι τῷδ' ἀθλιωτάτῳ πατρί.
κρέ. γενναιότης σοι, μωρία δ' ἔνεστί τις.
ἀν. καὶ ξυνθανοῦμαί γ' ὡς μάθῃς περαιτέρω.
κρέ. ἴθ' οὐ φονεύσεις παῖδ' ἐμὸν, λεῖπε χθόνα.
ἀν. ὦ θύγατερ, αἰνῶ μέν σε τῆς προθυμίας.
κρέ. ἀλλ' εἰ γαμοίμην, σὺ δὲ μόνος φεύγεις πάτερ;
ἀν. μέν' εὐτυχοῦσα· τἄμ' ἐγὼ στέρξω κακά.
ἀν. καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπεύσει πάτερ;
οἰδί. πεσὼν ὅπου μοι μοῖρα, κείσομαι πέδῳ.
ἀν. ὁ δ' Οἰδίπους ποῦ, καὶ τὰ κλείν' αἰνίγματα;
οἰδί. ὄλωλ'· ἓν ἦμάρ μ' ὤλβισεν, ἓν δ' ἀπώλεσεν.
ἀν. οὔκουν μεταλαχεῖν δεῖ κἀμὲ τῶν σῶν κακῶν.
οἰδί. αἰσχρὰ φυγὴ θυγατρὶ σὺν τυφλῷ πατρί.
ἀν. οὐ σωφρονούσῃ γ', ἀλλὰ γενναίᾳ πάτερ.
οἰδί. προσάγαγέ νύν με ματρὸς ὡς ψαύσω σέθεν.
ἀν. ἰδοὺ γεραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερί.
οἰδί. ὦ μᾶτερ, ὦ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη.

ὃς ἂν νεκρὸν τόνδ᾽, ἢ κατασέφων ἁλῷ,
ἢ γῇ καλύπτων, θάνατον ἀνταλλάξεται.
ἐᾶν δ᾽ ἄκλαυστον, ἄταφον, οἰωνοῖσι βοράν.
σὺ δ᾽ ἐκλιποῦσα τριπτύχων νεκρῶν γόους,
κόμιζε σαυτὴν Ἀντιγόνη δόμων ἔσω.
καὶ παρθενεύου, τὴν ἰοῦσαν ἡμέραν
μένουσ᾽, ἐν ᾗ σε λέκτρον αἵμονος μένει.

ἀν ὦ πάτερ, ἐν οἵοις κείμεθ᾽ ἀθλίοις κακοῖς.
ὡς σε στενάζω τῶν τεθνηκότων πλέον.
οὐ γὰρ τὸ μέν σοι βαρὺ κακῶν, τὸ δ᾽ οὐ βαρύ.
ἀλλ᾽ εἰς ἅπαντα δυστυχὴς ἔφυς πάτερ.
ἀτὰρ σ᾽ ἐρωτῶ τὸν νεωστὶ κοίρανον,
τί τόνδ᾽ ὑβρίζεις πατέρ᾽ ἀποστέλλων χθονός;
τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ;

κρέ Ἐτεοκλέους βουλεύματ᾽, οὐχ ἡμῶν τάδε.
ἀν ἄφρονά γε καὶ σὺ μωρὸς, ὃς ἐπείθου τάδε.
κρέ πῶς; τἀντεταλμέν᾽ οὐ δίκαιον ἐκπονεῖν;
ἀν οὐκ, ἢν πονηρά τ᾽ ᾖ, κακῶς τ᾽ εἰρημένα.
κρέ τί δ᾽; οὐ δικαίως ὅδε κυσὶ δοθήσεται;
ἀν οὐκ ἔννομον γὰρ τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν.
κρέ εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, οὐκ ἐχθρὸς ὤν.
ἀν οὐκοῦν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα;
κρέ καὶ τῷ τάφῳ νῦν τὴν δίκην παρασχέτω.
ἀν τί πλημμελήσας, τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς;
κρέ ἄταφος ὅδ᾽ ἀνὴρ ὡς μάθῃς γενήσεται.
ἀν ἐγώ σφε θάψω, κἂν ἀπεννέπῃ πόλις.
κρέ σαυτὴν ἂν ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ.
ἀν ἀλλ᾽ εὐκλεές τοι δύο φίλω κεῖσθαι πέλας.
κρέ λάζυσθε τήνδε, κεἰς δόμους κομίζετε.
ἀν οὐ δῆτ᾽, ἐπεὶ τοῦδ᾽ οὐ μεθήσομαι νεκροῦ.
κρέ ἔκριν᾽ ὁ δαίμων παρθέν᾽, οὐχ ἃ σοὶ δοκεῖ.
ἀν κἀκεῖνο κέκριται, μὴ ἐφυβρίζεσθαι νεκρούς.

ἐπεὶ δ' ἐγενόμην, αὖθις ὁ σπείρας πατὴρ
κτείνει με, νομίσας πολέμιον δυσδαίμονα·
χρῆν γὰρ θανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ· πέμπει δέ με
μαστὸν ποθοῦντα, θηρσὶν ἄθλιον βοράν.
οὗ σωζόμεσθα· ταρτάρου γὰρ ὤφελεν
ἐλθεῖν Κιθαιρὼν ἐς ἄβυσσα χάσματα,
ὅς μ' οὐ διώλεσ', ἀλλὰ δουλεῦσαί τέ μοι
δαίμων ἔδωκε Πόλυβον ἀμφὶ δεσπότην.
κτανὼν δ' ἐμαυτοῦ πατέρ' ὁ δυσδαίμων ἐγὼ,
ἐς ματρὸς ἦλθον τῆς ταλαιπώρου λέχος.
παῖδάς τ' ἀδελφοὺς ἔτεκον, οὓς ἀπώλεσα,
ἀρὰς παραλαβὼν Λαΐου, καὶ παισὶ δοὺς.
οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀσύνετος πέφυκ' ἐγὼ,
ὥστ' ἐς ἔμ' ὄμματ', ἐς τ' ἐμῶν παίδων βίον
ἄνευ θεῶν του ταῦτ' ἐμηχανησάμην.
εἶεν· τί δράσω δῆθ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ;
τίς ἡγεμών μοι ποδὸς ὁμαρτήσει τυφλοῦ;
ἥδ' ἡ θανοῦσα; ζῶσα γὰρ σάφ' οἶδ' ὅτι.
ἀλλ' εὔτεκνος ξυνωρίς; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι.
ἀλλ' ἔτι νεάζων αὐτὸς, εὕροιμ' ἂν βίον;
πόθεν; τί μ' ἄρδην ὧδ' ἀποκτείνεις Κρέον;
ἀποκτενεῖς γὰρ, εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς.
οὐ μὴν ἑλίξας γ' ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ,
κακὸς φανοῦμαι· τὸ γὰρ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς
οὐκ ἂν προδοίην, οὐδέπερ πράσσων κακῶς.
σοί τ' εὖ λέλεκται, γόνατα μὴ χρώζειν ἐμά.
ἐγὼ δὲ ναίειν σ' οὐκ ἐάσαιμ' ἂν χθόνα.
νεκρῶν δὲ τῶνδε, τὸν μὲν, ἐς δόμους χρεὼν
ἤδη κομίζειν· τόνδε δ' ὃς πέρσων πόλιν
πατρίδα σὺν ἄλλοις ἦλθε Πολυνείκους νέκυν,
ἐκβάλλετ' ἄθαπτον τῆσδ' ὅρων ἔξω χθονός.
κηρύξατε δὲ πᾶσι Καδμείοις τάδε·

ἀν δάκρυα γοερὰ φανερὰ πᾶσι τιθεμένα
τέκεσι μαστὸν ἔφερεν ἔφερεν,
ἱκέτις ἱκέταν αἰρομένα.
ηὗρε δ' ἐν ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα
λωτοτρόφον κατὰ λείμακα λόγχαις
κοινὸν ἐνυάλιον μήτηρ, ὥστε λέοντας ἐναύλους
μαρναμένους ἐπὶ τραύμασιν αἵματος.
ἤδη ψυχρὰν λοιβὰν φονίαν, ἂν ἔλαχ' ἀΐδης,
ὤπασε δ' Ἄρης.
χαλκόκροτον δὲ λαβοῦσα νεκρῶν πάρα
φάσγανον, εἴσω σαρκὸς ἔπεμψεν· ἄχει δὲ τέκνων ἔπεσ'
ἀμφὶ τέκνοισι.
πάντα δ' ἐν ἤματι τῷδε συνάγαγεν ὦ πάτερ,
ἁμετέροισι δόμοισιν ἄχη θεὸς, ὃς τάδε τελευτᾷ.
χο πολλῶν κακῶν κατῆρξεν Οἰδίπου δόμοις
τόδ' ἦμαρ· εἴη δ' εὐτυχέστερος βίος.
κρέ οἴκτων μὲν ἤδη λήγεθ', ὡς ὥρα τάφου
μνήμην τίθεσθαι· τῶνδ' Οἰδίπου λόγων
ἄκουσον· ἀρχὰς τῆσδε γῆς ἔδωκέ μοι
Ἐτεοκλέης σὸς παῖς, γάμων φερνὰς διδοὺς
Αἵμονι, κόρης τε λέκτρον Ἀντιγόνης σέθεν.
οὔκουν σ' ἐάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν ἔτι.
σαφῶς γὰρ εἶπε Τειρεσίας, οὐ μήποτε
σοῦ τήνδε γῆν οἰκοῦντος, εὖ πράξειν πόλιν.
ἀλλ' ἐκκομίζου· καὶ τάδ' οὐχ ὕβρει λέγω,
οὐδ' ἐχθρὸς ὢν σὸς, διὰ δὲ τοὺς ἀλάστορας
τοὺς σοὺς, δεδοικὼς μή τι γῆ πάθῃ κακόν.
οἰδί ὦ μοῖρ' ἀπ' ἀρχῆς ὥς μ' ἔφυσας ἄθλιον,
καὶ τλήμον', εἴ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφυ.
ὃν καὶ πρὶν εἰς φῶς ματρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν
ἄγονον, Ἀπόλλων Λαΐῳ μ' ἐθέσπισε
φονέα γενέσθαι πατρός· ὦ τάλας ἐγώ.

ἀλαὸν ὄμμα φέρων πάτερ γεραιὲ,
δεῖξον Οἰδιπόδα σὸν αἰῶνα μέλεον· ὃς ἐπὶ δώμασιν
ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν,
ἕλκεις μακρόπνουν ζωάν·
κλύεις ὦ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων
γεραιὸν πόδα δεμνίοις δύστανον ἰαύων;
οἰδί. τί μ' ὦ παρθένε βακτρεύμασι τυφλοῦ
ποδὸς ἐξήγαγες εἰς φῶς
λεχήρη, σκοτίων ἐκ θαλάμων
οἰκτροτάτοισι δακρύοισι,
πολιὸν αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον,
ἢ νέκυν ἔνερθεν, ἢ πτανὸν ὄνειρον;
ἀν. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἴσῃ·
πάτερ, οὐκέτι σοι τέκνα λεύσσει
φάος, οὐδ' ἄλοχος· ἃ παρὰ βάκτροις
πόδα σὸν τυφλόπουν θεραπεύμασιν
αἰὲν ἐμόχθει πάτερ· ὤμοι·
οἰδί. ὤμοι μοι ἐμῶν παθέων·
πάρα γὰρ στενάχειν, τάδ' ἀϋτεῖν,
τρισσαὶ ψυχαὶ, ποίᾳ μοίρᾳ,
πῶς ἔλιπον φάος; ὦ τέκνον αὔδα·
οὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν, οὐδ' ἐπὶ χάρμασιν,
ἀλλ' ὀδύναισι λέγω· ὁ σὸς ἀλάστωρ
ξίφεσι βρίθων, καὶ πυρὶ, καὶ σχετλίαισι μάχαις,
ἐπὶ παῖδας ἔβα σοὺς ὦ πάτερ·
οἰδί. ἰώ μοι· αἲ αἶ· Α. τί τάδε καταστένεις;
οἰδί. τέκνα. Α. δι' ὀδύνας ἔβας,
εἰ τὰ τέθριππά γ' ἔτ' ἅρματα λεύσσων
ἀελίου, τάδε σώματα νεκρῶν
ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας.
οἰδί. τῶν μὲν ἐμῶν τεκέων, φανερὸν κακόν·
ἃ δὲ τάλαιν' ἄλοχος, τίνι μοι τέκνον ὤλετο μοίρᾳ;

κράδεμνα δινοῦσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς,
στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς
ἁγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον. αἴ αἴ.
ἰώ μοι μοι ὦ Πολύνεικες, ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος.
ὤμοι μοι Θῆβαι. σὰ δ' ἔρις, οὐκ ἔρις,
ἀλλὰ φόνῳ φόνος Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε
κρανθεὶς αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ.
τίνα προσῳδὸν,
ἢ τίνα μουσοπόλον στοναχὰν ἐπὶ δάκρυσι
δάκρυσιν ὦ δόμος δόμος ἀνακαλέσομαι,
τρισσὰ φέρουσα τάδ' αἵματα σύγγονα;
ματέρα, καὶ τέκνα, χάρματ' Ἐρινύος;
ἃ δόμον Οἰδιπόδα πρόπαν ὤλεσε,
τᾶς ἀγρίας ὅτε δυσξυνέτου
ξυνετὸν μέλος ἔγνω
Σφιγγὸς ἀοιδοῦ, σῶμα φονεύσας. ἰώ μοι πάτερ.
τίς Ἑλλὰς, ἢ βάρβαρος, ἢ τῶν προπάροι
θεν εὐγενετᾶν. ἕτερος ἔτλα κακῶν τόσων,
δι' αἵματος ἀμερίου τοιάδ' ἄχεα φανερά;
τάλαιν', ὡς ἐλελίξει τις ἄρ' ὄρνις
δρυὸς, ἢ ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις
ἔξο μέγα μονοματέρος
ὀδυρμοῖς ἐμοῖς, ἄχεσι συνῳδός.
αἴλινον αἰάγμασιν, ἃ τοῖσδε προκλαίω.
μονάδ' αἰῶνα διάξουσα τὸν ἀεὶ χρόνον,
ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν ἰαχήσω.
τίν' ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χαίτας σπαραγμοῖς
ἀπαρχὰς βαλῶ, ματέρος ἐμᾶς ἐν διδύμοις
γάλακτος παρὰ μαστοῖσιν;
ἢ πρὸς ἀδελφῶν οὐλόμεν' αἰκίσματα νεκρῶν;
ὀτοτοῖ. λεῖπε σοὺς δόμους,

ἥ ᾽πραξε δεινά· διὰ μέσου γὰρ αὐχένος
ὠθεῖ σίδηρον· ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις
θανοῦσα κεῖται, περιβαλοῦσ᾽ ἀμφοῖν χέρας.
ἀνῇξε δ᾽ ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων,
ἡμεῖς μὲν, ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν,
οἱ δ᾽ ὡς ἐκεῖνον· ἦν δ᾽ ἔρις στρατηλάταις,
οἱ μὲν, πατάξαι πρόσθε Πολυνείκην δορὶ,
οἱ δ᾽ ὡς θανόντων, οὐδαμοῦ νίκη πέλοι.
κἀν τῷδ᾽ ὑπεξῆλθ᾽ Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα.
οἱ δ᾽ ἐς ὅπλ᾽ ᾖσσον· εὖ δέ πως προμηθείᾳ
καθῆστο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἔπι.
κἄφθημεν οὔπω τεύχεσι πεφραγμένον
ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίφνης στρατόν.
κοὐδεὶς ὑπέστη· πεδία δ᾽ ἐξεπίμπλασαν
φεύγοντες· ἔρρει δ᾽ αἷμα μυρίων νεκρῶν,
λόγχαις πιτνόντων· ὡς δ᾽ ἐνικῶμεν μάχῃ,
οἱ μὲν, Διὸς τρόπαιον ἵστασαν βρέτας·
οἱ δ᾽ ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν,
σκυλάματ᾽ ἔσω τειχέων ἐπέμπομεν.
ἄλλοι δὲ τοὺς θανόντας Ἀντιγόνης μέτα
νεκροὺς φέρουσιν ἐνθάδ᾽ οἰκτίσαι φίλους.
πόλει δ᾽ ἀγῶνες, οἱ μὲν, εὐτυχέστατοι
τῇδ᾽ ἐξέβησαν, οἱ δὲ, δυστυχέστατοι.
οὐκ ἐς ἀκοὰς ἔτι δυστυχία δωμάτων ἥκει·
πάρα γὰρ λεύσσειν πτώματα νεκρῶν
τρισσῶν ἤδη τάδε πρὸς μελάθροις,
κοινῷ θανάτῳ σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων.
οὐ προκαλυπτομένα βοστρυχώδεος
ἁβρὰ παρηΐδος, οὐδ᾽ ὑπὸ παρθενίας
τὸν ὑπὸ βλεφάροις φοίνικ᾽ ἐρύθημα
προσώπου, αἰδουμένα φέρομαι βάκχα νεκύων,

κρέ. τὰς σὰς δ' ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλήσειν θεός.
ἄγ. ἄκουε δὴ νῦν καὶ τὰ πρὸς τούτοις κακά.
ἐπεὶ τέκνω πεσόντ' ἐλιπέτην βίον,
ἐν τῷδε μήτηρ ἡ τάλαινα προσπιτνεῖ,
σὺν παρθένῳ τε καὶ προθυμίᾳ ποδός.
τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιρίους σφαγάς,
ᾤμωξεν· ὦ τέκν', ὑστέρα βοηδρόμος
πάρειμι· προσπιτνοῦσα δ' ἐν μέρει, τέκνα
ἔκλαι', ἐθρήνει, τὸν πολὺν μαστῶν πόνον
στένουσ', ἀδελφή θ' ἡ παρ' ἀσπίζουσ' ὁμοῦ·
ὦ γηροβοσκὼ μητρὸς, ὦ γάμους ἐμοὺς
προδόντ' ἀδελφὼ φιλτάτω· στέρνων δ' ἄπο
φύσημ' ἀνεὶς δύστλητον Ἐτεοκλῆς ἄναξ,
ἤκουσε μητρὸς· κἀπιθεὶς λυγρὰν χέρα,
φωνὴν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὀμμάτων δ' ἄπο
προσεῖπε δακρύοις, ὥστε σημῆναι φίλα·
ὁ δ' ἦν ἔτ' ἔμπνους· πρὸς κασιγνήτην δ' ἰδὼν,
γραῖάν τε μητέρα, εἶπε Πολυνείκης τάδε,
ἀπωλόμεσθα μῆτερ, οἰκτείρω δέ σε,
καὶ τήνδ' ἀδελφὴν, καὶ κασίγνητον νεκρόν·
φίλος γὰρ, ἐχθρὸς ἐγένετ', ἀλλ' ὅμως φίλος·
θάψον δέ μ' ὦ τεκοῦσα, καὶ σὺ σύγγονε
ἐν γῇ πατρῴᾳ· καὶ πόλιν θυμουμένην
παρηγορεῖτον· ὡς τοσόνδε δὴ τύχω
χθονὸς πατρῴας, κεἰ δόμους ἀπώλεσα·
ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χερὶ
μῆτερ, τίθησι δ' αὐτὸς ὀμμάτων ἔπι·
καὶ χαίρετ' ἤδη γάρ με περιβάλλει σκότος·
ἄμφω δ' ἅμ' ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον·
μήτηρ δ' ὅπως εἶδε τήνδε συμφορὰν,
ὑπερπαθήσασ', ἥρπασ' ἐκ νεκροῦ ξίφος,

στρατὸς δ' ἀνηλάλαξε Δαναϊδῶν ἅπας.
κἀν τῷδε μόχθῳ γυμνὸν ὦμον ἐσιδὼν
ὁ πρόσθε τρωθεὶς, στέρνα Πολυνείκους βίᾳ
διῆκε λόγχην, κἀπέδωκεν ἡδονὰς
Καδμου πολίταις. ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ.
ὡς δ' ἄπορον ἧκων δορὸς, ἐπὶ σκέλος πάλιν
χωρεῖ. λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον.
μέσον δ' ἄκοντ' ἔθραυσεν. ἐξ ἴσου δ' Ἄρης
ἦν, κάμακος ἀμφοῖν χεὶρ ἀποστερουμένοις.
ἔνθεν δὲ κώπας ἁρπάσαντες φασγάνων,
εἰς ταυτὸν ἧκον. συμβαλόντε δ' ἀσπίδας,
πολὺν ταραγμὸν ἀμφιβάντ' εἶχον μάχης.
καί πως νοήσας Ἐτεοκλῆς, τὸ Θεσσαλὸν
ἐσήγαγε σόφισμ' ὁμιλίᾳ χθονός.
ἐξαλλαγεὶς γὰρ τοῦ παρεστῶτος πόνου,
λαιὸν μὲν εἰς τοὔπισθεν ἀμφέρει πόδα,
πρόσω τὰ κοῖλα γαστρὸς εὐλαβούμενος.
προβὰς δὲ κῶλον δεξιὸν, δι' ὀμφαλοῦ
καθῆκεν ἔγχος σφονδύλοις τ' ἐνήρμοσεν.
ὁμοῦ δὲ κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν τάλας,
σὺν αἱματηραῖς σταγόσι Πολυνείκης πίτνει.
ὁ δ' ὡς κρατῶν δὴ καὶ νενικηκὼς μάχῃ,
ξίφος δικὼν ἐς γαῖαν, ἐσκύλευέ νιν,
τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχων, ἐκεῖσε δέ.
ὃ καί νιν ἔσφηλ'. ἔτι γὰρ ἐμπνέων βραχὺ,
σώζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσήματι,
μόλις μὲν, ἐξέτεινε δ' εἰς ἧπαρ ξίφος
Ἐτεοκλέους, ὁ πρόσθε Πολυνείκης πεσών.
γαῖαν δ' ὀδὰξ ἑλόντες, ἀλλήλων πέλας
πίπτουσιν ἄμφω, κοὐ διώρισαν κράτος.
χο. φεῦ φεῦ. κακῶν σῶν Οἰδίπους, σὸς ὢν στένω.

βλέψας δ' ἐς Ἄργος, ἧκε Πολυνείκης ἀράς·
ὦ πότνια Ἥρα, σὸς γάρ εἰμ', ἐπεὶ γάμοις
ἔζευξ' Ἀδράστου παῖδα, καὶ ναίω χθόνα,
δός μοι κτανεῖν ἀδελφὸν, ἀντήρη δ' ἐμὴν
καθαιματῶσαι δεξιὰν νικηφόρον.
αἴσχιστον αἰτῶ στέφανον, ὁμογενῆ κτανεῖν.
πολλοῖς δ' ἐπῄει δάκρυα τῆς τύχης ὅση.
κἄβλεψαν ἀλλήλοισι, διαδόντες κόρας.
Ἐτεοκλέης δὲ, Παλλάδος χρυσάσπιδος
βλέψας πρὸς οἶκον, ηὔχετο· ὦ Διὸς κόρη,
δὸς ἔγχος ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χερὸς
ἐς στέρν' ἀδελφοῦ τῆσδ' ἀπ' ὠλένης βαλεῖν,
κτανεῖν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.
ἐπεὶ δ' ἀφείθη πυρσὸς, ὡς τυρσηνικῆς
σάλπιγγος ἠχὴ, σῆμα φοινίου μάχης,
ἦϊξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοις ἔπι.
κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γένυν,
ξυνῆψαν ἔγχη, ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας.
ἤϊσσον δὲ λόγχαις. ἀλλ' ὑφίζανον κύκλοις,
ὅπως σίδηρος ἐξολισθαίνοι μάτην.
εἰ δ' ὄμμ' ὑπέρσχον ἴτυος ἅτερος μάθοι,
λόγχην ἐνώμα στόματι προφθῆναι θέλων.
ἀλλ' εὖ προσῆγον ἀσπίδων κέγχρωμασιν,
ὀφθαλμὸν, ἀργὸν ὥστε γίνεσθαι δόρυ.
πλέων δὲ τοῖς ὁρῶσιν ἔσταλαξ' ἱδρὼς,
ἢ τοῖσι δρῶσι διὰ φίλων ὀρρωδίαν.
Ἐτεοκλέης δὲ, ποδὶ μεταψαίρων πέτρον,
ἴχνους ὑπόδρομον κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος
τίθησι. Πολυνείκης δ' ἀπήντησε δορὶ,
πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδών.
κνήμην δὲ διεπέρασεν ἀργεῖον δόρυ.

σκυθρωπὸν ὄμμα, καὶ πρόσωπον ἀγγέλου
στείχοντος· ὃς ἡμῖν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον.
ἀγ. ὦ τάλας ἐγὼ, τίν' εἴπω μῦθον, ἢ τίνα λόγον;
κρέ. οἰχόμεθ'· οὐκ εὐπροσώποις φροιμίοις ἀρχὴ λόγου.
ἀγ. ὦ τάλας, δισσῶς αὐτῶ· μεγάλα γὰρ φέρω κακά.
κρέ. πρὸς πεπραγμένοις ἄλλοις πήμασι, λέγεις δὲ τί;
ἀγ. οὐκέτ' εἰσὶ τῆς ἀδελφῆς παῖδες ἐν φάει Κρέον.
κρέ. ἒ αἴ· μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα, καὶ πόλει.
ἀγ. ὦ δώματ' εἰσακηκόατ' Οἰδίπου τάδε,
παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων;
χο. ὥστ' ἐκδακρῦσαι γ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγχανον.
κρέ. οἴμοι ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας.
οἴμοι κακῶν δύστηνος· ὦ τάλας ἐγώ.
ἀγ. εἰ καὶ τὰ πρὸς τούτοισιν εἰδείης κακά.
κρέ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτμώτερα;
ἀγ. τέθνηκ' ἀδελφὴ σὴ, δυοῖν παίδοιν μέτα.
χο. ἀνάγετ', ἀνάγετε κωκυτὸν,
ἐπὶ κρᾶτά τε λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν.
κρέ. ὦ τλῆμον οἷον τέρμα Ἰοκάστη βίου,
γάμων τε τῶν σῶν Σφιγγὸς αἰνιγμοὺς ἔτλης.
καὶ πῶς πέπρακται διπτύχων παίδων φόνος,
ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπου; σήμαινέ μοι.
ἀγ. τὰ μὲν πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς,
οἶσθ'· οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων περιπτυχαί.
ὥστ' οὐχ ἅπαντά σ' εἰδέναι τὰ δρώμενα.
ἐπεὶ δὲ χαλκέοις σῶμ' ἐκόσμησαν ὅπλοις
οἱ τοῦ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι,
ἔστησαν ἐλθόντ' εἰς μέσον μεταίχμιον.
δισσὼ στρατηγὼ, καὶ διπλὼ στρατηλάτα,
ὡς εἰς ἀγῶνα μονομαχοῦντ' ἀλκὴν δορός.

βλέψας

δάκρυσι θρηνήσω.
σχεδὸν τύχα, πέλας φόνου
κρινεῖ φάος τὸ μέλλον.
ἄποτμος ἄποτμος ὁ φόνος
ἕνεκεν Ἐριννύων.
ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λεύσσω τόνδε δεῦρο συννεφῆ
πρὸς δόμους στείχοντα· παύσω τοὺς παρεστῶτας λόγους

κρέ. οἴμοι, τί δράσω; πότερ᾽ ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν
στένω δακρύσας, ἣν πέριξ ἔχει νέφος
τοιοῦτον, ὥστε δι᾽ Ἀχέροντος ἰέναι;
ἐμός τε γὰρ παῖς γῆς ὄλωλ᾽ ὑπερθανὼν,
τοὔνομα λαβὼν γενναῖον, ἀνιαρὸν δ᾽ ἐμοί.
ὃν ἄρτι κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ἑλὼν,
αὐτοσφαγῆ δύστηνον ἐκόμισ᾽ ἐν χεροῖν.
βοᾷ δὲ δῶμα πᾶν· ἐγὼ δ᾽ ἥκω μεταστέλλων
ἀδελφὴν Ἰοκάστην, ὅπως
λούσῃ, προθῆταί τ᾽ οὐκέτ᾽ ὄντα παῖδ᾽ ἐμόν.
» Τοῖς γὰρ θανοῦσι χρὴ τὸν οὐ τεθνηκότα
» Τιμὰς διδόντα, χθόνιον εὐσεβεῖν θεόν.

χο. βέβηκ᾽ ἀδελφὴ σὴ δόμων ἔξω Κρέον,
κόρη τε μητρὸς Ἀντιγόνη κοινῷ ποδί.

κρέ. ποῖ, κἀπὶ ποίαν συμφοράν; σήμαινέ μοι.

χο. ἤκουσε τέκνα μονομάχῳ μέλλειν δορὶ
ἐς ἀσπίδ᾽ ἥξειν βασιλικῶν δόμων ὕπερ.

κρέ. πῶς φής; νέκυν τοι παιδὸς ἀγαπάζων ἐμοῦ,
οὐκ εἰς τόδ᾽ ἦλθον, ὥστε καὶ τόδ᾽ εἰδέναι.

χο. ἀλλ᾽ οἴχεται μὲν σὴ κασιγνήτη πάλαι.
δοκῶ δ᾽ ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς Κρέον,
ἤδη πεπρᾶχθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου.

κρέ. οἴμοι, τὸ μὲν σημεῖον εἰσορῶ τόδε,

ιο ὦ θύγατερ, ἔρρει σῶν κασιγνήτων βίος.
αν πῶς εἶπας; Ι. αἰχμὴν εἰς μίαν καθέστατον.
αν οἳ ἐγώ· τί λέξεις μᾶτερ; Ι. οὐ φίλ', ἀλλ' ἕπου.
αν ποῖ, παρθενῶνας ἐκλιποῦσ'; Ι. ἀνὰ στρατόν.
αν αἰδοῦ μεθ' ὄχλον. Ι. οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σά.
αν δράσω δὲ δὴ τί; Ι. συγγόνων λύσεις ἔριν.
αν τί δρῶσα μᾶτερ; Ι. προπίτνουσ' ἐμοῦ μέτα.
αν ἡγοῦ σὺ πρὸς μεταίχμι'· οὐ μελλητέον.
αν ἔπειγ', ἔπειγε θύγατερ· ὡς ἢν μὲν φθάσω
παῖδας πρὸ λόγχης, οὑμὸς ἐν φάει βίος.
ἢν δ' ὑστερήσῃς, οἰχόμεσθα κατθανῇ.
θανοῦσι δ' αὐτοῖς, συνθανοῦσα κείσομαι.
αἰαῖ αἰαῖ, τρομερὰν φρίκαν,
τρομερὰν φρένα ἔχω.
χο αἰαῖ, ἒ διὰ σάρκα δ' ἐμὰν,
ἔλεος ἔλεος ἔμολε ματρὸς δειλαίας,
δίδυμα τέκνα, πότερος ἄρα
πότερον αἱμάξει· ἰώ μοι πόνων.
ἰὼ ζεῦ· ἰὼ γᾶ· ὁμογενῆ δέραν,
ὁμογενῆ ψυχὰν, διὰ ἀσπίδων, δι' αἱμάτων.
τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα.
πότερον ἄρα νέκυν ὀλόμενον ἰαχήσω;
φεῦ δᾶ· φεῦ δᾶ· δίδυμοι θῆρες, φόνιαι ψυχαὶ,
δορὶ παλλόμεναι,
πέσεα πέσεα,
δάϊα αὐτίκ' αἱμάξετον.
τάλανες, ὅτι ποτὲ μονομάχον
ἐπὶ φρέν' ἐπηλυθέτην.
βοᾷ βαρβάρῳ στενακτὰν ἰαχὰν
μελλομέναν νεκροῖς,

ἤδη δ' ἔκρυπτον σῶμα παγχάλκοις ὅπλοις
δισσοὶ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι.
φίλοι δ' ἐκόσμουν τῆσδε μὲν πρόμον χθονὸς,
Σπαρτῶν ἀριστεῖς· τὸν δὲ, Δαναϊδῶν ἄκροι.
ἔσταν δὲ λαμπρὼ, χρῶμά τ' οὐκ ἠλλαξάτην,
μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἱέναι δόρυ.
παρεξιόντες δ' ἄλλοι ἄλλοθεν φίλων,
λόγοισι θαρσύνοντες, ἐξηύδων τάδε.
Πολύνεικες, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας
τρόπαιον, Ἄργει τ' εὐκλεᾶ δοῦναι λόγον.
Ἐτεοκλέα δ' αὖ, νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς,
νῦν καλλίνικος γενόμενος, σκῆπτρον κρατεῖς.
τάδ' ἠγόρευον παρακαλοῦντες ἐς μάχην.
μάντεις τε μῆλ' ἔσφαζον· ἐμπύρους δ' ἀκμὰς,
ῥήξεις τ' ἐνώμων ὑγρότητ' ἐναντίαν.
ἄκραν τε λαμπάδ', ἣ δυοῖν ὅρους ἔχει,
νίκης τε σῆμα, καὶ τὸ τῶν ἡσσωμένων.
ἀλλ' εἴ τιν' ἀλκὴν, ἢ σοφοὺς ἔχεις λόγους,
ἢ φίλτρ' ἐπῳδῶν, στεῖχ' ἐρήτυσον τέκνα
δεινῆς ἁμίλλης, ὡς ὁ κίνδυνος μέγας,
καὶ τἆθλα δεινὰ, δάκρυά σοι γενήσεται.
δισσοῖν στερήσῃ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνοιν.
Ιο. ὦ τέκνον ἔξελθ' Ἀντιγόνη δόμων πάρος.
οὐκ ἐν χορείαις, οὐδ' ἐν παρθενεύμασι.
νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατάστασις,
ἀλλ' ἄνδρ' ἀρίστω καὶ κασιγνήτω σέθεν,
ἐς θάνατον ἐκνεύοντε, κωλῦσαι σε δεῖ
ξὺν μητρὶ τῇ σῇ, μὴ πρὸς ἀλλήλοις θανεῖν.
Αν. τίν' ὦ τεκοῦσα μᾶτερ ἔκπληξιν νέαν
φίλοις ἀϋτεῖς τῶνδε δωμάτων πάρος;

ιο. καὶ τἀπίλοιπά γ' ἢ καλῶς πράσσω κλύειν.
αγ. μέθες μ'· ἔρημος παῖς ὑπ' ἀσπιστοῦ σέθεν.
ιο. κακόν τι κεύθεις, καὶ στέγεις ὑπὸ σκότῳ.
αγ. οὐκ ἄν γε λέξαιμ' ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακά.
ιο. εἰ μή γε φεύγων ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα.
αγ. αἶ· αἶ· τί μ' οὐκ εἴασας ἐξ εὐαγγέλου
φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μηνῦσαι κακά;
τὼ παῖδε τὼ σὼ μέλλετον τολμήματα
αἴσχιστα, χωρὶς μονομαχεῖν παντὸς στρατοῦ,
λέξαντες Ἀργείοισι, Καδμείοισί τε
ἐς κοινὸν, οἷον μή ποτ' ὤφελον λόγον.
Ἐτεοκλῆς πρῶτ' ἦρξ' ἀπ' ὀρθίου σταθεὶς
πύργου, κελεύσας σῖγα κηρύξαι στρατῷ.
ἔλεξε δ', ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται,
Δαναῶν ἀριστεῖς, οἵπερ ἤλθετ' ἐνθάδε,
Κάδμου τε λαὸς, μή ποτε Πολυνείκους χάριν
ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε, μεθ' ἡμῶν ὕπερ.
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τόνδε κίνδυνον μεθεὶς,
μόνος συνάψω συγγόνῳ τῷ 'μῷ μάχην.
κἂν μὲν κτάνω τόνδ', οἶκον οἰκήσω μόνος.
ἡσσώμενος δὲ, τῷδε παραδώσω πόλιν.
ὑμεῖς δ' ἀγῶν' ἀφέντες Ἀργείαν χθόνα,
νίσεσθε, βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε.
Σπαρτῶν δὲ λαὸς ἅλις, ὅσος κεῖται θανών.
τοσαῦτ' ἔλεξ'· ὁ σὸς δὲ Πολυνείκης γόνος,
ἐκ τάξεων ὄρουσε, κἀπῄνει λόγους.
πάντες δ' ἐπερρόθησαν Ἀργεῖοι τάδε,
Κάδμου τε λαὸς, ὡς δίκαι' ἡγούμενοι.
ἐπὶ τοῖσι δ' ἐσπείσαντο, κἀν μεταιχμίοις
ὅρκους συνῆψαν ἐμμένειν στρατηλάτας.

βάλλει κεραυνῷ Ζεύς νιν· ἐκτύπησε δὲ
χθών, ὥστε δεῖσαι πάντας· ἐκ δὲ κλιμάκων
ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη·
κόμαι μὲν εἰς ὄλυμπον, αἷμα δ' εἰς χθόνα·
χεῖρες δὲ καὶ κῶλ' ὡς κύκλωμ' Ἰξίονος
ἑλίσσετ'· εἰς γῆν δ' ἔμπυρος πίπτει νεκρός·
ὡς δ' εἶδ' Ἄδραστος Ζῆνα πολέμιον στρατῷ,
ἔξω τάφρου καθεῖσεν Ἀργείων στρατόν.
οἱ δ' αὖ παρ' ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τέρας
ἰδόντες, ἐξήλαυνον ἁρμάτων ὄχους
ἱππεῖς ὁπλῖται· κεἰς μέσ' Ἀργείων ὅπλα,
ξυνῆψαν ἔγχη· πάντα δ' ἦν ὁμοῦ κακά.
ἔθνησκον, ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο·
τροχοί τ' ἐπήδων, ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι·
νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξεσωρεύονθ' ὁμοῦ·
πύργων μὲν οὖν γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς
εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν· εἰ δ' εὐτυχὴς
ἔσται τὸ λοιπὸν ἥδε γῆ, θεοῖς μέλει.
Καλὸν τὸ νικᾶν· εἰ δ' ἀμείνον' οἱ θεοὶ
γνώμην ἔχοιεν, εὐτυχὴς εἴην ἐγώ.
ἰο καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει.
παῖδές τε γάρ μοι ζῶσι, κἀπέφευγε γῆ.
Κρέων δ' ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων,
τῶν τ' Οἰδίπου δύστηνος ἀπολαῦσαι κακῶν,
παιδὸς στερηθείς, τῇ πόλει μὲν εὐτυχῶς,
ἰδίᾳ δὲ λυπρῶς. ἀλλ' ἄνελθέ μοι πάλιν.
τί τἀπὶ τούτοις παῖδ' ἐμὼ δρασείετον;
ἀγ ἔα τὰ λοιπὰ δεῦρ'· ἀεὶ γὰρ εὐτυχεῖς.
ἰο τοῦτ' εἰς ὕποπτον εἶπας· οὐκ ἐατέον.
ἀγ μεῖζόν τι χρῄζεις, ἢ παῖδας σεσωσμένους;

πυκνοὺς κυβιστητῆρας ἐκπεπνευκότας.
ξηρὰν δ' ἔδευον γαῖαν αἵματος ῥοαῖς.
ὁ δ' ἀρκὰς οὐκ ἀργεῖος Ἀταλάντης γόνος
τυφὼς πύλαισιν ὥς τις ἐμπεσὼν, βοᾷ
πῦρ καὶ δικέλλας, ὡς κατασκάψων πόλιν.
ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ἐναλίου θεοῦ
Περικλύμενος παῖς, λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ
ἁμαξοπληθῆ, γεῖσ' ἐπάλξεων ἄπο.
ξανθὸν δὲ κρᾶτα διεπάλυνε, καὶ ῥαφὰς
ἔρρηξεν ὀστέων. ἄρτι δ' οἰνωπὸν γένυν
καθημάτωσεν. οὐδ' ἀποίσεται βίον
τῇ καλλιτόξῳ μητρὶ, Μαινάλου κόρῃ.
ἐπεὶ δὲ τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας,
ἄλλας ἐπῄει παῖς σός. εἱπόμην δ' ἐγώ.
ὁρῶ δὲ Τυδέα καὶ παρασπιστὰς πυκνοὺς
Αἰτωλίσι λόγχαισιν εἰς ἄκρον στόμα
πύργων ἀκοντίζοντας, ὥστ' ἐπάλξεων
λιπεῖν ἐρίπνας φυγάδας. ἀλλὰ νιν πάλιν
κυναγὸς ὡσεὶ παῖς σὸς ἐξαθροίζεται.
πύργοις δ' ἐπέστησ' αὖθις. ἐς δ' ἄλλας πύλας
ἠπειγόμεσθα, τοῦτο παύσαντες νόσου.
Καπανεὺς δὲ, πῶς εἴποιμ' ἂν ὡς ἐμαίνετο;
μακραύχενος γὰρ κλίμακος προς ἀμβάσεις
ἔχων ἐχώρει. καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε,
μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργάθειν Διὸς,
τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἑλεῖν πόλιν.
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε. καὶ πετρούμενος,
ἀνεῖρπ' ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἱλίξας δέμας,
κλίμακος ἀμείβων ξέστ' ἐνηλάτων βάθρα.
ἤδη δ' ὑπερβαίνοντα γεῖσα τειχέων,

χαίτῃ πέφρικος· δεξιᾷ δὲ λαμπάδα
τιτὰν Προμηθεὺς ἔφερεν ὡς πρήσων πόλιν.
ὁ σὸς δὲ κρηναίαισι Πολυνείκης πύλαις
Ἄρην προσῆγε· ποτνιάδες δ' ἐπ' ἀσπίδι
ἐπίσημα πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ,
εὖ πως στροφίγξιν ἔνδοθεν κυκλούμεναι
πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν, ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν.
ὅδ' οὐκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν
Καπανεὺς, προσῆγε λόχον ἐπ' ἠλέκτραις πύλαις.
σιδηρονώτοις δ' ἀσπίδος τύποις ἐπῆν,
γίγας ἐπ' ὤμοις γηγενὴς ὅλην πόλιν
φέρων, μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βίᾳ,
ὑπόνοιαν ἡμῖν, οἷα πείσεται πόλις.
ταῖς δ' ἑβδόμαις Ἄδραστος ἐν πύλαισιν ἦν,
ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν γραφῇ
Ὕδρας, ἔχων λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν
ἀργεῖον αὔχημ'· ἐκ δὲ τειχέων μέσων,
δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις.
παρῆν δ' ἑκάστῳ τῶνδέ μοι θεάματα,
ξύνθημα παρφέροντι ποιμέσι λόχων.
καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις
ἐμαρνάμεσθα, σφενδόναις θ' ἑκαβόλοις,
πετρῶν τ' ἀραγμοῖς. ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
ἔκλαγξε Τυδεὺς, καὶ σὸς ἐξαίφνης γόνος.
ὦ τέκνα Δαναῶν, πρὶν κατεξανθαι βολαῖς,
τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις,
γυμνῆτες ἱππῆς, ἁρμάτων τ' ἐπιστάται;
ἠχῆς δ' ὅπως ἤκουσαν, ἀργὸς οὔτις ἦν.
πολλοὶ δ' ἔπιπτον κρᾶτας αἱματούμενοι.
ἡμῶν δ' ἐς οὖδας, εἶδες ἂν πρὸ τειχέων

πύργων ἐπ' ἄκρων στὰς μελάνδετον ξίφος,
λαιμῶν διῆκε τῆσδε γῆς σωτήριον.
λόχους ἔνειμεν ἑπτὰ, καὶ λοχαγέτας
πύλας ἐφ' ἑπτὰ, φύλακας ἀργείου δορὸς,
σὸς παῖς, ἐφέδρους· ἱππότας μὲν ἱππόταις
ἔταξ', ὁπλίτας δ' ἀσπιδηφόροις ἔπι,
ὡς τῷ νοσοῦντι τειχέων εἴη δορὸς
ἀλκὴ· δι' ὀλίγου περγάμων τ' ἀπ' ὀρθίων,
λεύκασπιν ἐσορῶμεν Αργείων στρατὸν,
Τευμησσὸν ἐκλιπόντα· καὶ τάφρου πέλας
δρόμῳ ξυνῆψεν ἄστυ καδμείας χθονός.
παιὰν δὲ καὶ σάλπιγγες ἐκέλαδον ὁμοῦ
ἐκεῖθεν, ἔκ τε τειχέων ἡμῶν πάρα.
καὶ πρῶτα μὲν προσῆγε νηΐταις πύλαις
λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσι πεφρικότα,
ὁ τῆς κυναγοῦ παρθενοπαῖος ἔγγονος,
ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον ἐν μέσῳ σάκει,
ἑκηβόλοις τόξοισιν ἀταλάντην κάπρον
χειρουμένην αἰτωλόν. εἰς δὲ προιτίδας
πύλας ἐχώρει, σφάγι' ἔχων ἐφ' ἅρματι
ὁ μάντις Αμφιάραος, οὐ σημεῖ' ἔχων
ὑβρισμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὅπλα.
ὠγύγια δ' εἰς πυλώμαθ' ἱππομέδων ἄναξ
ἔστειχ', ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει,
στικτοῖς πανόπτην ὄμμασι δεδορκότα.
τὰ μὲν, σὺν ἄστρων ἐπιτολαῖσιν ὄμματα
βλέποντα, τὰ δὲ, κρύπτοντα δυνόντων μέτα,
ὡς ὕστερον θανόντος εἰσορᾶν παρῆν.
ὁμολωΐσι δὲ τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις
Τυδεὺς, λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος

χαίτῃ

κνοι φίλαι· Παλλὰς, ἃ δράκον
τος αἷμα λιθόβολον
κατειργάσω, Καδμείαν μέριμναν
ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον·
ὅθεν ἐπέσυτο τάνδε γᾶν,
ἁρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα.

ἀγ. ὠὴ, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ;
ἀνοίγετ'· ἐκπορεύετ' Ἰοκάστην δόμων·
ὠὴ μάλ' αὖθις διὰ μακροῦ μὲν, ἀλλ' ὅμως
ἔξελθ' ἄκουσον Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ,
λήξασ' ὀδυρμῶν, πένθιμων τε δακρύων.

ἰο. ὦ φίλτατ', ἤπου ξυμφορὰν ἥκεις φέρων,
Ἐτεοκλέους θανόντος; οὗ παρ' ἀσπίδα
βέβηκας αἰεὶ, πολεμίων εἴργων βέλη.
τί μοι ποθ' ἥκεις καινὸν ἀγγέλλων ἔπος;
τέθνηκεν, ἢ ζῇ παῖς ἐμός; σήμαινέ μοι.

ἀγ. ζῇ· μὴ τρέσῃς τόδ', ὥς σ' ἀπαλλάξω φόβου.

ἰο. τί δ', ἑπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί;

ἀγ. ἑστᾶσ' ἄθραυστοι, κοὐκ ἀνήρπασται πόλις.

ἰο. ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον ἀργείου δορός;

ἀγ. ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτήν· ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἄρης
κρείσσων κατέστη τοῦ Μυκηναίου δορός.

ἰο. ἓν εἰπὲ πρὸς θεῶν, εἴ τι Πολυνείκους πέρι
οἶσθ', ὡς μέλει μοι καὶ τόδ', εἰ λεύσσει φάος.

ἀγ. ζῇ σοι ξυνωρὶς εἰς τόδ' ἡμέρας τέκνων.

ἰο. εὐδαιμονοίης. πῶς γὰρ Ἀργείων δόρυ
πυλῶν ἀπεστήσασθε πυργηρούμενοι;
λέξον, γέροντα τυφλὸν ὡς κατὰ στέγας
ἐλθοῦσα τέρψω, τῆσδε γῆς σεσωσμένης.

ἀγ. ἐπεὶ Κρέοντος παῖς ὁ γῆς ὑπερθανὼν,

ὀλομέναν τ' Ἐριννὺν

ἔφερες ἔφερες ἄχεα πατρίδι

φόνια, φόνιος ἐκ θεῶν.

ὃς τάδ' ἦν ὁ πράξας.

ἰάλεμοι δὲ ματέρων,

ἰάλεμοι δὲ παρθένων

ἐστέναξον οἴκοις.

ἤιον βοὰν,

ἤιον μέλος.

ἄλλος ἄλλον ἐπωτότυζε διαδοχαῖς ἀνὰ πόλιν.

βροντᾷ δὲ στεναγμὸς,

ἰαχά τ' ἦν ὅμοιος,

ὁπότε πόλεως ἀφανίσειεν

ἁ πτεροῦσα παρθένος τίν' ἀνδρῶν.

χρόνῳ δ' ἔβα πυθίαις ἀποστολαῖσιν

Οἰδίπους ὁ τλάμων

Θηβαίαν τάνδε γᾶν

τότ' ἀσμένοις. πάλιν δ' ἄχη.

ματρὶ γὰρ γάμους δυσγάμους ὁ τάλας

καλλίνικος ὢν,

αἰνιγμάτων συνάπτει.

μιαίνει δὲ πόλιν.

δι' αἱμάτων δ' ἀμείβει

μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι

τέκεα μέλεος. ἀγάμεθ', ἀγάμεθα.

ὃς ἐπὶ θάνατον οἴχεται γᾶς ὑπὲρ πατρῴας,

Κρέοντι μὲν λιπὼν γόους,

τὰ δ' ἑπτάπυργα κλῇθρα γᾶς

καλλίνικα θήσων. γενοίμεθα δ' ὦ

δὲ ματέρες, γενοίμεθ' ὧντε

κνοὶ φίλαι.

ψυχὴν δὲ δώσω τῆσδ' ὑπερθανὼν χθονός.
» Αἰσχρὸν γὰρ, οἱ μὲν θεσφάτων ἐλεύθεροι,
» Κοὐκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι,
» Στάντες παρ' ἀσπίδ' οὐκ ὀκνήσουσι θανεῖν,
» Πύργων πάροιθε μαχόμενοι πάτρας ὕπερ,
» Ἐγὼ δὲ πατέρα καὶ κασίγνητον προδοὺς,
» Πόλιν τ' ἐμαυτοῦ δειλὸς ὡς, ἔξω χθονὸς
» Ἄπειμ', ὅπου δ' ἂν ζῶ, κακὸς φανήσομαι.
οὐ μὰ τὸν μετ' ἄστρων Ζῆν', Ἄρη τε φόνιον,
ὃς τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ
σπαρτοὺς ἄνακτας τῆσδε γῆς ἱδρύσατο.
ἀλλ' εἶμι· καὶ στὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων,
σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ
δράκοντος, ἔνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο,
ἐλευθερώσω γαῖαν· εἴρηται λόγος.
στείχω δὲ θανάτου δῶρον οὐκ αἰσχρὸν πόλει
δώσων, νόσου δὲ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα.
» Εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστος ὅ, τι δύναιτό τις
» Χρηστὸν, διέλθοι τοῦτο, κεἰς κοινὸν φέροι
» Πατρίδι, κακῶν ἂν αἱ πόλεις ἐλάσσονος
» Πειρώμεναι, τολοιπὸν εὐτυχοῖεν ἄν.
Χο. ἔβας ἔβας ὦ πτεροῦσσα γᾶς λόχευμα
νερτέρου τ' Ἐχίδνας Καδμέων ἁρπαγά,
πολύστονος, πολύφθορος, μιξοπάρθενος,
δάϊον τέρας,
φοιτάσι πτεροῖς
χαλαῖσί τ' ὠμοσίτοις
Διρκαίων, ἅ ποτ' ἐκ τό-
πων νέους πεδαίρου-
σ' ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν,

θνήσκειν ἕτοιμός εἰμι, πατρίδος ἐκλυτήριον.
ἀλλ' εἶα τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν,
ἀκόλαστ' ἐάσας μάντεων θεσπίσματα,
φεῦγ' ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονός.
λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε,
πύλας ἐφ' ἑπτὰ, καὶ λοχαγέτας μολών.
κἂν μὲν φθάσωμεν, ἔστι σοι σωτηρία.
ἢν δ' ὑστερήσῃς, οἰχόμεσθα, κατθανῇ.
με ποῖ δῆτα φεύγω; τίνα πόλιν; τίνα ξένων;
κρέ ὅπου χθονὸς τῆσδ' ἐκποδὼν μάλιστ' ἔσῃ.
με οὐκοῦν σε φράζειν εἰκὸς, ἐκπονεῖν δ' ἐμέ.
κρέ Δελφοὺς περάσας, φεῦγε.
με ποῖ με χρὴ πάτερ μολεῖν;
κρέ Αἰτωλίδ' ἐς γῆν. Μ. ἐκ δὲ τῆσδε, ποῖ περῶ;
κρέ Θεσπρωτὸν οὖδας. Μ. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα;
κρέ ἔγνως. Μ. τί δῆτ' ἔρυμα μοι γενήσεται;
κρέ πομπὴ μὲν ὁ δαίμων. Μ. χρημάτων δὲ τίς πόρος;
κρέ ἐγὼ πορεύσω χρυσόν. Μ. εὖ λέγεις πάτερ.
κρέ χώρει νῦν. Μ. ὡς σὴν πρὸς κασιγνήτην μολὼν,
ἧς πρῶτα μαστὸν εἵλκυσ', Ἰοκάστην λέγω,
μητρὸς στερηθεὶς, ὀρφανός τ' ἀποζυγείς,
προσηγορήσων εἶμι, καὶ πόλιν σώσων.
κρέ ἀλλ' εἶα, χώρει. μὴ τὸ σὸν κωλυέτω.
με γυναῖκες, ὡς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον,
κλέψας λόγοισιν, ὥσθ' ἃ βούλομαι τυχεῖν.
ὅς μ' ἐκκομίζει πόλεως, ἀποστερῶν τύχης,
καὶ δειλίᾳ δίδωσι. καὶ συγγνωστὰ μὲν
γέροντι, τοὐμὸν δ' οὐχὶ συγγνώμην ἔχει,
προδότην γενέσθαι πατρίδος, ἥ μ' ἐγείνατο.
ὡς οὖν ἂν εἰδῆτ' εἶμι, καὶ σώσω πόλιν.

ψυχήν δὲ

ζῆν, ἥ ποθ' ὑμῖν χρυσοπήληκα στάχυν
σπαρτῶν ἀνῆκεν· ἐκ γένους δὲ δεῖ θανεῖν
τοῦδ', ὃς δράκοντος γέννυος ἐκπέφυκε παῖς.
σὺ δ' ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένους,
ἀκέραιος, ἔκ τε μητρὸς, ἀρσένων τ' ἄπο,
οἵ σοί τε παῖδες. Αἵμονος μὲν οὖν γάμοι
σφαγὰς ἀπείργουσ'· οὐ γάρ ἐστιν ἤθεος.
κἂν μὴ γὰρ εὐνῆς ἥψατ', ἀλλ' ἔχει λέχος.
οὗτος δὲ πῶλος τῇδ' ἀνειμένος πόλει,
θανὼν, πατρῴαν γαῖαν ἐκσώσειεν ἄν.
πικρὸν δ' Ἀδράστῳ νόστον, Ἀργείοισί τε
θήσει, μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασι βαλὼν,
κλεινάς τε Θήβας. τοῖνδ' ἑλοῦ δυοῖν πότμοιν
τὸν ἕτερον· ἢ γὰρ παῖδα σῶσον, ἢ πόλιν.
τὰ μὲν παρ' ἡμῶν, πάντ' ἔχεις· ἡγοῦ τέκνον
πρὸς οἶκον· ὅστις δ' ἐμπύρῳ χρῆται τέχνῃ,
μάταιος· ἢν μὲν γὰρ ἐχθρὰ σημήνας τύχῃ,
πικρὸς καθέστηχ' οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ.
ψευδῆ δ' ὑπ' οἴκτου τοῖσι χρωμένοις λέγων,
» ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
» Χρῆν θεσπιῳδεῖν, ὃς δέδοικεν οὐδένα.
ΧΟ. Κρέον, τί σιγᾷς γῆρυν ἄφθογγον σχάσας;
κἀμοὶ γὰρ οὐδὲν ἧττον ἔκπληξις πάρα.
ΚΡΕ. τί δ' ἄν τις εἴποι; δῆλον οἵ γ' ἐμοὶ λόγοι.
ἐγὼ γὰρ οὔ ποτ' εἰς τόδ' εἶμι συμφορᾶς,
ὥστε σφαγέντα παῖδα, προσθεῖναι πόλει.
» Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος.
» Οὐδ' ἂν τὸν αὑτοῦ παῖδά τις δοίη κτανεῖν.
» Μή μ' εὐλογείτω τἀμά τις κτείνων τέκνα.
αὐτὸς δ', ἐν ὡραίῳ γὰρ ἵσταμαι βίῳ,

τει βούλει παρόντος δῆτά σοι τοῦτο φράσω;
κρέ κλύων γὰρ ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας.
τει ἄκουε δὴ νῦν θεσφάτων ἐμῶν ὁδὸν,
ἃ δρῶντες ἂν σώσαιτε Καδμείων πόλιν.
σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας
σὸν παῖδ', ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς.
κρέ τί φῄς; τίν' εἶπας τόνδε μῦθον ὦ γέρον;
τει ἅπερ πέφυκε, ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾶν.
κρέ ὦ πολλὰ λέξας ἐν βραχεῖ χρόνῳ κακά.
τει σοί γ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα, καὶ σωτήρια.
κρέ οὐκ ἔκλυον· οὐκ ἤκουσα· χαιρέτω πόλις.
τει ἀνὴρ ὅδ' οὐκ ἔτ' αὐτὸς ἐκνεύει πάλιν.
κρέ χαίρων ἴθ'· οὐ γὰρ σῶν με δεῖ θεσπισμάτων.
τει ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθει', ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς;
κρέ ὦ πρός σε γονάτων, καὶ γερασμίου τριχός.
τει τί προσπίτνεις με; δυσφύλακτ' αἰτῇ κακά.
κρέ σίγα· πολίταις τούσδε μὴ λέξῃς λόγους.
τει ἀδικεῖν κελεύεις μ'; οὐ σιωπήσαιμ' ἄν.
κρέ τί δή με δράσεις; παῖδά μου κατακτανεῖς;
τει ἄλλοις μελήσει ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.
κρέ ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνῳ κακόν;
τει ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς, κεἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων.
δεῖ τόνδε θαλάμοις, οὗ δράκων ὁ γηγενὴς
ἐγένετο Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος,
σφαγέντα, φόνιον αἷμα γῇ δοῦναι χοάς,
Κάδμου παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων,
ὃς γηγενεῖ δράκοντι τιμωρεῖ φόνον.
καὶ ταῦτα δρῶντες, σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρην.
χθὼν δ' ἀντὶ καρποῦ, καρπὸν, ἀντί θ' αἵματος
αἷμ' ἢν λάβῃ βρότειον, ἕξετ' εὐμενῆ
γῆν,

ἐς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου·
ἐγγὺς δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς Κρέον.
πολλοὶ δὲ νεκροὶ παρὰ νεκροῖς πεπτωκότες,
ἀργεῖα καὶ καδμεῖα μίξαντες βέλη,
πικροὺς γόους δώσουσι Θηβαίᾳ χθονί.
σύ τ' ὦ τάλαινα συγκατασκάπτῃ πόλι,
εἰ μὴ λόγοισι τοῖς ἐμοῖς τις πείσεται.
ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν τῶν Οἰδίπου,
μηδένα πολίτην, μήδ' ἄνακτ' εἶναι χθονὸς,
ὡς δαιμονοῦντας, κἀνατρέψαντας πόλιν.
» Ἐπεὶ δὲ κρεῖσσον τὸ κακόν ἐστι τἀγαθοῦ,
μί' ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας.
ἀλλ' οὐ γὰρ εἰπεῖν οὐδ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλὲς,
» Πικρόν τε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις,
» Πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας.
ἄπειμι· χαίρετ'· εἷς γὰρ ὢν, πολλῶν μέτα
τὸ μέλλον εἰ χρὴ πείσομαι· τί γὰρ πάθω;
κρέ ἐπίσχες αὐτοῦ πρέσβυ. Τ. μὴ 'πιλάμβανου.
κρέ μεῖνον· τί φεύγεις; Τ. ἡ τύχη σ', ἀλλ' οὐκ ἐγώ.
κρέ φράσον πολίταις, καὶ πόλει σωτηρίαν.
κρέ βούλει σὺ μέντοι, κοὐχὶ βουλήσῃ τάχα.
κρέ καὶ πῶς, πατρῴαν γαῖαν οὐ σῶσαι θέλω;
τει θέλεις ἀκοῦσαι δῆτα, καὶ σπουδὴν ἔχεις;
κρέ ἐς γὰρ τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν;
τει κλύοις ἂν ἤδη τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων.
πρῶτον δ' ἐκεῖνο βούλομαι σαφῶς μαθεῖν,
ποῦ 'στι Μενοικεὺς, ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν.
κρέ ὅδ' οὐ μακρὰν ἄπεστι· πλησίον δὲ σοῦ.
τει ἀπελθέτω νῦν θεσφάτων ἐμῶν ἑκάς.
κρέ ἐμὸς πεφυκὼς παῖς, ἃ δεῖ σιγήσεται.

ΤΕΙ. εἶεν· πάρεσμεν. τί με καλεῖς σπουδῇ Κρέον;
ΚΡΕ. οὔπω λέλησμεθ'· ἀλλὰ σύλλεξαι σθένος,
καὶ πνεῦμ' ἄθροισον, αἶπος ἐκβαλὼν ὁδοῦ.
ΤΕΙ. κόπῳ πάρειμι γοῦν Ἐρεχθειδῶν ἄπο
δεῦρ' ἐκκομισθεὶς τῆς πάροιθεν ἡμέρας.
κἀκεῖ γὰρ ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπου δορὸς,
οὗ καλλινίκους Κεκροπίδας ἔθηκ' ἐγώ.
καὶ τόνδε χρυσοῦν στέφανον ὡς ὁρᾷς ἔχω,
λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων.
ΚΡΕ. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ στέφη.
ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθ' ὥσπερ οἶσθα σὺ,
δορὸς Δαναϊδῶν, καὶ μέγας Θήβαις ἀγών.
βασιλεὺς μὲν οὖν βέβηκε κοσμηθεὶς ὅπλοις,
ἤδη πρὸς ἀλκὴν Ἐτεοκλῆς Μυκηνίδα.
ἐμοὶ δ' ἐπέσταλκ' ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα,
τί δρῶντες ἂν μάλιστα σώσαιμεν πόλιν.
ΤΕΙ. Ἐτεοκλέους μὲν οὕνεκ' ἂν κλείσας στόμα,
χρησμοὺς ἐπέσχον· σοὶ δ' ἐπεὶ χρῄζεις μαθεῖν,
λέξω· νοσεῖ γὰρ ἥδε γῆ πάλαι Κρέον,
ἐξ οὗ 'τεκνώθη Λάϊος βίᾳ θεῶν,
πόσιν τ' ἔφυσε μητρὶ μέλεον Οἰδίπουν.
αἵ θ' αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ
θεῶν σόφισμα, κἀπίδειξις Ἑλλάδι.
ἃ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπου χρόνῳ
χρῄζοντες, ὡς δὴ θεοὺς ὑπεκδραμούμενοι,
ἥμαρτον ἀμαθῶς· οὔτε γὰρ γέρας πατρὶ,
οὔτ' ἔξοδον διδόντες, ἄνδρα δυστυχῆ
ἐξηγρίωσαν· ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς
δεινὰς, νοσῶν τε, καὶ πρὸς ἠτιμασμένος.
ἁγὼ τί οὐ δρῶν, ποῖα δ' οὐ λέγων ἔπη;

γέννυαν ὀδοντοφυῆ,
Θήβαις κάλλιστον ὄνειδος.
Ἁρμονίας δέ ποτ' ἐς ὑμεναίους
ἦλθον οὐρανίδαι· φόρμιγγί τε
τείχεα Θήβας,
τᾶς Ἀμφιονίας τε λύρας,
ὕπο πύργος ἀνέστα·
διδύμων ποταμῶν πόρον ἀμφὶ μέσον
Δίρκας, χλοεροτρόφον ἃ πεδίον
πρόπαρ Ἰσμηνοῦ καταδεύει.
Ἰώ θ', ἁ κερόεσσα προμάτωρ
Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο,
μυριάδας δ' ἀγαθῶν
ἑτέρας ἑτέροις μεταμειβομένα
πόλις ἅδ' ἐπ' ἄκροις
ἕστακ' ἀρηΐοις στεφάνοισιν.
τει. ἡγοῦ προπάροιθε θύγατερ, ὡς τυφλῷ ποδὶ
ὀφθαλμὸς εἶ σύ, ναυβάταισιν ἄστρον ὥς.
δεῦρ' εἰς τὸ λευρὸν πέδιον ἴχνος τιθεῖσ' ἐμὸν,
πρόβαινε, μὴ σφαλῶμεν· ἀσθενὴς πατήρ.
κλήρους τέ μοι φύλασσε παρθένῳ χερὶ,
οὓς ἔλαβον οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν,
θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν, οὗ μαντεύομαι.
τέκνον Μενοικεῦ, παῖ Κρέοντος, εἰπέ μοι
πόση τις ἡ 'πίλοιπος ἄστεος ὁδὸς,
πρὸς πατέρα τὸν σόν, ὡς τὸ μὸν κάμνει γόνυ.
πυκνὴν δὲ βαίνων ἤλυσιν μόλις περῶ.
κρέ. θάρσει, πέλας γὰρ Τειρεσία, φίλοισι σοῖς
ἐξώρμισαι σὸν πόδα· λαβοῦ δ' αὐτοῦ τέκνον.
» ὡς πᾶσ' ἀπήνη, ποὺς τε πρεσβύτου, φιλεῖ
» χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κουφίσματα.

παισὶ θοάζεις, Ἀργείοις ἐπιπνεύσας
σπαρτῶν γένναν, ἀσπιδοφέρμονα θίασον ἔνοπλον,
ἀντίπαλον κατὰ λάϊνα τείχεα
χαλκῷ κοσμήσας. ἦ δεινά τις ἔρις θεὸς, ἃ τάδε
μήσατο πήματα γᾶς βασιλεῦσι
Λαβδακίδαις πολυμόχθοις.
ὦ ζαθέων πετάλων πολυθηρότατον
νάπος Ἀρτέμιδος, χιονότροφον
ὄμμα Κιθαιρὼν, μή ποτε τὸν θανάτῳ προτεθέντα
λόχευμ' Ἰοκάστης,
ὤφελες Οἰδίποδα θρέψαι, βρέφος
ἔκβολον οἴκων, χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον,
μηδὲ τὸ παρθένιον πτερὸν οὔρειον
τέρας ἐλθεῖν, πένθεα γαίας
Σφιγγὸς, ἀμουσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς.
ἅ ποτε Καδμογενῆ, τετραβάμοσι χηλαῖς
τείχεσι χριμπτομένα, φέρεν αἰθέρος
ἐς ἄβατον φῶς γένναν, ἃν ὁ καταχθόνιος ἅιδας
Καδμείοις ἐπιπέμπει.
δυσδαίμων δ' ἔρις ἄλλα θάλλει παίδων
Οἰδίποδος κατὰ δώματα, καὶ πόλιν.
» Οὐ γὰρ ὃ μὴ καλὸν, οὔ ποτ' ἔφυ καλὸν,
» Οὐδ' οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες ματρὶ λόχευμα,
» Μίασμα πατρός.
» Ἡ δὲ, σύναιμον ἐς λέχος ἦλθεν.
ἔτεκες ὦ γᾶ, ἔτεκές ποτε
βάρβαρον, ὡς ἀκοὰν
ἐδάην ἐδάην ποτ' ἐν οἴκοις,
τὰν ἀπὸ θηροτρόφου
φοινικολόφοιο δράκοντος

ἐν δ' ἡμῖν ἀργόν ἐστιν, εἴ τι θέσφατον
Οἰωνόμαντις Τειρεσίας ἔχει φράσαι,
τοῦδ' ἐκπυθέσθαι ταῦτ'. ἐγὼ δὲ παῖδα σὸν
Μενοικέα, σοῦ πατρὸς αὐτεπώνυμον,
λαβόντα πέμψω δεῦρο Τειρεσίαν Κρέον.
σοὶ μὲν γὰρ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται.
ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην
ἤδη πρὸς αὐτόν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν.
πόλει δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκήπτω Κρέον.
ἤνπερ κρατήσῃ τἀμὰ, Πολυνείκους νέκυν
μή ποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαίᾳ χθονί.
θνήσκειν δὲ τὸν θάψαντα, κἂν φίλων τις ᾖ.
σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ· προσπόλοις δ' ἐμοῖς λέγω,
ἐκφέρετε τεύχη, πάνοπλά τ' ἀμφιβλήματα,
ὡς εἰς ἀγῶνα τὸν προκείμενον δορὸς
ὁρμῶμεν ἤδη ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ.
τῇ δ' Εὐλαβείᾳ χρησιμωτάτῃ θεῶν
προσευξόμεσθα τήνδε διασώζειν πόλιν.
ΧΟ. ὦ πολύμοχθος Ἄρης, τί ποθ' αἵματι
καὶ θανάτῳ κατέχῃ, Βρομίου παρά-
μουσος ἑορταῖς; οὐκ ἐπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι
νεάνιδος ὥραις, βόστρυχον ἀμπετάσας, λωτοῦ
κατὰ πνεύματα μέλπῃ
μοῦσαν, ἐν ᾇ χάριτες χοροποιοί;
ἀλλὰ σὺν ὁπλοφόροις στρατὸν Ἀργείων
ἐπιπνεύσας, αἵματι Θήβας
κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις.
οὐδ' ὑπὸ θύρσοις μανεὶς νεβρίδων, μέτα δινεύεις
ἅρμασι καὶ ψαλίων τετραβάμοσι,
μώνυχα πώλων, Ἰσμηνοῦ ἐπὶ χεύμασι βαίνων,

ἐτε. τίς οὖν πρόνοια γίνεται σοφωτέρα;
κρέ. ἐπ' ἄνδρας αὐτοῖς φασὶν ὡς ἤκουσ' ἐγώ.
ἐτε. τί προστετάχθαι δρᾶν; τὸ γὰρ σθένος βραχύ.
κρέ. λόχων ἀνάσσειν, ἑπτὰ προσκεῖσθαι πύλαις.
ἐτε. τί δῆτα δρῶμεν; ἀπορίαν γὰρ οὐ μένω.
κρέ. ἐπ' ἄνδρας αὐτοῖς καὶ σὺ πρὸς πύλας ἑλοῦ.
ἐτε. λόχων ἀνάσσειν, ἢ μονοστόλου δορός;
κρέ. λόχων, προκρίνας οἵπερ ἀλκιμώτατοι.
ἐτε. ξυνῆκα. ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις.
κρέ. καὶ ξυστρατηγούς. εἷς δ' ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὁρᾷ.
ἐτε. θάρσει προκρίνας, ἢ φρενῶν εὐβουλίᾳ;
κρέ. ἀμφότερον. ἀπολειφθὲν γὰρ οὐδὲν θάτερον.
ἐτε. ἔσται τάδ'. ἐλθὼν δ' ἑπτάπυλον ἐς πόλιν,
τάξω λοχαγοὺς πρὸς πύλαισιν ὡς λέγεις,
ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθείς.
ὄνομα δ' ἑκάστου διατριβὴ πολλὴ λέγειν,
ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσι καθημένων.
ἀλλ' εἶμ', ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα.
καί μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν,
καὶ ξυσταθέντα, διὰ μάχης ἑλεῖν δορί,
κτανεῖν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.
γάμους τ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης, παιδός τε σοῦ
Αἵμονος, ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ,
σοὶ χρὴ μέλεσθαι. τὴν δόσιν τ' ἐχέγγυον
τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς.
μητρὸς δ' ἀδελφὸς εἶ. τί δεῖ μακρηγορεῖν;
τρέφ' ἀξίως νιν σοῦ τε τήν τ' ἐμὴν χάριν.
πατὴρ δ' ἐς αὑτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει,
ὄψιν τυφλώσας. οὐκ ἄγαν σφ' ἐπῄνεσα.
ἡμᾶς τ' ἀραῖσιν, ἢν τύχῃ, κατακτανεῖ.

ἃ δ' ἐμποδὼν μάλιστα, ταῦθ' ἥκω φράσων.

ἐτε. τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.

κρέ. ἥκει τις αἰχμάλωτος Ἀργείων πάρα.

κρέ. λέγει δὲ δή τι τῶν ἐκεῖ νεώτερον;

κρέ. μέλλειν πέριξ πύργοισι Καδμείων πόλιν
ὅπλοις ἑλίξειν αὐτίκ' Ἀργείων στρατόν.

ἐτε. ἐξοιστέον τἄρ' ὅπλα Καδμείων πόλει.

κρέ. ποῖ; μῶν νεάζων οὐχ ὁρᾷς ἃ χρή σ' ὁρᾶν;

ἐτε. ἐκτὸς τάφρων τῶνδ', ὡς μαχουμένους τάχα.

κρέ. σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς· οἱ δ' ἄφθονοι.

ἐτε. ἐγᾦδ' ἐκείνους τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς.

κρέ. ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα.

ἐτε. θάρσει· τάχ' αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνου.

κρέ. θέλοιμ' ἄν· ἀλλὰ τοῦθ' ὁρῶ πολλοῦ πόνου.

ἐτε. ὡς οὐ καθέξω τειχέων εἴσω στρατόν.

κρέ. καὶ μὴν τὸ νικᾶν ἐστι πᾶν εὐβουλία.

ἐτε. βούλει τράπωμαι δῆθ' ὁδοὺς ἄλλας τινάς;

κρέ. πάσας γε, πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν.

ἐτε. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου;

κρέ. εἴπερ σφαλείς γε, δεῦρο σωθήσῃ πάλιν.

ἐτε. ἴσον φέρει νύξ· τοῖς δὲ τολμῶσι, πλέον.

κρέ. ἐνδυστυχῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας.

ἐτε. ἀλλ' ἀμφὶ δεῖπνον οὖσι, προσβάλω δόρυ;

κρέ. ἔκπληξις ἂν γένοιτο, νικῆσαι δὲ δεῖ.

ἐτε. βαθὺς δέ τοι Διρκαῖος ἀναχωρεῖν πόρος.

κρέ. ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς.

ἐτε. τί δ' εἰ καθιππεύσαιμεν Ἀργείων στρατόν;

κρέ. κἀκεῖ πέφρακται λαὸς ἅρμασι πέριξ.

ἐτε. τί δῆτα δράσω; πολεμίοισι δώσω πόλιν;

κρέ. μὴ δῆτα· βούλευσαι δ', ἐπείπερ εἶ σοφός.

δίας ἀμάτορος Παλλάδος φραδαῖσι
γαπετεῖς δικὼν ὀδόντας ἐς βαθυσπόρους γύας·
ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν ὑπὲρ ἄκρων
ὅρων χθονός· σιδαρόφρων δέ νιν φόνος πάλιν ξυνῆψε
φίλᾳ γᾷ· αἵματος δ' ἔδευσε γαῖαν, ἅ νιν εὐαλίοισι
δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς· καὶ σὲ τὸν προμάτορος
Ἰοῦς ποτ' ἔκγονον Ἔπαφον, ὦ Διὸς γένεθλον,
ἐκάλεσ' ἐκάλεσα βαρβάρῳ βοᾷ·
ἰὼ βαρβάροις λιταῖς βᾶθι βᾶθι τάνδε γᾶν·
σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν· ἃ διώνυμοι θεαὶ
Περσέφασσα, καὶ φίλα Δαμάτηρ θεὰ ἁπάντων
ἄνασσα (ἁπάντων δὲ γᾶ τροφὸς) ἐκτήσαντο,
πέμπε πυρφόρους θεὰς
ἄμυναι τᾷδε γᾷ· πάντα δ' εὐπετῆ θεοῖς·
χώρει σὺ, καὶ κόμιζε τὸν Μενοικέως
Κρέοντ', ἀδελφὸν ματρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,
λέγων τάδ', ὡς οἰκεῖα καὶ κοινὰ χθονὸς
θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλεύματα,
πρὶν ἐς μάχην τε καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν·
καίτοι ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει παρών·
ὁρῶ γὰρ αὐτὸν πρὸς δόμους στείχοντ' ἐμούς·
ἦ πόλλ' ἐπῆλθον εἰσιδεῖν χρῄζων σ' ἄναξ
Ἐτεόκλεες· περὶ δὲ Καδμείων πύλας
φύλακάς τ' ἐπῆλθον, σὸν δέμας θηρώμενος·
ἐτε. καὶ μὴν ἐγώ σ' ἔχρῃζον ἐσιδεῖν Κρέον·
πολλῷ γὰρ εὗρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς,
ὡς ἐς λόγους συνῆψα Πολυνείκει μολών·
ἤκουσα μεῖζον αὐτὸν ἢ Θήβας φρονεῖν,
κήδει τ' Ἀδράστου, καὶ στρατῷ πεποιθέναι·
ἀλλ' εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν·

* ἀδάμαστον] τὸ μὴ ὑπό τινος ἀναγκασθὲν πέσημα, ἀλλὰ αὐτορριφές, πέσημα δὲ τὸ σῶμα, ἀντὶ τοῦ αὐτομάτως ἐβάλλετο σῶμα ἐπὶ τῷ γῷ.

φίλος ὤς, ἀλλ' οὐχὶ ταῦτα πρὸς Οἰδίπου γεγώς.
κἄν τι σοὶ πόλις γένηται, μή με, τόνδ' αἰτιῶ.
οὐχ ἑκὼν γὰρ ἦλθον, ἄκων δ' ἐξελαύνομαι χθονός.
καὶ σὺ Φοῖβ' ἄναξ ἀγυιεῦ, καὶ μέλαθρα χαίρετε,
ἥλικές θ' οὑμοί, θεῶν τε δεξίμηλ' ἀγάλματα.
οὐ γὰρ οἶδ' εἴ μοι προσειπεῖν αὖθις ἔσθ' ὑμᾶς ποτε.
ἐλπίδες δ' οὔπω καθεύδουσ', αἷς πέποιθα σὺν θεοῖς
τόνδ' ἀποκτείνας, κρατήσειν τῆσδε
Θηβαΐας χθονός.

ΕΤΕ. ἔξελθ' ἐκ χώρας. ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκην πατὴρ
ἔθετό σοι θείᾳ προνοίᾳ, νεικέων ἐπώνυμον.

ΧΟ. Κάδμος ἔμολε τάνδε γᾶν Τύριος. ᾧ τετρασκελὴς
μόσχος ἀδάμαστον πέσημα δίκε,
τελεσφόρον διδοῦσα
χρησμόν, οὗ κατῴκισε.
πεδία μὲν τὸ θέσφατον
πυροφόρα δόμων ἔχρησε,
καλλιπόταμος ὕδατος ἵνα τε
νοτὶς ἐπέρχεται γύας Δίρκας χλοηφόρους
καὶ βαθυσπόρους γύας. Βρόμιον ἔνθα τέκε
μάτηρ Διὸς γάμοισι. κισσὸς ὃν περιστεφὴς
ἑλικτὸς εὐθὺς ἔτι βρέφος χλοηφόροισιν ἔρνεσι
κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισε, Βακχεῖον χόρευμα
παρθένοισι Θηβαίαισι, καὶ γυναιξὶν Εὐβοίοις.
ἔνθα φόνιος ἦν δράκων Ἄρεος, ὠμόφρων φύλαξ,
νάματ' ἔνυδρα, καὶ ῥέεθρα
χλοερὰ δερκόμενος κόραισι
πολυπλάνοις ἐπισκοπῶν.
ὃν ἐπὶ χέρνιβας μολὼν Κάδμος ὤλεσε μαρμάρῳ,
κρᾶτα φόνιον ὀλεσίθηρος ὠλέναις δικὼν βολαῖς,

ἤ τοῦ ἀπολέσθαι ἀξίας θηρός, ἢ ὀλεσίθηρος αὐτὸς ὁ Κάδμος.

ἐτε ἀλλ' οὐ πατρίδος, ὡς σὺ πολέμιος.
πο ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις;
ἐτε καὶ κατακτανῶ γε πρός.
πο ὦ πάτερ, κλύεις ἃ πάσχω;
ἐτε καὶ γὰρ οἷα δρᾷς κλύει.
πο καὶ σὺ μᾶτερ;
ἐτε οὐ θεμιτόν σοι ματρὸς ὀνομάζειν κάρα.
πο ὦ πόλις.
ἐτε μολὼν ἐς Ἄργος, ἀνακάλει Λέρνης ὕδωρ.
πο εἶμι. μὴ πόνει. σὲ δ' αἰνῶ μᾶτερ. Ε. ἔξιθι χθονός.
πο ἔξειμι. πατέρα δέ μοι δὸς ἰδεῖν. Ε. οὐκ ἂν τύχοις.
πο ἀλλὰ παρθένους ἀδελφάς. Ε. οὐδὲ τάσδ' ὄψει ποτέ.
πο ὦ κασίγνηται.
ἐτε τί ταύτας ἀνακαλεῖς γ' ἔχθιστος ὤν;
πο μᾶτερ, ἀλλὰ σύ μοι χαῖρε.
ἰο χαρτὰ γοῦν πάσχω τέκνον;
πο οὐκέτ' εἰμὶ παῖς σός.
ἰο εἰς πολλὰ γ' ἄθλια πέφυκ' ἐγώ.
πο ὅδε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει.
ἐτε καὶ γὰρ ἀνθυβρίζομαι.
πο ποῦ ποτε στήσῃ πρὸ πύργων;
ἐτε ὡς τί μ' ἱστορεῖς τόδε;
πο ἀντιτάξομαι κτενῶν σε. Ε. κἀμὲ τοῦδ' ἔρως ἔχει.
ἰο ὦ τάλαιν' ἐγώ. τί δράσετ' ὦ τέκνα;
ἐτε αὐτὸ σημανεῖ.
ἰο πατρὸς οὐ φεύξεσθ' Ἐριννῦς;
ἐτε ἐρρέτω πρόπας δόμος.
ἐτε ὡς τάχ' οὐκέθ' αἱματηρὸν τοὐμὸν ἀργήσει ξίφος.
πο τὴν δὲ θρέψασάν με γαῖαν, καὶ θεοὺς μαρτύρομαι,
ὡς ἄτιμα οἰκτρὰ πάσχων, ἐξελαύνομαι χθονός,

δοῦλος

ἀπωλόμεσθα· δύο κακὼ σπεύδεις τέκνον,
κείνων στέρεσθαι, τῶνδέ τ᾽ ἐν μέσῳ πεσεῖν.
μέθετον τὸ λίαν, μέθετον· ἀμαθία δυοῖν,
εἰς ταὔθ᾽ ὅταν μόλητον, ἔχθιστον κακόν.
Χο. ὦ θεοί, γένοισθε τῶνδ᾽ ἀποτρόποι κακῶν,
καὶ ξύμβασίν τιν᾽ Οἰδίπου τέκνοις δότε.
ἐτε. μᾶτερ, οὐ λόγων ἔσ᾽ ἀγών, ἀλλ᾽ ἀναλῶται χρόνος
οὑν μέσῳ μάτην· περαίνει δ᾽ οὐδὲν ἡ προθυμία.
οὐ γὰρ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως, ἢ ᾽πὶ τοῖς εἰρημένοις·
ὥστ᾽ ἐμὲ σκήπτρων κρατοῦντα, τῆσδ᾽ ἄνακτ᾽ εἶναι
χθονός. τῶν μακρῶν δ᾽ ἀπαλλαγεῖσα νουθετημάτ᾽ μ᾽ ἔα.
καὶ σὺ τῶνδ᾽ ἔξω κομίζου τειχέων, ἢ κατθανῇ.
πο. πρὸς τίνος; τίς δ᾽ ὧδ᾽ ἄτρωτος, ὅστις ἡμᾶς ξίφος
φόνιον ἐμβαλών, τὸν αὐτὸν οὐκ ἀποίσεται μόρον;
ἐτε. ἐγγύς, οὐ πρόσω βέβηκας, ἐς χέρας λεύσσεις ἐμάς;
πο. εἰσορῶ· δειλὸν δ᾽ ὁ πλοῦτος, καὶ φιλόψυχον κακόν.
ἐτε. κᾆτα σὺν πολλοῖς ἦλθες πρὸς τὸν οὐδὲν ἐς μάχην;
πο. Ἀσφαλὴς γὰρ ἔσ᾽ ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης.
ἐτε. κομπὸς εἶ σπονδαῖς πεποιθώς, αἵ σε σώζουσι θανεῖν.
πο. καὶ σὲ δεύτερον γ᾽ ἀπαιτῶ σκῆπτρα, καὶ μέρη χθονός.
ἐτε. οὐκ ἀπαιτοῦ μεθ᾽· ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον.
πο. τοῦ μέρους ἔχων τὸ πλεῖστον;
ἐτε. φημί· ἀπαλλάσσου δὲ γῆς.
πο. ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῷοι. Ε. οὓς σὺ πορθήσων πάρει;
πο. κλύετέ μου;
ἐτε. τίς δ᾽ ἂν κλύοι σου πατρίδ᾽ ἐπεστρατευμένου;
πο. καὶ θεῶν τῶν λευκοπώλων δώματα.
ἐτε. οἳ στυγοῦσί σε. Γ. ἐξελαυνόμεσθ᾽ ἀπὸ πατρίδος.
ἐτε. Καὶ γὰρ ἦλθες ἐξελῶν. Γ. ἀδικίᾳ γε σῇ, ὦ θεοί.
ἐτε. Μυκήναις, μὴ ᾽νθάδ᾽ ἀνακάλει θεούς.
πο. ἀνόσιος πέφυκας.

ἢ πολλὰ μοχθεῖν, πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι
βούλει; τί δ' ἐστὶ τὸ πλέον; ὄνομ' ἔχει μόνον.
ἐπεὶ τά γ' ἀρκοῦνθ', ἱκανὰ τοῖς γε σώφροσιν.
Οὔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί.
Τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες, ἐπιμελούμεθα.
Ὅταν δὲ χρήζωσ', αὔτ' ἀφαιροῦνται πάλιν.
Ὁ δ' ὄλβος, οὐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος.
ἄγ', ἤν σ' ἔρωμαι δύο λόγους προθεὶς ἅμα.
πότερα τυραννεῖν, ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις;
ἐρεῖς τυραννεῖν; ἢν δὲ νικήσῃ σ' ὅδε,
ἀργεῖά τ' ἔγχη δόρυ τὸ Καδμείων ἕλῃ,
ὄψει δαμασθὲν ἄστυ Θηβαίων τόδε.
ὄψει δὲ πολλὰς αἰχμαλωτίδας κόρας,
βίᾳ πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθουμένας.
ὀδυνηρὸς ἆρ' ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν,
γενήσεται Θήβαισι· φιλότιμος δὲ σύ.
σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ· σοὶ δὲ Πολύνεικες λέγω,
ἀμαθεῖς Ἄδραστος χάριτας ἐς σ' ἀνήψατο.
ἀσύνετα δ' ἦλθες καὶ σὺ πορθήσων πόλιν.
φέρ', ἢν ἕλῃς γῆν τήνδ', ὃ μὴ τύχοι ποτέ,
πρὸς θεῶν, τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορός;
πῶς δ' αὖ κατάρξῃ θυμάτων ἑλὼν πάτραν,
καὶ σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχου ῥοαῖς,
Θήβας πυρώσας, τάσδε Πολυνείκης θεοῖς
ἀσπίδας ἔθηκε; μή ποτ' ὦ τέκνον κλέος
τοιόνδε σοὶ γένοιτ' ἂν ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν.
ἢν δ' αὖ κρατηθῇς, καὶ τὰ τοῦδ' ὑπερδράμῃ,
πῶς Ἄργος ἥξεις, μυρίους λιπὼν νεκρούς;
ἐρεῖ δὲ δή τις, ὦ κακὰ μνηστεύματα
Ἄδραστε προσθείς, διὰ μιᾶς νύμφης γάμον
ἀπωλόμεσθα.

Hi versus a M. Tullio ita vertuntur Lib. 3. de officiis pag 68
Nam si violandum est ius, regnandi gratia
Violandum est: aliis rebus pietatem colas.

ζεύγνυσθ' ἵππους, πεδία πίμπλαθ' ἁρμάτων,
ὡς οὐ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα.
Εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρή, τυραννίδος πέρι
Κάλλιστον ἀδικεῖν· τἄλλα δ' εὐσεβεῖν χρεών.
Χο. Οὐκ εὖ λέγειν χρή, μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς·
οὐ γὰρ καλὸν τοῦτ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ πικρόν.
Ιο. Ὦ τέκνον, οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ
Ἐτεόκλεες πρόσεστιν, ἀλλ' ἡ 'μπειρία
Ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.
τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι
φιλοτιμίας παῖ; μὴ σύ γ'· ἄδικος ἡ θεός·
πολλοὺς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας
ἐσῆλθε, κἀξῆλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων·
ἐφ' ᾗ σὺ μαίνῃ. Κεῖνο κάλλιον τέκνον,
Ἰσότητα τιμᾶν, ἣ φίλους ἀεὶ φίλοις,
Πόλεις τε πόλεσι, ξυμμάχους τε ξυμμάχοις
Συνδεῖ· τὸ γὰρ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ·
Τῷ πλέονι δ' αἰεὶ πολέμιον καθίσταται
Τοὔλασσον, ἐχθρᾶς δ' ἡμέρας κατάρχεται.
Καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν,
Ἰσότης ἔταξε, κἀριθμὸν διώρισε.
Νυκτός τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον, ἡλίου τε φῶς,
Ἴσον βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον.
Κοὐδέτερον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικώμενον.
Εἶθ' ἥλιος μέν, νύξ τε δουλεύει βροτοῖς.
σὺ δ' οὐκ ἀνέξῃ δωμάτων ἔχων ἴσον,
καὶ τῷδ' ἀπονεῖμαι; κᾆτα ποῦ 'στιν ἡ δίκη;
τί τὴν τυραννίδ' ἀδικίαν εὐδαίμονα
τιμᾷς ὑπέρφευ, καὶ μέγ' ἥγησαι τόδε;
περιβλέπεσθαι τίμιον; κενὸν μὲν οὖν.

ὡς πάντα πράσσων σὺν δίκῃ, δίκης ἄτερ
ἀποστεροῦμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα.
ταῦτ' αὐθ' ἕκαστα μῆτερ, οὐχὶ περιπλοκὰς
λόγων ἀθροίσας εἶπον, ἀλλὰ καὶ σοφοῖς,
καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδιχ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

Χο. ἐμοὶ μὲν, εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα
τεθράμμεθ', ἀλλ' οὖν ξυνετά μοι δοκεῖς λέγειν.

ἐτε. Εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἔφυ, σοφόν θ' ἅμα,
Οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις.
Νῦν δ' οὔθ' ὅμοιον οὐδὲν, οὔτ' ἴσον βροτοῖς,
Πλὴν ὀνομάσαι· τὸ δ' ἔργον οὐκ ἔστι τόδε.
ἐγὼ γὰρ οὐδὲν μῆτερ ἀποκρύψας, ἐρῶ·
ἄστρων ἂν ἔλθοιμ' ἡλίου πρὸς ἀνατολὰς,
καὶ γῆς ἔνερθε, δυνατὸς ὢν δρᾶσαι τάδε,
τὴν θεῶν μεγίστην ὥστ' ἔχειν τυραννίδα.
τοῦτ' οὖν τὸ χρηστὸν μῆτερ οὐχὶ βούλομαι,
ἄλλῳ παρεῖναι μᾶλλον, ἢ σώζειν ἐμοί.
Ἀνανδρία γὰρ, τὸ πλέον ὅστις ἀπολέσας,
Τοὔλασσον ἔλαβε· πρὸς δὲ τοῖσδ', αἰσχύνομαι
ἐλθόντα σὺν ὅπλοις τόνδε, καὶ πορθοῦντα γῆν,
τυχεῖν ἃ χρῄζει· ταῖς γὰρ ἂν Θήβαις τόδε
γένοιτ' ὄνειδος, εἰ μυκηναίου δορὸς
φόβῳ παρείην σκῆπτρα τἀμὰ τῷδ' ἔχειν.
χρῆν δ' αὐτὸν οὐχ ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς
μῆτερ ποιεῖσθαι. πᾶν γὰρ ἐξαιρεῖ λόγος,
Ὃ καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἄν.
ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει,
ἔξεστ'· ἐκεῖνο δ' οὐχ ἑκὼν μεθήσομαι.
ἄρχειν παρόν μοι, τῷδε δουλεύσω ποτέ;
πρὸς ταῦτ', ἴτω μοι πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα,

ζεύγνυσθε

» Εἷς ἓν συνελθὼν, ὄμματ' ὄμμασι δίδου,
» Ἐφ' οἷσιν ἥκει, ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν·
» Κακῶν δὲ τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν.
λόγος μὲν οὖν σὸς πρόσθεν, Πολύνεικες τέκνον·
σὺ γὰρ στράτευμα Δαναϊδῶν ἥκεις ἄγων,
ἄδικα πεπονθὼς, ὡς σὺ φής· κριτὴς δέ τις
θεῶν γένοιτο, καὶ διαλλακτὴς κακῶν.
70 Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ,
» Κοὐ ποικίλων δεῖ τ' ἔνδιχ' ἑρμηνευμάτων·
» Ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν· ὁ δ' ἄδικος λόγος,
» Νοσῶν ἐν αὑτῷ, φαρμάκων δεῖται σοφῶν.
ἐγὼ δὲ δωμάτων πατρὸς προὐσκεψάμην
τοὐμόν τε, καὶ τοῦδ', ἐκφυγεῖν χρῄζων ἀράς,
ἃς Οἰδίπους ἐφθέγξατ' εἰς ἡμᾶς ποτε,
ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἑκὼν αὐτὸς χθονὸς,
δοὺς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος ἐνιαυτοῦ κύκλον,
ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὖθις ἀνὰ μέρος λαβὼν,
καὶ μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ φόνου μολὼν,
κακόν τι δρᾶσαι, καὶ παθεῖν, ἃ γίγνεται.
ὁ δ' αἰνέσας ταῦθ', ὅρκιους τε δοὺς θεοὺς,
ἔδρασεν οὐδὲν, ὧν ὑπέσχετ', ἀλλ' ἔχει
τυραννίδ' αὐτὸς, καὶ δόμων ἐμῶν μέρος.
καὶ νῦν ἕτοιμός εἰμι τἀμαυτοῦ λαβὼν,
στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ' ἀποστεῖλαι χθονὸς,
οἰκεῖν δὲ τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν,
καὶ τῷδ' ἀφεῖναι τὸν ἴσον αὖθις χρόνον,
καὶ μήτε πορθεῖν πατρίδα, μήτε τι προσφέρειν
πύργοισι πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις.
ἃ μὴ κυρήσας, τῆς δίκης πειράσομαι
δρᾶν· μάρτυρας δὲ τῶνδε δαίμονας καλῶ,

διδόντες· ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι
πόλιν· θεοὺς δ' ἐπώμοσ', ὡς ἀκουσίως
τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσιν ἠράμην δόρυ.
ἀλλ' ἐς σὲ τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν
μᾶτερ, διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους.
παῦσαι πόνων με, καὶ σὲ, καὶ πᾶσαν πόλιν.
πάλαι μὲν οὖν ὑμνηθὲν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ·
» Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα,
» Δύναμίν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει,
ἁγὼ μεθήκω δεῦρο, μυρίαν ἄγων
» λόγχην· Πένης γὰρ οὐδὲν εὐγενὴς ἀνήρ.
Χο. καὶ μὴν Ἐτεοκλῆς ἐς διαλλαγὰς ὅδε
χωρεῖ· σὸν ἔργον μᾶτερ Ἰοκάστη λέγειν
τοιούσδε μύθους, οἷς διαλλάξεις τέκνα.
Ἐτε. μᾶτερ, πάρειμι· τὴν χάριν δέ σοι διδοὺς,
ἦλθον; τί χρὴ δρᾶν; ἀρχέτω δέ τις λόγου,
ὡς ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνωρίδας λόχων
τάσσων, ἐπέσχον πόλιν, ὅπως κλύοιμί σου
κοινὰς βραβείας· αἷς ὑπόσπονδον μολεῖν
τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων, πείσασά με.
Ἰο. ἐπίσχες· Οὔτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει.
» Βραδεῖς δὲ μῦθοι, πλεῖστον ἀνύουσι σοφόν.
χάσον δὲ δεινὸν ὄμμα, καὶ θυμοῦ πνοάς.
οὐ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσορᾷς κάρα
Γόργονας, ἀδελφὸν δ' εἰσορᾷς ἥκοντα σόν.
σύ τ' αὖ πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε
Πολύνεικες· εἰς γὰρ ταυτὸν ὄμμασι βλέπων,
λέξεις τ' ἄμεινον, τοῦδέ τ' ἐνδέξῃ λόγους.
παραινέσαι δὲ σφῷν τι βούλομαι σοφόν.
» Οταν φίλος τις ἀνδρὶ θυμωθεὶς φίλῳ,

» Εἰς

ιο φίλοι δὲ πατρὸς καὶ ξένοι σ' οὐκ ὠφέλουν;
πο Εὖ πρᾶσσε· τὰ φίλων δ' οὐδέν, ἤν τις δυστυχῇ.
ιο οὐδ' ηὑγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;
πο Κακὸν τὸ μὴ ἔχειν· τὸ γένος οὐκ ἔβοσκέ με.
ιο ἡ πατρὶς ὡς ἔοικε φίλτατον βροτοῖς;
πο οὐδ' ὀνομάσαι δύναιμ' ἂν ὡς ἐστὶ φίλον.
ιο πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τίν' ἐπίνοιαν ἔχεις;
πο ἔχρησ' Ἀδράστῳ Λοξίας χρησμόν τινα.
ιο ποῖον; τί τοῦτ' ἔλεξας; οὐκ ἔχω μαθεῖν.
πο κάπρῳ, λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμους.
ιο καὶ σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν τέκνον;
πο οὐκ οἶδ'· ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσε πρὸς τὴν τύχην.
ιο σοφὸς γὰρ ὁ θεός· τίνι τρόπῳ δ' ἔχες λέχος;
πο νὺξ ἦν· Ἀδράστου δ' ἦλθον εἰς παραστάδας.
ιο κοίτας ματεύων, ἢ φυγὰς πλανώμενος;
πο ἦν ταῦτα· κᾆτά γ' ἦλθεν ἄλλος αὖ φυγάς.
ιο τίς οὗτος; ὡς ἄρ' ἄθλιος κἀκεῖνος ἦν.
πο Τυδεύς· ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦναι πατρός.
ιο τί θηρσὶ δ' ὑμᾶς δῆτ' Ἄδραστος ᾔκασε;
πο στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν οὕνεκ' ἤλθομεν πέρι.
ιο ἐνταῦθα Ταλαοῦ παῖς συνῆκε θέσφατα;
πο κἄδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεάνιδας.
ιο ἆρ' εὐτυχεῖς οὖν τοῖς γάμοις, ἢ δυστυχεῖς;
πο οὐ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος εἰς τόδ' ἡμέρας.
ιο πῶς δ' ἐξέπεισας δεῦρό σοι ἕπεσθαι στρατόν;
πο δισσοῖς Ἄδραστος ὤμοσε γαμβροῖς τόδε,
Τυδεῖ τε, κἀμοί, σύγγαμβρος γάρ ἐστ' ἐμός,
ἄμφω κατάξειν εἰς πάτραν· πρόσθεν δ' ἐμέ.
πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι
πάρεισι, λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' ἐμοί

κάρα ξυρήκες, καὶ πέπλους μελαγχίμους
ἔχουσαν. οἴμοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
Ὡς δεινὸν ἔχθρα μῆτερ οἰκείων φίλων,
Καὶ δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγάς.
τί γὰρ πατήρ μοι πρέσβυς ἐν δώμασι δρᾷ
σκότον δεδορκώς; τί δὲ κασίγνηται δύο;
ἦπου στένουσι τλήμονες φυγὰς ἐμάς;
ιο κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος.
οὕτω γὰρ ἤρξατ' ἄνομα μὲν τεκεῖν ἐμὲ,
κακῶς δὲ γῆμαι πατέρα σὸν, φῦναι τε σέ.
ἀτὰρ τί ταῦτα; Δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν.
ὅπως δ' ἔρωμαι, μή τι σὴν δάκω φρένα
δέδοιχ', ἃ χρήζω, διὰ πόθου δ' ἐλήλυθα.
πο ἀλλ' ἐξερώτα· μηδὲν ἐνδεὲς λίπῃς.
ἃ γὰρ σὺ βούλει, ταῦτ' ἐμοὶ μῆτερ φίλα.
ιο καὶ δή σ' ἐρωτῶ πρῶτον, ὧν χρήζω τυχεῖν.
τί, Τὸ στέρεσθαι πατρίδος, ἦ κακὸν μέγα;
πο Μέγιστον· ἔργῳ δ' ἐστὶ μεῖζον, ἢ λόγῳ.
ιο τίς ὁ τρόπος αὐτοῦ; τί φυγάσι τὸ δυσχερές;
πο ἓν μὲν μέγιστον, οὐκ ἔχει παρρησίαν.
ιο Δούλου τόδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἅ τις φρονεῖ.
πο Τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν χρεών.
ιο Καὶ τοῦτο λυπρὸν, συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς.
πο Ἀλλ' εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον.
ιο Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας ὡς λόγος;
πο καλοῖς βλέπουσί γ' ὄμμασι, μέλλουσι δέ.
ιο οὐδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάφησ' οὔσας κενάς;
πο ἔχουσιν Ἀφροδίτην τίν' ἡδεῖαν θεόν.
ιο πόθεν δ' ἐβόσκου πρὶν γάμοις εὑρεῖν βίον;
πο ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτ' οὐκ εἶχον ἄν.

ιο φίλοι

κρύπτεται. σὲ δ' ὦ τέκνον καὶ γάμοισι δὴ κλύω
ζυγέντα, παιδοποιὸν ἁδονὰν
ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχειν. ξένον τε
κῆδος ἀμφέπειν, ἄλαστα ματρὶ τάδε,
Λαΐῳ τε σῷ παλαιγενεῖ, γάμων ἐπακτὰν ἄταν.
ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς
νόμιμον ἐν γάμοις, ὡς πρέπει ματρὶ μακαρίᾳ.
ἀνυμέναια δ' Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη
λουτροφόρου χλιδᾶς. ἀνὰ δὲ Θηβαίαν πόλιν
ἐσιγάθη σᾶς ἔσοδος νύμφας.
ὄλοιτο τάδ', εἴτε σίδαρος, εἴτ' ἔρις, εἴτε
πατὴρ ὁ σὸς αἴτιος, εἴτε τὸ δαιμόνιον
κατεκώμασε δώμασιν Οἰδιπόδα.
πρὸς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχη.

Χο. Δεινὸν γυναιξὶν αἱ δι' ὠδίνων γοναί.
» Καὶ φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος.

Πο. μᾶτερ, φρονῶν εὖ, κοὐ φρονῶν, ἀφικόμαν
» ἐχθροὺς ἐς ἄνδρας. Ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
» Πατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας. ὃς δ' ἄλλως λέγει,
» Λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει.
οὕτω δὲ ταρβῶν εἰς φόβον τ' ἀφικόμην,
μή τις δόλος με πρὸς κασιγνήτου κτάνῃ,
ὥστε ξιφήρη χεῖρ' ἔχων, δι' ἄστεος
κύκλῳ πρόσωπον ἦλθον. ἓν δέ μ' ὠφελεῖ,
σπονδαί τε, καὶ σὴ πίστις, ἥ μ' εἰσήγαγε
τείχη πατρῷα. πολύδακρυς δ' ἀφικόμην
χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα, καὶ βωμοὺς θεῶν,
γυμνάσιά θ', οἷσιν ἐνετράφην, Δίρκης θ' ὕδωρ.
ὧν οὐ δικαίως ἀπελαθεὶς, ξένην πόλιν
ναίω, δι' ὄσσων ὄμμ' ἔχων δακρυρροοῦν.
ἀλλ' ἐκ γὰρ ἄλγους ἄλγος αὖ σε δέρκομαι,

σ' ἄναξ, τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα.
ἔβας ἔβας ὦ χρόνῳ γᾶν πατρῴαν.
ἰὼ ἰὼ πότνια, μόλε πρόδομος. ἀναπέτασον πύλας
κλύεις ὦ γεραιὰ τένδε· μᾶτερ, τί μέλλεις
ὑπωρόφια μέλαθρα περᾶν; θιγεῖν τ' ὠλέναις τέκνου;
φοινίσσαν ὦ νεάνιδες βοὰν ἔσω
δόμων κλύουσα τῶνδε, γήρᾳ τρομερὰν
ἕλκω ποδὸς βάσιν. ἰὼ τέκνον, χρόνῳ
σὸν ὄμμα, μυρίαις τ' ἐν ἁμέραις προσεῖδον.
ἀμφίβαλλε μαστὸν ὠλέναισι ματρὸς,
παρηΐδων τ' ὄρεγμα, βοστρύχων τε κυανόχρωτα χαίτας
πλόκαμον σκιάζων δέραν ἐμάν.
ἰὼ ἰὼ, μόλις φανεὶς ἄελπτα κἀδόκητα
ματρὸς ὠλέναις. τί φῶ σε; πῶς ἅπαντα
καὶ χερσὶ καὶ λόγοισι πολυέλικτον ἁδονὰν
ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύουσα, τέρψιν
παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς; ἰὼ τέκος,
ἔρημον πατρῷον ἔλιπες δόμον,
φυγὰς ἀποσταλεὶς ὁμαίμου λώβᾳ.
ἦ ποθεινὸς φίλοις; ἦ ποθεινὸς Θήβαις;
ὅθεν ἐμάν τε λευκόχροα κείρομαι
δακρυόεσσαν ἱεῖσα πενθήρη κόμαν,
ἄπεπλος φαρέων λευκῶν τέκνον.
δυσόρφναια δ' ἀμφὶ τρύχη τάδε σκότια
ἀμείβομαι. ὁ δ' ἐν δώμασι πρέσβυς
ὀμματοστερὴς ἀπήνας ὁμόπτερου
τᾶς ἀποζυγείσας δόμων, πόθον ἀμφιδάκρυτον
αἰεὶ κατέχων, ἀνῇξε μὲν ξίφους
ἐπαυτόχειρά τε σφαγάν. ὑπέρ τέρεμνα
τ' ἀγχόνας, στενάζων ἀρὰς τέκνοις.
σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰαγμάτων, σκοτία

λαβόντες, οὐ μεθῶσιν ἀναίμακτον χρόα.
ὧν οὕνεκ' ὄμμα πανταχῆ διοιστέον,
κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ᾖ.
ὡπλισμένος δὲ χεῖρα τῷδε φασγάνῳ,
τὰ πίστ' ἐμαυτῷ τοῦ θράσους παρέξομαι.
ὢ, τίς οὗτος; ἢ κτύπον φοβούμεθα.
» Ἅπαντα γὰρ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται,
» Ὅταν δι' ἐχθρᾶς ποὺς ἀμείβηται χθονός.
πέποιθα μέντοι μητρὶ, κοὐ πέποιθ' ἅμα,
ἥτις μ' ἔπεισε δεῦρ' ὑπόσπονδον μολεῖν.
ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή· βώμιοι γὰρ ἐσχάραι
πέλας πάρεισι, κοὐκ ἔρημα δώματα.
φέρ' ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξίφος,
καὶ τάσδ' ἔρωμαι, τίνες ἐφεστᾶσι δόμοις
ξέναι γυναῖκες· εἴπατ' ἐκ ποίας πάτρας
ἑλληνικοῖσι δώμασι πελάζετε;

Χο. Φοίνισσα μὲν γῆ πατρὶς ἡ θρέψασά με,
Ἀγήνορος δὲ παῖδες ἐκ παίδων δορὸς,
Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον.
μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος
μαντεῖα σεμνὰ Λοξίου τ' ἐπ' ἐσχάρας,
ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν.
σὺ δ' ἀνταμείψαι μ' ὅστις ὢν ἐλήλυθας,
ἑπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονός.

Πο. πατὴρ μὲν ἡμῖν, Οἰδίπους ὁ Λαΐου.
ἔτικτε δ' Ἰοκάστη με, παῖς Μενοικέως.
καλεῖ δὲ Πολυνείκην με Θηβαῖος λεώς.

Χο. ὦ συγγένεια τῶν Ἀγήνορος τέκνων,
ἐμῶν τυράννων, ὧν ἀπεστάλην ὕπο,
γονυπετεῖς ἕδρας προσπίτνω

ἔνθαδε πύργοις· ἴσα δὲ ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις
Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν.
ἔτι δὲ Κασταλίας ὕδωρ ἐπιμένει με
κόμας ἐμὰς δεῦσαι, παρθένιον χλιδὰν
φοιβείαισι λατρείαις. ἰὼ λάμπουσα πέτρα πυρὸς
δικόρυφον σέλας ὑπὲρ ἄκρων
βακχείων Διονύσου οἰνὰς,
ἃ καθαμέριον στάζεις τὸν πολύκαρπον
οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν, ζάθεά τ' ἄντρα δράκοντος,
οὔρειαί τε σκοπιαὶ θεῶν, νιφόβολόν
τ' ὄρος ἱερὸν εἱλίσσων ἀθανάτας θεοῦ,
χορὸς γενοίμαν ἄφοβος παρὰ μεσό
μφαλα γύαλα Φοίβου Δίρκαν προλιποῦσα.
νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων θούριος μολὼν Ἄρης,
αἷμα δάϊον φλέγει, τάδ' ἐφ' ὃ μὴ τύχοι πόλει.
Κοινὰ γὰρ φίλων ἄχη.
κοινὰ, δ' εἴ τι πείσεθ' ἑπτάπυργος ἅδε γαῖα
Φοινίσσᾳ χώρᾳ. φεῦ φεῦ. κοινὸν αἷμα, κοινὰ τέκεα
τᾶς κερασφόρου πέφυκεν Ἰοῦς. ὧν μέτεστί μοι
πόνων, ἀμφὶ δὲ πόλιν νέφος ἀσπίδων
πυκνὸν φλέγει, σχῆμα φοινίου μάχης.
ἃν Ἄρης τάχ' εἴσεται παισὶν Οἰδίπου,
φέρων πημονὰν Ἐριννύων.
Ἄργος ὦ πελασγικὸν, δειμαίνω
τὰν σὰν ἀλκὰν, καὶ τὸ θεόθεν.
οὐ γὰρ ἄδικον εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος
ὁρμᾷ παῖς, ὃς μετέρχεται δόμους.
τὰ μὲν πυλωρῶν κλεῖθρα μ' εἰσεδέξατο,
δι' ὧν πέποιθα τειχέων ἔσω μολεῖν.
ὃ καὶ δέδοικα, μή με δικτύων ἔσω

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ἀν. ἰὼ νέμεσις, καὶ Διὸς βαρύβρομοι βρονταὶ,
κεραύνιόν τε πῦρ αἰθαλόεν,
σύ τοι μεγαλανορίαν ὑπεράνορα
κοιμίζεις· ὅδ' ἐστὶν αἰχμαλωτίδας
ὃς δορὶ Θηβαίας Μυκήναισι,
λερναίᾳ τε δώσειν τριαίνᾳ,
ποσειδωνίοις ἀμυμωνίοις ὕδασι
δουλείαν περιβαλών; μή ποτε
μή ποτε τάνδ' ὦ πότνια χρυσεοβόστρυχον,
ὦ Διὸς ἔρνος Ἄρτεμι, δουλοσύναν τλαίην.
παι. ὦ τέκνον, ἔσβα δῶμα· καὶ κατὰ στέγας
ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς, ἐπεὶ πόθου
ἐς τέρψιν ἦλθες, ὧν ἔχρῃζες εἰσιδεῖν.
ὄχλος γὰρ ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθε πόλιν,
χωρεῖ γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικούς·
» Φιλόψογον γὰρ χρῆμα θηλειῶν γένος ἔφυ
» Σμικρὰς δ' ἀφορμὰς ἢν λάβωσι τῶν λόγων,
» Πλείους ἐπεισφέρουσιν· ἡδονὴ δέ τις
» Γυναιξὶ μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλαις λέγειν.
χο. Τύριον οἶδμα λιποῦσ', ἔβαν
ἀκροθίνια Λοξίᾳ,
Φοινίσσας ἀπὸ νάσου Φοίβῳ
δούλα μελάθρων, ἵν' ὑπὸ δειράσι
νιφοβόλοις Παρνασοῦ κατενάσθην,
Ἰόνιον κατὰ πόντον ἐλάτᾳ πλεύσασα, περιρ-
ρύτων ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων Σικελίας,
ζεφύρου πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν οὐρανῷ
κάλλιστον κελάδημα, πόλεως ἐκπροκριθεῖσ' ἐμᾶς,
καλλιστεύματα Λοξίᾳ, Καδμείων ἔμολον γᾶν
κλεινῶν Ἀγηνοριδᾶν ὁμογενεῖς ἐπὶ Λαΐου πεμφθεῖσα

Ἄρτεμις ἱεμένα τόξοις δαμάσασα,
ὀλέσειεν, ὃς ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρσων.

παι. ἔη τάδ' ὦ παῖ· σὺν δίκη δ' ἥκουσι γῆν.
ὃ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοί.

ἀν. πῦ πῦ δ' ὅς ἐμοὶ μιᾶς ἐγένετ' ἐκ ματέρος
πολυπόνῳ μοίρᾳ; ὦ φίλτατ' εἰπὲ πῦ 'στι.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ. Πολυνείκης, γέρον.

παι. ἐκεῖνος τῶν ἑπτὰ παρθένων τάφου πέλας

ΑΔΡΑΣΤΟΣ. Νιόβης, Ἀδράστῳ πλησίον παραστατεῖ. ὁρᾷς;

ἀν. ὁρῶ δῆτ' οὐ σαφῶς. ὁρῶ δέ πως
μορφῆς τύπωμα, στέρνα τ' ἐξῃκασμένα.
ἀνεμώκεος εἴθε δρόμον νεφέλας ποσὶν
ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος πρὸς ἐμὸν
ὁμογενέτορα· περὶ δ' ὠλένας
δέρᾳ φιλτάτᾳ βάλλοιμι, χρόνῳ φυγάδα μέλεον,
ὡς ὅπλοισι χρυσέοισιν ἐκπρεπὴς γέρον,
ἑῴοις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἀελίου.

παι. ἥξει δόμους τούσδ', ὥστε σ' ἐμπλῆσαι χαρᾶς
ἔνσπονδος.

ἀν. οὗτος δ' ὦ γεραιέ, τίς; πόθεν κυρεῖ;
ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβώς;

ΑΜΦΙΑΡΑΟΣ. παι. ὁ μάντις Ἀμφιάραος ὦ δέσποιν' ὅδε·
σφάγια δ' ἅμ' αὐτῷ, γῆς φιλαίματοι ῥοαί.

ἀν. ὦ λιπαροζώνου θύγατερ
ἀελίου σελαναία, χρυσεόκυκλον
φέγγος, ὡς ἀτρέμεα κέντρα
καὶ σώφρονα πώλοις μεταφέρων, ἰθύνει.
πῦ δ' ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει
Καπανεύς;

ΚΑΠΑΝΕΥΣ. παι. ἐκεῖνος ἑπτὰ πρὸς βάσεις τεκμαίρεται
πύργων, ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν.

ἀλλ' εἰσόρα τὸν πρῶτον, ὃ βούλει μαθεῖν.
ἀν τίς οὗτος ὁ λευκολόφας, προπὰρ ὃς ἄγει στρατοῦ,
πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κουφίζων;
παι λοχαγὸς ὦ δέσποινα.
ἀν τίς; πόθεν γεγώς; αὔδασον ὦ γεραιέ.
τίς ὀνομάζεται;
παι οὗτος Μυκηναῖος μὲν αὐδᾶται γένος, ΜΥΚΗΝΑΙΟΣ
Λερναῖα δ' οἰκεῖ νάμαθ' Ἱππομέδων ἄναξ. ΙΠΠΟΜΕΔΩΝ
ἀν ἒ ἔ, ὡς γαῦρος, ὡς φοβερὸς εἰσιδεῖν,
γίγαντι γηγενέτᾳ προσόμοιος, ἀστερωπὸς
ἐν γραφαῖσιν, οὐχὶ πρόσφορος ἁμερίῳ γέννᾳ.
παι τὸν δ' ἐξαμείβοντ' οὐχ ὁρᾷς Δίρκης ὕδωρ λοχαγόν;
ἀν ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος. τίς δ' ἐστὶν οὗτος;
παι παῖς μὲν Οἰνέως ἔφυ Τυδεύς, ΤΥΔΕΥΣ
Ἄρην δ' Αἰτωλὸν ἐν στέρνοις ἔχει.
ἀν οὗτος ὁ τᾶς Πολυνείκεος ὦ γέρον,
αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος κυρεῖ;
ὡς ἀλλόχρως ὅπλοισι μιξοβάρβαρος.
παι σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοὶ τέκνον,
λόγχαις τ' ἀκοντιστῆρες εὐστοχώτατοι.
ἀν σὺ δ' ὦ γέρον, πῶς αἰθανῇ σαφῶς τάδε;
παι σήμαθ' ἰδὼν τότ' ἀσπίδων ἐγνώρισα,
σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σῷ κασιγνήτῳ φέρων.
ἃ προσδεδορκὼς, οἶδα τοὺς ὡπλισμένους.
ἀν τίς δ' οὗτος ἀμφὶ μνῆμα τοῦ Ζήθου περᾷ,
καταβόστρυχος ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν νεανίας;
παι λοχαγός. Α. ὡς ὄχλος νιν ὑστέρῳ ποδὶ
πανόπλος ἀμφέπει.
παι ὅδ' ἐστὶ Παρθενοπαῖος, Ἀταλάντης γόνος.
ἀν ἀλλά νιν ἁ κατ' ὄρη μετὰ ματέρος ΠΑΡΘΕΝΟΠΑΙΟΣ

χρὴ δ' ὡς σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἐᾶν βροτὸν
τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῆ καθεστάναι.
ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρὶ,
ἐπεί σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν
μεθῆκε, μελάθρων δ' ἐς διήρες ἔσχατον
στράτευμ' ἰδεῖν ἀργεῖον ἱκεσίαις σαῖς,
ἐπίσχες, ὡς ἂν προὐξερευνήσω στίβον,
μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται,
κἀμοὶ μὲν ἔλθοι φαῦλος ὡς δούλῳ ψόγος,
σοὶ δ' ὡς ἀνάσσῃ· πάντα δ' ἐξειδὼς, φράσω,
ἅ τ' εἶδον, εἰσήκουσά τ' Ἀργείων πάρα,
σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σῷ κασιγνήτῳ φέρων,
ἔνθεν δ' ἐκεῖσε, δεῦρό τ' αὖ κείνου παρα.
ἀλλ' οὔτις ἀστῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις,
κέδρου παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδί·
σκόπει δὲ πεδία, καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοὰς,
Δίρκης τε νᾶμα, πολεμίων στράτευμ' ὅσον.
αν ὄρεγε νῦν ὄρεγε γεραιὰν νέᾳ χεῖρ' ἀπὸ κλιμάκων,
ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων.
παι ἰδοὺ, ξύναψον παρθέν'· εἰς καιρὸν δ' ἔβης·
κινούμενον γὰρ τυγχάνει πελασγικὸν
στράτευμα· χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους.
αν ἰὼ πότνια παῖ Λατοῦς Ἑκάτα,
κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀστράπτει.
παι οὐ γάρ τι φαύλως ἦλθε Πολυνείκης χθόνα,
πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων.
αν ἆρα πύλαι κλήθροις χαλκόδετά τ' ἔμβολα
λαϊνέοις Ἀμφίονος ὀργάνοις
τείχεος ἥρμοσται;
παι θάρσει· τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις.

ἀλλ'

Ἐτεοκλέα, κλεινήν τε Πολυνείκους βίαν·
κόρας τε δισσάς· τὴν μὲν, Ἰσμήνην πατὴρ
ὠνόμασε· τὴν δὲ πρόσθεν, Ἀντιγόνην, ἐγώ·
μαθὼν δὲ τἀμὰ λέκτρα μητρῴων γάμων
ὁ πάντ' ἀνατλὰς Οἰδίπους παθήματα,
εἰς ὄμματ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἱμάξας κόρας·
ἐπεὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται,
κλῄθροις ἔκρυψαν πατέρ', ἵν' ἀμνήμων τύχη
γένοιτο, πολλῶν δεομένη σοφισμάτων·
ζῶν δ' ἔστ' ἐν οἴκοις· πρὸς δὲ τῆς τύχης νοσῶν,
ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας,
θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε.
τὼ δ' εἰς φόβον πεσόντε μὴ τελεσφόρους
ἀρὰς θεοὶ κραίνωσιν, οἰκούντων ὁμοῦ,
ξυμβάντ' ἔταξαν, τὸν νεώτερον πάρος
φεύγειν ἑκόντα τήνδε Πολυνείκην χθόνα·
Ἐτεοκλέα δὲ σκῆπτρ' ἔχειν μένοντα γῆς,
ἐνιαυτὸν ἀλλάσσοντ'· ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς
καθέζετ' ἀρχῆς, οὐ μεθίσταται θρόνων·
φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνείκην χθονός.
ὁ δ' Ἄργος ἐλθὼν, κῆδος Ἀδράστου λαβὼν,
πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων, ἄγει·
ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἑπτάπυλα τείχη τάδε,
πατρῷ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα, καὶ μέρη χθονός.
ἐγὼ δ' ἔριν λύουσ', ὑπόσπονδον μολεῖν
ἔπεισα παιδὶ παῖδα, πρὶν ψαῦσαι δορός.
ἥξειν δ' ὁ πεμφθεὶς φησιν αὐτὸν ἄγγελος.
ἀλλ' ὦ φαεινὰς οὐρανοῦ ναίων πτύχας,
Ζεῦ, σῶσον ἡμᾶς· δὸς δὲ ξύμβασιν τέκνοις.

σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον·
ὅθεν νιν Ἑλλὰς ὠνόμαζεν Οἰδίπουν·
Πολύβου δέ νιν λαβόντες ἱπποβουκόλοι,
φέρουσ' ἐς οἴκους· ἔς τε δεσποίνης χέρας
ἔθηκαν· ἡ δὲ τῶν ἐμῶν ὠδίνων πόνον,
μαστοῖς ὑφεῖτο, καὶ πόσιν πείθει τεκεῖν·
ἤδη δὲ πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρούμενος
παῖς οὑμὸς, ἢ γνοὺς, ἤ τινος μαθὼν πάρα,
ἔστειχε τοὺς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων,
πρὸς δῶμα Φοίβου, Λάϊος θ' οὑμὸς πόσις,
τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν
εἰ μηκέτ' εἴη· καὶ ξυνάπτετον πόδα
ἐς ταυτὸν ἄμφω Φωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ·
καί νιν κελεύει Λαΐου τροχηλάτης·
ὦ ξένε, τυράννοις ἐκποδὼν μεθίστασο·
ὁ δ' εἷρπ' ἄναυδος μέγα φρονῶν· πῶλοι δέ νιν
χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν·
ὅθεν, τί τἀκτὸς τῶν κακῶν με δεῖ λέγειν;
παῖς, πατέρα καίνει· καὶ λαβὼν ὀχήματα,
Πολύβῳ τροφεῖ δίδωσιν· ὡς δ' ἐπεζάρει
Σφὶγξ ἁρπαγαῖσι πόλιν, ἐμός τ' οὐκ ἦν πόσις,
Κρέων τ' ἀδελφὸς τἀμὰ κηρύσσει λέχη·
ὅστις σοφῆς αἴνιγμα παρθένου μάθοι,
τούτῳ ξυνάψειν λέκτρα· τυγχάνει δέ πως
αἴνιγμ' ἐμὸς παῖς Οἰδίπους Σφιγγὸς μαθών·
ὅθεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται,
καὶ σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός·
γαμεῖ δὲ τὴν τεκοῦσαν, οὐκ εἰδὼς τάλας,
οὐδ' ἡ τεκοῦσα παιδὶ συγκοιμωμένη·
τίκτω δὲ παῖδας παιδὶ, δύο μὲν ἄρσενας,

Ἐτεοκλέα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

Τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδόν,
καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις
ἥλιε, θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα,
ὡς δυστυχῆ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
ἀκτῖν' ἐφῆκας, Κάδμος ἡνίκ' ἦλθε γῆν θεῶν
τήνδ', ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα.
ὃς παῖδα γήμας Κύπριδος Ἁρμονίαν ποτέ,
Πολύδωρον ἐξέφυσε· τοῦ δέ, Λάβδακον
φῦναι λέγουσιν· ἐκ δὲ τοῦδε, Λάϊον.
ἐγὼ δὲ παῖς μὲν κλῄζομαι Μενοικέως,
Κρέων τ' ἀδελφὸς ματρὸς ἐκ μιᾶς ἔφυ.
καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με· τοῦτο γὰρ πατὴρ
ἔθετο. γαμεῖ δὲ Λάϊός με· ἐπεὶ δ' ἄπαις
ἦν, χρόνια λέκτρα τἄμ' ἔχων ἐν δώμασιν,
ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον, ἐξαιτεῖ θ' ἅμα
παίδων ἐς οἴκους ἀρσένων κοινωνίαν.
ὁ δ' εἶπεν· ὦ Θήβαισιν εὐίπποις ἄναξ,
μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.
εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,
καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δι' αἵματος.
ὁ δ' ἡδονῇ δοὺς, ἔς τε βακχεῖον πεσὼν,
ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, καὶ σπείρας βρέφος,
γνοὺς τἀμπλάκημα, τοῦ θεοῦ τε τὴν φάτιν,
λειμῶν' ἐς Ἥρας, καὶ Κιθαιρῶνος λέπας
δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος,

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩ ΤΩ ΘΗΒΑΙΩ·

Λάϊε λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς;
Δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
Σοῦ παιδὸς χέρεσσι λιπεῖν φάος· ὣς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς κρονίδης Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
Οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν· ὁ δ' ηὔξατό σοι τάδε πάντα

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ·

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς, καὶ τετράπον· οὗ μία φωνὴ,
Καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἑρπετὰ κινεῖται, ἀνά τ' αἰθέρα, καὶ κατὰ πόντον·
Ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐπειγόμενον ποσὶ βαίνῃ,
Ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ·

ἐρειδόμενον ...
ἔνθα μένος γυίοισιν ἀφαυρότερον πέλει αὐτοῦ ...

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ·

Ἰοκάστη·	Πολυνείκης·	Ἄγγελος·
Παιδαγωγός·	Ἐτεοκλῆς·	Ἕτερος ἄγ-
Ἀντιγόνη·	Κρέων·	γελος·
Χορὸς ἐκ φοι-	Μενοικεύς·	Οἰδίπους·
νισσῶν γυναικῶν·	Τειρεσίας·	

Προλογίζει δὲ ἡ Ἰοκάστη·

Λύσις τοῦ αἰνίγματος

Ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃ ἡνίκα γαῖαν ἐφέρπη
πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων,
γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει
αὐχένα φορτίζων, γήραϊ καμπτόμενος.

ριψεν. Οἰδίπουν δὲ φυγάδα τῆς πατρίδος ἀπέπεμψεν, ἐφ' ὧν μὲν φυλάξας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ' ὧν δὲ τὴν ὀργὴν λογοποιήσας, οὐδὲ περὶ τὴν δυστυχίαν ἐλεήσας.

ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ.

Περιπαθὴς ἄγαν αἱ Φοίνισσαι τῇ τραγῳδίᾳ. ἀπώλετο γὰρ ὁ Κρέοντος υἱὸς ἀπὸ τοῦ τείχους ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀποθανών. ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ὑπ' ἀλλήλων. καὶ Ἰοκάστη ἡ μήτηρ αὐτῶν ἑαυτὴν ἀνεῖλεν ἐν τοῖς παισί. καὶ οἱ ἐπὶ Θήβας στρατευόμενοι Ἀργεῖοι, ἀπώλοντο. καὶ ἄταφος Πολυνείκης πρόκειται. καὶ Οἰδίπους τῆς πατρίδος ἐκβάλλεται. καὶ σὺν αὐτῷ, ἡ θυγάτηρ Ἀντιγόνη. Ἔστι δὲ τὸ δρᾶμα καὶ πολυπρόσωπον, καὶ γνωμῶν πολλῶν μεστόν τε, καὶ καλῶν.

ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ.

Ἔστι μὲν ταῖς σκηνικαῖς ὄψεσι καλὸν τὸ δρᾶμα, ἐπεὶ καὶ παραπληρωματικόν. ἥ τε ἀπὸ τῶν τειχέων Ἀντιγόνη θεωροῦσα, μέρος οὐκ ἔστι δράματος. καὶ ὑπόσπονδος Πολυνείκης οὐδενὸς ἕνεκα παραγίνεται, ὅτι ἐπὶ πᾶσι μετ' ᾠδῆς ἀδολέσχου φυγαδευόμενος ὁ Οἰδίπους, προσέρριπται διακενοῦ.

Cum hac fabula coniuncti sunt argumenti ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας Aeschyli et Antigone Sophoclis, et scenites huius poetae, erat et oedipus huius poetae, qui citatur interpr. sed desideratur. et Antigone eiusdem.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΦΟΙ ΝΙΣΣΩΝ.

Ἐτεοκλῆς παραλαβὼν τὴν τῶν Θηβῶν βασιλείαν, ἀποστερεῖ τοῦ μέρους τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Πολυνείκην. φυγὰς δὲ ἐκεῖνος εἰς Ἄργος παραγενόμενος, ἔγημε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀδράστου. κατελθεῖν δὲ εἰς τὴν πατρίδα φιλοτιμούμενος, καὶ πείσας τὸν πενθερὸν, συνήθροισεν ἀξιόλογον στρατὸν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ εἰς Θήβας ἐλήλυθεν. ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἰοκάστη ἔπεισεν αὐτοὺς ὑπόσπονδον ἐλθεῖν ἐς τὴν πόλιν καὶ διαλεχθῆναι πρότερον τῷ ἀδελφῷ περὶ τῆς ἀρχῆς. δεινοπροσωπήσαντος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος τοῦ Ἐτεοκλέους, ἡ μὲν Ἰοκάστη συναγαγεῖν τὰ τέκνα οὐκ ἠδύνατο πρὸς φιλίαν. Πολυνείκης δὲ ὡς πρὸς πόλεμον λοιπὸν παραταξάμενος, ἀνεχώρησε τῆς πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νίκην ἔσεσθαι τοῖς Θηβαίοις, ἐὰν ὁ παῖς Κρέοντος Μενοικεὺς σφάγιον Ἄρει γένηται. ὁ μὲν οὖν Κρέων, ἠρνήσατο ἐπιδοῦναι τῇ πόλει τὸν παῖδα. ὁ δὲ νεανίσκος, ἐβούλετο. καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ φυγὴν μετὰ χρημάτων διδόντος, ἑαυτὸν ἀπέσφαξε. καὶ δὴ καὶ ἔπραξε. Θηβαῖοι δὲ, τοὺς ἡγεμόνας τῶν Ἀργείων ἔσφαξαν. Ἐτεοκλῆς δὲ, καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες, ἀνεῖλον ἀλλήλους. ἡ μὲν οὖν μήτηρ αὐτῶν εὑροῦσα νεκροὺς τοὺς υἱοὺς, ἀνεῖλεν ἑαυτήν. ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων, παρέλαβε τὴν βασιλείαν. οἵ τε Ἀργεῖοι νικηθέντες τῆς μάχης, ἀνεχώρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων, τοὺς μὲν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πεσόντας, οὐκ ἔδωκεν εἰς ταφήν. Πολυνείκην δὲ ἀκήδευτον ἔρριψεν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

EVRIPIDIS PHOENISSAE.

καὶ λέκτρ' ἐπῄνεσ', ἡνίκ' ἂν διδῷ πατήρ.
ὦ Ζηνὸς Ἑλένη χαῖρε παῖ· ζηλῶ δέ σε
θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον.
Ὀρέστα, σοὶ δὲ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ,
Φοίβου λέγοντος· εὐγενὴς δ' ἀπ' εὐγενοῦς
γήμας, ὄναιο καὶ σὺ καὶ ὁ διδοὺς ἐγώ.
χωρεῖτε νῦν ἕκαστος, οἷ προστάσσομεν.
νείκους τε διαλύεσθε. Μ. πείθεσθαι χρεών.
κἀγὼ τοιοῦτος· σπένδομαι δὲ συμφοραῖς
Μενέλαε, καὶ σοῖς Λοξία θεσπίσμασιν.
ἴτε νῦν καθ' ὁδὸν τὴν καλλίστην
θεῶν εἰρήνην τιμῶντες· ἐγὼ
δ' Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω,
λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἐξανύσας,
ἔνθα παρ' Ἥρᾳ, τῇ θ' Ἡρακλέους
Ἥβῃ πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις
ἔσται, σπονδαῖς ἔντιμος ἀεὶ
σὺν Τυνδαρίδαις τοῖς Διὸς υἱοῖς
ναύταις, μεδέουσα θαλάσσης.
ὦ μέγα σεμνὴ νίκα, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις,
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὕβρισμα θνητῶν, ἀφθόνου πληρώματος.
τὰ μὲν καθ' Ἑλένην, ὧδ' ἔχει· σὲ δ' αὖ χρεὼν
Ὀρέστα, γαίας τῆσδ' ὑπερβαλόνθ' ὅρους,
Παρράσιον οἰκεῖν δάπεδον ἐνιαυτοῦ κύκλον.
κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον,
Ἀζᾶσιν, Ἀρκάσιν τ' Ὀρέστειον καλεῖν.
ἐνθένδε τ' ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν,
δίκην ὑπόσχες αἵματος μητροκτόνου,
εὐμενίσι τρισαῖς· θεοὶ δέ σοι δίκης βραβεῖς
Πάγοισιν ἐν Ἀρείοισιν εὐσεβεστάτην
ψῆφον διοίσουσ', ἔνθα νικῆσαί σε χρή.
ἐφ' ἧς δ' ἔχεις Ὀρέστα φάσγανον δέρῃ,
γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιόνην· ὃς δ' οἴεται
Νεοπτόλεμος γαμεῖν νιν, οὐ γαμεῖ ποτε.
θανεῖν γὰρ αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει,
δίκας Ἀχιλλέως πατρὸς ἐξαιτοῦντί με. ὑπὲρ τῆς τελευτῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
Πυλάδῃ δ' ἀδελφῆς λέκτρον, ᾧ ποτ' ᾔνεσας,
δός· ὁ δ' ἐπιὼν νιν βίοτος εὐδαίμων μενεῖ. τὸ νιν ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ.
Ἄργους δ' Ὀρέστην Μενέλεως ἔα κρατεῖν.
ἐλθὼν δ' ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονὸς,
φερνὰς ἔχων δάμαρτος, ἥ σε μυρίοις
πόνοις διδοῦσα, δεῦρ' ἀεὶ διήνυσε.
τὰ πρὸς πόλιν δὲ τῷδ' ἐγὼ θήσω καλῶς,
ὅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα.
ὀρέ. ὦ Λοξία μαντεῖε, σῶν θεσπισμάτων,
οὐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος.
καίτοι μ' ἐσῄει δεῖμα μή τινος κλύων
ἀλαστόρων, δόξαιμι σὴν κλύειν ὄπα.
ἀλλ' εὖ τελεῖται· πείσομαι δὲ σοῖς λόγοις.
ἰδοὺ μεθίημ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς.

με ἦ παῖδά μου φονεύσετε; Ο. ὧδ' ἔχει τάδε.
με ὦ τλήμων Ἑλένη. Ο. τἀμὰ δ' οὐχὶ τλήμονα;
με σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Ο. εἰ γὰρ τόδ' ἦν.
με πόνους πονήσας μυρίους; Ο. πλήν γ' εἰς ἐμέ.
με πέπονθα δεινά. Ο. τότε γὰρ ἦσθ' ἀνωφελής.
με ἔχεις με. Ο. σαυτόν σύ γ' ἔλαβες κακὸς γεγώς.
ἀλλ' εἶ', ὕφαπτε δώματ' Ἠλέκτρα τάδε.
σύ τ' ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέστατε
Πυλάδη, κάταιθε γεῖσα τείχεος τάδε.
με ὦ γαῖα Δαναῶν, ἱππίου τ' Ἄργους κτίται,
οὐκ οὖν ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε;
πᾶσαν γὰρ ἡμῶν ὅδε βιάζεται πόλιν
ζῆν, αἷμα μητρὸς μυσαρὸν ἐξειργασμένος.
απ Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον.
Φοῖβός σ' ὁ Λητοῦς παῖς ὅδ' ἐγγὺς ὢν, καλῶ.
σύ θ', ὃς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρῃ
Ὀρέσθ', ἵν' εἰδῇς οὓς φέρων ἥκω λόγους.
Ἑλένην μέν, ἣν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὤν,
ἥμαρτες, ὀργὴν Μενέλεῳ ποιούμενος,
ἥδ' ἐστίν, ἣν ὁρᾶτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,
σεσωσμένη τε, κοὐ θανοῦσα πρὸς σέθεν.
ἐγώ νιν ἐξέσωσα, κἀπὸ φασγάνου
τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἥρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
Ζηνὸς γὰρ οὖσαν, ζῆν νιν ἄφθιτον χρεών.
Κάστορί τε, Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
σύνθακος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.
ἄλλην δὲ νύμφην εἰς δόμους κτῆσαι λαβών.
ἐπεὶ θεοὶ τῷ τῆσδε καλλιστεύματι
Ἕλληνας εἰς ἓν καὶ Φρύγας συνήγαγον,
θανάτους τ' ἔθηκαν ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς

με τί χρῆμα δρᾶσαι; παρακαλεῖς γὰρ ἐς φόβον.
ὀρέ τὴν Ἑλλάδος μιάστορ' ἐς ἅδου βαλεῖν.
με ἀπόδος δάμαρτος νέκυν, ὅπως χώσω τάφῳ.
ὀρέ θεοὺς ἀπαίτει. παῖδα δὲ κτανῶ σέθεν.
με ὁ μητροφόντης, ἐπὶ φόνῳ πράσσει φόνον.
ὀρέ ὁ πατρὸς ἀμύντωρ, ὃν σὺ προὔδωκας θανεῖν.
με οὐκ ἤρκεσέ σοι τὸ παρὸν αἷμα ματέρος;
ὀρέ Οὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων ἀεί.
με ἦ καὶ σὺ Πυλάδη τοῦδε κοινωνεῖς φόνου;
ὀρέ φησὶ σιωπῶν. ἀρκέσω δ' ἐγὼ λέγων.
με ἀλλ' οὔτι χαίρων, ἤνγε μὴ φύγῃς πτεροῖς.
ὀρέ οὐ φευξόμεθα, πυρὶ δ' ἀνάψομεν δόμους.
με ἦ γὰρ πατρῷον δῶμα πορθήσεις τόδε;
ὀρέ ὡς μήτ' ἔχῃς σὺ τήνδ', ἐπισφάξας πυρί.
με κτεῖν'. ὡς κτανώνγε, τῶνδέ μοι δώσεις δίκην.
ὀρέ ἔσται τάδε. Μ. ἆ. ἆ. μηδαμῶς δράσεις τάδε.
ὀρέ σίγα νῦν. ἀνέχου δ' ἐνδίκως πράσσων κακῶς.
με ἦ γὰρ δίκαιον ζῆν σε; Ο. καὶ κρατεῖνγε γῆς.
με ποίας; Ο. ἐν Ἄργει τῷδε τῷ πελασγικῷ.
με εὖ γοῦν θίγοις ἂν χερνίβων; Ο. τί γὰρ οὔ;
με καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις;
ὀρέ σὺ δ' ἂν καλῶς;
με ἁγνὸς γάρ εἰμι χέρας. Ο. ἀλλ' οὐ τὰς φρένας.
με τίς δ' ἂν προσείποι σ'; Ο. ὅστις ἐστὶ φιλοπάτωρ.
με ὅστις δὲ τιμᾷ μητέρ'; Ο. εὐδαίμων ἔφυ.
με οὔκουν σύγε. Ο. οὐ γὰρ ἁνδάνουσιν αἱ κακαί.
με ἄπαιρε θυγατρὸς φάσγανον. Ο. ψευδὴς ἔφυς.
με ἀλλὰ κτανεῖς μου θυγατέρ'; Ο. οὐ ψευδὴς ἔτ' εἶ.
με οἴμοι, τί δράσω; Ο. πεῖθ' ἐς Ἀργείους μολών.
με πειθὼ τίνα; Ο. ἡμᾶς μὴ κτανεῖν αἰτοῦ πόλιν.

Πρὸς μανιῶς πράσσοντας ὡς σὺ νῦν Ὀρέστα δυστυχῶς
με. ἥκω κλύων τὰ δεινὰ, καὶ δραστήρια
δισσοῖν λεόντοιν· οὐ γὰρ ἄνδρ' αὐτὼ καλῶ·
ἤκουσα γὰρ δὴ τὴν ἐμὴν ξυνάορον
ὡς οὐ τέθνηκεν, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται,
κενὴν ἀκούσας βάξιν· ἣν φόβῳ σφαλεὶς
ἤγγειλέ μοί τις· ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου
τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα, καὶ πολὺς γέλως·
ἀνοιγέτω τις δῶμα· προσπόλοις λέγω
ὠθεῖν πύλας τάσδ', ὡς ἂν ἀλλὰ παῖδ' ἐμὴν
ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μιαιφόνων,
καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν
λάβωμεν, ᾗ δεῖ ξυνθανεῖν ἐμῇ χερὶ
τοὺς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον·
ὀρέ. οὗτος, σὺ κλῄθρων τῶνδε μὴ ψαύσῃς χεροῖν·
Μενέλαον εἶπον, ὃς πεπύργωσαι θράσει·
ἢ τῷδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν
ῥήξας παλαιὰ γεῖσα, τεκτόνων πόνον·
μοχλοῖς δ' ἄραρε κλεῖθρα σῆς βοηδρόμου
σπουδῆς, ἅ σ' εἴρξει μὴ δόμων εἴσω περᾶν·
με. ἔα· τί χρῆμα, λαμπάδων ὁρῶ σέλας,
δόμων δ' ἐπ' ἄκρων τούσδε πυργηρουμένους,
ξίφος δ' ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρουρον δέρῃ;
ὀρέ. πότερον ἐρωτᾶν, ἢ κλύειν ἐμοῦ θέλεις;
με. οὐδέτερον· ἀνάγκη δ' ὡς ἔοικε σοῦ κλύειν·
ὀρέ. μέλλω κτανεῖν σου θυγατέρ', εἰ βούλει μαθεῖν·
με. Ἑλένην φονεύσας ἐπὶ φόνῳ πράξεις φόνον;
ὀρέ. εἰ γὰρ κατέσχον μὴ θεῶν κλεφθεὶς ὕπο·
με. ἀρνῇ κατακτὰς, κἀφ' ὕβρει λέγεις τάδε;
ὀρέ. λυπράν γε τὴν ἄρνησιν· εἰ γὰρ ὤφελον·

φρ. καλὸν ἔπος λέγεις τόδε.
ὀρέ. ἀλλὰ μεταβουλευσόμεσθα.
φρ. τοῦτο δ' οὐ καλῶς λέγεις.
ὀρέ. μῶρος, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην.
οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας, οὔτ' ἐν ἀνδράσι σύγ' εἶ.
τοῦ, δὲ μὴ στῆσαί σε κραυγὴν, οὕνεκ' ἐξῆλθον δόμου.
ὀξὺ γὰρ βοῆς ἀκοῦσαν Ἄργος ἐξεγείρεται.
Μενέλεων δ' οὐ τάρβος ἡμῖν ἀναλαβεῖν ἴσω ξίφους.
ἀλλ' ἴτω ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοστρύχοις γαυρούμενος.
εἰ γὰρ Ἀργείους ἐπάξει τοῖσδε δώμασι λαβὼν,
τὸν Ἑλένης φόνον διώκων, κἀμὲ μὴ σώζειν θέλει,
σύγγονόν τ' ἐμὴν, Πυλάδην τε
τὸν τάδε συνδρῶντά μοι,
παρθένον τε, καὶ δάμαρτα, δύω νεκρὼ κατόψεται.
χο. ἰὼ ἰὼ τύχα. ἕτερον εἰς ἀγῶν' ἕτερον αὖ
δόμος φοβερὸν ἀμφὶ τοὺς Ἀτρείδας πιτνεῖ.
ἡμι. τί δρῶμεν; ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε,
ἢ σῖγ' ἔχωμεν ἀσφαλέστερον φίλαι;
ἡμι. ἴδε πρὸ δωμάτων, ἴδε προκηρύσσει
θοάζων ὅδ' αἰθέρος ἄνω καπνός.
χο. ἅπτουσι πεύκας, ὡς πυρώσοντες δόμους
τοὺς Ταντάλειους, οὐδ' ἀφίστανται φόνου.
τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι τέλος, ὅπα θέλει.
μεγάλα δέ τις ἁ δύναμις δι' ἀλαστόρων
ἔπαισεν ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων,
διὰ τὸ Μυρτίλου πέσημ' ἐκ δίφρου.
χο. ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λεύσσω Μενέλεων δόμων πέλας,
ὀξύπουν, ᾐσθημένον που τὴν τύχην, ἣ νῦν πάρα.
ἠλέ. οὐκ ἔτ' ἂν φθάνοιτε κλῇθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς
ὦ κατὰ στέγας Ἀτρείδαι; Δεινὸν ἀτυχῶν ἀνήρ

ἄφαντος, ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ, καὶ φῶς, καὶ νύξ,
ἤτοι φαρμάκοισιν, ἢ μάγων τέχναις, ἢ θεῶν κλοπαῖς·
τὰ δ' ὕστερον οὐκέτ' οἶδα· δραπέτην γὰρ ἐ
ξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα·
πολύπονα δὲ πολύπονα πάθεα
Μενέλαος ἀνασχόμενος, ἀνόνητον ἀπὸ Τροίας
ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον·

χο καὶ μὴν ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε· ι. διαδέχεται.
ξιφηφόρον γὰρ ἐσορῶ πρὸ δωμάτων
βαίνοντ' Ὀρέστην ἐπτοημένῳ ποδί· ι. σπουδαίῳ.

ὀρέ ποῦ 'στιν οὗτος, ὃς πέφευγεν ἐκ δόμων τοὐμὸν ξίφος;
φρ προσκυνῶ σ' ἄναξ, νόμοισι βαρβάροισι προσπεσών·
ὀρέ οὐκ ἐν Ἰλίῳ τάδ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί·
φρ Πανταχοῦ ζῆν ἡδὺ μᾶλλον, ἢ θανεῖν τοῖς σώφροσιν·
ὀρέ οὔτι που κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεῳ βοηδρομεῖν;
φρ σοὶ μὲν οὖν ἔγωγ' ἀμύνειν· ἀξιώτερος γὰρ εἶ·
ὀρέ ἐνδίκως ἡ Τυνδάρειος ἆρα παῖς διώλετο;
φρ ἐνδικώτατ', εἴγε λαιμοὺς εἶχε τριπτύχους θανεῖν·
ὀρέ δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ, τἄνδον οὐχ οὕτω φρονῶν·
φρ οὐ γάρ, ἥτις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυξὶ διελυμήνατο;
ὀρέ ὄμοσον· εἰ δὲ μή, κτενῶ σε, μὴ λέγειν ἐμὴν χάριν·
φρ τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγώ·
ὀρέ ὧδε κἀν Τροίᾳ σίδηρος πᾶσι Φρυξὶν ἦν φόβος;
φρ ἄπεχε φάσγανον· πέλας γὰρ δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον·
ὀρέ μὴ πέτρος γένῃ δέδοικας, ὥστε Γοργόν' εἰσιδών;
φρ μὴ μὲν οὖν νεκρός· τὸ Γοργοῦς δ' οὐ κάτοιδ' ἐγὼ κάρα·
ὀρέ δοῦλος ὢν φοβῇ τὸν ᾅδην, ὅς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;
φρ Πᾶς ἀνὴρ κἂν δοῦλος ᾖ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν·
ὀρέ εὖ λέγεις· σώζει σε σύνεσις· ἀλλὰ βαῖν' εἴσω δόμων·
φρ οὐκ ἄρα κτενεῖς με; Ο· ἀφεῖσαι. δόμινκνεις

φρ καλὸν

* φαρμάκοισι] τοῦτο δοκεῖ ἀπὸ ἱστορίας εἶναι, ὅσον διὰ τὸ ἔθνος γυναικὸς δοκεῖ πλεῖστα φάρμακα εἰληφέναι ἡ ἑλένη ὡς ὅμηρος
Τά οἱ πολυδάμνα πόρεν θῶνος παράκοιτις αἰγυπτίη.
πολλὰ δὲ ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.

ι. ἀντιλάμπει
ι. μᾶλλον μὲν οὖν δέδοικα, μὴ γένωμαι νεκρός.

λευκὸν δ' ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις
κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγᾷ.
φυγᾷ δὲ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον ἴχνος
ἔφερεν, ἔφερεν· ἐς κόμας δὲ δακτύλους
δικὼν Ὀρέστας, μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς,
ὤμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην,
παίειν λαιμῶν ἔμελλεν εἴσω μέλαν ξίφος.
χο πῶ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες;
φρ ἰαχᾷ δόμων θύρετρα καὶ σταθμοὺς
μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἔνθ' ἐμίμνομεν,
βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν στέγης·
ὁ μὲν, πέτρους· ὁ δ' ἀγκύλας,
ὁ δὲ, ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων·
ἔναντα δ' ἦλθε Πυλάδης ἀλίαστος,
οἷος οἷος Ἕκτωρ ὁ φρύγιος, ἢ τρικόρυθος Αἴας·
ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι πριαμίσι·
φασγάνων δ' ἀκμὰς συνήψαμεν·
τότε δὴ τότε διαπρεπεῖς
ἐγένοντο Φρύγες, ὅσον Ἄρεος ἀλκὰν
ἥσσονες Ἑλλάδος ἐγενόμεθ' αἰχμᾶς·
ὁ μὲν, οἰχόμενος φυγάς· ὁ δὲ, νέκυς ὤν·
ὁ δὲ, τραῦμα φέρων· ὁ δὲ, λισσόμενος
θανάτου προβολάν· ὑπὸ σκότον δ' ἐφεύγομεν·
νεκροὶ δ' ἔπιπτον· οἱ δ' ἔμελλον· οἱ δ' ἔκειντ'.
ἔμολε δ' ἡ τάλαιν' Ἑρμιόνα δόμους
ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρὸς, ἅ νιν ἔτεκε τλάμων·
ἄθυρσοι δ' οἷά νιν δραμόντες βάκχαι,
σκύμνον ἐν χεροῖν ὀρείαν ξυνήρπασαν·
πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον·
ἁ δ' ἐκ θαλάμων ἐγένετο διαπρὸ δόμων

συστολῖσαι χρυσέᾳ λίνῳ
φάρεα πορφύρεα,
δῶρα Κλυταιμνήστρᾳ.
προσεῖπε δ' Ὀρέστας
λάκαιναν κόραν. ὦ Διὸς παῖ,
θὲς ἴχνος πέδῳ δεῦρ', ἀποστᾶσα κλισμοῦ,
Πέλοπος ἐπὶ προπάτορος ἕδραν παλαιᾶς
ἑστίας, ἵν' εἰδῇς λόγους ἐμούς.
ἄγει δ' ἄγει νιν. ἁ δ' ἐφέπετο
οὐ πρόμαντις ὧν ἔμελλεν.
ὁ δὲ συνεργὸς, ἄλλ' ἔπρασσ' ἰὼν κακὸς φωκεύς.
οὐκ ἐκποδὼν ἴτ', ἀλλ' αἰεὶ κακοὶ Φρύγες;
ἔκλῄσε δ' ἄλλον ἄλλοσε
στέγης. τοὺς μὲν, ἐν σταθμοῖσιν
ἱππικοῖς, τοὺς δ' ἐν ἕδραισι,
τοὺς δ' ἐκεῖσε κεῖθεν, ἄλλον ἄλλοσε
διαρμόσας ἀπόπρο δεσποίνας.

χο τί τοὐπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίνετο;

φρ ἰδαία μᾶτερ μᾶτερ ὀβρίμα, ὀβρίμα, αἶ αἶ
φονίων παθέων, ἀνόμων τε κακῶν, ἅπερ ἔδρακον
ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων,
ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου
ξίφη σπάσαντες ἐν χεροῖν, ἄλλος ἄλλοσε
δίνασεν ὄμμα, μή τις παρὼν τύχοι.
ὡς κάπροι δ' ὀρέστεροι
γυναικὸς ἀντίοι σταθέντες,
ἐννέπουσι κατθανῇ, κατθανῇ.
κακός σ' ἀποκτείνει πόσις,
κασιγνήτου προδοὺς ἐν Ἄργει θανεῖν γόνον.
ἁ δ' ἴαχεν ἴαχεν ὤμοι μοι.

λευκὸν

λευκὸν δ' ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις
κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγάν.
φυγᾷ δὲ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον ἴχνος
ἔφερεν, ἔφερεν· ἐς κόμας δὲ δακτύλους
δικὼν Ὀρέστας, μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς,
ὤμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην,
παίειν λαιμῶν ἔμελλεν εἴσω μέλαν ξίφος.
Χο. ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες;
Φρ. ἰαχᾷ δόμων θύρετρα καὶ σταθμοὺς
μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἔνθ' ἐμίμνομεν,
βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν στέγης.
ὁ μέν, πέτρους· ὁ δ' ἀγκύλας,
ὁ δέ, ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων.
ἔναντα δ' ἦλθε Πυλάδης ἀλίαστος,
οἷος οἷος Ἕκτωρ ὁ φρύγιος, ἢ τρικόρυθος Αἴας.
ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι πριαμίσι.
φασγάνων δ' ἀκμὰς συνήψαμεν.
τότε δὴ τότε διαπρεπεῖς
ἐγένοντο Φρύγες, ὅσον Ἄρεος ἀλκὰν
ἥσονες Ἑλλάδος ἐγενόμεθ' αἰχμᾶς.
ὁ μέν, οἰχόμενος φυγάς· ὁ δέ, νέκυς ὤν.
ὁ δέ, τραῦμα φέρων· ὁ δέ, λισσόμενος
θανάτου προβολάν· ὑπὸ σκότον δ' ἐφεύγομεν.
νεκροὶ δ' ἔπιπτον· οἱ δ' ἔμελλον· οἱ δ' ἔκειντ'.
ἔμολε δ' ἡ τάλαιν' Ἑρμιόνα δόμους
ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρὸς, ἅ νιν ἔτεκε τλάμων.
ἄθυρσοι δ' οἷά νιν δραμόντες βάκχαι,
σκύμνον ἐν χεροῖν ὀρείαν ξυνήρπασαν.
πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον.
ἃδ' ἐκ θαλάμων ἐγένετο διαπρὸ δόμων

συστολίσαι χρήζουσα λίνῳ
φάρεα πορφύρεα,
δῶρα Κλυταιμνήστρᾳ.
προσεῖπε δ' Ὀρέστας
Λάκαιναν κόραν· ὦ Διὸς παῖ,
θὲς ἴχνος πέδῳ δεῦρ' ἀποστᾶσα κλισμοῦ,
Πέλοπος ἐπὶ προπάτορος ἕδραν παλαιᾶς
ἑστίας, ἵν' εἰδῇς λόγους ἐμούς.
ἄγει δ' ἄγει νιν· ἁ δ' ἐφείπετο
οὐ πρόμαντις ὧν ἔμελλεν.
ὁ δὲ συνεργὸς, ἄλλ' ἔπρασσ' ἰὼν κακὸς Φωκεύς·
οὐκ ἐκποδὼν ἴτ', ἀλλ' αἰεὶ κακοὶ Φρύγες;
ἐκλῄσε δ' ἄλλον ἄλλοσε
στέγης· τοὺς μὲν, ἐν σταθμοῖσιν
ἱππικοῖς, τοὺς δ' ἐν ἕδραισι,
τοὺς δ' ἐκεῖσ' ἐκεῖθεν, ἄλλον ἄλλοσε
διαρμόσας ἀπόπρο δεσποίνας.
χο τί τοὐπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίνετο;
φρ Ἰδαία μᾶτερ μᾶτερ ὀβρίμα, ὀβρίμα, αἶ αἶ
φονίων παθέων, ἀνόμων τε κακῶν, ἅπερ ἔδρακον
ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων,
ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου
ξίφη σπάσαντες ἐν χεροῖν, ἄλλος ἄλλοσε
δίνασεν ὄμμα, μή τις παρὼν τύχοι·
ὡς κάπροι δ' ὀρέστεροι
γυναικὸς ἀντίοι σταθέντες,
ἐννέπουσι κατθανῇ, κατθανῇ·
κακός σ' ἀποκτείνει πόσις,
κασιγνήτου προδοὺς ἐν Ἄργει θανεῖν γόνον.
ἁ δ' ἴαχεν ἴαχεν ὤμοι μοι.

λευκὸν

δόλιος Ὀδυσσεὺς, σιγᾷ δόλιος, — ι. τῇ σιγῇ ἔμπειρος τῶν πόνων.
πιστὸς δὲ φίλοις, θρασὺς εἰς ἀλκὰν,
ξυνετὸς πολέμου, φόνιός τε δράκων.
ἔρροι τᾶς ἡσύχου προνοίας κακοῦργος ὤν. — ι. φθειρέσθω φησὶν οὗτος ἐπὶ κακουργίᾳ ἔμπειρος ὢν προνοούμενος τῆς ἡσυχίας ἐπὶ κακῷ.
οἱ δὲ, πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες,
ἇς ἔγημ' ὁ τοξότας Πάρις
γυναικὸς ὄμμα δακρύοις
πεφυρμένοι, ταπεινοὶ
ἕζονθ', ὁ μὲν, τὸ κεῖθεν, ὁ δὲ, τὸ κεῖθεν, — ι. hic quidem ab una parte, alter vero ab altera.
ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι.
περὶ δὲ γόνυ χέρας ἱκεσίους
ἔβαλλον ἔβαλλον Ἑλένας ἄμφω.
ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον ἔθορον
ἀμφίπολοι Φρύγες.
προσεῖπε δ' ἄλλος ἄλλον
πεσὼν ἐν φόβῳ,
μή τις εἴη δόλος.
κἀδόκει τοῖς μὲν, οὔ.
τοῖς δ' ἐς ἀρκυστάταν (implicatissimam)
μηχανὰν ἐμπλέκειν
παῖδα Τυνδαρίδ' ὁ μητροφόντας δράκων.

Χο. σὺ δ' ἦσθα ποῦ τότ'; ἢ πάλαι φεύγεις φόβῳ;

Φρ. Φρυγίοις ἔτυχον Φρυγίοισι νόμοις
παρὰ βόστρυχον αὔραν αὔραν
Ἑλένας Ἑλένας εὐπαγεῖ κύκλῳ
πτερίνῳ πρὸ παρηΐδος ἀΐσσων
βαρβάροισι νόμοισιν.
ἁ δὲ, λίνον ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσεν.
(ι. κατέπεμπε) νήματα δ' ἵετο πέδῳ,
σκύλων Φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγάλματα,

φρῦδα φρῦδα γᾶ γᾶ
βαρβάροισι δρασμοῖς.
αἲ αἲ πᾷ φύγω ξέναι,
πολιὸν αἰθέρ' ἀμπτάμενος,
ἢ πόντον, Ὠκεανὸς ὃν
ταυρόκρανος ἀγκάλαις
ἑλίσσων κυκλεῖ χθόνα;
χο τί δ' ἔσθ' Ἑλένης πρόσπολ', Ἰδαῖον κάρα;
φρ Ἴλιον, Ἴλιον, ὤμοι μοι,
φρύγιον ἄστυ, καλλίβωλον
Ἴδας ὄρος ἱερὸν, ὥς σ' ὀλόμενον στένω.
ἁρμάτειον ἁρμάτειον μέλος
βαρβάρῳ βοᾷ,
διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθόγονον ὄμμα
κυκνόπτερον, καλλοσύνας Λήδας σκύμνου
δυσελένας, ξεστῶν περγάμων Ἀπολ
λωνίων Ἐριννῦν ὀτοτοί.
ἰαλέμων ἰαλέμων Δαρδανία τλάμων
Γανυμήδεος ἱπποσύνα Διὸς εὐνέτα.
χο σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὔθ' ἕκαστα τἀν δόμοις.
τὰ γὰρ πρὶν οὐκ εὔγνωστα συμβαλοῦσ' ἔχω.
φρ αἴλινον αἴλινον ἀρχὰν θανάτου
βάρβαροι λέγουσιν αἲ αἲ
ἀσιάδι φωνᾷ, βασιλέων
ὅταν αἷμα χυθῇ κατὰ γᾶν
ξίφεσι σιδαρέοισιν ἀΐδα.
ἦλθον εἰς δόμους, ἵν' αὔθ' ἕκαστά σοι λέγω.
λέοντες Ἕλλανες δύο διδύμω,
τῷ μὲν, ὁ στρατηλάτας πατὴρ ἐκλῄζετο.
ὁ δὲ, παῖς Στροφίου κακομήτας ἀνήρ,

ἴθ' ἐς ἀγῶνα δεῦρ'· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι.
σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.
ερ ἰδοὺ διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα.
σώθηθ' ὅσον γε τοὐπ' ἐμοί. Η. ὦ κατὰ στέγας
φίλοι ξιφήρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν;
ερ οἲ 'γώ· τίνας τούσδ' εἰσορῶ; Ο. σιγᾶν χρεών.
ἡμῖν γὰρ ἥκεις, οὐχὶ σοὶ σωτηρία.
ηλέ ἔχεσθ', ἔχεσθε· φάσγανον δὲ πρὸς δέρῃ
βαλόντες, ἡσυχάζεθ', ὡς εἰδῇ τόδε
Μενέλαος, οὕνεκ' ἄνδρας, οὐ Φρύγας κακοὺς
εὑρών, ἔπραξεν οἷα χρὴ πράσσειν κακούς.
ἰὼ ἰὼ φίλαι, κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ βοὰν
πρὸ μελάθρων, ὅπως ὁ πραχθεὶς φόνος
μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλῃ φόβον,
βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικούς,
πρὶν ἂν ἐτύμως ἴδω τὸν Ἑλένας φόνον
καθαιμακτὸν ἐν δόμοισι κείμενον.
ἢ καὶ λόγον του προσπόλων πυθώμεθα.
τὰ μὲν γὰρ οἶδα συμφοράς, τὰ δ' οὐ σαφῶς.
διὰ δίκας ἔβα θεῶν νέμεσις εἰς Ἑλέναν.
δακρύοισι γὰρ Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε
διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον
Πάριν, ὃς ἄγαγ' Ἑλλάδ' εἰς Ἴλιον.
ἀλλά, κτυπεῖ γὰρ κλῇθρα βασιλείων δόμων,
σιγήσατ'· ἔξω γάρ τις ἐκβαίνει Φρυγῶν,
οὗ πευσόμεσθα τἀν δόμοις ὅπως ἔχει.
φρ Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφευγα
βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι,
κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέρεμνα,
Δωρικάς τε τριγλύφους.

κέλευθον, ἐσπεσόντος ἀμφὶ δώματα.
ἠλέ ὦ φίλταται γυναῖκες, ἐς μέσον φόνον
ἥδ' Ἑρμιόνη πάρεστι· παύσωμεν βοήν·
στείχει γὰρ ἐσπεσοῦσα δικτύων βρόχους.
καλὸν τὸ θήραμ' ἢν ἁλῷ, γενήσεται.
πάλιν κατάστηθ' ἡσύχῳ μὲν ὄμματι,
χροιᾷ τ' ἀδήλῳ τῶν δεδραγμένων ὕπερ·
κἀγὼ σκυθρωποὺς ὀμμάτων ἕξω κόρας,
ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα.
ὦ παρθέν', ἥκεις τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
στέψασα, καὶ σπείσασα νερτέροις χοάς;
ἑρ ἥκω, λαβοῦσα πρευμένειαν· ἀλλά με
φόβος τις εἰσελήλυθ', ἥντιν' ἐν δόμοις
τηλουρὸς οὖσα δωμάτων, κλύω βοήν.
ἠλέ τί δ' ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων;
ἑρ εὔφημος ἴσθι, τί δὲ νεώτερον λέγεις;
ἠλέ θανεῖν Ὀρέστην κἄμ' ἔδοξε τῇδε γῇ.
ἑρ μὴ δῆτ' ἐμούς γε συγγενεῖς πεφυκότας.
ἠλέ ἄραρεν· ἀνάγκης δ' ἐς ζυγὸν καθέσταμεν.
ἑρ ἦ τοῦδ' ἕκατι καὶ βοὴ κατὰ στέγας;
ἠλέ ἱκέτης γὰρ Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν βοᾷ.
ἑρ τίς; οὐ γὰρ οἶδα μᾶλλον ἢν σὺ μὴ λέγῃς.
ἠλέ τλήμων Ὀρέστης μὴ θανεῖν, ἐμοῦ θ' ὕπερ.
ἑρ ἐπ' ἀξίοισί τἄρ' ἀνευφημεῖ δόμος.
ἠλέ περὶ τοῦ γὰρ ἄλλου μᾶλλον ἂν φθέγξαιτό τις;
ἀλλ' ἐλθὲ καὶ μετάσχες ἱκεσίας φίλοις,
σῇ μητρὶ προσπεσοῦσα τῇ μέγ' ὀλβίᾳ,
Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ὦ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς,
οἴκτειρον ἡμᾶς, κἀπικούφισον κακῶν.

ἴθ' εἰς

εἰς τὰ δ' ἐρήματα τὰ πρόσθ' αὐλᾶς.
ἡμι. καλῶς τἀγ' ἔνθεν, ἀλλὰ τἀπίσω σκόπει,
ὡς οὔτις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται.
ἡμι. εἰς ταυτὸν ἥκεις· καὶ γὰρ οὐδὲ τῇδ' ὄχλος.
ἠλέ. φέρε νῦν ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω.
τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον ἐν ἡσυχίᾳ
σφάγια φοινίασειν;
οὐκ εἰσακούουσιν· ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
ἆρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη;
τάχα τις Ἀργείων ἔνοπλος ὁρμήσας,
ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει.
σκέψασθαι νῦν ἄμεινον· οὐχ ἕδρας ἀγών.
ἀλλ' αἱ μὲν, ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἑλίσσετε.
χο. ἀμείβομεν κέλευθον σκοποῦσαι πάντη.
ἑλέ. ἰὼ πελασγὸν Ἄργος, ὄλλυμαι κακῶς.
ἠλέ. ἠκούσατ'; ἄνδρες χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ.
Ἑλένης τὸ κώκυμ' ἐστὶν, ὡς ἀπεικάσαι.
ἡμι. ὦ Διὸς ὦ Διὸς ἀέναον κράτος,
ἔλθ' ἐπίκουρον ἐμοῖς φίλοισι πάντως.
ἑλέ. Μενέλαε, θνήσκω· σὺ δὲ παρὼν μ' οὐκ ὠφελεῖς.
ἠλέ. φονεύετε· καίνετε· θείνετε· ὄλλυτε.
δίπτυχα, δίστομα φάσγανα πέμπετε,
ἐκ χερὸς ἱέμενοι τὰν
λειποπάτορα, λειπόγαμον, ἃ πλείστους
ἔκτανεν Ἑλλάνων
δορὶ παρὰ ποταμὸν ὀλλυμένους,
ὅθι δάκρυα δάκρυσιν
ἔπεσε σιδαρέοισι βέλεσιν
ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας.
χο. σιγᾶτε, σιγᾶτ'· ᾐσθόμην κτύπου τινὸς

ἧπερ γὰρ ἔσω γῆς ἀκοντίζουσ᾽ ἀραὶ,
κλύει. σὺ δ᾽ ὦ Ζεῦ πρόγονε, καὶ δίκης σέβας,
δότ᾽ εὐτυχῆσαι τῷδ᾽, ἐμοί τε, τῇδέ τε.
τρισσοῖς φίλοις γὰρ εἷς ἀγὼν, δίκη μία,
ἢ ζῆν ἅπασιν, ἢ θανεῖν ὀφείλεται.

ἠλέ. Μυκηνίδες ὦ φίλαι,
τὰ πρῶτα κατὰ πελασγὸν ἕδος Ἀργείων.

χο. τίνα θροεῖς αὐδὰν πότνια; παραμένει
γὰρ ἔτι σοι τόδ᾽ ἐν Δαναϊδῶν πόλει.

ἠλέ. στῆθ᾽ αἱ μὲν ὑμῶν, τήνδ᾽ ἁμαξήρη τρίβον,
αἱ δ᾽ ἐνθάδ᾽ ἄλλον οἶμον, ἐς φρουρὰν δόμων.

χο. τί δέ μοι τόδε χρέος ἀπύεις;
ἔννεπέ μοι φίλα.

ἠλέ. φόβος ἔχει με μή τις ἐπὶ δώμασι
σταθεὶς ἐπὶ φόνιον αἷμα,
πήματα πήμασιν ἐξεύρῃ.

ἡμι. χωρεῖτ᾽, ἐπειγόμεσθ᾽. ἐγὼ μὲν οὖν τρίβον
τήνδ᾽ ἐκφυλάξω, τὴν πρὸς ἡλίου βολάς.

ἡμι. καὶ μὴν ἐγὼ τήνδ᾽, ἣ πρὸς ἑσπέραν φέρει.

ἠλέ. δόχμιά νυν κόρας διάφερ᾽ ὀμμάτων
ἐκεῖθεν, ἐνθάδ᾽. εἶτ᾽ ἀπ᾽ ἄλλην σκοπιάν.

χο. ἔχομεν ὡς θροεῖς. Η. ἑλίσσετε νῦν βλέφαρον,
κόρασι δίδοτε διὰ βοστρύχων πάντη.

ἡμι. ὅδε τις ἐν τρίβῳ προσέρχεται. τίς ὅδ᾽ ἄρ᾽
ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ σὸν ἀγρότας ἀνήρ;

ἠλέ. ἀπωλόμεσθ᾽ ἄρ᾽ ὦ φίλαι, κεκρυμμένους
θῆρας ξιφήρεις αὐτίκ᾽ ἐχθροῖς ἦν φανῇ.

ἡμι. ἄφοβος ἔχε. κενὸς γὰρ ὦ φίλα
στίβος, ὃν σὺ δοκεῖς.

ἠλέ. τί δὲ, τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει;
δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά μοι,

ὡς τἆλλά γ᾽ ἦπας, εἰ τάδ᾽ ἀτυχήσομεν,
κάλλιστ᾽, ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίου πατρός.
ἠλέ καὶ δὴ πέλας νιν δωμάτων εἶναι δοκῶ.
τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει.
ὀρέ καλῶς. σὺ μὲν δὴ σύγγον᾽ Ἠλέκτρα δόμων
πάρος μένουσα, παρθένου δέχου πόδα.
φύλασσε δ᾽ ἤν τις πρὶν τελευτηθῇ φόνος,
ἢ ξύμμαχός τις, ἢ κασίγνητος πατρὸς,
ἐλθὼν δ᾽ ἐς οἴκους φθῇ, γέγωνε δ᾽ εἰς δόμους,
ἢ σανίδας παίσασ᾽, ἢ λόγους πέμψασ᾽ ἔσω.
ἡμᾶς δ᾽ ἔσω στείχοντες, ἐπὶ τὸν ἔσχατον
ἀγῶν᾽ ὁπλιζόμεθα φασγάνῳ χέρας
Πυλάδη, σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνους.
ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας πάτερ,
καλεῖ σ᾽ Ὀρέστης παῖς σὸς, ἐπίκουρον μολεῖν
τοῖς δεομένοισι. διὰ σὲ γὰρ πάσχω τάλας.
ἀδίκως προδέδομαι δ᾽ ὑπὸ κασιγνήτου σέθεν,
δίκαια πράξας. οὗ θέλω δάμαρθ᾽ ἑλὼν,
κτεῖναι. σὺ δ᾽ ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενοῦ.
ἠλέ ὦ πάτερ, ἵκου δῆτ᾽ εἰ κλύεις εἴσω χθονὸς,
τέκνων καλούντων, οἳ σέθεν θνήσκουσ᾽ ὕπερ.
πυ ὦ συγγένεια πατρὸς ἐμοῦ, καὶ ἐμὰς λιτὰς
Ἀγάμεμνον, εἰσάκουσον. ἔκσωσον τέκνα.
ὀρέ ἔκτεινα ματέρα. Π. ἡψάμην δ᾽ ἐγὼ ξίφους.
ἠλέ ἐγὼ δ᾽ ἐπεβούλευσα, κἀπέλυσ᾽ ὄκνου.
ὀρέ σοὶ πάτερ ἀρήγων. Η. οὐδ᾽ ἐγὼ προὔδωκά σε.
πυ οὔκουν ὀνείδη τάδε κλύων, ῥῦσαι τέκνα.
ὀρέ δακρύοις καταστένδω σε.
ἠλέ ἐγὼ δ᾽ οἰκτοισί γε.
πυ παύσασθε, καὶ πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα.

ὀρέ λέγ', ὡς τὸ λέγειν ἀγαθὸν ἔχει τιν' ἡδονήν.
ἠλέ Ἑλένης κάτοισθα θυγατέρ'; εἰδότ' ἠρόμην.
ὀρέ οἶδ', ἣν ἔθρεψεν Ἑρμιόνην μάτηρ ἐμή.
ἠλέ αὕτη βέβηκε πρὸς Κλυταιμνήστρας τάφον.
ὀρέ τί χρῆμα δράσουσ'; ὑποτιθεὶς τίν' ἐλπίδα;
ἠλέ χοὰς κατασπείσουσ' ὑπὲρ ματρὸς τάφου.
ὀρέ καὶ δὴ τί μοι τοῦτ' εἶπας ἐς σωτηρίαν;
ἠλέ συλλάβεθ' ὅμηρον τήνδ', ὅταν στείχῃ πάλιν.
ὀρέ τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις;
ἠλέ Ἑλένης θανούσης, ἤν τι Μενέλεως σε δρᾷ,
ἢ τόνδε, κἀμέ, πᾶν γὰρ ἓν φίλον τόδε,
λέγ' ὡς φονεύσεις Ἑρμιόνην· ξίφος δὲ χρὴ
δέρῃ πρὸς αὐτῇ παρθένου σπάσαντ' ἔχειν.
κἂν μέν σε σώζῃ μὴ θανεῖν χρῄζων κόρην
Μενέλεως, Ἑλένης πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι,
μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένου δέμας.
ἢν δ' ὀξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος
κτείνῃ σε, καὶ σὺ σφάζε παρθένου δέρην.
καί νιν δοκῶ τὸ πρῶτον ἢν πολὺς παρῇ,
χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχνον· οὔτε γὰρ θρασὺς,
οὔτ' ἄλκιμος πέφυκε· τήνδ' ἡμῖν ἔχω
σωτηρίας ἔπαλξιν· εἴρηται λόγος.
ὀρέ ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένη,
τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρέπον,
ὡς ἀξία ζῆν μᾶλλον, ἢ θανεῖν ἔφυς.
Πυλάδη, τοιαύτης ἆρ' ἁμαρτήσῃ τάλας
γυναικὸς, ἢ ζῶν μακάριον κτήσῃ λέχος.
πυ εἰ γὰρ γένοιτο, Φωκέων δ' ἔλθοι πόλιν
καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένη.
ὀρέ ἥξει δ' ἐς οἴκους Ἑρμιόνη, τίνος χρόνου;

φρ. καλὸν ἔπος λέγεις τόδε.
ὀρέ. ἀλλὰ μεταβουλευσόμεθα.
φρ. τοῦτο δ' οὐ καλῶς λέγεις.
ὀρέ. μῶρος, εἰ δοκεῖς μετλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην.
οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας, οὔτ' ἐν ἀνδράσι σύγγει.
τοῦ, δὲ μὴ στῆσαί σε κραυγὴν, οὕνεκ' ἐξῆλθον δόμου.
ὀξὺ γὰρ βοῆς ἀκοῦσαν Ἄργος ἐξεγείρεται.
Μενέλεων δ' οὐ τάρβος ἡμῖν ἀναλαβεῖν ἴσω ξίφους.
ἀλλ' ἴτω ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοστρύχοις γαυρούμενος.
εἰ γὰρ Ἀργείους ἐπάξει τοῖσδε δώμασι λαβὼν,
τὸν Ἑλένης φόνον διώκων, κἀμὲ μὴ σώζειν θέλῃ,
σύγγονόν τ' ἐμὴν, Πυλάδην τε
τὸν τάδε συνδρῶντά μοι,
παρθένον τε, καὶ δάμαρτα, δύω νεκρὼ κατόψεται.
χο. ἰὼ ἰὼ τύχα. ἕτερον εἰς ἀγῶν' ἕτερον αὖ
δόμος φοβερὸν ἀμφὶ τοὺς Ἀτρείδας πιτνεῖ.
ἡμι. τί δρῶμεν; ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε,
ἢ σῖγ' ἔχωμεν ἀσφαλέστερον φίλαι;
ἡμι. ἴδε πρὸ δωμάτων, ἴδε προκηρύσσει
θοάζων ὅδ' αἰθέρος ἄνω καπνός.
χο. ἅπτουσι πεύκας, ὡς πυρώσοντες δόμους
τοὺς ταντάλειους, οὐδ' ἀφίστανται φόνου.
τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι τέλος ὅπα θέλει.
μεγάλα δέ τις ἁ δύναμις δι' ἀλαστόρων
ἔπαισεν ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων,
διὰ τὸ Μυρτίλου πέσημ' ἐκ δίφρου.
χο. ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λεύσσω Μενέλεων δόμοις πέλας,
ὀξύπουν, ᾐσθημένον που τὴν τύχην, ἣ νῦν πάρα.
ἠλέ. οὐκέτ' ἂν φθάνοιτε κλῇθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς
ὦ κατὰ στέγας Ἀτρεῖδαι; Δεινὸν εὐτυχῶν ἀνήρ

ἄφαντος, ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ, καὶ φῶς, καὶ νύξ,
ἤτοι φαρμάκοισιν, ἢ μάγων τέχναις, ἢ θεῶν κλοπαῖς.
τὰ δ' ὕστερον οὐκ ἔτ' οἶδα. δραπέτην γὰρ ἐ
ξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα.
πολύπονα δὲ πολύπονα πάθεα
Μενέλαος ἀνασχόμενος, ἀνόνητον ἀπὸ Τροίας
ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον.
χο καὶ μὴν ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε. ι. διαδέχεται.
ξιφηφόρον γὰρ εἰσορῶ πρὸ δωμάτων
βαίνοντ' Ὀρέστην ἐπτοημένῳ ποδί. ι. σπουδαίῳ.
ὀρέ ποῦ 'στιν οὗτος, ὃς πέφευγεν ἐκ δόμων τοὐμὸν ξίφος;
φρ προσκυνῶ σ' ἄναξ, νόμοισι βαρβάροισι προσπεσών.
ὀρέ οὐκ ἐν Ἰλίῳ τάδ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί.
φρ πανταχοῦ ζῆν ἡδὺ μᾶλλον, ἢ θανεῖν τοῖς σώφροσιν.
ὀρέ οὔτι που κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεῳ βοηδρομεῖν;
φρ σοὶ μὲν οὖν ἔγωγ' ἀμύνειν. ἀξιώτερος γὰρ εἶ.
ὀρέ ἐνδίκως ἡ Τυνδάρειος ἆρα παῖς διώλετο;
φρ ἐνδικώτατ', εἴγε λαιμοὺς εἶχε τριπτύχους θανεῖν.
ὀρέ δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ, τἄνδον οὐχ οὕτω φρονῶν.
φρ οὐ γὰρ, ἥτις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυξὶ διελυμήνατο;
ὀρέ ὄμοσον. εἰ δὲ μὴ, κτενῶ σε, μὴ λέγειν ἐμὴν χάριν.
φρ τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγώ.
ὀρέ ὧδε κἀν Τροίᾳ σίδηρος πᾶσι Φρυξὶν ἦν φόβος;
ι. ἀντιλάμπει φρ ἄπεχε φάσγανον. πέλας γὰρ δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον.
ι. μᾶλλον μὲν οὖν δέδοικα, μὴ γένωμαι νεκρὸς. ὀρέ μὴ πέτρος γένῃ δέδοικας, ὥστε Γοργόν' εἰσιδών;
φρ μὴ μὲν οὖν νεκρός. τὸ Γοργοῦς δ' οὐ κάτοιδ' ἐγὼ κάρα.
ὀρέ δοῦλος ὢν φοβῇ τὸν ᾅδην, ὅς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;
φρ πᾶς ἀνὴρ κἂν δοῦλος ᾖ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν.
ὀρέ εὖ λέγεις. σώζει σε σύνεσις ἀλλὰ βαῖν' εἴσω δόμων.
φρ οὐκ ἆρα κτενεῖς με; ὀ. ἀφεῖσαι. φρ καλὸν
δόμιζεις

φαρμάκοισι] τοῦτο δοκεῖ ἀπὸ ἱστορίας εἶναι, ἐπειδὴ δὲ τῆς ἔθνους γυναικὸς δοκεῖ πλεῖστα φάρμακα εἰληφέναι ἡ ἑλένη ὡς ὅμηρος.

τῇ οἱ πολυφάρμακα πέμψεν θῶνος παράκοιτις αἰγυπτίη.
πολλὰ δὲ ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.

λευκὸν δ' ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις
κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγάν.
φυγᾷ δὲ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον ἴχνος
ἔφερεν, ἔφερεν· ἐς κόμας δὲ δακτύλους
δικὼν Ὀρέστας, μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς,
ὤμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην,
παίειν λαιμῶν ἔμελλεν εἴσω μέλαν ξίφος.
Χο πῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες;
Φρ ἰαχᾷ δόμων θύρετρα καὶ σταθμοὺς
μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἔνθ' ἐμίμνομεν,
βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν στέγης.
ὁ μὲν, πέτρους· ὁ δ' ἀγκύλας,
ὁ δὲ, ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων.
ἔναντα δ' ἦλθε Πυλάδης ἀλίαστος,
οἷος οἷος Ἕκτωρ ὁ φρύγιος, ἢ τρικόρυθος Αἴας.
ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι πριαμίσι.
φασγάνων δ' ἀκμὰς συνήψαμεν.
τότε δὴ τότε διαπρεπεῖς
ἐγένοντο Φρύγες, ὅσον Ἄρεος ἀλκὰν
ἥσσονες Ἑλλάδος ἐγενόμεθ' αἰχμᾶς.
ὁ μὲν, οἰχόμενος φυγάς· ὁ δὲ, νέκυς ὤν.
ὁ δὲ, τραῦμα φέρων· ὁ δὲ, λισσόμενος
θανάτου προβολάν· ὑπὸ σκότον δ' ἐφεύγομεν.
νεκροὶ δ' ἔπιπτον· οἱ δ' ἔμελλον· οἱ δ' ἔκειντ'.
ἔμολε δ' ἡ τάλαιν' Ἑρμιόνα δόμους
ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρὸς, ἅ νιν ἔτεκε τλάμων.
ἄθυρσοι δ' οἷά νιν δραμόντες βάκχαι,
σκύμνον ἐν χεροῖν ὀρείαν ξυνήρπασαν.
πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον.
ἃ δ' ἐκ θαλάμων ἐγένετο διὰ πρὸ δόμων

συστολίσαι χρήζουσα λίνῳ
φάρεα πορφύρεα,
δῶρα Κλυταιμνήστρᾳ.
προσεῖπε δ' Ὀρέστας
λάκαιναν κόραν· ὦ Διὸς παῖ,
θὲς ἴχνος πέδῳ δεῦρ' ἀποστᾶσα κλισμοῦ,
Πέλοπος ἐπὶ προπάτορος ἕδραν παλαιᾶς
ἑστίας, ἵν' εἰδῇς λόγους ἐμούς.
ἄγει δ' ἄγει νιν· ἁ δ' ἐφείπετο
οὐ πρόμαντις ὧν ἔμελλεν.
ὁ δὲ συνεργὸς, ἄλλ' ἔπρασσ' ἰὼν κακὸς Φωκεύς·
οὐκ ἐκποδὼν ἴτ', ἀλλ' αἰεὶ κακοὶ Φρύγες;
ἔκλῃσε δ' ἄλλον ἄλλοσε
στέγης· τοὺς μὲν, ἐν σταθμοῖσιν
ἱππικοῖς, τοὺς δ' ἐν ἕδραισι,
τοὺς δ' ἐκεῖσ' ἐκεῖθεν, ἄλλον ἄλλοσε
διαρμόσας ἀπόπρο δεσποίνας.
χο τί τοὐπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίνετο;
φρ Ἰδαία μᾶτερ μᾶτερ ὀβρίμα, ὀβρίμα, αἶ αἶ
φονίων παθέων, ἀνόμων τε κακῶν, ἅπερ ἔδρακον
ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων,
ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου
ξίφη σπάσαντες ἐν χεροῖν, ἄλλος ἄλλοσε
δίνασεν ὄμμα, μή τις παρὼν τύχοι.
ὡς κάπροι δ' ὀρέστεροι
γυναικὸς ἀντίοι σταθέντες,
ἐννέπουσι κατθανῇ, κατθανῇ·
κακός σ' ἀποκτείνει πόσις,
κασιγνήτου προδοὺς ἐν Ἄργει θανεῖν γόνον.
ἁ δ' ἴαχεν ἴαχεν ὤμοι μοι.

λευκὸν

ΟΡΕΣΤΗΣ

οἷος Ὀδυσσεὺς, σιγᾷ δόλιος,
πιστὸς δὲ φίλοις, θρασὺς εἰς ἀλκὰν,
ξυνετὸς πολέμου, φόνιός τε δράκων.
ἔρροι τᾶς ἡσύχου προνοίας κακοῦργος ὤν.
οἱ δὲ, πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες,
ἃς ἔγημ' ὁ τοξότας Πάρις
γυναικὸς ὄμμα δακρύοις
πεφυρμένοι, ταπεινοὶ
ἕζονθ', ὁ μὲν, τὸ κεῖθεν, ὁ δὲ, τὸ κεῖθεν,
ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι.
περὶ δὲ γόνυ χέρας ἱκεσίους
ἔβαλλον ἔβαλλον Ἑλένας ἄμφω.
ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον ἔθορον
ἀμφίπολοι Φρύγες.
προσεῖπε δ' ἄλλος ἄλλον
πεσὼν ἐν φόβῳ,
μή τις εἴη δόλος.
κἀδόκει τοῖς μὲν, οὔ.
τοῖς δ' εἰς ἀρκυστάταν
μηχανὰν ἐμπλέκειν
παῖδα Τυνδαρίδ' ὁ μητροφόντας δράκων.
ΧΟ. σὺ δ' ἦσθα ποῦ τότ'; ἢ πάλαι φεύγεις φόβῳ;
ΦΡ. φρυγίοις ἔτυχον φρυγίοισι νόμοις
παρὰ βόστρυχον αὔραν αὔραν
Ἑλένας Ἑλένας εὐπαγεῖ κύκλῳ
πτερίνῳ πρὸ παρηΐδος ἀΐσσων
βαρβάροισι νόμοισιν.
ἁ δὲ, λίνον ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσεν.
νήματα δ' ἵετο πέδῳ,
σκύλων Φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγάλματα,

φροῦδα φροῦδα γᾶ γᾶ
βαρβάροισι δρασμοῖς·
αἰ αἰ πᾷ φύγω ξέναι,
πολιὸν αἰθέρ' ἀμπτάμενος,
ἢ πόντον, Ὠκεανὸς ὃν
ταυρόκρανος ἀγκάλαις
ἑλίσσων κυκλεῖ χθόνα;
χο τί δ' ἔσθ' Ἑλένης πρόσπολ', ἰδαῖον κάρα;
φρ Ἴλιον, Ἴλιον, ὤμοι μοι,
φρύγιον ἄστυ, καλλίβωλον
Ἴδας ὄρος ἱερὸν, ὥς σ' ὀλόμενον στένω·
ἁρμάτειον ἁρμάτειον μέλος
βαρβάρῳ βοᾷ,
διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθόγονον ὄμμα
κυκνόπτερον, καλλοσύνας Λήδας σκύμνου
δυσελένας, ξεστῶν περγάμων Ἀπολ
λωνίων Ἐριννῦν ὀττοτοί·
ἰαλέμων ἰαλέμων Δαρδανία τλάμων
Γανυμήδεος ἱπποσύνα Διὸς εὐνέτα·
χο σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὔθ' ἕκαστα τἀν δόμοις·
τὰ γὰρ πρὶν οὐκ εὔγνωστα συμβαλοῦσ' ἔχω·
φρ αἴλινον αἴλινον ἀρχὰν θανάτου
βάρβαροι λέγουσιν αἲ αἲ
ἀσιάδι φωνᾷ, βασιλέων
ὅταν αἷμα χυθῇ κατὰ γᾶν
ξίφεσι σιδαρέοισιν ἀΐδα·
ἦλθον εἰς δόμους, ἵν' αὔθ' ἕκαστά σοι λέγω·
λέοντες Ἕλλανες δύω διδύμω,
τῶν μὲν, ὁ στρατηλάτας πατὴρ ἐκλῄζετο·
ὁ δὲ, παῖς Στροφίου κακομήτας ἀνήρ,

ἴθ' ἐς ἀγῶνα δῶρ', ἐγὼ δ' ἡγήσομαι.
σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.
ερ ἰδοὺ διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα.
σώθηθ' ὅσον γε τοὐπ' ἐμοί. Η. ὦ κατὰ στέγας
φίλοι ξιφήρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν;
ερ οἲ ἐγώ· τίνας τούσδ' εἰσορῶ; Ο. σιγᾶν χρεών.
ἡμῖν γὰρ ἥκεις, οὐχὶ σοὶ σωτηρία.
ηλέ ἔχεσθ', ἔχεσθε· φάσγανον δὲ πρὸς δέρῃ
βαλόντες, ἡσυχάζεθ', ὡς ἰδῇ τόδε
Μενέλαος, οὕνεκ' ἄνδρας, οὐ Φρύγας κακοὺς
εὑρών, ἔπραξεν οἷα χρὴ πράσσειν κακούς.
ἰὼ ἰὼ φίλαι, κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ βοὰν
πρὸ μελάθρων, ὅπως ὁ πραχθεὶς φόνος,
μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλῃ φόβον,
βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικούς,
πρὶν ἂν ἐτύμως ἴδω τὸν Ἑλένας φόνον
καθαιμακτὸν ἐν δόμοισι κείμενον.
ἢ καὶ λόγον του προσπόλων πυθώμεθα.
τὰς μὲν γὰρ οἶδα συμφοράς, τὰς δ' οὐ σαφῶς.
διὰ δίκας ἔβα θεῶν νέμεσις εἰς Ἑλέναν.
δακρύοισι γὰρ Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε
διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον
Πάριν, ὃς ἄγαγ' Ἑλλάδ' ἐς Ἴλιον.
ἀλλά, κτυπεῖ γὰρ κλεῖθρα βασιλείων δόμων,
σιγήσατ', ἔξω γάρ τις ἐκβαίνει Φρυγῶν,
οὗ πευσόμεσθα τἀν δόμοις ὅπως ἔχει.
φρ Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφευγα
βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι,
κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέρεμνα,
Δωρικάς τε τριγλύφας.

κέλευθον, ἐσπεσόντος ἀμφὶ δώματα.
ἠλέ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ἐς μέσον φόνον
ἥδ' Ἑρμιόνη πάρεστι· παύσωμεν βοήν.
στείχει γὰρ ἐσπεσοῦσα δικτύων βρόχους.
καλὸν τὸ θήραμ' ἢν ἁλῷ, γενήσεται.
πάλιν κατάστηθ' ἡσύχῳ μὲν ὄμματι,
χροιᾷ τ' ἀδήλῳ τῶν δεδραγμένων ὕπερ.
κἀγὼ σκυθρωποὺς ὀμμάτων ἕξω κόρας,
ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα.
ὦ παρθέν', ἥκεις τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
στέψασα, καὶ σπείσασα νερτέροις χοάς;
ἑρ. ἥκω, λαβοῦσα πρευμένειαν· ἀλλά με
φόβος τις εἰσελήλυθ', ἥντιν' ἐν δόμοις
τηλουρὸς οὖσα δωμάτων, κλύω βοήν.
ἠλέ. τί δ' ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων;
ἑρ. εὔφημος ἴσθι, τί δὲ νεώτερον λέγεις;
ἠλέ. θανεῖν Ὀρέστην κἄμ' ἔδοξε τῇδε γῇ.
ἑρ. μὴ δῆτ' ἐμούς γε συγγενεῖς πεφυκότας.
ἠλέ. ἄραρεν· ἀνάγκης δ' ἐς ζυγὸν καθέσταμεν.
ἑρ. ἦ τοῦδ' ἕκατι καὶ βοὴ κατὰ στέγας;
ἠλέ. ἱκέτης γὰρ Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν βοᾷ.
ἑρ. τίς; οὐ γὰρ οἶδα μᾶλλον ἢν σὺ μὴ λέγῃς.
ἠλέ. τλήμων Ὀρέστης μὴ θανεῖν, ἐμοῦ θ' ὕπερ.
ἑρ. ἐπ' ἀξίοισί τἄρ' ἀνευφημεῖ δόμος.
ἠλέ. περὶ τοῦ γὰρ ἄλλου μᾶλλον ἂν φθέγξαιτό τις;
ἀλλ' ἐλθὲ καὶ μετάσχες ἱκεσίας φίλοις,
σῇ μητρὶ προσπεσοῦσα τῇ μέγ' ὀλβίᾳ,
Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ὦ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς,
οἴκτειρον ἡμᾶς, κἀπικούφισον κακῶν.

ἴθ' εἰς

εἰ τάδ' ἐρήματα τὰ πρόσθ' αὐλᾶς·
ἡμι καλῶς τἀγ' ἔνθεν, ἀλλὰ τἀπίσω σκόπει,
ὡς οὔτις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται·
ἡμι εἰς ταυτὸν ἥκεις· καὶ γὰρ οὐδὲ τῇδ' ὄχλος·
ἠλέ φέρε νῦν ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω·
τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον ἐν ἡσυχίᾳ
σφάγια φοινίσσειν;
οὐκ εἰσακούουσιν· ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν·
ἆρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη;
τάχα τις Ἀργείων ἔνοπλος ὁρμήσας,
ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει·
σκέψασθαι νῦν ἄμεινον· οὐχ ἕδρας ἀγών·
ἀλλ' αἱ μὲν, ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἑλίσσετε·
χο ἀμείβομεν κέλευθον σκοποῦσαι πάντῃ·
ἑλέ ἰὼ Πελασγὸν Ἄργος, ὄλλυμαι κακῶς·
ἠλέ ἠκούσατ'; ἄνδρες χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ·
Ἑλένης τὸ κώκυμ' ἐστὶν, ὡς ἀπεικάσαι·
ἡμι ὦ Διὸς ὦ Διὸς ἀέναον κράτος,
ἔλθ' ἐπίκουρον ἐμοῖς φίλοισι πάντως·
ἑλέ Μενέλαε, θνήσκω· σὺ δὲ παρὼν μ' οὐκ ὠφελεῖς·
ἠλέ φονεύετε· καίνετε· θείνετε· ὄλλυτε·
δίπτυχα, δίστομα φάσγανα πέμπετε,
ἐκ χερὸς ἱέμενοι τὰν
λειποπάτορα, λειπόγαμον, ἃ πλείστους
ἔκτανεν Ἑλλάνων
δορὶ παρὰ ποταμὸν ὀλλυμένους,
ὅθι δάκρυα δάκρυσιν
ἔπεσε σιδαρέοισι βέλεσιν
ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας·
χο σιγᾶτε, σιγᾶτ'· ᾐσθόμην κτύπου τινὸς

ἅπερ γὰρ ἔσω γῆς ἀκοντίζουσ᾽ ἀραὶ
κλύει. σὺ δ᾽ ὦ Ζεῦ πρόγονε, καὶ δίκης σέβας,
δότ᾽ εὐτυχῆσαι τῷδ᾽, ἐμοί τε, τῇδέ τε.
τρισσοῖς φίλοις γὰρ εἷς ἀγὼν, δίκη μία,
ἢ ζῆν ἅπασιν, ἢ θανεῖν ὀφείλεται.

ἠλέ Μυκηνίδες ὦ φίλαι,
τὰ πρῶτα κατὰ πελασγὸν ἕδος Ἀργείων.

χο τίνα θροεῖς αὐδὰν πότνια; παραμένει
γὰρ ἔτι σοι τόδ᾽ ἐν Δαναϊδῶν πόλει.

ἠλέ στῆθ᾽ αἱ μὲν ὑμῶν, τήνδ᾽ ἁμαξήρη τρίβον,
αἱ δ᾽ ἐνθάδ᾽ ἄλλον οἶμον, ἐς φρουρὰν δόμων.

χο τί δέ μοι τόδε χρέος ἀπύεις;
ἔννεπέ μοι φίλα.

ἠλέ φόβος ἔχει με μή τις ἐπὶ δώμασι
σταθεὶς ἐπὶ φόνιον αἷμα,
πήματα πήμασιν ἐξεύρῃ.

ἡμι χωρεῖτ᾽, ἐπειγώμεσθ᾽. ἐγὼ μὲν οὖν τρίβον
τόνδ᾽ ἐκφυλάξω, τὸν πρὸς ἡλίου βολάς.

ἡμι καὶ μὴν ἐγὼ τήνδ᾽, ἣ πρὸς ἑσπέραν φέρει.

ἠλέ δόχμια νῦν κόρας διάφερ᾽ ὀμμάτων
ἐκεῖθεν, ἐνθάδ᾽. εἶτ᾽ ἀπ᾽ ἄλλην σκοπιάν.

χο ἔχομεν ὡς θροεῖς. Η. ἑλίσσετέ νυν βλέφαρον,
κόραισι δίδοτε διὰ βοστρύχων πάντῃ.

ἡμι ὅδε τις ἐν τρίβῳ προσέρχεται. τίς ὅδ᾽ ἄρ᾽
ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ σὸν ἀγρότας ἀνήρ;

ἠλέ ἀπωλόμεσθ᾽ ἄρ᾽ ὦ φίλαι, κεκρυμμένους
θῆρας ξιφήρεις αὐτίκ᾽ ἐχθροῖς ἣν φανῇ.

ἡμι ἄφοβος ἔχε. κενὸς γὰρ ὦ φίλα
στίβος, ὃν σὺ δοκεῖς.

ἠλέ τί δὲ, τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει;
δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά μοι,

ὡς τἆλλά γ' ἦπας, εἰ τάδ' εὐτυχήσομεν,
κάλλισθ', ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίου πατρός.
ἠλέ. καὶ δὴ πέλας νιν δωμάτων εἶναι δοκῶ.
τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει.
ὀρέ. καλῶς. σὺ μὲν δὴ σύγγον' Ἠλέκτρα δόμων
πάρος μένουσα, παρθένου δέχου πόδα.
φύλασσε δ' ἤν τις πρὶν τελευτηθῇ φόνος,
ἢ ξύμμαχός τις, ἢ κασίγνητος πατρὸς,
ἐλθὼν δ' ἐς οἴκους φθῇ, γέγωνε δ' εἰς δόμους,
ἢ σανίδας παῖσον, ἢ λόγους πέμψον ἔσω.
ἡμᾶς δ' ἔσω στείχοντες, ἐπὶ τὸν ἔσχατον
ἀγῶν' ὁπλιζόμεσθα φασγάνῳ χέρας
Πυλάδη, σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνους.
ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας πάτερ,
καλεῖ σ' Ὀρέστης παῖς σὸς, ἐπίκουρον μολεῖν
τοῖς δεομένοισι. διὰ σὲ γὰρ πάσχω τάλας.
ἀδίκως προδέδομαι δ' ὑπὸ κασιγνήτου σέθεν,
δίκαια πράξας. οὗ θέλω δάμαρθ' ἑλὼν,
κτεῖναι. σὺ δ' ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενοῦ.
ἠλέ. ὦ πάτερ, ἵκου δῆτ' εἰ κλύεις ἔσω χθονὸς,
τέκνων καλούντων, οἳ σέθεν θνήσκουσ' ὕπερ.
πυ. ὦ συγγένεια πατρὸς ἐμοῦ, καὶ ἐμὰς λιτὰς
Ἀγάμεμνον, εἰσάκουσον. ἔκσωσον τέκνα.
ὀρέ. ἔκτεινα ματέρα. Π. ἡψάμην δ' ἐγὼ ξίφους.
ἠλέ. ἐγὼ δ' ἐπεβούλευσα, κἀπέλυσ' ὄκνου.
ὀρέ. σοὶ πάτερ ἀρήγων. Η. οὐδ' ἐγὼ προὔδωκά σε.
πυ. οὐκ οὖν ὀνείδη τάδε κλύων, ῥῦσαι τέκνα.
ὀρέ. δακρύοις καταστένδω σε.
ἠλέ. ἐγὼ δ' οἰκτοισί γε.
πυ. παύσασθε, καὶ πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα.

ὀρέ λέγ', ὡς τὸ λέγειν ἀγάθ', ἔχει τιν' ἡδονήν.
ἠλέ Ἑλένης κάτοισθα θυγατέρ'; εἰδότ' ἠρόμην.
ὀρέ οἶδ', ἣν ἔθρεψεν Ἑρμιόνην μάτηρ ἐμή.
ἠλέ αὕτη βέβηκε πρὸς Κλυταιμνήστρας τάφον.
ὀρέ τί χρῆμα δράσουσ', ὑποτιθεὶς τίν' ἐλπίδα;
ἠλέ χοὰς κατασπείσουσ' ὑπὲρ ματρὸς τάφου.
ὀρέ καὶ δὴ τί μοι τοῦτ' εἶπας ἐς σωτηρίαν;
ἠλέ συλλάβεθ' ὅμηρον τήνδ', ὅταν στείχῃ πάλιν.
ὀρέ τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις;
ἠλέ Ἑλένης θανούσης, ἤν τι Μενέλεώς σε δρᾷ,
ἢ τόνδε, κἀμέ, πᾶν γὰρ ἓν φίλον τόδε,
λέγ' ὡς φονεύσεις Ἑρμιόνην· ξίφος δὲ χρὴ
δέρῃ πρὸς αὐτῇ παρθένου σπάσαντ' ἔχειν.
κἂν μέν σε σώζῃ μὴ θανεῖν χρῄζων κόρην
Μενέλεως, Ἑλένης πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι,
μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένου δέμας.
ἢν δ' ὀξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος
κτείνῃ σε, καὶ σὺ σφάζε παρθένου δέρην.
καί νιν δοκῶ τοπρῶτον ἢν πολὺς παρῇ,
χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχνον· οὔτε γὰρ θρασὺς,
οὔτ' ἄλκιμος πέφυκε· τήνδ' ἡμῖν ἔχω
σωτηρίας ἔπαλξιν· εἴρηται λόγος.
ὀρέ ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένη,
τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρέπον,
ὡς ἀξία ζῆν μᾶλλον, ἢ θανεῖν ἔφυς.
Πυλάδη, τοιαύτης ἆρ' ἁμαρτήσῃ τάλας
γυναικὸς· ἢ ζῶν, μακάριον κτήσῃ λέχος.
πυ εἰ γὰρ γένοιτο, Φωκέων δ' ἔλθοι πόλιν
καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένη.
ὀρέ ἥξει δ' ἐς οἴκους Ἑρμιόνη, τίνος χρόνου;

Χο. πάσαις γυναιξὶν ἀξία στυγεῖν ἔφυ
ἡ Τυνδαρὶς παῖς, ἣ κατῄσχυνε γένος.
Ορέ. » Φεῦ. οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον, ἢ φίλος σαφής.
» Οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς. ἀλόγιστον δέ τι
» Τὸ πλῆθος, ἀντάλλαγμα γενναίου φίλου.
σὺ γὰρ τά τ' εἰς Αἴγισθον ἐξηῦρες κακὰ,
καὶ πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοί.
νῦν δ' αὖ δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν,
κοὐκ ἐκποδὼν εἶ. παύσομαί σ' αἰνῶν. ἐπεὶ
» Βάρος τι κἀν τῷδ' ἐστὶν αἰνεῖσθαι λίαν.
ἐγὼ δὲ πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν,
δράσας τι χρῄζω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανεῖν.
ἵν' ἀνταναλώσωμεν, οἵ με προὔδοσαν,
στένωσι δ' οἵπερ κἄμ' ἔθηκαν ἄθλιον.
Ἀγαμέμνονός τοι παῖς πέφυχ', ὃς Ἑλλάδος
ἦρξ' ἀξιωθεὶς. οὐ τύραννος. ἀλλ' ὅμως
ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχεν. ὃν οὐ καταισχυνῶ,
δοῦλον παρασχὼν θάνατον, ἀλλ' ἐλευθέρως
ψυχὴν ἀφήσω. Μενέλεων δὲ τίσομαι.
ἑνὸς γὰρ εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἄν,
εἴ ποθεν ἄελπτος παραπέσοι σωτηρία
κτανοῦσιν, οὐ θανοῦσιν. εὔχομαι τάδε.
» Ὃ βούλομαι γὰρ ἡδὺ, καὶ διὰ στόμα
» Πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας.
Ἠλέ. ἐγὼ κασίγνητ' αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δοκῶ,
σωτηρίαν σοὶ, τῷδέ τ', ἐκ τρίτου τ' ἐμοί.
Ὀρέ. θεοῦ λέγεις πρόνοιαν. ἀλλὰ ποῦ τόδε;
ἐπεὶ τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρόν.
Ἠλέ. ἄκουε δὴ νῦν. καὶ σὺ δεῦρο νοῦν ἔχε.

πυ καὶ νῷ παρέσται ταῦθ᾽, ἅπερ κείνῃ τότε.
ὀρέ ἔπειτ᾽ ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα;
πυ κρύπτ᾽ ἐν πέπλοισι τοῖσιδ᾽ ἕξομεν ξίφη.
ὀρέ καὶ πρόσθε δ᾽ ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται;
πυ ἐκκλείσομεν σφᾶς, ἄλλον ἄλλοσ᾽ ἐν στέγαις.
ὀρέ καὶ τόν γε μὴ σιγῶντ᾽ ἀποκτείνειν χρεών.
πυ εἶτ᾽ αὐτὸ δηλοῖ τοὔργον, ἧ τείνειν χρεών.
ὀρέ Ἑλένην φονεύειν, μανθάνω τὸ σύμβολον.
πυ ἔγνως. ἄκουσον δ᾽ ὡς καλῶς βουλεύομαι.
εἰ μὲν γὰρ ἐς γυναῖκα σωφρονεστέραν
ξίφος μεθεῖμεν, δυσκλεὴς ἂν ἦν φόνος.
νῦν δ᾽ ὑπὲρ ἁπάσης Ἑλλάδος δώσει δίκην,
ὧν πατέρας ἔκτειν᾽, ὧν τ᾽ ἀπώλεσε τέκνα,
νύμφας τ᾽ ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων.
ὀλολυγμὸς ἔσται. πῦρ τ᾽ ἀνάψουσι θεοῖς,
σοὶ πολλὰ κἀμοὶ κέδν᾽ ἀρώμενοι τυχεῖν,
κακῆς γυναικὸς οὕνεχ᾽ αἷμ᾽ ἐπράξαμεν.
ὁ ματροφόντης δ᾽ οὐ καλῇ ταύτην κτανών.
ἀλλ᾽ ἀπολιπὼν τοῦτ᾽, ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσῃ,
Ἑλένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φονεύς.
οὐ δεῖ ποτ᾽ οὐ δεῖ Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν,
τὸν σὸν δὲ πατέρα, καὶ σέ, κἀδελφὴν θανεῖν,
ματέρα τ᾽, ἐῶ. τοῦτ᾽ οὐ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν,
δόμους τ᾽ ἔχειν σούς, δι᾽ Ἀγαμέμνονος δόρυ
λαβόντα νύμφην. μὴ γὰρ οὖν ζῴην ἔτι,
εἰ μὴ ᾽πὶ κείνῃ φάσγανον σπάσω μέλαν.
ἢν δ᾽ οὖν τὸν Ἑλένης μὴ κατάσχωμεν φόνον,
πρήσαντες οἴκους τούσδε, κατθανούμεθα.
Ἑνὸς γὰρ οὐ σφαλέντες, ἕξομεν κλέος
Καλῶς θανόντες, ἢ κακῶς σεσωσμένοι.

κρίνω δάμαρτα. τί γὰρ ἐρῶ καλόν ποτε,
γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν, Φωκέων ἀκρόπολιν,
ὃς πρὶν μὲν ὑμᾶς δυστυχεῖν, φίλος παρῆν,
νῦν δ' οὐκέτ' εἰμὶ δυστυχοῦντί σοι φίλος;
οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν κἀμοὶ μέλει.
ἐπεὶ δὲ κατθανούμεθ', εἰς κοινοὺς λόγους
ἔλθωμεν, ὡς ἂν Μενέλεως συνδυστυχῇ.
ὀρέ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τοῦτο κατθάνοιμ' ἰδών.
πυ. πιθοῦ νῦν· ἀνάμεινον δὲ φασγάνου τομάς.
ὀρέ. μενῶ, τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι.
πυ. σίγα νῦν, ὡς γυναιξὶ πιστεύω βραχύ.
ὀρέ. μηδὲν τρέσῃς τάσδ', ὡς πάρεισ' ἡμῖν φίλαι.
πυ. Ἑλένην κτάνωμεν, Μενέλεῳ λύπην πικράν.
ὀρέ. πῶς; τὸ γὰρ ἕτοιμόν ἐστιν, εἴ γ' ἔσται καλῶς.
πυ. σφάξαντες· ἐν δόμοις δὲ κρύπτεται σέθεν.
ὀρέ. μάλιστα· καὶ δὴ πάντ' ἀποσφραγίζεται.
πυ. ἀλλ' οὐκέθ', ᾅδην νυμφίον κεκτημένη.
ὀρέ. καὶ πῶς; ἔχει γὰρ βαρβάρους ὀπάονας.
πυ. τίνας; Φρυγῶν γὰρ οὐδέν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ.
ὀρέ. οἵους ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας.
πυ. τρυφὰς γὰρ ἥκει δεῦρ' ἔχουσα Τρωϊκάς.
ὀρέ. ὥσθ' Ἑλλὰς αὐτῇ μικρὸν οἰκητήριον.
πυ. Οὐδὲν τὸ δοῦλον πρὸς τὸ μὴ δοῦλον γένος.
ὀρέ. καὶ μὴν τόδ' ἔρξας, δὶς θανεῖν οὐχ ἅζομαι.
πυ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν, σοί γε τιμωρούμενος.
ὀρέ. τὸ πρᾶγμα δήλου, καὶ πέραιν' ὅπως λέγεις.
πυ. ἔσιμεν εἰς οἴκους δῆθεν ὡς θανούμενοι.
ὀρέ. ἔχω τοσοῦτον· τἀπίλοιπα δ' οὐκ ἔχω.
πυ. γόους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθ', ἃ πάσχομεν.
ὀρέ. ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ' ἔνδοθεν κεχαρμένην.

παίσας πρὸς ἧπαρ φασγάνῳ· σὲ δ' αὖ χρεὼν
ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι.
Πυλάδη, σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φόνου γενοῦ βραβεύς.
καὶ κατθανόντοιν, εὖ περίστειλον δέμας.
θάψον τε κοινῇ πρὸς πατρὸς τύμβον φέρων.
καὶ χαῖρ'· ἐπ' ἔργον δ' ὡς ὁρᾷς πορεύομαι.
πυ. ἐπίσχες. ἓν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
εἰ ζῆν με χρῄζειν σοῦ θανόντος ἤλπισας.
ὀρέ. τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμοῦ μέτα;
πυ. ἤρου; τί δὲ ζῆν σῆς ἑταιρίας ἄτερ;
ὀρέ. οὐκ ἔκτανες σὴν μητέρ', ὡς ἐγὼ τάλας.
πυ. σὺν σοί γε· κοινῇ ταῦτα καὶ πάσχειν με δεῖ.
ὀρέ. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρί, μὴ συνθνῄσκέ μοι.
σοὶ μὲν γάρ ἐστι πόλις, ἐμοὶ δ' οὐκ ἔστι δή.
καὶ δῶμα πατρὸς, καὶ μέγας πλούτου λιμήν.
γάμου δὲ, τῆς μὲν δυσπότμου τῆσδ' ἐσφάλης,
ἥν σοι κατηγγύησ' ἑταιρίαν σέβων·
σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποίησαι λαβών.
κῆδος δὲ τοὐμὸν καὶ σὸν, οὐκέτ' ἔστι δή.
ἀλλ' ὦ ποθεινὸν ὄμμ' ὁμιλίας ἐμῆς,
χαῖρ'· οὐ γὰρ ἡμῖν ἐστι τοῦτο, σοί γε μήν.
» Οἱ γὰρ θανόντες, χαρμάτων τητώμεθα.
πυ. ἦ που λέλειψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων;
» Μήθ' αἷμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον,
» Μὴ λαμπρὸς αἰθήρ, εἴ σ' ἐγὼ προδούς ποτε,
» Ἐλευθερώσας τοὐμὸν, ἀπολίποιμί σε.
καὶ συγκατέκτανον γάρ, οὐκ ἀρνήσομαι,
καὶ πάντ' ἐβούλευσ', ὧν σὺ νῦν τίνεις δίκας.
καὶ ξυνθανεῖν οὖν δεῖ με σοὶ, καὶ τῇδ' ὁμοῦ.
ἐμὴν γὰρ αὐτήν, ἧς λέχος ἐπῄνεσα,

κρίνω

ἠλέ θανούμεθ'· οὐχ οἷόν τε μὴ στένειν κακά.
πᾶσι γὰρ οἰκτρὸν ἡ φίλη ψυχὴ βροτοῖς.
ὀρέ τόδ' ἦμαρ ἡμῖν κύριον· δεῖ δ' ἢ βρόχους
ἅπτειν κρεμαστούς, ἢ ξίφος θήγειν χερί.
ἠλέ σύ νύν μ' ἀδελφέ, μή τις Ἀργείων κτάνῃ,
ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον.
ὀρέ ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω· σὲ δ' οὐ κτενῶ,
ἀλλ' αὐτόχειρι θνῆσχ', ὅτῳ βούλει τρόπῳ.
ἠλέ ἔσται τάδ'· οὐδέν σου ξίφους λελείψομαι,
ἀλλ' ἀμφιθεῖναι σῇ δέρῃ θέλω χέρας.
ὀρέ τέρπου κενὴν ὄνησιν, εἰ τερπνὸν τόδε,
θανάτου πέλας βεβῶσι περιβαλεῖν χέρας.
ἠλέ ὦ φίλτατ', ὦ ποθεινὸν, ἥδιστόν τ' ἔχων
τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν.
ὀρέ ἔκ τοι με τήξεις· καί σ' ἀμείψασθαι θέλω
φιλότητι χειρῶν· τί γὰρ ἔτ' αἰδοῦμαι τάλας;
ὦ στέρν' ἀδελφῆς, ὦ φίλον πρόσπτυγμ' ἐμὸν,
τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους
προσφθέγματ' ἀμφὶ τοῖς ταλαιπώροις πάρα.
ἠλέ φεῦ· πῶς ἂν ξίφος νὼ ταὐτὸν εἰ θέμις κτάνοι,
καὶ μνῆμα δέξαιθ' ἓν, κέδρου τεχνάσματα;
ὀρέ ἥδιστ' ἂν εἴη ταῦθ'· ὁρᾷς δὲ δὴ φίλων
ὡς ἐσπανίσμεθ', ὥστε κοινωνεῖν τάφου;
ἠλέ οὐδ' εἶφ' ὑπὲρ σοῦ μὴ θανεῖν σπουδὴν ἔχων
Μενέλαος ὁ κακὸς, ὁ προδότης τοῦ μοῦ πατρός;
ὀρέ οὐδ' ὄμμ' ἔδειξεν· ἀλλ' ἐπὶ σκήπτροις ἔχων
τὴν ἐλπίδ', ηὐλαβεῖτο μὴ σώζειν φίλους.
ἀλλ' εἶα, ὅπως γενναῖα κἀγαμέμνονος
δράσαντε κατθανούμεθ' ἀξιώτατα.
κἀγὼ μὲν εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει,

ἡλίου μετέβαλεν ἅρμα, τὰν πρὸς ἕ-
σπερον κέλευθον οὐρανοῦ προσαρμόσας,
μονόπωλόν τ' ἐς ἀῶ, ἑπταπόρου τε
δρομήματα πλειάδος, εἰς ὁδὸν ἄλλαν
Ζεὺς μεταβάλλει· τῶνδέ τ' ἀμείβει
θανάτους θανάτων· τά τ' ἐπώνυμα
δεῖπνα Θυέστου, λέκτρα τε Κρήσσας
ἀερόπας δολίας, δολίοισι γάμοις·
τὰ πανύστατα δ' εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν
ἐμὸν ἤλυθε, δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις·

χο. καὶ μὴν ὅδε σύγγονος ἕρπει
ψήφῳ θανάτου κατακυρωθεὶς,
ὅ, τε πιστότατος πάντων Πυλάδης,
ἰσάδελφος ἀνὴρ, ἰθύνων
νοσερὸν κῶλον Ὀρέστου,
ποδὶ κηδοσύνῳ παράσειρος.

ἠλέ. οἲ ἐγώ· πρὸ τύμβου γάρ σ' ὁρῶσ' ἀναστένω
ἀδελφὲ, καὶ πάροιθε νερτέρων πυρᾶς·
οἲ ἐγὼ μάλ' αὖθις, ὡς ἰδοῦσ' ὄμμασι
πανυστάτην πρόσοψιν, ἐξέστην φρενῶν.

ὀρέ. οὐ σῖγ' ἀφεῖσα τοὺς γυναικείους γόους,
στέρξεις τὰ κρανθέντ'; οἰκτρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
φέρειν σ' ἀνάγκη τὰς παρεστώσας τύχας.

ἠλέ. καὶ πῶς σιωπῶ, φέγγος εἰσορᾶν θεοῦ
τόδ' οὐκέθ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις μέτα;

ὀρέ. σὺ μή μ' ἀπόκτειν'· ἅλις ὑπ' ἀργείας χερὸς
τέθνηχ' ὁ τλάμων· τὰ δὲ παρόντ' ἔα κακά.

ἠλέ. ὦ μέλεος ἥβης σῆς Ὀρέστα, καὶ πότμου,
θανάτου τ' ἀώρου, ζῆν ἐχρῆν σ' ὅτ' οὐκ ἔτ' εἶ.

ὀρέ. μὴ πρὸς θεῶν μοι περιβάλῃς ἀνανδρίαν,
εἰς δάκρυα πορθμεύουσ' ὑπόμνησιν κακῶν.

τιθεῖσα κούριμον, τῶν Ἀτρειδῶν πήματ' οἴκων·
ἔλεος ἔλεος ὅδ' ἔρχεται τῶν θανουμένων ὕπερ,
στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων·
βέβακε γὰρ βέβακεν, οἴχεται τέκνων
πρόπασα γέννα Πέλοπος· ὅ, τ' ἐπὶ μακαρίοις
ζηλωτὸς ὤν ποτ' οἶκος, φθόνος νιν εἷλε θεόθεν,
ἅτε δυσμενὴς φονία ψῆφος ἐν πολίταις·
ἰὼ, ἰὼ, πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη πολύπονα,
λεύσεθ' ὡς παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει·
» ἕτερα δ' ἑτέροις ἀμείβεται
» πήματ' ἐν χρόνῳ μακρῷ·
» Βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰών·
μόλοιμι τὰν οὐρανοῦ μέσον χθονὸς
τεταμέναν αἰωρήμασι
πέτραν ἁλύσεσι χρυσέαισι, φερομέναν
δίναισι βῶλον ἐξ Ὀλύμπου,
ἵν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσω
γέροντι πατρὶ Ταντάλῳ·
ὃς ἔτεκεν ἔτεκε γενέτορας ἐμέθεν
δόμων, οἳ κατεῖδον ἄτας·
τὸ πτανὸν μὲν δίωγμα πώλων,
τεθριπποβάμονι στόλῳ,
Πέλοψ ὅποτε πελάγεσι διεδίφρευσε,
Μυρτίλου φόνον δικὼν ἐς οἶδμα πόντου,
λευκοκύμασι πρὸς Γεραστίαις,
ποντίων σάλων ἠιόσιν ἁρματεύσας· ὅθεν δόμοισι
τοῖς ἐμοῖς ἦλθ' ἀρὰ πολύστονος,
ὅτε λόχευμα ποιμνίοισι Μαιάδος τόκου,
τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ὁπότε
γένετο τέρας ὀλοὸν ὀλοὸν
Ἀτρέως ἱπποβότα· ὅθεν ἔρις τὸ πτερωτὸν

Ἔσται γυναιξὶν ὅσιος, οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν
θνήσκοντες· ἢ γυναιξὶ δουλεύειν χρεών;
τοὐναντίον δ' ἐδράσετ', ἢ δρᾶσαι χρεών·
νῦν μὲν γὰρ ἡ προδοῦσα λέκτρ' ἐμοῦ πατρὸς,
τέθνηκεν· εἰ δὲ δὴ κατακτενεῖτέ με,
ὁ νόμος ἀνεῖται, κοὐ φθάνοι θνήσκων τις ἂν,
ὡς τῆσγε τόλμης οὐ σπάνις γενήσεται.
ἀλλ' οὐκ ἔπειθ' ὅμιλον, εὖ δοκῶν λέγειν·
νικᾷ δ' ἐκεῖνος ὁ κακὸς ἐν πλήθει λέγων,
ὃς ἠγόρευε σύγγονον, σέ τε κτανεῖν·
μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετρουμένους θανεῖν
τλήμων Ὀρέστης· αὐτόχειρι δὲ σφαγῇ
ὑπέσχετ' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ λείψειν βίον
σὺν σοί· πορεύει δ' αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο
ι. ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας
Πυλάδης δακρύων· σὺν δ' ὁμαρτοῦσι φίλοι,
κλαίοντες, οἰκτείροντες· ἔρχεται δέ σοι
πικρὸν θέαμα, καὶ πρόσοψις ἀθλία.
ἀλλ' εὐτρέπιζε φάσγανον, ἢ βρόχον δέρῃ,
ὡς δεῖ λιπεῖν σε φέγγος· εὐγένειά δὲ,
οὐδέν σ' ἐπωφέλησεν, οὐδ' ὁ πύθιος
τρίποδα καθίζων Φοῖβος, ἀλλ' ἀπώλεσεν.
ὦ δυστάλαινα παρθέν', ὡς ξυνηρεφὲς
πρόσωπον ἐς γῆν σὸν βαλοῦσ', ἄφθογγος εἶ,
ὡς εἰς στεναγμοὺς καὶ γόους δραμουμένη.
αἲ αἲ· κατάρχομαι στεναγμῶν ὦ Πελασγία,
τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων,
αἱματηρὸν ἄταν·
κτύπον τε κρατὸς, ὃν ἔλαχ' ἁ κατὰ χθονὸς
ι. καλὴ παῖς αὐτῆ ... ἡ κόρη.
νερτέρων Περσέφασσα, καλλίπαις θεά.
ἰαχείτω δὲ γᾶ Κυκλωπία, σίδαρον ἐπὶ κρᾶτα
τιθεῖσα

ἰ. ἐπιτήδειος.

πιθανὸς ἔτ' αὐτοὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι.
» Ὅταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις, φρονῶν κακῶς
» Πείθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα.
» Ὅσοι δὲ σὺν νῷ χρηστὰ βουλεύουσ' ἀεί,
» Κἂν μὴ παραυτίκ', αὖθις εἰσὶ χρήσιμοι
» Πόλει, θεᾶσθαι δ' ὧδε χρὴ τὸν προστάτην
» Ἰδόνθ'· ὅμοιον γὰρ τὸ χρῆμα γίνεται
» Τῷ τοὺς λόγους λέγοντι, καὶ τιμωμένῳ.
ὃς εἶπ' Ὀρέστην, καί σ' ἀποκτεῖναι πέτροις
βάλλοντας· ὑπὸ δ' ἔτεινε Τυνδάρεως λόγους
τῷ σφὼ κατακτείναντι τοιούτους λέγειν.
ἄλλος δ' ἀναστὰς, ἔλεγε τῷδ' ἐναντία,
μορφῇ μὲν οὐκ εὐωπὸς, ἀνδρεῖος δ' ἀνήρ.
ὀλιγάκις ἄστυ, κἀγορᾶς χραίνων κύκλον.
αὐτουργὸς, οἵπερ καὶ μόνοι σῴζουσι γῆν.
ξυνετὸς δέ· χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων,
ἀκέραιος· ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον.
ὅς γ' εἶπ' Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
στεφανοῦν· ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν πατρὶ,
κακὴν γυναῖκα κἄθεον κατακτανὼν
ἣ κεῖν' ἀφῄρει, μήθ' ὁπλίζεσθαι χέρα,
μήτε στρατεύειν ἐκλιπόντα δώματα,
εἰ τ' ἔνδον οἰκουρήμαθ' οἱ λελειμμένοι
φθείρουσιν, ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι.
καὶ τοῖς γε χρηστοῖς εὖ λέγειν ἐφαίνετο.
κοὐδεὶς ἔτ' εἶπε· σὸς δ' ἐπῆλθε σύγγονος.
ἔλεξε δ', ὦ γῆν Ἰνάχου κεκτημένοι,
πάλαι Πελασγοί, Δαναΐδαι δ' ὕστερον,
ὑμῖν ἀμύνων οὐδὲν ἧσσον ἢ πατρὶ,
» ἔκτεινα μητέρ'· Εἰ γὰρ ἀρσένων φόνος

ἰ. ἀντὶ τοῦ ἐκκλησίας οὐ διατρίβων? οὐδὲ πλησιάζων.

ἰ. ἁπλοῦς

ἰ. ὁ δὲ τοῦ δήμου προϊστάμενος ὀφείλει τοιούτους ἐπιλέξασθαι δημαγόρους ἢ ἐξηγουμένους μέλλοντας, ὁμοίως γὰρ τὸ πρᾶγμα γίνεται τῷ τε δημηγόρῳ καὶ τῷ τοῦ δήμου προϊσταμένῳ, διὸ φησὶν τὸν ἀγαθὸν πολίτην εἰς τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀφορᾶν ἀεί, κακῶς γὰρ ἂν συμβουλεύσωσιν, οὕτως εὐθέως ἀποβαίνειν τὰ πράγματα.

ἰ. ἀναμάρτητον, ἀδιάφθορον, ἀβλαβῆ, οὐκ ἄξιον τοῦ εἶναι πληττέσθαι, ἀνεπιτίμητον.

ἤτοι φησὶ ἢ κλυταιμνήστρα τὸ ὅσον, ἐφ' ᾧ δέδρακε κατὰ τοῦ ἀνδρός, ἀνῄρει, καὶ ἀνέτρεπεν τὰ ἤθη καλά, καὶ ζηλωτά, λέγω δὲ τὸ ὁπλίζεσθαι, καὶ ἐπ' ἄλλο δαπανᾶν

ἄγγελμ' ἀνεπτέρωσε Δαναϊδῶν πόλιν; ἢ διήγειρε
ὁ δ' εἶπ', Ὀρέστην κεῖνον οὐχ ὁρᾷς πέλας
στείχοντ', ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον;
ὁρῶ δ' ἄελπτον φάσμ', ὃ μή ποτ' ὤφελον,
Πυλάδην τε καὶ σὸν σύγγονον στείχονθ' ὁμοῦ.
τὸν μὲν, κατηφῆ, καὶ παρειμένον νόσῳ· ἢ σκυθρωπόν
τὸν δ', ὥστ' ἀδελφὸν ἶσα φίλῳ λυπούμενον,
νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγίᾳ. ἢ θεραπείᾳ
ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλος,
κῆρυξ ἀναστὰς, εἶπε· τίς χρῄζει λέγειν;
πότερον Ὀρέστην κατθανεῖν, ἢ μὴ χρεὼν,
μητροκτονοῦντα; κἀπὶ τῷδ', ἀνίσταται
Ταλθύβιος, ὃς σῷ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας.
ἔλεξε δ' ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὢν ἀεὶ ἢ ὑπὸ τοῖς ἄρχουσιν
διχόμυθα· πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλούμενος,
σὸν δ' οὐκ ἐπαινῶν σύγγονον, καλοῖς κακοὺς
λόγους ἑλίσσων, ὅτι καθισταίη νόμους ἢ ἀντὶ τοῦ κυροῖ λέγων ὅτι ὀρέστης οὐ καλὸν νόμον
ἐς τοὺς τεκόντας οὐ καλούς· τὸ δ' ὄμμ' ἀεὶ
φαιδρωπὸν ἐδίδου τοῖσιν Αἰγίσθου φίλοις.
» Τὸ γὰρ γένος τοιόνδ'· ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ
» Πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες· ὅδε δ' αὐτοῖς φίλος,
» Ὃς ἂν δύνηται, πόλεως ἔν τ' ἀρχαῖσιν ᾖ.
ἐπὶ τῷδ', ἀγόρευε Διομήδης ἄναξ·
οὗτος κτανεῖν μὲν οὔτε σ', οὔτε σύγγονον
εἴα, φυγῇ δὲ ζημιοῦντας εὐσεβεῖν.
ἐπερρόθησαν δ' οἱ μὲν, ὡς καλῶς λέγοι,
οἱ δ' οὐκ ἐπῄνουν· κἀπὶ τῷδ', ἀνίσταται
ἀνήρ τις ἀθυρόγλωσσος, ἰσχύων θράσει·
ἀργεῖος, οὐκ ἀργεῖος, ἠναγκασμένος·
θορύβῳ τε πίσυνος, κἀμαθεῖ παρρησίᾳ.

πιθανὸς

χο ἥκιστα· πρὸς δ' Ἀργείων οἴχεται λεὼν,
ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι
δώσων ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεών·
ἠλέ οἴμοι, τί χρῆμ' ἔδρασε; τίς δ' ἔπεισέ νιν;
χο Πυλάδης· ἔοικε δ' οὐ μακρὰν ὅδ' ἄγγελος
λέξειν τἀκεῖθεν σοῦ κασιγνήτου πέρι·
ἄγ ὦ τλῆμον, ὦ δύστανε τοῦ στρατηλάτου
Ἀγαμέμνονος παῖ πότνι' Ἠλέκτρα, λόγους
ἄκουσον, οὕς σοι δυστυχεῖς ἥκω φέρων·
ἠλέ αἴ· αἴ· διοιχόμεσθα· δῆλος εἶ λόγῳ·
κακῶν γὰρ ἥκεις ὡς ἔοικεν ἄγγελος·
ἄγ ψήφῳ Πελασγῶν σὸν κασίγνητον θανεῖν,
καί σ' ὦ τάλαιν' ἔδοξε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ·
ἠλέ οἴμοι, προσῆλθεν ἐλπὶς, ἣν φοβουμένη
πάλαι, τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γόοις·
ἀτὰρ τίς ἀγὼν, τίνες ἐν Ἀργείοις λόγοι
καθεῖλον ἡμᾶς, κἀπεκύρωσαν θανεῖν;
λέγ' ὦ γεραιέ· πότερα λευσίμῳ χερὶ,
ἢ διὰ σιδήρου πνεῦμ' ἀπορρῆξαι με δεῖ,
κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην;
ἄγ ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω
βαίνων, πυθέσθαι δεόμενος τά τ' ἀμφὶ σοῦ,
τά τ' ἀμφ' Ὀρέστου· σῷ γὰρ εὔνοιαν πατρὶ
ἀεί ποτ' εἶχον, καί μ' ἔφερβε σὸς δόμος,
πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις·
ὁρῶ δ' ὄχλον στείχοντα, καὶ θάσσοντ' ἄκραν,
οὗ φασι πρῶτον Δαναὸν Αἰγύπτῳ δίκας
διδόντ', ἀθροῖσαι λαὸν ἐς κοινὰς ἕδρας·
ἀστῶν δὲ δή τιν' ἠρόμην ἄθροισμ' ἰδὼν,
τί καινὸν Ἄργει; μῶν τι πολεμίων πάρα

1· προσῆλθεν ἐλπὶς ἣν ἐκ μακροῦ φοβουμένη διὰ τὸ μέλλον ἐξετηκόμην, καὶ διεφθειρόμην ὑπὸ τῶν γόων

φόνῳ φόνος ἐξαμείβων,
δι' αἵματος οὐ προλείπει
διασοῖσιν Ἀτρείδαις.
τὸ καλὸν, οὐ καλὸν, τοκέων
πυριγενεῖ τέμνειν παλάμᾳ
χρόα· μελάνδετον δὲ φόνῳ
ξίφος εἰς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι.
τὸ δ' αὖ κακουργεῖν, ἀσέβεια μεγάλη,
κακοφρόνων τ' ἀνδρῶν παράνοια.
θανάτου γὰρ ἀμφὶ φόβῳ
Τυνδαρὶς ἰάχησε τάλαινα.
τέκνον, οὐ τολμᾷς ὅσια,
κτείνων σὰν ματέρα.
μὴ πατρῷαν τιμῶν χάριν, ἐξανάψῃ
δύσκλειαν ἐς ἀεί.
τίς νόσος, ἢ τίνα δάκρυα,
καὶ τίς ἔλεος μείζων κατὰ γᾶν,
ἢ ματροκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι;
οἷον οἷον ἔργον τελέσας,
βεβάκχευται μανίαις,
εὐμενίσι θήραμα φόνῳ,
δρομάσι δινεύων βλεφάροις
Ἀγαμεμνόνιος παῖς;
ὦ μέλεος ματρὸς, ὅτε
χρυσεοπηνήτων φαρέων
μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν,
σφάγιον ἔθετο ματέρα,
πατρῴων παθέων ἀμοιβάν.

ἠλέ. γυναῖκες, ἦ που τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων
Τλήμων Ὀρέστης, θεομανεῖ λύσσῃ δαμείς;

χο. ἥκιστα.

πυ τῷ χρόνῳ δὲ κερδανεῖς. Ο. κεῖνό μοι μόνον προσάντες.

πυ τί τόδε; καινὸν αὖ λέγεις.

ὀρέ μὴ θεαί μ' οἴστρῳ κατάσχωσιν.

πυ ἀλλὰ κηδεύσω σ' ἐγώ.

ὀρέ δυσχερὲς ψαύειν νοσοῦντος ἀνδρός.

πυ οὐκ ἔμοιγέ σου. Ο. ἀλλ' εὐλαβοῦ λύσσης μεταχεῖν τῆς ἐμῆς

πυ τόδ' οὖν ἴτω. Ο. οὐκ ἄρ' ὀκνήσεις;

πυ Ὄκνος γὰρ τοῖς φίλοις κακὸν μέγα.

ὀρέ ἕρπε νῦν οἴαξ ποδός μοι.

πυ φίλα γ' ἔχων κηδεύματα.

ὀρέ καί με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρός.

πυ ὡς τί δὴ τόδε; Ο. ὥς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι.

πυ τὸ δὲ δίκαιον ὧδ' ἔχει.

ὀρέ ματρὸς δὲ μήτ' ἴδοιμι μνῆμα.

πυ πολεμία γὰρ ἦν.

ἀλλ' ἔπειγ', ὥς μή σε πρόσθεν ψῆφος Ἀργείων ἕλῃ,

περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰν νωχελῆ νόσῳ.

ὡς ἐγὼ διάστεως σε σμικρὰ φροντίζων ὄχλου,

οὐδὲν αἰσχυνθεὶς, ὀχήσω. ποῦ γὰρ ἂν δείξω φίλος,

εἴ σε μὴ δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω;

ὀρέ Τοῦτ' ἐκεῖνο κτᾶσθ' ἑταίρους, μὴ τὸ συγγενὲς μόνον.

» Ὡς ἀνὴρ ὅστις τρόποισι συντακῇ θυραῖος ὤν,

» Μυρίων κρείσσων ὁμαιμὸν ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος.

χο ὁ μέγας ὄλβος, ἅ τ' ἀρετὰ,

μέγα φρονοῦσ' ἀν' Ἑλλάδα, καὶ

παρὰ Σιμουντίοις ὀχετοῖς,

πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρείδαις,

πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων,

ὁπότε χρυσέας ἔρις ἀρνὸς

ἤλυθε Ταντάλιδαις,

οἰκτρότατα θοινάματα, καὶ

σφάγια γενναίων τέκνων. ὅθεν

πυ Στρόφιος ἤλασέ μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθεὶς πατήρ.
ὀρέ ἴδιον, ἢ κοινὸν πολίταις ἐπιφέρων ἔγκλημά τι;
πυ ὅτι συνηράμην σοι φόνον ματρὸς ἀνόσιον λέγων.
ὀρέ ὦ τάλας, ἔοικε καὶ σὲ τἀμὰ λυπήσειν κακά.
πυ οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθ'; οἰστέον τάδε.
ὀρέ οὐ φοβῇ μή σ' Ἄργος ὥσπερ κἄμ' ἀποκτεῖναι θέλῃ;
πυ οὐ προσήκομαι κολάζειν τοῖσδε, Φωκέων δὲ γῆ.
ὀρέ Δεινὸν οἱ πολλοί, κακούργους ὅταν ἔχωσι προστάτας.
πυ ἀλλ' ὅταν χρηστοὺς λάβωσι, χρηστὰ βουλεύουσ' ἀεί.
ὀρέ εἶεν. ἐς κοινόν τι λέγειν χρή.
πυ τίνος ἀναγκαίου πέρι;
ὀρέ εἰ λέγοιμ' ἀστοῖσιν ἐλθών.
πυ ὡς ἔδρασας ἔνδικα;
ὀρέ πατρὶ τιμωρῶν ἐμαυτοῦ.
πυ μὴ λάβωσί σ' ἅσμενοι.
ὀρέ ἀλλ' ὑποπτήξας σιωπῇ κατθάνω;
πυ δειλὸν τόδε. Ο. πῶς ἂν οὖν δρῴην;
πυ ἔχεις τίν', ἢν μένῃς σωτηρίαν;
ὀρέ οὐκ ἔχω. Γ. μολόντι δ' ἐλπίς ἐστι σωθῆναι κακῶν.
ὀρέ εἰ τύχοι, γένοιτ' ἄν. Γ. οὐκοῦν τοῦτο κρεῖσσον ἢ μένειν.
ὀρέ ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω; Γ. θανὼν γοῦν, ὧδε κάλλιον θανεῖν.
ὀρέ καὶ τὸ πρᾶγμ' ἔνδικόν μοι. : πατροκτόνον καὶ ἄνθρωπον.
πυ τὸ δοκεῖν εὔχου μόνον.
ὀρέ εὖ λέγεις. φεύγω τὸ δειλὸν τῇδε.
πυ μᾶλλον ἢ μένων. Ο. καὶ τίς ἄν γέ μ' οἰκτίσαι;
πυ μέγα γὰρ ηὑγένειά σου. Ο. θάνατον ἀχάλλῃ πατρῷον;
πυ πάντα ταῦτ' ἐν ὄμμασιν.
ὀρέ ἰτέον. ὡς ἄνανδρον ἀκλεῶς τὸ κατθανεῖν.
πυ αἰνῶ τάδε. Ο. ἦ λέγω μὲν οὖν ἀδελφῇ ταῦτ' ἐμῇ;
πυ μὴ πρὸς θεῶν. Ο. δάκρυα γοῦν γένοιτ' ἄν.
πυ οὐκοῦν οὗτος οἰωνὸς μέγας. Ο. δηλαδὴ σιγᾶν ἄμεινον.

/. οὐ κ. ἁρμαζόμεθα κολάζεσθαι ὑπὸ τούτων, ὑπὸ τῆς γῆς τῶν Φωκέων. χαλεπὸν τὸ πλῆθος ὅταν πονηροὺς ἔχῃ ἄρχοντας.

/. ἀντὶ τοῦ εἰ συμβαίη, οἷον ἐμφίβολον ἐστὶ τοῦτο.

/. οὐκοῦν φησὶ φυλακτέον εἰπεῖν τῇ ἀδελφῇ, ἐπεὶ δακρύσει, καὶ τοῦτο αὐτό, ἀντὶ τοῦ κακοῦ οἰωνὸς ἔσται τὸ δάκρυον [illegible]

ΟΡΕΣΤΗΣ

πυλ συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς· Κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.
ὀρέ Μενέλεως κάκιστος εἰς ἐμὲ, καὶ κασιγνήτην ἐμήν.
πυλ Εἰκότως κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσθαι κακόν.
ὀρέ ὥσπερ οὐκ ἐλθὼν, ἔμοιγε ταυτὸν ἀπέδωκε μολών.
πυλ ἦ γάρ ἐστιν ὡς ἀληθῶς τήνδ᾽ ἀφιγμένος χθόνα;
ὀρέ χρόνιος· ἀλλ᾽ ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις.
πυ καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν;
ὀρέ οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ᾽ ἐκείνη κεῖνον ἐνθάδ᾽ ἤγαγεν.
πυ ποῦ ᾽στιν ἣ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσε γυνὴ μία;
ὀρέ ἐν δόμοις ἐμοῖσιν, εἰ δὴ τούσδ᾽ ἐμοὺς καλεῖν χρεών.
πυ σὺ δὲ τίνας λόγους ἔλεξας σοῦ κασιγνήτῳ πατρός;
ὀρέ μή μ᾽ ἰδεῖν θανόνθ᾽ ὑπ᾽ ἀστῶν, καὶ κασιγνήτην ἐμήν.
πυ πρὸς θεῶν τί πρὸς τάδ᾽ εἶπε; τόδε γὰρ εἰδέναι θέλω.
ὀρέ ηὐλαβεῖθ᾽, ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι.
πυ σκῆψιν ἐς ποίαν προβαίνων; ταῦτα πάντ᾽ ἔχω μαθών.
ὀρέ οὗτος ἦλθ᾽ ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας πατήρ.
πυ Τυνδάρεων λέγεις; ἴσως σοι θυγατέρος θυμούμενος.
ὀρέ αἰσθάνῃ· τὸ τοῦδε κῆδος μᾶλλον εἵλετ᾽, ἢ πατρός.
πυ κοὐκ ἐτόλμησε πόνων σῶν ἀντιλάζυσθαι παρών;
ὀρέ οὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ᾽ ἄλκιμος.
πυ ἐν κακοῖς ἄρ᾽ εἶ μεγίστοις, καί σ᾽ ἀναγκαῖον θανεῖν.
ὀρέ ψῆφον ἀφ᾽ ἡμῶν πολίτας ἐπὶ φόνῳ θέσθαι χρεών.
πυ ἣ κρινεῖ τί πρᾶγμα; λέξον· διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι.
ὀρέ ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν· ὁ μῦθος δ᾽ οὐ μακρὸς μακρῶν πέρι.
πυ φεῦγε νῦν λιπὼν μέλαθρα σὺν κασιγνήτῃ σέθεν.
ὀρέ οὐχ ὁρᾷς; φρουρίοις φυλασσόμεσθα πανταχοῦ.
πυ εἶδον ἄστεος ἀγυιὰς τεύχεσι πεφραγμένας.
ὀρέ ὥσπερεὶ πόλις πρὸς ἐχθρῶν σῶμα πυργηροῦμεθα.
πυ κἀμὲ νῦν ἐροῦ τί πάσχω· καὶ γὰρ αὐτὸς οἴχομαι.
ὀρέ πρὸς τίνος; τοῦτ᾽ ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακόν.

ἐλθὼν δὲ Τυνδάρεών τε σοι πειράσομαι,
πόλιν τε πεῖσαι τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς.
καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ,
ἔβαψεν· ἔστη δ' αὖθις, ἢν χαλᾷ πόδα.
» Μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,
» Μισοῦσι δ' ἀστοί· δεῖ δέ μ' οὐκ ἄλλως λέγω,
σώζειν σε σοφίᾳ, μὴ βίᾳ τῶν κρεισσόνων.
ἀλκῇ δέ σ' οὐκ ἄν, ἣ σὺ δοξάζεις ἴσως,
σῶσαι μ' ἄν· οὐ γὰρ ῥᾴδιον λόγχῃ μιᾷ
στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν, ἅ σοι πάρα.
οὐ γάρ ποτ' Ἄργους γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν
προσηγόμεσθα· νῦν δ' ἀναγκαίως ἔχει
δούλοισιν εἶναι τοῖς σοφοῖσι τῆς τύχης.
ὀρέ. ὦ πλὴν γυναικὸς οὕνεκα στρατηλατεῖν,
τἄλλ' οὐδέν· ὦ κάκιστε, τιμωρεῖν φίλοις
φεύγεις; ἀποστραφεὶς με; τὰ δ' Ἀγαμέμνονος
φροῦδ'; ἄφιλος ἦσθ' ἄρ' ὦ πάτερ, πράσσων κακῶς.
οἴμοι, προδέδομαι, κοὐκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες,
ὅπῃ τραπόμενος, θάνατον Ἀργείων φύγω.
οὗτος γὰρ ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε φίλτατον βροτῶν
Πυλάδην δρόμῳ στείχοντα Φωκέων ἄπο,
» ἡδεῖαν ὄψιν· πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ,
» Κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾶν.
πυ. θᾶσσον ἤ μ' ἐχρῆν προβαίνων, ἱκόμην πρὸ ἄστεος,
σύλλογον πόλεως ἀκούσας, τὸν δ' ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς
ἐπὶ σὲ, σύγγονόν τε τὴν σὴν, ὡς κτενοῦντας αὐτίκα.
τί τάδε; πῶς ἔχεις; τί πράσσεις φίλταθ' ἡλίκων ἐμοί,
καὶ φίλων καὶ συγγενείας; πάντα γὰρ τάδ' εἶ σύ μοι.
ὀρέ. οἰχόμεσθ', ὡς ἐν βραχεῖ σοι τὰ μὰ δηλώσω κακά.

ὦ πατρὸς οἶμαι μὲ θιγεῖν, τὸν κατὰ χθονὸς
θανόντ' ἀκούειν τάδε, δοκεῖ ποτωμένην
ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ, καὶ λέγειν ἃ 'γὼ λέγω.
ταῦτ' εἴς τε δάκρυα, καὶ γόους, καὶ συμφορὰς
εἴρηκα, κἀπῄτηκα τὴν σωτηρίαν
θηρῶν, ὃ πάντες κοὐκ ἐγὼ ζητῶ μόνος. ι. θηρώμενος, ζητῶν.

ἠλέ. κἀγώ σ' ἱκνοῦμαι, καὶ γυνή περ οὖσ' ὅμως,
τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν· οἷός τε δ' εἶ.

με. Ὀρέστ', ἐγώ τοι σὸν καταιδοῦμαι κάρα,
καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι.
καὶ χρὴ γὰρ οὕτω τῶν ὁμαιμόνων κακὰ
συνεκκομίζειν, δύναμιν ἢν διδῷ θεὸς,
θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους.
τὸ δ' αὖ δύνασθαι, πρὸς θεῶν χρῄζω τυχεῖν.
ἥκω γὰρ ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ
ἔχων, πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος,
σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων.
μάχῃ μὲν οὖν ἂν οὐχ ὑπερβαλοίμεθα
πελασγὸν Ἄργος· εἰ δὲ μαλθακοῖς λόγοις
δυναίμεθ', ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν.
σμικροῖσι μὲν γὰρ τὰ μεγάλα πῶς ἕλοι τις ἂν
πόνοισιν; ἀμαθὲς καὶ τὸ βούλεσθαι τάδε.
» Ὅταν γὰρ ἡβᾷ δῆμος εἰς ὀργὴν πεσὼν,
» Ὅμοιος ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον.
» Εἰ δ' ἡσύχως τις αὐτῷ ἐντείνοντι μὲν
» Χαλῶν ὑπείκοι καιρὸν εὐλαβούμενος,
» Ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν· ὅταν δ' ἀνῇ πνοὰς,
» Τύχοις ἂν αὐτοῦ ῥᾳδίως ὅσον θέλεις.
ἔνεστι δ' οἶκτος· ἔνι δὲ καὶ θυμὸς μέγας,
καραδοκοῦντι κτῆμα τιμιώτατον.

καὶ ἐγώ σε παρακαλῶ καίπερ ὑπάρχουσα γυνή, βοηθεῖν τοῖς δεομένοις, δυνατὸς γὰρ ὑπάρχεις βοηθεῖν, καὶ ὠφελεῖν.

ι. τῇ δὲ ὀλίγων μάχῃ τοὺς πολλοὺς καταγωνίσασθαι ἀδύνατον.

ι. εἰ δέ πως ἡσύχως καὶ ... ἐνδιδοὺς ὑποτάσσοιτο τῷ δήμῳ θυμουμένῳ εὐλαβούμενος, καὶ φυλαττόμενος τὸν καιρόν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πνευμάτων, ἴσως ἂν καταπαύσειε τῆς ὀργῆς δηλ. ὅταν δὲ ἀνῇ, ὅταν δὲ ἀναπνεύσῃ ἐπιτύχοις ἂν εὐκόλως τοῦ λαοῦ καθάπερ θέλεις.

ιι. ἔστι γὰρ τῷ δήμῳ ... ἐλεεῖν, καὶ θυμοῦσθαι, καὶ ἅπας δὲ φίλος τοιοῦτος, ἐὰν τοίνυν θυμουμένῳ τῷ δήμῳ ἥκεις, πεπαύσεται τῆς ὀργῆς, καὶ λοιπὸν ἐπιτήδειός ἐστιν εἰς τὸ συνδραμεῖν ταῖς ἱκεσίαις, ὡς γὰρ ἐμπέφυκεν αὐτῷ τὸ μεγάλως ὀργίζεσθαι, οὕτω καὶ τὸ ἐλεεῖν, τουτέστιν οὐ γὰρ πρὸς τὸ ὀργίζεσθαι μόνον ἔχει, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ἐλεεῖν, καὶ τῷ δυναμένῳ τοῦτο αὐτὸ καραδοκεῖν, καὶ ἐπιτηρεῖν, πότε μὲν μεγάλως θυμοῦται, πότε δὲ ἀνίκει τῆς ὀργῆς, κτῆμα ἐστὶ τοῦτο τιμιώτατον τὸ εἰδέναι ...

οὐ χρήματ' εἶπον· χρήματ', ἢν ψυχὴν ἐμὴν
σώσῃς, ἅπερ μοι φίλτατ' ἐστὶ τῶν ἐμῶν.
ἀδικῶ λαβεῖν χρῆμ' ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ,
ἄδικόν τι παρὰ σοῦ· καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατὴρ
ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ', ἦλθ' ἐς Ἴλιον,
οὐκ ἐξαμαρτὼν αὐτός, ἀλλ' ἁμαρτίαν
τῆς σῆς γυναικὸς, ἀδικίαν τ' ἰώμενος.
ἓν μὲν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἑνὸς δοῦναί σε χρή.
ἀπέδοτο δ' ὡς χρὴ τοῖς φίλοισι τοὺς φίλους,
τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν,
ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολάβῃς ξυνάορον.
ἀπότισον οὖν μοι ταυτὸ τοῦτ' ἐκεῖ λαβών,
μίαν πονήσας ἁμέραν ἡμῶν ὕπερ,
σωτήριος στὰς, μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη.
ἃ δ' Αὐλὶς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου,
ἐῶ σ' ἔχειν ταῦθ'· Ἑρμιόνην μὴ κτεῖναι σύ.
δεῖ γάρ σ' ἐμοῦ πράσσοντος ὡς πράσσω τανῦν,
πλέον φέρεσθαι, κἀμὲ συγγνώμην ἔχειν.
ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς τῷ ταλαιπώρῳ πατρὶ,
κἀμῆς ἀδελφῆς παρθένου μακρὸν χρόνον.
θανὼν γὰρ, οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρός.
» ἐρεῖς ἀδύνατον αὐτὸ τοῦτο; Τοὺς φίλους
» Ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν.
» Ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῷ, τί χρὴ φίλων;
» Ἀρκεῖ γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς, ὠφελεῖν θέλων.
φιλεῖν δάμαρτα πᾶσιν Ἕλλησι δοκεῖς.
κοὐχ ὑποτρέχων σε τοῦτο θωπείᾳ λέγω.
ταύτης ἱκνοῦμαί σ'· ὦ μέλεος ἐμῶν κακῶν,
εἰς οἷον ἥκω; τί δὲ ταλαιπωρεῖν με δεῖ;
ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ

σοί, σῇ τ' ἀδελφῇ λῦσί μου δοῦναι δίκην.
μᾶλλον δ' ἐκείνη σοῦ θανεῖν ἐστ' ἀξία.
ἡ τῇ τεκούσῃ σ' ἠγρίωσ', εἰς οὖς ἀεὶ
πέμπουσα μύθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον,
ὀνείρατ' ἀγγέλλουσα τ' Ἀγαμέμνονος.
καὶ τοῦθ', ὃ μισήσειαν Αἰγίσθου λέχος
οἱ νέρτεροι θεοί· καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν πικρὸν,
ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρί.
Μενέλαε, σοὶ δὲ τάδε λέγω, δράσω τε πρός.
εἰ τοὐμὸν ἔχθος ἐναριθμῇ, κῆδός τ' ἐμὸν,
μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον, ἐναντίον θεοῖς.
ἔα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονευθῆναι πέτροις.
ἢ μὴ 'πίβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.
τοσαῦτ' ἀκούσας, ἴσθι· μηδὲ δυσσεβεῖς
ἕλῃ, παρώσας εὐσεβεστέρους φίλους.
ἡμᾶς δ', ἀπ' οἴκων ἄγετε τῶνδε πρόσπολοι.
ὀρέ. στεῖχ', ὡς ἀθορύβως οὑπιὼν ἡμῖν λόγος
πρὸς τόνδ' ἵκηται, γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σόν.
Μενέλαε, ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς,
διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδούς;
με. ἔασον. ἐν ἐμαυτῷ τι συννοούμενος,
ὅπῃ τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ.
ὀρέ. μή νυν πέραινε τὴν δόκησιν· ἀλλ' ἐμοὺς
λόγους ἀκούσας πρόσθε, βουλεύου τότε.
με. λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας. ἔστι δ' οὗ σιγὴ λόγου
» Κρείσσων γένοιτ' ἄν· ἔστι δ' οὗ σιγῆς λόγος.
ὀρέ. λέγοιμ' ἂν ἤδη. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων
» Ἐπίπροσθέν ἐστι, καὶ σαφῆ μᾶλλον κλύειν.
ἐμοὶ σὺ τῶν σῶν Μενέλεως μηδὲν δίδου.
ἃ δ' ἔλαβες, ἀπόδος, πατρὸς ἐμοῦ λαβὼν πάρα.

τῷ δ' οὐ πάρεισι μᾶλλον ἠδικημένῳ;
σύ τοι φυτεύσας θυγατέρ' ὦ γέρον κακὴν,
ἀπώλεσάς με· διὰ γὰρ τὸ κείνης θράσος,
πατρὸς στερηθεὶς, ἐγενόμην μητροκτόνος.
ὁρᾷς Ὀδυσσέως ἄλοχον; οὐ κατέκτανε
Τηλέμαχος· οὐ γὰρ ἐπεγάμει πόσει πόσιν·
μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγιὲς εὐναστήριον.
ὁρᾷς δ' Ἀπόλλων', ὃς μεσομφάλους ἕδρας
ναίων, βροτοῖσι στόμα σαφέστατον νέμει;
ᾧ πειθόμεσθ' ἅπανθ', ὅσ' ἂν κεῖνος λέγῃ;
τούτῳ πιθόμενος, τὴν τεκοῦσαν ἔκτανον.
ἐκεῖνον ἡγεῖσθ' ἀνόσιον, καὶ κτείνετε.
ἐκεῖνος ἥμαρτ', οὐκ ἐγώ. τί χρῆν με δρᾶν;
ἢ οὐκ ἀξιόχρεως ὁ θεὸς ἀναφέροντί μοι
μίασμα λῦσαι; ποῖ τις οὖν ἔτ' ἂν φύγοι,
εἰ μὴ ὁ κελεύσας ῥύσεταί με μὴ θανεῖν;
ἀλλ' ὡς μὲν οὐκ εὖ, μὴ λέγ' εἴργασται τάδε,
ἡμῖν δὲ τοῖς δράσασιν οὐκ εὐδαιμόνως.
» Γάμοι δ' ὅσοις μὲν εὖ καθεστᾶσι βροτῶν,
» Μ[illegible] αἰών· οἷς δὲ μὴ πίπτουσ[illegible],
» Τ[illegible]ν εἰσὶ τά τε θύραζε δυστυχεῖς.
Χο. [1] Ἀ[illegible]ναῖκες ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς
» Ἔφυσαν ἀνδρῶν πρὸς τὸ δυστυχέστερον.
Τυν. ἐπεὶ θρασύνῃ, κοὐχ ὑποστέλλῃ λόγῳ,
οὕτω δ' ἀμείβῃ μ', ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας,
μᾶλλόν μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον.
[1] καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ θήσομαι πόνων,
ὧν οὕνεκ' ἦλθον θυγατρὶ κοσμήσων τάφον.
μολὼν γὰρ εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον,
ἑκοῦσαν οὐκ ἄκουσαν ἐπισείσω πόλιν,

σοὶ

1. ἀντ' ἔφασαν αἱ γυναῖκες ταῖς ἰδίαις δυστυχίαις ἐμποδίζουσι ταῖς εὐτυχίαις τῶν ἀνδρῶν.

1. ἀντὶ τοῦ προσθαλοῦν τῶν ἐμῶν πόνων καλὸν ἡγήσομαι δ' ἔργον· πόνων δὲ λέγει τῶν κατὰ τὸν τάφον θυσιῶν, ὡς εἶναι δ' [illegible] δέ, τὸν κατ' [illegible] λόγον ποιεῖται, καὶ τὸ δ' ἔργον, ὡς ἔργον [illegible] ἡγήσομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἄν.
ἐλογισάμην οὖν τῷ γένους ἀρχηγέτῃ
μᾶλλόν μ' ἀμῦναι τῆς ὑποστάσης τροφάς.
ἡ σὴ δὲ θυγάτηρ, ματέρ' αἰδοῦμαι λέγειν,
ἰδίοισιν ὑμεναίοισι, κοὐχὶ σώφροσιν,
ἐς ἀνδρὸς ᾔει λέκτρ'. ἐμαυτὸν, ἢν λέγω
κακῶς ἐκείνην, ἐξερῶ. λέξω δ' ὅμως.
Αἴγισθος ἦν ὁ κρυπτὸς ἐν δόμοις πόσις.
τοῦτον κατέκτειν', ἐπὶ δ' ἔθυσα ματέρα,
ἀνόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τιμωρῶν πατρί.
ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς ὡς πετρωθῆναί με χρὴ,
ἄκουσον, ὡς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ.
εἰ γὰρ γυναῖκες ἐς τόδ' ἥξουσι θράσους
ἄνδρας φονεύειν, καταφυγὰς ποιούμεναι
εἰς τέκνα, μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι,
παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ὀλλύναι πόσεις,
ἐπίκλημ' ἐχούσαις, ὅ, τι τύχοι. δράσας δ' ἐγὼ
δειν' ὡς σὺ κομπεῖς, τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον.
μισῶν δὲ ματέρ', ἐνδίκως ἀπώλεσα.
ἥτις μεθ' [illegible]ων ἄνδρ' ἄποντ' ἐκ δω[illegible]
πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτ[illegible]
προὔδωκε, κοὐκ ἔσωσεν ἀκήρατον λέχος.
ἐπεὶ δ' ἁμαρτοῦσ' ᾔσθετ', οὐχ αὑτῇ δίκην
ἐπέθηκεν, ἀλλ' ὡς μὴ δίκην δοίη πόσει,
ἐζημίωσε πατέρα κἀπέκτειν' ἐμόν.
πρὸς θεῶν, ἐν οὐ καλῷ μὲν ἐμνήσθην θεῶν
φόνον δικάζων, εἰ δὲ δὴ τὰ ματέρος
σιγῶν ἐπῄνουν, τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών;
οὐκ ἄν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐριννύσιν;
ἢ ματρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαί,

τὸ θηριῶδες τοῦτο καὶ μιαιφόνον
παύων· ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' ἀεί.
ἐπεὶ τίν' εἶχες ὦ τάλας ψυχὴν τότε,
ὅτ' ἐξέβαλε τὸν μαστὸν ἱκετεύουσά σε
μάτηρ; ἐγὼ μὲν οὐκ ἰδὼν τἀκεῖ κακά,
δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω τάλας.
ἓν οὖν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμορροθεῖ,
μισῇ γε πρὸς θεῶν, καὶ τίνεις ματρὸς δίκας,
μανίαις ἀλαίνων, καὶ φόβοις· τί μαρτύρων
ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ', ἅ γ' εἰσορᾶν πάρα;
ὡς οὖν ἂν εἰδῇς Μενέλεως, τοῖσι θεοῖς
μὴ πρᾶσσ' ἐναντί' ὠφελεῖν τοῦτον θέλων.
ἔα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονευθῆναι πέτροις,
ἢ μὴ 'πίβαινε σπαρτιάτιδος χθονός.
θυγάτηρ δ' ἐμὴ θανοῦσ', ἔπραξεν ἔνδικα.
ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν.
ἐγὼ δὲ τἄλλα μακάριος πέφυκ' ἀνήρ,
πλὴν εἰς θυγατέρας· τοῦτο δ' οὐκ εὐδαιμονῶ.

ἔπαθε μὲν δίκαια, καθὸ ἀπέθανε, καὶ δικαίαν τιμωρίαν δέδωκε, καθὸ δὲ ὑπὸ τούτου ἀπέθανεν, ἠδίκηται.

Χο. Ζηλωτὸς ὅστις ηὐτύχησεν εἰς τέκνα,
Ͻ Καὶ μὴ 'πισήμους συμφορὰς ἐκτήσατο.
Ὀρέ. ὦ γέρον, ἐγώ τοι πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν,
ὅπου σε μέλλω σήν τε λυπήσειν φρένα.
ἐγὼ δ' ἀνόσιός εἰμι ματέρα κτανών,
ὅσιος δέ γ' ἕτερον ὄνομα τιμωρῶν πατρί.
ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν
τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σόν, ὅ μ' ἐκπλήσσει λόγου,
καὶ καθ' ὁδὸν εἶμι· νῦν δὲ σὴν ταρβῶ τρίχα.
τί χρῆν με δρᾶσαι; δύο γὰρ ἀντίθες δυοῖν.
πατὴρ μὲν ἐφύτευσέ με, σὴ δ' ἔτικτε παῖς,
ὡς δῆλ.
τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα.

τιμωρεῖ σε τοῦ πατρὸς, καὶ τὴν [illegible] αὐτοῖς τῇ μὲν τοῦ [illegible] τῇ δὲ τοῦ τόκου [illegible] τὸν πατέρα μείζονα μητρός, διὰ τὸ [illegible] εἶναι τῆς εἰς φῶς αὐτοῦ προσαγωγῆς.

Ἄνευ

τούτου τίς ἀνδρῶν γένετ' ἀσυνετώτερος;
ὅστις τὸ μὲν δίκαιον, οὐκ ἐσκέψατο,
οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον.
ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον,
πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα,
αἴσχιστον ἔργον, οὐ γὰρ αἰνέσω ποτὲ,
χρῆν δ' αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὲν αἵματος δίκην
ὁσίαν, διώκοντ' ἐκβαλεῖν τε δωμάτων
ματέρα, τὸ σῶφρον τ' ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς
καὶ τοῦ νόμου τ' ἂν εἴχετ', εὐσεβής τ' ἂν ἦν.
νῦν δ' εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ματέρι.
κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἡγούμενος,
αὐτὸς κακίων ἐγένετο ματέρα κτανών.
ἐρήσομαι δὲ Μενέλεως τοσόνδε σε.
εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν ὁμόλεκτρος γυνή,
χὠ τοῦδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ,
κἄπειθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνῳ φόνον
λύσει, πέρας δὲ ποῖ κακῶν προβήσεται;
καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες οἱ πάλαι.
εἰς ὀμμάτων μὲν ὄψιν οὐκ εἴων περᾶν,
οὐδ' εἰς ἀπάντημ', ὅστις αἷμ' ἔχων κυροῖ.
φυγαῖσι δ' ὁσιοῦν, ἀνταποκτείνειν δὲ μή.
αἰεὶ γὰρ εἷς ἔμελλεν ἕξεσθαι φόνῳ,
τὸ λοίσθιον μίασμα λαμβάνων χεροῖν.
ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναῖκας ἀνοσίους.
πρώτην δὲ θυγατέρ', ἣ πόσιν κατέκτανεν.
Ἑλένην δὲ τὴν σὴν ἄλοχον οὔποτ' αἰνέσω,
οὐδ' ἂν προσείποιμ'. οὐδέ σε ζηλῶ κακῆς
γυναικὸς ἐλθόνθ' οὕνεκ' εἰς Τροίας πέδον.
ἀμύνω δ' ὅσονπερ δυνατός εἰμι, τῷ νόμῳ,

κ(αὶ) οὕτως ἂν φησὶ τῆς κακοῦ τὸ σώφρον ἐπελέξατο διώκων κ(αὶ) τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν ἀπήτησεν ἂν ἐκβαλὼν τὴν μητέρα, κ(αὶ) νόμῳ πειθόμενος ἐδόκει [illegible]

φιλήματ' ἐξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνονος
παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων· Λήδα θ' ἅμα
τιμῶν τέ μ' οὐδὲν ἧσσον, ἢ Διοσκόρω.
οἷς ὦ τάλαινα καρδία, ψυχή τ' ἐμὴ,
ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλάς· τίνα σκότον
λάβω προσώπῳ; ποῖον δ' ἐπίπροσθεν νέφος
θῶμαι, γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας;
τυν ποῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἴδω πόσιν
Μενέλαον; ἐπὶ γὰρ τῷ Κλυταιμνήστρας τάφῳ
χοὰς χεόμενος, ἔκλυον ὡς εἰς Ναυπλίαν
ἥκει σὺν ἀλόχῳ πολυετὴς σεσωσμένος. (i. διὰ πολλῶν ἐτῶν σεσωσμένος.)
ἄγετέ με· πρὸς γὰρ δεξιὰν αὐτοῦ θέλω
στὰς, ἀσπάσασθαι, χρόνιον εἰσιδὼν φίλον.
με ὦ πρέσβυ χαῖρε, Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα.
τυν ὦ χαῖρε καὶ σὺ Μενέλεως, κῆδος μ' ἐμόν.
με ἔα. Τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι.
ὁ μητροφόντης ὅδε πρὸ δωμάτων δράκων
στίλβει νοσώδεις ἀστραπὰς, στύγημ' ἐμόν.
τυν Μενέλαε, προσφθέγγῃ νιν ἀνόσιον κάρα;
με τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστιν ἔκγονος.
τυν κείνου γὰρ ὅδε πέφυκε τοιοῦτος γεγώς;
με πέφυκεν· εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος.
τυν βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις.
με ἑλληνικόν τι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀεί.
τυν καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν.
με Πᾶν τοὐξ ἀνάγκης, δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς.
τυν κέκτησο νῦν σὺ τοῦτ', ἐγὼ δ' οὐ κτήσομαι.
με ὀργὴ γὰρ ἅμα σου καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφόν.
τυν πρὸς τόνδ' ἀγὼν τίς σοφίας ἥκει πέρι;
εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ,

τούτου

ὀρέ Οἴαξ, τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρί.
με συνῆκα· Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνου.
ὀρέ οὔκουν μετῆν μοι· διὰ τριῶν δ᾽ ἀπόλλυμαι.
με τίς δ᾽ ἄλλος; ἤπου τῶν ἀπ᾽ Αἰγίσθου φίλων;
ὀρέ οὗτοί μ᾽ ὑβρίζουσ᾽, ὧν πόλις τανῦν κλύει.
με Ἀγαμέμνονος δὲ σκῆπτρ᾽ ἐᾷ σ᾽ ἔχειν πόλις;
ὀρέ πῶς, οἵτινες ζῆν οὐκ ἐῶσ᾽ ἡμᾶς ἔτι;
με τί δρῶντες, ὅ, τι καὶ σαφὲς εἰπεῖν ἔχεις ἐμοί;
ὀρέ ψῆφος καθ᾽ ἡμῶν οἴσεται τῇδ᾽ ἡμέρᾳ.
με φεύγειν πόλιν τήνδ᾽, ἢ θανεῖν, ἢ μὴ θανεῖν;
ὀρέ θανεῖν ὑπ᾽ ἀστῶν λευσίμῳ πετρώματι.
με κᾆτ᾽ οὐχὶ φεύγεις γῆς ὑπερβαλὼν ὅρους;
ὀρέ κύκλῳ γὰρ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις.
με ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν, ἢ πρὸς Ἀργείας χθονός;
ὀρέ πάντων πρὸς ἀστῶν ὡς θάνω, βραχὺς λόγος.
με ὦ μέλεος, ἥκεις συμφορᾶς εἰς τοὔσχατον.
ὀρέ εἰς σ᾽ ἐλπὶς ἡ μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν.
ἀλλ᾽ ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχὴς μολὼν,
μετάδος φίλοισι σοῖσι σῆς εὐπραξίας,
καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχε,
ἀλλ᾽ ἀντιλάζου καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει,
χάριτας πατρῴας ἐκτίνων εἰς οὓς σε δεῖ.
» Ὄνομα γὰρ, ἔργον δ᾽ οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι,
» Οἱ μὴ ᾽πὶ ταῖσι συμφοραῖς ὄντες φίλοι.
χο καὶ μὴν γέροντι δεῦρ᾽ ἁμιλλᾶται ποδὶ
ὁ σπαρτιάτης Τυνδάρεως μελάμπεπλος,
κουρᾷ τε θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος.
ὀρέ ἀπωλόμην Μενέλαε· Τυνδάρεως ὅδε
στείχει πρὸς ἡμᾶς· οὗ μάλιστ᾽ αἰδώς μ᾽ ἔχει
εἰς ὄμματ᾽ ἐλθεῖν, τοῖσιν ἐξειργασμένοις.
καὶ γὰρ μ᾽ ἔθρεψε μικρὸν ὄντα. πολλὰ δὲ

τισὶ φασὶ τριῶν τῶν ἐριννύων, προσεῖπε, ἢ ἐ[...] δόξα δὲ ἰδεῖν τρεῖς νυ[...] τὶ προσφέρεις κόρας, τισὶ δὲ φασὶ τῆς συνέσεως, τῆς λύπης, καὶ τῆς μανίας, ἐν δὲ τοῖς καλ[...] λιστοῖς γέγραπται, ἐ[...] ζητήσειεν ἄν τις πῶ[ς] διὰ τριῶν εἶρηκε, εἰ μὴ διὰ τὸν ἀγαμέμνονα καὶ ὀδυσσέα, καὶ διομήδη φασὶ μεταχεῖν τοῦ φόνου τοῦ παλαμήδους. — καὶ μὴν ὁ ἀπὸ τῆς σπάρτης τυνδάρεως μετὰ σπουδῆς ἔρχεται δεῦρο σὺν ποδὶ γεροντικῇ, τὴν κόμην ἀφῃρημένος ἐν κουρᾷ πενθίμῳ ἕνεκα τῆς θυγατρός.

ὀρέ. ἐν ᾗ τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ.
με. πότερα κατ' οἴκους, ἢ προσεδρεύων πυρᾷ;
ὀρέ. νυκτὸς, φυλάσσων ὀστέων ἀναίρεσιν.
με. παρῆν τις ἄλλος, ὃς σὸν ὤρθου δέμας;
ὀρέ. Πυλάδης, ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ ματρὸς φόνον.
με. ἐκ φασμάτων δὲ τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο;
ὀρέ. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.
με. οἶδ' ἃς ἔλεξας. ὀνομάσαι δ' οὐ βούλομαι.
ὀρέ. σεμναὶ γάρ. ἀπαίδευτα δ' ἀποτρέπου λέγειν.
με. αὗταί σε βακχεύουσι συγγενεῖ φόνῳ;
ὀρέ. οἴμοι διωγμῶν, οἷς γ' ἐλαύνομαι τάλας.
με. οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους.
ὀρέ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς.
με. μὴ θάνατον εἴπῃς. τοῦτο μὲν γὰρ οὐ σοφόν.
ὀρέ. Φοῖβος κελεύσας ματρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον.
με. ἀμαθέστερος ὢν τοῦ καλοῦ καὶ τῆς δίκης;
ὀρέ. δουλεύομεν θεοῖς, ὅτι ποτ' εἰσὶ θεοί.
με. κᾆτ' οὐκ ἀμύνει Λοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;
ὀρέ. μέλλει. Τὸ θεῖον δ' ἐστὶ τοιοῦτον φύσει.
με. πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἴχονται πνοαί;
ὀρέ. ἕκτον τόδ' ἦμαρ. ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφου.
με. ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἷμα ματέρος θεαί.
ὀρέ. οὐ σοφὸς, ἀληθὴς δ' εἰς φίλους ἔφυς κακός.
με. πατρὸς δὲ δὴ τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία;
ὀρέ. οὔπω. Τὸ μέλλον δ' ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω.
με. τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχεις δράσας τάδε;
ὀρέ. μισούμεθ' οὕτως, ὥστε μὴ προσεννέπειν.
με. οὐδ' ἥγνισαι σὸν αἷμα κατὰ νόμους χεροῖν;
ὀρέ. ἐκβάλλομαι γὰρ δωμάτων ὅποι μόλω.
με. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς;

ὀρέ. Οἴαξ,

ΟΡΕΣΤΗΣ

φίλαισι χερσὶ περιβαλεῖν, καὶ ματέρα,
ὡς ἀτυχοῦντας, ἔκλυον ἀλικτύπων τινὸς
τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς ἀνόσιον φόνον.
καὶ νῦν ὅπου 'στιν, εἴπατ' ὦ νεάνιδες,
Ἀγαμέμνονος παῖς. ὃς τὰ δείν' ἔτλη κακά.
βρέφος γὰρ ἦν τότ' ἐν Κλυταιμνήστρας χεροῖν,
ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον, ἐς Τροίαν ἰών.
ὥστ' οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδών.
ὀρέ. ὅδ' εἰμ' Ὀρέστης Μενέλεως, ὃν ἱστορεῖς.
ἑκὼν ἐγώ σοι τἀμὰ σημανῶ κακά.
τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω,
ἱκέτης ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτάς.
σῶσόν μ'· ἀφῖξαι δ' αὐτὸς εἰς καιρὸν κακῶν.
με. ὦ θεοί, τί λεύσσω; τίνα δέδορκα νερτέρων;
ὀρέ. εὖ γ' εἶπας. οὐ γὰρ ζῶ κακοῖς, φάος δ' ὁρῶ.
με. ὡς ἠγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν τάλας.
ὀρέ. οὐχ ἡ πρόσοψίς μ', ἀλλὰ τἄργ' αἰκίζεται.
με. δεινὸν δὲ λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις.
ὀρέ. τὸ σῶμα φροῦδον, τὸ δ' ὄνομ' οὐ λέλοιπέ με.
με. ὦ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία.
ὀρέ. ὅδ' εἰμὶ ματρὸς τῆς ταλαιπώρου φονεύς.
με. ἤκουσα. φείδου δ' ὀλιγάκις λέγειν κακά.
ὀρέ. φειδόμεθ'. ὁ δαίμων δ' εἰς ἐμὲ πλούσιος κακῶν.
με. τί χρῆμα πάσχεις; τίς σ' ἀπόλλυσι νόσος;
ὀρέ. ἡ σύνεσις. ὅτι σύνοιδα δείν' εἰργασμένος.
με. πῶς φής; σοφόν τοι τὸ σαφές, οὐ τὸ μὴ σαφές.
ὀρέ. λύπη μάλιστά γ' ἡ διαφθείρουσά με.
με. δεινὴ γὰρ ἡ θεὸς, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος.
ὀρέ. μανίαι τε, ματρὸς δ' αἵματος τιμωρίαι.
με. ἤρξω δὲ λύσσης πότε; τίς ἡμέρα τότ' ἦν;

ἤτοι πρῶτον, ἢ κατὰ πρῶτον λόγον θιγγάνω, ἢ ἅπτομαι τῶν σῶν γονάτων ἱκέτης. πῶς δὲ πρωτόλεια τὰς ἱκεσίας τῶν ἀπ[illegible]

ἤτοι δηλ: ἀντὶ τοῦ ἀφανίσθαι, τὸ δὲ ὄνομα, ἤτοι τὸ καλεῖσθαι με μητροκτόνον οὐ λέλοιπέ με, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀφῆκεν ἐμέ, ἀλλ[illegible]

ἐπεὶ ὁ μενέλαος εἶπε πρὸς τὸν ὀρέστην ὅτι δεινὸν λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ἀποκρινόμενος ὁ ὀρέστης φησὶ [illegible] ἅπαν μου τὸ σῶμα ἀπολώλει, καὶ σὺ διὰ τῶν ὀμμάτων μόνον λόγον ποιεῖς.

Ο μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς,
Ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς τις ἀκάτου θοᾶς
Τινάξας δαίμων, κατέκλυσε
Δεινῶν πόνων, ὡς πόντου
Λάβροις ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι.
τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον
ἕτερον, ἢ τὸν ἀπὸ θεογόνων γάμων
τῶν ἀπὸ Ταντάλου σέβεσθαί με χρή;
καὶ μὴν βασιλεὺς ὅδε δὴ στείχει
Μενέλαος ἄναξ· πολλῇ δ' ἁβροσύνῃ
δῆλος ὁρᾶσθαι, τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὤν.
ὦ χιλιόναυν στρατὸν ὁρμήσας
εἰς γῆν Ἀσίαν, χαῖρ'· εὐτυχίᾳ δ' αὐτὸς ὁμιλεῖς,
θεόθεν πράξας ἅπερ ηὔχου.
με ὦ δῶμα, τῇ, μέν σ' ἡδέως προσδέρκομαι,
Τροίαθεν ἐλθών· τῇ, δ' ἰδὼν καταστένω.
κύκλῳ γὰρ εἱλιχθεῖσαν ἀθλίοις κακοῖς
οὐπώποτ' ἄλλην μᾶλλον εἶδον ἑστίαν.
Ἀγαμέμνονος μὲν γὰρ τύχας ἠπιστάμην,
καὶ θάνατον, οἵῳ πρὸς δάμαρτος ὤλετο
Μαλέᾳ προσίσχων πρῷραν· ἐκ δὲ κυμάτων
ὁ ναυτίλοισι μάντις ἐξήγγειλέ μοι
Νηρέως προφήτης Γλαῦκος, ἀψευδὴς θεός.
ὅς μοι τάδ' εἶπεν ἐμφανῶς παρασταθείς.
Μενέλαε, κεῖται σὸς κασίγνητος θανὼν,
λουτροῖσιν ἀλόχου περιπεσὼν πανυστάτοις.
δακρύων τ' ἔπλησεν ἐμέ τε, καὶ ναύτας ἐμοὺς
πολλῶν. ἐπεὶ δὲ Ναυπλίας ψαύω χθονὸς,
ἤδη δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης,
δοκῶν Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος,

φίλαισι

κτήσῃ τιν', οἰχόμεσθα· σὲ γὰρ ἔχω μόνην
ἐπίκουρον, ἄλλων ὡς ὁρᾷς ἔρημος ὤν.
ἠλέ. οὐκ ἔστι· σὺν σοὶ κατθανεῖν αἱρήσομαι,
καὶ ζῆν· ἔχει γὰρ ταυτόν· ἢν σὺ κατθάνῃς,
γυνὴ τί δράσω; πῶς μόνη σωθήσομαι;
ἀνάδελφος· ἀπάτωρ· ἄφιλος· εἰ δέ σοι δοκεῖ,
δρᾶν χρὴ τάδ'· ἀλλὰ κλῖνον εἰς εὐνὴν δέμας.
καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν κἀκφοβοῦν σ' ἐκ δεμνίων
ἄγαν ἀποδέχου· μένε δ' ἐπὶ στρωτοῦ λέχους.
κἂν μὴ νοσῇς γάρ, ἀλλὰ δοξάζεις νοσεῖν.
κάματος βροτοῖσιν, ἀπορία τε γίνεται.
χο. αἲ αἲ δρομάδες ὦ πτεροφόροι,
ποτνιάδες θεαί,
ἀβάκχευτον αἳ θίασον ἐλάχετ' ἐν
δάκρυσι, καὶ γόοις, μελαγχρῶτες, εὐμενίδες, αἵ τε
τὸν ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ' αἵματος
τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον,
καθικετεύομαι, καθικετεύομαι,
τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον ἐάσατ' ἐκ
λαθέσθαι λύσας μανιάδος φοιταλέου.
φεῦ μόχθων, οἵων ὦ τάλας ὀρεχθεὶς, ἔρρεις
τρίποδος ἀπὸ φασιν, ἂν ὁ Φοῖβος
ἔλακεν ἔλακε δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον,
ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοὶ γᾶς.
ἰὼ Ζεῦ· τίς ἔλεος; τίς ὅδ' ἀγὼν
φόνιος ἔρχεται
θοάζων σε τὸν μέλεον; ᾧ δάκρυα
δάκρυσι συμβάλλει
πορῶν τις εἰς δόμους ἀλαστόρων,
ματέρος αἷμα σᾶς, ὅ σ' ἀναβακχεύει.
κατολοφύρομαι, κατολοφύρομαι.

κακοβάκχευτον, ἤτοι λυπηρόν.

κἂν μὴ νοσῇς, ἀλλὰ ὑπολαμβάνῃς νοσεῖν, κάματος καὶ κακοπάθεια, ἀπορία τε, ἤτοι ἀπελπισμὸς τῆς ὑγείας σοὶ δηλ: ὥσπερ καὶ τοῖς ἄλλοις βροτοῖς.

ὦ ὀρέστα αὐτὸν ἀπέτεινε τὸν λόγον, οἵων πραγμάτων σὺ ὦ τάλας ἐπιθυμήσας, λέγει δὲ τοῦ φόνου τῆς κατὰ μητρός, οἴχῃ, ἤγουν ἐφθάρσαι, ἀπὸ τῆς τρίποδος [illegible] δεξάμενος, τὴν μαντείαν, ἣν ὁ Φοῖβος ἔλακεν.

·εἰς τὰ ἄκρα τοῦ αἰθέρος πέτεσθε, καὶ μέμφεσθε τὰ λόγια τοῦ ἀπόλλωνος

ἆ ἆ· τί δῆτα μέλλετ', ἐξακρίζετ' αἰθέρα
πτεροῖς, τὰ Φοίβου δ' αἰτιᾶσθε θέσφατα;
ἔα· τί χρῆμ' ἀλύω, πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων;
ποῖ, ποῖ ποθ' ἡλάμεσθα δεμνίων ἄπο;
ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὁρῶ.
ἠλέ. σύγγονε, τί κλαίεις κρᾶτα θεὶς ἔσω πέπλων;
ὀρέ. αἰσχύνομαί σοι μεταδιδοὺς πόνων ἐμῶν,
ὄχλον τε παρέχων παρθένῳ νόσοις ἐμαῖς.
μὴ τῶν ἐμῶν ἕκατι συντήκου κακῶν.
σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας τάδ', εἴργασται δ' ἐμοὶ
μητρῷον αἷμα· Λοξίᾳ δὲ μέμφομαι,
ὅστις μ' ἐπάρας ἔργον ἀνοσιώτατον,
τοῖς μὲν λόγοις ηὔφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.
οἶμαι δὲ πατέρα τὸν ἐμὸν εἰ κατ' ὄμματα
ἐξιστόρουν νιν, μητέρ' εἰ κτεῖναί με χρή,
πολλὰς γενείου τοῦδ' ἂν ἐκτεῖναι λιτάς,
μήπω τεκούσης εἰς σφαγὰς ὦσαι ξίφος,
εἰ μήτ' ἐκεῖνος ἀναλαβεῖν ἤμελλε φῶς,
ἐγὼ δ' ὁ τλήμων τοιάδ' ἐκπλήσειν κακά.
καὶ νῦν ἀνακάλυπτ' ὦ κασίγνητον κάρα.
ἐκ δακρύων τ' ἄπελθε, κεἰ μάλ' ἀθλίως
ἔχομεν· ὅταν δὲ τἄμ' ἀθυμήσαντ' ἴδῃς,
σύ μου τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν
ἴσχανε, παραμυθοῦ θ'· ὅταν δὲ σὺ στένῃς,
ἡμᾶς παρόντας χρή σε νουθετεῖν φίλα.
Ἐπικουρίαι γὰρ αἵδε, τοῖς φίλοις καλαί.
ἀλλ' ὦ τάλαινα, βᾶσα δωμάτων ἔσω,
ὕπνῳ τ' ἄυπνον βλέφαρον ἐκταθεῖσα δός.
σῖτόν τ' ὄρεξαι, λουτρά τ' ἐπὶ χρωτὶ βάλε.
εἰ γὰρ προλείψεις μ', ἢ προσεδρίᾳ νόσον

ΟΡΕΣΤΗΣ

ἠλέ ἥκει, τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου,
Ἑλένην ἀγόμενος Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων.
ὀρέ εἰ μόνος ἐσώθη, μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν·
εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται, κακὸν ἔχων ἥκει μέγα.
ἠλέ ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως ἐς τὸν ψόγον
γένος θυγατέρων, δυσκλεές τ' ἀν' Ἑλλάδα.
ὀρέ σὺ νῦν διάφερε τῶν κακῶν· ἔξεστι γάρ·
καὶ μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε.
ἠλέ οἴμοι κασίγνητ', ὄμμα σὸν ταράσσεται·
ταχὺ δὲ μετέθου λύσσαν, ἄρτι σωφρονῶν.
ὀρέ ὦ μᾶτερ, ἱκετεύω σε μὴ 'πίσειέ μοι
τὰς αἱματωποὺς καὶ δρακοντώδεις κόρας.
αὗται γὰρ αὗται πλησίον θρώσκουσί μου.
ἠλέ μέν' ὦ ταλαίπωρ' ἀτρέμας σοῖς ἐν δεμνίοις.
ὁρᾷς γὰρ οὐδὲν, ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι.
ὀρέ ὦ Φοῖβ', ἀποκτενοῦσί μ' αἱ κυνώπιδες
γοργῶπες, ἐνέρων ἱέρειαι, δειναὶ θεαί.
ἠλέ οὔτοι μεθήσω· χεῖρα δ' ἐμπλέξασ' ἐμὴν,
σχήσω σε πηδᾶν δυστυχῆ πηδήματα.
ὀρέ μέθες μί' οὖσα τῶν ἐμῶν Ἐρριννύων·
μέσον μ' ὀχμάζεις, ὡς βάλῃς εἰς τάρταρον.
ἠλέ οἳ ἐγὼ τάλαινα, τίν' ἐπικουρίαν λάβω,
ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα;
ὀρέ δὸς τόξα μοι κερουλκὰ, δῶρα Λοξίου,
οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνεσθαι θεὰς,
εἴ μ' ἐκφοβοῖεν μανιάσι, λυσσήμασι.
ἠλέ βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χερί;
ὀρέ εἰ μὴ 'ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.
οὐκ εἰσακούετ'; οὐχ ὁρᾶθ' ἑκηβόλων
τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας;

τουτέστιν ἐπὶ τῇ ἐκείνας ὡς φαύλας κακίζειν σκόπει μὴ τῇ αὐτῇ ἐμπίπτῃς τοῖς ἴσοις, ἀλλ' ἀπόσχου τῶν κακῶν ἔξω, καὶ μὴ μόνον τὰ ἄριστα λέγε ἀλλὰ καὶ κατὰ νοῦν ἔχουσα πράττε

αὗται αἱ βέλη.

πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; πῶς δ' ἀφικόμην;
ἀμνημονῶ γὰρ τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν.
ἠλέ ὦ φίλταθ', ὥς μ' ηὔφρανας εἰς ὕπνον πεσών.
βούλει θίγω σου, κἀνακουφίσω δέμας;
ὀρέ λαβοῦ λαβοῦ δῆτ'· ἐκ δ' ὄμορξον ἀθλίου
στόματος ἀφρώδη πέλανον, ὀμμάτων τ' ἐμῶν.
ἠλέ ἰδοὺ τὸ δούλευμ' ἡδύ, κοὐκ ἀναίνομαι
ἀδέλφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.
ὀρέ ὑπόβαλε πλευροῖσι πλευρά, καὶ αὐχμώδη κόμην
ἄφελε προσώπου· λεπτὰ γὰρ λεύσσω κόραις.
ἠλέ ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα,
ὡς ἠγρίωσαι διὰ μακρᾶς ἀλουσίας.
ὀρέ κλῖνόν μ' ἐς εὐνὴν αὖθις· ὅταν μ' ἀνῇ νόσος
μανίας, ἄναρθρός εἰμι, κἀσθενῶ μέλη.
ἠλέ ἰδού. φίλον τοι τῷ νοσοῦντι δέμνιον.
» Ἀνιαρὸν ὂν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως.
ὀρέ αὖθίς μ' ἐς ὀρθὸν στῆσον· ἀνακύκλει δέμας.
χο Δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὕπο.
ἠλέ ἦ κἀπὶ γαίας ἁρμόσαι πόδας θέλεις,
» χρόνιον ἴχνος θείς; Μεταβολὴ πάντων γλυκύ.
ὀρέ μάλιστα· δόξαν γὰρ τόδ' ὑγιείας ἔχει.
» Κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν, κἂν ἀληθείας ἀπῇ.
ἠλέ ἄκουε δὴ νῦν ὦ κασίγνητον κάρα,
ἕως ἐῶσί σ' εὖ φρονεῖν Ἐρινύες.
ὀρέ λέξεις τι καινόν; κεἰ μὲν εὖ, χάριν φέρεις.
εἰ δ' εἰς βλάβην τιν', ἅλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν.
ἠλέ Μενέλαος ἥκει σοῦ κασίγνητος πατρός.
ἐν Ναυπλίᾳ δὲ σέλμαθ' ὥρμισται νεῶν.
ὀρέ πῶς εἶπας; ἥκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς;
ἀνὴρ ὁμογενής, καὶ χάριτας ἔχων πατρός;

διοιχόμεθα, διοιχόμεθα.
ἠλέ κτύπον ἠγάγετε. Χ. οὐχί.
ἠλέ σῖγα, σῖγα, φυλασσόμενα στόματος
ἀνακέλαδον ἀπὸ λέχεος,
ἥσυχον ὕπνου χάριν παρέξεις ὦ φίλα.
χο θρόει· τίς κακῶν τελευτὰ μένει;
ἠλέ θανεῖν· τί δ' ἄλλο γ' εἴπω;
οὐδὲ γὰρ πόθον ἔχει βορᾶς.
χο πρόδηλος ἄρ' ὁ πότμος.
ἠλέ ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς
μέλεον ἀπόφονον αἷμα δοὺς
πατροφόνου ματέρος.
χο δίκαια μέν, καλῶς δ' οὔ.
ἠλέ ἔκανες, ἔθανες ὦ τεκομένα με
μᾶτερ· ἀπὸ δ' ὤλεσας
πατέρα, τέκνα τε τάδε σέθεν ἀφ' αἵματος.
ὀλόμεθα, ὀλόμεθ' ἰσονέκυες.
σύ γὰρ τ' ἐν νεκροῖς· τό, τ' ἐμὸν οἴχεται
βίου τὸ πλέον μέρος ἐν
στοναχῆσί τε καὶ γόοις,
δάκρυσί τ' ἐννυχίοις· ἄγαμος,
ἐπεὶ δ' ἄτεκνος ἅτε βίοτον
ἃ μέλεος εἰς τὸν αἰὲν ἕλκω χρόνον.
χο ὅρα παροῦσα παρθέν' Ἠλέκτρα πέλας,
μὴ κατθανών σε σύγγονος λέληθ' ὅδε.
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ.
ὀρέ ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου,
ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐνδέοντί γε.
ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὡς εἶ σοφή,
καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεός.

τὸ δὲ ἑξῆς· ἐξέθυσε, αὐτὶ τοῦ ἀπώλεσεν Φοῖβος ἡμᾶς μέλεον, ἀποδοὺς αἷμα φόνου πατροφόνου μητρός.

χο ἴδ' ἀτρεμαῖαν ὡς ὑπόροφον φέρω βοάν.
ἠλέ ναὶ, οὕτω κάταγε κάταγε. πρόσιθ' ἀτρέμας.
ἀτρέμας ἴθι. λόγον ἀπόδος ἐφ' ὅ, τι
χρέος ἐμόλετέ ποτε.
χρόνια γὰρ πεσὼν ὅδ', εὐνάζεται.
χο πῶς ἔχει; λόγου μετάδος ὦ φίλα.
ἠλέ τίνα τύχαν εἴπω; τίνα δὲ συμφοράν;
ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀναστένει.
χο τί φής; ὦ τάλας.
ἠλέ ὀλεῖς εἰ βλέφαρα κινήσεις
ὕπνου γλυκυτάταν φερομένῳ χαράν.
χο ὦ μέλεος, ἐχθίστων θεόθεν ἐργμάτων.
ὦ τάλας. φεῦ μόχθων.
ἠλέ ἆ. ἆ. ἄδικος ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν
ἔλακεν, ἀπόφονον, ὅτ' ἐπὶ τρίποδι
θέμιδος ἄρ' ἐδίκασε
φόνον ὁ Λοξίας ἐμᾶς ματέρος.
χο ὁρᾷς; ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας.
ἠλέ σὺ γάρ νιν ὦ τάλαινα
θωΰξασ', ἔβαλες ἐξ ὕπνου.
χο εὕδειν μὲν οὖν νιν ἔδοξα.
ἠλέ οὐκ ἀφ' ἡμῶν; οὐκ ἀπ' οἴκων
πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν εἱλίξεις
μεθεμένα κτύπου;
χο ὑπνώσει. Η. λέγεις εὖ.
χο πότνια πότνια νὺξ,
ὑπνοδότειρα τῶν πολυπόνων βροτῶν,
ἐρεβόθεν ἴθι. μόλε μόλε κατάπτερος
τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον.
ὑπὸ γὰρ ἀλγέων, ὑπό τε συμφορᾶς

μελίκρατ' ἄφες γάλακτος, οἰνωπόν τ' ἄχνην.
καὶ στᾶσ' ἐπ' ἄκρου χώματος, λέξον τάδε.
Ἑλένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς,
φόβῳ προσελθεῖν μνῆμα σὸν, ταρβοῦσα τε
Ἀργεῖον ὄχλον. εὐμενῆ δ' ἄνωγέ νιν
ἐμοί τε, καὶ σοὶ, καὶ πόσει γνώμην ἔχειν,
τοῖν τ' ἀθλίοιν τοῖνδ', οὓς ἀπώλεσε θεός.
ἃ δ' εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμὴν,
ἅπαντ' ὑπισχνοῦ νερτέρων δωρήματα.
ἴθ' ὦ τέκνον μοι σπεῦδε. καὶ χοὰς τάφῳ
δοῦσ', ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ.
ἠλέ Ὦ φύσις ἐν ἀνθρώποισιν ὡς μέγ' εἶ κακὸν,
» Σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις.
εἴδετε παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθριξε τρίχας,
σώζουσα κάλλος, ἔστι δ' ἡ πάλαι γυνή;
θεοί σε μισήσειαν, ὥς μ' ἀπώλεσας,
καὶ τόνδε, πᾶσάν θ' Ἑλλάδ'. ὢ τάλαιν' ἐγώ.
αἵδ' αὖ πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι
φίλαι ξυνῳδοί. τάχα μεταστήσουσ' ὕπνου
τόνδ' ἡσυχάζοντ'. ὄμμα δ' ἐκτήξουσ' ἐμὸν
δακρύοις, ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμηνότα.
ὦ φίλταται γυναῖκες, ἡσύχῳ ποδὶ
χωρεῖτε, μὴ ψοφεῖτε, μὴ δ' ἔστω κτύπος.
φιλία γὰρ ἡ σὴ, πρευμενὴς μὲν, ἀλλ' ἐμοὶ
τόνδ' ἐξεγεῖραι, συμφορὰ γενήσεται.
χο σῖγα, σῖγα, λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης
τίθετε. μὴ κτυπεῖτε. μὴ δ' ἔστω κτύπος.
ἠλέ ἀποπρόβατ' ἐκεῖσ', ἀποπρό μοι κοίτας. ἀποπροθι !!!
χο ἰδοὺ πείθομαι. Η. ἃ ἃ σύριγγος ὅπως πνοὰ
λεπτοῦ δόνακος ὦ φίλα φώνει μοι.

θάσσω· τὰ τούτου δ' οὐκ ὀνειδίζω κακά.
σὺ δ' ἡ μακαρία, μακάριός θ' οὗτος πόσις,
ἥκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας.
ἑλέ. πόσον χρόνον δὲ δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε;
ἠλέ. ἐξ οὗπερ αἷμα γενέθλιον κατήνυσεν.
ἑλέ. ὦ μέλεος, ἡ τεκοῦσά θ' ὡς διώλετο.
ἠλέ. οὕτως ἔχει τάδ', ὥστ' ἀπείρηκ' ἐν κακοῖς.
ἑλέ. πρὸς θεῶν πίθοι' ἂν δῆτά μοί τι παρθένε;
ἠλέ. ὡς ἄσχολός γε συγγόνου προσεδρίᾳ.
ἑλέ. βούλει τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν;
ἠλέ. ματρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς, τίνος χάριν;
ἑλέ. κόμης ἀπαρχὰς, καὶ χοὰς φέρουσ' ἐμάς.
ἠλέ. σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν πρὸς φίλον στείχειν τάφον;
ἑλέ. δεῖξαι γὰρ Ἀργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι.
ἠλέ. ὀψέ γε φρονεῖς εὖ· τότε λιποῦσ' αἰσχρῶς δόμους.
ἑλέ. ὀρθῶς ἔλεξας, οὐ φίλως δέ μοι λέγεις.
ἠλέ. αἰδὼς δὲ δή τις ἐς Μυκηναίους ἔχει;
ἑλέ. δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίῳ νεκρῶν.
ἠλέ. δεινὸν γὰρ Ἄργει τ' ἀναβοᾷ διὰ στόμα.
ἑλέ. σὺ νῦν χάριν μοι τὸν φόβον λύσασα δός.
ἠλέ. οὐκ ἂν δυναίμην ματρὸς εἰσβλέψαι τάφον.
ἑλέ. αἰσχρόν γε μέντοι πρόσπολον φέρειν τάδε.
ἠλέ. τί δ' οὐχὶ θυγατρὸς Ἑρμιόνης πέμπεις δέμας;
ἑλέ. Εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν οὐ καλόν.
ἠλέ. καὶ μὴν τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφάς.
ἑλέ. ὀρθῶς ἔλεξας· πείθομαί τέ σοι κόρη,
καὶ πέμψομαί γε θυγατέρ'· εὖ γάρ τοι λέγεις.
ὦ τέκνον ἔξελθ' Ἑρμιόνη δόμων πάρος,
καὶ λαβὲ χοὰς τάσδ' ἐν χεροῖν, κόμας τ' ἐμάς.
ἐλθοῦσα δ' ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον,

μελίκρα

ἀκταῖσιν ὁρμεῖ, δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον
ἄλαισι πλαγχθείς. τὴν δὲ δὴ πολύστονον
Ἑλένην, φυλάξας νύκτα μή τις εἰσιδὼν
μεθ' ἡμέραν στείχουσαν, ὧν ὑπ' Ἰλίῳ
παῖδες τεθνᾶσιν, ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς,
προὔπεμψεν εἰς δῶμ' ἡμέτερον. ἔστι δ' ἔσω
κλαίουσ' ἀδελφὴν, συμφοράν τε δωμάτων.
ἔχει δὲ δή τιν' ἀλγέων παραψυχήν.
ἣν γὰρ κατ' οἴκους ἔλιφ' ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει
παρθένον, ἐμῇ τε μητρὶ παρέδωκε τρέφειν,
Μενέλαος ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο,
ταύτῃ γέγηθε, κἀπιλήθεται κακῶν.
βλέπω δὲ πᾶσαν ἔσοδον πότ' ὄψομαι
Μενέλαον ἥκονθ'. ὡς τά γ' ἄλλ' ἐπ' ἀσθενοῦς
ῥώμης ὀχούμεθ', ἤν τι μὴ κείνου πάρα
» σωθῶμεν. ἄπορον χρῆμα δυστυχὼν δόμος. ι. ὑπάρξει δηλ:
ἑλέ. ὦ παῖ Κλυταιμνήστρας τε, κἀγαμέμνονος,
παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος Ἠλέκτρα χρόνου,
πῶς ὦ τάλαινα σύ τε, κασίγνητός τε σὸς
τλήμων Ὀρέστης μητρὸς ὅδε φονεὺς ἔφυ;
προσφθέγμασι γὰρ οὐ μιαίνομαι σέθεν,
εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν.
καίτοι στένω γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον,
ἐμῆς ἀδελφῆς. ἣν ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον
ἔπλευσ', ὅπως δ' ἔπλευσα θεομανεῖ πότμῳ,
οὐκ εἶδον. ἀπολειφθεῖσα δ', αἰάζω τύχας.
ἠλέ. Ἑλένη, τί σοι λέγοιμ' ἂν ἅ γε παροῦσ' ὁρᾷς,
ἐν συμφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον;
ἐγὼ μὲν ἄυπνος, πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ,
νεκρὸς γὰρ οὗτος οὕνεκα σμικρᾶς πνοῆς,

ι. νεκρὸς γὰρ οὗτος ἐστὶν μικρᾶς ἀναπνοῆς, τουτέστιν ἐγγὺς ἐστὶ νεκροῦ, διότι σμικρὰν ἔχει πνοήν.

ἢ πόσιν ἀπείρῳ περιβαλοῦσ' ὑφάσματι,
ἔκτεινεν· ὧν δ' ἕκατι, παρθένον λέγειν
οὐ καλόν· ἐῶ τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν.
Φοίβου δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;
πείθει δ' Ὀρέστην μητέρ', ἥ σφ' ἐγείνατο,
κτεῖναι, πρὸς οὐχ ἅπαντας εὔκλειαν φέρων.
ὅμως δ' ἀπέκτειν', οὐκ ἀπειθήσας θεῷ.
κἀγὼ μετέσχον, οἷα δὴ γυνὴ, φόνου,
Πυλάδης θ', ὃς ἡμῖν συγκατείργασται τάδε.
ἐνταῦθεν ἀγρίᾳ συντακεὶς νόσῳ, νοσεῖ
τλήμων Ὀρέστης· ὁ δὲ, πεσὼν ἐν δεμνίοις,
κεῖται· τὸ ματρὸς δ' αἷμά νιν τροχηλατεῖ
μανίαισιν· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεὰς
εὐμενίδας, αἳ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ.
ἕκτον δὲ δὴ τόδ' ἦμαρ, ἐξ ὅτου σφαγαῖς
θανοῦσα μάτηρ, πυρὶ καθήγνισται δέμας.
ὧν οὔτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο,
οὐ λοῦτρ' ἔδωκε χρωτί· χλανιδίων δ' ἔσω
κρυφθεὶς, ὅταν μὲν σῶμα κουφισθῇ νόσου,
ἔμφρων δακρύει· ποτὲ δὲ δεμνίων ἄπο
πηδᾷ δρομαῖος, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ.
ἔδοξε δ' Ἄργει τῷδε, μήθ' ἡμᾶς στέγαις,
μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα
ματροκτονοῦντας· κυρία δ' ἥδ' ἡμέρα,
ἐν ᾗ διοίσει ψῆφον Ἀργείων πόλις,
εἰ χρὴ θανεῖν νὼ λευσίμῳ πετρώματι,
ἢ φάσγανον θήξαντ', ἐπ' αὐχένος βαλεῖν.
ἐλπίδα δὲ δή τιν' ἔχομεν, ὥστε μὴ θανεῖν·
ἥκει γὰρ εἰς γῆν Μενέλεως Τροίας ἄπο.
λιμένα δὲ Ναυπλίειον ἐκπληρῶν πλάτῃ,

ἀκταῖσιν

ἤτοι τὴν ὁδὸν διὰ ... πεπληρωκώς, ταῖς κώπαις προσορμίζεται ταῖς ἀκταῖς, ὑπὸ δὲ τὴν πλάτην τῆς ναὸς σημαίνει.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

ο Ὑκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος,
οὐδὲ πάθος, οὐδὲ ξυμφορὰ θεήλατος,
ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.
ὁ γὰρ μακάριος, κοὐκ ὀνειδίζω τύχας,
Διὸς πεφυκὼς ὡς λέγουσι Τάνταλος,
κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον,
ἀέρι ποτᾶται, καὶ τίνει ταύτην δίκην.
ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοῖς ἄνθρωπος ὤν,
κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον,
ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον.
οὗτος φυτεύει Πέλοπα· τοῦδ' Ἀτρεὺς ἔφυ·
ᾧ στέμματα ξήνασ', ἐπέκλωσεν θεά,
ἔριν Θυέστῃ πόλεμον ὄντι συγγόνῳ
θέσθαι· τί τ' ἄρρητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ;
ἔδαισε δ' οὖν νιν τέκν' ἀποκτείνας Ἀτρεύς.
Ἀτρέως δὲ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας,
ὁ κλεινὸς, εἰ δὴ κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἔφυ,
Μενέλεώς τε, κρήσσης ματρὸς Ἀερόπης ἄπο.
γαμεῖ δ' ὁ μὲν δὴ τὴν θεοῖς στυγουμένην,
Μενέλεως Ἑλένην· ὁ δὲ, Κλυταιμνήστρας λέχος
ἐπίσημον εἰς Ἕλληνας Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ᾧ παρθένοι μὲν τρεῖς ἔφυμεν ἐκ μιᾶς.
Χρυσόθεμις, Ἰφιγένειά τ', Ἠλέκτρα τ' ἐγώ,
ἄρσην τ' Ὀρέστης ματρὸς ἀνοσιωτάτας.

ἐπειδὴ διὰ γλωσσαλγίαν ἥμαρτεν ὁ Τάνταλος, σιωπῇ αὐτὸν ἐκόλασεν ὁ θεός, οὔτε γὰρ ἐν οὐρανῷ αὐτὸν τιμωρεῖται, ἵνα μὴ συνδιαλέγηται τοῖς θεοῖς, ἢ λαλοῦντ' ἀκούῃ, οὔτε ἐπὶ γῆς, ὅπως μὴ ἐξείποι τοῖς ἀνθρώποισι ἅτινα εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ, οὔτε καθ' ᾅδου, ἵνα μὴ ἄλλους ὁρῶν κολαζομένους ἁμαρτωλοὺς παραμυθοῖτο, ἀλλ' ἐν ἀέρι μετέωρος, ὅπως μηδενὶ [illegible] μᾶλλον ἀνιῷτο.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ηλέκτρα.	Ελένη.	Πυλάδης.
Αγγελος.	Χορός.	Ερμιόνη.
Ορέστης.	Φρύξ.	Μενέλαος.
Απόλλων.	Τυνδάρεως.	

Προλογίζει δὲ ἡ Ηλέκτρα, ὡς ἀδελφὴ Ορέστου ἐλεεινολογοῦσα διὰ τὸν Τάνταλον.

cic. 4. tusc. 552 Itaq. non sine causa cum Orestē fabulā doceret Euripides primos tres versus revocasse dicitur Socrates

Neq. tam terribilis ulla fando oratio est

Neq. sors neq. ira caelitum invectum malum

Quod non natura humana patiendo ferat

Sed cum primi versus in Electrae [illegible] non [illegible]

[illegible] non valde apte redditur. sors neq. [illegible]

[illegible]

Cum hac fabula [illegible] Aeschyli Eumenides

Sophoclis Electra, et [illegible]

[illegible]

ΑΛΛΩΣ·

Ορέστης διὰ τὴν τῆς μητρὸς σφαγὴν, ἅμα καὶ ὑπὸ τῶν Ἐριννύων δειματούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀργείων κατακριθεὶς θανάτῳ, μέλλων φονεύειν Ἑλένην καὶ Ἑρμιόνην ἀνθ' ὧν Μενέλαος παρὼν οὐκ ἐβοήθησεν, ἐκωλύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος· παρ' οὐδενὶ δὲ κεῖται ἡ μυθολογία·

ΑΛΛΩΣ·

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ὑπόκειται ἐν Ἄργει· ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργείων ἡλικιωτίδων· αἳ καὶ παραγίνονται ὑπὲρ τῆς τοῦ Ὀρέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς· τὸ δὲ δρᾶμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφήν· ἡ δὲ διασκευὴ τοῦ δράματος, ἐστὶ τοιαύτη· πρὸς τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος βασίλεια, ὑπόκειται Ὀρέστης κάμνων, καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ἐπὶ κλινιδίου· ᾧ προσκαθέζεται πρὸς τοῖς ποσὶν Ἠλέκτρα· διαπορεῖται δὲ τί δή ποτε οὐ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται· οὕτω δὲ μᾶλλον ἐδόκει τοῦ ἀδελφοῦ τημελεῖν, οὕτω παρακαθεζομένη πλησιαίτερον· ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς διασκευάσαι· διηγέρθη γὰρ ἂν ὁ Ὀρέστης ἄρτι καὶ μόλις καταδαρθεὶς ἐγγὺς αὐτῷ τῶν κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων· ἔστι δὲ ὑπονοῆσαι τοῦτο, ἐξ ὧν φησιν Ἠλέκτρα τῷ χορῷ, Σῖγα, σῖγα λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης· πιθανὴν δὲ εἶναι ταύτην φασὶ τὴν πρόφασιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως· τὸ δρᾶμα τῶν ἐπὶ σκηνῆς εὐδοκιμούντων· χείριστον δὲ τοῖς ἤθεσι· πλὴν γὰρ Πυλάδου, πάντες φαῦλοι ἦσαν·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΡΕΣΤΟΥ.

Ὀρέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς ἐκδικησάμενος, ἀνεῖλεν Αἴγισθον, καὶ Κλυταιμνήστραν· μητροκτονῆσαι δὲ τολμήσας, παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκεν ἐμμανὴς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ τοῦ πατρὸς τῆς ἀνῃρημένης κατηγορήσαντος κατ' αὐτοῦ, ἔμελλον κοινὴν Ἀργεῖοι ψῆφον ἐκφέρεσθαι περὶ τούτου, τί δεῖ παθεῖν τὸν ἀσεβήσαντα. κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς πλάνης ὑποστρέψας, νυκτὸς μὲν Ἑλένην εἰσαπέστειλε· μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε. καὶ παρακαλούμενος ὑπὸ Ὀρέστου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντιλέγοντα Τυνδάρεων μᾶλλον ηὐλαβήθη. λεχθέντων δὲ λόγων ἐν τοῖς ὄχλοις, ἐπινέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτείνειν Ὀρέστην. συνὼν δὲ τούτοις ὁ Πυλάδης ὁ φίλος αὐτοῦ, συνεβούλευσε πρῶτον Μενελάου τιμωρίαν λαβεῖν, Ἑλένην ἀποκτείναντας. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐλθόντες, διεψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος, θεῶν τὴν Ἑλένην ἁρπασάντων. τὴν δὲ Ἑρμιόνην δείξας ὁ Ἀπόλλων, ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτοῖς. οἱ δὲ, ταύτην φονεύειν ἔμελλον. ἐπιφανεὶς δὲ Μενέλαος, καὶ βλέπων ἑαυτὸν ἅμα γυναικὸς καὶ τέκνου ἐστερημένον ὑπ' αὐτῶν, ἐπεβάλετο τὰ βασίλεια πορθεῖν. οἱ δὲ, φθάσαντες, ὑφάψειν ἠπείλουν. ἐπιφανεὶς δὲ ὁ Ἀπόλλων, Ἑλένην μὲν ἔφησεν εἰς θεοὺς διακομίζειν. Ὀρέστην δὲ Ἑρμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν. Πυλάδῃ δὲ Ἠλέκτραν συνοικῆσαι. καθαρθέντα δὲ τοῦ φόνου, Ἄργους ἄρχειν.

ΑΛΛΩΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

EVRIPIDIS ORESTES.

ἑκά οὐδέν μέλει μοι, σοῦ γέ μοι δόντος δίκην.
πο καὶ σήν γ' ἀνάγκη παῖδα Κασάνδραν θανεῖν.
ἑκά ἀπέπτυσ'· αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν.
πο κτενεῖ νιν ἡ τοῦδ' ἄλοχος οἰκουρὸς πικρά.
ἑκά μήπω μανείη Τυνδαρὶς τοσόνδε παῖς.
πο καὐτόν γε τοῦτον, πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω.
ἑκά οὗτος, σὺ μαίνῃ, καὶ κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν;
πο κτεῖν', ὡς ἐν Ἄργει φόνια λουτρά σ' ἀναμένει.
ἀγα οὐχ ἕλξετ' αὐτὸν δμῶες ἐκποδὼν βίᾳ;
πο ἀλγεῖς ἀκούων; · Α· οὐκ ἐφέξετε στόμα;
πο ἐγκλείετ'· εἴρηται γάρ · Α· οὐχ ὅσον τάχος
νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ ποι,
ἐπείπερ οὕτω καὶ λίαν θρασυστομεῖ;
Ἑκάβη, σὺ δ' ὦ τάλαινα διπτύχους νεκροὺς
στείχουσα θάπτε· δεσποτῶν δ' ὑμᾶς χρεὼν
σκηναῖς πελάζειν Τρῳάδες· καὶ γὰρ πνοὰς
πρὸς οἶκον ἤδη τάσδε πομπίμους ὁρῶ.
εὖ δ' ἐς πάτραν πλεύσαιμεν· εὖ δὲ τἀν δόμοις
ἔχοντ' ἴδοιμεν, τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων.
χο ἴτε πρὸς λιμένας, σκηνάς τε φίλαι,
τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι
μόχθων· στερρὰ γὰρ ἀνάγκη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΚΑΒΗ.

ἤ καταφρονῶ τῶν σῶν μαντευμάτ(ων), σοὶ δὲ εἴη ταῦτα γενέσθαι, ἀκτίμον μαντεύη.

ἤ ἰσχυρὰ γάρ ἐστιν ἡ τῆς δουλείας ἀνάγκη, ταῦτα δὲ πρὸς ἑαυτὰς λέγουσιν αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ.

οὔτ' οὖν Ἀχαιῶν, ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον·
ἀλλ' ὡς ἔχῃς τὸν χρυσὸν ἐν δόμοισι σοῖς·
λέγεις δὲ σαυτῷ πρόσφορ', ἐν κακοῖσιν ὤν·
τάχ' οὖν παρ' ὑμῖν ῥᾴδιον ξενοκτονεῖν,
ἡμῖν δέ γ' αἰσχρὸν τοῖσιν Ἕλλησι τόδε·
πῶς οὖν σε κρίνας μὴ ἀδικεῖν, φύγω ψόγον;
οὐκ ἂν δυναίμην· ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ
πράσσειν ἐτόλμας, τλῆθι καὶ τὰ μὴ φίλα·
πο οἴμοι· γυναικὸς ὡς ἔοιχ' ἡσσώμενος
δούλης, ὑφέξω τοῖς κακίοσι δίκην·
αγα οὐκοῦν δικαίως, ἅπερ ἠργάσω κακά·
πο οἴμοι τέκνων τῶνδ', ὀμμάτων τ' ἐμῶν τάλας·
ἑκά ἀλγεῖς; τί δαί με παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;
πο χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἔμ' ὦ πανοῦργε σύ;
ἑκά οὐ γάρ με χαίρειν χρή σε τιμωρουμένην;
πο ἀλλ' οὐ τάχ' ἡνίκ' ἄν σε ποντία νοτὶς,
ἑκά μῶν ναυστολήσῃ γῆς ὅρους Ἑλλανίδος;
πο κρύψῃ μὲν οὖν πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων·
ἑκά πρὸς τοῦ, βιαίων τυγχάνουσαν ἁλμάτων;
πο αὐτὴ πρὸς ἱστὸν ναὸς ἀμβήσῃ ποδί·
ἑκά ὑποπτέροις νώτοισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
πο κύων γενήσῃ, πύρσ' ἔχουσα δέργματα·
ἑκά πῶς δ' οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν;
πο ὁ Θρῃξὶ μάντις εἶπε Διόνυσος τάδε·
ἑκά σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν οὐδὲν, ὧν ἔχεις κακῶν;
πο οὐ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἷλες ὧδε σὺν δόλῳ·
ἑκά θανοῦσα δ' ἢ ζῶσ' ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον;
πο θανοῦσα· τύμβῳ δ' ὄνομα σὸν κεκλήσεται,
ἑκά μορφῆς ἐπῳδὸν, ἤ τι τῆς ἐμῆς ἐρεῖς;
πο κυνὸς ταλαίνης σῆμα, ναυτίλοις τέκμαρ·

ἀλλ' ἡνίχ' ἡμᾶς οὐκέτ' ἦμεν ἐν φάει,
καπνῷ δ' ἐσήμαιν' ἄστυ πολεμίων ὕπο,
ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν.
πρὸς τοῖσδε νῦν ἄκουσον, ὡς φανῇ κακός.
χρῆν σ', εἴπερ ἦσθα τοῖς Ἀχαιοῖσι φίλος,
τὸν χρυσὸν ὃν φὴς οὐ σὸν, ἀλλὰ τοῦδ' ἔχειν,
δοῦναι φέροντα, πενομένοις τε, καὶ χρόνον
πολὺν πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις.
σὺ δ' οὐδὲ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
τολμᾷς· ἔχων δὲ καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις.
καὶ μὴν τρέφων μὲν ὥς σε παῖδ' ἐχρῆν τρέφειν,
σώσας τε τὸν ἐμὸν, εἶχες ἂν καλὸν κλέος.
» Ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἀγαθοὶ σαφέστατοι
» Φίλοι· τὰ χρηστὰ δ' αὔθ' ἕκαστ' ἔχει φίλους.
εἰ δ' ἐσπάνιζες χρημάτων, ὁ δ' εὐτύχει,
θησαυρὸς ἄν σοι παῖς ὑπῆρχ' οὑμὸς μέγας.
νῦν δ' οὔτ' ἐκεῖνον ἄνδρ' ἔχεις σαυτῷ φίλον,
χρυσοῦ τ' ὄνησις οἴχεται· παῖδές τε σοὶ,
αὐτός τε πράσσεις ὧδε· σοὶ δ' ἐγὼ λέγω
Ἀγάμεμνον, εἰ τῷδ' ἀρκέσεις, κακὸς φανῇ.
οὔτ' εὐσεβῆ γὰρ, οὔτε πιστὸν οἷς ἐχρῆν,
οὐχ ὅσιον, οὐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον.
αὐτὸν δὲ χαίρειν τοῖς κακοῖς σε φήσομεν,
τοιοῦτον ὄντα· δεσπότας δ' οὐ λοιδορῶ.
Χο Φεῦ· φεῦ· βροτοῖσιν ὡς τὰ χρηστὰ πράγματα
Χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων.
ἀγα Ἀχθεινὰ μέν μοι τἀλλότρια κρίνειν κακά.
» Ὅμως δ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ αἰσχύνην φέρει
» Γράμμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι τόδε.
ἐμοὶ δ' ἵν' εἰδῇς, οὔτ' ἐμὴν δοκεῖς χάριν,

οὔτ'

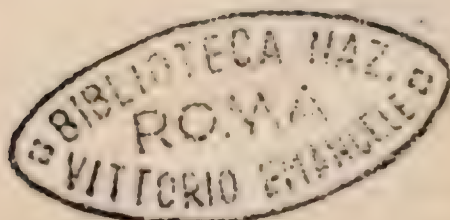
θαυμαστικόν. τὰ ἀγαθὰ πράγματα λίαν ... παρέχουσι ἀεὶ πισ... ἀνθρώποισ ἀφορμὰς, καὶ ὑποθέσεισ [illegible] λόγων

τὸ θῆλυ συνθεὶς, ὧδε πᾶν μέμψῃ γένος·
πολλαὶ γὰρ ἡμῶν, αἱ μὲν, εἰσ' ἐπίφθονοι,
αἱ δ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.

αἱ μὲν ὑπάρχουσιν ἐπαινεταί, καὶ ζηλωταί, ἄλλαι δὲ εἰς τὸν κατάλογον τῶν κακῶν ὑπάρχομεν, ἐπίμεμπτοι, καὶ ὕβρεως ἄξιαι

ἑκά Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε
» Τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον·
» ἀλλ' εἴτε χρηστ' ἔδρασε, χρηστ' ἔδει λέγειν·
» Εἴτ' αὖ πονηρὰ, τοὺς λόγους εἶναι σαθρούς,
» Καὶ μὴ δύνασθαι τἄδικ' εὖ λέγειν ποτέ·
» Σοφοὶ μὲν οὖν εἰσ' οἱ τάδ' ἠκριβωκότες·
» Ἀλλ' οὐ δύνανται διὰ τέλους εἶναι σοφοί·
» Κακῶς δ' ἀπώλοντο, κοὔ τις ἐξήλυξέ πω.
καί μοι τὸ μὲν σὸν ὧδ' ἐν φροιμίοις ἔχει·
πρὸς τόνδε δ' εἶμι, καὶ λόγοις ἀμείψομαι·
πῶς φῂς Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσων διπλοῦν,
Ἀγαμέμνονός θ' ἕκατι παῖδ' ἐμὸν κτανεῖν;
ἀλλ' ὦ κάκιστε, πρῶτον οὔποτ' ἂν φίλον
τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἕλλησι γένος,
οὔτ' ἂν δύναιτο· τίνα δὲ καὶ σπεύδων χάριν
πρόθυμος ἦσθα; πότερα κηδεύσων τινὰ,
ἢ συγγενὴς ὤν; ἢ τίν' αἰτίαν ἔχων;
ἢ σῆς ἔμελλον γῆς τεμεῖν βλαστήματα
πλεύσαντες αὖθις; τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε;
ὁ χρυσὸς, εἰ βούλοιο τἀληθῆ λέγειν,
ἔκτεινε τὸν ἐμὸν παῖδα, καὶ κέρδη τὰ σά.
ἐπεὶ δίδαξον τοῦτο· πῶς ὅτ' ηὐτύχει
Τροία, πέριξ δὲ πύργος εἶχ' ἔτι πόλιν,
ἔζη τε Πρίαμος, Ἕκτορός τ' ἤνθει δόρυ,
τί δ' οὐ τότ', εἴπερ τῷδ' ἐβουλήθης χάριν
θέσθαι, τρέφων τὸν παῖδα, κἀν δόμοις ἔχων,
ἔκτεινας, ἢ ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων;

ἤνουν θ' ὑπ' αὐγὰς τούσδε λεύσσουσαι πέπλους·
ἄλλαι δὲ κάμακα θρηϊκίαν θεώμεναι,
γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχου στολίσματος·
ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, ἐκπαγλούμεναι,
τέκν' ἐν χεροῖν ἔπαλλον, ὡς πρόσω πατρὸς
γένοιντο, διαδοχαῖσιν ἀμείβουσαι χεροῖν·
κᾆτ' ἐκ γαληνῶν, πῶς δοκεῖς, προσφθεγμάτων,
εὐθὺς λαβοῦσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων ποθὲν,
κεντοῦσι παῖδας· αἱ δὲ, πολεμίων δίκην
ξυναρπάσασαι, τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας,
καὶ κῶλα· παισὶ δ' ἀρκέσαι χρῄζων ἐμοῖς,
εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμὸν,
κόμης κατεῖχον· εἰ δὲ κινοίην χέρας,
πλήθει γυναικῶν οὐδὲν ἤνυον τάλας·
τὸ λοίσθιον δὲ πῆμα πήματος πλέον,
ἐξειργάσαντο δείν'· ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων
πόρπας λαβοῦσαι, τὰς ταλαιπώρους κόρας
κεντοῦσιν· αἱμάσσουσιν· εἶτ' ἀνὰ στέγας
φυγάδες ἔβησαν· ἐκ δὲ πηδήσας ἐγὼ
θὴρ ὡς, διώκω τὰς μιαιφόνους κύνας,
ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον ὡς κυνηγέτης,
βάλλων, ἀράσσων· τοιάδε σπεύδων χάριν
πέπονθα τὴν σὴν, πολέμιόν τε σὸν κτανὼν
Ἀγάμεμνον· ὡς δὲ μὴ μακροὺς τείνω λόγους,
εἴ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἴρηκε κακῶς,
ἢ νῦν λέγων ἔστι τις, ἢ μέλλει λέγειν,
ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω·
» Γένος γὰρ οὔτε πόντος, οὔτε γῆ τρέφει
» Τοιόνδ'· ὁ δ' αἰεὶ ξυντυχὼν, ἐπίσταται·
Χο. μηδὲν θρασύνου· μηδὲ τοῖς σαυτοῦ κακοῖς

τὸ

σήμηνον· ἐπεὶ ποῦ 'σθ'· ἵν' ἁρπάσας χεροῖν,
διασπάσωμαι, καὶ καθαιμάξω χρόα.
ἀγα. οὗτος, τί πάσχεις;
πο. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι,
μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα.
ἀγα. ἴσχ'· ἐκβαλὼν δὲ καρδίας τὸ βάρβαρον,
λέγ'· ὡς ἀκούσας σοῦ τε, τῆσδέ τ' ἐν μέρει,
κρίνω δικαίως ἀνθ' ὅτου πάσχεις τάδε.
πο. λέγοιμ' ἄν· Ἦν τις Πριαμιδῶν νεώτατος
Πολύδωρος Ἑκάβης παῖς· ὃν ἐκ Τροίας ἐμοὶ
πατὴρ δίδωσι Πρίαμος ἐν δόμοις τρέφειν,
ὕποπτος ὢν δὴ Τρωϊκῆς ἁλώσεως.
τοῦτον κατέκτειν'· ἀνθ' ὅτου δ' ἔκτεινά νιν,
ἄκουσον, ὡς εὖ, καὶ σοφῇ προμηθίᾳ.
ἔδεισα μή σοι πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς,
Τροίαν ἀθροίσῃ, καὶ ξυνοικίσῃ πάλιν.
γνόντες δ' Ἀχαιοὶ ζῶντα Πριαμιδῶν τινα,
Φρυγῶν ἐς αἶαν αὖθις ἄροιεν στόλον.
κἄπειτα Θρήκης πεδία τρίβοιεν τάδε,
λεηλατοῦντες· γείτοσι δ' εἴη κακὸν
Τρώων, ἐν ᾧπερ νῦν ἄναξ ἐκάμνομεν.
Ἑκάβη δὲ παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον,
δόλῳ με τοιῷδ' ἤγαγ', ὡς κεκρυμμένας
θήκας φράσουσα Πριαμιδῶν ὑπ' Ἰλίῳ
χρυσοῦ· μόνον δὲ σὺν τέκνοισί μ' εἰσάγει
δόμους, ἵν' ἄλλος μή τις εἰδείη τάδε.
ἵζω δὲ κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ.
πολλαὶ δὲ χεῖρες, αἱ μὲν, ἐπ' ἀριστερᾶς,
αἱ δ' ἔνθεν, ὡς δὴ παρὰ φίλῳ Τρώων κόραι
θάκουν, ἔχουσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χερός.

κλύει τίς, ἢ οὐδεὶς ἀρκέσει; τί μέλλετε;
γυναῖκες ὤλεσάν με.
γυναῖκες αἰχμαλώτιδες.
δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν.
ὤμοι ἐμᾶς λώβας.
ποῖ τράπωμαι; ποῖ πορευθῶ;
αἰθέρ' ἀμπτάμενος οὐράνιον,
ὑψιπετὲς ἐς μέλαθρον ὠρίων
ἢ σείριος, ἔνθα πυρὸς φλογέας
ἀφίησιν ὄσσων αὐγάς;
ἢ τὸν ἐς ἀΐδα μελανόχρωτα
πορθμὸν ἀΐξω τάλας;

χο Σύγγνωσθ' ὅταν τις κρείσσον' ἢ φέρειν, κακὰ
Πάθῃ, ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς.

ἀγα κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον. οὐ γὰρ ἥσυχος
πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ' ἀνὰ στρατὸν
ἀχὼ διδοῦσα θόρυβον. εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν
πύργους πεσόντας ἴσμεν Ἑλλάνων δορὶ,
φόβον παρέσχεν οὐ μέσως ὅδε κτύπος.

πο ὦ φίλτατ', ᾐσθόμην γὰρ Ἀγάμεμνον σέθεν
φωνῆς ἀκούσας. εἰσορᾷς ἃ πάσχομεν;

ἀγα ἔα. Πολυμῆστορ ὦ δύστηνε, τίς σ' ἀπώλεσε;
τίς ὄμμ' ἔθηκε τυφλὸν αἱμάξας κόρας;
παῖδάς τε τούσδ' ἔκτεινεν; ἦ μέγαν χόλον
σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν, ὅστις ἦν ἄρα.

πο Ἑκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν
ἀπώλεσ'. οὐκ ἀπώλεσ', ἀλλὰ μειζόνως.

ἀγα τί φής; σὺ τοὖργον εἴργασαι τόδ' ὡς λέγει;
σὺ τόλμαν Ἑκάβη τήνδ' ἔτλης ἀμήχανον;

πο ὤμοι. τί λέξεις; ἦ γὰρ ἐγγύς ἐστί που;

σήμηνον.

ἰὼ ἰὼ κατάρατοι. ποῖ καί με φυγᾷ
πτώσσουσι μυχῶν;
εἴθε μοι ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον
ἀκέσαιο ἀκέσαιο τυφλὸν ἅλιε,
φέγγος ἀπαλλάξας.
ἆ ἆ· σῖγα· σῖγα· κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι
τάνδε γυναικῶν.
πᾷ πόδ' ἐπαΐξας, σαρκῶν ὀστέων
τ' ἐμπλησθῶ, θοίναν ἀγρίων θηρῶν
τιθέμενος, ἀρνύμενος λώβαν,
λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς; ἰὼ τάλας.
ποῖ, πᾷ φέρομαι, τέκν' ἔρημα λιπὼν
βάκχαις ᾅδου διαμοιράσαι,
σφακτὰν κυσί τε φονίαν
δαῖτ' ἀνήμερον, οὐρείαν τ' ἐκβολάν;
πᾷ στῶ; πᾷ κάμψω; πᾷ βῶ;
(οἴμοι) ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασι
λινόκροκον φάρος στέλλων,
ἐπὶ τάνδ' ἐσσυθεὶς
τέκνων ἐμῶν φύλαξ,
ὀλέθριον κοίταν;

(κατὰ σύνταξιν πᾷ στῶ ἐσσυθεὶς, ἢ ὁρμηθεὶς φύλαξ τῶν ἐμῶν τέκνων, ἐπὶ τήνδε τὴν ὀλέθριον κοίτην στέλλων, ἢ κινῶν ἐμαυτὸν, ὥσπερ στέλλει ἡ ναῦς ἐν τοῖς ποντίοις πείσμασι, ἢ σχοινίοις τὸ λινόκροκον φάρος, ἤτοι λαῖφος· τὸ δὲ πᾷ στῶ πρὸς τὸ ἐσσυθεὶς συναπτέον)

Χο ὦ τλῆμον, ὥς σοι δύσφορ' εἴργασται κακά.
» Δράσαντι δ' αἰσχρὰ, δεινὰ τἀπιτίμια
» Δαίμων δέδωκεν, ὅστις ἐστί σοι βαρύς.
Πο αἰαῖ· ἰὼ Θρήκης
λογχοφόρον, ἔνοπλον,
εὔιππον Ἄρει κάτοχον γένος.
ἰὼ Ἀχαιοί· ἰὼ Ἀτρεῖδαι.
βοὰν βοὰν ἀϋτῶ· βοάν·
ἴτε· ἴτε· μόλετε πρὸς θεῶν.

θανάσιμον πρὸς ἄϊδαν· ἰὼ τάλας·
ἀπολέμῳ δὲ χειρὶ λείψεις βίον·
πο ὤμοι τυφλοῦμαι φέγγος ὀμμάτων τάλας·
ἡμι ἠκούσατ' ἀνδρὸς θρηκὸς οἰμωγὴν φίλαι;
πο ὤμοι μάλ' αὖθις τέκνα δυστήνου σφαγῆς·
ἡμι φίλαι, πέπρακται καίν' ἔσω δόμων κακά·
πο ἀλλ' οὔτι με φύγητε λαιψηρῷ ποδί·
βάλλων γὰρ, οἴκων τῶνδ' ἀναῤῥήξω μυχούς·
ἡμι ἰδοὺ βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος·
βούλεσθ' ἐπεισπέσωμεν, ὡς ἀκμὴ καλεῖ
Ἑκάβῃ παρεῖναι, Τρῳάσιν τε συμμάχους;
ἑκά ἄρασσε· φείδου μηδὲν ἐκβάλλων πύλας·
οὐ γάρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις·
οὐ παῖδας ὄψει ζῶντας, οὓς ἔκτειν' ἐγώ·
ἡμι ἦ γὰρ καθεῖλες θρῆκα, καὶ κρατεῖς ξένου
δέσποινα, καὶ δέδρακας οἷάπερ λέγεις;
ἑκά ὄψει νιν αὐτίκ' ὄντα δωμάτων πάρος
τυφλὸν, τυφλῷ στείχοντα παραφόρῳ ποδί·
παίδων τε δισσῶν σώμαθ', οὓς ἔκτειν' ἐγὼ
σὺν ταῖς ἀρίσταις Τρῳάσιν· δίκην δέ μοι
δέδωκε· χωρεῖ δ' ὡς ὁρᾷς ὅδ' ἐκ δόμων·
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι, κἀποστήσομαι
θυμῷ ῥέοντι θρηκὶ δυσμαχωτάτῳ·
πο ὤμοι ἐγώ· πᾷ βῶ; πᾷ στῶ; πᾷ κέλσω;
τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρου
τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἴχνος, ποίαν
ἢ ταύταν, ἢ τήνδ' ἐξαλλάξω,
τὰς ἀνδροφόνους μάρψαι χρήζων
Ἰλιάδας, αἵ με διώλεσαν,
τάλαιναι τάλαιναι κόραι φρυγῶν;

ἑκά ἔστω φιληθεὶς, ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φίλῃ. ἀγαπηθήτω ὁ παῖς μου ὑπὸ σοῦ, ὥσπερ καὶ σὺ ἀγαπᾷ ὑπ' ἐμοῦ.
πο τί χρῆμ' ὃ κἀμὲ καὶ τέκν' εἰδέναι χρεών;
ἑκά χρυσοῦ παλαιαὶ Πριαμιδῶν κατώρυχες.
πο ταῦτ' ἔσθ' ἃ βούλει παιδὶ σημῆναι σέθεν;
ἑκά μάλιστα διὰ σοῦ γ'· εἶ γὰρ εὐσεβὴς ἀνήρ.
πο τί δῆτα τέκνων τῶνδε δεῖ παρουσίας;
ἑκά ἄμεινον, ἢν σὺ κατθάνῃς, τούσδ' εἰδέναι.
πο καλῶς ἔλεξας τῇδε, καὶ σοφώτερον.
ἑκά οἶσθ' οὖν Ἀθάνας Ἰλιάς ἵνα στέγαι;
πο ἐνταῦθ' ὁ χρυσός ἐστι; σημεῖον δὲ τί;
ἑκά μέλαινα πέτρα, γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω.
πο ἔτ' οὖν τι βούλει τῶν ἐκεῖ φράζειν ἐμοί;
ἑκά σῶσαί σε χρήμαθ', οἷς συνεξῆλθον θέλω.
πο ποῦ δῆτα; πέπλων ἐντὸς, ἢ κρύψασ' ἔχεις;
ἑκά σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται στέγαις.
πο ποῦ δ' αἵδ' Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί; nauticae stationes.
ἑκά ἴδια γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι.
πο τἄνδον δὲ πιστὰ, κἀρσένων ἐρημία;
ἑκά οὐδεὶς Ἀχαιῶν ἔνδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι.
ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ Ἀργεῖοι νεῶν
λῦσαι ποθοῦσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα.
ὡς πάντα πράξας ὧν σε δεῖ, στείχῃς πάλιν
ξὺν παισὶν, οὗπερ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον.
χο οὔπω δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην.
ἀλίμενόν τις ὡς ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν ὅμοι πέλαγος
λέχριος, ἐκπέσῃ φίλας καρδίας,
» ἀμέρσας βίοτον. Τὸ γὰρ ὑπέγγυον malum obnoxium et fide solutum.
» Δίκᾳ καὶ θεοῖς οὐ ξυμπιτνεῖ
» Ὀλέθριον ὀλέθριον κακόν.
ψεύσει σ' ὁδοῦ τῆσδ' ἐλπὶς, ἥ σ' ἐπήγαγεν

οὕτω γὰρ ὤφθην ἀτυχοῦσ᾽, αἰδώς μ᾽ ἔχει
ἐν τῷδε πότμῳ τυγχάνουσ᾽, ἵν᾽ εἰμὶ νῦν,
κοὐκ ἂν δυναίμην προσβλέπειν σ᾽ ὀρθαῖς κόραις.
ἀλλ᾽ αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν
» Πολυμῆστορ· ἄλλως δ᾽, αἴτιόν τι καὶ νόμος,
» Γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον.
πο καὶ θαῦμά γ᾽ οὐδέν· ἀλλὰ τίς χρεία σ᾽ ἐμοῦ;
τί χρῆμ᾽ ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα;
ἑκά ἴδιον ἐμαυτῆς δή τι πρὸς σὲ βούλομαι,
καὶ παῖδας εἰπεῖν σούς· ὀπάονας δέ μοι
χωρὶς κέλευσον τῶνδ᾽ ἀποστῆναι δόμων.
πο χωρεῖτ᾽· ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἥδ᾽ ἐρημία.
φίλη μὲν ἡμῖν εἶ σύ· προσφιλὲς δέ μοι τόδε
στράτευμ᾽ Ἀχαιῶν· ἀλλὰ σημαίνειν σε χρή
» Τί χρὴ τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ πράσσουσιν εὖ
» Φίλοις ἐπαρκεῖν· ὡς ἕτοιμός εἰμ᾽ ἐγώ.
ἑκά πρῶτον μὲν εἰπὲ, παῖδ᾽, ὃν ἐξ ἐμῆς χερὸς
Πολύδωρον, ἔκ τε πατρὸς ἐν δόμοις ἔχεις,
εἰ ζῇ· τὰ δ᾽ ἄλλα δεύτερόν σ᾽ ἐρήσομαι.
πο μάλιστα· τοὐκείνου μὲν εὐτυχεῖς μέρους.
ἑκά ὦ φίλταθ᾽, ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις.
πο τί δῆτα βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ;
ἑκά εἰ τῆς τεκούσης τῆσδε μέμνηταί τί μου.
πο καὶ δεῦρό γ᾽ ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν.
ἑκά χρυσὸς δὲ σῶς, ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων;
πο σῶς, ἐν δόμοισ γε τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενος.
ἑκά σῶσόν νυν αὐτὸν, μηδ᾽ ἔρα τῶν πλησίον.
πο ἥκιστ᾽· ὀναίμην τοῦ παρόντος ὦ γύναι.
ἑκά οἶσθ᾽ οὖν ἃ λέξαι σοί τε καὶ παισὶ θέλω;
πο οὐκ οἶδα· τῷ σῷ τοῦτο σημανεῖς λόγῳ.

μάλιστα ζῇ κτλ· τὸ μέρος ἐκείνου, ἤγουν ὅσον δι᾽ ἐκεῖνον εὐδαιμονεῖς.

ΕΚΑΒΗ

τὸν ἐμὸν ἅλιον ἐπὶ πέλαγος,
πόλιν τ' ἀποσκοποῦσ', ἐπεὶ
νόστιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα,
καί μ' ἀπὸ γᾶς ὥρισεν Ἰλιάδος·
τάλαιν', ἀπεῖπον ἄλγει,
τὰν τοῖν Διοσκούροιν Ἑλέναν κάσιν,
Ἰδαῖόν τε βούταν
Αἰνόπαριν καταρᾷ διδοῦσ', ἐπεί με
γᾶς ἐκ πατρῴας ἀπώλεσεν,
ἐξῴκισέ τ' οἴκων γάμος, οὐ γάμος,
ἀλλ' ἀλάστορός τις οἰζύς·
ἃν, μήτε πέλαγος ἅλιον ἀπαγάγοι πάλιν,
μήτε πατρῷον ἵκοιτ' ἐς οἶκον·

ἑλένην δηλ(ονότι)· μήτε τὸ πέλαγος ἀπαγάγοι πάλιν, ἤγουν εἰς τοὐπίσω, μήτε ἀφίκοιτο εἰς τὸν πατρῷον οἶκον.

πο ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλτάτη δὲ σὺ
Ἑκάβη, δακρύω σ' εἰσορῶν, πόλιν τε σὴν,
τήν τ' ἀρτίως θανοῦσαν ἔκγονον σέθεν.
» Φεῦ· οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστὸν, οὔτ' εὐδοξία,
» Οὔτ' αὖ καλῶς πράσσοντα, μὴ πράξειν κακῶς.
» Φύρουσι δ' αὔθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω,
» Ταραγμὸν ἐντιθέντες, ὡς ἀγνωσίᾳ
» Σέβωμεν αὐτούς· ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
θρηνεῖν, προκόπτοντ' οὐδὲν ἐς πρόσθεν κακῶν;
σὺ δ' εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπουσίας,
σχές· τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις
ἀπὼν, ὅτ' ἦλθες δεῦρ'· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην,
ἤδη πόδ' ἔξω δωμάτων αἴροντί μοι,
ἐς ταὐτὸν ἥδε συμπιτνεῖ δμωὶς σέθεν,
λέγουσα μύθους, ὧν κλύων ἀφικόμην.
ἑκά αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον
Πολυμῆστορ, ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς.

τοιόνδ' Ἑλλάνων νέφος ἀμφὶ σὲ καλύπτει,
δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν.
ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι
πύργων· κατὰ δ' αἰθάλου
καπνοῦ, κηλῖδ' οἰκτροτάταν κέχρωσαι.
τάλαιν', οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω.
μεσονύκτιος ὠλλύμαν,
ἦμος ἐκ δείπνων ὕπνος ἡδὺς
ἐπ' ὄσσοις κίδναται.
μολπᾶν δ' ἄπο, καὶ χαροποιῶν
θυσιῶν καταπαύσας
πόσις, ἐν θαλάμοις ἔκειτο.
ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ,
ναύταν οὐκέθ' ὁρῶν ὅμιλον
Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα.
ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀναδέτοις
μίτραισιν ἐρρυθμιζόμαν,
χρυσέων ἐνόπτρων
λεύσσουσ' ἀτέρμονας εἰς αὐγάς,
ἐπιδέμνιος ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνάν.
ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν·
κέλευσμα δ' ἦν κατ' ἄστυ Τροίας
τόδ'· ὦ παῖδες Ἑλλάνων, πότε δὴ
πότε τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν
πέρσαντες, ἥξετ' ἐς οἴκους;
λέχη δὲ φίλια μονόπεπλος
λιποῦσα δωρὶς ὡς κόρα,
σεμνὰν προσίζουσ',
οὐκ ἤνυσ' Ἄρτεμιν ἁ τλάμων.
ἄγομαι δὲ θανόντ' ἰδοῦσ' ἀκοίταν

ΕΚΑΒΗ·

λαβοῦσα γραῖα, φῶτα βάρβαρον κτενεῖς,
ἢ φαρμάκοισιν, ἢ 'πικουρίᾳ τινί;
τίς σοι ξυνέσται χείρ; πόθεν κτήσῃ φίλους;
ἑκά στέγαι κεκεύθασ᾽ αἵδε Τρῳάδων ὄχλον·
ἀγα τὰς αἰχμαλώτους εἶπας, Ἑλλάνων ἄγραν;
ἑκά σὺν ταῖσδε τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι·
ἀγα καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος;
ἑκά Δεινὸν τὸ πλῆθος, ξὺν δόλῳ τε δύσμαχον·
ἀγα δεινόν· τὸ μέντοι θῆλυ μέμφομαι γένος·
ἑκά τί δ᾽, οὐ γυναῖκες εἷλον Αἰγύπτου τέκνα,
καὶ Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν;
ἀλλ᾽ ὣς γενέσθαι τόνδ᾽ ἐμοὶ μέθες λόγον·
πέμψον δέ μοι τήνδ᾽ ἀσφαλῶς διὰ στρατοῦ
γυναῖκα· καὶ σὺ Θρῃκὶ πλαθεῖσα ξένῳ,
λέξον· καλεῖ σ᾽ ἄνασσα δή ποτ᾽ Ἰλίου
Ἑκάβη, σὸν οὐκ ἔλασσον ἢ κείνης χρέος,
καὶ παῖδας· ὡς δεῖ καὶ τέκν᾽ εἰδέναι λόγους
τοὺς ἐξ ἐκείνης· τὸν δὲ τῆς νεοσφαγοῦς
Πολυξένης ἐπίσχες Ἀγάμεμνον τάφον,
ὥστ᾽ ὦδ᾽ ἀδελφὼ πλησίον μιᾷ φλογὶ
δισσὴ μέριμνα μητρὶ κρυφθῆτον χθονί·
ἀγα ἔσται τάδ᾽ οὕτω· καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν στρατῷ
πλοῦς, οὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δοῦναι χάριν·
νῦν δ᾽, οὐ γὰρ ἵησ᾽ οὐρίας πνοὰς θεός,
μένειν ἀνάγκη πλοῦν ὁρῶντας ἥσυχον·
» γένοιτο δ᾽ εὖ πως· Πᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε,
» Ἰδίᾳ θ᾽ ἑκάστῳ, καὶ πόλει, τὸν μὲν κακὸν,
» Κακόν τι πάσχειν· τὸν δὲ χρηστὸν, εὐτυχεῖν·
χο σὺ μὲν ὦ πατρὶς Ἰλιὰς,
τῶν ἀπορθήτων πόλις οὐκέτι λέξῃ·

» Καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν,
» Φίλους τιθέντες τούς γε πολεμιωτάτους,
» Ἐχθρούς τε τοὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι.
ἀγα. ἐγώ σε, καὶ σὸν παῖδα, καὶ τύχας σέθεν
Ἑκάβη δι' οἴκτου, χεῖρά θ' ἱκεσίαν ἔχω,
καὶ βούλομαι θεῶν θ' οὕνεκ' ἀνόσιον ξένον,
καὶ τοῦ δικαίου, τήνδε σοι δοῦναι δίκην.
ἤ πως φανείην γ' ὥστέ σοι καλῶς ἔχειν,
στρατῷ τε μὴ δόξαιμι Κασάνδρας χάριν,
Θρῄκης ἄνακτι τόνδε βουλεῦσαι φόνον.
ἔστι γὰρ ᾗ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι.
τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλον ἡγεῖται στρατὸς,
τὸν κατθανόντα δ' ἐχθρόν. εἰ δέ σοι φίλος
ὅδ' ἐστί, χωρὶς τοῦτο, κοὐ κοινὸν στρατῷ.
πρὸς ταῦτα φρόντιζ', ὡς θέλοντα μέν μ' ἔχεις
σοὶ ξυμπονῆσαι, καὶ ταχὺν προσαρκέσαι.
βραδὺν δ', Ἀχαιοῖς εἰ διαβληθήσομαι.
ἑκά. Φεῦ. οὐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος.
» Ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν, ἢ τύχης,
» Ἢ πλῆθος αὐτὸν πόλεος, ἢ νόμων γραφαὶ
» Εἴργουσι χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις.
ἐπεὶ δὲ ταρβεῖς, τῷ τ' ὄχλῳ πλέον νέμεις,
ἐγώ σε θήσω τοῦδ' ἐλεύθερον φόβου.
σύνισθι μὲν γὰρ ἤν τι βουλεύσω κακὸν
τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι. συνδράσῃς δὲ μή.
ἢν δ' ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος, ἢ 'πικουρία,
πάσχοντος ἀνδρὸς Θρῃκὸς οἷα πείσεται,
φανῇ τις, εἶργε, μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν.
τὰ δ' ἄλλα θάρσει, πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
ἀγα. πῶς οὖν; τί δράσεις; πότερα φάσγανον χερὶ

λαβοῦσα

» Οὐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν,
» Μισθοὺς διδόντες μανθάνειν, ἵν' ᾖ ποτε
» Πείθειν ἅ τις βούλοιτο, τυγχάνειν θ' ἅμα;
πῶς οὖν ἔτ' ἄν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς;
οἱ μὲν τοσοῦτοι παῖδες, οὐκέτ' εἰσί μοι·
αὐτὴ δ' ἐπ' αἰσχροῖς αἰχμάλωτος οἴχομαι·
καπνὸν δὲ πόλεως τόνδ' ὑπερθρῴσκονθ' ὁρῶ.
καὶ μὴν ἴσως μὲν τοῦ λόγου κενὸν τόδε,
Κύπριν προβάλλειν· ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται· Virg lib. IIII Aeneid.
πρὸς σῇσι πλευρῇς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται
ἡ φοιβάς, ἣν καλοῦσι Κασάνδραν Φρύγες.
ποῦ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις, ἄναξ,
ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων;
χάριν τίν' ἕξει παῖς ἐμή, κείνης δ' ἐγώ;
» Ἐκ τοῦ σκότους γάρ, νυκτέρων τ' ἀσπασμάτων,
» Φίλτρων ὁμοῦ τε, τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις.
ἄκουε δὴ νῦν· τὸν θανόντα τόνδ' ὁρᾷς;
τοῦτον καλῶς δρῶν ὄντα κηδεστὴν σέθεν,
δράσεις. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι.
εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι,
καὶ χερσὶ, καὶ κόμαισι, καὶ ποδῶν βάσει,
ἢ Δαιδάλου τέχναισιν, ἢ θεῶν τινος,
ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιτο γουνάτων,
κλαίοντ', ἐπισκήπτοντα παντοίους λόγους.
ὦ δέσποτ', ὦ μέγιστον Ἕλλησι φάος,
πιθοῦ· παράσχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
τιμωρόν· εἰ καὶ μηδέν ἐστιν, ἀλλ' ὅμως
» Ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν,
» Καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν πανταχοῦ κακῶς ἀεί.
ΧΟ. δεινόν γε θνητοῖς, ὡς ἅπαντα συμπίτνει.

ἀντὶ τοῦ δίκαια τὸ ὅσιον πρὸς τοὺς θεούς.

ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ,
ἄκουσον· εἰ μὲν ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ,
στέργοιμ' ἄν· εἰ δὲ τοὔμπαλιν, σύ μοι γενοῦ
τιμωρὸς ἀνδρὸς ἀνοσιωτάτου ξένου·
ὃς οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν, οὔτε τοὺς ἄνω
δείσας, δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον,
κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοὶ,
ξενίας τ' ἀριθμῷ, πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων·
τυχὼν δ' ὅσων δεῖ, καὶ λαβὼν προμηθίαν,
ἔκτεινε· τύμβου δ' εἰ κτανεῖν ἐβούλετο,
οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον·
ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε κἀσθενεῖς ἴσως·
ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένουσι, χὠ κείνων κρατῶν
» νόμος· Νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα,
» Καὶ ζῶμεν ἄδικα, καὶ δίκαι' ὡρισμένοι·
ὃς ἐς σ' ἀνελθὼν εἰ διαφθαρήσεται,
καὶ μὴ δίκην δώσουσιν οἵτινες ξένους
κτείνουσιν, ἢ θεῶν ἱερὰ τολμῶσι φέρειν,
» Οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον·
ταῦτ' οὖν ἐν αἰσχρῷ θέμενος, αἰδέσθητί με·
οἴκτειρον ἡμᾶς· ὡς γραφεύς τ' ἀποσταθεὶς,
ἰδοῦ με, κἀνάθρησον οἷ' ἔχω κακά·
τύραννος ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν δούλη σέθεν·
εὔπαις ποτ' οὖσα, νῦν δὲ γραῦς, ἄπαις θ' ἅμα,
ἄπολις, ἔρημος, ἀθλιωτάτη βροτῶν·
οἴμοι τάλαινα, ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;
ἔοικα πράξειν οὐδέν· ὦ τάλαιν' ἐγώ·
» Τί δῆτα θνητοὶ τἄλλα μὲν μαθήματα
» Μοχθοῦμεν ὡς χρὴ πάντα, καὶ μαστεύομεν,
» Πειθὼ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην,

Eloquentia regina

» Οὐ

» Αἰῶνα τὸν σύμπαντα δουλεῦσαι θέλω.
ἀγα. καὶ δὴ τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς;
ἑκά. οὐδέν τι τούτων, ὧν σὺ δοξάζεις ἄναξ.
ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ', οὗ καταστάζω δάκρυ;
ἀγα. ὁρῶ. τὸ μέντοι μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν.
ἑκά. τοῦτόν ποτ' ἔτεκον, κἄφερον ζώνης ὕπο.
ἀγα. ἔστι δὲ τίς σῶν οὗτος ὦ τλῆμον τέκνων;
ἑκά. οὐ τῶν θανόντων Πριαμιδῶν ὑπ' Ἰλίῳ.
ἀγα. ἦ γάρ τιν' ἄλλον ἔτεκες ἢ κείνους γύναι;
ἑκά. ἀνόνητά γ' ὡς ἔοικε τόνδ', ὃν εἰσορᾷς.
ἀγα. ποῦ δ' ὢν ἐτύγχαν' ἡνίκ' ὤλλυτο πόλις;
ἑκά. πατήρ νιν ἐξέπεμψεν ὀρρωδῶν θανεῖν.
ἀγα. ποῖ, τῶν τότ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;
ἑκά. ἐς τήνδε χώραν, οὗπερ εὑρέθη θανών.
ἀγα. πρὸς ἄνδρ', ὃς ἄρχει τῆσδε Πολυμήστορα χθονός;
ἑκά. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη πικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ.
ἀγα. θνήσκει δὲ πρὸς τοῦ, καὶ τίνος πότμου τυχών;
ἑκά. τίνος γ' ὑπ' ἄλλου; Θρῇξ νιν ὤλεσε ξένος.
ἀγα. ὦ τλῆμον, ἦπου χρυσὸν ἠράσθη λαβεῖν;
ἑκά. τοιαῦτ', ἐπειδὴ συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν.
ἀγα. εὗρες δὲ ποῦ νιν; ἢ τίς ἤνεγκε νεκρόν;
ἑκά. ἥδ' ἐντυχοῦσα ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἀγα. τοῦτον ματεύουσ', ἢ πονοῦσ' ἄλλον πόνον;
ἑκά. λούτρ' ᾤχετ' οἴσουσ' ἐξ ἁλὸς Πολυξένῃ.
ἀγα. κτανών νιν ὡς ἔοικεν ἐκβάλλει ξένος.
ἑκά. θαλασσόπλαγκτόν γ' ὧδε διατεμὼν χρόα.
ἀγα. ὦ σχετλία σὺ τῶν ἀμετρήτων πόνων.
ἑκά. ὄλωλα, κοὐδὲν λοιπὸν Ἀγάμεμνον κακῶν.
ἀγα. φεῦ. φεῦ. τίς οὕτω δυστυχὴς ἔφυ γυνή;
ἑκά. οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις.

ς. τὸ μέντοι μέλλον, ἤτοι ὃ μέλλεις ἐπὶ τούτου εἰπεῖν, οὐ δύναμαι νοῆσαι.

Virg. lib. iii Aeneid.

ἐλθοῦσ᾽, ἐφ᾽ οἷσπερ Ταλθύβιος ἤγγειλέ μοι
μὴ θιγγάνειν σῆς μηδέν᾽ Ἀργείων κόρης;
ἡμεῖς μὲν οὖν ἐῶμεν, οὐδὲ ψαύομεν·
σὺ δὲ σχολάζεις, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
ἥκω δ᾽ ἀποστελῶν σε· τἀκεῖθεν γὰρ εὖ
πεπραγμέν᾽ ἐστίν, εἴ τι τῶνδ᾽ ἐστὶ καλῶς.
ἔα· τίν᾽ ἄνδρα τόνδ᾽ ἐπὶ σκηναῖς ὁρῶ
θανόντα Τρώων; οὐ γὰρ Ἀργείων πέπλοι
δέμας περιπτύσσοντες, ἀγγέλλουσί μοι.
ἑκά. δύστην᾽, ἐμαυτὴν γὰρ λέγω λέγουσα σὲ
Ἑκάβη· τί δράσω; πότερα προσπέσω γόνυ
Ἀγαμέμνονος τοῦδ᾽, ἢ φέρω σιγῇ κακά;
ἀγα. τί μοι προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν,
ὀδύρῃ, τὸ πραχθὲν δ᾽ οὐ λέγεις τίς ἔσθ᾽ ὅδε;
ἑκά. ἀλλ᾽ εἴ με δούλην, πολεμίαν θ᾽ ἡγούμενος,
γονάτων ἀπώσαιτ᾽, ἄλγος ἂν προσθείμεθα.
ἀγα. οὔτοι πέφυκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων,
ἐξιστορῆσαι σῶν ὁδὸν βουλευμάτων.
ἑκά. ἆρ᾽ ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς
μᾶλλον φρένας, τοῦδ᾽ ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς;
ἀγα. εἴ τοι με βούλει τῶνδε μηδὲν εἰδέναι,
εἰς ταυτὸν ἥκεις· καὶ γὰρ οὐδ᾽ ἐγὼ κλύειν.
ἑκά. οὐκ ἂν δυναίμην τοῦδε τιμωρεῖν ἄτερ
τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. τί στρέφω τάδε;
» Τολμᾶν ἀνάγκη, κἂν τύχω, κἂν μὴ τύχω.
Ἀγάμεμνον, ἱκετεύω σε τῶνδε γονάτων,
καὶ σοῦ γενείου, δεξιᾶς τ᾽ εὐδαίμονος.
ἀγα. τί χρῆμα μαστεύουσα; μῶν ἐλεύθερον
αἰῶνα θέσθαι; ῥᾴδιον γάρ ἐστί σοι.
ἑκά. οὐ δῆτα. τοὺς κακοὺς δὲ τιμωρουμένη,

» Αἰῶνα

ἁμέρα μ' ἐπισχήσει.
χο δείν' ὦ τάλαινα, δεινὰ πάσχομεν κακά.
ἑκά ὦ τέκνον τέκνον ταλαίνας
ματρὸς, τίνι μόρῳ θνήσκεις;
τίνι πότμῳ κεῖσαι;
πρὸς τίνος ἀνθρώπων;
θερά οὐκ οἶδ'. ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσίαις.
ἑκά ἔκβλητον, ἢ πέσημα φονίου δορός;
θερά ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ
πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων.
ἑκά ὤμοι. αἶ. αἶ.
ἔμαθον ἐνύπνιον, ὀμμάτων τ' ἐμῶν
ὄψιν. οὔ με παρέβα φάσμα
μελανόπτερον. ἂν ἐσεῖδον
ἀμφί σ' ὦ τέκνον, οὐκέτ'
ὄντα Διὸς ἐν φάει.
χο τίς γάρ νιν ἔκταν', οἶσθ' ὀνειρόφρον φράσαι;
ἑκά ἐμὸς ἐμὸς ξένος θρήκιος ἱππότας,
ἵν' ὁ γέρων πατὴρ ἔθετό νιν κρύψας.
χο ὤμοι. τί λέξεις; χρυσὸν ὡς ἔχοι κτανών;
ἑκά ἄῤῥητ', ἀνωνόμαστα, θαυμάτων πέρα,
οὐχ ὅσια τ' οὐδ' ἀνεκτά. ποῦ δίκα ξένων;
ἰὼ κατάρατ' ἀνδρῶν, ὡς διεμοιράσω
χρόα, σιδαρέῳ τεμὼν φασγάνῳ
μέλεα τοῦδε παιδὸς, οὐδ' ᾤκτισω.
χο ὦ τλῆμον, ὥς σε πολυπονωτάτην βροτῶν
δαίμων ἔθηκεν, ὅστις ἐστί σοι βαρύς.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τοῦδε δεσπότου δέμας
Αγαμέμνονος. τοὐνθένδε σιγῶμεν φίλαι.
ἀγα Εκάβη, τί μέλλεις παῖδα σὴν κρύπτειν τάφῳ

χο. τί δ' ὦ τάλαινα σῆς κακογλώσσου βοῆς,
ὡς οὔποθ' εὕδει λυπρά σου κηρύγματα;
θερά. Ἑκάβη φέρω τόδ' ἄλγος. ἐν κακοῖσι δὲ
οὐ ῥάδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα.
χο. καὶ μὴν περῶσα τυγχάνει δόμων ἄπο
ἥδ'. εἰς δὲ καιρὸν σοῖσι φαίνεται λόγοις.
θερά. ὦ παντάλαινα, κἄτι μᾶλλον ἢ λέγω
δέσποιν', ὄλωλας. κοὐκέτ' εἶ βλέπουσα φῶς.
ἄπαις. ἄνανδρος. ἄπολις. ἐξεφθαρμένη.
ἑκά. οὐ καινὸν εἶπας. εἰδόσι δ' ὠνείδισας.
ἀτὰρ τί, νεκρὸν τόνδε μοι Πολυξένης
ἥκεις κομίζουσ', ἧς ἀπηγγέλθη τάφος
πάντων Ἀχαιῶν διὰ χερὸς σπουδὴν ἔχειν;
θερά. ἥδ' οὐδὲν οἶδεν, ἀλλά μοι Πολυξένην
θρηνεῖ. νέων δὲ πημάτων οὐχ ἅπτεται.
ἑκά. οἲ ἐγὼ τάλαινα. μῶν τὸ βακχεῖον κάρα
τῆς θεσπιῳδοῦ δεῦρο Κασάνδρας φέρεις;
θερά. ζῶσαν λέλακας, τὸν θανόντα δ' οὐ στένεις
τόνδ'. ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκροῦ,
εἴ σοι φανεῖται θαῦμα, καὶ παρ' ἐλπίδας.
ἑκά. οἴμοι. βλέπω δὴ παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα
Πολύδωρον, ὅν μοι Θρὴξ ἔσωζ' οἴκοις ἀνήρ.
ἀπωλόμην δύστηνος. οὐκέτ' εἰμὶ δή.
ὦ τέκνον, τέκνον, αἶ, αἶ, κατάρχομαι νόμων
βακχείων ἐξ ἀλάστορος
ἄρτι μαθὴς κακῶν.
θερά. ἔγνως γὰρ ἄτην παιδὸς ὦ δύστανε σύ;
ἑκά. ἄπιστ' ἄπιστα, καινὰ καινὰ δέρκομαι.
ἕτερα δ' ἀφ' ἑτέρων κακὰ, κακῶν κυρεῖ.
οὐδέποτ' ἀδάκρυτος, ἀστένακτος

ἁμέρα

» τἀδ' οὐδέν. Ἄλλως φροντίδων βουλεύματα,
» Γλώσσης τε κόμποι. Κεῖνος ὀλβιώτατος,
» Ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.
Χο. ἐμοὶ χρῆν συμφοράν,
ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι,
Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν
Ἀλέξανδρος εἰλατίναν
ἐτάμεθ', ἅλιον ἐπ' οἶδμα ναυστολήσων,
Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα. τὰν καλ-
λίσταν ὁ χρυσοφαὴς
ἅλιος αὐγάζει. πόνοι γὰρ, καὶ πόνων
ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦνται.
κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας ἀνοίας
κακὸν τᾷ Σιμουντίδι γᾷ
ὀλέθριον ἔμολε, συμφορά τ' ἀπ' ἄλλων.
ἐκρίθη δ' ἔρις, ἃν ἐν Ἴδᾳ
κρίνει τρισσὰς μακάρων
παῖδας ἀνὴρ βούτας
ἐπὶ δορὶ, καὶ φόνῳ, καὶ ἐμῶν
μελάθρων λώβᾳ.
στένει δὲ καί τις ἀμφὶ τὸν
εὔρρουν Εὐρώταν
Λάκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόρα.
πολιόν τ' ἐπὶ κρᾶτα μήτηρ,
τέκνων θανόντων, τίθεται
χέρα. δρύπτεταί τε παρειάν,
δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς.
Θερά. γυναῖκες, Ἑκάβη ποῦ ποθ' ἡ παναθλία,
ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα, καὶ θῆλυν σποράν
κακοῖσιν; οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται.

ἤτοι ἀπέκειτο γενέσθαι … ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ δηλ. ὅτε κατὰ τὴν ἀρχὴν ἔκοψεν ὁ Ἀλέξανδρος ὕλην ἀπὸ ἐλάτης δένδρου, πλεύσων ἐπὶ τὸ κῦμα τὸ θαλάσσιον διὰ τὰ λέκτρα τῆς Ἑλένης, ἣν ὡραιοτάτην ὁ λαμπρὸς βλέπει ἥλιος

» ὁ μὲν πονηρὸς, οὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακός·
» ὁ δ᾽ ἐσθλὸς, ἐσθλός· οὐδὲ συμφορᾶς ὕπο,
» φύσιν διέφθειρ᾽, ἀλλὰ χρηστός ἐστ᾽ ἀεί·
» ἆρ᾽ οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί;
» ἔχει γέτοι τι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς,
» δίδαξιν ἐσθλοῦ· τοῦτο δ᾽ ἤν τις εὖ μάθοι,
» οἶδε τόγ᾽ αἰσχρὸν, κανόνι τοῦ καλοῦ μαθών·
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην·
σὺ δ᾽ ἐλθὲ καὶ σήμηνον Ἀργείοις τάδε,
μὴ θιγγάνειν μου μηδέν᾽, ἀλλ᾽ εἴργειν ὄχλον
» τῆς παιδός· ἐν γὰρ μυρίῳ στρατεύματι,
» ἀκόλαστος ὄχλος, ναυτική τ᾽ ἀναρχία,
» κρείσσων πυρός· κακὸς δ᾽ ὁ μή τι δρῶν κακόν·
σὺ δ᾽ αὖ λαβοῦσα τεῦχος ἀρχαία λάτρι,
βάψασ᾽, ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλὸς,
ὡς παῖδα λουτροῖς τοῖς πανυστάτοις ἐμὴν,
νύμφην τ᾽ ἄνυμφον, παρθένον τ᾽ ἀπάρθενον
λούσω· προθῶμαί θ᾽ ὡς μὲν ἀξίαν, πόθεν;
οὐκ ἂν δυναίμην· ὡς δ᾽ ἔχω· τί γὰρ πάθω;
κόσμον τ᾽ ἀγείρασ᾽ αἰχμαλωτίδων πάρα,
αἵ μοι πάρεδροι τῶνδ᾽ ἔσω σκηνωμάτων
ναίουσιν, εἴ τις τοὺς νεωστὶ δεσπότας
λαθοῦσ᾽, ἔχει τι κλέμματῶν αὑτῆς δόμων·
ὦ σχήματ᾽ οἴκων, ὦ ποτ᾽ εὐτυχεῖς δόμοι,
ὦ πλεῖστ᾽ ἔχων, κάλλιστά τ᾽ εὐτεκνότατε
Πρίαμε, γεραιά θ᾽ ἥδ᾽ ἐγὼ μήτηρ τέκνων,
ὡς εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν, φρονήματος
τοῦ πρὶν στερέντες· εἶτα δῆτ᾽ ὀγκούμεθα;
ὁ μέν τις ἡμῶν, πλουσίοις ἐν δώμασιν,
ὁ δ᾽ ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος·

τάδ᾽ οὐ

ὁ δ' οὐ θέλων τε καὶ θέλων οἴκτῳ κόρης,
τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαρροάς·
κρουνοὶ δ' ἐχώρουν· ἡ δὲ, καὶ θνήσκουσ', ὅμως
πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν,
κρύπτουσ' ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεών·
ἐπεὶ δ' ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ,
οὐδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν Ἀργείων πόνον·
ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν, τὴν θανοῦσαν ἐκ χερῶν
φύλλοις ἔβαλλον· οἱ δὲ, πληροῦσι πυράν,
κορμοὺς φέροντες πευκίνους· ὁ δ' οὐ φέρων,
πρὸς τοῦ φέροντος τοιάδ' ἤκουε κακά·
ἕστηκας ὦ κάκιστε, τῇ νεάνιδι
οὐ πέπλον οὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων;
οὐκ εἶ, τι δώσων τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ,
ψυχήν τ' ἀρίστῃ; τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγον
παιδὸς θανούσης· εὐτεκνοτάτην δέ σε
πασῶν γυναικῶν, δυστυχεστάτην ὁρῶ·

χο δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε,
πόλει τε τῇ μῇ· θεῶν ἀναγκαῖον τόδε·

ἑκά ὦ θύγατερ, οὐκ οἶδ' εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν,
πολλῶν παρόντων· ἢν γὰρ ἅψωμαι τινὸς,
τόδ' οὐκ ἐᾷ με· παρακαλεῖ δ' ἐκεῖθεν αὖ
λύπη τις ἄλλη διάδοχος κακῶν κακοῖς·
καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ὥστε μὴ στένειν πάθος,
οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενός·
τὸ δ' αὖ λίαν παρεῖλες, ἀγγελθεῖσά μοι
» γενναῖος· Οὔκουν δεινὸν, εἰ γῆ μὲν κακὴ
» Τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν, εὖ στάχυν φέρει,
» Χρηστὴ δ' ἁμαρτοῦσ', ὧν χρεὼν αὐτὴν τυχεῖν,
» Κακὸν δίδωσι καρπόν· ἀνθρώποις δ' ἀεὶ,

Metam. 13.

Hor. car. l. 4. od. 4. Fortes creantur fortibus etc.

Cic. Tusc. quaest. 2.

νεκρῶν ἀγωγούς· ἐλθὲ δ᾽ ὡς πίῃς μέλαν
κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ᾽, ὅ σοι δωρούμεθα,
στρατός τε, κἀγώ· πρευμενὴς δ᾽ ἡμῖν γενοῦ·
λῦσαί τε πρύμνας, καὶ χαλινωτήρια
νεῶν· δὸς ἡμῖν, πρευμενοῦς τ᾽ ἀπ᾽ Ἰλίου
νόστου τυχόντας, πάντας ἐς πάτραν μολεῖν·
τοσαῦτ᾽ ἔλεξε· πᾶς δ᾽ ἐπηύξατο στρατός·
εἶτ᾽ ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβών,
ἐξεῖλκε κολεοῦ· λογάσι δ᾽ Ἀργείων στρατοῦ
νεανίαις ἔνευσε παρθένον λαβεῖν·
ἡ δ᾽ ὡς ἐφράσθη, τόνδ᾽ ἐσήμηνεν λόγον·
ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
ἑκοῦσα θνήσκω· μή τις ἅψηται χροὸς
τοὐμοῦ· παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως·
ἐλευθέραν δέ μ᾽, ὡς ἐλευθέρα θάνω,
πρὸς θεῶν μεθέντες, κτείνατ᾽· ἐν νεκροῖσι γὰρ
δούλη κεκλῆσθαι βασιλὶς οὖσ᾽, αἰσχύνομαι·
λαοὶ δ᾽ ἐπερρόθησαν· Ἀγαμέμνων τ᾽ ἄναξ
εἶπε μεθεῖναι παρθένον νεανίαις·
οἱ δ᾽ ὡς τάχισθ᾽ ἤκουσαν ὑστάτην ὄπα,
μεθῆκαν, οὗπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος·
κἀπεὶ τόδ᾽ εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος,
λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος,
ἔρρηξε λαγόνος εἰς μέσον παρ᾽ ὀμφαλόν·
μαστούς τ᾽ ἔδειξε, στέρνα θ᾽ ὡς ἀγάλματος
κάλλιστα· καὶ καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ,
ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον·
ἰδοὺ τόδ᾽· εἰ μὲν στέρνον ὦ νεανία
παίειν προθυμῇ, παῖσον· εἰ δ᾽ ὑπ᾽ αὐχένα
χρῄζεις, πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε·

δοκοῦν Ἀχαιοῖς ἦλθες; ὡς φίλ' ἂν λέγοις.
σπεύδωμεν· ἐγκονῶμεν· ἡγοῦ μοι γέρον.
ταλ σὴν παῖδα κατθανοῦσαν ὡς θάψῃς γύναι,
ἥκω μεταστείχων σε· πέμπουσι δέ με
δισσοί τ' Ἀτρεῖδαι, καὶ λεὼς ἀχαϊκός.
ἑκά οἴμοι, τί λέξεις; οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους
μετῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακά;
ὄλωλας ὦ παῖ, μητρὸς ἁρπασθεῖσ' ἄπο.
ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοὐπὶ σ'· ὦ τάλαιν' ἐγώ.
πῶς καί νιν ἐξεπράξατ'; ἆρ' αἰδούμενοι;
ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθεθ', ὡς ἐχθρὰν γέρον
κτείνοντες; εἰπὲ, καίπερ οὐ λέξων φίλα.
ταλ διπλᾶ με χρῄζεις δάκρυα κερδᾶναι γύναι,
σῆς παιδὸς οἴκτῳ· νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ,
τέγξω τόδ' ὄμμα, πρὸς τάφῳ θ', ὅτ' ὤλλυτο.
Παρῆν μὲν ὄχλος πᾶς ἀχαϊκοῦ στρατοῦ
πλήρης πρὸ τύμβου σῆς κόρης ἐπὶ σφαγάς.
λαβὼν δ' Ἀχιλλέως παῖς Πολυξένην χερὸς,
ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χώματος, πέλας δ' ἐγώ.
λεκτοί τ' Ἀχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαι,
σκίρτημα μόσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν,
ἕσποντο· πλῆρες δ' ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας
πάγχρυσον, ἔρρει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως
χοὰς θανόντι πατρί· σημαίνει δέ μοι
σιγὴν Ἀχαιῶν παντὶ κηρύξαι στρατῷ.
κἀγὼ παραστὰς, εἶπον ἐν μέσοις τάδε.
σιγᾶτ' Ἀχαιοί· σῖγα πᾶς ἔστω λεώς.
σίγα· σιώπα· νήνεμον δ' ἔστησ' ὄχλον.
ὁ δ' εἶπεν· ὦ παῖ Πηλέως, πατὴρ δ' ἐμὸς,
δέξαι χοάς μου τάσδε κηλητηρίους,

ὤ μοι πατέρων, χθονός
θ', ἃ καπνῷ κατερείπεται
τυφομένα, δορίκτητος
ὑπ' Ἀργέων· ἐγὼ δ' ἐν
ξείνᾳ χθονὶ δὴ κέκλημαι
δούλα, λιποῦσ' Ἀσίαν
Εὐρώπας θεράπαιναν,
ἀλλάξασ' ἀΐδα θαλάμους·

ταλ. ποῦ τὴν ἄνασσαν δή ποτ' οὖσαν Ἰλίου
Ἑκάβην ἂν ἐξεύροιμι Τρῳάδες κόραι;

χο. αὕτη πέλας σου νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ
Ταλθύβιε κεῖται, συγκεκλεισμένη πέπλοις·

Ταλ. » ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ' ἀνθρώπους ὁρᾶν,
» ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην,
» ψευδῆ δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος,
» τύχην δὲ πάντα τἀν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν;
οὐχ ἥδ' ἄνασσα τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν;
οὐχ ἥδε Πριάμου τοῦ μέγ' ὀλβίου δάμαρ;
καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκε δορί·
αὕτη δὲ, δούλη, γραῦς, ἄπαις, ἐπὶ χθονὶ
κεῖται, κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα·
» φεῦ φεῦ· Γέρων μέν εἰμ'· ὅμως δέ μοι θανεῖν
» εἴη, πρὶν αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινί·
ἀνίστασ' ὦ δύστηνε, καὶ μετάρσιον
πλευρὰν ἔπαιρε, καὶ τὸ πάλλευκον κάρα·

ἑκά. ἔα· τίς οὗτος σῶμα τοὐμὸν οὐκ ἐᾷ
κεῖσθαι; τί κινεῖς μ', ὅστις εἶ, λυπουμένην;

ταλ. Ταλθύβιος ἥκω Δαναϊδῶν ὑπηρέτης,
Ἀγαμέμνονος πέμψαντος ὦ γύναι μέτα·

ἑκά. ὦ φίλτατ', ἆρα κἄμ' ἐπισφάξαι τάφῳ

χο αὖρα ποντιὰς αὖρα,
ἅ τε ποντοπόρους κομίζεις
θοὰς ἀκάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας,
ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις;
τῷ, δουλόσυνος πρὸς οἶκον
κτηθεῖσ' ἀφίξομαι;
ἢ Δωρίδος ὅρμον αἴας,
ἢ Φθιάδος, ἔνθα τὸν καλλίστων
ὑδάτων πατέρα
φασὶν Απιδανὸν πεδία λιπαίνειν; Su. i. Mutem Apidanusq; senex, lenisq; Amphrysus, et Anas.
ἢ νᾶσον, ἁλιήρει
κώπᾳ πεμπομέναν τάλαιναν,
οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις,
ἔνθα πρωτόγονός τε φοίνιξ,
δάφνα θ', ἱεροὺς ἀνέσχε
πόρθους Λατοῖ φίλᾳ,
ὠδῖνος ἄγαλμα Δίας,
σὺν Δηλιάσι τε κούραισιν
Αρτέμιδός τε θεᾶς
χρυσέαν ἄμπυκα, τόξα τ' εὐλογήσω;
ἢ παλλάδος ἐν πόλει
τᾶς καλλιδίφρου Αθα-
ναίας ἐν κροκέῳ πέπλῳ
ζεύξομαι ἄρματι πώλους
ἐν δαιδαλέαισι ποικίλ-
λουσ' ἀνθοκρόκοισι πήναις;
ἢ Τιτάνων γενεὰν,
τὰν, Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει
φλογμῷ κρονίδας;
ὤ μοι τεκέων ἐμῶν·

ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσ᾽, ἄπειμι δὴ κάτω.
ἑκά ὦ θύγατερ, ἡμεῖς δ᾽ ἐν φάει δουλεύσομεν.
πολ ἄνυμφος ἀνυμέναιος, ὧν μ᾽ ἐχρῆν τυχεῖν.
ἑκά οἰκτρὰ σὺ τέκνον, ἀθλία δ᾽ ἐγὼ γυνή.
πολ ἐκεῖ δ᾽ ἐν ᾅδου κείσομαι χωρὶς σέθεν.
ἑκά οἴμοι· τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίον;
πολ δούλη θανοῦμαι, πατρὸς οὖσ᾽ ἐλευθέρου.
ἑκά ἡμεῖς δὲ, πεντήκοντ᾽ ἄμοιροι δὴ τέκνων.
πολ τί σοι πρὸς Ἕκτορ᾽, ἢ γέροντ᾽ εἴπω πόσιν;
ἑκά ἄγγελλε πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ.
πολ ὦ στέρνα, μαστοί θ᾽, οἵ μ᾽ ἐθρέψαθ᾽ ἡδέως.
ἑκά ὦ τῆς ἀώρου θύγατερ ἀθλίας τύχης.
πολ χαῖρ᾽ ὦ τεκοῦσα· χαῖρε Κασάνδρα τ᾽ ἐμή.
ἑκά χαίρουσιν ἄλλοι, ματρὶ δ᾽ οὐκ ἔστι χαρά.
πολ ὅ, τ᾽ ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ Πολύδωρος κάσις.
ἑκά εἰ ζῇ γ᾽· ἀπιστῶ δ᾽· ὧδε πάντα δυστυχῶ.
πολ ζῇ· καὶ θανούσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σόν.
ἑκά τέθνηκ᾽ ἔγωγε πρὶν θανεῖν, κακῶν ὕπο.
πολ κόμιζ᾽ Ὀδυσσεῦ μ᾽ ἀμφιθεὶς κάρα πέπλοις,
ὡς πρὶν σφαγῆναί γ᾽, ἐκτέτηκα καρδίαν
θρήνοισι ματρὸς, τήνδ᾽ ἔτ᾽ ἐκτήκω γόοις.
ὦ φῶς, προσειπεῖν γὰρ σὸν ὄνομ᾽ ἔξεστί μοι.
μέτεστι δ᾽ οὐδὲν, πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους
βαίνω μεταξὺ, καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.
ἑκά οἲ ἐγὼ· προλείπω· λύεται δέ μου μέλη.
ὦ θύγατερ, ἅψαι ματρός· ἔκτεινον χέρα.
δός· μὴ λίπῃς μ᾽ ἄπαιδ᾽· ἀπωλόμην φίλαι.
ὣς τὴν λάκαιναν σύγγονον Διοσκόροιν
Ἑλένην ἴδοιμι· διὰ καλῶν γὰρ ὀμμάτων,
αἴσχιστα Τροίαν εἷλε τὴν εὐδαίμονα.

χάριν γενέσθαι παιδὶ, καὶ φόνον φυγεῖν
ὑμᾶς Ὀδυσσεῦ, τήνδε μὲν μὴ κτείνετε,
ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως,
κεντεῖτε, μὴ φείδεσθ'. ἐγὼ 'τεκον Πάριν,
ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλών. — Vir. Pelidam [illegible] Paridis [illegible]
ὀδυ. οὐ σ' ὦ γεραιὰ κατθανεῖν Ἀχιλλέως
φάντασμ' Ἀχαιοὺς, ἀλλὰ τήνδ' ᾐτήσατο.
ἑκά. ὑμεῖς δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε.
καὶ δὶς τόσον πόμ' αἵματος γενήσεται,
γαίᾳ, νεκρῷ τε τῷ τάδ' ἐξαιτουμένῳ.
ὀδυ. ἅλις κόρης σῆς θάνατος. οὐ προσοιστέος
ἄλλος πρὸς ἄλλῳ. μηδὲ τόνδ' ὠφείλομεν.
ἑκά. πολλή γ' ἀνάγκη θυγατρὶ συνθανεῖν ἐμέ.
ὀδυ. πῶς; οὐ γὰρ οἶδα δεσπότας κεκτημένος.
ἑκά. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς ὅπως, τῆσδ' ἕξομαι. — ὅμοι — Hor. Epod. 15. [illegible]
ὀδυ. οὐ μήν γε πείθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις; τῆς
ἑκά. ὡς τῆσδ' ἑκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι.
ὀδυ. ἀλλ' οὐδ' ἐγώ μιν τήνδ' ἄπειμ' αὐτοῦ λιπών.
πολ. μῆτερ, πιθοῦ μοι. καὶ σὺ παῖ Λαερτίου,
χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις.
σύ δ' ὦ τάλαινα, τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.
βούλει πεσεῖν πρὸς οὖδας, ἑλκῶσαί τε σὸν
γέροντα χρῶτα, πρὸς βίαν ὠθουμένη,
ἀσχημονῆσαί τ' ἐκ νέου βραχίονος
σπασθεῖσ'; ἃ πείσῃ μὴ σύ γ'. οὐ γὰρ ἄξιον.
ἀλλ' ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἡδίσταν χέρα
δὸς, καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι.
ὡς οὔποτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατα
ἀκτῖνα, κύκλον θ' ἡλίου προσόψομαι.
τέλος δέχου δὴ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων.

δέσποινα δ' ἡ δύστηνος Ἰδαίαισιν ἦν
γυναιξὶ, παρθένοισί τ' ἀπόβλεπτος μέτα·
ἴση θεοῖσι, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον·
νῦν δ' εἰμὶ δούλη· πρῶτα μέν με τοὔνομα
θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν, οὐκ εἰωθὸς ὄν·
ἔπειτ' ἴσως ἂν δεσποτῶν ὠμῶν φρένας
τύχοιμ' ἄν, ὅστις ἀργύρου μ' ὠνήσεται,
τὴν Ἕκτορός τε χ' ἀτέρων πολλῶν κάσιν·
προσθεὶς δ' ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοις,
σαίρειν τε δῶμα, κερκίσιν τ' ἐφεστάναι,
λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει·
λέχη δὲ τἀμὰ δοῦλος ὠνητός ποθεν
χρανεῖ, τυράννων πρόσθεν ἠξιωμένα·
οὐ δῆτ' ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον
φέγγος τόδ', ἅδῃ προστιθεῖσ' ἐμὸν δέμας·
ἄγ' οὖν μ' Ὀδυσσεῦ, καὶ διέργασαί μ' ἄγων·
οὔτ' ἐλπίδος γὰρ, οὔτε του δόξης ὁρῶ
θάρσος παρ' ἡμῖν, ὥς ποτ' εὖ πρᾶξαί με χρή·
μῆτερ, σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ,
λέγουσα, μηδὲ δρῶσα· συμβούλου δέ μοι
θανεῖν, πρὶν αἰσχρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν·
» Ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γεύεσθαι κακῶν,
» Φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ' αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ·
» Θανὼν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος,
» Ἢ ζῶν· τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος·
Χο. δεινὸς χαρακτὴρ· κἀπίσημος ἐν βροτοῖς
ἐσθλῶν γενέσθαι, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται
τῆς εὐγενείας τοὔνομα τοῖσιν ἀξίοις·
Ἑκά. καλῶς μὲν εἶπας θύγατερ· ἀλλὰ τῷ καλῷ
λύπη πρόσεστιν· εἰ δὲ δεῖ τῷ Πηλέως

χάριν

νύμφαι τ' ἀρίστων νυμφίων τητώμεναι,
ὧν ἥδε κεύθει σώματ' Ἰδαία κόνις·
τόλμα τάδ'· ἡμεῖς δ' εἰ κακῶς νομίζομεν
τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν·
» Οἱ βάρβαροι δὲ, μήτε τοὺς φίλους φίλους
» Ἡγεῖσθε, μήτε τοὺς καλῶς τεθνηκότας
» Θαυμάζεθ'· ὡς ἂν ἡ μὲν Ἑλλὰς εὐτυχῇ,
» Ὑμεῖς δ' ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βουλεύμασιν·
χο Αἰαῖ· τὸ δοῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι,
» Τολμᾶθ' ἃ μὴ χρὴ, τῇ βίᾳ νικώμενον·
ἑκά Ὦ θύγατερ, οὑμοὶ μὲν λόγοι, πρὸς αἰθέρα
φροῦδοι, μάτην ῥιφέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου·
σὺ δ' εἴ τι μείζω δύναμιν ἢ μήτηρ ἔχεις,
σπούδαζε, πάσας ὥστ' ἀηδόνος στόμα
φθογγὰς ἱεῖσα, μὴ στερηθῆναι βίου·
πρόσπιπτε δ' οἰκτρῶς τοῦδ' Ὀδυσσέως γόνυ,
καὶ πεῖθ'· ἔχεις δὲ πρόφασιν· ἔστι γὰρ τέκνα
καὶ τῷδε, τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην·
πολ ὁρῶ σ' Ὀδυσσεῦ δεξιὰν ὑφ' εἵματος
κρύπτοντα χεῖρα, καὶ πρόσωπον τοὔμπαλιν
στρέφοντα, μή σου προσθίγω γενειάδος·
θάρσει· πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία·
ὡς ἕψομαί σοι τοῦ τ' ἀναγκαίου χάριν,
θανεῖν τε χρῄζουσ'· εἰ δὲ μὴ βουλήσομαι,
κακὴ φανοῦμαι, καὶ φιλόψυχος γυνή·
τί γάρ με δεῖ ζῆν, ἧ πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ
Φρυγῶν ἁπάντων· τοῦτό μοι πρῶτον βίου·
ἔπειτ' ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο,
βασιλεῦσι νύμφη, ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμου
ἔχουσ', ὅτου δῶμ' ἑστίαν τ' ἀφίξομαι·

πείσει· λόγος γὰρ ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν
κἀκ τῶν δοκούντων αὐτὸς, οὐ ταὐτὸν σθένει.
Χο. οὐκ ἔστιν οὕτω στερρὸς ἀνθρώπου φύσις,
ἥτις γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων
κλύουσα θρήνους, οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.
Οδυ. Ἑκάβη, διδάσκου· μηδὲ τῷ θυμουμένῳ
τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιοῦ φρενί.
ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμ', ὑφ' οὗπερ ηὐτύχουν,
σώζειν ἕτοιμός εἰμι, κοὐκ ἄλλως λέγω.
ἃ δ' εἶπον εἰς ἅπαντας, οὐκ ἀρνήσομαι,
Τροίας ἁλούσης, ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατοῦ
σὴν παῖδα δοῦναι σφάγιον ἐξαιτουμένῳ.
Ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις·
Ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὢν ἀνὴρ,
Μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον.
ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γύναι,
θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστ' ἀνήρ.
Οὔκουν τόδ' αἰσχρὸν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεσθ' ἔτι.
εἶεν· τί δῆτ' ἐρεῖ τις, ἤν τις αὖ φανῇ
στρατοῦ τ' ἄθροισις, πολεμίων τ' ἀγωνία;
πότερα μαχούμεθ', ἢ φιλοψυχήσομεν,
τὸν κατθανόνθ' ὁρῶντες οὐ τιμώμενον;
Καὶ μὴν ἔμοιγε ζῶντι μὲν καθ' ἡμέραν,
Κεἰ σμίκρ' ἔχοιμι, πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι.
Τύμβον δὲ βουλοίμην ἂν ἀξιούμενον
Τὸν ἐμὸν ὁρᾶσθαι· διὰ μακροῦ γὰρ ἡ χάρις.
εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν φῄς, τάδ' ἀντάκουέ μου·
εἰσὶ παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἧσσον ἄθλιαι
γραῖαι γυναῖκες, ἠδὲ πρεσβῦται σέθεν,

νύμφαι

Enn. apud Gel. l. XI. cap. 4.

ἀλλ' οὐδὲν αὐτὸν ἥδε γ' εἴργασται κακόν.
Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρὴ τάφῳ πρόσφαγμα.
κείνη γὰρ ὤλεσέ νιν, εἰς Τροίαν τ' ἄγει.
εἰ δ' αἰχμάλωτον χρή τιν' ἔκκριτον θανεῖν,
κάλλει θ' ὑπερφέρουσαν, οὐχ ἡμῶν τόδε.
ἡ Τυνδαρὶς γὰρ εἶδος ἐκπρεπεστάτη.
ἀδικοῦσά θ' ἡμῶν οὐδὲν ἧττον εὑρέθη.
τῷ μὲν δικαίῳ, τόνδ' ἁμιλλῶμαι λόγον.
ἃ δ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπαιτούσης ἐμοῦ,
ἄκουσον. ἥψω τῆς ἐμῆς ὡς φῂς χερὸς,
καὶ τῆσδε γραίας προσπιτνῶν παρηΐδος;
ἀνθάπτομαί σου τῶνδε τῶν αὐτῶν ἐγὼ,
χάριν τ' ἀπαιτῶ τὴν τόθ', ἱκετεύω τέ σε,
μή μου τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσῃς.
μηδὲ κτάνητε. τῶν τεθνηκότων ἅλις.
ταύτῃ γέγηθα, κἀπιλήθομαι κακῶν.
ἥδ' ἀντὶ πολλῶν ἐστί μοι παραψυχή.
πόλις. τιθήνη. βάκτρον. ἡγεμὼν ὁδοῦ.
» Οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν ἃ μὴ χρεὼν, — *Cic. d. off. Sicut ... Liv. belli pun. l. x. ... in or. Annibalis.*
» Οὐδ' εὐτυχοῦντας, εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεί.
» Κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἴμ' ἔτι.
» Τὸν πάντα δ' ὄλβον, ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο.
ἀλλ' ὦ φίλον γένειον, αἰδέσθητί με.
οἴκτειρον. ἐλθὼν δ' εἰς ἀχαϊκὸν στρατὸν,
παρηγόρησον, ὡς ἀποκτείνειν φθόνος
γυναῖκας, ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνατε,
βωμῶν ἀποσπάσαντες, ἀλλ' ᾠκτίρατε.
» Νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος,
» Καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κεῖται πέρι.
τὸ δ' ἀξίωμα κἂν κακῶς λέγῃς τὸ σὸν,

εἰ δ' ἔστι τοῖς δούλοισι τοὺς ἐλευθέρους
μὴ λυπρὰ, μηδὲ καρδίας δηκτήρια
ἐξιστορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρῆσθαι χρεὼν,
ἡμᾶς δ' ἀκοῦσαι τοὺς ἐρωτῶντας τάδε.
ὀδυ. ἔξεστ'· ἐρώτα· τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ.
ἑκά. οἶσθ' ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίου κατάσκοπος,
δυσχλαινίᾳ τ' ἄμορφος, ὀμμάτων τ' ἄπο
φόνου σταλαγμοὶ σὴν κατέσταζον γένυν;
ὀδυ. οἶδ'· οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου.
ἑκά. ἔγνω δέ σ' Ἑλένη, καὶ μόνῃ κατεῖπέ μοι;
ὀδυ. μεμνήμεθ', εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν.
ἑκά. ἥψω δὲ γονάτων τῶν ἐμῶν ταπεινὸς ὤν;
ὀδυ. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν.
ἑκά. ἔσωσα δῆτ', ἐξέπεμψά τε χθονός;
ὀδυ. ὥστ' εἰσορᾶν φέγγος ἡλίου τόδε.
ἑκά. τί δῆτ' ἔλεξας δοῦλος ὢν ἐμὸς τότε;
ὀδυ. πολλῶν λόγων εὑρήμαθ', ὥστε μὴ θανεῖν.
ἑκά. οὔκουν κακύνῃ τοῖσδε τοῖς βουλεύμασιν,
ὃς ἐξ ἐμοῦ μὲν ἔπαθες οἷα φὴς παθεῖν,
δρᾷς δ' οὐδὲν ἡμᾶς εὖ, κακῶς δ' ὅσον δύνῃ;
» Ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμ', ὅσοι δημηγόρους
» Ζηλοῦτε τιμάς· μηδὲ γινώσκοισθέ μοι.
» Οἳ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε,
» Ἢν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι.
ἀτὰρ τί δὴ σόφισμα τοῦθ' ἡγούμενοι,
ἐς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου;
πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν
πρὸς τύμβον, ἔνθα βουθυτεῖν μᾶλλον πρέπῃ,
ἢ τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων,
ἐς τήνδ' Ἀχιλλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνον;

ἀλλ'

γήρᾳ δειλαίῳ δειλαία συνδουλώσω.
σκύμνον γάρ μ' ὥστ' οὐριθρέπταν
μόσχον δειλαία δειλαίαν
ἐσόψει χειρὸς ἀναρπασθεῖσαν
σᾶς, ἀπὸ λαιμότομόν τ' Ἀΐδᾳ
γᾶς ὑποπεμπομέναν σκότον.
ἔνθα νεκρῶν μέτα ἁ τάλαινα κείσομαι.
καὶ σὲ μὲν μᾶτερ δύστανε
κλαίω πανοδύρτοις θρήνοις.
τὸν ἐμὸν δὲ βίον, λώβαν, λύμαν
τ' οὐ μετακλαίομαι. ἀλλὰ θανεῖν μοι
ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν.
χο. καὶ μὴν Ὀδυσσεὺς ἔρχεται σπουδῇ ποδὸς
Ἑκάβη, νέον τι πρὸς σὲ σημανῶν ἔπος.
ὀδυ. γύναι, δοκῶ μέν σ' εἰδέναι γνώμην στρατοῦ,
ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν. ἀλλ' ὅμως φράσω.
ἔδοξ' Ἀχαιοῖς παῖδα σὴν Πολυξένην,
σφάξαι πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείου τάφου.
ἡμᾶς δὲ πομποὺς καὶ κομιστῆρας κόρης
τάσσουσιν εἶναι. θύματος δ' ἐπιστάτης,
ἱερεύς τ' ἐπέστη τοῦδε παῖς Ἀχιλλέως.
οἶσθ' οὖν ὃ δράσεις. μήτ' ἀποσπασθῇς βίᾳ,
μήτ' εἰς χερῶν ἅμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοί.
γίνωσκε δ' ἀλκὴν, καὶ παρουσίαν κακῶν
τῶν σῶν. Σοφόν τι κἀν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν.
ἑκά. αἶ. αἶ. παρέστηχ' ὡς ἔοικ' ἀγὼν μέγας,
πλήρης στεναγμῶν, οὐδὲ δακρύων κενός.
κἀγὼ γὰρ οὐκ ἔθνησκον, οὗ μ' ἐχρῆν θανεῖν.
οὐδ' ὤλεσέ με Ζεύς. τρέφει δ' ὅπως ὁρῶ
κακῶν κάκ' ἄλλα μείζον' ἡ τάλαιν' ἐγώ.

ἔξελθ᾽, ἔξελθ᾽ οἴκων· ἄϊε ματέρος
αὐδὰν ὦ τέκνον, ὡς εἰδῇς
οἵαν οἵαν
αἴω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς.
πολ. ἰὼ μᾶτερ, μᾶτερ, τί βοᾷς; τί νέον
κηρύξασ᾽, οἴκων μ᾽ ὥστ᾽ ὄρνιν
θάμβει τῷδ᾽ ἐξέπταξας;
ἑκά. ὤ μοι τέκνον.
πολ. τί με δυσφημεῖς; φροίμιά μοι κακά;
ἑκά. αἰαῖ σᾶς ψυχᾶς.
πολ. ἐξαύδα, μὴ κρύψῃς δαρόν.
δειμαίνω δειμαίνω μᾶτερ,
τί ποτ᾽ ἀναστένεις.
ἑκά. ὦ τέκνον, τέκνον
μελέας ματρός.
πολ. τί τόδ᾽ ἀγγέλλεις;
ἑκά. σφάξαι σ᾽ Ἀργείων κοινὰ
συντείνει πρὸς τύμβον γνώμα
Πηλείδᾳ γέννα.
πολ. οἴμοι μᾶτερ, πῶς φθέγγῃ
ἀμέγαρτα κακῶν;
μάνυσόν μοι μάνυσόν μοι μᾶτερ.
ἑκά. αὐδῶ παῖ δυσφήμους φάμας.
ἀγγέλλουσ᾽ Ἀργείων δόξαι ψήφῳ
τᾶς σᾶς περί μοι ψυχᾶς.
πολ. ὦ δεινὰ παθοῦσ᾽, ὦ παντλάμον,
ὦ δυστάνου μᾶτερ βιοτᾶς,
οἵαν οἵαν αὖ σοι λώβαν ἐχθίσταν,
ἀρρήταν τ᾽ ὦρσέ τις δαίμων.
οὐκέτι σοι παῖς ἅδ᾽, οὐκέτι δὴ

γήρᾳ

ἔκ τε γεραιᾶς χειρὸς ὁρμήσων. ναοὺς· ἔνθα τὰ ἀγάλματα. βωμοὺς ἔνθα
ἀλλ' ἴθι ναοὺς· ἴθι πρὸς βωμούς. αἱ θυσίαι γίγνονται.
ἵξ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων.
κήρυσσε θεοὺς τούς τ' οὐρανίδας, ι. ἐπικαλοῦ.
τούς θ' ὑπὸ γαῖαν· ἢ γάρ σε λιταὶ
διακωλύσουσ' ὀρφανὰν εἶναι
παιδὸς μελέας, ἢ δεῖ σ' ἐπιδεῖν
τύμβου προπετῆ φοινισσομέναν
αἵματι παρθένον ἐκ χρυσοφόρου
δειρῆς, ναςμῷ μελαναυγεῖ. π. ἐν ῥεύματι μελαναυγεῖ ἢ
ἑκά οἳ ἐγὼ μελέα· τί ποτ' ἀπύσω; μέλαιναν ὄψιν ἔχοντι τοῦ αἵματος.
ποίαν ἀχώ; ποῖον ὀδυρμόν; ι. ἠχὴν.
δειλαία, δειλαίου γήρως, τὸ γῆρος, εος, γήρως ἀττικῶς.
δουλείας τᾶς οὐ τλατᾶς,
τᾶς οὐ φερτᾶς· ὤμοι μοι.
τίς ἀμύνει μοι; ποία γέννα; ι. ποῖον τέκνον.
ποία δὲ πόλις;
φροῦδος πρέσβυς· φροῦδοι παῖδες.
ποίαν ἢ ταύταν ἢ κείναν
στείχω; ποῖ δ' ἥσω; ποῦ τις θεῶν ι. ὁρμήσω.
ἢ δαιμόνων ἐπαρωγός;
ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσαι Τρῳάδες, ι. ἀπαγγείλασαι.
ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσαι πήματα,
ἀπωλέσατ', ὠλέσατ'· οὐκέτι μοι ι. ἐφθείρατε.
βίος ἀγαστὸς ἐν φάει.
ὦ τλάμον ἄγησαί μοι π. ὦ δειλὸς γένου.
ποὺς, ἄγησαι τᾷ γραίᾳ
πρὸς τάνδ' αὐλάν· ὦ τέκνον, ὦ παῖ
δυστανοτάτας ματέρος,

ποῖ δὴ Δαναοὶ
τὸν ἐμὸν τύμβον στέλλεσθε
ἀγέραστον ἀφέντες;
πολλῆς δ' ἔριδος συνέπεσε κλύδων·
δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλάνων
στρατὸν αἰχμητὴν, τοῖς μὲν, διδόναι
τύμβῳ σφάγιον, τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν·
ἦν δὲ τὸ μὲν σὸν σπεύδων ἀγαθὸν,
τῆς μαντιπόλου βάκχης ἀνέχων
λέκτρ' Ἀγαμέμνων·
τὼ Θησείδα δ' ὄζω Ἀθηνῶν,
δισσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν·
γνώμῃ δὲ μιᾷ συνεχωρείτην,
τὸν Ἀχίλλειον τύμβον στεφανοῦν
αἵματι χλωρῷ· τὰ δὲ Κασάνδρας
λέκτρ' οὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλλείας
πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης·
σπουδαὶ δὲ λόγων κατατεινομένων
ἦσαν ἴσαι πως, πρὶν ὁ ποικιλόφρων
κόπις, ἡδυλόγος, δημοχαριστὴς,
Λαερτιάδης πείθει στρατιὰν,
μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων
δούλων σφαγίων οὕνεκ' ἀπωθεῖν·
μηδέ τιν' εἰπεῖν παρὰ Περσεφόνῃ
στάντα φθιμένων,
ὡς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς
τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ἑλλήνων,
Τροίας πεδίων ἀπέβησαν·
ἥξει δ' Ὀδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη,
πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαστῶν,

ἔκ τε

ΕΚΑΒΗ

ποῦ ποτε θείαν Ἑλένου ψυχὰν,
ἢ Κασάνδρας ἐσίδω Τρῳάδες,
ὥς μοι κρίνωσ' ὀνείρους;
εἶδον γὰρ βαλιὰν ἔλαφον
λύκου αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν,
ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν ἀνάγκᾳ
οἰκτρῶς· καὶ τόδε δεῖμά μοι
ἦλθ' ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς
φάντασμ' Ἀχιλλῆος·
ᾔτει δὲ γέρας τῶν πολυμόχθων
τινὰ Τρωϊάδων·
ἀπ' ἐμᾶς οὖν ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς
πέμψατε δαίμονες ἱκετεύω.
Χο. Ἑκάβη, σπουδῇ πρός σ' ἐλιάσθην,
τὰς δεσποσύνους σκηνὰς προλιποῦσα,
ἵν' ἐκληρώθην καὶ προσετάχθην
δούλη, πόλεως ἀπελαυνομένα
τῆς Ἰλιάδος λόγχης αἰχμῇ,
δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν,
οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσ',
ἀλλ' ἀγγελίας βάρος ἀραμένα
μέγα, σοί τε γύναι κῆρυξ ἀχέων.
ἐν γὰρ Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ
λέγεται δόξαι σὴν παῖδ' Ἀχιλλεῖ
σφάγιον θέσθαι· τύμβου δ' ἐπιβὰς,
οἶσθ' ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὅπλοις,
τὰς ποντοπόρους δ' ἔσχε σχεδίας,
λαίφη προτόνοις
ἐπερειδομένας,
τάδε θωΰσσων,

δούλειον ἦμαρ εἶδες· ὡς πράσσεις κακῶς,
ὅσονπερ εὖ ποτ'· ἀντισηκώσας δέ σε
φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ' εὐπραξίας.
ΕΚΑ. ἄγετ' ὦ παῖδες τὴν γραῦν πρὸ δόμων,
ἄγετ' ὀρθοῦσαι τὴν ὁμόδουλον νῦν
Τρῳάδες, ὑμῖν πρόσθεν δ' ἄνασσαν.
λάβετε, φέρετε,
πέμπετ', ἀείρατέ μου δέμας,
γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι.
κἀγὼ σκολιῷ σκίπωνι χερὸς
διερειδομένα, σπεύσω βραδύπουν,
ἤλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα.
ὦ στεροπὰ Διὸς, ὦ σκοτία νὺξ,
τί ποτ' αἴρομ' ἔννυχος οὕτω
δείμασι, φάσμασιν; ὦ πότνια χθὼν
μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων,
ἀποπέμπομαι ἔννυχον ὄψιν,
ἂν περὶ παιδὸς ἐμοῦ
τοῦ σωζομένου κατὰ Θρήκην,
ἀμφὶ Πολυξένης τε φίλης
θυγατρὸς δι' ὀνείρων εἶδον.
εἶδον γὰρ φοβερὰν ὄψιν.
ἔμαθον· ἐδάην.
ὦ χθόνιοι θεοὶ, σώσατε παῖδ' ἐμὸν,
ὃς μόνος οἴκων ἄγκυρά τ' ἐμῶν,
τὴν χιονώδη Θρήκην κατέχει,
ξείνου πατρῴου φυλακαῖσιν· ἔσται τι νέον.
ἥξει τι μέλος γοερὸν, γοεραῖς.
οὔποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίαστος
φρίσσει, ταρβεῖ.

ἀντὶ τοῦ ἔλευσιν πορείαν.

ξένος πατρῷος· καὶ κτανὼν, ἐς οἶδμ' ἁλὸς
μεθῆχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ.
κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ,
πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος,
ἄκλαυστος· ἄταφος· νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης
Ἑκάβης ἀΐσσω, σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν,
τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος,
ὅσονπερ ἐν γῇ τῇδε χεῤῥονησίᾳ
μήτηρ ἐμὴ δύστηνος ἐκ Τροίας πάρα.
πάντες δ' Ἀχαιοὶ ναῦς ἔχοντες, ἥσυχοι
θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς τῆσδε θρηϊκίας χθονός.
ὁ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανεὶς,
κατέσχ' Ἀχιλλεὺς πᾶν στράτευμ' ἑλληνικὸν,
πρὸς οἶκον εὐθύνοντας ἐναλίαν πλάτην.
αἰτεῖ δ' ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Πολυξένην
τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν.
καὶ τεύξεται τοῦδ', οὐδ' ἀδώρητος φίλων
ἔσται πρὸς ἀνδρῶν· ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει
θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν τῇδ' ἡμέρᾳ.
δυοῖν δὲ παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται
μήτηρ, ἐμοῦ τε, τῆς τε δυστήνου κόρης.
φανήσομαι γὰρ ὡς τάφου τλήμων τύχω,
δούλης ποδῶν πάροιθεν ἐν κλυδωνίῳ.
τοὺς γὰρ κάτω σθένοντας ἐξῃτησάμην
τύμβου κυρῆσαι, κεἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν.
τοὐμὸν μὲν οὖν ὅσονπερ ἤθελον τυχεῖν,
ἔσται· γεραιᾷ δ' ἐκποδὼν χωρήσομαι
Ἑκάβῃ· περᾷ γὰρ ἥδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα
Ἀγαμέμνονος, φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμόν.
φεῦ ὦ μῆτερ, ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων,

Adsum atque advenio ... vix ... alta ... spelunca saxis structa, asperis ... maximis: ubi rigida constat crassa caligo inferum.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΚΑΒΗ.

Κω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
λιπὼν, ἵν᾽ ᾅδης χωρὶς ᾤκισαι θεῶν, — ἀντὶ τοῦ κατοικεῖται.
Πολύδωρος Ἑκάβης παῖς γεγὼς τῆς Κισσέως,
Πριάμου τε πατρὸς· ὅς μ᾽ ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν
κίνδυνος ἔσχε δορὶ πεσεῖν ἑλληνικῷ,
δείσας, ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονὸς,
Πολυμήστορος πρὸς δῶμα θρηϊκίου ξένου·
ὃς τὴν ἀρίστην χερρονησίαν πλάκα
σπείρει, φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορί·
πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρᾳ
πατὴρ, ἵν᾽ εἴ ποτ᾽ Ἰλίου τείχη πέσοι,
τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου·
νεώτατος δ᾽ ἦν Πριαμιδῶν, ὃ καί με γῆς
ὑπεξέπεμψεν· οὔτε γὰρ φέρειν ὅπλα,
οὔτ᾽ ἔγχος οἷός τ᾽ ἦν νέῳ βραχίονι·
ἕως μὲν οὖν γῆς* ὄρθ᾽ ἔκειθ᾽ ὁρίσματα,
πύργοι τ᾽ ἄθραυστοι Τρωϊκῆς ἦσαν χθονὸς,
Ἕκτωρ τ᾽ ἀδελφὸς οὑμὸς ηὐτύχει δορὶ,
καλῶς παρ᾽ ἀνδρὶ θρηκὶ πατρῴῳ ξένῳ,
τροφαῖσιν ὥς τις πτόρθος ηὐξόμην τάλας·
ἐπεὶ δὲ Τροία θ᾽, Ἕκτορός τ᾽ ἀπώλετο
ψυχὴ, πατρῷα θ᾽ ἑστία κατεσκάφη,
αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πιτνεῖ, — ἀντὶ τοῦ ἔπεσε, τουτέστιν ἐφονεύθη.
σφαγεὶς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνου,
κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν

Virg. lib. iii Aeneid. Hunc Polydorum auri quondam cum pondere magno infelix Priamus furtim mandarat alendum Threicio regi, cum iam diffideret armis Dardaniae, cingique urbem obsidione videret.

* γῆς] τὸ γῆς, μὴ νομίσῃς διὰ τὴν ἔξω τὴν τροίαν γῆν, ὡς οἴονταί τινες κακῶς, ἀλλὰ ἐπ᾽ αὐτὴν τὴν τροίαν, ἵνα ᾖ τὰ ὁρίσματα, ἀντὶ τοῦ οἱ πύργοι· διορισμὸς γὰρ τῆς ἐν τῇ πόλει γῆς οἱ πύργοι, ὥστε τῆς γῆς ὁρίσματα, καὶ οἱ πύργοι τρωϊκῆς χθονὸς ταυτόν ἐστι.

ὧν προὔτεινε, τὸν παῖδα ἀνεῖλε, σύμψηφον ἔχουσα καὶ Ἀγαμέμνονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ ἀντιπέραν τῆς Θράκης χερρονήσῳ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων Τρῳάδων, συμμαχησασῶν τῇ Ἑκάβῃ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Πολυδώρου εἴδωλον.
Ἑκάβη.
Χορὸς ἐκ τρῳάδων αἰχμαλωτίδων.
Πολυξένη.
Ὀδυσεύς.
Ταλθύβιος.
Θεράπαινα Ἑκάβης.
Ἀγαμέμνων.
Πολυμήστωρ.

Προλογίζει δὲ ὁ Πολύδωρος.

θεν κομίσαι πρὸς λουτρὸν Πολυξένης· εὗρε δὲ Πολύδωρον ἐκεῖ κείμενον· ἁλοῦσαν γὰρ ὡς ἔγνω τὴν Τροίαν Πολυμήστωρ, σφάξας αὐτὸν, ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, ὥσαν αὐτὸς ἔχῃ τὸν χρυσὸν, ὃν πρὸς αὐτὸν μετὰ τοῦ παιδὸς Πολυδώρου πρώην Πρίαμος ἔπεμψε λάθρᾳ, ἐπειδὴ ἑώρα τὸ Ἴλιον πρὸς κίνδυνον ἤδη χωροῦν. ἦν δὲ ὁ χρυσὸς οὗτος πολὺς ἄγαν, καὶ ἱκανὸς ὀρθῶσαι καὶ αὖθις τὸ γένος τοῦ Πριάμου· ὡς οὖν τοῦτον εὗρεν ἡ δούλη κείμενον ἐπ' ἀκταῖς, ἀνελομένη, καὶ τῷ πέπλῳ εἱλίξασα, κομίζει πρὸς τὴν Ἑκάβην· καὶ ἡ τὸν τῆς Πολυξένης νεκρὸν πρὶν ἐκκεκαλύφθαι τοῦτον εἶναι νομίσασα, ἐπειδὴ ἔγνω Πολύδωρον, ἀθλίως τε ἔσχε, καὶ ὅπως ἀμυνεῖται Πολυμήστορα, μηχανᾶται τοιόνδε· κοινωσαμένη πρότερον τὴν περὶ τούτου γνώμην Ἀγαμέμνονι, πέμπει τὴν αὐτῆς δούλην ὡς Πολυμήστορα, αὐτόν τε καὶ τὰ τέκνα πρὸς ἑαυτὴν μετακαλουμένη περί τινος ἀναγκαίου πρὸς αὐτὸν κοινώσασθαι· οὗτος μὲν οὖν ἀγνοῶν ὅτι Πολύδωρος εὕρηται παρὰ τὰς ἀκτὰς, καὶ ἅμα καί τισιν ὑποκλαπεὶς, μετὰ τῶν παίδων πρὸς αὐτὴν ἀφικνεῖται· Ἑκάβη δὲ πρὸς αὐτὸν τούτου χάριν ἔφη κεκληκέναι, ἵνα χρυσοῦ θησαυροὺς κεκρυμμένους ὑπ' αὐτῆς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ· εἰσάγει δὲ καὶ τῆς σκηνῆς ἔνδον εἰποῦσα, ὥσαν καὶ ἕτερ' ἄττα αὐτῷ δώσει χρήματα, μεθ' ὧν ἐξῆλθε τῆς Τροίας· ἐκέκρυπτο δὲ εἴσω πλῆθος γυναικῶν ὄχλος· σὺν αἷς τοῦτον εἰσελθόντα Ἑκάβη, ὀφθαλμῶν τε στερεῖ, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀποσφάττει· δικάσαντος δὲ αὐτοὺς τοῦ Ἀγαμέμνονος ὕστερον, καὶ τοῦ Πολυμήστορος πολλὰ περὶ τῆς σφαγῆς Πολυδώρου διαπλασαμένου, Ἑκάβη περιεγένετο, ἐλέγξασα αὐτὸν ὡς τοῦ χρυσοῦ χάριν, καὶ οὐχ

Αἴσθησιν εἶχον ἄνδρες ὥς φασιν τινὲς,
Ἀπηγξάμην ἄν, ὥστ᾽ ἰδεῖν Εὐριπίδην.
οὕτως ἡγοῦντο πολλοῦ τινος ἄξιον.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΟΥΤΩΣ ΕΧΕΙ.

Μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν ἄραντες οἱ Ἕλληνες, καθωρμίσθησαν ἐν τῇ ἀντιπέραν χερρονήσῳ τῆς Θρᾴκης, ἧς Πολυμήστωρ ἦρχεν· οὗ δὴ καὶ κενοτάφιον ἔχωσαν Ἀχιλλεῖ, ἐν Τροίᾳ ταφέντι· διατρίψαντες δὲ ἐκεῖ ἡμέρας δή τινας, ἐφ᾽ ᾧ τὰ αὐτῶν εὖ διαθήσονται, ἐπεὶ ἀναχθήσεσθαι ἔμελλον, φανὲν τὸ τοῦ Ἀχιλλέως εἴδωλον ἐπὶ τοῦ τάφου, ἐπέσχε τοὺς Ἀχαιοὺς τῆς ἀναγωγῆς, αἰτοῦν γέρας αὐτῷ δοθῆναι τὴν παῖδα Πριάμου Πολυξένην, τὴν καὶ πρότερον κατεγγυηθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρός· δι᾽ ἣν καὶ ὑπὸ Πάριδος καὶ Δηϊφόβου τοξευθεὶς, ὄλωλεν, ὅτε τὰς ἐγγύας πρὸς τοῦτον πληροῦν ἔμελλε Πρίαμος. Ἕλληνες μὲν οὖν ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ᾽ αὐτοῦ μεμνημένοι, καὶ τιμῶντες τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς, ἐψηφίσαντο σφάξαι τὴν Πολυξένην ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ ἥρωος· ἔπεμψαν δὲ τὸν Λαέρτου Ὀδυσσέα πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς Ἑκάβην, ὥσαν τήν τε παρθένον λάβῃ καὶ τῷ ποικίλῳ τῶν λόγων, τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ ἀνήρ, πείσῃ Ἑκάβην, μὴ δυσχερῶς ἔχειν ἐπὶ τῇ τῆς παιδὸς ἀφαιρέσει. ἐλθὼν οὖν Ὀδυσσεὺς, τήν τε κόρην συναιρομένην εὗρεν αὐτῷ τῆς σπουδῆς, καὶ πείθουσαν τὴν μητέρα, ὡς τεθνήξεσθαι μᾶλλον αὐτῇ προσῆκον, ἢ τὸ ζῆν παρ᾽ ἀξίαν· σφαγείσης δὲ τῆς παρθένου, Ἑκάβη θεράπαιναν αὐτῆς ἔπεμψε παρὰ τὰς ἀκτὰς, ἐφ᾽ ᾧ ὕδωρ ἐκκο

ναῖκα δὲ γήμας, πρώτην μὲν, Μελιτώ· ἔπειτα αὐτῆς ἀπελθούσης, χοιρίλην· οὗ ἔσχε τρεῖς· Μνησαρχίδην ἔμπορον· Μνησίλοχον ὑποκριτὴν, καὶ ὁμώνυμον αὐτῷ Εὐριπίδην, περὶ λόγους διατρίβοντα· ἦν δὲ σύννους, καὶ στρυφνὸς τὸ ἦθος, καὶ μισόγελως, καὶ σκυθρωπὸς, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης σκώπτων φησίν·

Στρυφνὸς ἔμοιγε προσειπεῖν Εὐριπίδης· φωράσας δὲ τὸν αὐτοῦ ὑποκριτὴν Κιφισοφῶντα ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ τὴν ἐντεῦθεν μὴ φέρων αἰσχύνην σκωπτόμενος ὑπὸ τῶν κωμῳδοποιῶν, ἀφεὶς τὴν ἀθήνησι διατριβὴν, εἰς Μακεδονίαν ἀπῆρε παρὰ τὸν βασιλέα Ἀρχέλαον· καὶ δεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ κάλλιστα, καὶ φιλοτιμηθεὶς, μεγίστης ἠξιοῦτο τιμῆς· διατρίβων οὖν ἐκεῖ, ἐπειδὴ ἔν τινι ἄλσει φροντίζων ἔτυχε, κατεβρώθη ὥς φασιν ὑπὸ τῶν Ἀρχελάου κυνῶν, τοῦ Μακεδόνων βασιλέως ἐξιόντος εἰς θήραν, ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονώς· ἐτάφη μὲν οὖν ἐν Μακεδονίᾳ· κενοτάφιον δὲ αὐτοῦ Ἀθήνησι γέγονεν· ἐφ' οὗ ἐπέγραψε Θουκυδίδης ὁ συγγραφεὺς, ἢ Τιμόθεος ὁ μελοποιὸς, τάδε·

Μνᾶμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου· ὀστέα δ' ἴσχει
  Γῆ μακεδών· ᾗ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
Πατρὶς δ' ἑλλάδος ἑλλὰς, ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ μούσας
  Τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

Φασὶ δὲ ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς Εὐριπίδου τελευτῆς, τοὺς μὲν Ἀθηναίους πάντας, πενθῆσαι· Σοφοκλέα δὲ, αὐτὸν μὲν καὶ φαιὸν ἐνδεδῦσθαι χιτῶνα, τοὺς δὲ ὑποκριτὰς αὐτοῦ, ἀστεφανώτους τῷ τότε εἰσαγαγεῖν πρὸς τὸν ἀγῶνα· οὕτω δὲ αὐτὸν Φιλήμων ἠγάπησεν, ὡς καὶ τάδε περὶ αὐτοῦ τολμῆσαι εἰπεῖν·

Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες

Αἴσθη

Θωμᾶ τοῦ μαγίστρου σύνοψις τοῦ τε βίου Εὐριπίδου, καὶ τῆς τοῦ δράματος ὑποθέσεως.

Εὐριπίδῃ τῷ ποιητῇ, πατρὶς μὲν, Ἀθῆναι· πατέρες δὲ Μνήσαρχος κάπηλος, καὶ Κλειτὼ λαχανόπωλις· γεννηθεὶς δὲ ἐν Σαλαμῖνι τῇ πρὸ τῆς Ἀττικῆς νήσῳ, ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος, κατὰ τὴν πέμπτην καὶ ἑβδομηκοστὴν ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ τὸ τοῦ Ξέρξου ναυτικὸν κατεναυμάχησαν ἀθηναῖοι, πρῶτον μὲν ἤσκησε παγκράτιον, καὶ πυγμὴν, τοῦ πατρὸς αὐτῷ χρησμὸν λαβόντος, ὅτι στεφανηφόρους ἀγῶνας ὁ παῖς αὐτῷ νικήσει· ὃ δὴ καὶ εἰς ἔργον προὔβη· ἐνίκησε γὰρ ταῦτα Ἀθήνησιν· ἔπειτα εἰς λόγους ὡρμηκὼς, ἐφοίτησε παρὰ Ἀναξαγόρᾳ, καὶ Προδίκῳ, καὶ τισιν ἄλλοις· ἀγχίνους δὲ ὢν εἴπερ τις, καὶ τῷ πονεῖν ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς, εἰς τραγῳδίαν ἐτράπη, καὶ ἔλαμψεν ἐπὶ ταύτῃ σεμνῶς· πολλὰ γὰρ εἰς τὴν τέχνην ἐξεῦρεν, ἃ οὐδείς τις οὖν γε τῶν πρὸ αὐτοῦ· τό, τε γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος τὴν ὑπόθεσιν διατυποῦν, καὶ τὸν ἀκροατὴν ὥσπερ χειραγωγεῖν εἰς τὸ ἔμπροσθεν, Εὐριπίδου τέχνημα· τό, τε σαφήνειαν καὶ πλάτος ἔχειν τὰ λεγόμενα, καὶ τὴν ἑρμηνείαν ποικίλλειν ἐπιχειρήσεσί τε καὶ ῥυθμῷ χαρίεντι, καὶ γνώμας εἰσάγειν συνεχεῖς, καὶ μάλα τῷ ὑποκειμένῳ προσφόρους, θαυμαστός· ἔγραψε μὲν οὖν δράματα δύο καὶ ἐννενήκοντα τὰ πάντα· ἐν οἷς ἦν ὀκτὼ μόνα σατυρικά· νενίκηκε δὲ ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς δράμασι, νίκας πεντεκαίδεκα· ἤρξατο δὲ τοῦ περὶ ταῦτα ἀγῶνος, ἐτῶν πέντε καὶ εἴκοσι γεγονώς· φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ ζωγράφον γεγενῆσθαι, καὶ δείκνυσθαι αὐτοῦ πινάκια ἐν μεγάροις· γυ

λα τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς, ὡς χεῖρον κρείττονος. ἐπεὶ δὲ αἱ ψυχαὶ φανταζόμεναι, σωματικοῖς τυποῦνται μορφώμασι πρὸς τὴν τῶν ὁρώντων δύναμιν, ἀσαφέσι μέντοι καὶ συγκεχυμένοις, καὶ τὸ ὅλον σκιώδεσι, διὰ ταῦτα λέγονται τῶν σωμάτων εἴδωλα. σῶμα μὲν γὰρ καὶ τὸ σχῆμα ὄρθριον, καὶ τὴν ἁφὴν στερρὸν, καὶ ἀντιτυπὲς, καὶ τὸ χρῶμα ἔνι λευκὸν, καὶ βαρὺ, καὶ γεῶδες, καὶ ἀέρι μὴ ἐποχούμενον. ἡ δὲ τοῦ Πολυδώρου ψυχὴ, οὐχ οὕτω τῇ Ἑκάβῃ ἐφαίνετο, ἀλλὰ ζοφερὸν, καὶ σκιᾷ παρόμοιον, καὶ δυσείκαστον. διὰ γοῦν τὴν τοιαύτην μορφὴν τὴν ἀσαφῆ καὶ συγκεχυμένην, εἴδωλα φασὶ οἱ σοφοὶ τὰς ψυχὰς τῶν σωμάτων. καὶ Πλάτων γοῦν ἐν τῷ Φαίδωνι τὰ ἐν τοῖς τάφοις φαινόμενα σκιοειδῆ φαντάσματα, ψυχὰς φιλοσωμάτους ὠνόμασεν, ὡς μηδὲ μετὰ τὴν ἐνταῦθεν ἀποδημίαν, πρὸς τὸ καθαρὸν ἀνιούσας φῶς, ἀλλ᾽ ἔτι τῶν σωμάτων ἐχομένας. ἃ δὴ διὰ τὰς ἀνδραποδώσεις ἠγαπήκασιν ἡδονάς. διὰ ταῦτα μὲν οὖν εἴδωλον σωμάτων ἡ ψυχή. αὖθις δὲ σῶμα, ψυχῆς εἴδωλον. ὅτιπερ ὁ τούτῳ ὀφθαλμὸς, ἐκείνῃ ὁ νοῦς. καὶ ὁ τούτῳ ἁφὴ, ἐκείνῃ πάλιν ἐξεταστική. καλλίων δὲ νοῦς, ὀφθαλμοῦ, καὶ νοερὰ ζήτησις, δυνάμεως ἁπτικῆς. διὰ ταῦτα πάλιν εἴδωλον τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς. τὸ δὲ ὄνομα τοῦτο, ὁ χριστιανῶν ἐμυσάχθη θεσμὸς, ὅτι δὴ τοῖς ἑλληνικοῖς θεοῖς ἐπεφημίσθη εἴκασμα.

τὸν διασπασθῆναι, πορευόμενον ἀωρὶ πρὸς Κρατερ
τὸν ἐρώμενον Ἀρχελάου· καὶ γὰρ σχεῖν αὐτὸν καὶ περὶ
τοὺς τοιούτους ἔρωτας· οἱ δὲ, πρὸς τὴν γαμετὴν Νικο
δίκου τοῦ ἀρεθουσίου· ἔτη δὲ βεβιωκέναι φασὶν αὐ
τὸν ἑβδομηκονταπέντε· καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐν Πέλλῃ
μετακομίσαι τὸν βασιλέα· Δράματα δὲ αὐτοῦ κα
τὰ μέν τινας ἑβδομηκονταπέντε· κατὰ δὲ ἄλλους, ἐν
νενήκοντα δύο· νίκας δὲ εἵλετο πέντε· τὰς μὲν τέσ
σαρας, περιών· τὴν δὲ μίαν, μετὰ τὴν τελευτήν· τε
λευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ἐνενηκοστῆς τρίτης ὀλυμπιάδος·

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΙΔΩΛΟΥ·

Ἐπειδὴ περὶ τοῦ εἰδώλου προεθέμεθα εἰπεῖν, τοῦτο δὲ
τὸ ὄνομα γλώσσαις μὲν ἁπάσαις προβέβληται, οὐ-
δέπω δὲ σεσαφήνισται, ἀλλ' ἔστιν οὗ καὶ διαφόροις ἐν-
νοίαις ἐκφέρεται, χρεὼν εἰπεῖν τί ποτε τοῦτό ἐστι, καὶ
πόθεν εἴληφε τὴν συνθήκην· πῇ μὲν γὰρ εἴδωλα τῶν
σωμάτων φαμὲν τὰς ψυχάς· καὶ ῥήτορα εἰδωλοποι
ὸν ὀνομάζομεν, τὸν ταῖς ἀπελθούσαις τῶν σωμάτων
ψυχαῖς λόγους περιτιθέμενον· φιλόσοφοι δὲ ξύμπαν
τες, τὰ χείρωνα, εἴδωλα τῶν κρειττόνων φασίν· οὕτω
γὰρ κἀπὶ τῆς συνηθείας ἔστιν εἰδεῖν· οὗτος μὲν γὰρ ὁ
χαλκοῦς ἀνδριὰς, Ἡρακλέους εἴδωλον· ὁ δὲ, Θησέ-
ως· καὶ ἡ χαλκῆ λύκαινα ἡ τοὺς μαστοὺς ὑποτιθεῖσα
τοῖς βρέφεσι, ποιήματα μὲν παλαιᾶς ἐργασίας, εἴ-
δωλα δὲ ἀληθείας· καθ' ἣν Ῥῶμος καὶ Ῥωμύ-
λος ὑπὸ τοῦ Φαιστύλου ῥιφέντες ἐπὶ τὴν ἀκτὴν, τῆς
ζώσης λυκαίνης τοὺς μαστοὺς εἵλκυσαν· τίς οὖν
ὁ τῆς διαφορᾶς λόγος, ἐγὼ γοῦν φημι λογισάμενος,
καὶ ἐκτιθέμενος, ὡς ἡ ψυχὴ οὐ πέφυκεν εἴδωλον, ἀλ

ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Εὐριπίδης Μνησάρχου ἢ Μνησαρχίδου, καὶ Κλειτοῦς. οἱ φεύγοντες, εἰς Βοιωτίαν μετῴκησαν. εἶτα ἐν τῇ Ἀττικῇ. οὐκ ἀληθὲς δὲ ὡς λαχανόπωλις ἦν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. καὶ γὰρ τῶν σφόδρα εὐγενῶν ἐτύγχανεν οὖσα, ὡς Φιλόχορος ἀποδείκνυσιν. ἐν δὲ τῇ διαβάσει Ξέρξου, ἐκυοφορεῖτο ὑπὸ τῆς μητρός. ἐτέχθη δὲ καθ' ἣν ἡμέραν Ἕλληνες ἐτρέψαντο τοὺς Πέρσας. ἐγένετο δὲ τὰ πρῶτα ζωγράφος. εἶτα μαθητὴς Προδίκου ἐν τοῖς ῥητορικοῖς. Σωκράτους δὲ, ἐν τοῖς ἠθικοῖς, καὶ φιλοσόφοις. διήκουσε δὲ καὶ Ἀναξαγόρου τοῦ κλαζομενίου. ἐπὶ τραγῳδίαν δὲ ἐτράπη, τὸν Ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποστάντα κινδύνους δι' ἅπερ εἰσῆξε δόγματα. σκυθρωπὸς δὲ τὸ εἶδος ἦν, καὶ ἀμειδὴς, καὶ φεύγων τὰς συνουσίας. ὅθεν καὶ μισογύνης ἐδοξάσθη. ἔγημε δὲ ὅμως πρώτην μὲν Χοιρίλην, θυγατέρα Μνησιλόχου. ἐξ ἧς ἔσχε Μνησίλοχον, καὶ Μνησαρχίδην, καὶ Εὐριπίδην. ἀπωσάμενος δὲ ταύτην ἔσχε καὶ δευτέραν. καὶ ταύτης ὁμοίως ἀκολάστου πειραθεὶς, μεταναστὰς ἀπ' Ἀθηνῶν, ἦλθε πρὸς Ἀρχέλαον βασιλέα τῶν Μακεδόνων. παρ' ᾧ διῆγεν ἄκρας ἀπολαύων τιμῆς. ἐτελεύτησε δὲ ἐξ ἐπιβουλῆς Ἀριβαίου τοῦ μακεδόνος, καὶ Κρατεύα τοῦ θετταλοῦ, ποιητῶν ὄντων, καὶ φθονησάντων αὐτῷ, καὶ πεισάντων τὸν βασιλέως οἰκέτην, ὄνομα Λυσίμαχον, δέκα μνῶν ἀγορασθέντα τοὺς βασιλικοὺς, οὓς αὐτὸς ἔτρεφε κύνας ἐπαφεῖναι τῷ Εὐριπίδῃ. Ἕτεροι δὲ ἱστόρησαν οὐχ ὑπὸ κυνῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν αὐ-

τὸν

ΙΩΝΟΣ.

Χαῖρε μελαμπέπλοις Εὐριπίδη ἐν γυάλοισιν
Πιερίας, τὸν ἀεὶ νυκτὸς ἔχων θάλαμον.
Ἴσθι δ᾽ ὑπὸ χθονὸς ὤν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται
Ἶσον ὁμηρείαις ἀενάοις χάρισιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Εἰ καὶ δακρυόεις Εὐριπίδη εἷλέ σε πότμος,
Καί σε λυκορραῖσται δεῖπνον ἔθεντο κύνες,
Τὸν σκηνῇ μελίγηρυν ἀηδόνα, κόσμον Ἀθηνῶν,
Τὸν σοφίῃ τραγικὴν μιξάμενον χάριτα,
Ἀλλ᾽ ἔμολες πελλαῖον ὑπ᾽ ἠρίον, ὡς ἂν ὁ λάτρις
Πιερίδων, ναίῃς ἀγχόθι πιερίδων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Μνᾶμα μὲν ἑλλὰς ἅπασ᾽ Εὐριπίδου. ὀστέα δ᾽ ἴσχει
Γῆ μακεδών. ᾗ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
Πατρὶς δ᾽ Ἑλλάδος ἑλλὰς, Ἀθῆναι. πλεῖστα δὲ μούσας
Τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Ου σὸν μνῆμα τόδ᾽ ἐστ᾽ Εὐριπίδη, ἀλλὰ σὺ τοῦδε.
Τῇ σῇ γὰρ δόξῃ μνῆμα τόδ᾽ ἀμπέχεται.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Ἅπασ᾽ Ἀχαιῒς μνῆμα σὸν Εὐριπίδη.
Οὔκουν ἄφωνος, ἀλλὰ καὶ λαλητέος.

ALDVS RO·DEMETRIO CHALCONDYLAE VIRO CLARISS·S P D.

s ISTARENT Athenæ illæ olim uirtutum omnium Domicilium Demetri doctiss· deflerem unà cum illis bonorum librorum et factam ab hinc mille annos, et fieri assidue iacturam plurimam et miserabilem. nam ut taceam tot librorum millia in illa Ptolemæi Philadelphi bibliotheca, omnium, quæ unq̃ fuerunt longe maxima· quo tempore·C·Cæsar, ut totum sibi terrarum orbem subigeret· & humana, & diuina iura peruertebat· infelicissime conflagrasse· ut taceam citra annos sexaginta et libros in tota græcia, ϗ ἀντὴν τ῀ ἑλλάδα deperditam· non ne in Italia tempestate nostra maximas bonorum librorum bibliothecas uel direptas paucis annis uidimus? uel nescio quo infortunio conclusas, ac tineis, et blattis destinatas uidemus? Sed quoniam Athenæ iandiu nullæ sunt· tecum, qui solus tua doctrina nobis illas repræsentas· hanc uisum est deflere calamitatem. Quanquam consultum est optime a deo studiosis omnibus excudendi librorum inuento, et laboribus nostris. Quandoquidem mille et amplius boni alicuius autoris uolumina singulo quoq; mense emittimus ex Academia nostra. Et nunc decem et octo Euripidis tragœdias, tibi, qui es græcorum omnium ætatis nostræ facile princeps· nuncupatas damus, non multo post in septem primas daturi et commentarios. VALE·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ τραγῳδίαι ἑπτακαίδεκα. ὧν ἔνιαι μετ' ἐξηγήσεων. εἰσὶ δὲ αὗται.

Ἑκάβη	Ὀρέστης	Φοίνισσαι
Μήδεια	Ἱππόλυτος	Ἄλκηστις
Ἀνδρομάχη	Ἱκέτιδες	Ἰφιγένεια ἐν
Αὐλίδι	Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις	
Ῥῆσος	Τρῳάδες	Βάκχαι
Κύκλωψ	Ἡρακλεῖδαι	Ἑλένη
Ἴων		

EVRIPIDIS tragœdiæ ſeptendecim, ex quib. quædam habent commentaria. & ſunt hæ.

Hecuba	Oreſtes	Phoeniſſæ
Medea	Hippolytus	Alcæſtis
Andromache	Supplices	Iphigenia ī
Aulide	Iphigenia in Tauris	
Rheſus	Troades	Bacchæ
Cyclops	Heraclidæ	Helena
Ion.		

De Euripidis laudibus uide Val. Max. l° 3°. cap. 4. et 7.

Apud Suid. σοφὸς Σοφοκλῆς· σοφώτερος δ' Εὐριπίδης· ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος. Suidam. et [illegible] ex commento editū

Euripidem ὡς ἐν τραγῳδίᾳ διαφέροντα commendat Plat. in fine [illegible] Πολιτειῶν

Et multa uide apud Plutarchū ad finē Niciae.

Euripidem Aristophanes in nebulis ait [illegible] tragoedias eloq[illegible]. et [illegible] uide [illegible].

πλάυτȣ βηγκίȣ·

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

M

